Sjećanje na Kukujevce

Priredila
Cecilija Marković

Cecilija Marković

Sjećanje na Kukujevce

Parožiković Petar

Izdavač
Matica hrvatska Ogranak Osijek

Za izdavača
Helena Sablić Tomić

Urednik
Josip Cvenić

Korektura
Milena Lončar

Tisak
Grafika, Osijek

CIP - Katalogizacija u publikaciji
GRADSKA I SVEUČILIŠNA KNJIŽNICA OSIJEK

UDK 262.2(497.5-3 Srijem) (091)
930.251 (497.5-3 Srijem) (091)

MARKOVIĆ, Cecilija
Sjećanje na Kukujevce / Cecilija Marković. - Osijek : Matica hrvatska, Ogranak, 2005.

Bibliografija

ISBN 953-242-014-2

110525057

Sjećanje na Kukujevce

Priredila
Cecilija Marković

Osijek, 2005.

PREDGOVOR

Selo KUKUJEVCI se nalazi u Srijemu, u istočnom dijelu Šidske općine, udaljeno 11,5 km od Šida. Ubraja se u red srednjih sela, kako po broju stanovnika, tako i po broju stambenih kuća i drugih zgrada.

Kao naselje postoji još od Rimljana, kada su vladali tim prostorima. Selo s hrvatskim življem spominje se po završetku seobe Slavena i sastojalo se od nekoliko zaselaka.

Pri uspostavi rimokatoličkih župa u Srijemu, KUKUJEVCI su potpadali pod župe: Nijemci, Morović i Vašicu. Godine 1713. i u Kukujevcima je uspostavljena župa, ali još nije imala svoga župnika.

Poslije izgona Turaka selo je osiromašilo. Ostalo je malo stanovnika, te je stoga vršeno naseljavanje stanovnicima iz sela: Nijemci, Marinci, Ilača i Vašica.

Između 1770 - 1778. g. u Kukujevcima je izgrađena nova rimokatolička crkva Presvetog Trojstva s ukupnom površinom od 919,84 m^2.

Današnji tlocrt sela Kukujevci je kvadratnog oblika, s ulicama koje se sijeku pod pravim kutom i pružaju u pravcu: istok-zapad i sjever-jug. Postoji 10 velikih i 9 manjih ulica. Sve ulice imaju s obje strane betonirane nogostupe, a kroz ulice su asfaltirane ceste.

Postoje dvije arteške česme s pitkom vodom (živa voda).

Nakon II. svjetskog rata, oko 1950-ih godina je sprovedena električna energija u selu, a kasnije i mreža pitke vode - vodovod (1972. g.).

Kroz selo prolazi željeznička pruga Zagreb - Beograd, te u blizini sela i autocesta Zagreb - Beograd.

U selu postoji:

- Rimokatolička crkva
- Osnovna škola (do 1983. g. katnica koja je srušena, a sazidana je nova na drugom mjestu)
- Škola - zvana Gimnazija (osnovna)
- Dom zdravlja sa svim pripadajućim službama i osobljem
- Veterinarska stanica
- Hrvatski dom
- Zadružni dom
- Željeznička stanica
- Autobusna stanica
- Mjesna kancelarija i matični ured
- trgovine, samoposluga
- gostionice, kafići
- Vatrogasni dom (do 1980. g. – porušen)
- Pošta i dr.

Do 1945. g. u selu je bilo:

- Hrvata 78%
- Nijemaca 20%
- Mađara 1,5%
- Rusina 0,20%
- Srba 0,01% i dr.

Stanovništvo se, uglavnom, bavilo zemljoradnjom.

Do 1918. g. selo Kukujevci je bilo u Srijemskoj županiji u okviru Kraljevine Hrvatske, Slavonije i Dalmacije. Nakon 1918. g. selo je bilo u Savskoj banovini, Drinskoj i Dunavskoj banovini bivše Kraljevine Jugoslavije. A u istoj Državi, 1939. g. selo je bilo u Hrvatskoj banovini.

Iako su mještani sela Kukujevci živjeli pod raznim režimima i vlastima, uspjeli su sačuvati i održati sve svoje stare hrvatske običaje i hrvatske blagdane.

Zbog vjernosti svome hrvatskom rodu, mnogi su platili i životom, što u I. i II. svjetskom ratu, te Domovinskom ratu, kada su najteže prošli, progonom i iseljavanjem iz mjesta i sa svojih stoljetnih ognjišta, te se raselili u osamdesetak mjesta diljem Hrvatske i inozemstva, te u Kukujevcima više nema Kukujevčana i ništa tamo više nije hrvatsko.

Da bi ostao jedan spomen i sjećanje na rodno mjesto živućih Kukujevčana i njihovih potomaka, napisana je ova knjiga, koja će dočarati bar dio onoga što su Kukujevčani imali i proživjeli, a mlađi naraštaji neka presude tko je za ovu tragediju Kukujevčana kriv i neka u povijesti pišu istinu i samo istinu, koja je teško pogodila Hrvate, a za koju tragediju Hrvata nije nitko, ni prije, a ni dan - danas odgovarao.

U Osijeku 2004. g.

Predgovor napisao Ivan Litrić, r. 1914. g.
(bivši šef Mjesne kancelarije i matičar)

POVIJEST SRIJEMA I MJESTA KUKUJEVCI

Tiho teče SAVA s jedne, široki DUNAV s druge strane, a u sredini se u nedogled proteže ravna, crna, zelena pa žuta golema srijemska ravnica. Jedino uzvišenje u SRIJEMU je planina FRUŠKA GORA, čiji je najviši vrh CRVENI ČOT, visok 538 metara.

U podnožju planine FRUŠKE GORE nalazi se mjesto KUKUJEVCI.

Oko 284 – 305. godine, kada su zaredali Dioklecijanovi progoni, otkrivaju se na području Srijema kršćanske pracrkve. Već tada se spominju biskupi u Mitrovici (tadašnji SIRMIJ), te Vinkovcima i nekim drugim gradovima Srijema.

Godine 313. dolazi do KONSTANTINOVA EDIKTA, kojim crkva postaje slobodna, a Sirmij, tj. Mitrovica, vjersko središte.

Srijem osvajaju Bugari godine 825. a godine 927. Mađari. Poslije, opet pada pod vlast Bizanta, od kojega ga otimaju Mađari godine 1071. Mađarski biskupi iz KALOČE i PEČUHA proširili su svoju vlast na ove krajeve.

U to doba se uvode u biskupijama ARHIĐAKONATI.

Već od 9. stoljeća, počele su se na zapadu biskupije, radi lakše uprave, dijeliti u veći broj kotara kojima su na čelu stajali ARHIĐAKONI. U početku, arhiđakon – «prvi đakon«- protođakon, vodio je obično upravu cijele biskupije u ime biskupovo, kao glavni njegov vikar.

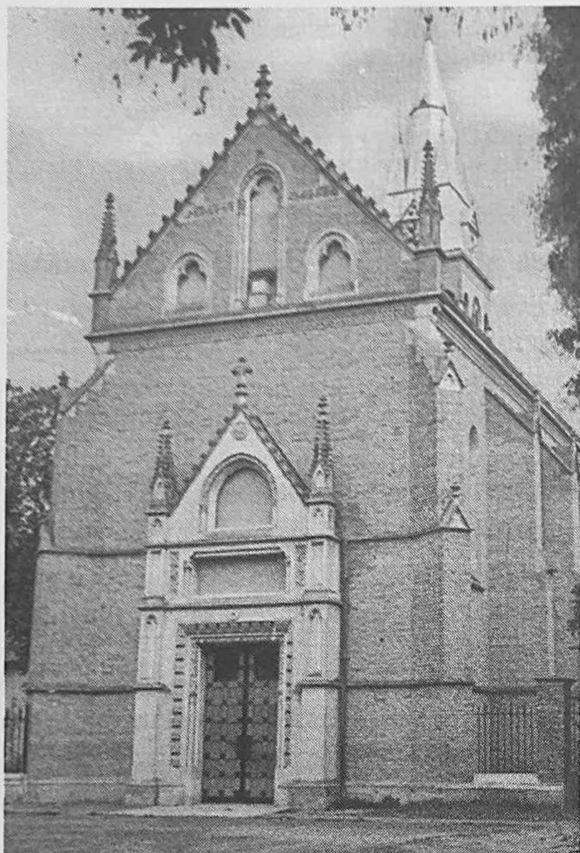
Arhiđakonati su na Zapadu, sasvim uvedeni 1090. godine.

Od 13. stoljeća, znali su arhiđakoni raširiti svoju vlast toliko, da su se stali smatrati gospodarima svojega distrikta pa i cijele biskupije, izričući na svoju ruku i samo izopćenje i zabranu (INTERDIKT). To je bio slučaj s morovićkim arhiđakonatom, pod kojim je bilo i mjesto KUKUJEVCI, koji broji preko 40 župa. Papa Grgur IX. (1227 - 1241) bio je prinuđen arhiđakone opomenuti, da njihova vlast nije redovita, nego delegirana i da se može vršiti samo u ime biskupovo.

Prvi trag MOROVIĆKOM ARHIĐ AKONATU nalazimo godine 1239. u povelji pečuškog biskupa BARTOLA (BARTOLOMEUS DE BURGUNDIA). Tu se spominje arhiđakon DE MARCHIA. Za vrijeme papinske KOLEKTE (sakupljanje novca za određene svrhe) godine 1332 - 1334, spominje se arhiđakon Grgur, godine 1393. Benedikt, a godine 1438. Šimun, te 1495 - 1503. g. kad je tu čast vršio Ivan

Morović, Crkva Marijina uznesenja, 13. stoljeće

Ilok, Crkva Sv. Marije, (Ivan Kapistran, 14. stoljeće)

Piškić, u isto vrijeme KANONIK pečuški. To je već bilo doba turskih provala kada župe redom propadaju, a s njima i arhiđakonati.

Iako progonjena, crkva u Srijemu se nije predavala. Održala se čak i za vrijeme turskih osvajanja putem svojih misionara, po čemu je naročito bio poznat IVAN KAPISTRAN, koji je 1456. g. obranio Beograd od Turaka i zaustavio pohod Turaka na Srijem i Slavoniju za 70 godina. Umro je u franjevačkom samostanu u ILOKU, tamo i pokopan, a najezdom Turaka i osvajanja Iloka 1526. g. njegovom pokopanom tijelu se gubi svaki trag.

Osvajanjem Srijema, Turci su osvojili i zaposjeli i mjesto KUKUJEVCE 1536. g. gdje su ostali sve do 1688. g. (152. g.).

Odmah, nakon odlaska Turaka, u KUKUJEVCIMA je obnovljena rimokatolička župa u koju su dugo pripadali i katolici iz srijemskih mjesta Erdevika i Gibarca. U to vrijeme župom u KUKUJEVCIMA upravljaju FRANJEVCI iz Šarengrada (franjevci nisu smjeli ništa privatno posjedovati, jer su se tako obvezali zavjetom siromaštva i poslušnosti).

Isprva je župa pripadala srijemskoj biskupiji od koje ju silovitim načinom u listopadu 1738. g. pripajaju biskupiji u Pečuhu, protiv čega je prosvjedovao i biskup srijemski VLADISLAV SZÖRENY.

Kukujevci, 1939.g. centar sela, lijevo je stara općina, škola jednokatnica i crkva Presvetog Trojstva u prvobitnom obliku

Godine 1781. Kukujevačka župa pripada udruženoj Bosansko-srijemskoj biskupiji u Đakovu.

U Kukujevcima su pod turskom vlašću ostali živjeti starosjedioci HRVATI. Potonji podaci o stanju STARINAČKOG hrvatskog naselja u ovom kraju, postoje u izvješću koje je 1623. g. napisao vizitator PETAR MASARECHI.

ARHIĐAKONAT donjeg Srijema, Đakovačke i Srijemske biskupije obuhvaća 4 dekanata i to:

1. Zemunski dekanat
2. Petrovaradinski dekanat
3. Srijemsko-mitrovački dekanat
4. Kukujevački dekanat.

Kukujevački dekanat obuhvaća sljedeće župe:

1. Kukujevci
2. Šid
3. Gibarac
4. Sot
5. Morović
6. Erdevik

Izvor: Marko Kljajić, «Kako je umirao moj narod«.

Dekanati i župe u Istočnom Srijemu od 1945 do 1995.

Hrvati su na ovom području imali svoja vjerska središta u staroj ILAČI, a koja se zvala ILAČ i u MOROVIĆU u kojem su katoličke župe djelovale kroz cijelo vrijeme turske vlasti, sve do 1699. g. kada su Turci protjerani. Središtu mjesta ILAČA pripadala je i župa KUKUJEVCI.

Godina 1713. važna je za KUKUJEVCE kao godina doseljavanja novih stanovnika HRVATA KATOLIKA, ali je važna i zbog toga što je te godine OSNOVANA ŽUPA U KUKUJEVCIMA, i to na drugi dan USKRSA 1713. g. Župa u KUKUJEVCIMA nije odmah imala svećenika, već je župom upravljao MATIJA KRALJIĆ iz NIJEMACA, gdje je bio nastanjen i na službi.

Župnik iz MALE VAŠICE, PAVAO BLAŽEVIĆ, napisao je 1714. g. jedno zanimljivo pismo koje se čuva u biskupskom arhivu u PEČUHU, a govori o seobi hrvatskog naroda iz Nijemaca, Tovarnika i drugih sela koja spominje i doseljenik LITRICA, a koja su u ono doba već bila pusta. Pismo je bilo upravljeno pečuvskom generalnom vikaru, a sigurno ga je pisao župnik Pavao Blažević, iako piše o sebi u trećem licu, nije se ni potpisao, niti stavio mjesto, ali se iz svega vidi da je pisano u VAŠICI godine 1714. Sadržaj mu je bio:»LUKA NATALI, odrekao se godine 1703. župe NIJEMCI u korist svoga sinovca ANDRIJE, zadržavši samo biskupsko dostojanstvo, a godine 1709. imenovan je apostolskim vikarom. Njegov sinovac, dakle, ANDRIJA NATALI, ima Nijemce, ali preko svojih kapelana upravlja ADAŠEVCIMA i KUKUJEVCIMA«.

Kukujevci su daleko od Nijemaca četiri sata, a ADAŠEVCI dva i pol sata hoda. U to doba u KUKUJEVCIMA ima oženjenih 200 pari, a u ADAŠEVCIMA 50 pari. Od tih 200 u KUKUJEVCIMA ima 160 pari došljaka (HOSPITES), od kojih je 40 pari došlo iz MALE VAŠICE, župe Pavla Blaževića, a oko 120 pari iz župe NIJEMCI.

TEMELJI za kukujevačku crkvu postavljeni su 1713. g. U KUKUJEVCIMA je u to doba župom upravljao ANDRIJA NATALI preko kapelana MATIJE KRALJIĆA, za kojega je J. Brüsztle kazao da je već 1713. g. bio župnik kukujevački.

Biskupi srijemski i pečuvski su svaki za sebe htjeli imati KUKUJEVCE, te 1722. g. na dan Svetih apostola ŠIMUNA i JUDE, na silu pripoje KUKUJEVCE pečuvskoj biskupiji (KANONSKA VIZITACIJA Biskupije srijemske od 1735. g., arhiv Đakovo).

Godine 1733. za srijemskog biskupa je imenovan VLADISLAV SZÖRENY. Početkom srpnja 1734. g. dođe novi biskup iz NJITRE u KAPTOL, koji mu je predan u ime prihoda i rezidencije, kao i njegovim prethodnicima. U svibnju 1735. g. pođe u svoju udaljenu dijacezu, da je prvi puta vidi i da je kao nadpastir pohodi, te je tužnu ugleda.

Te godine je Srijemska biskupija imala samo četiri župe: ILOK, KUKUJEVCI, PETROVARADIN i ZEMUN, u kojima je duhovna pastva uređena, a sva druga mjesta bila su ovima pridružena, ali u svakoj od te četiri župe, zapaža razvaline starih hramova Božjih, ostatke gradova i utvrda, spomenike stare slave i veličine.

No, i kraj tih tužnih uspomena, obradovao se SZÖRENY nad srdačnim dočekom svojih vjernika. To se osobito opazilo u PETROVARADINU i KUKUJEVCIMA. Kukujevački župljani su dopratili svoga biskupa Vladislava u selo i svoju župu pucnjavom iz mužara (topovi na barut). Biskup je imao molbu da se sav kraj oko Vukovara spoji sa srijemskom biskupijom, ali mu molba nije bila uvažena, nego je, naprotiv, pečuvsko svećenstvo kušalo posizati za Srijemskim župama, kao za kukujevačkom 28. listopada 1738. g. Nakon ove godine, srijemski biskupi više ne pohađaju kukujevačku župu.

U biskupskom arhivu u Pečuhu postoji zanimljiv spis iz godine 1746. Radilo se, naime, o tome, da redovnici franjevci predaju župe koje su držali, svjetovnome kleru. Franjevci su se tome opirali, pozivajući se na svoja stoljetna prava, jer da su oni sve župe u Srijemu i Slavoniji održali od najstarijih vremena pa do sada, pa zašto i ne bi i dalje.

U to vrijeme je pečuvski biskup SIGISMUND BERENY izaslao IVANA PENIĆA župnika i vikara u Nijemcima i ĐURU JAKOBOVČANI prebendera stolne crkve u Pečuhu, obadvojicu iz naših krajeva i vješte hrvatskom jeziku, da istraže, je li istina što franjevci kažu, da su oni imali i u starini u ovim krajevima mnogo župa. Pisanih spomena o tome Penić i Jakobovčani nisu imali. Nije, dakle, bilo drugo, nego pozvati najstarije ljude, koji bi se svega još sjećali. Tako su njih dvojica došli u KUKUJEVCE 14. studenoga 1746. g. i pozvali u župni ured stare ljude, koji su se u KUKUJEVCE doselili iz drugih župa, te ih pitali, u kojima su župama po njihovom sjećanju, bili franjevci, a u kojima «popovi«, kako su u ono doba zvali svjetovne svećenike. Ljudi su se morali zakleti da će govoriti istinu, a na završetku su se zakleli da su istinu govorili, bili suočeni, i svjedočanstva su im se potpuno slagala.

Ovaj spisak je sastavljen od kojih dvadesetak araka, a zašiveni su među sobom kao kakva knjiga koja je u sredini prevrnuta, pa su na jednoj strani pitanja i odgovori na latinskom jeziku, a na drugoj strani na hrvatskom jeziku, dakako, starim pravopisom i ikavicom, ali je sve pisano lijepo, jasno i pregledno. Pitanja ima mnogo. Općenito se najprije pita, jesu li uopće poznavali svjetovne svećenike ili barem čuli za njih, koje su znali po imenu, u kojim mjestima, zatim se pita u pojedinostima o nekim župama u kojima, da su franjevci protjerivali svjetovno svećenstvo, a to su mjesta: Nijemci, Tovarnik, Vukovar, Morović, Jamena i, naravno, Kukujevci.

Prvi svjedok bio je MIHAEL LITRICA (od kojega potiče obitelj LITRIĆ, koja postoji još i danas, sve do 1991. g. u KUKUJEVCIMA, a onda tijekom Domovinskog rata 1991 - 1995.g. protjerani u Osijek i druga okolna mjesta u Hrvatskoj), rođen 1664. g. u selu MARINCI, koje se nalazilo u trokutu sela: ILAČA, NIJEMCI i ILINCI, najbliže Nijem-

cima (PENES NIMTIUM), a od 1713. g. živi u KUKUJEVCIMA. On daje ovu izjavu: «Neki fratri BERNJO (Bernardo) i PETAR SARAJLIJA (ili Sarajčić) u to vrijeme župnik u Vinkovcima, tukli su u KUKUJEVCIMA»pred stražom i bircauzom« župnika MATIJU KRALJIĆA, a branio ga je kapetan NIKOLA RAŠKOVIĆ iz Morovića. Fratri su nakon toga pobjegli. Fratar Petar je umro u Temišvaru 20. travnja 1726. godine.

Drugi svjedok je bio STJEPAN BALIĆ iz Kukujevaca, star 72 g. Iskazuje kao i Litrica, jedino dodaje, da je fratar, smutljivac, imenom AUGUSTIN umro u Nijemcima. I ovo je točno, jer je fra AUGUSTIN iz Gradiške (P. AUGUSTINUS A GRADISCA) umro u Nijemcima 08. listopada 1699. g.

Treći svjedok je NIKOLA KOVAČEVIĆ iz Kukujevaca, star 70. g.

Četvri je NIKOLA GARGAŠ, star 65 g.

Peti je PETAR HORVAT, star 64 g.

Šesti je JAKOB GAZIBARA, star 62 g.

Sedmi je ANDRIJA IVKOVIĆ, star 62 g.

Osmi je JOSIP MAROŠEVIĆ, star 58 g. Koji je ujedno i KNEZ sela, svi iz Kukujevaca, ali rodom iz MARINACA. Svi su izjavili isto što i Litrica, nakon čega su bili suočeni, a onda otpušteni.

Izvor: EMERIK GAŠIĆ; Povijest župe i mjesta Morović, str. 13-19.

Približavajući se starosnoj dobi od 80 godina, rođen 1671. g. srijemski biskup VLADISLAV SZÖRENY, od pape BENEDIKTA XIV., a na prijedlog MARIJE TEREZIJE, carice, zatraži pomoćnog biskupa NIKOLU GIVOVIĆA, povjerivši njemu 1749. g. svu pastirsku službu, nastani se u NJITRI, gdje je proživio još tri godine i završio svoj strogi pokornički život, 13. studenoga 1752. godine.

Kako je pokornički živio srijemski biskup VLADISLAV SZÖRENY, opazilo se istom uoči smrti. Preko trideset godina nosio je pod rubinom oštri željezni pojas načinjen od sitnih lančića, kojima je bilo cijelo tijelo, od vrata do nogu, okovano. U tom je i umro, pa je po vlastitoj želji, tako i sahranjen u Njitrijskoj katedrali.

Izvor: Matija Pavić: biskupija srijemska: Glasnik Biskupija Bosanske i Srijemske, br. 15, 1897.g. str. 136, 137, 138, te Bilješke br. 7)

Karta Srijema 1990. g.

LEGENDA O IMENU MJESTA K U K U J E V C I

O nastanku imena mjesta KUKUJEVCI postoji jedna vrlo zanimljiva priča. Kad se PANONSKO MORE povuklo i presušilo, grof ondašnji (kojemu se ne zna imena ni vrijeme) i njegova žena grofica EVICA, silazili su s planine u plodnu nizinu, a kako je na putu još ponegdje bilo vode i mulja, groficina kočija je zapala u blatu, a grof, bespomoćno gledajući svoju groficu EVICU je uzviknuo:

«K U K U E V I C I«

i tako su tu i ostali živjeti, te je po tom uzviku nastao naziv mjesta

K U K U J E V C I

Ova priča se prenosi «s koljena na koljeno», tj. pričaju je obično djedovi i bake svojim unučadima, a oni opet svojim i tako ostaje u sjećanju.

STATISTIČKI PODACI O MJESTU K U K U J E V C I

Do Prvog svjetskog rata, mjesto KUKUJEVCI je bilo u sastavu AUSTRO - UGARSKE MONARHIJE, a u periodu između dva rata (I. i II.), PRIPADA Šidskom kotaru.

Zakonom od 05. veljače 1886 - 1918.g. u Srijemsku županiju ušao je i Šidski kotar u kojem su osim KUKUJEVACA bile i ove općine:

- Šid
- Tovarnik
- Lipovac
- Adaševci
- Jamena
- Morović
- Ilača
- Gibarac
- Strošinci
- Berkasovo
- Mala Vašica
- Bačinci
- Bapska-Novak.

Vrlo su zanimljivi podaci o broju stanovnika, nacionalnosti i vjeroispovijesti stanovnika u Kukujevcima od 1818 do 1995.g. prema sljedećoj tablici:

Godina	Broj stanov.	Nacionalnost ili jezik	Vjeroispovijest	Muški	Ženski	Kuća
1818.	1779		1770 rimokat. 9 pravosl.			
1829.	1891		1884 rimokat. 7 pravosl.			
1847	1714		1714 rimokat.			
1857.	1667		1650 rimokat. 10 pravosl. 7 židovi			228 (cca 7 osoba po 1 domaća)
1869.	1763					
1880.	1702	1623 hrv. j. 59 njem. j. 11 madž. j. 2 češ. j. 1 slovač. j. 4 rusin. j. 1 talij. j. 1 rumunj. j.	1634 rimokat. 26 grkokat. 25 pravosl. 16 židovi 2 kalvini	858	844	227
1890.	2030	1737 hrvat. j. 12 srpski j. 193 njem. j. 28 madž. j. 27 slovač. j. 18 rusin. j. 7 sloven. j. 4 talij. j. 2 češki j. 1 fran. j. 1 rumunj. j.	1954 rimokat. 26 pravosl. 21 grkokat. 15 židovi 14 luterani			
1900.	2248	1807 Hrvati 341 Nijemci 74 Madžari 13 Slovaci 11 Rusini 2 Česi	2169 rimokat. 35 pravosl. 16 kalvini 15 luterani 13 grkokat.	1155	1093	340 (oko 6 osoba u 1 domaća)
1910.	2287	1811 hrvat. j. 378 njem. j. 81 madž. j. 8 rusin. j. 3 sloven. j. 3 slovač. j. 2 rumunj. j. 1 češki j.	2227 rimokat. 38 pravosl. 12 židovi 10 grkokat.			
1921.	2187					

Godina	Broj stanov.	Nacionalnost ili jezik	Vjeroispovijest	Muški	Ženski	Kuća
1931.	2510					
1948.	2671					
1953.	2660					
1961.	2598					
1971.	2345					
1981.	1985	1759 Hrvati 93 Srbi 69 Jugosl. 12 Madžari 11 Rusini 8 Nijemci 6 Albanci 5 Slovaci 3 Maked. 1 Crnogor. 1 Ukraj. 1 Musliman 12 Neoprdj. 2 Nepoznato				615 (oko 3 osobe u 1 domać.)
1991.	1500	1500 Hrvati (podaci samo za Hrvate preostale u mjestu)				
1995.	30	30 Hrvati " " "				

Izvor: Rudolf Horvat: «Srijem, naselja i stanovništvo»
- Statistički godišnjak SAP Vojvodine
- Popisi stanovništva
- Crkvene knjige i dr.

Gore navedenu tablicu sačinio kukujevački matičar u mirovini Ivan Litrić.

Popis stanovništva se obavljao na kraju kalendarske godine.

U Vjesniku broj 5/96, od 01. siječnja 1996. g. o demografskom kretanju katoličkog stanovništva u Srijemu od 1898 do 1995.g. vidljivo je koliko je u Srijemu bilo katolika po sljedećim popisima stanovništva:

1898. g.	66.949	katolika
1911. g.	82.920	"
1916. g.	79.544	"
1928. g.	85.545	"
1939. g.	82.842	"
1963. g.	62.385	"
1991. g.	37.682	"
1995. g.	24.222	"

Ovi su podaci za one koji su se izjasnili kao katolici, a bilo ih je sigurno više, ali se nisu htjeli ili smjeli tako izjasniti, navedeno je u gore spomenutom Vjesniku.

Također postoji podatak da se godine 1900. iz Ugarske u KUKUJEVCE doselilo 249 žitelja, a iz Austrije 4.

Godine 1910. u Kukujevcima je bilo 364-ero djece do šest godina starosti, a od toga 188 dječaka i 176 djevojčica, dok je starijih iznad 60 godina bilo 233, od kojih 130 staraca i 103 starice.

Čitati nije znalo 306 muških i 305 ženskih žitelja iz Kukujevaca.

Izvor: Rudolf Horvat: Srijem naselja i stanovništvo, str. 123.

Po evidenciji u crkvenim knjigama i popisu stanovništva vidljiv je broj osoba u jednom domaćinstvu i to:

- za godinu 1857. bilo je oko 7 osoba u jednom domaćinstvu,
- za godinu 1900. bilo je oko 6 osoba u jednom domaćinstvu,
- za godinu 1981. bilo je oko 3 osobe u jednom domaćinstvu itd.

Negdje do Drugog svjetskog rata u domaćinstvu su zajedno živjeli: roditelji, djeca i unuci, a često se znalo dogoditi da u jednom domaćinstvu ostanu živjeti roditelji s dva sina (ili više) i njihovim obiteljima.

Na primjer: obitelj Šimuna Marošević, rođenog 1909. g. u velikoj kući koja se nalazila u ulici zvanoj KRSTINA (do 1945. g., a kasnije ulica JNA) godine 1928. je bilo 30 ukućana (roditelji, braća s obitelji i sestre) i svi su se dobro slagali. Takvih domaćinstava je bilo više.

Prema knjizi «STATUS ANIMARUM» (ne vidi se koje godine je izdana – sastavljena, ali se pretpostavlja da je evidencija s kraja 19. stoljeća), iskazano je stanje duša u pojedinim obiteljima u Kukujevcima po kućnim brojevima.

U toj knjizi pod rednim brojem 6 iskazan je podatak za obitelj gore navedenog Šimuna Marošević, tj. njegovog djeda Šimuna, po kojem je i on dobio ime, kao i njegov sin Damjan po svom djedi (tako je prije bilo u selu) vidljivo je da je domaćinstvo u to vrijeme popisa imalo 22 osobe, da kasnije, točnije 1955. g. u toj istoj kući bilo 6 osoba, a 1980. g. samo jedna osoba, Živka Marošević, Šimunova supruga.

Kasnije se te «obiteljske zadruge» dijele, tj. braća odlaze iz zajedničke kuće i grade sebi nove kuće za svoje obitelji, a u rodnoj kući ostaju roditelji i jedan (obično najmlađi) sin, a kasnije ni jedan, svi odlaze živjeti zasebno, jer se i materijalno-financijska situacija popravila, pa je za to bilo mogućnosti.

Izvor: Popis imena i broja u domaćinstvima od kućnog broja 1 do kućnog broja 213, prikupio iz knjige «STATUS ANIMARUM» župnik Antun Dević.

KUKUJEVAČKA PREZIMENA KONCEM 19. STOLJEĆA
(pribilježio kukujevački župnik Antun Dević, 1984. g.)

Ovaj popis kukujevačkih prezimena koncem 19. stoljeća napravio sam prema knjizi «Status animarum». Na knjizi se ne vidi koje je godine sastavljena, ali se vide godine rođenja djece u pojedinim obiteljima. Nijedno rođenje nije iz 1900. godine. Po tome se vidi da je knjiga «Stanje duša», sastavljena posljednjih godina 19. stoljeća. Prezimena župljana nisu upisivana abecednim redom, nego po kućnim brojevima.

I mi ćemo se u ovom popisu držati toga reda.

Kućni broj:

1. Sajdl Ivan iz Likskofalve, župa Liptava, četvero u kući.
2. Krstić Fabijan, petnaestero u kući.
3. Božić Josip, dvadesetpetero u kući.
4. Ćurić Ilija, dvadesetero u kući.
5. Marošević Antun, sedmero u kući.
6. Marošević Šima, dvadesetdvoje u kući.
7. Marošević Franjo, osmero u kući.
7.a Marošević Martin, osamnaestero u kući.
8. Gambašić Martin, desetero u kući.
9. kbr. 123 Marošević Mato, šezdesetčetvero u kući.
10. Inatović Ivan, dvanaestero u kući.
11. Delalić Stjepan, jedanaestero u kući.
11.a Delalić Stanko, dvanaestero u kući.
12. Kovandžić Mijo, petero u kući.
13. Marošević Tomo, dvanaestero u kući.
14. Mutavdžić Mijo, dvadesetdevetero u kući.
15. Kovandžić Jakob, osmero u kući.
16. Grgičević Marko (Popović) rodom iz Neština. Priženio se u Kukujevce i uzeo prezime svoje žene. Jedanaestero u kući.
17. Štillinger Mihajlo, rodom iz Futoga. Troje u kući.
18. Nema nikoga.
19. Brkajlović Ivan, dvadesetčetvero u kući.
20. Šimić (Marošević) Imro, dvadesetdvoje u kući.
21. Kotolas Josip, sedmero u kući.
22. Grubić/Korkutović Marijan, petero u kući.
23. Stanković Petar, jedanaestero u kući.
24. Cvijanović Marijan, dvadesetero u kući.
25. Marošević Antun, dvadesetdvoje u kući
26. Delalić Andrija, trinaestero u kući.
27. Nema nikoga.
28. Litrić Ivan, dvanaestero u kući.
29. Đuretković Mijo, troje u kući. S njima je u kući, treća, Ruža Sekereš iz Divoša
30. Ivšić Filip, četrnaestero u kući.
30.a Ivšić Marko, petnaestero u kući.
31. Lukurić Kata, sedmero u kući. U kući je sluga Marijan Čižmedži.
32. Ružić Kata, udovica, dvadesetosmero u kući.
32.a Ružić Mato, tridesetpetero u kući.
33. Gavzić Andrija, dvadesetdvoje u kući.
34. Cvrković Luka, tridesettroje u kući.
35. Relinger Ivan, rodom iz Bačke Palanke, desetero u kući.
36. Kušić Filip, sedmero u kući.
37. Tomšić Marijan, devetnaestero u kući.
37.a Tomšić Marko, četrnaestero u kući.
38. Grubić Andrija, dvadesetpetero u kući.
39. Nema nikoga.
40. Brkajlović Andrija, četrnaestero u kući.
41. Kovandžić/Barišić Luka, četvero u kući.
42. Kozarević Grga, dvadesetpetero u kući.
43. Šimić/Marošević Bono, troje u kući
44. Švendemann Josip, doselio iz Parabuća, osmero u kući.

45. Nađ Leopold, desetero u kući.
46. Ziconić Bariša, četvero u kući.
47. Zionić Toma, tridesettroje u kući.
48. i 49 Marinković Polka, tridesetpetero u kući.
49.a Marinković Ilija, devetnaestero u kući.
50. Marković Stjepan, šestero u kući.
bb. Jakob Brunnstein, šestero u kući, doselio iz Bača 10.III.1884. U Baču nije platio lukno za 1884. godinu.
51. Subotić Ilija, šestero u kući (ovo prezime ima u Nijemcima, m. op.).
bb. Johan Hermann, doselio iz Gajdobre, sedmero u kući, dvoje živi u Gajdbori.
bb. Jakob Tilli, petero u kući, doselio iz Parabuća.
52. Pristojković Stjepan, dvanaestero u kući.
53. Josip Marks, osmero u kući, doselio iz Parabuća.
54. Kögl Ivan, šestero u kući. Roditelji nevjenčani. Doselio iz Banfalu, Wiselburgerksmitet.
55. Nema nikoga.
56. Đukić Andrija, trinaestero u kući, doselio iz Futoga.
57. Grgičević Marko, troje u kući.
bb. Guld Florijan, osmero u kući, doselio iz Parabuća.
58. Anđelković Antun, desetero u kući.
59. Konić Antun, četrnaestero u kući.
60. Litrić Antun, petnaestero u kući.
61. Tomšić Filip, četrdesetčetvero u kući.
62. Šljarac Josip, četvero u kući, odselio u Novo Selo.
bb. Rojsar Đuro, evangelik, četvero u kući, nevjenčani, rodom iz Ozdim, županija Novgrad. Sin Đuro im je katolik, rođen u Bačincima.
63. Grgičević Ivan, devetero u kući.
64. Betlemović Mijo, devetero u kući.
65. Grgičević Antun, sedmero u kući.
66. Oskomić Andrija, četvero u kući.
67. Szabo Mato, četvero u kući, rodom iz Sentivana u Bačkoj.
67. U istoj kući: Borić Pavle, troje u kući.
68. Tomšić Antun, jedanaestero u kući.
69. Nema nikoga.
70. Kraljević Marko, jedanaestero u kući.
71. Grgičević Mato, šesnaestero u kući.
72. Čolaković Stjepan, dvadesetčetvero u kući. Stjepan i njegova žena Elizabeta prešli na broj 78.
73. Oskomić Matija, udovica, tridesetosmero u kući.
74. Grgičević Josip, dvadesetsedmero u kući.
75. Gazibarić Antun, dvadesettroje u kući.
76. Hegerling Mato, osmero u kući. Doselio iz Bačke Palanke.
77. Vuković Antun, dvadesettroje u kući.
78. Anđelković Mitar, dvadesetero u kući. Zajedno sa Stjepanom Čolakovićem i njegovom ženom Betom koji su ovamo prešli s broja 72.
79. Čolaković Petar, šestero u kući.
80. Farkaš Petar, troje u kući, rodom iz Bačke Topole.
81. Gutleber Andrija, šestero u kući, rodom iz Bačke Palanke.
82. Gajčević Antun, jedanaestero u kući.
83. Papulić Stanko, dvadesetero u kući.
84. Rajtarović Domko, šesnaestero u kući.
85. Gambašić Filip, trinaestero u kući.

86. Vorgić Eva r. Azibarić. Marijan se priženio u kući, ali nije promijenio prezime. Tridesetero u kući.
87. Babin Veljko, pravoslavac, oženjen Marijom r. Tomšić, imaju djevojku Katu, koja je kao dijete nađena.
88. Tomić Marijan, devetero u kući.
89. Grgičević Petar, desetero u kući.
89.a Grgičević Mato, dvoje u kući.
90. Franjković Andrija, četrdesetčetvero u kući.
91. Franjković Đuro i sin Marijan, četrdesettroje u kući.
92. Krstić Kata, dvanaestero u kući.
93. Šorgić Dimitrije (Mika), osamnaestero u kući.
94., 95., 96. i 97. upisano «Krčma».
98. Rišar Franjo, šestero u kući, doselio iz Bačke Palanke.
99. Cvijanović Elizabeta r. Kraljević, četrdesetdvoje u kući.
bb. Škrinjarić Josip, rodom iz Iloka, troje u kući.
100. Nema nikoga.
101. Tomšić Jakob, dvanaestero u kući.
102. Tomić Mato, šesnaestero u kući.
103. Heisl Josip, šestero u kući, doselio iz Parabuća.
104. Filaković (Lipavić) Ivan, sedamnaestero u kući. Ivan prišao iz Lipavića u Filakovića kuću, a oženjen je Anom Brčanović iz Sota. Vjerojatno prelazi u kuću kao nasljednik.
105. Filaković Antun, dvanaestero u kući.
106. Bertić Franjo, devetnaestero u kući.
107. Franjković Fabijan, šesnaestero u kući.
108. Oskomić Andrija, šesnaestero u kući.
bb. Franjković Tomo, petero u kući.
109. Kovačević Marijan, šestero u kući.
110. Kovačević Rajko, sedamnaestero u kući.
111. Gajčević Stjepan, dvadesetjedno u kući.
112. Skokić Filip, desetero u kući.
113. Kraljević Marko, šestero u kući.
114. Kurucović, drugih podataka nema.
115. Kovačević Kata r. Kraljević i Terezija r. Paradžiković, tridesetosmero u kući.
116. Viliš Josip, šestero u kući.
117. Oskomić Kata r. Stanković iz Novaka, devetero u kući.
bb. Horvat Mato, dvoje u kući, doselio iz Iloka. Žena mu Ana iz Ostronsko, Poljska.
bb. Tomšić Stjepan, petero u kući.
bb. Terzić Franjo, troje u kući, doselio iz Iloka.
bb. Terzić Nikola, troje u kući, doselio iz Iloka.
bb. Püchler Antun, šestero u kući. Doselio iz Parabuća.
122. Vuković Antun, desetero u kući.
123. Konić Stjepan, osmero u kući.
124. i 125. Nema nikoga.
126. Vidaković Jakob. Osmero u kući. Zanimljiva su imena Vidakovićevih ukućana: Kamillo, Marcel, Eulalija, Eduard, Julijana, Beta i Nikola.
127. Kovačević Filip, osamnaestero u kući.
128. Lipavić Dimitrije, dvadesetero u kući.
129. Nema nikoga.
130. Andrin Mato, šestero u kući.
131. Kolarić Marijan, tridesetdvoje u kući.
132. Živanović Lovro, devedesetdevetero u kući. To je valjda najbrojnija zadruga u Kukujevcima.

133. Đurić Ana, sedmero u kući.
134. Gajdašić Antun, četrdesetdevetero u kući.
135. Rajtarović Ivan, četvero u kući. Pobjegla mu žena Lucija.
136. Rajtarović Adam, troje u kući. Žena Ana, rodom iz Sota, pobjegla u Srbiju.
bb. (137) König Vendelin, sedmero u kući. Upisan u Status animarum po obiteljskoj izvjesnici izdanoj u Parabuću, 19. veljače 1897.
138. Ivakić Mitar, dvadesetdvoje u kući.
bb. Kovačević Marko, četvero u kući. Živi na kućnom broju 13.
bb. Maljaš Ivan, šestero u kući, žive nevjenčano, rodom iz Kucure.
141. Kolarić Tomo, dvadesetpetero u kući.
142. Babčanović Luka, sedamnaestero u kući.
143. Babčarević Luka, udovac, dvanaestero u kući.
144. Đurić Josip, pedesetjedno u kući.
145. Nema nikoga.
146. Skeledžić Stjepan, petero u kući. (Ovo prezime ima u Tompojevcima).
147. Filaković Andrija, dvanaestero u kući.
148. Šubarić Filip, osamnestero u kući.
149. Ivšić Eva r. Samardžić i Marija r. Gajčević. Eva je rodom iz Ljube, dvadesetdvoje u kući.
150. Gajčević Josip, desetero u kući.
151. Ivšić Toma, desetero u kući.
152. Molnar Mato, četvero u kući. Rodom iz Subotice. Odselili u Lovas.
153. Borković Mato, troje u kući.
154. Marošević Pavle, petnaestero u kući.
155. Na ovom broju žive tri obitelji:
Ana Šubarić, udovica,
Jakšić Feliks (Srećko), šestero u kući, rodom iz Bača.
Hahn Josip, šestero u kući, doselio iz Parabuća.
156. Anđelković Martin, dvoje u kući. Martin i žena Jozija r. U Sotu.
157. Kraljević Ivan, osmero u kući.
158. Nema nikoga.
159. Lesar Đuro, šestero u kući.
160. Šubarić Marijan, tridesetšestero u kući.
161. Nema nikoga.
162. Nema nikoga.
163. Borković Marijan, dvadesetčetvero u kući.
164. Mijatović Josip, dvadesettroje u kući.
165. Nema nikoga.
166. Vodliček Ivan, sedmero u kući.
167. Jakšić Karl, rodom iz Bača, sedmero u kući, žena Jelena, pravoslavna iz Subotišta. Živio u Nijemcima, pa u Moroviću i tek tada u Kukujevcima. Vidi se po mjestu rođenja njihove djece.
167.a stari kućni broj 217. Augustinović Jakob, desetero u kući.
168. Nema nikoga.
169. Gajčević Filip, četrnaestero u kući.
170. Probojčević Antun, devetero u kući.
171. Đurković Aleksa, četrdesetero u kući.
172. Bertić Marta, osmero u kući.
173. Bertić Manda r. Kozarević i Bertić Agnezija r. Gavrić, jedanaestero u kući.
174. Bertić Petar, dvanaestero u kući.
175. Delalić Mato, osmero u kući.
176. Božić Ivan (Pristojković), priženio se u Božića kuću i promijeno prezime, desetero u kući.
177. Franjić Marijan, dvadesetdevetero u kući.

178. Horvatović Marijan, šesnaestero u kući.
179. Horvatović Andrija i s njime u kući Jakšić Elizabeta, rodom iz Bača s djecom Anom i Mijom, te Juliusom i Marijom, oboje nezakonita djeca, šestero u kući.
180. Nema nikoga.
181. Lukurić Tomo, desetero u kući.
181.a Antunković Luka, osmero u kući.
182. Sabo Antal, petero u kući. Rodom iz Sentivana u Bačkoj. Doselio iz Iloka.
183., 184., 185. i 186. Nema nikoga.
bb. Jemrić, rastavljeni, u kući živi Amalija r. Salitrežić.
187. Jemrić Marija r. Marošević, tridesetčetvero u kući.
188. Krstić Pavle, rastavljen sa ženom Antonijom Salitrežić iz Novaka. četvero u kući.
188.a Krstić Marko, desetero u kući.
189. Lehmal Magdalena, dvanaestero u kući, svi doselili iz Bačke Palanke.
bb. Magdalena Klein, udovica, devetero u kući. Živjeli u Karavukovu, Deronjama i u Parabuću, te napokon u Kukujevcima.
190. Ivković Petar, troje u kući.
Na istom broju živi:
Vodliček Franjo, petero u kući.
191. Bertić Petar, rođen 1811., neoženjen, dvadesetčetvero u kući.
192. Antunković Tadija s nadimkom Duša, dvanaestero u kući.
193. Krstić Mato, šestero u kući.
194. Živanović Mato, troje u kući. Žena Manda rodom iz Tovarnika, pobjegla u Srbiju.
195. Ivković Petar, devetero u kući.
196. Čani Đuro, doselio iz Iloka, petero u kući.
Na istom broju živi:
Georg Egi, četvero u kući, rodom iz Parabuća.
196.a Kozarević Mijo zvan Miloš, šestero u kući.
197. Probojčević Jozija, udovica, dvadesetero u kući.
198. Delalić Martin, jedanaestero u kući.
199. Deačić Eva r. Plemenitaš, troje u kući.
Na istom broju živi: Fischer Josip, petero u kući, doselio iz Bača.
200. Litrić Martin, neženja, osmero u kući.
201. Matičić Antun, četrdesetjedno u kući.
202. Delalić Mitar, dvadesetero u kući.
203. Delalić Adam, udovac, petero u kući.
204. Paradžiković Antun, novi kućni broj 195., osamnaestero u kući.
205. Korkutović Luka, troje u kući.
206. Kušić Josip, dvadesetdvoje u kući.
bb. Vlač Franjo, doselio iz Futoga. Žena mu Elizabeta odbjegla u Bosnu, četvero u kući.
207. Krstić Marko, u kuću priženjen Ivan Delalić, dvanaestero u kući.
208. Krstić Stjepan, sedmero u kući.
209. Litrić Ilija i žena Terezija r. Korkutović iz Sota, dvoje u kući.
210. Litrić Pavle, dvadesetero u kući.
211. Kušić Lovro, jedanaestero u kući.
212. Borković Josip, četrnaestero u kući.
213. Litrić Đuro, četrnaestero u kući.

Nakon 1918. g. po nastanku nove države KRALJEVINE SHS, položaj HRVATA nije se odmah bitno mijenjao. Još od 1921. do 1922. g. osjećao se život stare, odnosno, bivše države. Postojale su vjerske i društvene ustanove. U školi je još uvijek bio obavezan vjeronauk. Za školsku godinu 1920. izdana je početnica za prvi razred osnovne škole na kojoj je bio otisnut i žig s grbom i natpisom: Kralj. Hrvatsko-slavonska

zemaljska, naklada školskih knjiga i tiskanica, Zagreb, 1920. g. Jedino po čemu se moglo znati da je nastupila nova država jest, u početku slika ispod koje piše: Njegovo visočanstvo Aleksandar nasljednik prijestolja.

Odnosi između hrvatskog i srpskog naroda u to doba još su bili dosta dobri. Svi su se međusobno slagali, pomagali i poštovali. Išlo se slobodno na sajmove, bez obzira u kojem se mjestu održavaju. Takvo stanje je trajalo sve do osnivanja političkih stranaka i njihovog djelovanja.

Po hrvatskim selima se osnivaju ogranci Radićeve Hrvatske seljače stranke (HSS). U većim hrvatskim selima postojale su društvene i vjerske organizacije: Hrvatska čitaonica, kulturno prosvjetna društva, pjevačka društva, vatrogasna društva, lovačka društva, crkvena pjevačka društva itd. Postojale su Gospodarske zemljoradničke zadruge koje su seljacima pomagale u mnogim potrebama. Održavane su smotre narodnih nošnji i običaja, sokolski sletovi, glazbene večeri pjevačkih društava, zabave kulturno prosvjetnih društava s prikazivanjem dramskih djela hrvatskih književnika.

Takvo stanje je trajalo sve do tragedije u Narodnoj skupštini u Beogradu 1928. g., kada su ubijeni Pavle Radić i Đuro Basariček, a teško ranjeni Stjepan Radić, Ivan Pernar i drugi zastupnici HSS-a, a koje je izvršio atentator Puniša Račić. Od zadobivenih rana je preminuo i Stjepan Radić. Prije smrti je izjavio: «U Beogradu nemamo više što raditi... Tamo je Srbija... Tamo je istok... neka tamo i ostane. Ovdje je Hrvatska država... Između nas i onih tamo nema više razgovora. Nikada više u Beograd...»

- Izvor: Dr. Stjepan Hefer, Braća Radići i njihovo djelo, Madrid, 1965. g., Hrvatski nakladni zavod «Domovina», str. 45.»

Srijem se odvaja od jedne administrativne pokrajine pa se uključuje u drugu. Kao županija srijemska pretvara se u oblast, pa zatim biva uključen u Drinsku banovinu, pa u Dunavsku i na kraju Hrvatsku banovinu. Na rukovodeća mjesta se postavljaju Srbi. U prosvjeti nastaju premještaji nastavnog osoblja – Hrvate premještaju u Srbiju, a Srbe dovode u Hrvatsku. Na odsluženje vojnog roka hrvatske mladiće upućuju u Srbiju i obratno. U vojsci je starješinski-zapovjedni kadar 90% srpski.

U 1930. g. na zemljoradnike država je pored poreza, nametnula neki posebni namet – dohodarina, u vrlo visokom iznosu, tako da su rijetki to mogli platiti. Porez je uvećan. Od onih, koji nisu na vrijeme plaćali, organi vlasti su uz pomoć žandarmerije od naroda otimali stoku, kućne stvari, posteljinu, odnosili žito, kukuruz i dr. (plijenili).

U vrijeme najvećih i najpotrebnijih zemljoradničkih poslova, seljaci su pozivani na vojne vježbe. Žandarmerija je navečer rastjerivala momke i djevojke s njihovih igranki (ples). Mnoge momke su maltretirali, tukli.

Tek kad je nastala Banovina Hrvatska, dotadašnje stanje se počelo popravljati.

Proglašenje NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE (NDH), hrvatski narod u Srijemu je oduševljeno dočekao i istinski pozdravio. Ali se kasnije ovo oduševljenje pretvorilo u brigu, nesigurnost i neizvjesnost u odnosu na ono što su očekivali da će doći. Ulazak Njemačke vojske na teritorij NDH i razmještaj njezinih jedinica po srijemskim gradovima i selima, potvrdio je brigu naroda o svojoj državnosti, odnosno neizvjesnosti. Pripadnici njemačke manjine, gdje ih je bilo u malo većem broju, postali su sasvim drugačiji prema svojim dojučerašnjim susjedima Hrvatima. Postali su visoki i oholi. Počeli su isključivo govoriti svojim njemačkim jezikom, grupirali su se i nisu htjeli imati nikakvih poslova s Hrvatima-susjedima. Nestalo je onog dobrog svakodnevnog suživota. Moglo se to i shvatiti jer su došli njihovi, a svatko voli svoje.

Za vrijeme postojanja Nezavisne Države Hrvatske, od 1941. do 1945. g. u Kukujevcima su sazidane takozvane «Pavelićeve kuće» i to na desnoj strani starog erdevičkog puta, idući prema Erdeviku, a na izlazu iz Velikog Marinačkog šora, koji je kasnije dobio naziv Fruškogorska ulica, kod kanala desno, u blizini Miklićeve pustare.

U tim kućama su bili smješteni prognani Hrvati iz Dalmacije i Bosne i oni koji su morali odande otići «trbuhom za kruhom».

No, to nije trajalo dugo, već dolaskom komunističke vlasti (1946. g.) u selo, kuće se ruše i materijal odnosi u druga mjesta, gdje se od tih kuća grade neke nove kuće.

Tako su, oni koji su stanovali u tim kućama u Kukujevcima, opet morali tražiti smještaj i krov nad glavom u Kukujevcima.

Ovo su po sjećanju ispričali: Anastazija Đuričić, r. 1911. g., Josip Šorgić, r. 1929. g., Mile Ivanković, r. 1932. g. (2004. g.).

Trideset godina zaredom načelnik-predsjednik sela Kukujevci je bio ANTUN BERTIĆ-Čiča (Mamaćkov), rođen 13. 06. 1881. g. Još za vrijeme KRALJEVINE JUGOSLAVIJE je bio izabran, pa sve do dolaska komunista u selo (1944. g.).

Jedno jutro, u njegovu avliju (dvorište) netko je ubacio ceduljicu (papirić) na kojoj je pisalo:

«U KUKEVCI podigla se buna
da poruše BERTIĆA ANTUNA,
al' se Bertić porušit' ne dade
tri mjeseca unaprijed se znade,
jer je ČIČA jedan od istine,
sirotinja za njime pogine...

Tu je bila i Fabina lista
i u njoj je pola komunista» ...itd. (zaboravljen tekst).

Sve ovo je zapamtila i zapisala njegova unuka Marija (Marica) Litrić (Mamaćkova), rođena 07. 09. 1924. g.

Antun Bertić-Čiča je puno pomagao siromašnima, pogotovo pridošlim Hrvatima iz Dalmacije i Bosne, koji su došli u Kukujevce bez ičega. Sve ih je zbrinuo i nahranio. Mnogi su ga cijenili i voljeli.

Svi u selu imaju nekakav špic-namet (nadimak), a Antun Bertić ima nekoliko: Čiča, Mamaćkov, Tic..

ANTUNA BERTIĆA (r. 13. 06. 1881. g.) su zvali još i «Svračak», a evo kako je dobio taj «nadimak-špicnamet»: njegova baka je bila vrlo vrijedna žena, pa je, između ostalih ručnih radova koje je obavljala još i tkala na «stative» (tkalački stan). Jedan dio na tim stativama s kojim je ona radila, zvao se «svračica», tako su ga u Kukujevcima zvali. Kod njih je često dolazio jedan mladić iz «šogorove» kuće (Krstić) koji se igrao s Antunom-Tunjom, te je stalno dirao taj dio koji se zvao «svračica», a Tunjina baka nije dala da to dira, te ga je jednom udarila s tim drvenim dijelom i «najurila ga kući» (otjerala). On se kod kuće požalio svojoj baki, te je ona od bijesa, Tunjinu baku nazvala «svraka», po tom dijelu i tako su oni ostali «svrakini».

No, to je čuo i ondašnji župnik, te kad su se djeca vani igrala i Tunju vikala «svračak», župnik ih je sve pozvao, te je Tunji pred svima rekao: «Ti si Tunjo tako vitak, slabačak i nježan, da ti ne možeš biti «svračak», već samo možeš biti «Tic», a to je značilo «tica» (ptica, jer se na selu kaže «tica», a ne ptica, tj. u to doba se kazalo tako.

Odonda su Tunju zvali «Tic», a poneko i «svračak», pa je ostalo i do danas, da tako zovu njegove nasljednike.

«Mamaćko» su ga prozvali zato, što je vrlo rano ostao bez majke, tranila (odgajala) ga je baka, a on je stalno zvao svoju majku, pa je baki to već dosadilo, te mu je kazala «Prestani stalno «mamaćkat» i tako je ostao «mamaćkov».

Tako svi za svoje nadimke - špic namete imaju razlog zbog kojega su ga dobili.

Neki su za Kukujevce kazali KUKEVCI i KUKEVČANI.

U Prvom svjetskom ratu (1914 - 1918. g.) i drugom svjetskom ratu (1941 - 1945. g.) iz mjesta Kukujevci je poginulo i nestalo mnogo mještana, od kojih se mnogima ne zna ni mjesto pogibije ili nestanka, niti groba, a neki su poginuli i nestali i u Domovinskom ratu (1991 - 1995. g.).

O onima za koje se znaju poneki podaci, postoji evidencija koju je uspio prikupiti i zabilježiti kukujevački matičar IVAN LITRIĆ i prikazuju se u tablicama kako slijede:

MATICA
U ratu palih i u povodu rata preminulih
rkt. Župe
KUKUJEVCI

Prilikom kanoničke vizite dne 07. 09. 1921. g. pregledao i vizitirao-ovjerio
Ant. Akšamović
biskup bosansko-đakovačke
i srijemske biskupije

Sve za vjeru i domovinu.

POPIS
poginulih i nestalih mještana sela KUKUJEVCI u Prvom svjetskom ratu (1914 - 1918.)

Red. br.	Prezime i ime	Dat. rođ.	Roditelji i bračno stanje	Pripadnik vojske	Kada, gdje i kako poginuo	Gdje je sahranjen
1.	IVŠIĆ RAJKO	1884.	Franja i Bara oženjen	Domobran 26. karlovačke pješač. pukov.	Poginuo u bitci pred neprijateljem 1. listopada 1914. kod Gučeva u Srbiji	u Gučevu, Srbija
2.	CVIJANOVIĆ FILIP	1893.	Marijan i Amalija	Domobran 28. domobranske pješ. pukovnije	30. listopada 1914. Brosinski han u Srbiji i bitci	na ratištu
3.	MATIČIĆ IVAN	1894.	Marko i Marija	“	25. studenoga 1914. u bitci kod sela Dudovice u Srbiji	pri prelazu rijeke Ljiga

Red. br.	Prezime i ime	Dat. rođ.	Roditelji i bračno stanje	Pripadnik vojske	Kada, gdje i kako poginuo	Gdje je sahranjen
4.	LITRIĆ ĐURA	31. 12. 1874.	Marijan i Marija oženjen	Domobran konjanik 12. regimente	30. rujna 1914. u Galiciji na ruskom bojištu	grob nepoznat
5.	TOMŠIĆ STJEPAN	05. 08. 1876.	Kata, oženjen	Domobran 28. osječke domobr. pješ. pukovnije	“	“
6.	MAROŠEVIĆ MITAR	26. 09. 1893.	Danica, oženjen	“	“	“
7.	MARINKOVIĆ STIPAN	1886.	Kata, oženjen	Domobran 28. osječke domobr. pješ. pukovnije	30. lipnja 1915. u bitci na talijan. ratištu, Fogliano	Pokopan na vrhu Monte Casieto
8.	GAVRIĆ MIJO	1890.	oženjen	Domobran petrovaradinske 70. pješ. pukovnije	24. listopada 1917. u bitci na talijan. ratištu kod Hoje	Sahranjen u Hoji
9.	BAPČANOVIĆ NIKOLA	02. 12. 1894.	Amalija, oženjen	“	Nestao 31. prosinca 1915. u bitci na talijan. ratištu	grob nepoznat
10.	MAROŠEVIĆ DAMJAN	26. 02. 1884.	Mato i Terezija, oženjen	“	Nestao 01. rujna 1916. na ruskom ratištu	grob nepoznat
11.	LITRIĆ JOSIP	12. 02. 1897.	Tomo i Terezija neoženjen	“	Umro u bolnici u Rusiji-Gluhof 01. svibnja 1917.	Sahranjen u Gluhof-Rusija
12.	BERTIĆ STJEPAN	18. 08. 1875.	Mato i Eva, oženjen	“	Poginio na talij. ratištu, 15. kolovoza 1916.g.	grob nepoznat
13.	GAJČEVIĆ LAZAR	1894.	Marko i Marija, oženjen	Domobran 28. Osječke domobr. pukovnije	06. svibnja 1915. umro u poljskoj bolnici u Jablanici	Sahranjen u Jablanici
14.	MAROŠEVIĆ JOSIP	1892.	oženjen	Domobran petrovaradinske pješ. pukovnije	13. veljače 1916. umro na ruskom bojištu u Černovicama	Sahranjen na glavnom groblju u Černovicama
15.	GRGIČEVIĆ IMRO	1888.	oženjen	Pričuvni ulan 12. ulanske pukovnije	19. kolovoza 1916. Poginuo kod Koritmice-Rusija	Sahranjen kod Koritmice u Rusiji

Red. br.	Prezime i ime	Dat. rođ.	Roditelji i bračno stanje	Pripadnik vojske	Kada, gdje i kako poginuo	Gdje je sahranjen
16.	GRGIČEVIĆ JOSIP	1898.	neoženjen	Domobran petrovaradin. 70. pješačke pukovnije	23. srpnja 1917. poginuo u Galiciji na ruskom bojištu u Nestasov-Ternopol	Sahranjen pored istočne crkve u Nestasovu
17.	KOLARIĆ MATO	1894.	Oženjen	Kopljanik 12. ulanske pukov.	11. listopada 1917. Umro u bolnici u Šapcu-Srbija	Sahranjen na vojničkom groblju u Šapcu

Svi navedeni u spisku su rođeni u KUKUJEVCIMA.

Podatke o poginulima i nestalima u Prvom svjetskom ratu, prepisao iz crkvenih knjiga, koje je pregledao i ovjerio biskup Antun Akšamović 07. 09. 1921.g.

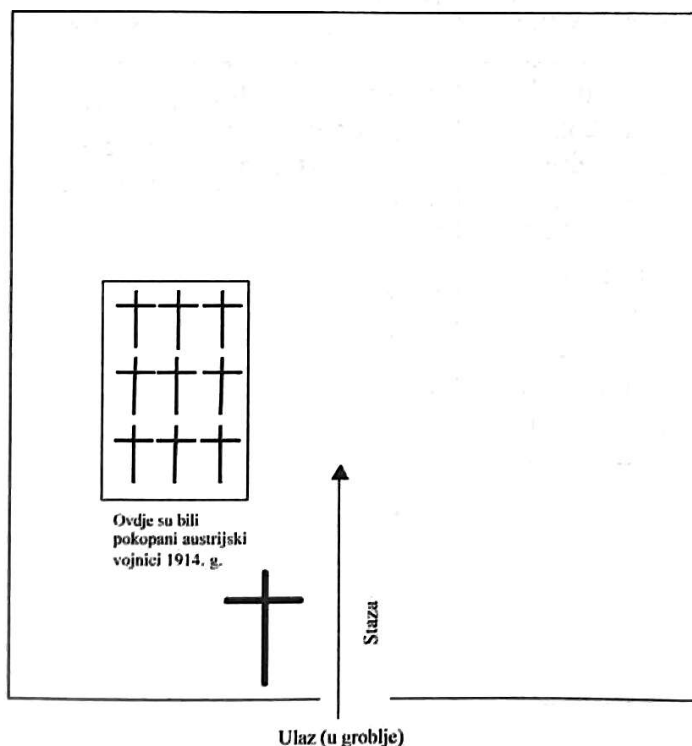
UMIROVLJENI
Šef Mjesne kancelarije Kukujevci
i Državni matičar
Ivan Litrić

U Kukujevcima 1990. g.

Nakon atentata na prestolonasljednika Franca Ferdinanda 1914. godine u Sarajevu i započetog Prvog svjetskog rata, kod Kukujevaca je tada u borbama poginuo velik broj austrijskih vojnika, koji su bili pokopani u jednom dijelu Kukujevačkog groblja.

Tadašnja vlast je donijela odluku da svaka obitelj u selu Kukujevci uzme po jedan grob za održavanje (čišćenje). To je u početku bilo u redu, grobovi su se održavali-čistili par godina, a onda rjeđe i jednom je to održavanje prestalo, što nemarom mještana, što radi raznih novih vlasti koje za to nisu marili ili nisu znali itd. Tako je to groblje preorano i nestalo.

Izvor: Po pričanju starijih osoba iz Kukujevaca i to: Ivan Litrić, rođen 1914. g. i Anastazija Đuričić, rođena Ivšić 1911. g.

Kukujevačko groblje

S p i s a k
poginulih i nestalih mještana sela KUKUJEVCI u Drugom svjetskom ratu (1941 - 1945. g.)

Red. br.	Prezime i ime	Datum rođ.	Roditelji i brač stanje	Pripadnik vojske	Kada, gdje i kako poginuo	Sahranjen
1.	SALITREŽIĆ PETAR	1922.	Rajko, neoženjen	-	1941. kod Morovića kao civil, ubijen od partizana	8/1
2.	FRANJKOVIĆ PETAR	07. 08. 1928.	Ivan, neoženjen	Ustaška vojnica	02. 9. 1941. naišao na minu i poginio	8/2
3.	BERTIĆ MARTIN	25. 07. 1914.	Nikola, oženjen	Pripadnik njemačke vojske SS odreda	04. 06. 1942. na istočnom bojištu u Rusiji u sastavu SS odreda	8/3
4.	FRANJIĆ LUKA	29. 09. 1905.	Mato, oženjen	Hrvat. Domobran	26. veljače 1942. Na planini Majevici u Bosni u borbi protiv partizana	8/4
5.	KRSTIĆ PETAR	28. 06. 1912.	Ana, oženjen	Domobran pričuv. 6. pješ. pukovnije	03.prosinca 1942. poginuo u borbama protiv partizana u Voćinu - Slavonija	Sahranjen na groblju u Voćinu
6.	GREPO IVAN	1904.	oženjen	4. zdrug 33. bojne, ustaška vojnica	27. travnja 1943. Poginuo u borbi protiv partizana kod Gospića - Lika	Sahranjen u Gospiću
7.	KOTOLAS PAVAO	11. 01. 1910.	oženjen otac Fabijan	Ustaška vojnica	23. veljače 1942. u Slavoniji u borbi protiv partizana	8/5
8.	IVAKIĆ MARKO	1920.	Nikola, neoženjen	Hrvatsko domobranstvo	1942. u borbama sa četnicima u Bosni kod Foče	8/6
9.	JURČEVIĆ JOSIP	1912.	oženjen	Ustaška vojnica	1943. ubijen od partizana kod Zagreba	8/7
10.	MARINKOVIĆ MATA	08. 02. 1920.	Ivan, neoženjen	Njemačka vojska SS odredi	1943. kod sela Šimanovaca u Srijemu, ubile ga motikama seljanke srpkinje sa još dvojicom	
11.	MAROŠEVIĆ MARKO	1895.	Filip, oženjen	-	1943. na željezn. stanici u Kukujevcima strijeljan od njemač. vojnika	8/9

Red. br.	Prezime i ime	Datum rođ.	Roditelji i brač stanje	Pripadnik vojske	Kada, gdje i kako poginuo	Sahranjen
12.	IVŠIĆ IVAN	1900.	Ilija, oženjen	Ustaška vojnica	05. rujna 1943. u planini u Kukujevcima ubili ga partizani bacili ga u vatru i izgorio	
13.	ANĐELKOVIĆ JOSIP	22. 01. 1915.	Mato, oženjen	"	1943.g. poginio u Bosni u borbi protiv partizana	9/11
14.	FRANJIĆ ĐURA	13. 09. 1919.	Marijan, oženjen	"	1943. g. poginio u Slavoniji kod sela Pitomača u borbi protiv partizana	9/12
15.	ĐUNDA EMERIK	28. 01. 1920.	Mijo, oženjen	Ustaška vojnica	1943. g. ubijen u Adaševcima od partizana	9/13
16.	LETKO IVAN	05. 03. 1915.	Ivan, oženjen	"	1943. g. poginio u Bosni protiv partizana	9/14
17.	ŠUBARIĆ MARIJAN	01. 09. 1914.	Josip, oženjen	Hrvatsko domobranstvo	1943. g. ubijen u svojoj kući u Kukujevcima od ustaš. tabornika	9/15
18.	MATIČIĆ RAJKO	1901.	Franjo, oženjen	-	1943. g. pri napadu partizana izgorio u zgradi općine u Kukujevcima	9/16
19.	BAPČANOVIĆ MITAR	1919.	Marko, oženjen	Ustaška vojnica	1943. g. u selu Lipovac u Srijemu ubijen od partizana	9/17
20.	GAJDAŠIĆ MATA	1920.	Ilija, oženjen	Njemačka vojska SS odredi	1943. g. odveden u logor «Dachau» u Njemačkoj i tamo umro	9/18
21.	ĐUNDA MARA	1920.	Udana	-	1943. g. u selu Adaševci ubijena od partizana	Vezana za zaprežna kola i rastrgana
22.	SUČIĆ PETAR	27. 06. 1923.	Ivan, oženjen	Ustaška vojnica	01. studenoga 1943.g. nestao	9/20
23.	MAROŠEVIĆ IVAN	04. 09. 1911.	Franjo, oženjen	" a kasnije mobiliziran u NOV-u	1944. g. poginuo na Srijemskom frontu	10/21

Red. br.	Prezime i ime	Datum rođ.	Roditelji i brač stanje	Pripadnik vojske	Kada, gdje i kako poginuo	Sahranjen
24.	BERTIĆ ANDRIJA	08. 07. 1926.g.	Ivan, oženjen	-	1944. g. pretučen od partizana i umro	10/22
25.	OSKOMIĆ STJEPAN	09. 08. 1913.	Marijan, oženjen	Hrvatsko domobranstvo	1944. g. nestao u logoru	10/23
26.	ĐURIĆ LUKA	1922.	Nikola, neoženjen	Plava SS divizija	1944. g. nestao	10/24
27.	OSKOMIĆ STJEPAN	14. 12. 1913.	Petar, oženjen	Gradsko redarstvo	1944. g. strijeljan u Sr. Mitrovici od partizana	10/25
28.	TOMŠIĆ MARIJAN	26. 01. 1909.	Marijan, oženjen	Ustaška vojnica	1944. g. strijeljan u Kukujevcima od partizana	10/26
29.	HUNGER ANDRIJA	14. 11. 1925.	Franjo, neoženjen	Mobiliziran u NOV-u Jugoslavije	1944. g. na Srijemskom frontu	10/27
30.	HUNGER FRANJO	30. 12. 1923.	Franjo, neoženjen	Mobiliziran u NOV-u	"	10/28
31.	LITRIĆ JOSIP	1922.	Vinko, neoženjen	Njemačka vojska	1944. g. poginuo u Slavoniji pri povlačenju	10/29
32.	UROIĆ LJUDEVIT	1902.	oženjen	Ustaški tabornik u Kukujevcima	07. prosinca 1944. na putu u Bačinci-Gibarac ubijen od partizana	10/30
33.	BETLEMOVIĆ MATA	1910.	oženjen	-	1944. g. strijeljan u Sr. Mitrovici od partizana	11/31
34.	FILAKOVIĆ RAJKO	1916.	Rajko, oženjen	Njemačka vojska	1944. g. u svom dvorištu u Kukujevcima ubijen od njemačkih vojnika jer im nije dao svog konja	11/32
35.	ČOLAKOVIĆ STJEPAN	03. 11. 1922.	Petar, neoženjen	Ustaška vojnica	30. prosinca 1944. g. u Adaševcima strijeljan od ratnog suda NOV	5/8
36.	FRANJKOVIĆ IVAN	17. 04. 1926.	Stjepan, oženjen	"	1944. g. strijeljan u Sr. Mitrovici od ratnog suda NOV Jugoslavije	11/35

Red. br.	Prezime i ime	Datum rođ.	Roditelji i brač stanje	Pripadnik vojske	Kada, gdje i kako poginuo	Sahranjen
37.	ŠORGIĆ MITAR	24. 09. 1913.	Josip, oženjen	"	30. prosinca 1944. g. u Adaševcima u Srijemu strijeljan od ratng suda NOV Jugoslavije	11/36
38.	FRANJKOVIĆ JOSIP	22.08. 1914.	Ivan, oženjen	Mobiliziran u NOV Jugoslavije	24. prosinca 1944. g. poginio na Srijem. frontu	11/37
39.	RUŽIĆ JOSIP	23. 07. 1926.	Nikola, neoženjen	"	23. prosinca 1944. g. poginuo na Srijem. frontu kod Otoka	11/38
40.	GAMGAŠIĆ MARIJAN	26. 01. 1921.	Slavko, neoženjen	Ustaška vojnica	1944. g. poginuo u Slavoniji u borbama pri povlačenju	11/39
41.	PAPULIĆ STJEPAN	1912.	oženjen	"	1944. "	12/41
42.	ANĐELKOVIĆ JOSIP	03. 04. 1914.	Đuro, neoženjen	NOV Jugoslavija	1944.g. strijeljan od ratnog vojnog suda NOV Jugoslavije zbog dezerterstva	11/40
43.	BRČIĆ ANTUN	26. 10. 1922.	Đuro, oženjen	Ustaška vojnica	1944. g. poginuo u Slavoniji pri povlačenju kod Osijeka	12/42
44.	GRGIČEVIĆ ILIJA	27. 10. 1914.	Marko, oženjen	"	1944. g. poginuo kod Zagreba	12/43
45.	GRGIČEVIĆ MATA	11. 01. 1909.	Marko, neoženjen	"	1944. g. poginuo u Slavoniji	12/44
46.	MAROŠEVIĆ ANTUN	03. 08. 1923.	Antun, oženjen	"	Nestao u ratu 1944. g. u borbama u Slavoniji	11/46
47.	ČIKEŠ MARIJAN	1915.	oženjen	"	Nestao u ratu 1944. g.	12/46
48.	RUŽIĆ ŠIMUN	1901.	oženjen	"	1944. g. strijeljan u Srij. Mitrovici od ratnog suda NOV Jugoslavije	12/47
49.	ERCEG FRANJA	1915.	oženjen	"	Nestao u ratu 1944. g.	12/48

Red. br.	Prezime i ime	Datum rođ.	Roditelji i brač stanje	Pripadnik vojske	Kada, gdje i kako poginuo	Sahranjen
50.	GRGIČEVIĆ ILIJA	17. 07. 1925.	Rajko i Sofija, oženjen	"	08. prosinca 1944. g. strijeljan u Adaševcima od rat. voj. suda NOV Jugoslavije	12/49
51.	ŠTIMAC FRANJA	1913.	Marijan	Gradsko redarstvo Sr. Mitrovica	30. prosinca 1944. g. strijeljan u Srijem. Mitrovici od ratnog suda NOV Jugoslavije	12/50
52.	VILČ JOSIP	1912.	oženjen	"	"	13/51
53.	PLEMENITAŠ ĐURA	21. 08. 1923.	Đura, oženjen	Ustaška vojnica	Nestao u ratu 1944. g. u borbama u Slavoniji	13/52
54.	PRIPUZOVIĆ LUKA	1912.	Petar, oženjen	Gradsko redarstvo Sr. Mitrovica	1944. g. strijeljan u Sr. Mitrovici presudom ratnog vojnog suda NOV Jugoslavije	13/53
55.	ĐURIĆ IVAN	1900.	oženjen	-	1944. g. strijeljan u Šidu presudom ratnog suda NOV Jugoslavije	13/54
56.	IVAKIĆ ANTUN	1916.	neoženjen	Ustaška vojnica	Nestao 1944. g. u borbama u Slavoniji	13/55
57.	ČIKEŠ MILAN	1912.	Oženjen	"	1944. g. strijeljan u Sr. Mitrovici presudom ratnog suda NOV Jugoslavije	13/56
58.	MOSTOF STEFAN	06. 10. 1926.	Franjo, neoženjen	Njemačka vojska	15. studenoga 1944. g. poginuo u Baranji u borbi sa armijom SSR	13/57
59.	ANĐELKOVIĆ DIMITRIJE	26. 08. 1919.	Mata, neoženjen	Ustaška vojnica	1944. g. poginuo pri povlačenju kroz Slavoniju	13/58
60.	DELALIĆ STJEPAN	17. 11. 1925.	Andrija, neoženjen	Hrvatsko domobranstvo	"	13/59
61.	PARAĐIKOVIĆ BLAŽ	02. 02. 1919.	Marijan, oženjen	Mobiliziran u NOV Jugoslavije	1944. g. poginuo na Srijem. frontu	13/60

Red. br.	Prezime i ime	Datum rođ.	Roditelji i brač stanje	Pripadnik vojske	Kada, gdje i kako poginuo	Sahra-njen
62.	FRANJKOVIĆ JOSIP	06. 09. 1922.	Živko, neoženjen	"	"	14/61
63.	FILAKOVIĆ ANDRIJA	24. 05. 1906.	Mato, oženjen	Hrvatsko domobran-stvo	1944. g. ubijen u svom selu Kuku-jevci od partizana	14/62
64.	HORVATOVIĆ ILIJA	1918.	Živko, neoženjen	Ustaška vojnica	1944.g. poginuo u borbi protiv partizana u Erdeviku	14/63
65.	ŠUBARIĆ ĐURA		Josip, neoženjen	Mobiliziran u NOV Ju-goslavije	1944.g. poginio na Srijem. frontu	14/64
66.	FILAKOVIĆ STJEPAN	28. 10. 1923.	Adam, oženjen	"	"	14/65
67.	MIJATOVIĆ PAVLE	26. 06. 1915.	Dimitrije, oženjen	Ustaška vojnica	1944. g. poginuo u borbi pri povlače-nju kroz Slavoniju	14/66
68.	LITRIĆ DAMJAN	20. 04. 1921.	Josip, oženjen	Mobiliziran u NOV Ju-goslavije	1944. g. poginuo na Srijem. frontu	14/67
69.	DELALIĆ STJE-PAN	21. 12. 1923.	Marko, neoženjen	Hrvatsko domobran-stvo	1944. g. poginuo u Slavoniji	14/68
70.	OSKOMIĆ PE-TAR	1908.	oženjen	Ustaška vojnica	"	14/69
71.	KUČINIĆ MATA	1922.	Josip, neoženjen	"	Nestao 1944. g. u borbama u Sla-voniji	14/70
72.	ĐURIĆ MATA	1915.	Petar, ožnjen	"	1944. g. poginio u Slavoniji	15/71
73.	BABČANOVIĆ MARIJAN	27. 08. 1919.	Marko, neoženjen	"	1944. g. poginuo u Slavoniji	15/72
74.	IVAKIĆ LADISLAV	03. 04. 1925.	Mato, neoženjen	Hrvatsko domobran-stvo Plava diviz.	1944. g. nestao u Bosni	125/73
75.	GAJDAŠIĆ PE-TAR	27. 06. 1928.	Martin, oženjen	Ustaška vojnica	1944. g. poginuo u Slavoniji u borbi protiv neprijatelja	15/74
76.	ŽIVANOVIĆ JOSIP	1922.	Pavle, neoženjen	"	"	15/75
77.	ŽIVANOVIĆ PAVLE	16. 03. 1926.	Pavle, neoženjen	"	"	15/76

Red. br.	Prezime i ime	Datum rođ.	Roditelji i brač stanje	Pripadnik vojske	Kada, gdje i kako poginuo	Sahra-njen
78.	ŽIVANOVIĆ ADAM	09. 05. 1915.	Ivan, oženjen	"	"	15/77
79.	OSKOMIĆ MAR-KO	1922.	Toša, oženjen	"	"	15/78
80.	ANIĆ ANTE	1914.	oženjen	"	1944. g. odveden od kuće u Kuku-jevcima i ubijen od partizana	15/79
81.	MATIČIĆ JOSIP	25. 03. 1925.	Rajko, neoženjen	"	1944. g. nestao u borbama u Slavoniji protiv neprijatelja	15/80
82.	GAVRIĆ MARKO	1925.	Ilija, neoženjen	"	1944.g. poginuo u borbama u Sla-voniji	16/82
83.	GAVRIĆ JOSIP	1926.	Ilija	"	"	16/83
84.	STIPIĆ AMALIJA	1894.	udana	-	1944. g. ubijena u svojoj kući od partizana	16/84
85.	FRANJKOVIĆ PETAR	27. 06. 1913.	Pavle, oženjen	Ustaška vojnica	1944. g. poginuo u borbama kroz Slavoniju	16/85
86.	IVAKIĆ MITAR	1918.	Petar, neoženjen	Ustaška vojnica	1944. g. poginuo u borbama u Sla-voniji	16/87
87.	IVAKIĆ IVAN	02. 05. 1919.	Petar, neoženjen	"	"	16/88
88.	IVAKIĆ ĐURA	1922.	Petar, neoženjen	"	"	16/89
89.	IVAKIĆ JOSIP	09. 03. 1925.	Petar, neoženjen	"	"	16/90
90.	TOMŠIĆ PETAR	01. 07. 1920.	Nikola, neoženjen	Hrvatsko domobran-stvo	1945. g. poginuo u borbama u Sla-voniji	17/9
91.	FRANJKOVIĆ MATA	11. 02. 1925.	Nikola, Elizabeta, neoženjen	Ustaška vojnica IV. bojna II. zdruga	23. siječnja 1944. g. poginuo u borbi u Slavoniji kod sela Behlaše-Ča-glina	5/1
92.	BAPČANOVIĆ MIJO	20. 09. 1916.	Marko i Monika, oženjen	"	04. siječnja 1944. g. poginuo u borbi kod sela Nijemci u Srijemu	5/2

Red. br.	Prezime i ime	Datum rođ.	Roditelji i brač stanje	Pripadnik vojske	Kada, gdje i kako poginuo	Sahranjen
93.	IVŠIĆ MITAR	24. 10. 1907.	Manda, oženjen	Hrvatsko domobranstvo IX. željez. stož. Bojna	04. srpnja 1944.. g. nađen mrtav na vojnoj dužnosti u Ivankovu	Tijelo donešeno u Kukujevce i pokopano
94.	FRANJIĆ STJEPAN	10. 12. 1926.	Marijan i Terezija, neoženjen	Ustaška vojnica XVI. bojna	05. studenoga 1944. g. strijeljan u Iloku od ratnog suda NDH Davao oružje i municiju partizanima	
95.	KRSTIĆ MARTIN	31. 08. 1921.	Živko i Verka, neoženjen	"	"	"
96.	MUTAVDŽIĆ MITAR	01. 08. 1913.	Marija, oženjen	NOV Jugoslavije	29. studenoga 1944. g. poginio u Iloku u borbi protiv Ustaške vojnice	Prenijet i sahranjen u Kukujevcima
97.	PETROVIĆ JOSIP	1919.	oženjen	-	30. prosinca 1944. g. striljean kod Šida presudom vojnog suda NOV Jugoslavije	5/9
98.	BABČANOVIĆ IVAN	11. 07. 1922.	Marko, Eva, oženjen	Ustaška vojnica	30. prosinca 1944. g. strijeljan kod Šida presudom vojnog suda NOV Jugoslavije	5/10
99.	MAROŠEVIĆ ILIJA	1899.	oženjen	-	03. siječnja 1945. g. strijeljan u Šidu po presudi Komande područja NOR Jugoslavije	7/1
100.	VILČ PAVLE	20. 10. 1910.	Petar, oženjen	Gradsko redarstvo Sr. Mitrovica	02. siječnja 1945. g. strijeljan u Šidu po presudi Komande područja NOR Jugoslavije	7/2
101.	GAJDAŠIĆ VINKO	23. 02. 1926.	Martin, neoženjen	Ustaška vojnica	11. siječnja 1945. g. poginuo kod Lovasa u borbama	7/3
102.	DELALIĆ IVAN	13. 09. 1920.	Marko, oženjen	NOV Jugoslavije	21. siječnja 1945. g. poginuo kod sela Berkasova u borbi	7/4

Red. br.	Prezime i ime	Datum rođ.	Roditelji i brač stanje	Pripadnik vojske	Kada, gdje i kako poginuo	Sahranjen
103.	DELALIĆ ILIJA	08. 06. 1918.	Lazar, oženjen	Ustaška vojnica	05. veljače 1945. g. strijeljan kdo Šidar presudom vojnog suda NOV Jugoslavije	7/5
104.	KUŠIĆ IVAN	20. 03. 1901.	Mitar, oženjen	Ustaška vojnica	20. svibnja 1945. g. nestao	7/5
105.	BORKOVIĆ MIJO	1902.	oženjen	Zamjenik ustaškog tabornika	1944. g. ubili ga partizani u kukujevačkoj planini	
106.	GAJDAŠIĆ MARIJAN	06. 08. 1920.	Josip, oženjen	Hrvatsko domobranstvo	08. svibnja 1945. g. poginuo kod Zagreba u borbama za Zagreb	18/23
107.	GAJDAŠIĆ ANDRIJA	20. 11. 1921.	Lukan, neoženjen	Ustaška vojnica	1945. g. nestao u borbama kroz Slavoniju u povlačenju	18/24
108.	ŠTILI LAZAR		oženjen	-	1944. g. kao civil poginuo u svom dvorištu od njemačkih aviona	18/26
109.	TOMŠIĆ LUKA	01. 09. 1913.	Marijan, oženjen	Ustaška vojnica	1945. g. nestao u borbama kroz Slavoniju u povlačenju	18/26
110.	ĐUNDA PETAR	10. 06. 1919.	oženjen	"	1945. g. strijeljan u Adaševcima presudom područnog suda NOV Jugoslavije	18/27
111.	FRANJKOVIĆ MATIJA	12. 02. 1924.	Lazar, neoženjen	"	1945. g. nestao u borbama u povlačenju kroz Slavoniju	18/28
112.	BORKOVIĆ JOSIP	21. 12. 1923.	Mijo, neoženjen	Hrvatsko domobranstvo	1945. g. poginuo u Bosni	19/29
113.	PROBOJČEVIĆ ĐURA	30. 05. 1908.	Marko, neoženjen	Ustaška vojnica	1945. g. poginuo pri povlačenju kroz Sloveniju	19/30
114.	BETLEMOVIĆ STANISLAV	26. 08. 1914.	Mato, oženjen	Hrvatsko domobranstvo	1945. g. ubijen od partizana u Slavon. Brodu u vojnoj bolnici	19/31

Red. br.	Prezime i ime	Datum rođ.	Roditelji i brač stanje	Pripadnik vojske	Kada, gdje i kako poginuo	Sahranjen
115.	GAJČEVIĆ STJEPAN	1908.	Martin, oženjen	"	1945. g. poginuo u Vinkovcima prilikom bombardiranja željez. kolodvora	19/32
116.	GAVRIĆ MATA	1922.	oženjen	Ustaška vojnica	1945. g. poginuo pri povlačenju kroz Slavoniju	19/33
117.	GAVRIĆ IVAN	1923.	oženjen	Ustaška vojnica	"	19/34
118.	GAJDAŠIĆ PETAR	1910.	Franjo, oženjen	Hrvatsko domobranstvo	1945. g. poginuo pri povlačenju kroz Slavoniju	19/35
119.	KNEŽEVIĆ MARKO	1924.	oženjen	Ustaška vojnica	1945. g. poginuo pri povlačenju kroz Slavoniju	19/36
120.	MAJIĆ MATA	1910.	Jure	"	1945. g. nestao u povlačenju kroz Slavoniju	19/37
121.	ČIKEŠ IVAN	1910.	Mijo	"	"	19/38
122.	SUČIĆ IVAN	1902.	Mato, oženjen	"	1945. g. nestao u zarobljeničkom logoru kod Vršca	20/39
123.	SUČIĆ MATA	1922.	Ivan, neoženjen	Ustaška vojnica	1945. g. nestao u zarobljeničkom logoru kod Vršca	20/40
124.	ČIKEŠ MILAN	1912.	oženjen	"	1945. g. nestao kao građanin u okolici Zagreba	20/41
125.	VILČ PETAR	1922.	oženjen	"	1945. g. u borbama u Slavoniji bio zarobljen, a potom nestao	20/42
126.	KOLBERGER JOSIP	1924.	Martin, oženjen	"	1945. g. poginuo kod Nove Gradiške u borbama prilikom povlačenja kroz Slavoniju	20/43
127.	KOLBERGER MARKO	1906.	Martin, oženjen	"	1945. g. poginuo u borbama na Srijemskom frontu kod Otoka	20/45

Red. br.	Prezime i ime	Datum rođ.	Roditelji i brač stanje	Pripadnik vojske	Kada, gdje i kako poginuo	Sahranjen
128.	KOLBERGER MARTIN	1921.	Martin, oženjen	"	1945. g. poginuo u borbama kroz Slavoniju u povlačenju	20/44
129.	VLAŠKI MIJA	1923.	Petar, neoženjen	Hrvatsko domobranstvo Plava divizija	1945. g. poginuo u borbama na Ističnom bojištu	20/46
130.	VLAŠKI ANDRIJA		"	"	Nestao "	20/47
131.	FOLK IVAN	27. 08. 1921.	Petar, neoženjen	Hrvatsko domobranstvo	1945. g. nestao u zarobljeničkom logoru kod Zagreba	17/10
132.	GRGIČEVIĆ STJEPAN	1915.		Ustaška vojnica	1945. g. poginuo u Slavoniji u borbama u povlačenju	17/11
133.	ŠTILI ANDRIJA	1922.	Lazar, oženjen	"	"	17/12
134.	CVRKOVIĆ STJEPAN	07. 10. 1918.	Ivan, oženjen	Hrvatsko domobranstvo	"	17/13
135.	ŠUBARIĆ ILIJA	20. 07. 1923.	Stjepan, neoženjen	Mobiliziran u NOV Jugoslavije	1945. g. poginuo na Srijem. frontu kod sela Tovarnik	17/14
136.	MATIČIĆ JOSIP	22. 09. 1919.	Josip, oženjen	Njemačka vojska (Gestapo)	1945. g. poginuo pred frontom u borbama kod Slavoniju	17/16
137.	BERTIĆ JOSIP	11. 03. 1914.	Ivan, oženjen	Ustaška vojnica	1945. g. nestao u zarobljeničkoj koloni kod Zagreba	17/17
138.	MATIČIĆ FRANJA	28. 03. 1921.	Rajko, neoženjen	"	1945. g. nestao u povlačenju u borbama kroz Slavoniju	17/17
139.	CVIJANOVIĆ STJEPAN	06. 08. 1910.	Antun, oženjen	"	1945. g. poginuo kod Kutine u borbama kroz Slavoniju	6/1
140.	CVIJANOVIĆ LUKA	1929.	Stjepan, neoženjen	Ustaška vojnica	1945. g. u povlačenju kroz Slavoniju naišao na minu i poginuo	6/2
141.	CVIJANOVIĆ ADAM	21. 12. 1911.	Antun, oženjen	"	1945. g. nestao u zarobljeničkoj koloni kod Zagreba	6/3

Red. br.	Prezime i ime	Datum rođ.	Roditelji i brač stanje	Pripadnik vojske	Kada, gdje i kako poginuo	Sahra-njen
142.	KRALJEVIĆ IVAN	23. 07. 1913.	Marijan, oženjen	Gradsko redarstvo u Srijem.	1945. g. nestao u zarobljeničkoj ko-loni kod Zagreba	6/4
143.	KOVAČEVIĆ MARKO	09. 04. 1922.	Ivan, neoženjen	Ustaška vojnica	1945. g. umro u zarobljeničkom logoru u Arilju u Srbiji	6/5
144.	KOVAČEVIĆ DIMITRIJE	02. 12. 1920.	Andrija, oženjen	"	1945. g. nestao u zarobljeničkoj koloni	6/6
145.	KRALJEVIĆ PETAR	1921.	Petar, neoženjen	"	1945. g. nestao u zarobljeničkoj koloni	6/7
146.	TOMŠIĆ NIKO-LA	1923.	Nikola, oženjen	"		

Za još neke poginule i nestale nema pouzdanih podataka, pa nisu ovdje upisani. Odgovarajuće podatke o poginulim i nestalim osobama sela KUKUJEVCI, općina Šid, u tijeku II. svjetskog rata u vrijeme od 1941. do 1945. godine, koji su bili pripadnici Hrvatske vojske u postrojbama Hrvatskog domobranstva, Ustaške vojnice, Gradskog redarstva ili građani-civili, u Ovaj spisak po raspoloživim podacima i kazivanju još danas živih svjedoka, te crkvenim knjigama sastavio i upisao

Umirovljeni
šef Mjesne kancelarije Kukujevci
i Državni matičar
Ivan Litrić

U Kukujevcima 1990. g.

Svi upisani u spisak poginulih i nestalih mještana sela Kukujevci za vrijeme II. svjetskog rata su rođeni u Kukujevcima osim:

Red. br.	PREZIME I IME	Mjesto rođenja
80.	Anić Ante	Slivno
100.	Vilč Pavle	Bačinci
119.	Knežević Marko	Dračevac, Nin
120.	Majić Mata	Žeževica
121.	Čikeš Ivan	"

PREGLED

ukupno poginulih, strijeljanih, ubijenih i nestalih žitelja mjesta KUKUJEVCI u II. svjetskom ratu od 1941. do 1945.g.

Red. br.	U kojem sastavu su bili	Muški	Ženski	Ukupno
1.	U sastavu Domobranstva	20	-	20
2.	U sastavu Ustaške vojnice	80	-	80
3.	U sastavu Redarstva	6	-	6
4.	U sastavu Njemačke vojske	7	-	7
5.	Mobilizirani u Narodno-oslobodilačku vojsku Jugoslavije	14	-	14
6.	Građani civili	17	2	19
	UKUPNO	**144**	2	146

Dodatak

1.	Srijeljanih	23
2.	Ubijenih	16
3.	Poginulih	75
4.	Nestalih	28
5.	Umrlih	2
6.	Izgorjelih	1
7.	Rastrganih	1
	Ukupno	**146**

Kukujevci, 1908. g.
Stoje: Đuro Litrić (Mikin), r. 1874. g. sa sinovima: Petar r. 1896. g., Nikola r. 1900. g., Rajko r. 1901. g. i kćerka Eva r. 1904. g. Sjede: supruga Emilija r. Jemrić i Đurina majka Antonija Antunković

Kukujevci, 1942. g.
Josip Mijatović r. 1911. i Josip Šimić r. 1912. g., ustaše

Josip Šimić je posljednji put viđen živ na križnom putu iz Bleiburga u mjesecu svibnju 1945. g. gdje je bio u zarobljeničkoj koloni zajedno s Antunom Kovačević r. 1912. g. također iz Kukujevaca, koji je preživio križni put i to potvrdio. Od tada se Josipu Šimiću gubi svaki trag. Njegova porodica nikada nije saznala kako i gdje je on završio svoj mladi život. Danas, 2004. g. još su žive njegove dvije kćerke Matijka (Maca) Šimić i Ana Mesarić r. Šimić.

Kukujeci 1942. g.
Ženska ustaška mladež

Do kraja 1944. g. u KUKUJEVCIMA je bilo oko četiristo žitelja njemačke nacionalnosti, koji su morali, dolaskom partizana i nove vlasti, nakon Drugog svjetskog rata, pod pritiskom napustiti mjesto i otići da se više nikada ne vrate, a u njihove kuće su se odmah uselili KOLONISTI-došljaci iz okolnih mjesta, te iz Srbije i Bosne, pretežno srpske nacionalnosti, tako da se po popisu iz tih godina, gotovo i ne vidi nikakva razlika zbog odlaska Nijemaca-Švaba (koliko otišlo - toliko došlo).

Nijemci su se inače u ove krajeve doseljavali u više navrata (etapa). Prvi dolasci su uslijedili oko 1718. g. nakon odlaska Turaka iz ovih krajeva, drugi val dolaska je uslijedio za vrijeme vladavine Marije Terezije, carice, od 1740. do 1780.g., treće doseljavanje je bilo za vrijeme vladavine Josipa II, cara od 1780. do 1790. g., a četvrto doseljavanje je bilo u 19. stoljeću, koje se nazivalo naseljavanjem «SESTRINSKIH NASELJA». To su bili Nijemci koji su dolazili iz Bačke, tj. samo su se preselili u Srijem.

Godine 1941. u Srijemu je bilo oko 70.000 Nijemaca. To su bili napredni gospodari i pošteni ljudi. Kako su već dugo tu živjeli, posve su se saživjeli s Hrvatima. Imali su istu katoličku vjeru, išli u istu crkvu (premda je bilo i protestanata i onih koji su htjeli da se mise govore na njemačkom jeziku), ali sve u svemu, dobro su se slagali i u miru živjeli sve do 1944. g. do pada srijemskog fronta i dolaska partizana, te doživljavaju istu sudbinu kao i Hrvati, još i goru, jer se moraju iseliti, napustiti svoje domove i otići, mnogi i u smrt.

U KUKUJEVCIMA je, po naredbi tadašnje vlasti (komunisti) dana 01. kolovoza 1945. g. naređeno da se sačini spisak domaćih Nijemaca-Švaba s opisom koju su funkciju vršili i godina starosti na dan popisa (švapski učitelj, veliki fašist, opasan fašist, SS Gestapo i dr.) da ih se zaplaši da se ne vrate nazad.

Primjer takvog spiska sačinjenog u Kukujevcima, sačuvan je i do danas, a nikada nije predan ondašnjim vlastima, zahvaljujući jednom mještanu, koji je taj spisak ukrao i sakrio. Taj spisak je dan ugledao tek 1999. g. a da je bio predan onoga dana kada je sačinjen, mnogi sa toga spiska ne bi ugledali sutrašnji dan, bili bi likvidirani, pogotovo, oni, koji su ostali u selu, nisu otišli. (Mostof, Brandalik, Braunštajn, Cirger, Štemer i dr.).

Dio spiska kukujevačkih Nijemaca-Švaba

Nakon Drugog svjetskog rata, tijekom vladavine komunističke vlasti, Kukujevčani su bili stalno pod prismotrom i nadzorom. Postojale su određene grupe ljudi koji su dolazili «sa strane», pratili što se događa u selu i javljale vlastima.

Ako je netko u selu drugačije mislio od njih i to još na glas izrekao, odmah je išao na robiju (zatvor).

Jedan od takvih mještana u Kukujevcima bio je LUKA ŽIVANOVIĆ, rođen 1918. g. koji je zbog jedne «pogrešno» izgovorene riječi, «odležao» tri mjeseca u zatvoru.

No, Luka je i to izdržao, kao što je izdržao i Drugi svjetski rat i križni put od Bleiburga, te Domovinski rat, kad je morao napustiti svoj zavičaj, a uvijek je bio i ostao veliki HRVAT i uvijek je govorio: «Bit će HRVATSKA».

Sada živi u slobodnoj i neovisnoj Republici HRVATSKOJ (2004. g.).

ODLAZAK NA PRIVREMENI RAD U INOZEMSTVO – DRUGE ZEMLJE

Nemogućnost zaposlenja u lokalnoj sredini, te politički razlozi u pojedinim periodima, doveli su do odlaska radne snage u druge zemlje na rad. To su bili mahom mlađi ljudi, i većinom muškarci, iako je i ženskog osoblja dosta odlazilo (supružnici). Ovakvim odlaskom u druge zemlje, odlazili su i tzv. «vojni obveznici» i to odmah nakon odsluženja vojnog roka. Najviše ih je odlazilo do 45. godine starosti, oko 70%. U inozemstvu su se rađala i njihova djeca. Odlaskom mlađe populacije, njihova zemlja je

bila vrlo slabo obrađivana, radovi su kasnili, te prinosi bili vrlo slabi, što se pokazalo naročito od 1961. g., pa nadalje.

Najviše su odlazili u Njemačku, Austriju, Švicarsku i dr. zemlje, a mnogi i na druge kontinente, kao što su Amerika, Australija i druge.

Osobe iz općine Šid (a tu su bili i Kukujevčani) na privremenom radu u inozemstvu prema državi u koju su otišli na rad: 1981. g.

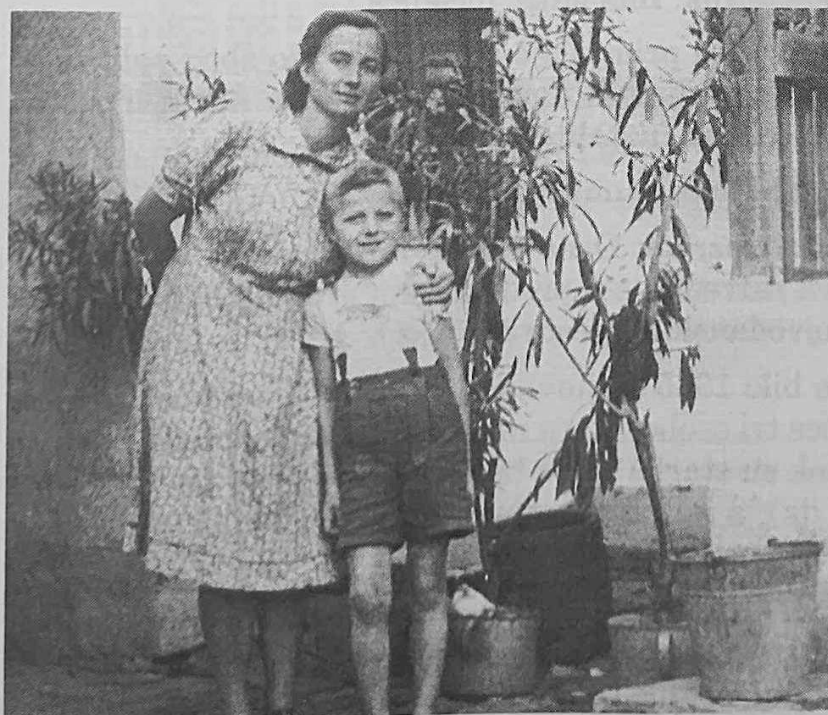
Spol	Ukupno	Njemačka	Austrija	Švicarska	Nizozemska	Švedska	Francuska	Belgija	Luksemburg	Ost.evrop.zem.	Kanada	SAD	Australija	Afrika	Azija	Nepoznato
M	636	379	114	39	19	19	18	2	2	3	5	1	25	3	4	3
Ž	587	369	100	22	24	16	13	3	2	3	6	1	16	5	3	4
Uk.	1223	748	214	61	43	35	31	5	4	6	11	2	41	8	7	7

Po stručnoj spremi je najviše osoba s osnovnom školom, oko 40%, zatim KV i VKV radnici oko 15% i dr.

Po godinama starosti, najviše je otišlo osoba u dobi od 30. do 34. godine starosti, tj. 21%.

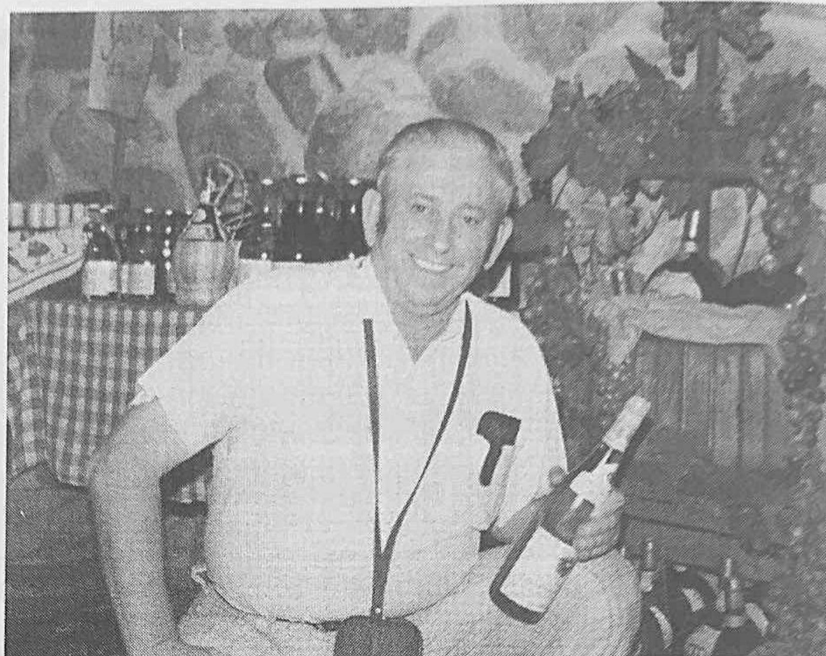
Po godinama odlaska osoba na privremeni rad od 1961. do 1971.g. najviše osoba je otišlo u 1970. godini, tj. 40%, zatim 1971. g. 22% i dr.

Od 1971. do 1981. g. broj odlaska u inozemstvo na rad opada, a broj povratnika se povećava. Poneke osobe su zaradile već izvjesnu svotu novca, te se vraćaju i grade nove kuće ili popravljaju stare, kupuju opreme za domaćinstvo, strojeve i drugo, te ostaju kod kuće. Devizna sredstva koja donose su značajna.

Kukujevci, 1944. g.
Na slici: Ljubica Till r. Krstić (otac Marinko i majka Marija r. Gajčević) sa sinom Željkom, posljednji snimak u Domovini. Ljubica je sa suprugom i dvoje djece otišla u Ameriku, te je nakon trideset godina još jednom posjetila svoj rodni kraj i majku koja je tada još bila živa. Umrla je u Americi 2000. g.

Negdje 1960-ih godina iz Kukujevaca također iseljava Ivan-Hanz Štemer sa suprugom Anom i kćerkom Maricom r. 1951. g. U novom domu u Detroitu, u podrumu je stvorio srijemski ambijent. 01.12.1975.g. šalje pismo i sliku svom drugu iz djetinjstva, Ivanu Litriću, te ga moli da mu odmah otpiše i javi što ima novo u njegovim voljenim Kukujevcima za kojima žarko žudi i svaki dan misli. Od odlaska do svoje smrti, dva puta je pohodio svoje Kukujevce. Često je znao kazati, da je istina ono što su stariji govorili da je «Amerika čemerika», a to znači da tamo baš ne «cvjetaju ruže» i nije tako kao kod svoje kuće.

Osobe koje odlaze u prekooceanske zemlje rijetko se vraćaju nazad. Ostaju tamo do smrti. Za one koji bi odlazili u daleke zemlje, Kukujevčani bi kazali da odlaze «u bijeli svijet» ili «trbuhom za kruhom».

Već u početku 20. stoljeća, a naročito oko 1920. g. mnogi mještani iz Kukujevaca odlaze u daleke zemlje, pretežno u Ameriku. Tako je u to vrijeme otišao i STIPAN (Steva) BERTIĆ (r. oko 1880. g.) u Ameriku (Bufalo), a sa sobom je poveo i svog sina (nije još išao u školu), ali ga je ubrzo vratio kući po jednom čovjeku koji je išao u domovinu. Njegovog sina Adama (Aca) je stric Antun Bertić-Čiča odgojio, oženio i nažalost sahranio, a njegov otac STIPAN se nikada nije vratio iz Amerike. Vrlo rijetko je pisao, a zadnje pismo je stiglo 1956. g. te je ubrzo nakon toga i umro. Za rodbinu je to tužno, jer ne mogu otići ni na sahranu, niti znaju za grob.

Obitelj Nikole Marošević iz Pinkijeve ulice se iselila negdje oko 1970. g. u daleku Australiju sa svom svojom imovinom (plug i ostalo). U Australiju su putovali brodom. Sin Marijan, zvani BEARA, dugo godina je bio golman (vratar) u NK «Fruškogorac» u Kukujevcima, te je svima igračima nogometa bilo žao kad je Marijan otišao (r. 1945. g.) u Australiju. Postao je dobar poduzetnik. Ima lanac mesnica.

Nagli odlazak mještana sela Kukujevci primjećuje se 1971. g. što zbog političkih razloga, što zbog poboljšanja svojih materijalnih uvjeta (odlazak na rad u inozemstvo), a smanjuje se i broj djece u obiteljima (natalitet pada).

Godine 1974. u Kukujevcima se rodilo 8, a umrlo 26 osoba.

Školske godine 1981./82. u četiri razreda Osnovne škole bilo je 74 učenika (a 1956./57. g. toliko djece je bilo u dva razreda), a u predškolskoj grupi je bilo 21 dijete (podaci: Geografske monografije vojvođanskih mjesta 1984. g.).

Godine 1981. u Kukujevcima je bilo 1985 stanovnika u cca 615 domaćinstava, tj. prosjek jednog domaćinstva je bio cca tri osobe. To su mahom bila domaćinstva sa starijim osobljem i mlađom djecom, dok su starija djeca bila na školovanju izvan mjesta (Vinkovci, Osijek, Zagreb, Rijeka i dr.), a radno sposobni na radu u drugim mjestima – gradovima ili inozemstvu.

Tako na primjer, domaćinstvo ŽIVKA FILAKOVIĆ – mandokarinog, r. 1919. g. osim njega i supruge, se sastojalo i od njihovo petero djece, od kojih ni jedno nije ostalo kod kuće u selu. Otišli su na daljnje školovanje (Zagreb) i tamo i ostali.

Isto tako je bilo i domaćinstvo Marijana Kolarić u Republikanskoj ulici, r. 1923. g., od njegovo četvoro djece ni jedno nije ostalo kod kuće nakon školovanja. Takvih domaćinstava u Kukujevcima je bilo na stotine.

Oni koji su otišli u inozemstvo (Njemačka, Švedska, Austrija, Nizozemska i dr.) na privremeni rad, od svoje zarade-uštedevine su gradili nove lijepe kuće i nakon izvjesnog vremena se vratili nazad (manji broj), a mnogi su se prekasno vratili, jer ih je po povratku ubrzo zatekla smrt.

Koju je evidenciju i koje knjige je vodio šef Mjesne kancelarije u Kukujevcima, ujedno i matičar, Ivan Litrić, vidljivo je iz njegovog ZAPISNIKA o primopredaji dužnosti šefa MK Kukujevci, dana 09. rujna 1977. g. radi odlaska u zasluženu mirovinu.

SKUPŠTINA OPŠTINE ŠID
Mesna kancelarija Kukujevci
Broj: 112-125/77-02
9. septembra 1977. godine
KUKUJEVCI

Z A P I S N I K
O PRIMOPREDAJI DUŽNOSTI ŠEFA MK KUKUJEVCI

Sastavljen dana 9. septembra 1977. godine u Mesnoj kancelariji Kukujevci Skupštine opštine Šid.
Prisutni:
1.- Litrić Ivan, dosadašnji šef MK Kukujevci, i
2.- Čačulović Ivan, raspoređen na mesto šefa MK Kukujevci.
Započeto u 10,30 sati.
Primopredaja dužnosti se vrši na osnovu rešenja Sekretara Sekretarijata za opštu upravu i društvene službe Skupštine opštine Šid broj 02-112-90/77 od 6.9.1977. godine, a predmet primopredaje je sledeći:

I - KANCELARIJSKO POSLOVANJE

1.- Arhivska knjiga pod arhivskim brojem 1 arhivskog i registraturskog poslovanja.
2.- Sav arhivski i registraturski materijal uveden u arhivsku knjigu od rednog broja 2 do 92.
3.- Pedološka karta Vojvodine.

II - KANCELARIJSKI INVENTAR

1.- Stvari po prostorijama po spisku stvari od 23.12.1976.god.
Ovom spisku dodaju se još i sledeće stvari:
- 1 kurirska tašna
- 2 peći "Plamen" - nove
- 2 brave "Elzeti" na vratima u kancelariji broj 3 i 2 sa ključevima,
- 7 komada glasačkih kutija.

III - SLUŽBA GRAĐANSKIH STANJA - MATIČAR

1.- Matične knjige rođenih:
- 1 (jedna) knjiga od 2. 1. 1879. do 31. 12. 1903.godine
- 1 (jedna) knjiga od 1. 1. 1904. do 17.11. 1928. "
- 1((jedna) knjiga od 2. 1. 1929. do 25. 8. 1946. "
- 1 (jedna) knjiga od 15. 5. 1946. do 22. 12. 1948. "
- 1 (jedna) knjiga od 2. 1. 1949. do 25. 12. 1975. "
- 1 (jedna) knjiga od 23. 1. 1976. do danas.
- 1 (jedna) knjiga Registar uz matičnu knjigu rođenih za godine 1879. do 1946.
- 1 (jedna) knjiga Registar uz matične knjige rođenih za godine 1946. do 1977.
2.- Matične knjige venčanih:
- 1 (jedna) knjiga od 15. 1. 1879. do 1. 7. 1901. godine
- 1 (jedna) knjiga od 9. 1. 1901. do 2. 12. 1946. "
- 1 (jedna) knjiga od 21. 1. 1947. do 24. 11. 1948. "
- 1 (jedna) knjiga od 6. 7. 1946. do 15. 11. 1948. "
- 1 (jedna) knjiga od 17.11. 1948. do 16. 6. 1970. "
- 1 (jedna) knjiga od 23. 6. 1970. do danas
- 1 (jedna) knjiga Registar uz matičnu knjigu od 1879- 1946.g.
- 1 (jedna) knjiga Registar uz matičnu knjigu od 1946 - 1977.g
3.- Matične knjige umrlih:
- 1 (jedna) knjiga od 1. 1. 1879. do 31. 12. 1903. godine
- 1 (jedna) knjiga od 1. 1. 1904. do 31. 12. 1935. "
- 1 (jedna) knjiga od 10. 2. 1936. do 15. 12. 1948. "
- 1 (jedna) knjiga od 9. 5. 1946. do 30. 12. 1949. "
- 1 (jedna) knjiga od 2. 1. 1950. do danas.
- 1 (jedna) knjiga Registar uz matičnu knjigu umrlih 1879-1946.
- 1(jedna) knjiga Registar uz matičnu knjigu umrlih 1946-1977.
4.- Knjige državljana:
- 1 (jedna) knjiga od rednog broja 1 do rednog broja 2752
- 1 (jedna) knjiga Registar uz knjigu državljana od 1 - 2752
- 1 (jedna) knjiga od rednog broja 2753 do rednog broja 3646
- 1 (jedna) knjiga Registar uz knjigu državljana od2753-3646.
5.- - 1 (jedna) posebna matična knjiga u smislu čl. 51. Zakona o državnim matičnim knjigama od 9.5.1946.g. do 14.1.1953.godine.
6.- Drugi primerci matičnih knjiga rođenih, venčanih i umrlih za 1977. godinu.
7.- Arhivski materijal:
- 21 (dvadeset jedna) knjiga Delovodni protokol za godine: 1954,1955,1956,1957,1958,1959,1960,1961,1962,1962,1963,1964,1965,1966, 1967,1968,1969,1970,1971,1972,1973 i 1974-1977.
- 25 (dvadeset pet) fascikli arhive uz matične delovodnike za godine 1949,1950,1954-1955,1956,1957,1958,1959,1960,1961,1962,1963,1964, 1965,1966,1967,1968,1969,1970,1971,1972,1973,1974,1975,1976 i 1977.
8.- Arhivska dokumentacija uz matične knjige:
- 9 (devet) fascikala dokumentacije uz matičnu knjigu rođenih i to za godine 1879-1900, 1901-1910, 1911-1920, 1921-1930,1931-1940, 1941-1950, 1951-1960, 1961-1970 i 1971-1980.
- 8 (osam) fascikala dokumentacije uz matične knjige venčanih i to za godine 1902-1946,1946-1950,1951-1955,1956-1960,1961-1965,1966-1970,1971-1975 i 1976-1977.
- 1 (jedna) fascikla dokumentacije uz matične knjige umrlih za godine 1970-1980.
9.- Evidencija o izdatim izvodima iz matičnih knjiga namenjenih za upotrebu u inostranstvu:
- 1 (jedna) knjiga evidencija o izdatim izvodima za godine 1970 - 1977.
- 1 (jedna)fascikla kopija izdatih izvoda za godine 1970-1977
- 1 (jedna) fascikla obrasci izvoda iz matičnih knjiga namenjenih za upotrebu u inostranstvu i to:
- 51 (pedeset jedan) izvod iz matične knjige rođenih serija F broj 225266 do 225285 = 20 komada, serija F broj 225211 do 225240 = 30 komada i serija F broj 224700 = 1 komad,
- 68 (šesdeset osam) komada izvoda iz matične knjige venčanih serija broj F 116133 do 116200 i
- 12 (dvanaest) komada izvoda iz matične knjige umrlih serija F broj 037560 do 037571.
10.- Zbirka akata trajne vrednosti
- 1 (jedna) fascikla sa aktima broj 76/1-63, 70/1965,91/1965, 20/1-67,133/1-68,157/1-69,275/1-70,275/2-70,136/70,125/70,65/70,49/70, 17/70,16/70,289/71,62/71,200/72,46/72,514/72,Priručnik za vođenje matičnih knjiga, 240/73,110/73,46/73,76/73,100/74,37/74,231/75,46/75,208/76, 84/76,40/76,6/76, Uputstvo o upisu promena u matičnim knjigama, Abecedni spisak imena stranih koji odgovaraju našim, Statistika prirodnog kretanja stanovništva, Postupak kod sklapanja braka, Izvod iz Zakona o braku i Zakon o matičnim knjigama.
11.- Evidencija izdatih izvoda iz matičnih knjiga za našu zemlju za godine 1971-1977.
12.- 1 (jedna) fascikla sa obrascima iz matičnih knjiga izvoda rođenih 103, venčanih 102 i umrlih 89.
13.- 1 (jedna) fascikla sa ostalim obrascima raznih izveštaja.

Zapisnik – odlazak u mirovinu – Ivan Litrić

RIMOKATOLIČKA CRKVA PRESVETOG TROJSTVA U KUKUJEVCIMA

Župa KUKUJEVCI se prvi put spominje u popisu morovićkog arhiđakonata 1239. g. pod nazivom KUKURKUDHEL, a zatim 1275. g. pod nazivom KUKEY, te se naselje spominje i u povelji ugarskog kralja MATIJE KORVINA 1484. g. Godine 1780. naselje se spominje pod nazivom KUKUJEVCE, a 1806. g. kao KUKOJEVCE. Godine 1897. g. prvi puta se javlja današnji naziv K U K U J E V C I

(Izvor: Kronika Rimokatoličke župe Kukujevci, arhivska građa za kroniku), ali je pronađen i podatak da se već godine 1892. spominje naziv imena mjesta kao KUKUJEVCI i to u zapisniku broj: 6748 gr. iz 1892. g.

Kukujevačka župna crkva u srednjem vijeku nalazila se na mjestu KALOTINAC, koje se i danas tako zove (do 1995. g. kada su Kukujevčani prognani iz mjesta), u blizini groblja. I tada se tu oko crkve nalazilo groblje. Crkvom je upravljao svećenik Šimun. U blizini crkve je bilo i selo.

Boravkom Turaka na ovim prostorima, stanovništvo mjesta Kukujevci se smanjilo, te je donijeta kraljevska nagodba da se iz mjesta Nijemci, gdje se povećao broj vojnika graničara, jedna veća grupa žitelja premjesti-preseli u Kukujevce, a po zapovijedi generala Petraša su ishodili i dozvolu da ih u Kukujevce dovede njihov župnik ANDRIJA NATALI, jer su bili privrženi vjeri svojih otaca, kao i iz mjesta Marinci.

U Kukujevce su došli na drugi dan Uskrsa 1713. g. Isti dan je služena sveta misa u Kukujevcima i to pod vedrim nebom, te je župnik Andrija Natali odmah odredio i mjesto gdje će se graditi nova župna crkva.

GRADNJA NOVE CRKVE U KUKUJEVCIMA 1713. G.

Nova crkva koju grade župljani mjesta Kukujevci (starosjedioci i doseljeni) 1713. g. bila je smještena na Kraljevski put pored sela s južne strane. Sagrađena je od drveta, pokrivena trskom, oblijepljena blatom i okrečena. POD joj je bio od nabijene zemlje, a KOR od žioka, umjetnički izveden. Crkva je bila ukrašena SVETIM SLIKAMA.

Pored crkve, podignut je drveni zvonik sa zvonom u čast Blažene Djevice Marije bez grijeha začete, koji je nabavio župnik MATIJA KRALJIĆ, kapelan Andrije Natalija, iz njegovih osobnih sredstava za 77 florentina (ondašnji novac).

Na pročelju crkve nalazio se veliki križ s Raspetim, a pod nogama mu žalosna majka. I taj križ je kupljen novcem župnika Matije Kraljića, a plaćen je 10 florentina.

U crkvi je bio jedan oltar, sazidan od pečene cigle, s posvećenim priborom. Na oltaru je bio i propisani posvećeni kamen, a svetohranište je bilo vrlo lijepo izrađeno: na njemu je bila slika PRESVETOG TROJSTVA. Crkva nije imala sakristiju.

Župni dom je bio od iste građe kao i crkva, a imao je samo jednu sobu i kuhinju.

Pored župnog stana bio je uređen vrt i jedna bijedna štalica, slamom pokrivena.

U Kukujevcima je oko 1750. g. bila podignuta crkva građena od drveta, a nalazila se na području građanske uprave - građanskom području. Bila je prikladna za crkvenu službu i providena svim potrepštinama i namještajem.

Godine 1752. g. u Kukujevcima je bilo 206 katoličkih obitelji, samih Hrvata.

Župnikovao je svjetovni svećenik pečuvske biskupije, a plaću je primao u naravi i to svake treće godine po šest vozova sijena, zatim svake godine sezonskog povrća za kućnu potrebu, 20 hvati drva, 100 pilića, 15 oka suha mesa, 6 akova vina, 184 i po mjerova pšenice, 27 i jednu trećinu mjehova zobi, 6 oka maslaca i 10 oka kudelje. Ovo i štolarina iznašaju vrijednost od 175 forinti, 86 i jednu šestinu novčića godišnje.

Čini se da administracija kukujevačke župe nije bila tako laka i ugodna, mada se sastojala tek od jednog jedinog sela, a pogotovo svećenicima slabije konstrukcije. Iz zapisa iz sredine 18. vijeka razabire se, da je sam narod bio vrlo nepristupačan, bio je razglašen kao svojeglav i tvrdoglav. Kraj bijaše veoma vlažan, močvaran i maglovit. Kroz Kukujevce je prolazila državna cesta, pa su se putnici, naročito za maglovitih dana, te oluje, svraćali k župniku, ne samo po danu, nego i po noći. Tako su župnika uznemiravali i činili mu nepredviđenih izdataka. Iz ovih razloga kapelan iz Nijemaca Andrija Abramović, nije se dao za župskog upravitelja u Kukujevce, te je dne 08. kolovoza 1752. g. izjavio biskupu, da će radije još pet godina ostati kapelan, nego da pođe u Kukujevce za župnika. Ne bi li se moglo inače udesiti, nego da mora doista u Kukujevce, kaže Abramović, radije će stupiti u samostan za redovnika.

Izvor: Glasnik Biskupije bosanske i srijemske, broj 8, od 30. travnja 1943. g. str. 62 i 63.

GRADNJA DANAŠNJE RIMOKATOLIČKE CRKVE PRESVETOG TROJSTVA U KUKUJEVCIMA

Gradnja nove rimokatoličke crkve posvećene Presvetom Trojstvu u Kukujevcima, počela je 1770. - 1772. g. (iako se spominju i druge godine), a građena je najvjerojatnije na temeljima stare crkve, kojoj su temelji bili postavljeni 1713. g.

U narodu postoji priča da se cigla za ovu crkvu dobavljala čak iz Iloka i to, da su mještani stajali jedan do drugoga od Kukujevaca do Iloka i dodavali ciglu po ciglu, jedan drugome i tako svaki dan, do završetka crkve. (?).

To je veoma velika crkva, kakve nema ni u bližoj ni u daljnjoj okolici, sve do Osijeka, Đakova i Zagreba. Velika je kao Katedrala.

Spominje se također, da je ova crkva trebala biti građena u Vinkovcima, ali da su u kraljevoj kancelariji, zabunom, zamijenili nacrte, pa je u Vinkovcima podignuta crkva po nacrtima koji su bili istovjetni, ali znatno umanjeni, koji su bili određeni za gradnju crkve u Kukujevcima i obrnuto, u Kukujevcima je sazidana crkva po nacrtima koji su bili predviđeni za gradnju crkve u Vinkovcima, u većem obimu, iako to mnogi ne vjeruju, jer je tu uvijek bilo puno vjernika i takva crkva je tu bila potrebita.

Izvor: Rudolf Horvat: Srijem naselja i stanovništvo, str. 122.

Dana 01. svibnja 1777. g. nadvojvoda Austrije, Maksimilijan Ksaver (r. 08. 12. 1756. g.), posljednji sin kraljice i carice Marije Terezije, na putu od Broda do Mitrovice, prošao je kroz Kukujevce.

Izvor: Emerik Gašić: Povijest župe i mjesta Morović.

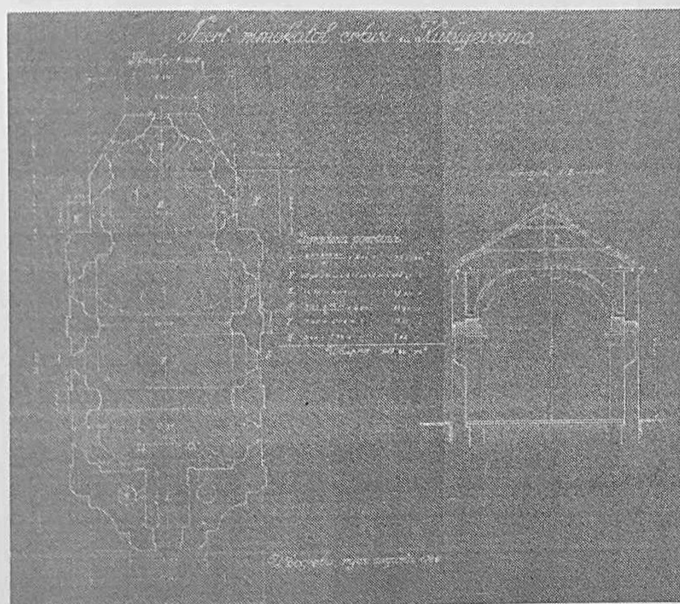
Godine 1869. crkva Presvetog Trojstva u Kukujevcima je troškom od 4000 forinti bila obnovljena, a ponovno, temeljito je bila obnovljena godine 1911. sa 24.102 krune.

Izvor: Rudolf Horvat: Srijem naselja i stanovništvo, str. 122.

Kolika je veličina crkve Presvetog Trojstva u Kukujevcima, može se zaključiti po dolje vidljivoj slici i usporedbi visine crkve u odnosu na kuće u blizini.

Crkva Presvetog Trojstva u Kukujevcima, snimljena nakon rušenja osnovne škole jednokatnice, 1985. g.

Tlocrt crkve Presvetog Trojstva u Kukujevcima 1926. g.

Dužina crkve s vanjske strane je:	48,20 m
Dužina crkve s unutrašnje strane je:	47,75 m
Ulaz u crkvu – glavni:	77,70 m²
Lađa (sredina crkve):	613,47 m²
Prostor ispred oltara:	97,80 m²
Oltarni dio:	83,80 m²
Sakristija:	39,15 m²
Mala sakristija:	7,92 m²
Površina crkve:	**919,84 m²**

Visina crkve, pod-strop: 17 m
Debljina zida: 45 cm

Ovi podaci su uzeti iz Nacrta rimokatoličke crkve Presvetog Trojstva u Kukujevcima, iz mjeseca kolovoza 1926. g. iz Zagreba.

Crkva PRESVETOG TROJSTVA U KUKUJEVCIMA je 12. studenoga 1944. g. u 15,30 sati bila minirana. Po pričanju živućih mještana, svjedoka, to je učinjeno od strane domaćeg Nijemca (Švabe), koji je bio ogorčen što mora napustiti Kukujevce dolaskom partizana (kao i svi ostali Švabe iz sela), te da crkva ne bi pala njima u ruke, on je to učinio. Neki mještani pričaju da je to učinio možda i zbog toga, što je toranj crkve bio dosta visok, te se s njega daleko moglo vidjeti, pa se bojao da ih partizani u odlasku ne «mitraljiraju» (gađaju) i poubijaju.

Župni dvor 1980. g.

Hrvati-mještani-vjernici Kukujevaca su bili upozoreni da će se ovo dogoditi, te je ondašnji župnik Fran Martinčević išao, sa još nekoliko župljana, komandi njemačke vojske u mjestu moliti da se ne ruši crkva, ali su bili na vrlo grub način otjerani. Kada je bio određen dan i sat za miniranje crkve, Hrvati-katolici (iako su i svi Nijemci u Kukujevcima bili katolici i išli do tada u tu istu crkvu), ostali su u svojim domovima i dvorištima, a neki i u njivama, te gledali, kako se ruši njihova svetinja, velebna crkva, dika i ponos, ne samo sela Kukujevci, već čitave Đakovačke i Srijemske biskupije, a Švabe su gledali rušenje crkve iz bliza. O ovom nemilom događaju se danas još priča (2003. g.), jer postoje još uvijek živi svjedoci koji su gledali rušenje tornja i krova crkve; Anastazija-Stajka Đuričić, rođ. 1911. g. gledala je rušenje iz svojega dvorišta, Josip Šorgić, rođ. 1929. g., s još nekoliko mještana je ovo gledao sa svoje njive, Mile Ivanković, r. 1932. g. rušenje tornja je gledao iz vrta Antuna Paradžikovića, kada je, sjeća se, Ana Litrić, r. 1896. g. prilikom eksplozije, pala u nesvijest i jedva su ju oživjeli.

ODRŽAVANJE MISE U «RADINOJ» KUĆI

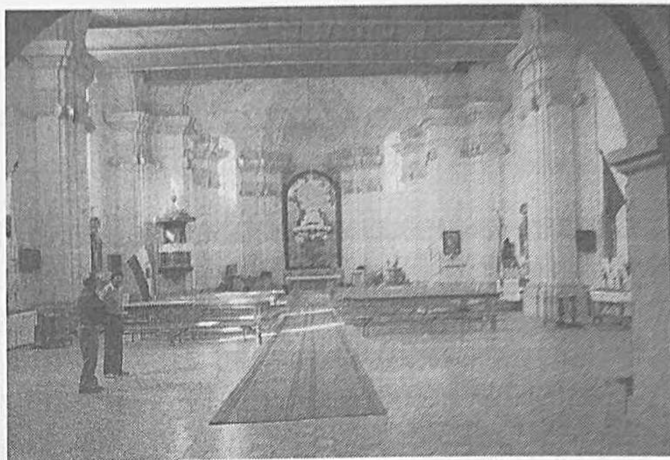
Za vrijeme dok je crkva bila u ruševnom stanju, svete mise su se održavale u kući Mate Plemenitaša, koji je 17. 10. 1946.g., kao nasljednik kuće od pokojnoga ujaka Rajka Cvijanovića-Rade, darovao prostorije bivše gostionice i još tri sobe, da se urede u bogoslužni prostor. Rajka Cvijanovića su Kukujevčani zvali Rada, pa se uvijek kazalo, da se misa održava u «Radinoj» kući. Ta kuća se nalazila na uglu ulica: Stjepana Radića i Fruškogorske – nasuprot župnog dvora.

ODRŽAVANJE MISE U DVORIŠTU ŽUPNOG DVORA

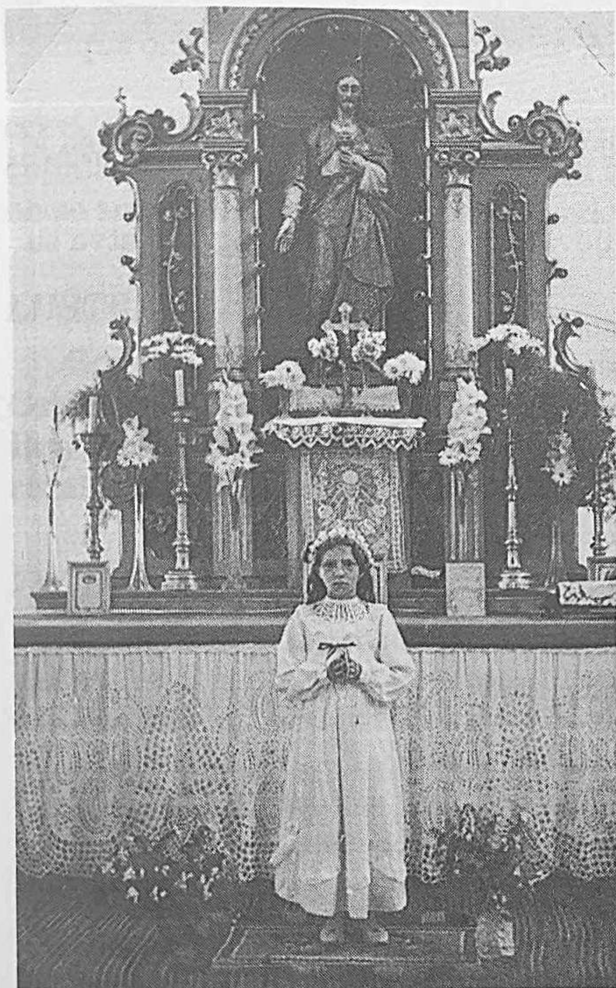
Također, dok je crkva bila u ruševnom stanju, svete mise su se ljeti održavale u dvorištu župnog dvora, pokraj crkve, gdje je bila od dasaka napravljena kapelica s improviziranim oltarom, koji su djevojke i žene lijepo uredile i okitile cvijećem. Kapelica je bila okrečena u bijelo i vrlo je lijepo izgledala. U nju su mogli stati samo svećenik i đaci-ministranti.

OBNOVLJENA CRKVA

U obnovljenu crkvu (obnova je trajala od 1957. do 1970. g. i dalje), ulazilo se iz ulice JNA (prije zvane KRSTINA, do 1941. g., a vjerojatno i od 1941. do 1945. g.), na glavni ulaz kroz velika drvena vrata, u zeleno obojana, te kroz još jedna staklena vrata prolazeći ispod kora, koji nažalost nikada nije bio do kraja uređen.

Unutrašnjost crkve, 1983. g. Župnik Antun Dević i jedan mještanin

Glavni oltar crkve Presvetog Trojstva iz 1959. g. Na slici: Branka Litrić, snimljeno nakon prve pričesti (u 5 sati ujutro)

OLTARI

U crkvi se nalazio glavni oltar, koji je uvijek bio lijepo uređen, ukrašen cvijećem i uštirkanim ručnim radovima, te svijećama i sijalicama.

Za vrijeme službe župnika Stjepana Čavke, oltar je preuređen i promijenjen u potpunosti i izgleda ovako:

Glavni oltar, preuređen za vrijeme župnika Stjepana Čavke, 1975. g. – 1981. g.

Osim glavnog oltara, u crkvi su se nalazila još dva oltara: Oltar Srca Isusovog, s desne strane kad se ulazi u crkvu, bliže glavnom oltaru, i oltar Svetog Antuna, s lijeve strane kad se ulazi u crkvu, također u blizini glavnog oltara.

Kod oltara Sv. Antuna, desno na zidu se vidi razglas-zvučnik, a vidi se i propovjedaonica, desno. Snimljeno 07. 08. 1995. g. Sve ovo su pridošli srpski zločinci uništili.

ORGULJE

Orgulje su se nalazile u blizini oltara Srca Isusovog. Na njima je sve do svoje smrti svirala gospođa Terezija-Reza Rehak (r. 1889. g.), a kasnije su svirale:

- Nada Kolarić, r. 26. 08. 1931. g. koja je svirala i MUKU,
- Marija Živanović, r. 28. 05. 1964. g. (Budakova),
- Jasna Ivakić, r. Vorgić, 18. 01. 1957. g.,
- Marija Tomić, r. Dodig 12. 06. 1963. g. (Marina).

Mariju Živanović, Jasnu Ivakić i Mariju Tomić, na orguljama je svirati učio župnik Nikola Novak iz Erdevika.

Oko orgulja su bile djevojke i žene koje su pjevale na čelu s počimaljkom, koja je počimala pjevati.

Od početka 20-og stoljeća počimaljke u kukujevačkoj crkvi Presvetog Trojstva su bile:

- Mara Gajdašić (prije II. svjet. rata), udala se u Vašicu,
- Vita Marošević, r. 1905. g. ili 1906. g.,
- Ana Marošević, r. 1917. g. udana Kovandžić,
- Amalija Marošević, r. 1918. g. udana Antunković,
- Manda Marošević, r. 1928. g. udana Jemrić,
- Mara Marošević, r. 1914. g. udana Cvijanović,
- Ana Živanović, r. 1921. g. udana Marošević (Mica),
- Eva Gajdašić, r. 1924. g. udana Ivanković,
- Manda Oskomić, r. 1938. g.
- Amalija Marošević, r. 1940. g. udana Marošević (Mala),
- Nada Kolarić, r. 1931. g.
- Živka Pejakić, r. 1945. g. udana Franjković,
- Jasna Vorgić, r. 1957. g. udana Ivakić,
- Marija Dodig, r. 1963. g. udana Tomić (Marina) i dr.

Osim počimaljke, djevojaka i žena, pjevali su i muškarci koji su znali, a takvih je u Kukujevcima bilo dosta.

NEBO

Kod glavnog oltara je bilo smješteno i NEBO. Pod njim je župnik išao za vrijeme procesije oko crkve ili kroz selo (na Markovo i Tijelovo). Nebo je bilo natkriveno svilenim platnom, a okolo su bile prišivane «zlatne» resice. Nosila su ga četiri mlađa muškarca, dok su djeca, za vrijeme procesije, nosila u košaricama latice od ruža i drugog cvijeća i putem prosipala. Košarice su bile ukrašene omotanim bijelim krep papirom.

KLUPE

Kod glavnog oltara je bila jedna počasna klupa, a kasnije i druga, u kojima su sjedili počasni gosti.

U sredini crkve (lađa) s lijeve i desne strane su se nalazile klupe za sjedenje i klečanje. Prvih šest klupa, odmah nakon obnove crkve (oko 1965. g.) dopremljeno je iz crkve Presvetog Imena Marijina iz Donjeg grada u Osijeku, kao dar kukujevačkoj

Vjenčanje Andrije Jurišić i Ane Vorgić, 1961. g. koje je obavio župnik Petar Masnić.

Iza mladenaca stoje: Ivan Litrić – kum, Niko Đakulović – stari svat, Marija Litrić – kuma i Dragica Đakulović –starosvatica

crkvi. Kasnije je župnik Petar Masnić dao izraditi još oko desetak klupa i isto toliko i župnik Stjepan Čavka. U klupama su sjedili većinom stariji, dok su mlađi stajali. Točno se znalo gdje tko sjedi ili stoji u crkvi.

LUSTER

Godine 1977. veliki i svečani luster, vrlo skup, kupio je mještanin Nikola-Mika Oskomić r. 1940. g. Drugi manji luster kupljen je darovima Franje Špoljara, Petra Đakulovića i članica udruge sv. Krunice. (Franjo i Manda Špoljar su dosta novca darovali crkvi).

ZVONA

Po zapisniku kanonske vizitacije župe Kukujevci od datuma 20. kolovoza 1853. g. vidljivo je da su u crkvi Presvetog Trojstva u Kukujevcima postojala četiri zvona i to: najveće 608 kg., drugo 320 kg, treće 181 kg, i četvrto 90 kg. Prva tri zvona su kupljena u Gracu, a blagoslovio ih je tamošnji biskup. Prvo je zvono posvećeno Presvetom Trojstvu, drugo Svetom Marku evanđelisti, treće Blaženoj Djevici Mariji, a četvrto je postavljeno «Na slavu Božju», a blagoslovio ga je đakovački biskup. (?). Ova su zvona rekvirirana u ratne svrhe.

S lijeve strane, kod ulaza u crkvu, išlo se uskim drvenim kružnim stepenicama na toranj gdje su bila smještena crkvena zvona. Godine 1922. kupljena su tri zvona i to: Veliko zvono teško 700 kg je kupljeno u ljubljanskoj ljevaonici, a plaćeno je darovima župljana. Srednje zvono su darovali Imre i Magdalena Michels (Miklićevi) (kg?). Malo zvono je bilo teško 300 kg, a posvećno je Sv. Antunu i Sv. Iliji, a darovao ga je Kukujevčanin Pavle Rehak, bilježnik. Zvona je blagoslovio dekan kukujevačkog dekanata Antun Čordašić, župnik iz Čalme, uz veliko slavlje naroda-vjernika. Župnik u to vrijeme u Kukujevcima je bio Josip Tomičić.

(Filip Kicošević: «Historia»).

Prije početka mise, zvone zvona i to: prvo zvono zvoni u 9,30, drugo u 10,00, a treće 10,30 sati. Kad zazvoni treće zvono (za veliku misu) u crkvu se ulazi u «špaliru», tj. dvije po dvije djevojke, pa zatim snaše, pa starije osobe-žene i na kraju muškarci i redaju se svako na svoje mjesto. Muškarci su obično stajali otraga, jedino su stariji sjedili. Ženske bi prostrle svoje, od vunice tkane, obojčiće, na kojima su za vrijeme mise, u određeno vrijeme, klečale. Djeca su stajala naprijed kod oltara.

Za vrijeme župnika Slavka Jurčić, na blagdan Svih svetih, 01. studenoga 1981. g. napuklo je najveće crkveno zvono.

Godine 1982. i 1983. novopridošli župnik Antun Dević nastoji nabaviti novo zvono. Napuknuto zvono skinuto je sa zvonika 11. lipnja 1983. g., a skinuo ga je Raža Mihalj iz Bačke Topole sa svojim radnicima.

Zvona su zvonila ujutro, u podne i navečer, te pozivala na svete mise, zvonila za vrijeme sahrana, te posebnom zvonjavom, koju su mještani odmah prepoznavali, oglašavala požar ili nadolazeće nevrijeme-oluju, kad bi se zvonjenjem rastjerali oblaci, pogotovo ledeni. Navečer bi zvonilo pozdravljanje i poslije kojega drugo zvono poziva da se vjernici pomole za pokojnike.

Po zapisniku kanonske vizitacije od 1853. g. u to vrijeme je zvonar bio Mirko Pristojković, star 33 godine, po narodnosti Hrvat. Njegove su dužnosti bile: zvoniti u crkvi, nositi svjetiljku sa zvoncetom kad svećenik ide pričestiti bolesnika, mora čuvati crkvu. On nema posebne zvonarske kuće. Primao je u gotovu 20 forinti godišnje za obavljanje te službe, a od općine dobijao plaću na noćobdijsku službu.

U novoobnovljenoj crkvi (1985. g. i dalje) zvonari su bili:

- Antun-Tunja Gajdašić, r. 1926. g.
- Antun Vorgić, r. 1934. g.
- Živko Marošević, r. 1922. g.

Svi su bili rodom iz Kukujevaca.

Zvona su bila svezana na dugačke i debele konope i nije baš bilo lako zvoniti. Znatiželji djece za zvonjenjem, često su zvonari udovoljavali tako da su ih pustili da malo zvone. Zvonar bi povukao konop-uže dolje i dao dječaku da sada on zvoni, te kad bi dječak uhvatio konop, on bi ga odvukao oko metar u vis, pa bi se dječak malo uplašio i nije više htio pokušati zvoniti. Ali to je bila želja skoro svakog djeteta u selu, isto kao i svake djevojčice-djevojke da svira u crkvene orgulje.

Zvuk zvona (veliko, srednje i malo) s kukujevačke crkve se čuo čak u planini Fruškoj gori na udaljenosti od 3 do 7 km.

Umjesto zvona za oglašavanje podneva, ljudi su u planini imali klepetala kojima su podsjećali prisutne na podne i molitvu.

SVETA VODA-ŠKROPIONICA

S desne strane, kod ulaza u crkvu, nalazila se škropionica sa svetom vodom. Bila je izrađena od betona u obliku polulopte. Svatko, tko bi ušao u crkvu, prvo bi umočio prste desne ruke u svetu vodu, pokleknuo i prekrstio se gledajući u glavni oltar.

JASLICE

Za vrijeme božićnih blagdana, u crkvi su bile postavljene betlehemske jaslice s malim Isusom, Majkom Božjom i Sv. Josipom i svim ostalim. Tu je bila i košarica za milodar. Kod jaslica su se svi molili, a naročito su kod jaslica voljela biti djeca.

ISUSOV GROB

S desne strane u crkvi je također bio postavljen i Isusov grob, ustakljen i u pravoj veličini.

SLIKE KRIŽNOG PUTA

S lijeve i desne strane na zidovima u crkvi, na visini od oko dva metra, nalazile su se slike Križnog puta i to svih 14 slika-postaja, veličine 180x120 cm (možda i veće). Ramovi slika su bili obojani «pozlatom» i na svakoj slici je gore bio križ.

U crkvi se nalazila i velika slika Gospe Sinjske, dar obitelji Bilić Ivana, kukujevačkog mladomisnika, još veća od slika Križnog puta.

Svaku sliku Križnog puta je kupila jedna obitelj iz Kukujevaca. Sliku na kojoj Veronika pruža Isusu rubac je kupila obitelj Šorgić. Ispod svake slike je u početku pisalo tko ju je kupio, a kasnije se ti natpisi gube-nestaju.

PRIDIKAONICA (PROPOVJEDAONICA)

S lijeve strane, kad se ulazi u crkvu, u blizini glavnog oltara, na visini od oko 2,5 metra, nalazila se lijepo ukrašena okrugla propovjedaonica (Kukujevčani su kazali «pridikaonica»), na kojoj je ponekad župnik držao propovijed, a najčešće su na njoj držali propovijed biskup ili svećenici-gosti za vrijeme krizme ili kukujevačkog kirbajagoda na Sveto Trojstvo.

U sredini crkve (lađa) nalazila se jedna drvena okrugla, oko metar i pol visine, u plavo obojena propovjedaonica, sa uzvišenim podijem, iz koje je također župnik ponekad držao propovijed (do 1965. g.).

ISPOVJEDAONICA

U blizini oltara Srca Isusovog, nalazila se ispovjedaonica. Bila je od drveta sačinjena, otvorena i bez krova (nenatkrivena). Sa strane je imala drvene rešetke. Tu je župnik ispovjedao vjernike. Obično bi se ispovjedalo prije mise.

LEMOZINA

Još dok su se mise održavale u «Radinoj» kući, te u novoobnovljenoj crkvi, dugo godina je LEMOZINU kupio Mata (čitaj brzo) Franjić (rođen u 19. stoljeću). On je u to vrijeme sve do 1960-ih godina bio i tutor-prakatur, pomagao je svećeniku u sakristiji, palio svijeće na oltarima i drugo, dok to od njega nisu preuzeli mlađi.

DOMAĆICE

Svaki župnik je imao svoju domaćicu. Kukujevčani će se dugo sjećati domaćice koja je bila kod župnika Petra Masnić, dugo godina, a to je TEREZIJA FRANJIĆ, zvana BABA BULA (Bula-čitaj polako), iz Fruškogorske ulice br. 72. Ona je u to vrijeme (do 1960-ih g.) uređivala crkvu i župnikov dvor, te mu kuhala, dok taj posao od nje nisu preuzeli mlađi.

LUKNO

Lukno (lat. lucrum-dobit, zarada) kojim su vjernici darivali svoga župnika za obavljanje službe Božje u godini dana, sakupljalo se na kraju godine. U godinama do i poslije Drugog svjetskog rata, negdje do 1958. g. to je bilo isključivo u namirnicama (žito, kukuruz, grah i ostalo), a mjerilo se drvenom mjericom (drvena okrugla posuda

bez poklopca), a kasnije to biva i u novcu, koji se donosio župniku, a on je o tome vodio evidenciju u svojim knjigama, gdje je imao upisane sve vjernike.

SPREMANJE-UREĐIVANJE CRKVE

Subotom poslije podne ili uoči nekog blagdana, djevojke i žene bi uređivale crkvu iznutra. Na sve oltare bi postavile nove uštirkane prekrivače, bijele vezene ili rešeljane, te bi oltare ukrasile cvijećem. Kad bi ušle u crkvu, prvo bi se prekrstile, pomolile, pa tek onda krenule na spremanje crkve. U tom su uživale i takmičile se koja će ljepše spremiti i okititi oltare i ostalo. Kad bi sve bilo gotovo, malo bi kradom svirale u orgulje, te otišle sretne kući.

U crkvi su se nalazili i ćiraci (svjećnjaci) za svijeće koje su djevojke morale «sidirati» (očistiti i uglancati).

Kukujevčani su svoga župnika oslovljavali sa «gospodine», ali to u smislu «Boga gospodina», a ne kao oslovljavanje obične muške osobe.

MOLENJE SV. KRUNICE

Bilo je mnogo žena koje su počimale moliti svetu krunicu u crkvi, ali jedna će ostati najviše u sjećanju Kukujevčana, a to je bila AMALIJA BABČANOVIĆ, r. 1895. g. (poživjela je preko 90 godina). Iako je bila već u poodmaklim godinama, vrlo pažljivo, razgovjetno i dosta glasno je počimala moliti krunicu. Imala je velike PATRICE-KRUNICU s velikim križem i zrnima. Uz nju je uvijek bila i njezina kćerka Vita, koja je također pomagala moliti krunicu. Za vrijeme rušenja starog oltara i podizanja novoga, za vrijeme župnika Stjepana Čavke, Amalija Babčanović je bila već dosta bolesna. Kad je uređenje crkve bilo gotovo, zvonar Antun Gajdašić je došao kod bake Amalije s kolicima i odvezao je u crkvu da vidi novi oltar i sve ostalo. Provozao ju je kroz crkvu, a ona je njemu tada kazala: «Sad mogu mirne duše umrijeti, kad sam sve ovo vidjela». I nije bilo dugo, umrla je blago, u Gospodinu, sa svim umirućim otajstvima.

OBLJETNICA TISUĆLJEĆA HRVATSKOG KRALJEVSTVA 1925. G.

U jesen 1925. g. u Kukujevcima se održavala obljetnica TISUĆUGODIŠNJICE HRVATSKOG KRALJEVSTVA, te je na zgradu Osnovne škole, koja se nalazila odmah pored crkve Presvetog Trojstva, postavljena PLOČA na kojoj je bio izrađen HRVATSKI GRB i lik hrvatskog KRALJA TOMISLAVA i tisućugodišnje razdoblje 925. - 1925. g. Ploča je ubrzo bila sa škole skinuta i postavljena na crkvu iznad ulaznih vrata.

O ovome postoje i druge priče, ali današnji živući mještani mjesta Kukujevci, se ne sjećaju točno kada je to bilo, ali znaju da su na proslavu došli svi oni koji hrvatski misle i dišu. Zvona su zvonila, a mužari pucali. Bilo je veličanstveno.

U «Historia» od Filipa Kicoševića je zapisano i ovo: Župnik Josip Tomičić nije baš živio u najvećoj slozi sa svojim župljanima u Kukujevcima. Kad se 1925. g. slavila tisućugodišnjica hrvatskog kraljevstva, župljani nisu htjeli da im tu proslavu vodi njihov župnik. Zato je proslava odgođena. Održana je 1926. g. Tom je prilikom ugrađena Spomen ploča na pročelju crkve Presvetog Trojstva, a koja je tamo bila do 1995. godine kada je za vrijeme Domovinskog rata na Hrvatsku, pa tako i na hrvatska srijemska mjesta, izvršena agresija, ta ploča je uništena.

Jubilej je ipak 1926. g. proslavljen uz neviđeno slavlje. Toj proslavi u Kukujevcima pridružilo se i Pjevačko hrvatsko društvo «Nada» iz Mitrovice (Srijemske).

Nakon proslave je mitrovački župnik dr. Franjo Rački održao prigodni govor. Tom je prilikom dr. Rački riješio lijepim načinom i spor koji je nastao između župljana i župnika Tomičića, koji su tu proslavu godinu dana odgađali, nehtijući da im tu proslavu obavi domaći župnik.

Župnik Josip Tomičić je iz Kukujevaca bio premješten za katehetu u Slavonski Brod.

(Filip Kicošević: «Historia»)

Nažalost, tijekom Domovinskog rata u Hrvatskoj od 1991. do 1995. g. dolaskom srpskih ekstremista iz Hrvatske i domaćih srpskih terorista-rezervista-četnika i dr. paravojnih formacija iz Srbije, ploča je uništena.

Često se znalo kazati da je ploča «znak Marije Terezije», što nije točno. Takav jedan zapis u «Glasu Slavonije od 19. travnja 1994. g. svojim dopisom pod nazivom «Kukujevci u Srijemu ostaju bez Hrvata» (2), napisao je Ivan Litrić, r. 1914. g. u Kukujevcima, a sada živi u Osijeku, čitajući raniji zapis objavljen u istom glasilu, o spomenutoj ploči.

CRKVENI OBREDI

KRŠTENJE

U Kukujevcima, kao i u svim katoličkim mjestima, bio je običaj, da se svako dijete, koje se rodi, odmah mora osloboditi grijeha paklenoga i primiti vjeru kristovu, znakom KRŠTENJA, kojim ga crkva prima u svoje krilo. Tako su se djeca krstila isti dan kada su rođena ili sutradan.

Držeći dijete na rukama (u dječjem jastuku) pred oltarom u crkvi, kumovi i roditelji zatraže od Boga i crkve krštenje, te ga župnik daje uz ove riječi: «Ja te, Ivane? (ili kako se već zove dijete), krstim u ime Oca i Sina i Duha Svetoga», te rukom napravi znak križa na djetetovom čelu, što isto učine i kumovi i roditelji, te župnik polije dijete po glavi svetom vodom. Nakon toga slijede molitve zahvale s upaljenim svijećama u rukama roditelja i kumova.

Prisustvom krštenju, kumovi se obvezuju da će svoje kumče pomagati, a u slučaju smrti roditelja i preuzeti brigu i odgoj djeteta, te stoga nije mala stvar, biti kum ili

Kukujevci, 1960. g. Krštenje djeteta Ilije (Adam) Gajčević.

Na slici su: s lijeva: Ana Krstić, Danica Ivšić-snaša, Ivan Cikojević, Marija Gajčević, baka djeteta, Živko Gajčević, djed djeteta, Ana Milković, druga baka djeteta (po majci), Živka Marošević, Josip Marošević, Mata Marošević.

Sjede, s lijeva: babica-Anka Uroić (Babanka), Amalija Gajčević, teta djeteta i Antun Marinković, kum djeteta.

Čuče: Stipa Krstić i Josa Ivšić.

kuma. Često djeca dobiju ime kuma ili kume na krštenju (kršteno ime). U crkvu na krštenje dijete donosi njegova teta, te ga u crkvi predaje kumovima.

Nakon krštenja je kod domaćina priređena velika svečanost, gdje je osim kumova pozvana i sva bliža rodbina, kao i svećenik, babica i neki drugi.

KRSNI LIST

Za vrijeme tzv. «humanog preseljenja», tj. kad su Hrvati iz Srijema mijenjali svoje kuće i imovinu za kuće Srba iz Hrvatske, tzv. «zamjena kuća i imovine», nisu mogli prijeći granicu u Hrvatskoj ako nisu imali krsni list na kojem je pisalo da su Hrvati.

Prikazujemo takav jedan krsni list Rimokatoličkog župnog ureda u Kukujevcima na ime Petra Stipić, rođenog u Kukujevcima 19. 09. 1943. g. i kršten odmah sutradan, a neki i isti dan kada su rođeni.

U krsnom listu u rubrici «Opaske» piše da je Petar Hrvat i potpis župnika Berislava Petrovića. Sa takvim krsnim listom Petar je mogao prijeći hrvatsku granicu, 1992. g.

Kasnije traženi krsni listovi su drugačiji i u njima nema rubrike «opaska» ni narodnost ni vjeroispovijest, 2002. g.

Biskupija — Dioecesis Đakovo

Br. 678/92

KRSNI LIST

TESTIMONIUM BAPTISMI

U MATICI KRŠTENIH rimokat. župe sv. Trojstva u Kukujevci
in LIBRO BAPTISATORUM rom. cath. parochiae S. in

Svezak / Tomus — strana / pagina — broj / numerus 60 ubilježeno je ovo: / inscriptum est:

Godine: / Anno: 1943.

Mjeseca: / Mense: 9. dana / die 19. rođen(a): / natus(a).

a godine / anno vero 1943 mjeseca / mense 9. dana / die 20. kršten(a) je: / baptisatus(a) est:

Ime krštenika: / Nomen baptisati:	Petar
Zakonit ili nezakonit: / Legitimus vel illegitimus:	zak.
Roditelja ime, prezime, zanimanje / Parentum nomen, cognomen, conditio	Ivan Stipić — Elizabeta Lenard
Vjera: / Religio:	Rkt.
Prebivalište: / Locus domicilii:	Kukujevci
Kumova ime, prezime, zanimanje i vjera: / Patrinorum nomen, cogn., conditio et religio:	[illegible]
Krstitelja ime, prezime i služba: / Baptizantis nomen, cognomen et officium	[illegible]
OPASKE / OBSERVATIONES	Petar je HRVAT. Berislav Petrović

Da se ovaj izvadak iz gore spomenute matice krštenih s tom maticom posve slaže, potpisani svjedoči vlastoručnim potpisom i župskim pečatom.

Extractum hunc e supradicto libro baptisatorum cum eodem libro concordare, infrascriptus testatur propriae manus supscriptione et appresione sigilli parochialis.

U Kukujevci dana 21. mjeseca / mensis godine / anno 1992.

Župnik - Parochus

RIMOKATOLIČKI ŽUPSKI URED KUKUJEVCI

Krsni list Petra Stipić

BABICA (PRIMALJA)

Mnoge Kukujevčane, u svoje ruke, prva je primila kod rođenja, kukujevačka BABICA Anka Uroić, koju su svi zvali «Babanka». Negdje do 1960-ih godina u selu nije bilo liječnika koji bi to radio, niti liječnika opće prakse, već je to radila babica koja je za to bila priučena, a pomagale su joj starije žene. Ona je to obavljala sve do svoje smrti, i u poodmaklim već godinama (negdje do 1961. g.). (?).

UVOĐENJE U CRKVU S DJETETOM

Majka s rođenim djetetom od 6 nedjelja starosti, uđe kroz sakristiju u crkvu, a sa svećenikom izađe kroz crkvu. To je uvođenje u crkvu.

ODVEZIVANJE PUPKA

Prilikom rođenja djeteta, sveže mu se pupak, koji nakon par dana otpadne s djetetovog trbuha. Majka uzme taj svezani pupak, spremi ga brižljivo i čuva do djetetove sedme godine, kada dade taj pupak djetetu da ga ono odveže-razveže. Kaže se, da tada dijete, kad razveže taj pupak, da mu se i pamet razveže i da bude pametnije. Ovaj obred se održavao negdje do 1960-ih godina, te kasnije, odlaskom u porodilište u Sr. Mitrovicu, taj običaj je iščezao, te se danas vrlo rijetko može za njega čuti.

PRVA PRIČEST

Negdje do 1960-ih godina PRVA PRIČEST se održavala vrlo rano, već u pet sati ujutro. Nije se smjelo ništa jesti prije primitka pričesti-hostije.

Prije prve pričesti, djeca su se morala pripraviti za ispovjed i pričest, tako što su pohađali vjeronauk, koji je u crkvi držao župnik i poučavao djecu.

Za prvu pričest, djeca su bila lijepo obučena, u bijelo. Do Drugog svjetskog rata su se oblačili u narodnu nošnju, a kasnije su djevojčice imale bijele haljine ili suknje i rekle (seljanke), a dječaci bijele košulje i crne hlače. Djevojčice su na glavi imale vjenčiće od bijeloga cvijeća ili kupovne. U rukama su obavezno svi imali Patrice-krunicu, te se nakon pričesti i slikali.

Kukujevci, prva pričest, 1956. g. održana u kapelici u crkvenom dvorištu, jer je crkva bila u ruševnom stanju.

Na slici su: Plemenitaš Zlata, r. 1947. g., Amalija Gajčević, r. 1947. g. i Cecilija Litrić, r. 1948. g.

Amalija je «nosila suknje», obučena je u suknju i reklu (bluza)

Kukujevci, 1956. g. (?). PRVA PRIČEST, održana u kapelici u crkvenom dvorištu. Na slici su s lijeva: Zlata Đukić, Josip Vorgić, Joza Latković (m), Antun Marošević (Festival), Marijan Marošević (Micin), Slavko Jemrić (Njokin), Marica Marošević. Sjede, s lijeva: Ljubica Jemrić, Ljubica Ćurić, Cecilija Litrić, Amalija Gajčević, Zlata Plemenitaš i stoji Eva Đukić. Dolje čuče: Stjepan Franjković (ili Stipa), Pavle Oršolić i Petar Živanović

Svi su rođeni 1947. i 1948. g. Iza njih se vidi kapelica od dasaka.

POTVRDA-KRIZMA

Sveta POTVRDA ili KRIZMA se održavala u veoma svečanom tonu. Krizmenici bi dočekali biskupa, koji je dolazio iz Đakova, već na ulazu u selo, pozdravljajući ga (do 1960-ih godina). U crkvi je bilo sve svečano ukrašeno. Krizmenici su bili lijepo obučeni, u bjelini. Njihovi kumovi, također. Na ulazu u crkvu, biskupa bi dočekali krizmenici, jedan od njih bi recitirao (muško ili žensko) biskupu pjesmicu, zaželio dobrodošlicu (dobro nam došli dragi Nadpastiru…da dušama našim donesete blago nebeskog mira..itd.) i predao veliki puket (buket) od živog cvijeća (bijele ruže i asparagus) i biskupa poljubio u prsten.

Po završetku krizme, u župnom dvoru je bio priređen svečani ručak za biskupa i svećenike. Inače, prijašnjih godina, Kukujevčani su biskupa pratili do kraja sela kad je odlazio.

Krizma je uvijek bila za vrijeme mise. Po dužini crkve (unutra) su stajali, u prvom redu, krizmenici, a iza njih njihovi kumovi (i roditelji su bili u blizini). Kad je biskup došao do krizmenika, kum je stavio desnu ruku na krizmenikovo desno rame i kazao biskupu ime krizmenika. Tada je biskup kazao krizmeniku: «Primi pečat Dara Duha Svetoga» i pomazao ga svetim uljem po čelu. Krizmenik je tada rekao: «Amen», a biskup je dodao: «Mir tebi», a krizmenik još doda: «s duhom tvojim». Poslije krizme se još nastavi molitva i pjevanje na misi. Svi budu veseli.

U Kukujevcima je 08. 08. 1960. g. bila KRIZMA, a pečat dara Duha Svetoga je podijelio biskup Stjepan Bäuerlein. Njega je na ulazu u crkvu dočekala Cecilija Litrić i recitirala pjesmicu, predala buket cvijeća i poljubila ga u prsten. I ona je toga dana bila krizmenik. Na dar od svoje kume Anđe Bilić, Cecilija je dobila zlatni lančić sa zlatnim križićem, koji je sačuvala do danas.

BISKUPI

Današnji još živući mještani-vjernici sela Kukujevci, (2003. g.), sjećaju se ovih biskupa: Antuna Akšamovića, Stjepana Bäuerleina, Ćirila Kosa i Marina Srakića.

Bosansko-đakovački i srijemski biskupi (sjedinjene biskupije):

1773. - 1805. g. Matija Franjo Krtica
1781. g. kukujevačka župa pripada udruženoj Bosansko-đakovačkoj i srijemskoj biskupiji
1805. - 1815. g. Antun Mandić
1816. - 1830. g. Mirko Karlo Raffay
1830. - 1834. g. Pavao Matija Sučić
1834. - 1849. g. Josip Kuković
1849. - 1905. g. Josip Juraj Strossmayer
1905. - 1910. g. nepopunjeno
1910. - 1916. g. Ivan Krapac
1916. - 1920. g. nepopunjeno
1920. - 1951. g. Antun Akšamović
1951. - 1973. g. Stjepan Bäuerlein
1974. - 1997. g. Ćiril Kos
1997. - Marin Srakić

(Podaci uzeti iz: Osječki ljetopisi 1686. – 1945., Stjepan Sršan, str. 363)

POSLJEDNJI BLAGOSLOV KUĆA I POSLJEDNJA KRIZMA U SELU

Po evidenciji posljednjeg kukujevačkog svećenika Berislava Petrovića (živi u Šidu i brigu vodi o par župa u Srijemu, 2003. g.), od 31. siječnja 1994. g. o stanju u župi, vidljivo je da je 1992. g. i 1993. g. iz župe preselilo ili otišlo 332 domaćinstva sa 1.043 osobe (raseljeno u preko 50 raznih mjesta).

Prosječno na jednu obitelj dolazi 3,14 članova.

Godine 1994. blagoslovljeno je 141 kuća sa 372 osobe ili prosječno na jedno domaćinstvo dolazi 2,6 osoba.

Još nekoliko kuća nije htjelo primiti blagoslov.

Izvor: (Podaci uzeti iz knjige KAKO JE UMIRAO MOJ NAROD, Marka Kljaića, svećenika u Petrovaradinu)

U knjizi se također navodi da je 06. 08. 1995. g. u 11,00 sati u Kukujevcima održana Sveta KRIZMA (to je bila zadnja krizma u selu), koju je obavio Msgr. Stjepan Miler, vikar za Srijem, biskupije đakovačke i srijemske.

Toga dana je u Kukujevcima, Gibarcu i Šidu krizmano 54 krizmenika (1975. g. u Kukujevcima je krizmano 105 krizmenika).

Ubrzo iza toga, 08. i 09 kolovoza 1995. g. počela su masovna protjerivanja preostalog hrvatskog i ostalog nesrpskog stanovništva iz Kukujevaca i ostalih hrvatskih sela u Srijemu, od strane srpskih ekstremista, paravojnih formacija i drugih.

MATIČNE KNJIGE CRKVE

U crkvi su se uredno vodile crkvene knjige krštenih, vjenčanih i umrlih mještana-vjernika župe, što bi se na zadnji dan godine (stara godina) – Silvestrovo svim vjernicima obznanilo na svetoj misi ZAHVALNICI. Svećenik bi pročitao koliko se djece

krstilo, koliko se parova vjenčalo i koliko je vjernika umrlo u selu KUKUJEVCI u tijeku prolazeće godine.

Matice krštenih, vjenčanih i umrlih zakonito se pišu i propisano vode od 1783. g. Uredno se čuvaju (saznanje do 1995. g.).

Također se vode i knjige krizmenika, te postoji i knjiga «Stanje duša» o brojnosti župljana i njihovim aktivnostima u crkvi, te knjiga zvana «Protokol» u koji se upisuju sve naredbe Biskupskog ordinarijata, te stanje inventara crkvenih stvari.

Sve ove knjige su dragocjene, jer poneke od njih su bile jedina evidencija o nekim osobama, drugih knjiga prije nije bilo.

MINISTRANTI-ĐACI

Župnici su kod služenja svete mise za pomoć imali ministrante-đake, koji su služili župnike kod svete pričesti, sipali vodu da opere ruke, držali kadionicu s tamjanom, zvonili zvoncem za podizanje kod klečanja i drugo.

Kukujevački ministranti su bili obučeni u bijele dugačke košulje, dosta široke s dugim i širokim rukavima, te crvene suknje od debljeg materijala (kao čoja).

Za vrijeme mise, na oltaru se nalazi: križ, upaljene svijeće, te svete knjige: Misal (sakramentar-molitve), lekcionar (knjiga čitanja), te za vrijeme pričesti hostije i kalež.

Pričest se obavljala za vrijeme mise, a misni obred se sastojao od molitve, pjevanja svetih pjesama, pričesti, propovijedi, stajanja, sjedenja i klečanja.

Kad je misa završena i kad župnik i ministranti odu s oltara u sakristiju, tek tada vjernici polako izlaze iz crkve. Dok idu prema izlazu, pjevaju svete pjesme, kao što su: «Do nebesa nek se ori», pa «Rajska Djevo Kraljice Hrvata», «Lijepa si lijepa Djevo Marijo» i dr.

Ispred crkve se još malo popriča s rodbinom i poznanicima, te krene kućama na dobar nedjeljni ručak. Domaćice-reduše iziđu na ulicu i čekaju svoje iz crkve. Svi koji prođu pokraj njih, pozdrave ih sa «Hvaljen Isus i Marija» (ženske) ili «Hvaljen Bog» (muški), te pitaju: «Jel' gotov ručak?», a one odgovaraju: «Jeste, izvolite na ručak», te se osjeća jedna zdrava i vesela atmosfera, a već za pola sata, nakon ručka, ulicama zavlada mir i tišina, jer je kod svakoga ručka mirno i poslije toga popodnevni odmor. Onda opet, pred večernju misu, ulice ožive.

KRIŽEVI

Na kraju sela, gdje se križaju putovi iz Fruškogorske ulice i Ulice Matije Gupca (Velikog Marinačkog i Jaukovačkog-nekada, do 1941. g.) odmah iza «rupača» (jezero) nalazio se, na uzidanom četvrtastom, u roza boju obojen-okrečenom postolju, željezni križ s raspetim Isusom. Visina postolja je bila oko 1,5 metar, a križ oko 1,2 metra visine. Svi, koji idu u Frušku goru, prekrstili bi se, a muški bi skinuli i šešir, prolazeći pokraj križa.

Isti takvi križevi su se nalazili i na izlazu iz Kukujevaca prema Bačincima (Šid) s desne strane i prema Kuzminu (Srem. Mitrovici) s lijeve strane. (?)

Jedan veliki križ, preko dva metra visine, drveni, s ravnim «limenim» izrezanim likom Isusa (iskrojen od lima) nalazio se u Fruškoj gori, na križanju putova za planinu i Erdevik (nadesno) u blizini državnog vinograda, kojeg su Kukujevčani zvali «Povi-

ćev» vinograd, jer ga je čuvao Ivan Pović i živio u kući koja je tamo bila (velika kuća). Taj križ je bio u istoj ravnini (visini) s crkvenim križem na tornju crkve Presvetog Trojstva u selu Kukujevci.

Kod svih križeva je uvijek bilo cvijeća.

NOVI KRIŽ NA KALOTINCIMA

Biskupski ordinarijat u Đakovu s potpisom biskupa J. J. Strossmayera piše 22. svibnja 1869. g. kukujevačkom upravitelju župe Pavlu Miler:

«Na molbu Vašu od dana 18. svibnja tekuće godine broj 69. dozvoljuje Vam Ordinarijat ovaj da Križ u polju Kalotince zvanom, po Đuri Jemriću i Ivanu Horvatoviću na mjesto starog i strunulog podignuti i po načinu u rimskom obredniku propisanom blagosloviti možete».

(Današnje kukujevačko groblje).

GROBLJE

Kukujevačko groblje se nalazilo iza Republikanske ulice i ulice Matije Gupca, malo izvan sela. Poslije 1970. g. groblje se uređuje, stavlja se nova kapija koju je izradio ANTUN ĐURKOVIĆ, zvani ROKSA, sve više se mrtvi pokapaju u kosturnice (grobnice) i stavljaju se kameni i mramorni spomenici s raznim tekstovima i stihovima, te mijenjaju stari drveni križevi i postavljaju kameni s imenima ispisanim.

Na kukujevačkom groblju je bilo dosta grobnica s pokopanim mještanima njemačkog porijekla (podrijetla), čija je rodbina, nakon Drugog svjetskog rata (1944. i 1945. g.) morala iseliti, da se više nikada ne vrate tu, te su mještani Kukujevaca, koji su imali u blizini tih grobova, sahranjene svoje pokojnike, uređivali i te grobove, bez obzira što ih nisu ni poznavali.

Kad netko umre u selu, oglase ga zvona (zvone zvona). Ako umre odrasli muškarac, zvoni veliko zvono tri člana, ako umre odrasla ženska osoba, zvoni veliko zvono dva člana, a ako umre dijete, muško zvoni malo zvono tri člana, a ako umre žensko dijete, zvoni malo zvono dva člana. Po tom zvonjenju se može saznati tko je umro.

Ako je netko bio «na samrti» (jako bolestan), oko njega u tim zadnjim trenucima su se nalazili njegovi najbliži. Kad bi vidjeli da će uskoro umrijeti, upalili bi svijeću (marinsku) i dali mu ju u desnu ruku, da bi umro s upaljenom svijećom. Ako umre prije podne, već u podne kad odzvoni podne, oglase ga zvona, pa navečer i sutradan, sve do pokopa.

Kod pokojnika se stalno sjedilo i danju i noći i molila se krunica. Bliža rodbina bi ga oplakivala i naricala. Ogledala u kući pokojnika su bila prekrivena. Pokraj odra bi bila upaljena svijeća i čaša sa svetom vodom i grančicom asparagusa za posvetu pokojnika. Kad bi dolazila rodbina ili susjedi izraziti saučešće rodbini, prvo bi pozdravili sa «Hvaljen Isus i Marija» ili muški sa «Hvaljen Bog», te bi kleknuli i pomolili se ispred odra, zatim bi uzeli grančicu i posvetili pokojnika, te onda prišli rodbini i izrazili saučešće. Svaka starija osoba je imala za smrt priređen «pokrov» (bijelo platno kojim se pokojnik prekrije u škrinji) i jastučić. Pokrov je obično bio od domaćeg tkanog platna s čipkom na krajevima, koji su ostali vani, kad se škrinja zatvori.

Kad dođe vrijeme pokopa, pokojnika u zatvorenom lijesu iznesu u dvorište kuće, a rodbina ostane u toj sobi, svi kleknu na pod, pomole se i tek onda iziđu i stanu pokraj

škrinje. Svećenik moli molitve prigodne za to, kaže nekoliko riječi o životu i radu pokojnika, a žene «opjevaju» (pjevaju) pokojnika ovako:

«Zbogom dragi moji mili, braćo sestre prijatelji,
i susjedi ljubitelji.
Ja se od vas sada dijelim i sa svijetom veće cijelim,
sastajem se s Bogom milim...
Na ljubavi vašoj hvala, za svu službu i ostala,
za velika i za mala.
Kog sam ikad uvrijedio dok sam s vama živ hodio,
neka bi mi oprostio...

Tada se krene na pokop na groblje, pješice. Naprijed ide jedan mlađi muškarac ili dječak i nosi pokojnikov križ. Zatim idu muški, pa ide svećenik s ministrantima, pa četiri jača muškarca (ili čak i šest, ako je osoba teža) koji nose škrinju s pokojnikom na ramenima, a iza škrinje ide bliža i daljnja rodbina, poznanici, susjedi i ostali. (Do 1960-ih godina su ljudi nosili škrinju, a kasnije su nabavljena pogrebna kolica). Zvona zvone cijelo vrijeme dok se ne dođe na groblje. Pokojnika prati skoro cijelo selo. Putem mole krunicu.

Na grobu svećenik i svi zajedno opet mole, a žene opet pjevaju:

«Zbogom druže odabrani, zbogom druže moj vjenčani,
plakat zamnom ti prestani,
i vi moji ukopnici, braćo, sestre, uzvanici,
predajte me sad grobnici...

Tada se škrinja sa pokojnikom spušta u «raku» (grob). Žene opet pjevaju:

«Mirno spavaj i počivaj mili pokojniče moj,
mirno spavaj i počivaj u zemljici sada toj...

Kratko svatko spominju ti ovaj tužni oproštaj,
vječni život daj mu Bože, primi ga u raj...»

Tada svećenik još izvijesti sve prisutne kada će biti misa za pokojnika i ode. Rodbina i ostali bace manji grumen zemlje na pokojnika, a netko od ukućana stane na kapiju groblja i poziva rodbinu i poznanike na KARBINU (večeru) kod pokojnikove kuće. Rodbina ne čeka da se zatrpa grob, već idu odmah kući. Za vrijeme karbine se još malo sjećaju i pričaju o životu pokojnika. Kad se dođe s pokopa, obavezno se peru ruke, u vodi u koju se stavi malo ugljena od izgorenih drva iz peći, na ulazu kod kapije.

Sutradan ujutro, oko 08,00 sati, uža rodbina ide na groblje sa svijećama i cvijećem, te na grobu mole za pokoj duše pokojnika, malo plaču i vrate se kući.

Na misu za pokojnika ide uža i daljnja rodbina, susjedi, poznanici i ostali.

Kad se išlo na groblje «obusivati» (okopavati korov s groba) grobove, motika se nosila u ruci, pokraj sebe u vodoravnom položaju (ne na ramenu, kao kad se ide u bašču ili na njivu), te bočica svete vode i svijeća.

U Kukujevcima nije bio običaj na groblje nositi vijence od cvijeća, već bukete koje su pravili od domaćeg cvijeća koje se imalo kod kuće u baščici ili vrtu (placu).

Kukujevčani su dugo žalili svoje umrle, pa se crnina (crna odjeća) nosila dugo. Za umrlim roditeljima se crnina nosila od 1 do 3 godine, za umrlim djetetom čak i doživotno, za bližom rodbinom od 6 mjeseci do godine dana, a kako je osoba koja žali već u

pedesetim godinama života, tada više i ne skida crninu za svojim suprugom, djetetom ili roditeljima.

Nošenje crnine se zvalo «kajanje». (koga kaješ?).

Pokojnikova rodbina može od župnika zahtijevati da se za pokojnom osobom zvoni još nekoliko dana iza sprovoda, te se to posebno i plaćalo.

Za pokojnom Sofijom Gajdašić, r. Bertić 1904. g. kada je umrla 1931. g. zvona su zvonila tjedan dana, tj. iza jutarnjeg, podnevnog i večernjeg normalnog zvonjenja zvonila su zvona za pokojnicu, jer je umrla vrlo mlada, u 28. godini života, što je njezin otac Antun Bertić, posebno platio.

Bilo je župnika koji to nisu htjeli odobriti čak ni uz posebno plaćanje.

U Kukujevcima je također bio običaj da kad se dođe s groblja, poslije sahrane, kad bude karbina (obično je to večera), netko od rodbine pokojnikove, uzme jedan tanjur i u njega stavi jela koje se tada na karmini jede i ostavi da prenoći u tanjuru, tad se kaže da je to «jelo za pokojnika».

GOSPA U ATARU – CRKVINE

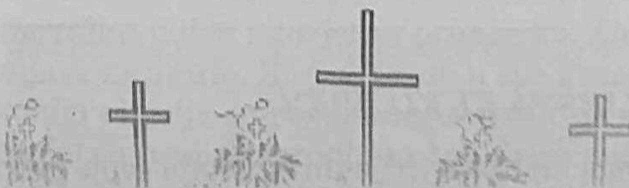
U Ataru zvanom Crkvine nalazi se jedna mala kapelica – crkvica (cca 15 m^2?). U njoj je bio mali oltar s kipom Majke Božje koja je na glavi imala krunu i s Isusom u naručju. Ispred kapelice je bio bunar s posvećenom vodom, koju je svetio svećenik na Veliku Gospu.

U tu kapelicu se hodočastilo na Veliku Gospu 15. kolovoza svake godine. Već uoči Velike Gospe, 14. kolovoza predveče se ide u Atar kod Gospe. Tu se cijelu noć mole krunice (radosna, žalosna i slavna)?, i bude misa. Kad se ide kući, svatko ponese u bočici svete vode iz bunara za slučaj bolesti.

Spominje se da je kapelica sagrađena baš tu zato što se davno baš na tom mjestu ukazala mještanima Gospa i blagoslovila bunar koji se tu nalazio i ostao do danas (poznato do 1995. g.) te je voda iz njega postala čudotvorna, služila je za ozdravljenje bolesnih.

Stara kapelica Blažene Djevice Marije u Ataru je porušena zbog dotrajalosti i izgrađena nova 1978. g. iste veličine i oblika i blagoslovljena 08. 09. 1979. g. na dan Male Gospe, po vikaru Mati Bešliću.

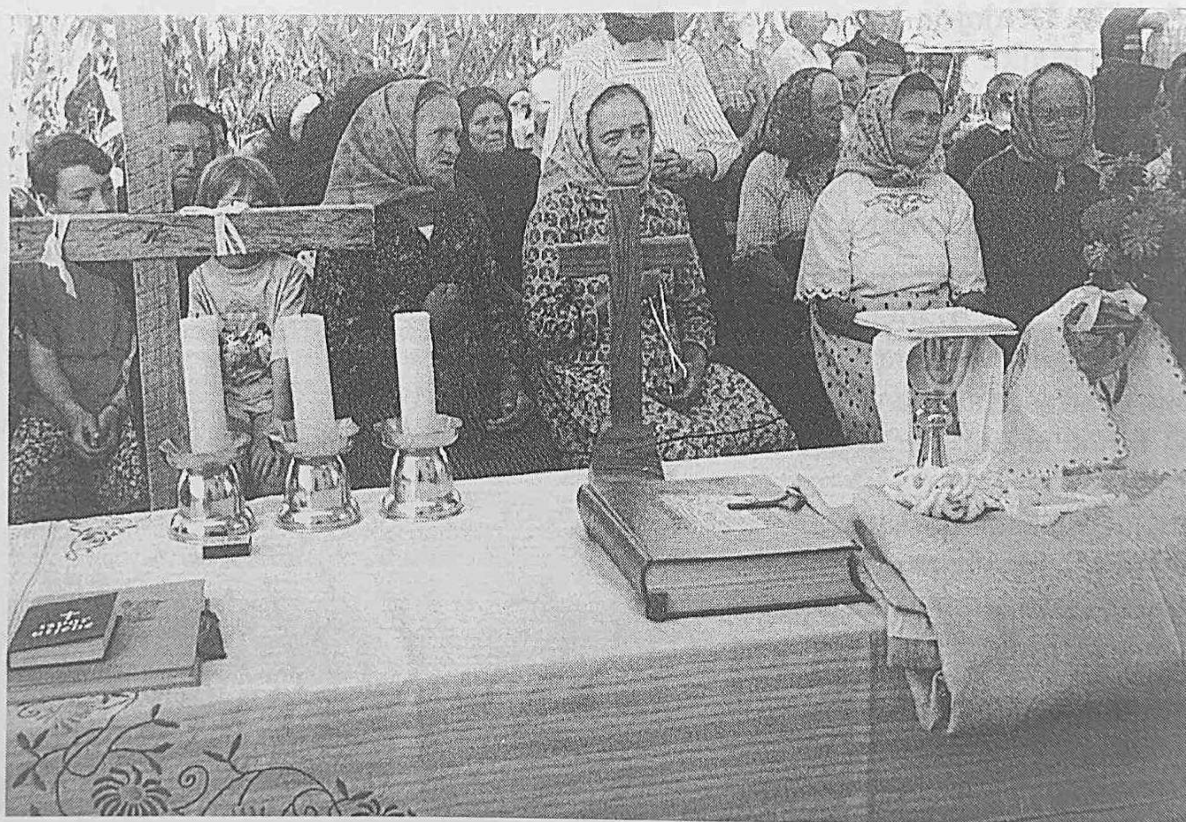
Oltar u kapelici u Ataru Crkvine.
Snimljeno u staroj kapelici, (1970-ih god.).

Stara, prvobitna kapelica u ataru Crkvine i bunar ispred nje. Snimljeno 1970. g.

Za obnovu kapelice u Ataru na Crkvinama mještani Kukujevaca Franjo i Manda Špoljar su dali 30.000,00 ondašnjih dinara.

Iako su Kukujevčani, nakon 1991. g. živjeli u velikom strahu u selu, zbog pridošlih Srba iz Hrvatske, te paravojnih formacija iz Srbije i srpske milicije, koji su ih maltretirali, tukli i zlostavljali, pa čak i ubijali (1993. g.), oni su i dalje pohodili svoju crkvu i držali svoje blagdane i običaje. Uređivali su svoju crkvu i bila im je jedino utočište u tim teškim vremenima.

Kukujevci, 14. 08. 1994. g. uoči Velike Gospe. Sveta misa pokraj kapelice u Ataru. Priručni oltar na otvorenom te sve potrebito na oltaru.

GRB MJESTA KUKUJEVCI

Mnoga mjesta u Srijemu su imala svoje grbove, pa tako i mjesto KUKUJEVCI ima svoj grb.

ZAPISNIK KANONSKE VIZITACIJE ŽUPE KUKUJEVCI OD 20. KOLOVOZA 1853. GODINE

Po zapisniku kanonske vizitacije župe Kukujevci od datuma 20. kolovoza 1853. g., a koji je jedini iz tih vremena sačuvan u župnom arhivu, govori o povijesti župe u to vrijeme i gradnji i imovini crkve, te piše ovo:

Župna crkva: Crkvu je dala sagraditi 1780. godine carica Marija Terezija. Građevina je od čvrstog materijala-cigle, duga 23,4, široka 10,4 stopa. Zaštitnik crkve Presveto Trojstvo. Nije posvećena. U svoje vrijeme blagoslovio mjesni župnik Đuro Sertić (bio u Kukujevcima župnik od 1781. do 1788.g.).

Župna crkva ima toranj visok 19 stopa (?). U tornju su četiri zvona: najveće 608 kg, drugo 320 kg, treće 191 kg i četvrto 90 kg. Prva tri zvona kupljena su u Gracu, a blagoslovio ih je tamošnji biskup. Prvo je zvono posvećeno Presvetom Trojstvu, drugo Sv. Marku evanđelisti, treće Blaženoj Djevici Mariji, a četvrto je postavljeno «Na slavu Božju», a blagoslovio ga je đakovački biskup. Godine 1853. o posljednjem blagoslovu zvona znade se iz predaje koja živi u narodu. O tome nema nikakvih dokumenata. Na tornju nema sata. I na crkvi i na tornju krov je pokriven daščicama. Crkva i toranj su u dobrom stanju, samo krov prokišnjava. Prozori i pod crkve su loši.

U crkvi su tri oltara: Glavni, Presvetog Trojstva, Blažene Djevice Marije Majke žalosne i Sv. Mihaela arhanđela.

U crkvi su grobovi nekih župnika i članova patronske obitelji Jankovića od Čalme. Grobovi su zazidani. Oko crkve nema nikakvih grobova. Crkva ima kor i na koru orgulje s 12 mutacija. Orgulje su u dobrom stanju. Do crkve je sakristija, s dva ormara. Jedan ormar služi za liturgijska odijela, a drugi za spremanje različitih stvari. Crkveno rublje je čisto i uredno se čuva. U crkvi je propovjedaonica umjetnički ukrašena. Propovjednikov se glas jednako razumije iz svakog dijela crkve, odakle god slušao da slušao. Svetohranište je drveno i ima čvrstu bravu. I krušnik i pokaznica su od srebra i dobro su pozlaćeni. Krstionica se nalazi na strani evanđelja, pod korom u lađi crkve u zidu, uvijek je zaključana. Krsna se voda blagosliva na Svetu Subotu (Velika Subota) i uoči Duhova. Krstionica ima sve potrebne stvari za krštenje. Posudice za sveto ulje su od nikla, iznutra pozlaćene, a čuvaju se u krstionici. U crkvi su dvije ispovjedaonice, smještene na prikladnom mjestu, koja imaju propisanu rešetku. Na ispovjedaonicama nema krova, ali kad se brave postave, ispovjedaonice će se držati zaključane. U crkvi se čuva u relikvijaru čestica Sv. Križa. Ova relikvija ima pismo o njezinoj autentičnosti. Pismo je napisao kardinal i nadbiskup Kolonić u Beču. Relikvije su pregledane 23. ožujka 1782. g. Pregledao ih je đakovački biskup. Trećeg svibnja svake godine relikvije se poslije mise daju vjernicima na ljubljenje. – Patron crkve je plemenita obitelj Janković od Čalme, koja se ne brine dovoljno za popravke crkve i za uređenje groblja. Crkva nije opskrbljena liturgijskim odijelima u svim propisanim bojama. Postoji stalak za misal. Župska crkva posjeduje dva kaleža: jedan je od srebra, a u drugoga je samo čaša srebrna, a noga je od bakra. Oba su kaleža pozlaćena.

Sve su crkvene stvari popisane u Imovniku u dva istovjetna primjerka. Župna crkva nema nikakvih taksa osim kod zvonjave za umrle. Kad se zvoni u sva zvona plaća se 12 ksekesera. Pratnja umrloga do groblja obavlja se besplatno. Župnik ne zna tko je tako odredio. I zvonjava je uvijek besplatna osim ako rodbina želi da se zvoni više puta, nego što je uobičajeno u slučaju smrti i sprovoda. Tako se postupa i u slučaju kad umre nekatolik. Materijalna primanja crkvi dolaze od milostinje, drva, tkanina (ručnici kod ukopa), posebnih darova vjernika i od vina koje vjernici dobrovoljno daruju

za potrebe župne crkve. Milostinje i važni dokumenti čuvaju se u blagajni koja ima tri brave i tri ključa. Jedan se ključ čuva kod seoskog kneza, drugi kod crkvenih tutora, a treći se čuva kod župnika, tako da se održava propis, kako nitko sam, bez prisutnosti drugih ne može otvoriti crkvenu blagajnu. Radi sigurnosti, crkvena se blagajna čuva u seoskoj općinskoj kući. Crkveni tutori su: Petar Paradžiković je od općine, uz pristanak župnika imenovan crkvenim ekonomom ili blagajnikom. Crkvenom imovinom upravlja brižljivo i dobronamjerno. Župnik nadzire njegovo materijalno poslovanje. Blagajnički dnevnik vodi župnik. Crkvenoj blagajni nitko ništa ne duguje.

O FILIJALAMA, KAPELAMA, GROBLJU, KRIŽEVIMA I KIPOVIMA NA JAVNOM MJESTU

Matična crkva ima šest filijala. Bačinci su udaljeni od Kukujevaca pola sata hoda, Bingula sat i pol, Čalma sat i tričetvrt, Divoš je udaljen dva sata hoda, Erdövig (Erdevik) tričetvrt sata. Kuzmin je udaljen sat hoda.

Kukujevci imaju jedno groblje izvan naselja. Veliko je oko 1400 kvadratnih metara. Ne zna se kada i tko ga je blagoslovio, jer o tome nema nikakvih dokumenata. Životinje ne ulaze u groblje jer je ono ograđeno hrastovim letvama. Ograda oko groblja je u lošem stanju. Za ogradu se brine općina. Budući da u Kukujevcima žive samo katolici, u njihovo se groblje ne pokapaju ljudi drugih vjera. Kod kopanja raka ljudi se ne pridržavaju nikakvog reda. Bilo bi vrlo pažljivo da se kod iskapanja raka uvede nekakav red ili da se pridržavaju starog reda.

O BOGOSLUŽJU

Župnik prilaže raspored bogoslužja u dva primjerka. Svake nedjelje i zapovjednog blagdana župnik služi misu za narod. Propovjeda i poučava o tome jedanput godišnje. U župi se čitaju obavijesti svake nedjelje poslije propovjedi. Redovito zvoni Pozdravljenje, poslije kojega drugo zvono poziva vjernike da se pomole za pokojnike. Četrdesetsatno klanjanje pred Presvetim nije uvedeno. Godišnje klanjanje obavlja se treće nedjelje po Duhovima. Ovo klanjanje traje 12 sati. Za klanjanje se pravi raspored po kućama. U jutarnje sate bude vrlo malo vjernika. Kukujevčani ne idu nikuda u procesijama.

O PROPOVIJEDANJU I VJERONAUKU

Svake nedjelje i blagdana propovjeda župnik, ako nije zakonito spriječen, što se jako rijetko događa, naizmjence s kapelanom i uvijek ima napisanu propovijed. Ne propovijeda se na Cvjetnicu, Tijelovo, na Veliki petak i kad je procesija. Prije propovijedi uvijek se pročita evanđelje na hrvatskom jeziku, a poslije propovijedi svi recitiraju čin vjere, ufanja i ljubavi. Javne kateheze drži župnik i kapelan naizmjence svake nedjelje i blagdana. Djevojke i žene dolaze u velikom broju na vjeronauk. Ljudi i mladići jednostavno ne dolaze. Opominjemo ih i nukamo u propovijedima i na večernjama i osobno, ali sve naše opomene ostaju bez ikakvoga učinka. U Došašću i Korizmi držimo vjeronauk za mladiće u školskoj učionici. Katehiziraju i župnik i kapelan svaki u svoj dan, izuzev nedjelje i blagdana. Tada je odaziv dobar. U Erdeviku, Binguli i Čalmi učitelji drže vjeronauk djeci. Ostali se poučavaju prigodom uskrsne ispovjedi i prigodom vjenčanja. Roditelji i domaćini (pater familias) opominju djecu, sluge i sluškinje i oni se privatno poučavaju u vjerskim istinama, a župnik ih ispituje da provjeri njihovo znanje. Da bi djeca iz mješovitih brakova dobila osnovnu vjersku pouku i od-

goj, župnik o tome vodi brigu. Kad vidi da se roditelji ne drže svojih obećanja tada ih opominje i podsjeća ih na njihovo obećanje koje su dali na vjenčanju, po biskupijskim odredbama.

O DIJELJENJU SVETIH OTAJSTAVA

Sveta otajstva podjeljuju se redovito. Krštenje se daje u crkvi. Župnik ne zna kako i kada su si Erdevičani prisvojili pravo da svoju djecu krste u svom oratoriju, a ne u župnoj crkvi. Kad krštenje obavi babica ili koji drugi laik, tada župnik uvijek provjeri da li je krštenje podijeljeno valjano, obzirom na materiju i formu. Ako se uvjeri da je krštenje valjano podijeljeno, tada župnik samo obavi ostale propisane obrede. Ako župnik sumnja u valjanost tada dotično dijete sam krsti uvjetno. Župnik redovito opominje majke da malu djecu ne stavljaju sa sobom u krevet, jer se tako dijete može zagušiti. Krštenja se obavljaju po Rimskom obredniku. Radi dobra mira, ponekad dopušta da pravoslavci kumuju kod krštenja. U župi nije bilo slučaja da bi kum bio mlađi od 14 godina. I u župi i svakoj filijali rade babice. Sve imaju primaljski ispit. Župnik ih je sve poučio kako će krstiti u hitnim slučajevima. Za krizmu župnik poukom priprema sve krizmenike. Na krizmu se ne puštaju oni koji nisu sposobni za ispovjed. Oni koji nisu krizmani i redovnici ne mogu biti kumovi kod podjeljivanja krizme. Isti kum može kumovati trojici krizmenika. Kumovi su poučeni da za vrijeme krizme moraju staviti na desno rame krizmenika ruku.

Euharistija se najdoličnije i u velikoj čistoći čuva u cibariju i pokaznici. Nikad se ne čuva u župnom stanu. Hostije se mijenjaju kad se već vidi da će se hostije, ranije posvećene potrošiti. Pred presvetim gori svjetiljka svake nedjelje i blagdana danju i noću. Osim krušnika i pokaznice u svetohraništu se ništa drugo ne čuva. Ključ od svetohraništa čuva se u sakristiji u zaključanom pretincu. Kad svećenik nosi pričest bolesniku, tada se pred svećenikom nosi svjetiljka i zvoni se zvoncem. Svećenik je obučen u roketu i štolu. Župnik opominje one koji se o Uskrsu ne pričeste. U slučaju smrti i teškim bolesnicima daje se pričest iako su javni grešnici. U Kukujevcima nije običaj da se Presveto otajstvo upotrebljava u slučaju požara, tuče i ostalih prirodnih nepogoda. Crkva posjeduje dvije srebrne i iznutra pozlaćene posudice u kojima se bolesnicima nosi pričest. Presveto otajstvo se izlaže na klanjanje kroz Tijelovsku osminu, treće nedjelje po Duhovima. Otajstvo se izlaže pod misom. Nadalje se euharistija izlaže u Božejm grobu na Veliki petak i Veliku subotu. Na večernjicama se Presveto izlaže u kružniku svake nedjelje i blagdana. S Presvetim se drže dvije procesije godišnje – na Veliku subotu i na Tijelovo. Liturgijska odijela su čista i cjelovita. Misno vino je odlično, najbolje. Obadva kaleža su dobro pozlaćena. Upotrebljavaju se misali koji nisu oštećeni. U Kukujevcima se nisu pojavljivali ljudi koje bi se moralo propisanim dokumentima provjeravati da li su svećenici i da li smiju služiti misu.

Vjernici se redovito ispovijedaju i redovito traže svećenika za ispovjed bolesnika. Ispovijeda se redovito u crkvi, u ispovjedaonici. Za vrijeme ispovijedi svećenik oblači roketu i štolu. U sobi se ispovijeda samo ako je u korizmi dosta hladno. Žene se uvijek ispovijedaju u crkvi. Na ispovijed se ne puštaju oni koji nisu dovoljno poučeni. Svjedodžba (cedulje) o uskrsnoj ispovijedi vraćaju se svećenicima poslije Uzašašća. Župnik češće opominje vjernike da se u bolesti, pogotovo ozbiljnijoj, ispovijede. Osim u slučaju nagle smrti u Kukujevcima nitko ne umire bez ispovijedi. Župnik u zapisniku kaže da su slučajevi iznenadne smrti veoma rijetki. Ako rodbina pozove župnika ili kapelana, oni se rado odazivaju da s prisutnima mole za osobu koja je u agoniji.

Župna crkva posjeduje srebrne posudice za bolesničko sveto ulje. Posudice su iznutra pozlaćene. I kod podjeljivanja ovoga otajstva svećenik oblači roketu i štolu.

Bolesničko pomazanje dijeli se i roditeljima ako su u smrtnoj opasnosti. Duševnim bolesnicima se dijeli bolesničko pomazanje u njihovim svijetlim trenucima. Trajno duševno odsutnima ne dijeli se ovo otajstvo. Kod izvjesnog broja župljana postoji predrasuda, da će onaj koji primi bolesničko pomazanje, umrijeti.

Kod vjenčanja župnik se pridržava svih zakona i propisa. U Kukujevcima se mlada uvodi u crkvu drugi dan poslije vjenčanja. U Binguli se mlada uvodi istog dana poslije vjenčanja, a u ostalim filijalama mlada se uopće ne uvodi.

U Kukujevcima se tijelo umrlog djeteta blagoslovi pred Župnom crkvom. Odrasli pokojnici prate se do groblja i u župi i u filijalama. Župnika često napadaju da sahrani mrtvaca prije propisanog vremena. Pokojnik mora ležati u kući 48 sati. Siromasi i bijednici sahranjuju se besplatno. Radi nekih dugova, župnik nikome ne uskraćuje ukop. Samoubojice župnik sahranjuje ako pokažu liječničku svjedodžbu da je pokojnik bio duševno bolestan. Ako župnik sahranjuje nekatolika – evangelika ili kalvina, tada vrši obred ukopa po obredniku, ali bez križa, štole i blagoslovljene vode. Obuče roketu i pjeva psalam «QUARE FREMUERUNT GENTES» - «Zašto se bune narodi». Ne moli se Oče naš. Ovakav obred sablažnjava župljanje.

O MATICAMA I ŽUPSKIM KNJIGAMA

Matice krštenih, vjenčanih i umrlih zakonito se pišu i propisano vode. Sve ove tri matične knjige vode se od 1783. g. Knjige nisu oštećene.

Župnik vodi posebnu knjigu mješovitih ženidaba i djecu rođenu iz takvih brakova.

Župni ured ima i knjigu krizmanih, te knjigu obraćenika.

Postoji i knjiga «Stanje duša» iz koje se vidi kako župljani uzdržavaju svog župnika i koji su dorasli za uskrsnu ispovjed i pričest.

U uredu je i knjiga zvana Protokol u koji se upisuju sve naredbe Biskupskog ordinarijata. Tu je i inventar crkvenih stvari i stvari koje pripadaju župnom stanu i župnom uredu.

Ugovori bračnih drugova o odgoju djece iz mješovitih brakova čuvaju se u župnom arhivu. U crkvi su i ostali službeni spisi: zapisnici kanonskih vizitacija, dispenze i ostali spisi. Sve je to složeno po godinama.

U uredu je jedan ormar za čuvanje matica, a u drugom je arhiv. Obadva ormara su pod ključem. Sve korice matice upisuju se u matične knjige na kraju građanske godine.

O ŽUPNIKU, KAPELANIMA I DOMAĆICI

ŽUPNIKOVA OBITELJ – KUĆNA ČELJAD

Župnik je Marko Andrašević. Andrašević kaže da je po narodnosti Slavonac. Osim latinskog, slavonskog, govori i mađarski, i njemački, koliko je potrebno. Studij filozofije završio je u biskupskom liceju u Đakovu. Teologiju je završio u bečkom sveučilištu. Za župnika u Kukujevce dolazi u mjesecu rujnu 1831. g. Andrašević nosi propisanu svećeničku odjeću. Kosu ne dotjeruje svjetovnjački. Nastoji živjeti dostojnim svećeničkim životom. Nastoji voditi duhovni život. Misu služi svakodnevno. Župu ne napušta, osim u nekim slučajevima, ni danju, a kamoli noću. Na svjetovne gozbe i u ženska

društva ne zalazi. Izbjegava rasprave i svađe sa župljanima. Vjernike susreće i s njima postupa kao pravi otac. Župnik se ne bavi lovom niti ikojim nedoličnim poslom. Ne bavi se ni seljačkim poslovima. Župska dobra nastoji poboljšati. Župa je prostrana i rasuta, pa ne može obilaziti bolesnike da s njima razgovara i da ih tješi, osim kad im podjeljuje sakramente. Župnik je kanonski uveden u župu 13. svibnja 1832. g. na prijedlog plemenite obitelji Janković de Čalma.

Župnik ima samo jednog kapelana. Zove se Franjo Vučković. Star je 27 godina. Rodom je iz Mađarske. Osim hrvatskog, latinskog i njemačkog jezika, osrednje govori i mađarski. Dobrog je zdravlja. U Kukujevcima je od 09. veljače 1853. godine. Živi uzornim svećeničkim životom i nije sklon ni jednoj mani. Bez župnikova znanja i odobrenja ne napušta župni stan, napose noću. Poštuje župnika, uljudan je i čedan. U službi je marljiv i govorljiv. Redovito nosi svećeničko odijelo.

Na župnikovu kućnu čeljad spadaju: Aleksina Đurković, služavka iz Kukujevaca, stara 30 g., Sofija Sigeti iz Rume, domaćica, stara 44 godine, Ruža Ružnjak, sluškinja, rodom iz Neština, stara 23 godine, udana. Župnikova kućna čeljad je dobrog vladanja i nitko od njih nije sklon kakvoj uočljivoj mani. Župnikova domaćica nije brbljiva, svadljiva, manje voli zapovijedati i vladati u kući. Kako župniku, tako i kapelanu iskazuje dužno poštovanje. Kad je župnik odsutan, domaćica jednako brine za kapelana u svakom pogledu.

O ŽUPNOM STANU

Župni stan su gradili ljudi iz okolice. Sagrađen je 1806. godine brigom poštovanog gospodina Mihaela Janković de Čalma kao patrona. Sadašnje stanje župnog stana je žalosno. Nešto je već učinjeno za unutrašnju obnovu stana. Za župnika ima jedna soba. Jedna soba je gostinjska. Tu je i blagavaonica, te dvije sobe za kapelana, dvije sobe za poslugu i dva zahoda. Podrum može primiti 200 urni, a to znači 4800 litara (1 urna = 24 litre). Stan nema posebnog podruma za zelenje. Patron se tu i tamo pobrine za popravak krova, nabavi materijal, a radna snaga su župljani. Župnik se sam brine za manje popravke.

U dvorištu je staja za konje i krave. U staju može stati šest konja i četiri krave. Kočijašnica može primiti tri kočijaša. Sve su ove zgrade u lošem stanju. Hambar je također dotrajao. Na dvorištu je jedno spremište, jedna krušna peć i kokošinjac. Sve je to u najžalosnijem stanju, napola razrušeno. Patron i općina morali bi se brinuti za te zgrade, osobito za staju i hambar. Uz kuću je vrt veliki 1198 m². Župa ima još jednu površinu od pola jutra koja služi za gumno. To je gumno izvan sela. Jedna trećina gumna je zasađena trskom. Imovnik župnik prilaže zapisniku vizitaciju u dva primjerka. Zemljišni posjed je umanjen za četiri i pol jutra. Filijale nemaju posjeda. Župska je zemlja razvrstana u tri razreda, odnosno u tri kotara: Kalotinci, Blaževci i Orlinac. Na Kalotincima 10, na Blaževcima 7 i pol i na Orlincu 2 jutra.

Susjedi u kotaru su ovi: sa sjevera Ivan Bertić, s istoka Josip Šimić, s juga i zapada bačinački kotar. Ovakav je u Kalotincima. U Blaževcima su ovi susjedi: na sjeveru općinski pašnjak, na istoku Grga Ziconić, na jugu masa posjeda Jankovića, na zapadu pašnjak. Na Orlincu su susjedi Đuro Litrić i Kuzman SALTREĐIĆ (danas Salitrežić m. op.) Župska livada je u kotaru koji se zove Račino Vrilo. Na istoku livada graniči s livadama nekih Kukujevčana, a na ostalim stranama je općinski pašnjak. Župnik je dva jutra livade pretvorio u oranicu jer na toj livadi nije rasla trava. Župnik svoju zemlju daje u napolicu, jer župljani neće, kako je to ranije bio običaj, da rade besplatno. Ranije su župljani besplatno obrađivali župnikovu zemlju, ali od vremena revolucije,

to ne čine. Vinograd je u kotaru zvanom Baloš. Veličine je četiri sloga. Susjedi su: od istoka Andrija Marošević, sa juga Stjepan Gavrić, sa zapada Đuro Kovandžić i sa sjevera Petar Krstić. Župnik je dužan obrađivati vinograd o svom trošku. Vinograd je dobro obrađen. Za vinograd se plaća kraljevski porez. Ovaj vinograd je od jednog posjednika kupio kukujevački župnik Đuro Lukačević i prije svoje smrti ostavio ga župi s obvezom da se za pokoj njegove duše služi 12 misa godišnje. Godine 1841. obveza je smanjena na 5 misa. Kao dodatak župskom posjedu darovao je 1 i 3/4 jutra na starom groblju 1852. godine kao što se vidi iz darovnice, ali ovo zemljište već 40 godina uživaju posjednici Ivšić, Živanović i Bertić. Župnik nije nikada bio u posjedu ove zemlje i nikad je nije obrađivao.

Lukno izgleda ovako: u naravi se daje 30 oka pšenice ili kukuruza, 5 oka vina i 10 povjesama lana po bračnom paru. Po pojedinoj osobi daje se jedna mjerica maslaca i tri pileta. U gotovom novcu ne daje se župniku ništa. Udovci i udovice daju polovicu od svega. Župljani iz filijala daju manje lukno.

Za vjenčanje župnik dobija 1 forintu i 30 kseksera, a 2 forinte ako se zaručnica vjenča u drugoj župi. Od uvoda mlade poslije vjenčanja dobiva se 7 kseksera isto i od uvoda poslije porođaja. Za pokop odrasle osobe 1 forintu i 30 kseksera. U filijalama koje ne daju lukno, taksa je veća: za vjenčanje 3 forinte i 20 kseksera, za ukop 2 forinte i 1 ksekser, za uvod 10 kseksera. O blagoslovu kuća u župi daju župniku suhu plećku mesa. U filijalama ne daju ništa. Drugih primanja župnik nema. Župnik osigurava kapelanu dostojno uzdržavanje: grijanje, rasvjetu, pranje rublja, stan i hranu. Kapelan na ime godišnje plaće prima sveukupno 40 florina.

O ŠKOLI, UČITELJIMA I UČENICIMA, ČUVARIMA, CRKVENJACIMA, ZVONARIMA, GROBARIMA, BABICAMA I OSTALIM CRKVENIM SLUŽBENICIMA

Škole se razlikuju po nacionalnoj pripadnosti učenika. Školske zgrade su prikladne za rad. U Kukujevcima je sagrađena škola 1837. g., a gradila ju je općina. Školska zgrada je u dobrom stanju. O uzdržavanju škole i učitelja brine se općina. Učitelj je u Kukujevcima Josip Limpek, rođen 1815. g. 29. listopada, u Nijemcima. Ovdje služi od 1851. g. Njegova je dužnost u školi učiti djecu i u crkvi svirati na orgulje. Učitelj Limpek dobro svira. Škola i učiteljev stan pod jednim su krovom u općinskoj kući. Sagradila ju je općina od čvrstog materijala uz pomoć Mihaela Janković. Zgrada je u dobrom stanju. Učionice su velike i zračne na sunčanoj strani. Učitelj ima dvije sobe, smočnicu i kuhinju. U dvorištu ima staju sa sjenikom i podrumom. Ima i vrt. Ima i njivu u kotaru Šatorišće 720 kvadrata veliku. U gotovom novcu učitelj od općine prima 400 forinti godišnje. Osim toga učitelj dobiva od općine u obliku deputata 8 metara drva, 8 kg svijeća, 50 kg soli, 30 metara kukuruza u klipu i 25 mjerova pšenice u zrnu. Ako prati svećenika na ukopu kao pjevač, tada učitelj dobiva za odraslu osobu 30, a za djecu 15 kseksera. Za oproštajni govor učitelj dobiva 1 forintu i 30 kseksera.

Crkvenjačku službu u Kukujevcima vrši Petar Paradžiković, star 50 godina. Marljiv je u svojem poslu. Dobro upravlja crkvenim dobrima i o svemu predaje račune. Zajedno sa župnikom se brine da krovovi crkve i župnog stana te krovovi crkvenih službenika budu na vrijeme popravljeni. Crkvenjak ne dobiva nikakvu plaću.

Zvonar se zove Mirko Pristojković, 33 godine star, po narodnosti Hrvat. Služi već četvrtu godinu. Njegove su dužnosti: zvoniti, nositi svjetiljku sa zvoncetom kad svećenik ide pričestiti bolesnika, na ukopima mora nositi križ sve do groblja i još mora čuvati crkvu. Zvonar nema posebne zvonarske kuće. U gotovom novcu prima od crkve

20 forinti godišnje. Od općine dobiva plaću za noćobdijsku službu. Nema nikakvih drugih prihoda. U tom se razlikuje od drugih posjednika.

Trava na groblju se prodaje putem licitacije, a prihod od te trave upisuje se u ckrvenu blagajnu.

U selu su dvije državne babice: Katarina Litrić, stara 50 godina i Anastazija Bertić, 48 godina stara. Svaka prima plaću od općine 16 forinti godišnje. Od svakog poroda dobiva 12 kseksera.

O ŽUPLJANIMA, NJIHOVOM PONAŠANJU I NAČINU ŽIVOTA

Ne zna se odakle su Kukujevčani došli. Poznato je da su ovdje bili i prije dolaska Turaka. Žive u Kukujevcima i nakon njihova odlaska. Kukujevci i Čalma nekada su spadali pod Vojnu krajinu. Poslije su pripali Dvorskoj komori. Svi su župljani seljaci ratari. U Kukujevcima žive Hrvati, u Bačincima su katolici Nijemci, u Erdeviku žive Nijemci, Mađari i Hrvati, u Binguli se propovijeda hrvatski, a u Čalmi njemački. I u Kukujevcima i u filijalama vjernici su dobrog ponašanja i načina života. Svi održavaju Božje i crkvene zapovijedi i biskupijske odredbe. Nedjeljom i blagdanima marljivo slušaju propovjedi. Što se tiče odgoja djece, roditelji dobro vrše svoju dužnost. Redovito svoju djecu šalju u školu. U Korizmi se svi odazivaju na vjeronauk – i mladići i djevojke. Javnih grešnika u župi nema. Svi župljani ne plaćaju lukno. Ni općinski ljudi ni seoski knez ne čine ništa u tom pogledu. Od siromaha župnik ne uzima ni lukno ni štolarinske takse.

O ŽUPNIKOVIM POTEŠKOĆAMA

Bilo bi dobro da se ukine predugo pjevanje učitelja-pjevača kod ukopa. U filijalama nekatolici ne poštuju katoličke blagdane. Trebalo bi župljane opomenuti da se bolje brinu za oštećene župske krovove, da obrađuju župsku zemlju i da vode brigu o župskim livadama i sijenu.

O BROJU DUŠA

Kukujevci imaju 400 bračnih parova. Katolika 1483. Muškaraca sposobnih za ispovijed ima 583, žena 600. Nesposobnih za ispovijed ima: dječaka 160, djevojčica 140. Ukupno 1483 duše.

Zapisnik kanonske vizitacije iz 1853. godine čuva se u župskom arhivu u Kukujevcima. (Ovo je poznato do 1995. g.?).

KRONOLOŠKI PREGLED KUKUJEVAČKIH ŽUPNIKA

ANDRIJA NATALI je rođen u Dubrovniku 1677. g. Teološki studij je završio u Loretu u Italiji. Bio je prirodno nadaren. Bio je dekan i osobiti dobrotvor crkve Svete Katarine u Nijemcima.

Godine 1713. iz Nijemaca je preko svojih kapelana upravljao župom u Kukujevcima. Umro je u Nijemcima 27. rujna 1730. g. Sahranjen je u grobljanskoj crkvi Sv. Stjepana, čelo nogu svog strica Luke Natali, biskupa i generalnog vikara.

Dakle, Andrija Natali je samo upravljao župom u Kukujevcima preko svojih kapelana, ali nije bio kukujevački župnik.

1. MATIJA KRALJIĆ (1713. - 1739. g.)

Godine 1713. svjetovni svećenik MATIJA KRALJIĆ dolazi u KUKUJEVCE vršiti duhovnu pastvu i u Kukujevcima ostaje od 1713. do 1739. g. punih 26 godina. Rodio se u Komletincima 1674. g., a umro je 09. ožujka 1740. g. u selu Nijemci, gdje je i pokopan u župnoj crkvi Sv. Katarine.

- *(Emerik Gašić: Povijest župe i mjeta Komletinci, Glasnik br. 3; 1934.g. str. 22)*

2. STJEPAN PAVLETIĆ (1739. - 1740.g.)

Godine 1739. za župnika u KUKUJEVCE dolazi STJEPAN PAVLETIĆ, koji se nije baš dobro ponio prema svom prethodniku Matiji Kraljiću, koji je još malo ostao u župnom stanu, te ga je na najgrublji način izbacio iz župnog stana, te mu je prijetila i ekskomunikacija, tj. opasnost otpuštanja iz biskupije. Stjepan Pavletić se zadržao u Kukujevcima 1 godinu.

- *(Emerik Gašić: Povijest župe i mjesta Komletinci, Glasnik broj 3/1934.g., Cirkularium protocollum – prema Brüsztlu, - Filip Kicošević: «Historia»)*

3. IVAN KRSTITELJ PENIĆ (1740. - 1746. g.)

Župnikom u Kukujevcima postao je i IVAN KRSTITELJ PENIĆ od 1741. do 1746. g. punih pet godina. Rodio se 22. listopada 1713. g. u Nijemcima. Filozofiju i teologiju je izučio u Loretu u Italiji. Kao župnik Pečuvske biskupije službovao je kao kapelan u Lovasu, odakle dolazi u Kukujevce. Godine 1746. odlazi u Nijemce, gdje u svojoj 49-oj godini života, umire 02. svibnja 1762. g. i biva sahranjen u crkvi Sv. Katarine u Nijemcima.

- *(Emerik Gašić: Conspectus historicus – župa Morović, str. 22, nota 1 - Filip Kicošević: «Historia»)*

4. IVAN KABALIN (1746.)

Upraviteljem župe u Kukujevcima 1746. g. bio je IVAN KABALIN (zvao se zapravo Cabalini), oko osam mjeseci. Nije se baš slagao sa župljanima, pa ga je župnik Ivan Penić morao opomenuti i voditi istragu protiv njega, te je bio poslan u Pečuh, gdje je bio ukoren, te premješten iz Kukujevaca. Umro je 05. siječnja 1762. godine, vjerojatno u Gibarcu.

- *(Emerik Gašić: Povijest župe i mjesta Morović, Đakovo 1936. g. str.41-48)*

5. JAKOB CIGANI (1746. - 1748)

Rodio se u Rijeci 25. srpnja 1719. g., a za svećenika je zaređen u Pečuhu 17. travnja 1745. g. Mladu je misu imao 02. svibnja 1745. g. u Sigetvaru, gdje mu je i brat bio župnik.

Kapelanovao je u Tavelu, odakle je došao u Raču. Mada je bio imenovan i uveden u župničku službu, ipak mu se u Rači nije svidjelo pa je već za pola godine prešao u Kukujevce gdje je proveo dvije godine.

Iz Kukujevaca u svibnju 1748. g. prelazi u Olasz, gdje ga je već 12. prosinca uveo u župničku službu znameniti asketa Toma Beanković. U Olaszu je Jakob Cigani bio veoma revan, pa je uskoro postao dekanom. Napravio je crkve u filijalama Háságy, Hidor i Nyomja. Naglo je umro 12. siječnja 1772. g. i pokopan u crkvi gdje se čita ovaj natpis:

JAKOBO CIGANI FLUMINENSI
ANTEA RACSAE ET KUKOEVCAE
DEIN ANNIS DUOBUS SUPRA
VIGINTI HEIC LOCI PAROCHO
GABRIELIS PAROCHI MAGNO SZIGETANI
FRATRI JUNIORI, AETATIS SUAE QUINQUA-
GESTIMO TERTIO, CURAE ANIMARUM VIGESTIMO
SEPTIMO, SALUTIS MDCCLXXII

PRID.ID JANUARII VITA FUNCTO FRANCISCUS FRANKOVICH,
SORORIS FILIUS PAROCHUS NEMCENSIS MOERENS POSUIT

- (Emerik Gašić: Povijest župe i mjesta Morović, str. 82)

6. MATIJA JURAIĆ (1748. – 1754.)

U svibnju 1748. g. kukujevačkim župnikom postao je i MATIJA JURAIĆ. U Kukujevcima ostaje sedam godina, tj. do 13. prosinca 1754. g. kada moli da mu se odobri prelazak u rodnu županiju zagrebačku, gdje je imao brata župnika.

- (Filip Kicošević: «Historia», «Liber memorabilium» str. 3 i 4)

7. JOSIP KRUŠKOVIĆ (1755. – 1769.)

Župnik u Kukujevcima je bio i JOSIP KRUŠKOVIĆ, koji je rođen u Pečuhu. U Kukujevce dolazi u siječnju 1755. g. i boravi tu 14 godina. Umro je u Kukujevcima 29. listopada 1769. g. u dobi od 40 godina. Svoj vinograd oporučno je ostavio nasljednicima i misnom zakladom obvezao nasljednike da za pokoj njegove duše služe šest misa godišnje.

- (Filip Kicošević) «Historia» str. 4)

8. JOSIP ANTUN SARIĆ (1769. – 1781.)

Rođen je u Pečuhu 04. veljače 1734. g. Godine 1763. bio je župnik u Županji, odakle u travnju 1769. g. dolazi za upravitelja župe u Kukujevcima, 17 lipnja 1772. g. zvanično od previšnjeg carsko-kraljevskog dvora prima kukujevačku župu i u nju se uvodi, «per excelsam cameram praesentatus». U Kukujevcima ostaje 12 godina i za vrijeme njegove službe gradila se kukujevačka župna crkva Presvetog Trojstva, kada se i od ruševina zidina «grada» Berkasovo, cigla upotrebljavala za gradnju crkve.

Kad su se srijemske župe odvojile od pečuvske biskupije 1781. g. Josip Antun Sarić je otišao u svoju rodnu biskupiju i imenovan za župnika u Donjem Miholjcu.

- Josephus Brüsztle: Recensio universi cleri diocusis quinquecelesieusis, III, 1879.g. str. 443-450)

- (Rudolf Horvat: Srijem naselja i stanovništvo, str. 37)

9. ĐURO SERTIĆ (1781. - 1788.)

Rođen je u Udbini 1741. g. Odgojen u Đakovu kod strica

Stjepana, đakovačkog župnika. Učio je u Loretu, Beču i Pešti. Postao je doktor filozofije i teologije. Zaređen je za svećenika 1765. g.

U Kukujevce dolazi 1781. g. i tu ostaje sedam godina, odakle odlazi u Vinkovce i kasnije u Nijemce. Odlazi na liječenje u Bratislavu gdje 23. kolovoza 1808. g. umire.

- *(Emerik Gašić: Brevis conspectus historicus)*
- *(Matija Pavić: Biskupijsko sjemenište u Đakovu 1806-1906, na str.* 67)

10. BARTOL MATIČIĆ (1788. - 1789.)

Bio je kukujevački župnik od 01. listopada 1788. g. do 01. srpnja 1789. g. Prekratko je ovdje boravio, pa nije službeno instaliran u župničku službu. Bio je samo upravitelj župe.

- *(Filip Kicošević: Historia, str. 4 i župske matice)*

11. PAVAO VORGIĆ (1789. - 1805.)

Rođen u Tovarniku 1761. g. Učio je u generalnom sjemeništu u Pešti godine 1784. Završava studij teologije i prima red prezbiterata. U Kukujevcima je službovao od 1789. do 1805. g.

Zanimljive su kanonske vizitacije od 1811. g. Nalaze se grupirane u biskupskom arhivu u Đakovu s kaninskim vizitacijama župe Brod. U svakoj vizitaciji dolazi i opis župnika kao i njegov kratki životopis. U ovim zapisnicima kanonske vizitacije dodao je biskup Mandić kraj svakoga svećenika svoju opasku i to svojom rukom. Te su opaske kratke kao kakve karakteristike i vrlo su zanimljive.

Kanonska vizitacija iz 1811.g. zatekla je Pavla Vorgića kao župnika u Slankamenu. Za njega je biskup Mandić napisao: «Čovjek koji bi zbog svojih sposobnosti imao budućnost, ali već mu se gadi knjiga, oštar je i zagrižljiv».

- *(Emerik Gašić: Povijest župe i mjesta Morović, str. 251)*

JOSIP HAJNOCI – podžupan srijemski

Josip Hajnoci bio je prvi podžupan srijemske županije od 1786. - 1790. g. koji nije bio plemićkog porijekla. Za župana ga je imenovao car Josip II.

Iako je bio slabijeg zdravlja obilazio je županiju i odmah bilježio svoja zapažanja, nalažući kotarskim sucima da nedostatke i zlouporabe otklanjaju i da mu podnesu izvještaje o tom radu. Izvršavanje svojih naređenja osobno je provjeravao, pa je postigao, da su se poslovi počeli obavljati uredno i ažurno, što u njegovom stoljeću nije bila baš tako česta pojava.

Obilazk županije 1789. g. Hajnoci je izvršio u etapama: u lipnju je posjetio vukovarski kotar, u srpnju iriški, u kolovozu tovarnički i šidski, a u listopadu iločki kotar. U svakom selu pregledao je po nekoliko kuća da bi se uvjerio da li imaju vodu i instrumente za gašenje požara i da li su izvori i bunari ograđeni i čisti. Zatim je razgledavao groblja, putove i dudinjake u selima i oko njih. U svakoj općini kontrolirao je protokole, poreske (kontribucione) knjižice i raspodjelu poreza na pojedina domaćinstva. Posebno bi se zanimao za vage i utege, za škole i zdravstveno stanje ljudi i stoke.

Pri obilasku svakog kotara pratili su ga dotični kotarski sudac, županijski liječnik i županijski inženjer-mjernik, kako bi već na licu mjesta mogao reći što se mora uraditi da se narodu pomogne i da se zlouporabe otklone.

U Hajnocijevim bilješkama pitanje škole nalazi se na prvom mjestu. Zatim je posvetio veću pažnju svilogojstvu i sađenju dudova po selima, od kojih su seljaci mogli imati koristi zbog svilene bube, zatim što dudovi štite kuće od požara.

Njegovoj pažnji nisu promakli ni putovi i mostovi, te je zapovijedio da se na sve putove postave putokazi, a na mostove da se postave ručke, da bi mostovi bili vidljivi i za vrijeme kad padne snijeg, i o mnogočemu drugom je vodio računa.

Svi nalozi koje je zatražio da se izvrše i stanje poboljša, je i učinjeno, što je sam Hajnoci provjeravao.

U Kukujevcima je opomenuo čalmanskog vlastelina Jankovića da poštuje urbarske propise i omogućio je Kukujevčanima da se koriste pravom na polugodišnje točenje vina (nije se moglo cijele godine točiti vino u gostionicama).

- Slavko Gavrilović: Bilješke Josipa Hajnocija o Srijemu 1789. g. JAZU, STARINE, knjiga 53, str. 175, Zagreb 1966. g.

12. ĐURO LUKAČEVIĆ (1805. – 1829.)

Rođen je u Osijeku, Gornjem gradu, 1780. g. Bio je kapelan u Tovarniku i Kukujevcima.

Kao kukujevački župnik u župi je proveo 24 godine. U kanonskoj vizitaciji od 1811. g. za njega biskup Mandić kaže: «Zbog dobrog vladanja i darovitosti prikladan za svaku službu u biskupiji» - međutim uza sve te pohvale nije mnogo u častima napredovao. Umro je kao dekan i župnik u Kukujevcima 24. rujna 1829. g. U matici umrlih župe Kukujevci u svesku koji nosi naslov «Liber mortuorum Parochiae Kukojevce ab anno 1783.» na stranici 230 pod datumom 24. rujna 1829. g. Piše: «Ovako preminu blago u Gospodinu, providen svim otajstvima umirućih, velečasni Đuro Lukačević, dekan kotara tovarničkoga, mjesni župnik i prisjednik srijemskoga sudbenog stola u 51. godini života». Lijes mu je bio položen u kukujevačkoj župnoj crkvi kod oltara Blažene Majke Žalosne uz posmrtni govor. Ukop je vodio prečasni gospodin Josip Stanić, mitronosni prepozit svetoga Iraneja srijemskog mučenika, dekan kotara mitrovačkog, župnik grada Mitrovice u pukovniji petrovaradinskoj, prisjednik sudbenog stola u Požegi uz asistenciju velečasnog gospodina Ivana Petrovića, novačkog župnika i Matije Ujvary, župnika morovičke župe, u pratnji Josipa Mihaljevića župnika sotskog (Sot), Josipa Čelčića, župnika sotinskog (Sotin), Martina Vince župnika rumskog (Ruma), Josipa Šmolcinger župnika lipovačkog (Lipovac), Mije Koporčića župnika lovaskog (Lovas), Antuna Vasenilek župnika hrtkovačkog (Hrtkovci), Teodora Goč šidskog (Šid) grkokatoličkog župnika, Matije Mihaljevića profesora bogoslovije, Adama Cvitića kapelana mitrovačkog, Gotfrida Gutman kapelana sotskog, Josipa Schvecher kapelana sotinskog, Stjepana Jesenkovića i Pavla Đukića kapelana kukujevačkih, Matije Lukačića kapelana tovarničkoga, te u pratnji otaca franjevaca provincije svetog Ivana Kapistrana: Lovre Patoš, Anđela Limpek, Adama Horvat, franjevačkog brata Terzića i dvojice bogoslova iste provincije.

- (Emerik Gašić: Povijest župe i mjesta Morović, str. 250)
- Liber mortuorum Parochiae Kukojevce ab anno 1783. str. 20 pod datumom 24. rujna 1829.g.

13. ĐURO ANDRIĆ (1829. - 1831.)

Rođen je u Vukovaru 1796. godine. Stupa u đakovačko sjemenište i u njemu završava licej i studij bogoslovije zajedno s Jakobom Harčom, Ivanom Plepelićem, Adamom Sukićem i Matijom Vojvodićem.

Biskup Mirko Rafaj, na prijedlog patrona Jankovića, podijeli župu u Kukujevcima mladom svećeniku Đuri Andriću, koji je nažalost tu kratko službovao, dvije godine, te umro 01. rujna 1831. g. u 36. godini života. U matici umrlih župe Kukujevci, u svesku od 1830. do 1852 na stranici 17 piše: «Umro je u Gospodinu Đuro Andrić, župnik kukujevačke crkve u 36. godini života, providen svim otajstvima umirućih i pokopan u župnoj crkvi po arhiđakonu i dekanu kotara tovarničkoga i po lovaskom župniku Mihaelu Koporčiću».

- Matica umrlih župe Kukujevci, pod datumom 01. rujna 1831. g. pisano latinski. Na margini 17 str. piše: Georgius Andrich. To je ime zaokruženo tintom, da se lakše uoči.
- Matija Pavić: Biskupisko sjemenište u Đakovu 1806. – 1906., Đakovo 1911. str. 140.

14. MARKO ANDRAŠEVIĆ (1831. - 1860.)

Rođen je 07. travnja 1795. g. u župi Sopje. Filozofski je studij završio u biskupskom liceju u Đakovu, a teologiju na bečkom sveučilištu.

Za kapelana u Kukujevce dolazi 1824. godine gdje ostaje godinu i pol, te odlazi za kapelana u Osijek - Gornji grad, gdje ostaje šest godina i odatle ponovno dolazi kao župnik, u rujnu 1831. godine u župu u Kukujevce, a kanonski je uveden u župničku službu 13. svibnja 1832. g. na prijedlog plemenite obitelji Janković iz Čalme.

Kod župnika Marka Andraševića su u domu bile zaposlene tri osobe, a jedna – Aleksina Đurković, neudana, stara 30 godina, je bila iz Kukujevaca. Kao dekan kukujevačke župe umro je 21. rujna 1860. godine u 66. godini života i sahranjen u Kukujevcima, a ukop je vodio Đuro Matizović, arhiđakon i župnik iz Tovarnika. Kao uzrok smrti navodi se dizenterija.

Imao je i kapelana Franju Vučković, koji je bio star 27 godina porijeklom iz Ugarske. Bio je dobrog vladanja i govorio je hrvatski, latinski, njemački, a mađarski osrednje.

- (Matica umrlih pod naslovom: Zapisnik umervših, godina 1860. broj 177. str. 113 – čuva se u župnom arhivu)
- Matija Pavić: Biskupijsko sjemenište u Đakovu

15. DRAGUTIN THOMA (1860. - 1869.)

Kao upravitelj župe, u jesen 1860. g. u Kukujevce dolazi DRAGUTIN THOMA. Poslije tri godine imenovan je kukujevačkim župnikom, gdje ostaje osam godina. U vrijeme njegove službe u Kukujevcima je izgorio župni stan i staje, pa se on preselio u općinsku kuću do općinskog ureda, gdje su stanovali i ostali župnici, sve dok nije sagrađen novi - sadašnji župni dvor. Pominje se da je požar zahvatio i crkveni krov, te da je i on izgorio. Otpisom Kraljevske Zemaljske Vlade od 30. studenoga 1867. godine broj16933, dana je pripomoć, pa je crkva popravljena.

Za života, župnik Dragutin Thoma je sačinio oporuku u kojoj izriče posljednju volju, želju i odredbu:

a) Cjelokupnog mog gibljivog i negibljivog imetka, tj. krasnog mog vinograda na Privinoj glavi ostavljam Idi Traussmülerovoj, udatoj za Pavla Traussmillera, rođenoj Bergmann i nju za baštinicu moju određujem i njezinu zakonitu djecu.

b) Ovim očitujem da još nikom dužan nisam ništa. Jedino za sada pripoznajem pasivni dug Josipa Boršon, te koga ako se bačvarski posao odračunao, onda istom dugujem što je iznos njegove pristojbine i njegove lukarne dužnosti.

U Kukujevcima dana 8. prosinca 1868. g. vlastoručno sastavljena oporuka i kao zadnja volja zahtjevom ovim se bez dvojbe istražuje i kao posljednja volja iskazuje.

Tu je bio i njegov potpis i naznačeni su i svjedoci i to: Josip Limpek, učitelj; Martin Bertić, zvonar; i Marko Grigičević, koji nije znao pisati, pa se potvrđuje s ruko krstom.

Župnik Dragutin Thoma je umro 17. veljače 1869. godine. Kad je oporuka župnika Dragutina Thome otvorena i proglašena, dekan Antun Matić piše u Đakovo: «Čast mi je oporuku pokojnog Dragutina Thome u prepisu po gospodinu ovršitelju Franji Regenu amo poslanu prečastnomu duhovnom stolu blagosklonoga daljnjega uredovanja radi smjerno dostaviti. Visokoj milosti izričujem se. U Tovarniku dne 28. veljače 1869. godine Prečasnog duhovnog Stola preponizni sluga Antun Matić podarhiđakon i župnik». Kad je biskup primio i pročitao Thominu oporuku, 4. ožujka 1869. g. na sjednici duhovnog stola, stavljene su primjedbe na ovu oporuku i sve zainteresirane strane o tome su obaviještene: «Pošto je Dragutin Thoma župnik kukujevački 8. prosinca 1868. g. napravio oporuku, ali u njoj se sjetio nije po svojoj dužnosti sjemeništa i nemoćišta, zato duhovni stol ovaj uzam u obzir kako ovo tako još i drugih okolnosti naređuje:

1. «Ostavština pokojnoga Dragutina Thome ima 10% od čistoga dati sjemeništu i nemoćištu po smislu dijecezanske ustanove. U tu svrhu ima ovršitelj oporuke g. Franjo Regen, župnik slankamenski, kada sve dugove isplati i kad se kod suda bude rasprava činila u ime duhovnog stola ovoga napominjem tražbinu likvidirati dati i likvidiranu duhovnom svom stolu podnijeti. Toga radi i dotičnom sudu biti će odavdje javljeno da će duhovni ovaj stol Franjo Regen u tom predmetu zastupati... i. t.d.

- Iz sjednice duhovnog stola u Đakovu dne 4. ožujka 1869. g. održane»
- Filip Kicošević: «Historia», str. 4 i 5
- Prijepis oporuke broj 282/1869
- Matićevi spisi broj: 45 i 54/1969
- Dopis Biskupskog ordinarijata broj 282/1869g.
(sve je bilo sačuvano u župnom arhivu u Kukujevcima – do 1995. g.)

Kapelani u Kukujevačkoj župi su bili i MATIJA POŽEŽANAC (r. 1810. – 1889.) i SIGISMUND EMANOVIĆ (r.1847. – 1882.), ali nema podataka u koje vrijeme su bili tu.

U Kukujevcima je kapelan bio i ILIJA OKRUGIĆ, a kao župnik petrovaradinski (1866. g.), rado je dolazio u Kukujevce da u svom opetskom ornatu služi svetu svečanu Misu.

(Znameniti i zaslužni Hrvati, Zagreb, 1925. g. str. 202 i kazivanje župnika Martinovića)

Već kao klerik pisao je u «Zori Dalmatinskoj», a kao prebendar izdaje pjesmicu «Srijemska vila», te glumu «Saćurica i šubara», a godine 1884. izdala je Matica hrvatska njegovu pučku dramu «Šokica». Poznata mu je i pjesma «Srijemca slava».

KUKUJEVAČKI ŽUPNICI I KRIZME U ŽUPI ZA STROSSMAYEROVA BISKUPOVANJA

Na stavljena pitanja prečastne «Okružnice» od 28. II. ove godine (1900.) u Glasniku br. 5 čast mi je glede župe kukujevačke preponizno izvijestiti sljedeće:

I Na Kukujevačkoj župi službovali su za biskupovanja Njegove Preuzvišenosti gospodin dr-a Josip Jurja Strossmayera sliedeći župnici:

1. Marko Andrašević – dekan i župnik do svoje smrti do 21. 09. 1860. g.
2. Dragutin Thoma – župnik do svoje smrti do 17. II. 1869. g.
3. Pavle Miler – župnik do svog prelaza na župu Mitrovačku, do 10. IV. 1872. g.
4. Živko Odžić – župnik do smrti, 01. IX. 1892. g.
5. Ivan Šabarić – dekan i župnik

Za to vrijeme je Njegova Preuzvišenost održavala u župi:

- dne 18. IX. 1853. g. kanonsku vizitu i krizmu. Broj krizmenika nepoznat, nije zabilježen
- dne 13. VI. 1871. g. dijelio je sv. Krizmu bez kanonske vizite. Krizmenika bilo 462
- dne 10. VI. 1879. g. Sv. Krizma sa 219 krizmenika
- dne 16. V. 1887. g. Sv. Krizma sa 258 krizmenika
- dne 12. VI. 1896. Sv. Krizma sa 844 krizmenika

- *(Župni arhiv – broj: 135/1900)*

ŠABARIĆ Ivan župnik kukujevački hodočastio je u ljetu 1900 g. u Rim. Zamjenjivao ga je u Kukujevačkoj župi, tada kapelan Ivan Švagerka pod nadzorom erdevičkoga župnika.

(Župni arhiv – broj – 195/1900.g.)

POTVRDA CRKVENIH TUTORA

Biskupski ordinarijat u Đakovu piše župnom uredu Kukujevci (broj: 76/1898 dne od 08. veljače 1898.):

«Savezno sa Vašim dopisom od dne 21. siječnja t. g. br. 29. obnašao je ovaj duhovni Stol izbor novih crkvenih otaca potvrditi ter ovim odobriti i potvrditi Martina Bertića i Marijana Kraljevića, pošto su ljudi pismeni i kršćanskoga života ter za crkvu zauzeti.

Ne preostaje vam sada ino, nego da novoizabrane crkvene oce pred crkvenom općinom zaprisegnete, da će svoje dužnosti zdušno i savjesno vršiti u korist crkve, da ih podučite u njihovim dužnostima, ter napokon da im odnosni ključ crkvene blagajne predate i dopustite uvid u najnovije sastavljene crkvene račune i inventare».

ZAKLETVA

položena od novoizabranih crkvenih starešina Martina Bertića i Marijana Kraljevića u crkvi Kukujevačkoj dne 06. ožujka 1898. g.

Ja Martin Bertić
Ja Marijan Kraljević

zakljinjem se Bogom presvetim i svemogućim, da ću kano izabrani starešina ove crkve kukujevačke za gibivu i negibivu imovinu iste crkve skrbiti koliko na mene spada, te koliko najbolje znadem i mogu uz velečasnoga gospodina župnika naše župe; - isto ću tako zdušno pobirati i predavati milostinju crkvenu i predani mi ključ od crkvene bla-

gajne pri sebi čuvati, kod primanja ili davanja novca ili vrijednostnih papira, namira i protunamira savjestno sudjelovati i sve račune crkvene supodpisivati.

Tako mi Bog pomogao, Blažena Djevica Marija i Svi Sveti Božji.

Martin Bertić
Marijan Kraljević

- *(Župni arhiv – broj: 29/1898.)*

16. PAVLE – PAVAO MILER (1869. – 1872.)

Od godine 1869. do 1872. župnikom u Kukujevcima bio je i Pavle Miler. «Bolnicima bijaše on vidarom i ljekarom, potrebnima odvjetnikom kod svake vlasti, ubogima i ocem i majkom. Sebi je otkidao, sirotinji nikada. Mnogi danas uglednik ima da njemu svoju sreću zahvali, za mnogog se djetića pobrinuo, mnogog on djačića iškolovao a bijaše ubogara, kojima je on sigurnu mjesečinu pružao. I zato je u dan njegova ukopa mnoga sirota zakukala – a tko će mi od sada pomoći».

Tako je u Glasniku 1902. na str. 183. objavljen ovakav članak dr. Svetozara Ritiga, pod naslovom «Opat Miler».

A jedan pučanin iz Kukujevaca se s njime ganutljivo oprostio, prije nego što su iz crkve krenuli na groblje u Mitrovici, ovim riječima: «Pošten si se rodio na svijet, pošten si živio, pošten si umro. Nosite mu sada, ljudi, tijelo u grob, a dušu mu nosite, andjeli, u nebo». Sahranjen je u starom rimskom sarkofagu, koji si je on odavno odabrao, jer se za života bavio i arheologijom i iskapanjem starina. Na sprovodu mu je pjevalo Hrvatsko pjevačko društvo «Nada» iz Mitrovice. Umro je 30. studenoga 1902. g. Sprovod je vodio župnik zemunski i mitronosni prepozit preč. g. Mijo Strac, dekan srijemskog kotara. Na sprovodu je bilo oko pet tisuća ljudi i mnogo svećenika. Vele da Mitrovica ne vidje takvog pogreba.

Još za života, opat Miler je imao jednu veliku zaslugu, a to je osnutak grkokatoličke župe u Mitrovici.

Također se skrbio za kukujevačkog đaka Stjepana Đurića dok je pohodio mitrovačku gimnaziju. Dao mu je stan i hranu i preporučio ga u sjemenište u Osijeku, kako bi jednoga dana postao svećenik, jer je to želio, ali mu financijske mogućnosti to nisu dozvoljavale.

- *Matija Pavić: Biskupijsko sjemenište u Đakovu*
- *Glasnik, 1902. broj 23, str. 180 i 183*

17. ŽIVKO ODŽIĆ (1872. – 1892.)

Rođen je u Grabarju kod Slavonskog Broda. U Kukujevce za župnika dolazi 1872. g. Nekoliko godina je bio narodni zastupnik u Hrvatskom saboru u Zagrebu i na zajedničkom ugarsko-hrvatskom saboru.

Njegovim nastojanjem i zauzimanjem Kraljevska Zemaljska Vlada u Zagrebu je odlučila da se izgorjeli župni dom u Kukujevcima ima opet podići, te je riješila dne 16. listopada 1874. g. pod brojem 4460, da može dobiti predujam za gradnju župnog dvora i tako je bio podignut današnji župni dvor.

Godine 1884. kupio je župnik Odžić od financijalnog erara «Aršanjski rit» u površini od 375 jutara, raspalcerirao ga i prodao Kukujevčanima. Zaslugom župnika Odžića građena je škola-jednokatnica, odmah pored rimokatoličke crkve Presvetog Trojstva, koju je 04. studenoga 1883. g. blagoslovio župnik Antun Matić iz Tovarnika.

Župnik Živko Odžić je umro i sahranjen u Kukujevcima na Kukujevačkom groblju, gdje ima podignut veliki spomenik od crnog mramora na kojem piše: «Ovdje počiva Živko Odžić župnik rođen 8. rujna 1936.. Ovaj spomen podigoše tugujući rodjaci».

(Podaci poznati do 1995. g.)

Na njegovom sprovodu je bilo prisutno 14 župnika, a vodio ga je osobni Odžićev prijatelj Ilija Okrugić, hrvatski književnik i župnik iz Petrovaradina (r. u Sremskim Karlovcima).

18. STJEPAN BUNJIK (1892. g.)

Rođen u Đakovu 21. travnja 1863. g. Za svećenika je zaređen 1855. g. U Kukujevce dolazi 1892. i tu ostaje od mjeseca rujna do početka prosinca kao privremeni upravitelj župe. Spominje se da je 1916. g. bio na službi u Punitovcima.

- Biskupijski šematizam iz 1916. g. str. 43. i 101.

Postoji podatak, da su još 1857. g. žitelji rimokatoličke vjere iz Erdevika (7 km udaljen od Kukujevaca), pripadali i pohađali crkvu u Kukujevcima. Erdevička tamošnja postojeća malena kapela 1860. g. je izgorjela do temelja te napokon, dana 26. kolovoza 1889. g. u 05,00 sati ujutro je započela gradnja nove rimokatoličke crkve, koja dobiva naziv Svetog Mihalja, a za koju je osnovu u gotskom slogu, u Zagrebu, izradio građevni savjetnik HERMAN BOLLE.

- (Rudolf Horvat: Srijem naselja i stanovništvo)

11. lipnja 1896. g. biskup Josip Juraj Strossmayer krizmao je u Kukujevcima i krizmenike iz Morovića, a 19. rujna 1903. g. je bio u Kukujevcima, odakle odlazi u Morović i tamo krizma krizmenike iz Morovića.

- (Emerik Gašić: Povijest župe i mjesta Morović, str. 296.)

19. IVAN ŠABARIĆ (1892. – 1907.)

Rođen je 12. prosinca 1846. g. Svećenički red je primio 16. kolovoza 1879. g. Kukujevačku župu je preuzeo početkom prosinca 1892. g. i to odmah kao župnik, te u Kukujevcima ostao do 30. rujna 1907. g. i to punih 14. godina. Kao župnik kukujevački, imenovan je i dekanom istoga distrikta.

Njegovo, na prvi pogled, jako ustrojstvo tjelesno, nije moglo odoljeti tajnoj bolesti, koja je, reć'bi u jedan dan, s nedjelje na ponedjeljak, pokosila svoju žrtvu, naglo i neočekivano, u času kada je bio zaokupljen dužnostima i radom, koji ga je očigledno zanimao i u nj se upravo uživljavati počeo. Bez smrtne borbe, okružen najbližim krugom rodbine svoje, izdahnuo je u času, kada nitko na to spreman nije bio, nakon polugodišnjeg boravka u gremiju stolnoga kaptola.

Čedan, blag i radin od mladosti svoje, bez žuči, nesklon osobnom isticanju i svakoj reklami, poštenjak pravi cijelim temeljem svojim, kao da je i zadnji čas htio reći: «Ostaviti ću vas sve kada se nadati nećete – tiho i nečujno, kako sam vičan u životu bio. Ali ću prije rastanka dati čast svetomu metropoliti srijemsko-panonskomu».

- Filip Kicošević: «Hiastoria»
- Glasnik, broj 13. od 1916. g. str. 101 i 102

1897. G. POPRAVCI U ŽUPNOJ CRKVI U KUKUJEVCIMA

Župnik Ivan Šabarić piše Biskupskom ordinarijatu u Đakovu: «Kako je prošle godine veliki oltar u našoj župnoj crkvi lijepo obnovljen i neke druge stvari koje se više ističu, tako je to bilo pobudom, pa se je našlo dobrotvora, koji su nabavili lijep križni put, veliku sliku sv. Antuna, novi procesionalni krst, krasan svečani pluvial itd. Ali usporedo s ovim istakla se je prijeka nužda, da se nabavi novo crno misno ruho i crni plašt, staro to je crno ruho ispod kritike te i otrcano i izlizano. Sporazumno s crkvenim tutorima nabavljeno je crno misno ruho s crnim pluvialom od tvrtke Müller u Beču za 83 forinte. Nadalje se nadala prilika da se temeljito i jeftino poprave orgulje na kojima bar trećina piskova nikakvoga glasa nije davala. Te je popravke za 50 forinti izveo orguljar Ivan Mažinec, koji je popravljao ovoga ljeta orgulje u mitrovačkoj crkvi i ondje osobitu vještinu u tom svom zanatu pokazao. On je naime za tih 50 forinti sve piskove i svirale naših orgulja temeljito očistio, mjehove i pedale gdje treba oblijepio, svirale dobrim perima providio i složio u glasovima, da ih je sada milina slušati, ter orguljaši (Beraković i Lovreković) najbolje priznanje daju tomu poslu. Naše su orgulje doduše stare, ali su još skroz dobre, tako, da kao što se nitko ovdje ne sjeća, da su one kad čišćene ili popravljane, ipak u njima je zabilježeno da su popravljane 1843. godine. Ovaj pako orguljar Jan Mažinec jamči, da će bar tako dugo sada popravljene u dobrom redu uzdržati se. Za pokriće pako ovoga troška dovoljan je raspoloživi novac koji je unišao većinom kao dohodak tekuće godine, a da se ni diralo nije štedionički ulog u šidskoj štedionici u svoti od 1200 forinti, koji ostaje još kao netaknuti imetak rimokatoličke crkve kukujevačke, osim sitnog novca do 40 forinti nalazećeg se u crkvenoj blagajni.

Preponizno stoga molim isti prečastni duhovni Stol, da bi milostivno odobrio ove izdatke iz naše crkvene blagajne naime za crno misno ruho s pluvialom 83 forinte i za popravak crkvenih orgulja 50 forinti, pošto su ovi troškovi bili nuždni i jer osim toga u crkvenoj blagajni kukujevačkoj preostaje još 1240 forinti na raspolaganje za možebitne daljnje potrebe.

- Župni arhiv Broj: 167/1897. – od 30. VIII. 1897. godine.

1897. G. KRČMA PREKO PUTA ŠKOLE I CRKVE

Slavnoj kraljevskoj kotarskoj oblasti u Šidu uputio je kukujevački župnik Ivan Šabarić dopis broj: 116-1897. g. Koncept dopisa sačuvan u župnom arhivu nema datuma.

«Od jučer je otvorena krčma baš napram ovdašnje škole. Koliko je ovaj župni ured razumjeti mogao, dogodilo se je to i bez privole općinskog zastupstva i bez obzira na školski odbor, koji je u interesu školskom ovakovu prostu krčmu baš u istoj kući već jednom odbio i to uviek odbijati mora u koliko se je i sadašnji načelnik u školskom odboru izjavio skroz protivan otvorenju te birtije, te je sve prilike, da je općinski bilježnik, na koga ovakva stvar skroz ništa ne smije spadati usprkos interesima općine i školstva, samovoljno dozvolio otvorenje ove birtije.

Ovaj župni ured već za ovo veoma kratko vrieme odkako birtija ova postoji primio je mnoge tužbe opravdane, koje sile bezodvlačnu zabranu ovakve proste krčme blizu škole i crkve. Ta već sinoć je prigodom grmljavine jedna pijana osoba pred krčmom silnom vikom rigala gadne psovke i kletve na Boga i nebo, neka puca u njega itd. Uz to je slavnoj kraljevskoj kotarskoj oblasti poznat markantni slučaj razuzdanosti ovdašnjih mladića iz nedavnih dana. Ovakva nećudorednost, vjerski nehaj i živinsko divljačka drzovitost prevrše sve granice i tim ubitačnije smućuju, kad se povod tim strastima

istakne na ovako uglednom mjestu u blizini crkve i škole, dopuštajuć naime da buka, svirka, kuglanje, psovke, pjevanje itd., itd. u svako doba buni i smućuje sviet pri službi božjoj i djecu u školi, i smućuje u pobožnosti koja nažalost i bez toga ima dosta pogibeljnih u današnjim indiferentizmu. Računajuć i na zaštitu od strane državnoga zakona ovaj župni ured se slobodi ovim najuljudnije moliti istu slavnu kraljevsku kotarsku oblast, da bi shodno odredbom zabranila daljnje držanje sada otvorene krčme spram ovdašnje škole i u neposrednoj blizini crkve.»1.

- Župni arhiv – broj: 116/1897. g.

1897. G. TKO JE VLASNIK KUKUJEVAČKOG GROBLJA?

2. svibnja 1897. g. piše župnik Šabarić dopis:
«Slavnom općinskom poglavarstvu Kukujevci»

Obzirom na upit visoke kraljevske zemaljske vlade glede groblja Kukujevačkoga izjavljuje se istomu slavnom poglavarstvu najuljudnije slijedeće: vlastnik groblja Kukujevačkog je «Rimokatolička crkvena općina Kukujevačka», jer kako mu drago bilo gruntovno uvedeno groblje je to kao vlastnost rimokatolika ovoga mjesta blagoslovljeno samo za njihovu porabu. Prema ovomu nad grobljem upravu vodi mjestni rimokatolički župnik glede reda pri ukopu mrtvaca, dočim za uzdržavanje ograde brigu vodi mjestna općina. Dohodak groblja koliko je neznatan podeljen je tako, da pol groblja košenja dopada crkvi, a pol mjestnoj općini. Za travu, koju mj. općina od groblja uživa, obvezala se je ona nabavljati barut za crkvene svečanosti, tečajem godine. Što ima šljiva na groblju i to se dražbom prodaje u korist rimokatoličke crkvene blagajne Kukujevačke. Grobara nema, niti grobarine, niti inih dohodaka.

- Župni arhiv – broj: 11/1897

1894. G. BRIGE UČITELJA – ORGULJAŠA

Kukujevački učitelj A. Lovreković bio je ujedno i orguljaš u župnoj crkvi. 7. siječnja 1894. g. učitelj moli crkveni odbor da mu povisi novčanu nagradu za orguljanje. Župnik kao predsjednik crkvenog odbora odgovara učitelju 16. siječnja 1894. g. dopisom broj 18/1894.:

«Vašu moljbu u pogledu povišenja nagrade za orguljanje nije ovdašnji rimokatolički crkveni odbor uvažio s dva razloga:

1. što vi u izvršavanju orguljaške službe ne činite ni toliko, koliko su činili Vaši predšasnici, koji su naime sadanjom nagradom zadovoljni svirali takodjer pri misama na manje svetkovine kad se pjevana misa drži, osobito pako na one dane, kada je radi uobičajenoga svetkovanja istih dana i školskoj mladeži praznik. Puk je ovdje na to naučan, pa se tuži na to, što se misa orguljama ne prati, jer zapinje pjevanje, a tim jenjava i pobožnost puka;

2. godišnji dohodak milostinje crkvene tako je neznatan, da uz redovite izdatke i troškove već obzirom na oskudni dohodak milostinje ovaj crkveni odbor ne može dozvoliti povišenje godišnje pristojbe za orguljanje».

Budući da nije bila određena osoba za gaženje orguljskog mijeha, učitelj Lovreković piše 15. siječnja 1894. g. crkvenom odboru dopis broj: 9/1894. u kojem kaže: «Moli se slavni crkveni odbor, da se izvoli pobrinuti za redovito i pravilno duvanje, kako sam

već više puta tu potrebu isticao, jer po dosadanjem običaju više puta niti nema tko, a kamoli valjano, što smeta ne samo sviranje i pjevanje već i pobožnost svakoga»1.

Na ovaj učiteljev dopis župnik Šabarić odgovara: «Prema redovitom običaju i ovdje i po drugim crkvama za duvanje orgulja isključivo brinu se dotični učitelji. A to je opravdano tim, što duvanje orgulja obavlja školska mladež, koja je i onako obvezana na polazak crkve, i koja, ako je u crkvi, može tomu poslužiti, i s kojom i u ovom obziru najuspješnije raspolagati može samo učitelj, ako pravo nastoji, da djeca zbilja crkvu pohađaju, kako su školskim zakonom na to obvezana. Ovaj crkveni odbor niti ima kakve vlasti nad tom školskom djecom u obće, da ih na duvanje prisili, niti ima raspoloživoga novca da kogagod za ovaj posao najmi, napokon nema niti volje, da ovdje uvađa drugi red nego li je u drugim crkvama, gdje školska djeca duvanje obavlju i gdje je učitelj ujedno na orguljanje obvezan».2

- *Župni arhiv – 1894. g.*
- *Župni arhiv – dopis broj 21/1894. – koncept odgovora*

1905. G. NABAVLJANJE LITURGIJSKIH ODIJELA ZA ŽUPNU CRKVU U KUKUJEVCIMA

Zapisnik – sastavljen 19. veljače u rkt. župnom uredu u Kukujevcima u predmetu nabave novih paramenata za kukujevačku crkvu.

Pristuni – podpisani.

Vlč. gospodin župnik kao predsjednik rimokatoličkog zastupstva razlaže, nuždu da se nabave novi «pluvial» ljubičaste boje zatim nove «dalmatike» i to crne za ukope a biele za svečane mise i ine prigode.

Crkveno zastupstvo jednodušno prihvaća ovaj prijedlog, jer ova crkva ovih paramenta nema, a nuždni su kako za službu božju tako i za razne procesije i ukope. Za nabavu pako ovih stvari crkva ima novca dosta, dočim prema računu g. Nöthiga sve ove paramente koštaju 260 Kruna, a u crkvenoj blagajni ima za sada 3300 Kruna a i godišnji dohodak je crkveni tako obilan, da se ovi troškovi lahko snositi mogu. Stoga se ponizno moli Prečastni duh. Stol, da ovaj izdatak od 260 Kruna za nabavu pluviala i crnih i bielih dalmatika milostivo odobri.

Zaklučeno, pročitano i podpisano crkveni tutori:
Marijan Kraljević
Martin Bertić

Ivan Šabarić
dekan i župnik kao predsjednik i voditelj zapisnika

1906. G. TVORNICA KONOPLJE U KUKUJEVCIMA

Iz jednog dopisa biskupskog ordinarijata u Đakovu vidi se da je u Kukujevcima 1906. g. bila tvornica konoplje. Taj dopis glasi:

«Velečastnom gospodinu Ivanu Šabariću dekanu i župniku u Kukujevcih. Izvolite sa Klarom Živković rodjenom Kulundžić suprugom Lovre Živkovića iz Vrpolja, koja sada boravi u Kukujevcima, zaposlena u tamnošnjoj tvornici konoplje, živeći u konkubinatu sa Stjepanom Sriemcem, trokratni pokus pomirbe prema paragrafu 24. naputka za duhovni sud preduzeti, te joj ujedno priopćiti, da je suprug primiti želi i dajoj

sve oprašta. O uspjehu izvolite uz povrat Komunikanata./. ovam čim prije izvijestiti. Iz sjednice biskup. ženidbenog suda držane u Đakovu 17. V. 1906. g.

- Župni arhiv – broj: 271/1906. g. arhivski broj 201/1906. g.

1906. G. ŽUPNA KNJIŽNICA U KUKUJEVCIMA

Župna knjižnica u Kukujevcima osnovana je poslije požara u župnom stanu 1872. g. Koncem 1905. g. knjižnica je imala 46 dijela u 103 svezka. Tokom 1905. g. u knjižnicu je pridošlo samo jedno djelo u jednom svezku.

- Župni arhiv – broj: 136/1906. g.

1906. G. POPRAVAK PRELAZA I PUTOVA U KUKUJEVCIMA

Općinsko poglavarstvo u Kukujevcima javlja Rkt. župnom uredu Kukujevci dne 21. studenoga 1906. g.:

«Pozivom na cienjeni dopis od 19. XI. t. g. broj 389 saobćuje se velečastnom naslovu da ćedu prelazi na raskršćima još tečajem iduće godine sagradjeni biti. Isto tako popravit će se i put kolni vodeći prema groblju čim se kamen doveze. Put od kuće Marka Horvatovića do groblja popravljen je, - kao i ćuprija.

- Župni arhiv – broj: 2332/1906. g. arhivski broj 389/1906. g.

1907. G. STANJE DUŠA U ŽUPI KUKUJEVCI

1. Kukujevci	2473	rimokatolika
2. Bačinci	28	“
3. Kuzmin	265	“

Ukupno 2766

- Župni arhiv – broj: 356/1907. g. – 13. XII. 1907. g.

1908. POPRAVLJENE DVIJE CRKVENE ZASTAVE

«Dvije glavne crkvene zastave naše crkve istrošene su i poderane, te se ne mogu rabiti, jer bi bile više na porugu nego na uzveličavanje pobožnosti», piše župnik Filip Kicošević, 11. travnja 1908. g. Kapitularnom Vikarijatu u Đakovu. Zastave su popravljene u radionici Vranić-Tausch u Osijeku, a troškovi su iznosili ukupno 116 Kruna.

- Župni arhiv – broj: 116/1908

Na službi u Kukujevcima je bio i župnik ŠIMUN ĐOKIĆ, koji je iz Mitrovice (Srijemske) premješten u Kukujevce, jer se borio protiv njemačkog i madžarskog jezika u ovim krajevima, te ondašnjim vlastima nije bio poćudan. Hrvatski ga je narod u Mitrovici uporno tražio nazad, pišući čak i biskupu J. J. Štrosmajeru, ali uzalud.

20. FILIP KICOŠEVIĆ (1907. – 1911.)

Rođen u Iloku, 19. listopada 1867. g. Zaređen je za svećenika 05. 07. 1890. g. Kukujevačku župu preuzima 01. listopada 1907. g. kao upravitelj župe. Do tada je bio

više godina bolnički duhovnik i ispovjednik milosrdnih sestara Sv. Vinka u općoj bolnici milosrdnih sestara u Zemunu.

Za vrijeme njegove službe u Kukujevcima, Kraljevska Zemaljska Vlada je izdala konačno vrhovno rješenje od 03. rujna 1910. g. broj 21468, koje je priopćeno župnom uredu u Kukujevcima odlukom Kraljevske Kotarske oblasti u Šidu od 13. rujna 1910. g. broj:12395/1910., a kojom je odlučeno, da za popravak crkve župne i župnog stana u Kukujevcima ima se doprinijeti 24.709 kruna i 14 filira i to:

Općina kukujevačka u ime relutuma za ručne i vozne težake	2.840 kr - fil.
Blagajna župne crkve u Kukujevcima	5.000 kr - fil.
Povjerbinsko vlastelinstvo «Ilok» za dvije trećine	11.246 kr 09 fil.
Marija pl. Janković r. Gillming sa jednom trećinom imanja	5.623 kr 05 fil.
Ukupno	**24.709 kr 14 fil.**

No, popravci i dalje kasne.

Nakon četiri godine službovanja u Kukujevačkoj župi, odlazi u župu Slankamen i kukujevačku župu predaje novom župniku 14. studenoga 1911. g.

1908. G. IZBOR ZVONARA U KUKUJEVCIMA

«Zapisnik sjednice crkvenoga odbora kukujevačkoga, obdržavane u rkt. župnom uredu u Kukujevcih pod predsjedanjem Filipa Kicoševića, upravitelja župne dne 30. prosinca 1908. g. u predmetu izbora crkvenoga podvornika ili prakatura.

Predsjednik saobćuje, da se je dosadašnji crkveni podvornik Marko Mutavdžić zahvalio prije po prilici mjesec dana na svojoj službi, te je u crkvi sa propovjedaonice navješteno a i po obćinskom poglavarstvu priobćeno to pučanstvu i pozvani, koji bi želili tu službu preuzeti, da se prijave u župnom uredu. Prijavili su se za to slijedeći: Vinko Grgičević, za svoga unuka Rajka, Stjepan Kovačević, Marko Kušić uz odobrenje i privolu svoga došavšega otca Lovre, Antun Delalić, Josip Franjković i Franjo Marošević.

Crkveni odbor nakon pomnogoga pretresa okolnosti crkvene podvorničke službe izabire jednoglasno uz plaću u općinskom proračunu opredjeljenu za godinu 1909. za crkvenoga podvornika ili prakatura crkve kukujevačke **Marka Kušića** žitelja ovdašnjega.

- Župni arhiv – broj: 359/1908. g.

1910. G. VREMENSKE I GOSPODARSKE PRILIKE U KUKUJEVCIMA

Godina 1910. bila je jedna od najtežih i najoskudnijih godina za žitelje kukujevačke. Već u jesen 1909. g. počeli su netom zasijanim i izniklim usjevima miševi praviti štetu, a u nastaloj zimi – blagoj – umnožali su se prekomjerno, te su što dalje sve i više harali i uništavali usjeve: žita, grahoricu, krupira i dr., da kada je došlo vrijeme žetve bili su usjevi većinom uništeni; mnoga polja izglodala su kao kosom pokošena, tako da nije trebalo niti ići žeti jih. I u drugim okolnim mjestima bilo je te štete dosta, nu u kotaru kukujevačkom je bilo najgorje, te izim njekoliko obitelji, sve su morale kupovati žito za kućnu potrebu. Isto tako su bili posve uništeni vinogradi od vidiuma

i peronospore (medljike) tako da u potpunom smislu rieći nisu donijeli nikakova reda, niti koji mali dio kućne potrebe pokrili. Dobivalo se je po pol ili jedan hektolitar po lancu (2000) i to oni koji su naime po običaju vinograd škropili proti peronospore, a koji nisu to činili nisu dobili ni toliko. Uz to se je s jeseni 1910. g. pojavila bolest medju ovcama, svinjama i govedima. Bile su to bolesti: slinavka i šap, koje su Slavoniiu i Sriem prenesene iz Ugarske, te su kako njeka obližnja mjesta tako i Kukujevci bili zatvoreni za svaki promet sa marvom i to u Kukujevcima je od početka listopada 1910. g. zabranjena svaka prodaja uvoz i izvoz marve, koja zabrana je trajala sve do proljeća (travnja) 1911. g. Uslijed toga je puk sve potrebe najnužnije za življenje morao podmirivati jedino od prihoda kukuruza, koji je te godine vrlo dobro urodio. Uslijed nerodice žita narod je (skoro sve kuće) kukuruzno brašno mješao sa žitnim, samo da lakše dokuburi do žetve. g. 1911., a to je težko podnašao, jer na to nije bio vičan.

- Župni arhiv – Filip Kicošević – Zapisi o župi str. 11 i 12.

1910. STANJE DUŠA U KUKUJEVCIMA:

Kukujevci	2493	katolika
Bačinci	16	katolika
Kuzmin	189	“

1910. G. POPRAVAK MJEHOVA NA ORGULJAMA

Dne 16. siječnja 1910. g. primio je Ivan Kovačević, postolar iz Kukujevaca, dvije krune iz crkvene blagajne « za popravak mješina orguljskih».

Iz ove namire vidi se da su Kukujevci u to vrijeme imali svog postolara. Na namiri je i postolarev žig koji izgleda ovako što je prikazan na priloženom crtežu.

- Župni arhiv – broj: 3/blagajna – 1910.

1911. G. POGINUO ZVONAR NA KORU ŽUPNE CRKVE U KUKUJEVCIMA

Dne 17. kolovoza 1911. g. uoči rodjendana Njegova Veličanstva kralja Franje Josipa I., zvonio je uveče, poslije Gospina pozdrava župni zvonar Marko Kušić, za mrtvaca, stojeći blizu prozora. U to doba u slavu kraljeva rodjendana ispaljena je mužara u općinskom domu – udaljenom proprilici 60 hvati od crkve, - i pri tom se raspala, a jedan njezin komad doletio je u toranj i upravo u čelo zvonara udario, tako da je na mjestu ostao mrtav. – Neobičan nesretni slučaj.

- Filip Kicošević: Zapisi o župi Kukujevci, str. 12

1911. G. PRAVOSLAVAC CVEJA MIHAJLOVIĆ SABLAZNIO KUKUJEVAČKE KATOLIKE

Dne 15. ovog mjeseca – na rimokatoličku veliku subotu – navečer prigodom crkvenoga obreda uskrsnuća Gospodnjega, kada je obhod (litija) sa presvetim otajstvom u Kukujevcih išao, ovdje živući Cveja Mihajlović, pravoslavne vjeroispovijesti, prouzročio je javnu sablazan, dočekav na cesti obhod i cielo vrieme, doklegod tik pored njega nisu svi u obhodu prošli, ostentativno stojeći, nije htio skinuti šešir, već je stajato pokrivene glave, što je vjernike mi smutilo i vrlo uzrujalo, te očekuju i traže od

podpisanoga, da glede toga poduzme shodne korake. Izvješćujuć o tome Slavnoistu, (kr. kot. oblast u Šidu – m.op.), umoljavam, da bi dotičnika pozvala na odgovornost, odnosno proti njemu uredovala. Treba li za to i izjava župljana, označujem: crkvenog tutora Marijana Kraljevića, obćinskog odbornika Miju Gajdašića, Miju Ćurića, Nikolu Mutavdžića.

U Kukujevicih dne 20. 4. 1911. g.

Filip Kicošević
upravitelj župe i dekanata

- *Župni arhiv – broj: 128/1911.*

1911. G. JASLICE ZA ŽUPNU CRKVU U KUKUJEVCIMA

St. Ulrich in Gröden, 17. XI. 1911. g.

Prečastnom gospodinu župniku u Kukujevci
Budući da ste Velečasni gospodine u proljeću mojem sinu saopćili, da ćete u jesen možda jedne jaslice naručiti, tu sam tako slobodan da Vam preporučim jedne takve jasle uz cijenu kako slijedi:

Jedne jasle iz drva 170 cm dugačke, 85 cm visoke, 85 cm široke sa stajom, brdom i okolicom te sa 6 umjetnih palma i 14 kipova 25 cm visokih (sv. Josip, Marija s malim Isusom, sv. Tri Kralja, tri sluge, četiri pastira, jedan Gloria Andjeo, onda elefant (slon-m.op.), dromedar kamila, vol i magarac i dvanaest ovaca), sve krasno bojadisano i dobro pozlaćeno, stoji zajedno sa sandukom i embalagom od postaje Gröden – Kruna 200.-

Budući da mi sa našim jaslicama konkuriramo kako u jeftinoj cijeni i svim ostalim dodacima, to se nadamo da će Vaša Prečastnost naručiti kretom pošte jedne jasle.

Božjom pomoću kod dijela pomognuti, uvjeravajući Vas o najtočnijom poslugi, bilježimo se sa visokim poštovanjem, Vaše ponizne sluge

A. Moroder i sin.

- *Župni arhiv – bez broja 1911. g.*

Ove su jaslice kupljene i još se o Božiću izlažu u crkvi. Trebalo bi misliti o nabavljanju novih jaslica (1983. g.)

1911. G. SELIDBA NAŠIH LJUDI U BRAZILIJU

Dne 4. rujna 1911. g. dopisom broj: 52922/1911. kraljevska zemaljska vlada u Zagrebu po svom odjelu za unutarnje poslove javlja medju ostalima i župnom uredu Kukujevci:

Kraljevskoj zemaljskoj vladi došlo je do znanja da neki agent obilazi po zemlji te da je već mnogo obitelji nagovorio da se sele u Braziliju obećavši istima da će od blazilske vlade dobiti bezplatno zemljište koliko ga žele, zatim krave i svinje i sve što im je potrebno za početak u gospodarstvu.

Najviše je namamio time što im pruža besplatno vožnju do Trsta a i dalje do Brazila.

Proti rečenom agentu imade se u slučaju zatečenja postupati svom strogošću banske naredbe od 28. II. 1909. g. broj:8391 a sve područne upravne oblasti, župne urede i parohijska zvanja valja uputiti da najzdušnije upozore pučanstvo da je iseljavanje u Braziliju zabranjeno i to s razloga, što su iseljenici koji su tamo pošli bud stradali

životom slied vrlo loših zdravstvenih prilika, bud zapali u najveću biedu, jer uslied nedostataka sredstava nisu mogli da namiruju i najvažnije životne namirnice.

- Župni arhiv – broj: 258/1911.

1911. G. ORGULJAŠU ANTUNU LOVREKOVIĆU POVIŠENA PLAĆA

Biskupski generalni provikar Šime Čižmarević piše župniku Filipu Kicoševiću dne 21. kolovoza 1911. g.:

Na Vašu molbu od dne 30. srpnja 1911. g. br. 200. ovime od strane bisk. ovog duh. stola dozvoljava, da možete na teret blagajne Vaše župne crkve tamošnjem učitelju i orguljašu g. Antunu Lovrekoviću s razloga, što već 20 godina navodno vrlo revno svoju orguljačku službu vrši i što se broj svetkovima, pri kojima valja orguljaškoj službi udovoljiti tečajem vremena pomnožao, povisiti njegovu godišnju nagradu za 60 Kr. tako da će otsele dobivati iz crkvene blagajne u to ime 180 Kruna godišnje.

- Župni arhiv – broj:999/1911. arh. br. 219/1911.

21. IVAN FURY (1911. – 1916.)

Rođen je u Osijeku 16. svibnja 1872. g. Za svećenika je zaređen 1895. g. U Kukujevcima je bio od 14. studenoga 1911. g. a prije dolaska u ovu župu, bio je dugogodišnji kateheta u Gornjem gradu u Osijeku. Bio je upravitelj kukujevačke župe do 31. prosinca 1914. g. kada je teško obolio, te je radi bolesti, Okružnicom Biskupskog ordinarijata u Đakovu, broj: 680/1916. g. od 12. svibnja 1916. g. stavljen u trajno stanje mira. Umro je u Osijeku 25. prosinca 1916. g. na sam Božić i sahranjen na groblju Svete Ane u Osijeku. O njegovoj smrti Biskupski ordinarijat u Đakovu obavještava: «Licem na sam Božić preminuo je u Osijeku nakon duge i teške bolesti umirovljeni upravitelj župe kukujevačke Ivan Fury – primivši opetovano sveta otajstva umirućih.

- Filip Kicošević: «Historia»
- Glasnik br. 9, str. 67, 1916. g.
- Glasnik br. 24, str. 187. 1916. g.

1912. G. SLUŽBA BOŽJA U ŠKOLI I OLTAR SV. ANTUNA PADOVANSKOG

«Uslijed Vaše molbe od 4. lipnja 1912. g. br. 111. ovim se od strane biskupskog ovog Ordinarijata dozvoljava, da možete za vrijeme popravka Vaše crkve obavljati službu božju u jednoj doličnoj sobi tamošnje pučke škole, koju će g. dekan ili u slučaju da on ne može, Vi sami u to ime prethodno blagosloviti.

Što se tiče novog pokrajnog oltara, koji kanite podići u Vašoj župnoj ckrvi u čast i poštenje sv. Antuna Padovanskog, to ga možete slobodno naručiti kod tvrtke Frinoth, samo valja prije toga amo podnijeti koli nacrt istoga, toli troškovnik.

U Đakovu, dne 11. lipnja 1912. g.

Dr Andjelko Voršak
biskupov glavni savjetnik»

ŽUPNI ARHIV – GODINA 1912.

Oltar s kipom Sv. Antuna je nabavljen, ali je bio dosta siromašan, te je zamoljen u St. Ulrich Gröden g. F. Prinoth da ga poboljša, što je on i učinio za 700 kruna na

podpuno zadovoljstvo. Blagoslovio ga je župnik i dekan iz Mitrovice Ivan Šabarić. Oltar je nabavljen sredstvima – milodarima neke pobožne duše iz Mitrovice i milodari župljana Kukujevci.

U Đakovu, 16. svibnja 1913.

Ivan Krapac, biskup

1913. G. KOLERA U KUZMINU

Poglavarstvo upravne općine Kuzmin javlja župnom uredu u Kukujevci dne 29. listopada 1913. g. pod brojem 3223/1913. «da je Jakov Koch dana 17. rujna 1913. g. od kolere umro, te je njegova mrtvačka razglednica 3. listopada 1913. g. naslovu putem pošte odpremljena».

Župnik Ivan Fury sahranio je bez mrtvačke razglednice, pa je prigovorio kuzminskoj općini zbog zakašnjenja te razglednice. Zato općinski ured u Kuzminu u istom dopisu piše: «Neka naslov izvoli pročitati propise kako se pokapaju one osobe koje od kolere umru i kad u selu vlada zaraza u tolikoj mjeri kao što je ovdje vladala, pa će se uvjeriti da se ovo poglavarstvo tamošnje pretnje ni najmanje ne boji, jer je postupalo po postojećim propisima».

- Župni arhiv – godina 1913.

1914. G. PRVI SVJETSKI RAT

«U mjesecu lipnju na Petrovo ubijen je u Sarajevu prestolonasljednik Franjo Ferdinand i njegova supruga i taj dogadjaj bio je povodom svjetskom ratu. «Godine 1918. piše kroničar: «I ova župa nije bila poštedjena od ratnih neprilika, jer su vojničke čete, koje su imale poći u Srbiju i ovuda prolazile, te je narod od vojnika mnogo trpiti morao, jer su mnogo štete načinili. Tako su na pr. odgradili groblje i daske položili, odgradili su i župničku bašču, a časnici su se nastanili u župnom domu, gdje su si i kuglanu i kavanu sagradili. Iste godine 6. studenoga provalila je srpska timočka divizija izmedju Mitrovice i Jarka u Srijemu, te je uslijed toga nastala velika panika u narodu, te su i župljani ove župe sve spremili da pobjegnu pred neprijateljem. No hvala Bogu i junačkom držanju naših četa bili su Srbi opet protjerani iz Srijema, te se je narod primirio».

- Župni arhiv – Filip Kicošević: Zapisi o župi – str. 12.

1914. G. ZABRANJENA ZVONJAVA

«Poziva se to poglavarstvo da smjesta svećenstvo obavijesti, da je zvonjava do daljnje odredbe zabranjena.

Poslije 7 sati navečer pučanstvo ne ima izlaziti više iz svojih kuća, u koji sat se i gostione zatvarati imadu.

Glede propustnica vrijede iste ustanove koje su već izdane, te ste iste samo izdavati imadu za dovoz živeža u Šid ili u inače prešnim i važnim slučajevima, te osobama pouzdanima».

Kr. kotarska oblast u Šidu, broj:17778, dne 21. prosinca 1914. g

Poglavarstvo općine u Kukujevci.

- Župni arhiv – godina 1914. Arhivski broj: 231/1914.

1915. G. ŠKOLA OPETOVNICA

Upozoruje se velečasni župni ured, da je opetovnica uvedena u ovoj školskoj godini i da ista traje skraćeno t.j. samo od 1. studenog 1915. g. do 15. ožujka 1916. g. te da se za vjeronauk odredjeni sat nedjeljom od 2-3 sata može kao do sada u daljnjoj školskoj sobi održavati.

Antun Lovreković
ravnajući učitelj

- Župni arhiv – broj: 123/1915. g. Arhivski broj: 303/1915. g.

1915. G. OŠTEĆENA ŽUPNA CRKVA

Slavnoj županijskoj Oblasti u Vukovaru
Uslijed zadnje tuče silno je naša crkva pretrpjela. Sa jedne strane su polupani skoro svi prozori –a oluja je otkrila «plehnati» krov. U takvom stanju ne možemo i ne smijemo dočekati zimu.

Ovaj župni ured obratio se molbom na gospodu Patrone, da ovo dadu popraviti. Od iločkog patronata odgovoreno je, da se u toj stvari ovaj župni ured ima obratiti izravno na kr. županijsku Oblast u Vukovaru.

Pošto se sad baš dovršuju ovdje radnje na crkvi – umoljava ovaj župni ured za shodne odredbe u tome pogledu – da se prozori i krov poprave. – Kukujevci, 24. 8. 1915. g.

Vladislav Kulundžić
privremeni upravitelj župe

- Župni arhiv – broj: 202/1915. g.

1915. G. KOLERA U KUKUJEVCIMA – PREVENTIVNE MJERE

Pošto se u Kukujevci kako među vojnici tako među pučanstvom pojavila sa izrazitih pojavih priljepčiva bolest kolera, to se ovim slijedeće odredjuje:

1. Da se nabavi odmah u dostatnoj zalihi kreča i 10 litara čiste karbolne kiseline biele.
2. Da se proglasi pučanstvu da svaki slučaj oboljenja sa bljuvanjem, napalicom i grčevi odmah prijavi, pa se stoga moli da i upravitelj župe gospodin Vladislav Kulundžić sa predikaonice sviet poduči i da mu raztumači sve pogibelji oboljenja od te priljepčive bolesti koja kad se kao ovdje u mjestu pojavila strašno harati može, kako je to prošle godine za primjer bilo u Kuzminu i Adaševcu.
3. Preporuča se i određuje se da narod u ovim okolnostima radi vrlo lošeg vremena i silnog blata, kad voda iz bunara ne može biti dobra za piće, vodu uvijek dobro prokuhati.
4. Da se drži koliko je to moguće u kućama red i čistoća.
5. Da se uživa samo prokuhana hrana.
6. Pošto je u mjestu mnogo vojništva a isto posjeduje kolernu bolnicu, to se imadu svi ovako oboljeli odmah smjesta prenieti u ručnu bolnicu, a umrli odmah iza smrti poslije dva sata zakopati kad liječnik liešinu pregleda i smrt ustanovi.
7. Preporuča se obćini da se u onim kućama u kojima se dogodi slučaj oboljenja od kolere, pošto je oboljeni odnesen u bolnicu, odmah postavi straža kojoj

se mora strogo naložiti da ondje u kući internirani ukućani nesmiju nikuda van. Treba isto tako zabraniti ulaz u kuću drugima kao i iznošenje predmeta iz kuće.

8. Ako se svi internirani u ovim kućama nebi mogli hraniti, to je dužna obćina iste hraniti, prelijevajući hranu u njihove posude.
9. Zdravstveni odbor pretvara se u pošastni odbor, pa je dužnost tih članova da razgledaju sve gostione, dućane, mesnice, brijačnice, tako isto i tvornicu i brinu se sada da ondje vlada najveći red i čistoća.
10. Nadalje se preporuča uobće da se ne posjećuje medjusobno, da ostane svaki kod kuće i da se ne klatare po ulicama.
11. Sva perad kao i kerovi nesmiju izlaziti na ulicu. 1.

Priključuje se odredba da umrlih i od inih bolesti imade biti pokop bez svake pratnje i najkraćim putem do groblja, a imade se pokopati nakon 12 sati pošto je vojnički liječnik ustanovio smrt.

Povodom kolere u Kukujevcima župni ured dobiva upute od kotarske oblasti u Šidu. to je odgovor na župnikov dopis od 30. I. 1915. g. broj: 17. «Priobćuje se velečastnom tom župnom uredu, da zdravstveni propisi ne dozvoljavaju nikakve pratnje kod pogreba kolernih lješina već da se takve bez ikakve pratnje imadu odmah 2 sata iza smrti uz najstrože preventivne mjere odpremiti na groblje. – time ipak nije rečeno da svećenik ne smije mrtvo tijelo prije ukopa na samom groblju blagosloviti već samo da ga može od kuće smrti do groblja pratiti.

Sada je sam posao oko suzbijanja pošasti preuzelo vojništvo

koje raspolaže sa dovoljnim brojem liečnika pa neka se velečasni župni ured obrati na tamošnjeg vojničkog zapovjednika sa zamolbom, da ga se uviek o ukopu mrtvaca obavijesti, kako bi mogao bez zaprieke vjersku funkciju na groblju obaviti.

Posjet kolernik bolesnika po svećeniku može se također dozvoliti no za svaki pojedini slučaj uz naročite opreze, koje u vlastitom interesu svećenika odredi liečnik.

Okolnost da je narodu uslijed konzervativnosti teško napuštati običaje posjećivanja bolesnika, pratnje mrtvaca i karmine ne može se uvažiti, već se mora svom strogosti zdravstvene preventivne mjere provadjati a ova oblast pri tom apelira i na mjestnu inteligenciju a u prvom redu na velečasnu gospodu svećenike koji su po svom položaju i zvanju, i i zvani i dužni, da oblast u tom pogledu u interesu pučanstva što krepčije podupru.»1.

- Župni arhiv – broj: 1083/1915. arh. broj: 21/1915.

1916. G. UMRO KRALJ FRANJO JOSIP I

Povodom smrti vladara i kralja našeg Franje Josipa I, odredjujem za našu biskupiju slijedeće:

1. Neka se na dan pogreba, ili odmah sutradan poslije pogreba u dojdući četvrtak 30. studenoga 1916. g. u svim crkvama naše biskupije; u stolnoj crkvi i u svim župnim crkvama otsluži svečana sveta misa, «de Requie» cum Libera. O čemu neka se obavijeste sve mjesne oblasti, a vjerni puk neka se slijedeće nedjelje, uz zgodnu pouku na tu žalobnu svečanost pozove. – Nadalje
2. neka se u svim navedenim crkvama u uobičajno vrijeme (utri razmaka) zvoni svim zvonima sve do dana sprovoda.

Ako je možda u kojim crkvama zvonjenje odmah nakon primljene obavijesti o dogodivšoj se smrti i otpočelo, te možda i jurve prestalo, ima se ipak na svaki način opet zvoniti u četvrtak kao na dan ukopa od 3 do četiri ure po podne.

U Đakovu na dan Sv. Katarine 1916.

Vikarijat kapitularni

- Župni arhiv – 1556/1916. arh. broj:484/1916.

1917. G. ZVONO IZ ŠAPTINOVACA

Budući da je župna crkva, rekviriranjem zvona u ratne svrhe, ostala bez ijednog zvona, župnik Jurjević je posredovanjem povjerenika za skidanje zvona arhitekte Axmana iz Osijeka, nabavio jedno zvono iz crkve u selu Šaptinovci, teško 26 kg., za svotu od 105 Krune. O isplati toga zvona postoji dokument koji glasi «Povodom Vašeg dopisa od 31. XII. 1917. g. br. 503 ovim se od strane kapitularnog ovog vikarijata ovlašćujete, da slobodno možete za zvono filijalne crkve u Šaptinovci, župe Feričanci, teško 26 kg., koje Vam je nakon rekviriranja odstupljeno na porabu, isplatiti zatraženu svotu od 104 Krune, a isto tako poduzetniku Tihy iz Pečuha za skidanje toga zvona iznos od 9 Kruna i 62 filira.

Bilo bi najbolje, kad bi upitnu svotu oduzeli od novca, što ga je crkva kukujevačka za rekviriranje zvona već primila.

U Đakovu, 7. siječnja 1918. g.

Dr. Andjelko Voršak
biskup, kapitularni vikar 1.

- Župni arhiv – broj 14/1918 arh. br. 31/1918.

Poslije smrti župnika Jurjevića, zapravo već od mjeseca travnja kad je župnik otišao u bolnicu, pa do mjeseca listopada 1922. g. izmijeniše se privremeni upravitelji župa:

23. A) STJEPAN PACOVSKY – umro kao umirovljeni župnik u Petrovaradinu
B) IVAN CRNIĆ – umirovljeni piškorevački župnik
C) KAZIMIR GREGURIĆ – kapelan đakovački. Umro u Tompojevcima kao upravitelj župe, 26. lipnja 1923. g. u 33. godini života i 9.toj godini misništva.

- Filip Kicošević: «Historia»
- Glasnik, 1923. g.

22. VLADISLAV KULUNDŽIĆ (1916., 4 mjeseca)

Rođen je u Srijemskim Karlovcima 15. lipnja 1885. g. Zaređen je za svećenika 04. srpnja 1909. g. a zaredio ga je biskup Anđelko Varšak.

Upravitelj kukujevačke župe bio je od 12. svibnja 1916. do listopada 1916. g. Iz Kukujevaca odlazi u Stare Mikanovce.

Bio je i upravitelj župe u Strošincima, te odatle odlazi u Bošnjake gdje kao bošnjački kapelan umire u Đakovu, nakon duže bolesti 30. lipnja 1929. g. u svojoj 44. godini života. Sahranjen je na groblju u Đakovu.

- Filip Kicošević «Historia»
- Šematizam iz 1916. g. str. 103

- *Šematizam iz 1928. g. str. 68*
- *Ilija Martinović: Spomenica, župe Sv. Klara u Mikanovcima, svezak I*
- *privatni rukopis*

23. MIROSLAV JURJEVIĆ (1916. – 1922.)

Rođen je u Valpovu 21. kolovoza 1878. g. Zaređen je za svećenika 1901. g. U mjesecu listopadu 1916. g. imenovan je kukujevačkim župnikom Miroslav plemeniti Jurjević i u Kukujevcima ostaje šest godina. Prije dolaska u Kukujevce bio je kateheta gradskih pučkih škola u Mitrovici. I crkva i župni stan u Kukujevcima su bili u vrlo lošem stanju. Župnik Miroslav pl. Jurjević je nabavio jedno zvono, teško 26 kg. koje je duže vrijeme bilo jedino zvono u crkvenom tornju, jer su zvona u Prvom svjetskom ratu rekvirirana. Ovo je zvono nabavljeno 1917. g. posredovanjem povjerenika za skidanje zvona, arhitekta AXMANA iz Osijeka. Plaćeno je 104 krune. Župljani su htjeli nabaviti nova zvona, ali čuvši cijenu, odustali su od te nakane, jer je cijena novih zvona bila 160 kruna po kilogramu.

Za vrijeme župnika Jurjevića, popravljen je crkveni toranj, koji je već prokisavao i crkvena apsida je pokrivena limom. Nakon šest godina službe u Kukujevačkoj župi, u proljeće 1922. g. u Zagrebu je umro kukujevački župnik Miroslav pl. Jurjević, u bolnici milosrdnih sestara. Sahranjen je na zagrebačkom groblju Mirogoj.

Župnik iz Čalme, Antun Čordašić, pisao je kraći članak za biskupijski Glasnik u kojem piše: «Dne 22. svibnja 1922. g. javio nam je brzojav iz Zagreba, da se preselio u vječnost kukujevački župnik Miroslav pl. Jurjević. Pošao je pred Uskrs, po nagovoru svojih prijatelja, u Zagreb, da traži lijeka teškoj bolesti i tamo ga je zatekla smrt... Nama svećenicima bio je pravi brat i iskren prijatelj, pripravan svagda za svaku pomoć i uslugu još i u zadnje vrijeme, kad je već pobolevao, a da sam nije nigda na našu pomoć reflektirao. Tako je u radu za vjeru i domovinu završio svoj život jedva u 44. godini života.»

- *Filip Kicošević: «Historia»*
- *Glasnik, 1922. g.*

Godine 1917. u Kukujevcima je postojala tvornica kudelje – Kudeljara

1918. G. HODOČASNICI NA TEKIJE MORAJU IMATI LEGITIMACIJU

«Ovime se do znanja stavlja velečastvnom naslovu sa zamolbom, da blagoizvoli svojim vjernicima oglasiti, da je dozvoljeno hodočastiti na Tekije «Snježnoj Gospi» kod Petrovaradina, samo svaki hodočasnik neka ima kod sebe ma kavku ispravu, kojom se može legitimirati u slučaju kontrole. Hodičašće biva 26. srpnja na blagdan sv. Ane; na glavni blagdan «Snježne Gospe» 5. kolovoza i na Veliku gospojinu 15. kolovoza.

Rimokatolički župni ured Sv. Roka
Broj 190/1918
U Petrovaradinu III. dne 15. srpnja 1918.

Miroslav Hržić
upravitelj župe.

- *Župni arhiv – broj:335/1918.*

1920. G. UČITELJ ORGULJAŠ ANTUN REHAK TRAŽI POVIŠICU PLAĆE

Poradi prevelike skupoće prisiljen sam i opet orguljašku plaću povisiti na 500 Kruna (pet stotina Kruna), što se gornjem naslovu do znanja stavlja s molbom da izvoli ishoditi odobrenje od ordinarijata, jer mi je poznato, da je crkvenoj blagajni moguće snositi istu povišicu.

Kukujevci 14. veljače 1¸920.

Antun Rehak, učitelj

- Župni arhiv – broj: 111/1920.

1920. G. POSVETA I USTOLIČENJE ĐAKOVAČKOG BISKUPA ANTUNA AKŠAMOVIĆA

Dekan kukujevačkog dekanata i župnik u Čalmi, Antun Čordašić javlja dne 25. lipnja 1920. g. pod brojem 72. župnom uredu Kukujevci; «Prema brzojavnom nalogu, čast mi je javiti Velečastnom naslovu, da će se posvećenje i ustoličenje našeg biskupa Presvjetlog gospodina Antuna Akšamovića obaviti na Petrovdan. Izvolite to navijestiti Vašem puku; u predvečerje neka se ta svečanost oglasi zvonjenjem a u najbliži nezapriječeni dan ima se odslužiti zahvalna sv. misa.»

U Čalmi dne 25. lipnja 1920. g. Antun Čordašić

- Župni arhiv – broj 3459/1920.

1921. G. IVAN FRANJIĆ PRIMLJEN U TRAVNIČKO SJEMENIŠTVO

Biskupijski duhovni stol u Đakovu piše dne 9. kolovoza 1921. g: «Saopćuje Vam se ovijem da je po Vama preporučeni učenik Ivan Franjić zaključkom sjednice biskupskog duhovnog Stola od 5. kolovoza t.g. primljen za III. razred gimnazije u Travniku kao pitomac dječačkog sjemeništva.

Uvjet je: da roditelji odnosno skrbnici imadu za nju plaćati mjesečno 400 Kruna. Početak školske godine je 1. rujna kamo valja dijete pravodobno smjestiti.

Ponijeti ima sobom sve u privitom popisu označeno. Javite odmah amo da li se sa dolaskom učenika sigurno računati može.

Antun Akšamović
biskup. 1.

- Župni arhiv – broj:1021/1921. g. arh. br. 366/1921.

1921. G. KRIZMA U KUKUJEVCIMA

1921. godine kanonski je pohodio župu msgr. Antun Akšamović đakovački biskup i podijelio sakrament svete potvrde. – U župnom arhivu za 1921. g. čuva se zapisnik ove kanonske vizitacije.

1922. G. GLAD U RUSIJI

Općinsko poglavarstvo u Kukujevcima piše dne 11. travnja 1922.g. župnom uredu: «Kr. kotarska oblast u Šidu otpisom od 6.IV.1922. broj: 3548 priposlala je ovamo plakate «Gladna Rusija», da se javno izlože, a narod da u što većoj mjeri pritekne izgladnjeloj braći Rusima u pomoć, dajući novčane prinose. – Moli se naslov da i sa

svoje strane poradi da se za ovu plemenitu svrhu što više sakupi a sabrani novac moli se ovom poglavarstvu priposlati – načelnik Bertić.

- *Župni arhiv – broj: 1127/1922. g.arh.br.167/1922.*

24. JOSIP TOMIČIĆ (1922. – 1927.)

Rođen je u Šarengradu 23. lipnja 1883. g. Za svećenika je zaređen 1907. g. U Kukujevce dolazi u mjesecu listopadu 1922. g. Za njegova župnikovanja u Kukujevcima, nabavljena su nova zvona milodarima vjernika ove župe. Veliko zvono teško 700 kg. kupljeno je u ljubljanskoj ljevaonici. Ovo zvono je isplaćeno darovima župljana. Zvono od 300 kg., posvećeno Sv. Antunu i Sv. Iliji, darovao je Pavao Rehak, a veliki dobročinitelj kukujevačke crkve Imre Michels i njegova supruga Magdalena darovali su srednje zvono. Ova zvona je blagoslovio dekan kukujevačkog dekanata Antun Čordašić, župnik iz Čalme, uz veliko slavlje naroda-vjernika.

Župnik Josip Tomičić nije baš živio u najvećoj slozi sa svojim župljanima. Kad se 1925. g. slavila tisućugodišnjica hrvatskog kraljevstva, župljani nisu htjeli da im tu proslavu vodi njihov župnik. Zato je proslava odgođena. Održana je 1926. g. Tom je prilikom ugrađena spomen ploča na pročelju crkve (koja se tamo nalazila do 1995. g. kada je dolaskom srpskih ekstremista uništena). Jubilej je ipak proslavljen uz neviđeno slavlje naroda. Jubilarnoj proslavi u Kukujevcima pridružilo se i Pjevačko hrvatsko društvo «Nada» iz Mitrovice. Nakon proslave je mitrovički župnik dr Franjo Rački održao prigodan govor. Tom je prilikom dr Rački riješio lijepim načinom i spor koji je nastao između župljana i župnika Tomičića, koji su tu proslavu godinu dana odgađali, nehtijući da im tu proslavu obavi domaći župnik. Tomičić je bio premješten za katehetu u Slavonski Brod.

- *Šematizam iz 1916. g. str. 89.*
- *Filip Kicošević: «Historia»*

25. STJEPAN UROIĆ (1927. – 1937.)

Rođen u Varaždinu 13. siječnja 1893. g. Za svećenika je zaređen 1916. g. U Kukujevce dolazi 01. lipnja 1927. g.

Izgleda da je Uroić volio kancelarijske poslove, jer odmah 05. srpnja 1927. g. piše dopis Slavnom Ravnateljstvu Osnovne škole u Brodu na Savi u kojem moli upravu škole da Tomičiću dostavi ovogodišnji školski tjednik, da ga ispuni i da ga ispunjenog vrati u Kukujevce.

Onda opet 08. srpnja 1927. g. piše župnik Uroić Slavnom Općinskom Poglavarstvu u Kukujevcima da ga obavijesti da li je Tomičić uredno plaćao porez od prvog lipnja 1927. g. Kaže da neće snositi odgovornost za njegove neplaćene poreze. A 09. srpnja 1927. g. piše općinskom poglavarstvu u Bačince s istom molbom. Općinsko poglavarstvo iz Bačinaca odgovara 20. srpnja 1927. g. «Vraća se akt sa priopćenjem da su svi porezi Rkt. župnog ureda – koji se kod ovog poglavarstva plaćaju do konca 1926. g. podmireni. Za prvo polugodište 1927. g. imalo bi se platiti i to: neposrednog poreza 15 dinara i vanrednog prireza 75 dinara, ukupno 90 dinara, što se naslovu znanja radi priopćuje»..

Izgleda da je kod primopredaje župe u Kukujevcima između Tomičića i Uroića bilo nekih nesporazuma. Tako biskup Akšamović odgovara na jedan Uroićev dopis: «U prvoj alineji Vašega dopisa stoji izraz «Tomičić napoličar» radi kojega zaslužujete ukor. Tomičić je prije Vas bio uživatelj beneficija, te mu je bilo slobodno zemljište obrađivati

u vlastitoj režiji ili davati na polovicu uz sklopljene ugovore odobrene po biskupijskom ordinarijatu. Dužnost je Vas obojicu, da u bratskom sporazumu ustanovite sve vrsti dohodaka beneficija isto tako da ustanovite sve troškove režije i poreza, te prema tome da sastavite iskaz. Ako nastupe kakvi nesporazumi, otiđite do nadležnoga dekana, koji će Vam dati objektivno riješenje. Tek ako nastupi s koje strane ozbiljan prigovor izvolite se obratiti na ovaj biskupski Ordinarijat. U protivnom slučaju se pokazujete obojica neozbiljnim i nesavijesnim svećenicima.

Župnik Stjepan Uroić ostaje u Kukujevcima do 01. listopada 1937. g.

STJEPAN UROIĆ...
- Šematizam iz 1928. g. str. 79.
- Župski arhiv – brojevi: 196, 199, 200 i 215/1927.

1920. G. HRVATSKI KATOLIČKI NARODNI SAVEZ

Svrha je «Hrvatskog Katoličkog Narodnog Saveza» raditi putem prosvjete po katoličkim načelima za kulturni, socijalni i gospodarski napredak hrvatskog naroda. U politiku, napose stranačku politiku se «Savez» ne pača.

Da svoju svrhu postigne, služi se «Savez» slijedećim sredstvima: širi dobro štampu, osniva škole za nepismene, drži prosvjetna i odgojna predavanja i tečajeve, osniva omladinska i prosvjetna društva, tjelovježbene odsjeke, daje upute u svim pitanjima javnog života, osniva i pomaže pučka pozorišta, ustaje svagdje na obranu katoličke vjere i katoličkog života itd.»

U župnom arhivu nalazi se: Prinosni arak broj 36 s popisom župljana koji su darovali za Hrvatski Katolički Narodni Savez prigodom dana katoličke akcije godine 1922.

1. Miroslav Jurjević, župnik	80 Kruna
2. Aga Kovačević	16 "
3. Roska Fodor	4 "
4. Stajka Filaković	4 "
5. Đenka Cvijanović	12 "
6. Adika Živanović	4 "
7. Amalija Kovačević	4 "
8. Eva Kovačević	4 "
9. Anka Andjelković	10 "
10. Jula Grubić	4 "
11. Mara Anđelković	4 "
12. Matija Cvijanović	4 "
13. Julka Kraljević	4 "
14. Ljuba Hiter	4 "
15. Martin Stilinger	8 "
16. Manda Rajtarović	4 "
17. Manda Franjković	4 "
18. Anka Franjković	4 "
19. Živka Franjković	4 "
20. Đenka Grgičević	12 "
21. Amalija Grgičević	4 "
22. Julka Grgičević	4 "

23. Đenka Grgičević i Eva Anđelković	10	"
24. Ivan Marošević	40	"
25. Mato Franjić	20	"
26. Monika Ivšić	16	"
27. Reza Švenderman	44	"
28. Vinka Franjković	20	"
Sveukupno:	**352 Krune**	

- *Župni arhiv – broj:212/1922. g.*

1925. G. JOSIP STEMMER MOLI PRIEM U SJEMENIŠTE

Čast mi je priposlati u prigibu molbu Josipa Stemmera, svršenog učenika I. razreda gimnazije vinkovačke sa svjedodžbom I. i II. polugodišta.

Preporučam molbu na uvaženje; roditelji su mu dobri praktični katolici, a i sam molitelj veoma dobrog vladanja i voli crkvu te pokazuje sklonosti za svećenički stalež.

Istina u drugo poljiću nije učio latinski, ali bi ovdje išao na instrukcije iz latinskoga jezika, pa bi položio ispit početkom školske godine.

Ako prečasni naslov ne bi mogao to uvažiti, to bi roditelji dali ga da polazi ponovno prvi razred samo da bude primljen u dječačko sjemenište. – U Kukujevcima 9. srpnja 1925. g.

Josip Tomičić, župnik

Molba se vraća neuvažena jer je prekasno stigla i jer su već sva mjesta popunjena. – Đakovo, 11. VII. 1925.

Po nalogu presvjetlog g. biskupa – Josip Sokol, tajnik.

- *Župni arhiv – br.159/1925. arh.br.167/1925.*

1927. G. STANJE DUŠA U KUKUJEVCIMA

U Kukujevcima je bilo 2420 katolika, a u Kuzminu 100.

- *Župni arhiv – broj:186/1927.*

1928. G. NOVI ZVONAR

Općinsko poglavarstvo Kukujevci piše dopis broj: 2/1928. dne 3. siječnja 1928. g. Rkt. župnom uredu Kukujevci: «Priopćuje se naslovu da je od 1. I. 1928. g. tj. za cijelu 1928. g. izabran za crkvenog zvonara Ivan Ivšić iz Kukujevaca, te se moli naslov da od starog zvonara Mate Inatović odmah oduzme crkvene ključeve i novoizabranom uruči.

- *Upravitelj: Đurković (Župni arhiv-1928. g.)*

1928. G. KRALJICA S.H.S. RODILA PRINCA

Općinsko poglavarstvo Kukujevci javlja župnom uredu: «Prema telefonskoj obavijesti poglavara sreza u Šidu Njezino Veličanstvo Kraljica Marija rodila je Princa, - što

se velečastnom naslovu priopćuje, da izvoli ovom poglavarstvu priopćiti da li će se ovim povodom držat svečana misa i kada. – Upravitelj: u zamjeni – Bertić».

- Župni arhiv – broj:215/1928. arh.br.34/1928.-19. I. 1928.

1928. G. DAN ZRINJSKOG I FRANKOPANA

Katica Matić, učiteljica u ime Uprave škole u Kukujevcima piše župnom uredu: «Umoljava se naslov da izvoli javiti još danas Upravi ove škole: u koliko će se sati dana 30. IV. 1928. g. održati služba Božja, na dan Zrinjskog i Frankopana, da se djeci može proglasiti?!-

Kukujevci, 28. IV. 1928. g.

- Župni arhiv-broj:192/1928. arh.br.135/1928. g.

1928. G. DAN KATOLIČKE ŠTAMPE

Na dan sv. Petra i Pavla, 29. lipnja 1928. g. održan je «Dan katoličke štampe». Tog su se dana po svim crkvama sakupljali darovi za širenje katoličkog tiska.

Slijedi popis katoličkog tiska 1928. g.:

I. Bogoljubni glasnici (mjesečnici)

1. Glasnik Srca Isusova – Glasilo apostolstva molitve. Zagreb, Palmotićeva 31. Pretplata 15 Dinara.-Najrašireniji bogoljubni glasnik. Pun je lijepoga štiva o štovanju Srca Isusova i Srca Marijina i o katoličkom životu uopće.
2. Glasnik sv. Josipa – List za katoličku obitelj, Zagreb, Frankopanska 17., Pretplata 15 Dinara. – Uređen je s najzanimljivijim zabavnim i poučnim štivima. Osobito ga rado čitaju katoličke majke.
3. Gospa Sinjska – To je jedini hrvatski gospin glasnik, te se već zato preporuča svim štovateljima Majke Božje. – List za širenje slave Marijine – Sinj, Dalmacija, Pretplata 10 Dinara.
4. Glasnik sv. Franje – Glasilo Trećeg Reda sv. Franje, Zagreb, Kaptol 9, Pretplata 12 Dinara. – Trećoredski list, no zgodan je taj list za svakoga katolika. U njemu se naročito gaji štovanje sv. Franje Asiškog.
5. Glasnik Sv. Ante – List za hrvatski katolički puk. Sarajevo, Samostan otaca Franjevaca, Pretplata 15 Dinara. – Namjenjen je štovanju sv. Ante Padovanskog, koje je veoma rašireno u hrvatskom narodu.
6. Euharistijski Glasnik – Dubrovnik, Dalmacija, Pretplata 12 Dinara. Namjenjen širenju slave Presvete Euharistije, pa već zato treba da se u katoličkim kućama što više čita.
7. Glasnik sv. Terezije – Izlazi svakog mjeseca, Dubrovnik. Pretplata 15 Dinara. – Najnoviji hrvatski glasnik namjenjen štovanju sv. Terezije od Malog Isusa, koja čini toliko čudesa i koja se svuda toliko štuje.
8. Katolička misija – Zagreb, Palmotićeva 31, Pretplata 10 Dinara. To je glasilo Društva za širenje vjere. Donosi veoma zanimljivo štivo iz krajeva, gdje misionari među pogane šire kršćansku vjeru.
9. Vjesnik Marijinih kongregacija – Izlazi šest puta godišnje. – Zagreb, Palmotićeva 31, Preplata 10 Dinara. Svki kongreganist treba da ima ovo jedino svoje glasilo, koje prati sav kongreganistički život i daje za nj sve potrebne upute.

II. Listovi za mladež (mjesečnici)

1. Luč – Glasilo hrvatskog katoličkog društva – Zagreb, I.p.p. 109. Pretplata 60, a za djake 30 Dinara. – Ovo je glavni katolički djački list, a namjenjen je naročito đacima iz viših razreda srednje škole i svim prijateljima đačke omladine.
2. Mladost – List hrvatske katoličke omladine, Zagreb, I. p.p. 190. Preplata 24 Dinara. – Ovo je list za đaštvo nižih razreda i za ostalu seosku i građansku omladinu. Pun je najraznovrsnijeg zanimljivog štiva.
3. Orlovska straža – Glasilo Hrvatskog Orlovskog Saveza. Zagreb, Pejačevićev trg 15, Pretplata 24 Dinara. – Ovo je list za hrvatsku katoličku orlovsku omladinu te daje pobude i pouku za sav život i rad Orlova i orlovskih organizacija.
4. Za vjeru i dom – Glasi Sveze Hrvatskih Orlica, Zagreb, Pejačevićev trg 15. Preplata 15 Dinara. – Ovo je list koji je namjenjen u prvom redu ženskoj orličkoj omladini, ali preporuča se i katoličkom ženskom svijetu uopće.
5. Putokaz – Marija Zvijezda (Oci Trapisti), Bosna, Preplata 14 Dinara. Ovaj je list namjenjen naročito obrtničkoj i seljačkoj mladeži koja ga rado čita.
6. Anđeo Čuvar – Dječji list sa slikama. Zagreb, Kaptol 9. Preplata 7 Dinara. – Ovo je jedini naš list za djecu. Pun je slika, priča, pjesmica, pošalica i zagonetki, prava radost svakom djetetu.

III. Revije (časopisi)

1. «Naša gospa Lurdska» - Izlazi svakog mjeseca s mnogo slika i s prilogom romanom «Lurdsko čudo». – Pretplata 15 Dinara na godinu, za jeronimske članove 10 Dinara. Izdaje Književno Društvo sv. Jeronima. Zagreb, Trg Kralja Tomislava 20.
2. Hrvatska Prosvjeta – Izlazi svakog mjeseca. Zagreb, Trg Kralja Tomislava 20. Pretplata 60 Dinara. Glasilo Kola Hrvatskih Književnika. Jedini hrvatski katolički književni list. Treba da ga drži svaki inteligenat.
3. Nova Revija – Izlazi četvrtgodišnje. Makarska, Dalmacija. Pretplata 60 Dinara, za đake 30. – Katolička znanstvena smotra. Posvećena vjeri i nauci, a namjenjena je hrvatskoj katoličkoj inteligenciji.
4. Život – Izlazi svaki drugi mjesec. Zagreb, Palmotićeva 31. Pretplata 36 Dinara. List za unutarnju kulturu mlade hrvatske katoličke inteligencije.
5. Vrhbosna – Izlazi dva puta mjesečno. Sarajevo, Kaptol. Pretplata 50 Dinara. Crkveno-politička smotra, koja prati sve događaje crkvenog života kod nas i u svijetu.
6. Franjevački Vjesnik – Izlazi svaki mjesec. Sarajevo, franjevački samostan, Pretplata 40 Dinara. Časopis za franjevačku kulturu namjenjen inteligentnijim slojevima čitatelja.
7. Kršćanska škola – Izlazi svaki mjesec. Zagreb, Kaptol 9. Pretplata 50 Dinara. Glasilo Hrvatskog Katehetskog Društva. Bavi se proučavanjem problema školskog odgoja s katoličkog stanovišta.
8. Sacerdos Christi – Izlazi svaki mjesec. Zagreb, Kaptol 29. Pretplata 45 Dinara. Mjesečnik za svećenički duhovni život. Donosi redoviti prilog «Propovjednik».
9. Bogoslovska smotra – Izlazi četvrgodišnje, Zagreb, Kaptol 29. Pretplata 60 Dinara. Glasilo Hrvatske Bogoslovne Akademije, namjenjeno teološkim znanostima.
10. Sveta Cecilija – Izlazi svaki drugi mjesec. Zagreb, Kaptol 31. Pretplata 40 Dinara. Glasilo Cecilijanskih Društava. Jedini hrvatski glazbeni list uopće. Donosi redovite glazbene priloge. Vrlo je lijepo uređen.

IV. Crkveno-politički i ostali politički tjednici

1. Katolički list – Crkveno politički tjednik. Zagreb, Kaptol 29. Pretplata 100 Dinara. List koji prati crkvenu politiku. 2. Katolički Tjednik – Kulturno politički tjednik za katolike. Sarajevo, Koroščeva ul. 15, Pretplata 60 Dinara. Pučki Katolički list, u kojem se iznosi sve, što se događa u našem i stranom katoličkom životu._

3. Seljačke Novine – Političko glasilo za puk. Zagreb, Kaptol 27. Pretplata 50 Dinara. Katolički seljački tjednik, koji daje najbolje seljačko štivo i prati sve političke i kulturne događaje.

4. Narodna politika – Politički list izlazi četiri puta tjedno, Zagreb, Kaptol 27. Pretplata mjesečno 35 Dinara. Politički list za katoličku inteligenciju i za građanske slojeve.

5. Jadran – Izlazi svakog drugog tjedna. Split, Rimska ul. 3. Pretplata 60 Dinara. Glavni katolički list za Dalmaciju, pravo zrcalo katoličkog života u ovim krajevima Dalmacije.

6. Hrvatska Obrana – Politički tjednik. Osijek I. Kapucinska ul. 8. Pretplata 72 Dinara. Glavni katolički politički list u Slavoniji, osobito važan za grad Osijek i za okolicu.

7. Narodna Obrana – Politički tjednik. Đakovo, Slavonija. Pretplata 50 Dinara. Katolički list za prosvjetu i politički život u Slavoniji, osobito Đakovštini.

8. Narodna Svijest – Politički tjednik, Dubrovnik, Pretplata 60 Dinara. Katolički list za Dubrovnik i za cijelu južniju Dalmaciju.

V. Crkveno-politički i ostali politički tjednici

1. Narodna Straža – Politički tjednik. Šibenik. Pretplata 60 Dinara. Katolički list za Šibenik i cijelu sjevernu Dalmaciju 2. Požeške novine – List za Požegu i okolicu. Požega (Slavonija). Pretplata 50 Dinara. Tjednik koji se pretežno bavi komunalnim pitanjima u požeškom kraju.

3. Narodna Sloboda – Politički dnevnik. Mostar, Hercegovina. Pretplata 60 Dinara. Jedini katolički list u Hercegovini. Prati sam katolički život u Hercegovini i referira o političkim događajima.

4. Hrvatske Novine – Izlazi svaka dva tjedna. Subotica. Pretplata 60 Dinara. Jedini hrvatski katolički list za bunjevačko-šokačke Hrvate u Vojvodini.

5. Christliche Volkszeitung – Njemački tjednik. Osijek I. Kapucinska ul. 8. Pretplata 95 Dinara. Jedini njemački katolički list u cijeloj našoj državi. Vrlo dobro uređivan.

VI. Ostali katolički listovi

1. Pučki prijatelj – Katolički tjednik u Istri. Trst. Pretplata 10 Dinara. Jedini hrvatski katolički list istarskih Hrvata. Vrlo lijepo uređivan. Donosi i gospodarski prilog.

2. Naša Nada – Katoličke novine za Američke Hrvate. Sr. Clevenland Ohio. Pretplata 1 ½ Dolar. Glasilo Hrvatske Katoličke Zajednice i jedini hrvatski list u Sjedinjenim Državama Sjeverne Amerike.

3. Glasnik biskupija Bosanske i Srijemske. Đakovo. Pretplata 40 Dinara. Službeni vjesnik za svećenstvo đakovačke biskupije.

4. List Dubrovačke biskupije – Dubrovnik, Pretplata 25 Dinara. Službeni vjesnik za svećenstvo dubrovačke i kotarske biskupije. (Ovaj popis listova izdalo je Pijevo Društvo za promicanje katoličke štampe među Hrvatima, Zagreb, Kurelčeva ul.br.3. II. Uredio Dr Josip Andrić. Tiskara Narodne Prosvjete z.s.o.j. u Zagrebu – 1928. g.)

- Župni arhiv – arh.br.203/1928.g.

1928. G. DRUŠTVO ZA ŠIRNJE VJERE – ISKAZ

Društvo je ustanovljeno 1925. g. sa 30 članova a godine 1927. poraslo na 60 članova.

Djelovanje društva lijepo napreduje, svaki mjesec drži se predavanje o aktualnim pitanjima raširenja vjere među poganima i domaćima. Članovi drže glasnik «Misije» a i revno raširuju u selu katoličku štampu, tako radeć po načelima «Katoličke aleluje».

Ujedno potpomažu, po mogućnosti, sakupljeni u «desetare» i novčanim prilozima djelovanje propagande naše sv. vjere. – U Kukujevcima 8. rujna 1928. g. Stjepan Uroić, župnik.

- Župni arhiv: broj 295/1928. g.

1929. GODINA

Kralj Aleksandar ukinuo je Ustav 6. siječnja 1929.g. Raspustio je skupštinu i uveo svoju apsolutističku vladavinu. Na čelo svoje vlade postavio je generala Petra Živkovića. Država se nazvala Kraljevina Jugoslavija, a podijelom države na banovine raskomadano je područje i hrvatskog naroda. Narodna imena, zastave i drugi narodni simboli bili su zabranjeni. Otvoreno je uvedena centralistička i hegemonistička vladavina velikosrpske buržoazije i dvora. Zavladalo je nasilje i bezakonje, pooštreni su zakoni protiv komunista i nacionalista, zabranjena sloboda govora, uvedena cenzura i Sud za zaštitu države, koji je na stotine ljudi smakao a na tisuće utamničio. Sve je to rodilo nepomirljivu nacionalističku i separatističku skupinu ustaša, koja se u inozemstvu počela okupljati oko Ante Pavelića mlađeg. Ta je skupina bila bez većeg oslonca u hrvatskom narodu i služila se terorističkim načinom i akcijama u Lici i Zagrebu.

- (Trpimir Macan: Povijest hrvatskog naroda, Školska knjiga, Zagreb 1971. str. 209.)

Aleksandrova diktatura zahvatila je i katoličku Crkvu. To se vidi i iz dopisa Biskupskog ordinarijata u Đakovu, broj:792/1929. od 25. maja 1929.g.

«Biskupski ordinarijat Vam preporuča da za zaštitu vjerske nastave u školi prema crkvenim kanonima poduprete akciju Središnjega Katoličkog Narodnog Saveza, pak da saberete što više potpisa u Vašoj župi i da molbu u obliku brzojava ili pisma upravite Njegovom Veličanstvu Kralju, kako je sastavljena na tiskanici, koju ste primili iz Zagreba. Te tiskanice upotrijebite tako, da ništa drugo ne dodajete osim oznake mjesta i datuma, te potpisa Vaših župljana. Ovu akciju provodite brzo i to izvan crkve i mimo propovjedaonice, a i bez održavanja ikakvih sastanaka.

Biskupski ordinarijat.

- Župni arhiv – arh.broj: 219/1929.

Brzojav
Njegovom Veličanstvu Kralju Aleksandru

Potpisani usrdno mole, da Vaše Veličanstvo prije previšnje sankcije školskoga zakona blagoizvoli uvažiti adresu smjerno podastrtu u ime tisuća vjernika po Središnjem Katoličkom Narodnom Savezu.

Vlastoručni potpisi:
Ivan Marošević
Stjepan Uroić
Marko Marošević
Đuro Grubić

Crkveni odbor:
U Kukujevcima, 20. svibnja 1929.
Uroić Stjepan
Školski odbor:
Jure Michels, predsjednik
Lazo Kovačević

Općinski odbor
Imre Michels, načelnik
Petar Kovačević
Josip Gajčević
Marijan Oskomić
Antun Borković
Blaž Đurković
Lazo Kovačević
Antun Bertić
Vinkler Lorenz
Vinko Litrić
Luka Franjković
Pavle Rehak
Marijan Marošević
Antun Heit

- Župni arhiv – arh. broj:211/1929.

1929. G. DIJETE – NEPREDVIĐENO ROĐENO U KUKUJEVCIMA

Velečasni gospodine Župniče!

Godine 1912. bio sam putovati sa mojom ženom kroz Kukujevce. Žena je bila u drugom stanju i ženu snađe porod te se sklonimo pred kuću jednoga čovjeka i moja mi žena rodi kćer koju sam dao krstiti u Kukujevačkoj crkvi rimokatoličke vjere koju vjeru ja i moja žena smo imali i koju održajemo još i danas. To je bilo mjeseca kolovoza od 5. do 8. datuma 1912. g.

Gospodine župniče, kako sam gore rekao da sam dao dijete krstiti, to blagoizvolite pogledati u knjigu Matice, tamo ćete naići na godinu i datum koji sam gore rekao i naznačio.

Gospodine župniče, lijepo Vas molim da mi pošaljete krsni list moga djeteta koji joj do danas nije trebao, a sada hoće da položi sakramenat ženidbe te joj nužno treba i molim poslati putem pošte sa pouzećem i ujedno Vaš posao obračunat.

Ja se zovem Marko Grčić a moja žena Luca Grčić, a moja kćerka koja se je tamo u Vašoj župi krstila Marija Grčić.-

Sa poštovanjem – Marko Grčić kbr. 382. Gundinci, zadnja pošta Kopanica.

- Župni arhiv – br. 419/1929. g.

1930. G. ŽANDARMI MOLE OBAVIJEST O MARIJINOJ KONGREGACIJI

Kukujevački općinski bilježnik Franjić piše župniku 20. siječnja 1930. g.: «Velečasni gospodine! Žandarmerijska stanica u Erdeviku telefonom zatražila je da Vas zapitamo, da li u Kukujevci postoji udruženje «Marijine Kongregacije», pa da odmah telefonski njih izvjestimo.

Molimo Vas, da mi izvolite odmah saopćiti, da li odnosno udruženje postoji ili ne, da žandarmerijsku stanicu uzmognem telefonski izvijestiti.

- Župni arhiv – broj: 20/1930.

1930. G. KRIZMA U KUKUJEVCIMA

Prema ovostranoj Okružnici br. 535. proglašenoj u «Glasniku br. 6; 1930. obaviti će se ove godine u proljetno doba dijeljenje svete potvrde i kanonski pohod u Vašoj župi.

Tim povodom upozoravate se na slijedeće:

1. Da djecu za sv. potvrdu dobro pripravite. Odrasla mladež imade se uoči krizmenog dana kod dolaska i pohoda biskupova sakupiti u crkvi radi ispita iz kršćanskog nauka. Školska djeca biti će ispitivana u školskim prostorijama.
2. S razloga, što biskup putuje u svome autu pak je pratnja banderija upriličena i za jahače opasna, ovijem određuje da svoje župljane sklonete da ne šalju svoje deputacije i konjanike izvan mjesta, nego doček neka bude na početku sela ili što je još bolje, negdje u blizini crkve ili ispred same crkve. Biskup dolazi u župu oko 4 sata poslije podne.
3. Da privite zapisnike točno i savjesno ispunite do dana kanoničkog pohoda, kada će biti pregledani i potpisani.
4. Da se za otpremu biskupove prtljage iz župe nakon obavljenog pohoda i sv. potvrde pobrinete.
5. Objedi neka budu jednostavni i bez velikog troška, a večera bez uzvanika osim nadležnog dekana.
6. Ovijem se ujedno izvješćujete, da je za propovjednika u Vašoj crkvi na dan krizme poslije moje sv. mise određen v.g. Stanko Divić. – Đakovo, 3. travnja 1930. g.

Dodatak: Podizanje slavoluka neka izostane, a isto tako neka se izbjegava svaki suvišni trošak za dekoracije. Mjesto slavoluka može se ulica ispred crkve ukrasiti šumskim zelenilom, što ne iziskuje posebni trošak. – Antun Akšamović, biskup

broj:535/1930. g.
Župni arhiv – broj: 198/1930.

Općinsko poglavarstvo moli župnika dne 24. svibnja 1930. g. da dođe na sjednicu, «radi sporazumjevanja i dogovora u detalje, kako bi se doček i boravak Presvjetloga gospodina Biskupa što ljepše i svečanije izvršio».

Župni arhiv – broj:259/1930. g.

A 29. svibnja 1930. g. kukujevačka općina javlja župniku: «... priopćuje se naslovu, da je općinski odbor u svojoj sjednici održanoj 28. ovog mjeseca odlučio, da se podigne samo jedan slavoluk i to kod zgrade općinskog poglavarstva».

- Župni arhiv – broj:265/1930. g.

Dana 29. svibnja 1930. g. u večernjim satima, Kukujevčani su dočekali svoga biskupa Antuna Akšamovića. Naročito se isticala lijepa narodna nošnja brojne mladeži. Već navečer pri svečanom ulazu u crkvu, bila je ona, iako neobično prostrana, ispunjena do poslijednjeg mjesta. Presvjetli gospodin je održao propovijed s motom: «Zakon Gospodnji krijepi duše».

Sutradan, 30. svibnja 1930. g. je biskup u još punoj crkvi služio tihu sv. misu, a propovijed je izrekao g. Stanko Divić, vjeroučitelj iz Sr. Mitrovice. Zatim je slijedila Sv. krizma brojnih kukujevačkih krizmenika.

Nakon svečanog ručka koji je dao vlč. g. Stjepan Uroić, upravitelj župe, krenuo je presvj. gospodin u župu Erdevik, gdje mu je priređen veličanstven doček. Zvonila su zvona i na katoličkoj i na pravoslavnoj crkvi, topovi pucali, vatrogasna glazba svirala.

- Izvor: Glasnik Biskupije Bosanske i Srijemske, broj:16 od 31. kolovoza 1930. g. str. 136.

1930. G. POMOĆ POPLAVLJENIMA U FRANCUSKOJ

Kukujevačka općina piše župnom uredu dne 11. travnja 1930. g. « Po naređenju Predsjednika Ministarskog Savjeta i Ministra Unutrašnjih Poslova, dostavljenom telegrafski preko Kraljevske Banske Uprave, Srijemskom načelstvu određen je 14. travnja o.g. kao Francuski dan, kada se imadu prikupljati prilozi za postradale od poplave u Francuskoj.

Općini je stavljeno u dužnost, da organizira posao za prikupljanje priloga na području općine.

Da se postigne što bolji uspjeh oko sakupljanja u crkvi sa prodikaonice pozvati župljane na darovanje priloga u spomenutu svrhu. Prilozi se imaju predavati u općini kroz cijele dane 13. i 14. travnja o.g. određenoj osobi za sakupljanje.

Broj 1057/1930. arh.br.212/1930.

1930. G. ČLANOVI UTEMELJITELJI HRVATSKOG RADIŠE

Hrvatski Radiša, društvo za promicanje rada, odgoja i namještanje trgovačke, obrtničke, industrijalne i poljodjelske omladine, Zagreb, Šenoina 16, piše dne 5. kolovoza 1930. g. župnom uredu Kukujevci: «Svojevremeno imali ste dobrotu ispraviti naš poslani Vam popis utemeljiteljnih članova u Kukujevcima prema kojima smo dali izraditi članske diplome i koje su sada gotove.

Slobodni smo u privoju ovog lista rečene diplome Vam priposlati s molbom, da ih naslovnicima uručite, a nas kratko o tome izvjestite. Diplome pripadaju gospodi:

1. Mihels Imre
2. Rehak Pavao
3. Šmituc Josip

Mi Vam se već unaprijed na učinjenoj usluzi zahvaljujemo, te bilježimo izrazom poštovanja.

Arh.br.438/1930.

1930. G. PRITUŽBA OPĆINSKOG NAČELNIKA NA ZVONARA LUKU ŠUBARIĆA

Rkt. župni ured Kukujevci
Broj: 567/1930. – Prijepis
Slavnom općinskom Poglavarstvu Kukujevci

Pošto se približava Nova godina, kad Općinsko poglavarstvo bira zvonara za župnu crkvu, te se nakon usmene pritužbe gospodina Načelnika Općine na sadašnjeg zvonara Luku Šubarića, podnosi slijedeće pritužbe i pismeno.

Zvonar Luka Šubarić pokvario je proljetos crkvene satove: jednostavno djeca su navijala i ravnala satove, te tjerali sat crkveni na tornju čas naprijed čas natrag, pritiskivali, da prije izbija, a da ide po željeznici točno, to je zvonaru deseta briga.

Da je to istina, kad je Ilija Krstić popravljao toranj, djeca su natjerivala satove i na tornju pušila, gdje je sve masno od petroulja, te se može sve zapaliti.

26.X. pustio dječurliju na kor, da sami zvone samo 1 zvono. Nastala je takva vika, da su prolaznici došli meni javiti, penjali su se na njih i otvarali orgulje.

12.X. pustio zvonar djecu da zvone, te su pootvarali pendžere – veliki i mali na koru, te su se pendžeri noću za vrijeme oluje razbili.

25.XI. zvonila o podne djeca I. razreda te su samo otkucavali ko na vatru, a zvonara ni blizu.

26.XI. nije ga bilo ujutro u crkvi.

27.XI. nije na večer zvonilo za mrtvoga.

29.XI. zvonilo umjesto u 7 u pola 8 sati ujutro

30.XI sat išao pola sata naprijed, a navečer zvonila djeca sa sva tri zvona umjesto s jednim, svirala u orgulje, a zvonar jednostavno pred školom razgovarao sa općinskom primaljom.

3.XII. zvonilo umjesto u 6, u tričetvrt 6, a navečer pozdravljenje u pola 7, umjesto u 7.

4.XII. nije odbacio snijeg pred crkvom.

6.XII. zvonilo umjesto u 2, u pola 3.

9.XII. zvonilo umjesto u pola 10, u četvrt 10, po crkvenom satu.

Odnio bez znanja župnika 2 fina peškira od ukopa Vorgićeve – još danas nije crkvi platio peškire – itd. (ove je pritužbe na zvonara napisao župnik Stjepan Uroić).

- Župni arhiv – broj:567/1930.

1931. G. NJEMAČKO ODJELJENJE U KUKUJEVAČKOJ OSNOVNOJ ŠKOLI

Upravitelj škole Ante Šimić šalje župniku prijepis dopisa viših upravnih vlasti, kojim se stvara njemačko odjeljenje u osnovnoj školi u Kukujevcima. Glede udžbenika učitelj kaže: «neka izvoli naslov predložiti koji su udžbenici potrebni – te ako ih bude moguće nabaviti – nabavit će se.» Stanje njemačkog odjeljenja dne 30. siječnja 1931. g. u brojkama izgleda ovako:

I. razred	24 učenika
II. razred	11 "
III. razred	7 "
IV. razred	6 "
V. razred	5 "
Ukupno:	53 učenika

- Župni arhiv – broj:56/1931. g. arh.br. 43/1931.

1931. g. u Kukujevačkoj osnovnoj školi je radila i učiteljica Margica Josipović.

- Župni arhiv – broj:177/1931. g.

1931. G. NOVI ZVONAR

Općina kukujevačka javlja župnom uredu Kukujevci, dne 16. XII. 1931. g. pod brojem:4729/1931.

«Opštinski odbor u sjednici održavanoj dana 24. XI. 1931. g. točka 45. izabrao je za crkvenog zvonara za godinu 1932. Marka Grgičevića iz Kukujevaca uz godišnju nagradu od 2500 dinara.- Ovaj zaključak odobrilo je sresko načelstvo rešenjem svojim od 2. XII. 1931. g. broj:127355.- što se naslovu znanja radi priopćuje.

Bilježnik: Rehak
Načelnik: Marošević

- Arhivski broj:458/1931. g.

1932. G. ANA HORVATOVIĆ PREŠLA NA ISLAM

Ana Horvatović piše dne 20. travnja 1932. g. u Biljeljini:

«Opštini Kukujevačkoj – Kukujevci – Čast mi je ovim izvijestiti tu opštinu, da sam dne 20. aprila 1932. g. prešla na Islam u Bijeljini te sam uzela ime Hanifa.

Ujedno molim gornju opštinu da me brišu iz svojih knjiga u koje sam eventualno upisana.

- Zanimao sam se za ovaj slučaj i župljani su mi rekli da je Ana učinila tek korak zbog nepodnošljivih prilika u obitelji. Po savjesti nije ni mogla ostati u kući s ocem psihopatom. Majka joj je umrla ranije. Žalosna priča o jednoj obitelji.

- Župni arhiv – broj172/1932.

Od 13. rujna do 06. listopada 1933. g. domaće Društvo «Jugoslavenski Lloyd» priredilo je veliko putovanje na Istok i u Sv. Zemlju luksuznim parobrodom «Kraljica Marija» (17.500 tona), sa vrlo opsežnim programom putovanja, na koji su pozvani i kukujevčani.

Ovakav poziv i program zaprimljen je u Kukujevačkoj župi 01. srpnja 1933. g. pod brojem 274.

1933. G. KUKUJEVAČKI GROBAR

Sremsko načelstvo u Šidu svojim rešenjem od 17. II. 1933. g. broj:930/33 odobrio je ugovor sačinjen sa Ivanom Šulekom kao i njegov izbor za stalnog grobara a pod uvjetima navedenim u ugovoru koji je s njim sačinjen.

Bilježnik: Rehak
Načelnik: Marošević

(Šulek Ivan je bio izučeni vrtlar)
- Župni arhiv – broj:909/1933. arh.br.120/1933. g.

1933. G. U KUKUJEVCIMA POSTOJI HRVATSKA ČITAONICA

Čerevećki župnik Gašpar Feucht piše dne 28. listopada 1933. g. pod brojem:374/1933.:

Ovdje postoji djevojačko društvo Srca Isusova. Isto priređuje svake godine na Božić zabavu, koja je uvijek vrlo dobro posjećena.

Saznao sam, da Vi gospodine župniče, imate u Hrvatskoj čitaonici lijepe zabavne komade za veće djevojke. Izvolite se eventualno u toj stvari obratiti na gospođu Re-

hak. Molim, ako imate, budite tako dobri pa mi pošaljite ih što prije, da se možemo polako pripraviti. Eventualne troškove ću isplatiti.

Čuo sam nadalje, da djevojačko društvo Srca Isusova u Kukujevcima pjeva zlatnu krunicu. To bih htio i kod naših djevojaka uvesti, zato Vas lijepo molim pošaljite note, da ih prepišem.

- Župni arhiv – broj:450/1933. g.

1936. g. U Kukujevačkoj osnovnoj školi je upraviteljica škole bila Zlata Antolić.

- Arh.broj:136/1936. g.

1937. G. KANONSKI POHOD I DIJELJENJE SV. KRIZME U KUKUJEVCIMA

Prema ovostranoj okružnici broj:451/1937. proglašenoj u Glasniku br. 6. str. 42. godine 1937. obaviti će se ove godine u proljetno doba dijeljenje sv. Krizme i kanonski pohod u Vašoj župi.

Tim povodom upozoravate se na slijedeće:

1. Djecu valja za sv. Potvrdu dobro pripraviti.
2. Neka se izbjegava svaki trošak za dekoracije. Slavoluka ne treba podizati, a umjesto toga može se ulica ispred crkve ukrasiti šumskim zelenilom, tako da se nikakvim troškom ne tereti ni crkvena ni općinska blagajna. Narod i školska mladež neka se sabere oko crkve. Isto tako nema pravoga razloga da se vješaju zastave.
3. Privite zapisnike izvolite savjesno i točno ispuniti u obadva primjerka do dana kanonskog pohoda, kada će biti pregledani i potpisani, a odmah potom ćete jedan primjerak kanonske vizite dostaviti Ordinarijatu za biskupski arhiv, dok ćete drugi primjerak pohraniti u svojem župnom arhivu.
4. Gdje biskup ostaje na objedu ili večeri, objedi neka budu jednostavni i bez velikoga troška, a večere bez uzvanika, osim nadležnoga dekana.
5. Biskup će stići u Vašu župu dne 31. svibnja u 5 sati poslije podne.
6. Prigodnu propovijed na dan sv. Krizme reći će u Vašoj župi vlč.g. Antun Cvrković iz Gibarca o čemu je isti obaviješten.
7. Za priložene tiskovnice kanonske vizite izvolite odmah priviticu čekom amo dostaviti iznos od 12. din. ukupno, uz teret crkvene blagajne.
8. Primanja predstavnika ureda i društva u koliko bi bila poželjna od strane samih župljana obavit će se na dan biskupovog dolaska pred večer između 6 i 8 sati.-

Antun Akšamović, biskup (Broj:451/1937 – 7. travnja 1937. – arh.br.184/1937.

Sv. Krizma obavljena 01. lipnja 1937. g. u Kukujevcima. Bilo je oko 400 krizmenika. Župna crkva je bila u ruševnom stanju.

- Izvor: Glasnik Biskupije Bosanske i Srijemske, broj:11 od 15. lipnja 1937. g. str. 83.

1937. G. CRKVENI GOD U KUKUJEVCIMA

Na svetkovinu Presvetog Trojstva u Kukujevcima, imao je pjevanu svetu misu Emerik Gašić a propovjedao je Josip Gebl, župnik iz Čalme.

E. Gašić je bio župnik u Moroviću.

- (Brojevi:196 i 201/1937. g.)

1937. G. MILOSTINJE

U sabirnim milodarima za pobožna društva u župi Kukujevačkoj kroz godinu 1936.

1. Milostinja za «Božji grob» 25 Din.
2. " «Petrov novčić» 50 "
3. " «Slijepe» 18 "
4. Milostinja za «Siromašne crkve» 22 Din.
5. Milodari «Siromašne crkve» 20 "
6. Milostinja «Katoličku štampu» 25 "
7. " «Raširenje vjere» 13 "
8. " «Katoličku akciju» 20 "
9. " «Krššćansku znanost» 15 "

U Kukujevcima 6. srpnja 1937. g.

Stjepan Uroić
župnik

Arh.broj:307/1937.

1938. G. BROJ PRIČESTI

U 1937. g. podijeljeno je u ovoj župi 11.200 partikula sv. pričesti. – Petar Hrga u izvještaju dekanatskom uredu dne 22. travnja 1938. g.

Arh.broj: 91/1938. g.

1938. G. STANJE DUŠA

U Kukujevcima je 1938. g. bilo 2586. katolika.

Arh.broj:28/1939. g. 30. siječnja 1939. g. Petar Hrga, župnik.

26. PETAR HRGA (1938. – 1942.)

Rođen je 22. veljače 1876. g. u selu Vidoši kod Livna. Za svećenika je zaređen 01. srpnja 1900. g. Iz Vrbanje dolazi u Kukujevce gdje dekretom Biskupijskog ordinarijata u Đakovu od 04. siječnja 1938. g. broj: 21/1938. je imenovan župnikom.

Za vrijeme župnika Hrge u Kukujevcima je 1938. g. bilo 2.586 stanovnika katolika. Te je godine podijeljeno u kukujevačkoj župi 11.800 pričesti.

Župnik Petar Hrga ostao je u Kukujevcima do 31. ožujka 1942. g. kada odlazi za župnika u Drenovce. Umro je 1945. g. kao drenovački župnik.

- Župni arhiv, 1938. g.

1939. G. BLAGOSLOV HRVATSKOG DOMA

Jučer, dne 20. listopada 1939. g. došla su dva izaslanika od Odbora Hrvatskog doma, Hrvatske čitaonice i najavili da će se nova zgrada «Hrvatski dom» blagosloviti na 29. listopada 1939. g na nedjelju Krista Kralja. Zamolili su da se to javi i preuzvi-

šenom gospodinu biskupu i da se zamoli da preuzvišeni gospodin pošalje na taj dan delegata koji će obaviti svečani blagoslov doma.

Prema njihovoj želji moli potpisani prečasni biskupski ordinarijat da izvoli poslati gospodina delegata koji će dom blagosloviti.

Potpisani je upozorio izaslanike da je na taj dan klečenje u svim crkvama naše biskupije. Odgovorili su da oni prije nisu mogli javiti, a sada je zadnji čas i sve je za taj dan gotovo, spremljeno.-

U Kukujevcima, 21. listopada 1939. g. Petar Hrga, upravitelj župe.

- Arh.broj:243/1939. g.

1942. G. POSUDILI CIGLU

Potpisani izjavljuju, da će posuđenu ciglu, koju su odnijeli iz župnog dvorišta, a koju su kupile bratinke iz milodara koje su skupile po selu za kapelu, vratiti.

Cigla je posuđena, jer je ljudima bila potrebna za podziđivanje kuća koje su bile oštećene od vode.

Ovim se obvezujemo da ćemo ciglu, čim bude moguće, nabaviti i vratiti i dovest na njezino mjesto.

Antun Vorgić	1000 komada	
Manda Živanović	200	"
Marija Franjković	600	"
Andres Wagner	1000	"
Nikola Gajčević	1000	"
Martin Ivakić	600	"

- Župski arhiv – 22. III. 1942. g. bez broja.

27. ANTUN CVRKOVIĆ (1942. – 6 mjeseci)

Rodio se u Vinkovcima 02. kolovoza 1884. g. Zaređen u Đakovu 1911. g. Od mjeseca ožujka do 01. listopada 1942. g. upravlja župom u Kukujevcima. Imao je velikih neugodnosti s crkvenim odbornicima radi dobivanja plaće koju je zaslužio upravljajući župom u Kukujevcima. Čak su ga odbornici tužili u Đakovo da nije savjesno vršio svoje dužnosti. Biskup je uredovao odredivši Cvrkoviću doličnu plaću.

- Župski arhiv, godina 1945. i 1946.
- Šematizam iz 1963. str. 199.

28. FRAN MARTINČEVIĆ (1942. – 1944.)

Rodio se u Bosanskom Brodu 16. srpnja 1893. g. Za svećenika je zaređen 20. prosinca 1914. g. Bio je kulturan i načitan svećenik. Amaterski se bavio povješću i napisao nekoliko članaka u našem biskupiskom Glasniku. Pisao je i o prošlosti župe Srijemska Kamenica, odakle je došao u Kukujevce 01. listopada 1942. g.

U Kukujevcima je bio župnik u najgorim ratnim danima. Za vrijeme njegova župnikovanja teško je oštećena župna crkva Presvetog Trojstva u Kukujevcima. Minirani toranj srušio se na lađu crkve i uništio krov i strop na cijeloj crkvi. Spominje se

da su to učinili domaći kukujevački «Švabe» ogorčeni što moraju napustiti mjesto, dolaskom komunista-partizana.

Kada je bio određen dan i sat, 12. studeni 1944. g. u 15,30 sati, za miniranje crkve, Hrvati katolici ostali su u svojim domovima i dvorištima, a neki u njivama, dok su mjesni Švabe iako katolici, došli da gledaju rušenje crkve – kako tvrde neki naši Hrvati – očevici: Anastazija-Stajka Đuričić, r. 17. 05. 1911. g. je iz svojega dvorišta gledala i slušala što se zbiva, živa još i danas (2003. g.) u Osijeku, zatim Josip Šorgić, r. 19. 03. 1929. g. gledao sa još nekoliko starijih muškaraca iz planine Fruške gore i mnogi drugi. Naš svijet – Hrvati-župljani, gledali su i pratili sa svojih pragova i dvorišta kako se ruši njihova svetinja, velebna crkva, dika i ponos, ne samo sela Kukujevaca, već čitave đakovačke biskupije, pa i šire.

Župnik Fran Martinčević, koji je te kobne godine i tih bolnih dana i časova bio tu, s nekoliko Kukujevčana je išao komandi njemačke vojske u mjestu, moliti da se ne ruši crkva, ali su bili na grub način istjerani. Nitko od mjesnih Švaba katolika, a bili su svi katolici, nije ništa poduzeo, da se ne ruši crkva.

Do Hitlerova dolaska na vlast u Njemačkoj, Švabe su u našim krajevima živjeli s Hrvatima u dobrim odnosima. Poslije toga su se sve više udaljavali od Hrvata, odnosi su bili sve gori, tako da su Švabe prešli u otvorenu mržnju prema Hrvatima. Govorili su Hrvatima: Srbe u Srbiju, Hrvate u Karpate i u Bosnu, a ovi krajevi: Srijem, Banat i Bačka, bit će Mali Reich.

Župljani Hrvati katolici su dolazili i suze ronili nad porušenom svojom velebnom crkvom. Prolazili su kraj porušene svoje svetinje s uzdasima: «da li ćemo dočekati da se popravi?».

Poslije ovih događaja Fran Martinčević moli biskupa da ga premjesti iz Kukujevaca. Tako 28 svibnja biskup izdaje dekret broj 745/1945. kojim ga premješta za upravitelja župe u Rumu, ali već 05. lipnja 1945. g. dopisom broj:771/1945. javlja da je obustavljen Martinčevićev premještaj u Rumu, nakon izvještaja kapelana Ivana Kuhnera o prilikama u Rumi. (Tamo je ubijen župnik Lahajner Ivan. Smrt je nastupila kao posljedica mrcvarenja). – Biskup Martinčeviću nudi Inđiju «ako osjeća potrebu da ode iz Kukujevaca». Stanje crkvene blagajne je prikazao tutorima 05. kolovoza 1944. g. kako se vidi iz blagajničkog dnevnika, a službeno je predao blagajnu gibaračkom župniku i dekanu Antunu Cvrkoviću tek 26. kolovoza 1945. g. Martinčević je dakle u Kukujevcima ostao do 05. kolovoza 1945. g. Službena primopredaja je obavljena tek 15. siječnja 1946. g. prema biskupskom nalogu od 10. kolovoza 1945. g. Za ratne prilike razumljivo.

Fran Martinčević je umro 18. svibnja 1959. g. Na sahranu su mu došli svi, bez obzira na vjeru i narodnost i što je crkva u to vrijeme bila progonjena.

- *Šematizam iz 1916. g. kapelan u Semeljcima, str. 45.*
- *Šemetizam iz 1928. g. upravitelj župe u Gradištu, str. 75.*
- *Petar Masnić: Zapisi o župi Kukujevci, str. 1,2 i 3*
- *Župski arhiv – gore navedeni spisi i blag. dnevnik*
- *Župski arhiv, g. 1945. i 1946.*
- *Šematizam iz 1963. str. 201.*

29. ANTUN CVRKOVIĆ (1944. – 1946.)

Nakon odlaska župnika Frana Martinčevića, kukujevačkom župom opet upravlja gibarački župnik Antun Cvrković i CRKVENI ODBORNICI a to su: Ivan Marošević,

Đuro Brčić, Stjepan Marošević, Marijan Marošević, Antun Bapčanović, Mato Franjić, Nikola Cvrković, Tomo Kolarić i Pavle Rehak. Oni su bili odbornici crkvene općine. A tutori su bili: Ivan Marošević i Mato Franjić. Stalno je dolazilo do nesuglasica između župnika Antuna Cvrkovića i crkvenih odbornika, pa je čak i biskup Antun Akšamović morao smirivati situaciju.

30. LEON AŠIKU (1946. – 1947.) profesor (iz plemena MIRDITE)

Albanac, rođen u Albaniji 1890. g. Za svećenika je zaređen 1912. g. Emigrirao je iz Albanije u vrijeme Kraljevine Jugoslavije. Prvo je bio u beogradskoj biskupiji, a onda prešao u đakovačku biskupiju.

Bio je poslije II. svjetskog rata član Staleškog udruženja katoličkih svećenika Srbije, a mnogi misle da ga je za to vrbovao župnik Petar Masnić. Crkveni odbornici nisu baš bili sretni njegovim dolaskom, pa su čak i biskupa molili da im pošalje drugog svećenika i to Roka Vukovića, ali kako je on bio dosta bolestan, nije se mogao primiti župe u Kukujevcima.

Biskup je odgovorio kukujevačkom crkvenom odboru da lijepo prihvate župnika Ašiku i urede mu stan i ostalo, te da će se o svemu dogovoriti kada biskup Akšamović dođe u Kukujevce držati sjednicu.

Nakon ovog biskupovog odgovora, kukujevački crkveni odbornici i pobožna društva čestitaju biskupu Antunu Akšamoviću imendan. Biskup odgovara na te čestitke: «Na vaš brzojavni pozdrav u kojem ste mi izrazili Vašu čestitku, ovim Vam uzvraćam srdačnu zahvalu. Vaše dobre želje i molitve prikazane Sv. Antunu izražaj su Vaše odanosti prema crkvenom poglavaru i prema mojoj visokoj službi koju obnašam. Sve to zaslužuje da Vam izručim svoje priznanje i srdačnu zahvalu. – Tvrdo sam uvjeren, da će Vaš složan rad sa svećenikom gospodin Bog blagosloviti, te će se postupice moći ispraviti ogromne štete, koje je prerani rat zadao Vašoj župi. Glavna je briga da župa dobije bogomolju u određenoj zgradi kako smo se prigodom mojega boravka sporazumjeli. Čim se zgrada dobije u posjed, odmah će se najmanjim troškom moći prilagoditi za službu Božju. Temeljiti popravak župne crkve trebat će dulje vremena jer su troškovi za tu svrhu vrlo veliki. Stoga će trebat čekati dok se vidi da li će državna vlast moći pristupiti otplaćivanju ratne štete. Savezno s time će se udesiti program obnove župne crkve. – Svima Vama poštovani prijatelji izručujem svoj srdačan pozdrav i podjeljujem biskupski blagoslov».

Iz biskupova odgovora na drugu čestitku iz Kukujevaca, vidi se koja su pobožna društva postojala u župi. Biskup zahvaljuje za imendansku čestitku Pjevačkom društvu Sv. Cecilije, Trećem redu Sv. Franje, Društvu Srca Isusova i Društvu Sv. Krunice. Te su ga čestitke «potpuno i vrlo ugodno iznenadile».

Predsjedništvo okružnog Narodnog Odbora za Srijem u Srijemskoj Mitrovici, pod brojem 23783/1946.g. od 30. kolovoza 1946. g. razmotrivši predstavku Upravnog odbora rimokatoličke crkvene općine iz Kukujevaca, u predmetu zamolbe da se za potrebe bogomolje u Kukujevcima ustupi kuća pokojnog Imre Mihelsa, odobrio je da se tražena kuća ustupi rimokatoličkoj crkvenoj općini za bogomolju s tim, kada vojska, koja se sada u njoj nalazi, bude istu ispraznila i iz nje iselila.

Biskup Akšamović piše 16. listopada 1946. g. ovako: «Savezno sa dopisom toga župskog ureda od 14. listopada 1946. g. broj: 98, kojim se meni, kao nadležnom biskupu, javlja, da narodna vojska nije mogla isprazniti kuću pokojnog Mihelsa, budući da se još nalaze u Kukujevcima zarobljenici, daje se ovo rješenje: Za vrijeme mojega boravka u Kukujevcima, stvoren je zaključak crkvenog odbora pod mojim predsjeda-

njem, da se kuća Mihelsa zatraži za bogomolju. Ali je ujedno stavljena i opaska, o kojoj se je usmeno raspravljalo, da se imade računati i sa poteškoćama, jer vojna vlast ne rješava brzo one slučajeve, koji se odnašaju na zarobljenike.

Tom prilikom ja sam osobno stavio prijedlog, da se u slučaju odgađanja u pitanju zarobljenika i boravka narodne vojske u Kukujevcima pomišlja i na kuću vlasnika Cvijanovića. Već su onda bile stavljene neke opaske da to neće biti zgodno, radi toga, što je u istoj zgradi bila gostiona i kino. Ja sam na to primjetio, da će se sve prostorije, gdje će se slušati Sv. Misa i Sv. Sakramenti podijeljivati, prije blagosloviti crkvenim obredom. Kao što blagoslov Božji u sv. sakramentima od čovjeka grešnika čini čovjeka pravednika i sve se zaboravlja, što je u životu grešnoga učinjeno, tako isto crkveni blagoslov izražen prema svetim obredima svako mjesto pretvara u pobožno i za službu Božju sposobno.

Budući eto narodna Vojska ne može da tako brzo isprazni kuću pok. Mihelsa, a nastalo je hladno vrijeme te idemo ususret zimi, potrebno je da se što prije župa Kukujevci osigura za bogomolju. Stoga ovim odobravam i određujem, da vlč.g. upravitelj župe sa našim brižnim i složnim crkvenim odborom što prije sklopi pogodbu sa vlasnikom kuće Cvijanović (to je Mato Plemenitaš, m.op.) i da se odmah ista kuća odnosno prostorije prirede i upotrebe za bogomolju. Ovim se daje ovlast g. Leonu Ašiku upravitelju župe i konzistorijalcu biskupije đakovačke, da izvrši obred kako je propisan u Rimskom obredniku na hrvatskom jeziku, str. 285 i dalje. Osim što prostorije poškropite svetom vodom, također i okadite tamjanom, a poslije toga može se odmah služiti sv. Misa.

U toj bogomolji neka se obavlja služba Božja i dijele sv. sakramenti. Čuvanje svetoga oltarnoga sakramenta u cibariju neka se pridrži u sakristiji župske crkve, gdje za to imadu izgrađeni ormarići, koji imadu biti potpuno čisti i ključem zaključani, a ključ mora držati gospodin upravitelj župe kod sebe.

Čim se ova bogomolja bude u posjed primila i za svetu službu Božju osposobila, nama župski ured ovamo dostaviti izvještaj o učinjenom.«

Već 17. listopada 1946. g. Mata Plemenitaš iz Kukujevaca, kućni broj 146, daje u župnom uredu izjavu: «Ja potpisani koji po sudskom rješenju Sreza u Šidu, priznat sam kao nasljednik kuće pokojnoga Rajka Cvijanovića, moga ujaka, ustupam dobrovoljno salu i tri nuzgredne sobe za upotrebu bogomolje za vjernike katolike rimokatoličke župe Kukujevci. Ove spomenute prostorije ustupam u gornju svrhu sve dotle dok se malo ne popravi crkva ili se ne nađe druga zgrada za ovaj cilj pogodna. Ne tražim nikakvu kiriju, ni nagradu za ovo ustupanje, nego to činim veoma drage volje za ljubav i na slavu dragog Boga i mile Majke Božje. – Ovu izjavu i obavezu dajem i primam u kancelariji našeg župnog ureda pred našim velečasnim gospodinom župnikom i to u dva primjerka, od kojih jedan da ide k našem Preuzvišenom biskupu na čuvanje u arhivu Biskupskog Ordinarijata, a drugi da ostaje u arhivi našeg župskog ureda u Kukujevcima» - Mato Plemenitaš.

Za vjerodostojnost gornje izjave i obveze jamči ovaj rimokatolički župni ured Kukujevci, 17. X. 1946. g. – Prof. M.P.Leon Ašiku, upravitelj župe.

Leon Ašiku ubrzo, već 15. ožujka 1947. g. biva odveden po miliciji u zatvor, te je tamo bio suđen na sedam godina prisilnoga rada, ali je ubrzo nakon izdane amnestije vratio se u Kukujevce, kad su već ljetni poslovi bili završeni. Biskup je primjetio da je župnik Leon Ašiku jako uplašen i da želi što prije otići odavde. (U zatvoru je bio u Šidu i Požarevcu).

Za vrijeme uhićenja i odvođenja u Šid, ondašnja milicija je župnika Leona Ašiku jako mučila, tukla i zlostavljala. Oko vrata su mu objesili dvije poveće sušene šunke i tako ga tjerali kroz Šid, i udarali. To je vidjela kukujevčanka Ana Krstić, rođena Živanović koja je tada bila u Šidu, te je viknula tada iz sveg glasa «Velečasni», te ju je tadašnja milicija, i sve ostale koji su to gledali otjerala, a župnik je pognute glave i osramoćen išao dalje. Vidjelo se da je bio jako uplašen, jer mu je prijetilo smaknuće. (Svjedok je i danas živa – 2003.).

Zato je želio što prije otići odavde, a i zbog mještana koji su se stalno s njim prepirali i nešto mu prigovarali.

Tako je biskup Antun Akšamović često morao miriti župnika i crkvene odbornike, jer ustvari nije imao drugoga župnika trenutno za župu u Kukujevcima.

No, kako je župnik Leon Ašiku, inače rođen u sjevernoj Albaniji, morao sa cjelokupnom svojom obitelji otamo izbjeći, kada je tamo na vlast došao Ahmet Zogu, bio je i vrlo osjećajan prema nekim osobama. Imao je starijeg brata Antuna, franjevca, koji je živio u franjevačkom samostanu u Novom Sadu i još deset što bližih što daljnjih rođaka svećenika, među njima i jednog nadbiskupa u Skadru. Leon Ašiku je u Albaniji, prije dolaska Zogua bio načelnik u jednom ministarstvu, dok mu je brat Antun, bio ministar i poliglota. Govorio je jedanaest jezika.

Danom 15. rujna 1947. g. dekretom broj:1328/1947. razrješen je Leon Ašiku službe upravitelja župe u Kukujevcima, te je poslan na dopust od 30. listopada 1947. g. do 01. studenoga 1947. g. imenovan je upraviteljem župe u Irigu, gdje ostaje do svoje smrti. Poboljevao je duže vrijeme, te je otišao u novosadsku bolnicu. Umro je 15. svibnja 1953. g. u Novom Sadu. Pokopan je u Beogradu na novom groblju u obiteljsku grobnicu uz roditelje i ostale članove obitelji. (Drago Domitrović, župnik iriški: Povijest župe Irig i Spomenica, str. 67 i 68).

1. Šematizam iz 1963. g. str. 199
2. Biskupski ordinarijat Đakovo, broj:702/1946. 29. III. 1946. Župski arhiv
3. Župski arhiv 1946. g. i 1947. g.

Još za vrijeme službe župnika u Kukujevcima, dana 24. studenoga 1946. g. vjenčao je Ivana Litrić i Mariju Gajdašić, te im tom prigodom napisao svečani govor koji je pročitan na vjenčanju, a glasi ovako:

Govor svećenika g. Leona Ašiku u crkvi Presvetog Trojstva u Kukujevcima prilikom vjenčanja Ivana Litrića i Marije Gajdašić dana 24. studenoga 1946. godine

Dragi moji mladenci!

Vidite kako danas sunce sija. Imali smo posljednje vrijeme mnogih tmurnih i kišovitih dana. To ne znači da će ti kišni dani skoro prestati. Mogu i dalje biti, kako dragi Bog kaže i biće, ali danas je lijepo i vedro nebo. Za svatove to je velika blagodat i puna radost, kada i mladenci, i rodbina, i prijatelji, svi gosti svečano su odjeveni i okićeni. Ići po šorovima tako po kiši, nije to prijatno, ali kad je ovako vedro i sunčano i toplo i lijepo, tada je i radost veća i veselje snažnije. Onda i pjesma i igranka ide složno i oduševljeno.

Baetate in Domino – Radujte se u Gospodinu! I to je pravo, radujte se u Gospodinu, jer ste danas njega primili rano u jutro pri svetoj misi. On je bio prvi koji je došao u Vašem domu, u Vašim unutarnjim odajama duše i srca, da Vam čestita kao Prvi i najuzvišeniji gost. On, koji je Vas stvorio i koji danas zapečati u sakramentu žanidbe

Vašu ljubav sada i u vječnosti. Imate pravo da se radujete, jer po planu Onoga, koji je Vas stvorio, danas osnujte novu kršćansku obitelj, koju dao Bog i mila Majka Božja, a i ja to želim i u to se i nadam da će biti na uzor i primjer, na čast i ponos, na diku i radost, na slavu i sreću naše župe u Kukujevcima.

Spaja se u jedno najuzorniji mladić, omladinac moje župe, sa jednom djevojkom koja je obavijena tugom velikom, jer nema ni oca ni majke. Bog je k sebi pozvao ono biće koje je najmilije i dragocjenije naše današnje mlade Marije Gajdašić, koja već kao dijete od 7 godina je izgubila svu sreću njenog života, a to je ona i koja se zove i koja jeste – m a j k a. Izgubila je poznije i tatu, te je ostala siroče u životu. Ali kad jedno dobro dijete izgubi svoju zemaljsku majku, tu dužnost preuzima na sebe mila naša slatka, zlatna, krasna, nebeska majka Marija. I ona, koja je radost naša cijela, nada naša jedina, sreća naša istinska, blago naše neizmjerno, sunce našeg života i pravi život naš, trudila je se za Mariju, to dijete bez roditelja na svijetu, da dobije supruga najboljeg, najuzornijeg, najplemenitijeg, najpobožnijeg u našoj župi. Hrvata odličnoga, katolika odličnoga, supruga odličnoga, druga odličnoga, muža odličnoga.

Hvala Bogu i Mariji! Drago moje dijete duhovno, Marijo! Ja znam i razumijem tvoj veliki bol; tvoju veliku prazninu i šupljinu u tvom srcu. Ti bi željela danas da pored tebe budu u ovoj današnjoj svečanosti tvoji mili roditelji, tvoj tata i tvoja mama. Da te vide, da te oni spremaju, s tobom da se raduju i tuguju, s tobom da se smiju i plaču. Da osjete i oni i ti tvoj rastanak sa roditeljima i od roditeljskog doma. Od kuće gdje si vidjela prvu svjetlost svijeta. Da te okite i odjevaju u nevjestu. Da vide kako si razvijena i lijepa, kako bi bili oni ponosni i radosni na to viđenje. Jer si ti njihovo dijete, krv njihove krvi, slika i prilika njihova tijela, kao što je tvoja duša slika i prilika Božja. A kako bi oni od sreće skakutali da vide svadbu njihovog čeda i to jedinoga. Ali im nije dano, ali i tebi nije dano. Stoga je ta tvoja današnja svadba kao ruža u trnju. Trnje, jer ti falu roditelji, a ruža, jer ipak imaš roditelje tvoje majke, sestru tvoje majke, bližu rodbinu tvoju, koja s tobom i plače i pjeva i tuguje i raduje se.

Tješi se i smiruj se. Ja sam Marijo za tebe plakao na dan upisa u župnom uredu kad sam čuo tko ti fali u životu. Ja sam plakao i kad sam sastavljao ove riječi. Ali neću u ovom momentu da plačem, nego da se radujem s tobom i da ti čestitam za nagradu koju si dobila molitvom tvojih roditelja i mile majke nebeske Marije, čije lijepo ime nosiš. Nagradom velim, supruga najboljeg u našoj župi. Njegov primjerni katolički život isticao sam javno prije podne u crkvi pred svima vjernicima. Dao Bog i Marija nama sve mladiće u ovom selu po primjeru katoličkoga života Ivana Litrića. Da su svi kao on, onda bi svećenik bio sav srećan u sredini svoje župe.

Da ja njega vjenčam danas smatram ne samo kao običnu i uobičajenu pastirsku dužnost, nego to držim kao veliku i rijetku čast, da takvog snažnog katoličkog mladića, kao što je Ivan Litrić, vjenčam danas tako svečano pred Bogom i Marijom vezom svetog sakramenta ženidbe.

Obojici Vam želim punu sreću i blagoslov od dragoga Boga i naše mile nebeske Majke i neka uslišaju moju vruću želju da ova obitelj, koja se sada zaklela predamnom na doživotnu vjernost, bude od velikog ploda i duhovne rose za preporod u duhu Krista i Marije u ovoj župi.

Amen!

Navedeni mladenci Ivan i Marija Litrić, dočekali su duboku starost i u Osijeku proslavili svoje zlatno vjenčanje, tj. 50 godina zajedničkog bračnog života, u crkvi «Uzvišenja Sv. Križa» u Retfali koje je vodio velečasni župnik Helmut Schumaher, 24. studenog 1996. g. Živi su i danas – 2004. g.

1944. G. SVETE SLIKE U ŽUPNOJ CKRVI KUKUJEVCI.

1944. g. nabavljene su za kukujevačku crkvu tri svete slike: Gospa Sinjska, dar obitelji Bilić, porijeklom iz Dalmacije (roditelji mladomisnika Ivana Bilić); Sveti Antun i Sveta Terezija od djeteta Isusa.

Slike je radio slikar Nikola Čipor iz Šestina kod Zagreba.

31. ANTUN CVRKOVIĆ (1947. – 1948.)

Od 15. rujna 1947. g. pa do svibnja 1948. g. opet župom u Kukujevcima upravlja župnik Antun Cvrković iz Gibarca. Biskup ga u svojim dopisima moli da provodi mir i red u župi i organizira službu Božju, dok ne dođe novi župnik.

32. PETAR MASNIĆ (1948. – 1975.)

U svibnju 1948. g. za župnika u Kukujevce dolazi PETAR MASNIĆ. Rodio se u Glavicama kod Sinja 06. rujna 1902. g. Masnić je nakon devet godina po dolasku (1957. g.) započeo sa obnovom-popravkom župne crkve. Odmah je osnovan crkveni odbor za popravak crkve koji su sačinjavali: Mata Franjić, Antun Bapčanović, Luka Borković, Živko Jemrić, Janko Gregorec, Marijan Tomić, Mata Plemenitaš, Mika Marinković, Đura Oskomić, Andrija Marinković, Stjepan Grubić i Paja Đurić.

Prvi zadatak je bio sklanjati i čistiti ruševine iz crkve i oko nje. Na poziv zvona, stotine vjernika je dolazilo s lopatama i zaprežnim kolima, sve dok se nije raščišćavanje završilo. Sklopljen je ugovor sa poduzećem «Dom» iz Osijeka, za radove na crkvi, te im isplaćeno za te radove 4.000.000. dinara, a vođen je i sudski spor zbog nesolidnog obavljanja radova, koji je spor dobila crkva u svoju korist. U obnovi tornja, Masnić je dao na srušeni toranj dozidati malo cigle i stavljen je limeni krov, a zvonik je bio krajnje neukusno uređen. Svod crkve je presvođen pločama od lezonita, smještenih između greda u obliku lukova. U lađi crkve postavljene su podne pločice. Također je dao napraviti deset velikih klupa, koje su istesane od debele i grubo obrađene hrastove daske sa željeznim konstrukcijama. Crkva je iznutra ožbukana i okrečena. Na krovu crkve stavljene su odvodne cijevi i krov je opšivan limom.

Veliku oltarnu sliku Presvetog Trojstva 1972. g. izradio je zagrebački akademski slikar Josip Martinko za 1,250.000. dinara. Iste godine je blagoslovio na dan Svetog Ilije (20. srpanj 1972. g.) župnik gibarački i dekan Kukujevačkog dekanata TOMO TAKAČ. Ispred crkve je postavljena željezna ograda.

Da bi podmirili troškove popravka crkve, župni ured je zamolio Ordinarijat u Đ akovu da smije prodati pet jutara zemlje po 70.000.-80.000. dinara po jutru (1975. g.). Tu zemlju su inače župljani darovali crkvi za obnovu. Također je zatraženo da se može prodati i gospodarske zgrade po cijeni od 30.000. dinara i dio dvorišta od osam četvornih hvati, kao plac za gradilište za 250.000. do 300.000.- dinara. Ordinarijat je to odobrio. Izvršno vijeće Vojvodine je rješenjem br. 14-109/13 od 20. 05. 1975. g. doznačilo 10.000.- dinara «za popravku hrama u Kukujevcima». Najveći doprinosi «ogromne svote» kako u dopisu br.2677/1972. g. konstatira biskup Stjepan Bäuerelin, dali su vjernici kukujevačke župe, te im se zahvaljuje, kao i župniku, što neumorno nastavljaju obnavljati svoju crkvu, koja je stradala za vrijeme drugog svjetskog rata.

Župnik Petar Masnić dana 26. svibnja 1975. g. podnosi molbu za umirovljenje (73. g. starosti). Molba je prihvaćena i danom 14. srpnja 1975. g. župnik Petar Masnić je razriješen dužnosti župnika u Kukujevcima.

Još malo je ostao živjeti u župskom domu, a onda odlazi u Novi Sad u stan koji mu je dala jedna od državnih institucija. No, ubrzo se ponovno vraća u Kukujevce i živi

u kući vlasništvo Plemenitaš Josipa, te iznenada umire 23. studenog 1976. g. Lijes sa mrtvim župnikom je bio izložen u crkvi 24. studenog prije podne i nakon mise u 13,00 sati, ispraćen je na posljednje počivalište u kukujevačko groblje. Sprovod je predvodio generalni vikar Rudolf Šverer. Bilo je prisutno puno svijeta, a uz svećenike iz okolice bili su i predstavnici drugih vjeroispovjesti. Bio je i jedan hodža u ime Udruženja muslimanskih vjerskih službenika. Na sprovodu je bio i priličan broj predstavnika vjerskih komisija i političkih organizacija. Petar Masnić je pokopan uz grob njegove majke i sestre koje su do svoje smrti živjele s njim u župi.

Danas (2002. g.) se ne zna u kakvom je stanju njegov grob, jer kukujevačkih vjernika više nema u Kukujevcima, te su mnogi grobovi zarasli u korov, a mnogi i nestali i oskrnavljeni. Kukujevački vjernici ne mogu sada uređivati grobove svojih najmilijih i svojeg svećenika, ali se zato mogu sjećati njih i mlađim naraštajima pričati o njima i zloj sudbini koja je zadesila Kukujevčane od 1991. do 1995. i dalje. Kukujevački župnik Petar Masnić ima obični grob s drvenim križem na kojem piše: Petar Masnić 1902. - 1976. i ništa više.

1949. G. KRIZMA U KUKUJEVCIMA

Dne 21. kolovoza 1949. g. dijelio je biskup Antun Akšamović sakrament svete potvrde i kukujevačkoj župi.

Arh. broj 68/1949. g.

1952. G. SVEČANA PRIMISIJSKA MISA IVANA BILIĆA

«Na Vaš dopis od 12. I. 1952. g. odgovaramo:

Dozvoljavamo, da se u župskoj crkvi u Kukujevcima održi svečana primisijska misa vlč. gospodina Ivana Bilića.

Ujedno podjeljujemo ispovjednu jurisdikciju, ako bi s njim došao koji svećenik strane biskupije, dotičnom svećeniku. Također u vezi s kanonom 1337 podjeljuje se kanonska misija propovjedniku, ako je isti strani dijacezan.-

Stjepan Bäuerlein, naslovni biskup.

- Župni arhiv – broj:129/1952. – Arh.br.6/1952.

MLADOMISNIK IVAN BILIĆ

Rođen 22. veljače 1926. g. u Studencima, odakle se zajedno s roditeljima, bratom i sestrom doseljava u Kukujevce.

Kao mladomisnik, svoju prvu svetu Misu u Kukujevcima služio je 20. siječnja 1952. g. Zbog, još nepopravljene ruševne crkve (oštećena za vrijeme II. svjet. rata 1944. g. – minirana), mlada misa je služena u improviziranom dvorišnom prostoru župnoga dvora pokraj crkve. Iako je bila jaka zima, bilo je puno vjernika prisutno.

Sada (2002. g.) don Ivan Bilić se nalazi u službi u crkvi Svih Svetih u Aržanom. Za vrijeme Domovinskog rata (1991. - 1995. g.) pomogao je mnogima izbjeglim i protjeranim, te siromašnima, dao im utočište u svom domu, te često obilazio bolesne i nemoćne, djecu i starije, a bio je sretan, što među njima ima i Srijemaca kojima je on mogao

pomoći, budući da je svoje djetinjstvo i odrastanje proveo u Srijemu u Kukujevcima, te su ga tako i prozvali Sremac.

Bio je naročito sretan, kada je 1992. g. slavio svoju 40. godišnjicu REĐENJA, te su mu prognanice, koje su bile kod njega smještene sa svojim obiteljima, u župnom dvoru u Aržanom, priredile svečani ručak na «srijemski način», a njegovi mještani iz Aržanog, nadodali dalmatinsku pečenu janjetinu.

Za njegovu 40. godišnjicu ređenja nisu ga zaboravili ni njegovi Kukujevčani, koje je često posjećivao, te mu je jedan od njih Ivan Litrić (r. 1914.g.), još u Kukujevcima, dana 07. srpnja 1991. g. ispjevao jednu pjesnu, a ona glasi ovako:

KUKUJEVAČKA GANGA

Kukujevci, selo nasr'jed Sr'jema,.
U Aržano ovu gangu sprema.
Nek' Aržano c'jelo sada znade
Kukujevci što mu reć' imade...

Da se u njem' jednom nešto zbilo,
Cjelo selo veselo je bilo;
Tom veselju zdaleka i blizu
Stizalo se u velikom nizu.

Kao r'jeke što teku ka moru,
Mnoštvo išlo ka župskomu dvoru.
Na usnama molitve romone, A
A sa tornja gromko zvona zvone.

Start pred ciljem: misal se otvara,
Mnoštvu vjernom župnik progovara:
- «Tu pred nama mladomisnik stoji,
Poživi ga, Bože, blagoslovi!

Da jedini ne bude pred svima -
Želi narod, draga domovina.
Sačuvajmo od Boga nam dano,
Živjeli nam Kukevci, Aržano!»

Nebrojeni prvu misu dali
Svi u crkvi il' katedrali;
Naš don Ivan u župskom dvorištu.
Jer je crkva pala u ratištu.

I to usred ljetne ciče zime,
Kad ozeblo svačije je ime.
On je prost'o našeg sela dika,
Posvećen je redom svećenika.

Tomu ima četrdeset ljeta,
Manje jedna, nikomu ne smeta.
Nek sa gangom spomen ovaj stoji
I godine neka dalje broji.

Don Ivan je sada župnik stari,
Za Kukevce ne stigne da mari;
Al' ga narod jošte žarko voli
I za zdravlje dragog Boga moli.

Pa sveg srca zove ga na metu,
Da mu kaže jednu misu svetu.
Neka znade sad c'jelo Aržano:
Kukujevci da mu je odano.

A posebno stari dida Iva,
Njemu u čast ovu gangu piva;
S Kukujevcim Aržano nek blista!
Naša srca nek biju za Krista!

Ivan Litrić
Kukujevci, 7. VII. 1991.

Ova pjesma je objavljena u Glasniku ARŽANO 1992. g. br. 1(8).7g. Nažalost Ivan Litrić sa suprugom Maricom je 09.07.1991. g. morao napustiti svoje rodne Kukujevce ivoljeni Srijem, zbog ratnih neprilika i doći u Osijek, gdje danas živi. (2002. g.)

Dana 06. siječnja 2002. g. Mons. IVAN BILIĆ je slavio u Aržanu 50 godina misništva, tj. imao je ZLATNU MISU, jer je svećeničko ređenje imao 06. siječnja 1952. g. Bilo je svečano i veličanstveno. Na toj zlatnoj misi su mu, osim svih ostalih, bili prisutni i njegovi Kukujevčani Ivan i Marica Litrić, koji žive sada u Osijeku, nakon Domovinskog rata, te su se prisjetili njegove prve mlade mise koja je održana 20. siječnja 1952. g. u Kukujevcima.

Okružnicom broj: O-IV-1959. javljeno je kukujevačkoj župi da je preuzvišeni gospodin Msgr Dr Antun Akšamović, biskup u miru, preminuo 07.X.1959. g., te se daju upute o održavanju mise zadušnice.

Okružnicom broj: 343-1960. javljeno je kukujevačkoj župi da je dana 10. 02. 1960. g. u Krašiću preminuo Msgr. Dr. Alojzije Stepinac, zagrebački nadbiskup.

33. STJEPAN ČAVKA (1975. – 1981.)

Rođen je u Čalmi, župa Srijemska Mitrovica, 01. kolovoza 1948. g. Studij teologije završio je u Đakovu. Zaređen za svećenika 29. lipnja 1974. g. Poslije zaređenja bio je kapelan u Osijeku, Gornji grad.

Dana 15. srpnja 1975.g. dolazi za župnika u Kukujevce. Vjernici su ga sa oduševljenjem dočekali. Odmah se dao na daljnje uređenje crkve i župnog stana. Pretresen je krov, stavljeni limeni oluci i izmijenjeni prozori na župnom dvoru. Crkveno dvorište je ogradio solidnim zidom od školskog dvorišta i prvog susjeda Marinka Borkovića. Uzidana je šupa (prostorija) za pogrebna kolica, šupa za drva, prostorija za automobil, sve pod jednim krovom. Preuređeno je dvorište župskog dvora. Već 28. rujna 1975. g. bila je u Kukujevcima KRIZMA koju je podijelio đakovački biskup Ćiril Kos. Bilo je 105 krizmenika.

Dana 18. srpnja 1976. g. franjevac Marko Vrgoč, rođen u Kuzminu, ali kršten u Kukujevcima, nakon mlade mise u Srijemskoj Mitrovici, imao je misu i u svojoj krsnoj župi u Kukujevcima. Na toj misi je propovijed držao umirovljeni župnik Petar Masnić, koji je mladomisnikov krstitelj. Na toj misi je bilo vjernika i iz drugih župa.

Za vrijeme župnika Stjepana Čavke, dana 28. siječnja 1977. g. Zavod za zaštitu spomenika kulture u Srijemskoj Mitrovici proglasio je: CRKVU PRESVETOG TROJSTVA U KUKUJEVCIMA SPOMENIKOM KULTURE

Kopija ovog rješenja o proglašenju dobivena je tek 02. srpnja 1982. g. pod brojem: 238/1982. g. i nastojanjem župnika Slavka Jurčića (Vjekoslav Jurčić), koji u to vrijeme bio župnik u Kukujevcima. Na temelju ovog rješenja, crkva je bila oslobođena poreza na zemlju.

Također, za vrijeme župnika Stjepana Čavke, dana 08. rujna 1978. g. na blagdan Male Gospe, generalni vikar Mato Bešlić, blagoslovio je novosagrađenu Kapelu Blažene Djevice Marije u polju (ataru), koja je sagrađena na temeljima porušene-dotrajale stare kapelice. Sagrađena je u istobitnom obliku, sakupljenim novcem kukujevačkih vjernika. Na posvećenju je bilo puno vjernika prisutno. Bio je i dekan iz Gibarca Tomo Takač. Od tada je i na blagdan Male Gospe u toj kapelici sveta Misa, kao i na Markovo 25. 4. Veliki dobročinitelji davanja milodara za izgradnju kapelice bili su Franjo i Manda Špoljar.

P O P I S

CRKVENIH MATIČNIH KNJIGA

Opština: Š I D Mesto: K U K U J E V C I

Crkvena opština /parohija, župa/: RIMOKATOLIČKA ŽUPA "PRESVETOGA TROJSTVA" KUKUJEVCI

M a t i c e			Ostale crkvene knjige /letopisi, domovni protokoli i dr./
rodjenih	venčanih	umrlih	
1	2	3	4
1783 - 1817 1817 - 1852 1853 - 1856 1856 - 1878 1879 - 1903 1904 - 1928 1929 - 1946 1946 - 1948	1783 - 1852 1853 - 1856 1856 - 1878 1879 - 1901 1901 - 1946 1946 - 1948	1783 - 1829 1830 - 1852 1852 - 1855 1855 - 1879 1879 - 1903 1904 - 1936 1936 - 1948	Duplikati mat.k. rodjenih za 1849. " " 1850. " " 1857 " " 1859 " " 1880 " " 1883 " " 1899 " " 1900 " " 1901 " " 1914 " " 1930 za RKT Župu Kukujevci. Duplik. za MKV za 1857,1859,1899,1916 za Župu Kukujevci Duplikati za MKU za 1857,1859,1899, za Župu Kukujevci. Duplikati MKR,MKV i MKU za 1841,1851, 1852,1878,1881, 1882,1884,1885.-

U Kukujevcima
dana 25. aprila 1966. god.

/potpis lica koje je ispunilo obrazac/

Popis crkvenih matičnih knjiga.

Kapela je sazidana na ataru zvanom CRKVINE, preko željezničke pruge (prema Kuzminu). Pretpostavlja se, da je tu i prije bila davno crkva jer ima podatke da je mjesto Kukujevci bilo podijeljeno na dva ili više zaselaka, te da se na tom mjestu mještanima ukazala Gospa.

Dana 12. kolovoza 1979. g. prigodom jubileja veze hrvatskog naroda sa Svetom Stolicom, hodočastili su vjernici Kukujevaca u đakovačku katedralu. Išlo se u tri autobusa. Hodočasnici su se susreli s biskupom Ćirilom Kosom, koji im je uputio dobrodošlicu. Usput su hodočasnici posjetili crkvu Blaženoga Leopolda Mandića, župnu crkvu u Gornjem gradu-katedralu, te kapucinsku crkvu u Osijeku. Na povratku su posjetili franjevački samostan i crkvu u Vukovaru.

U mjesecu rujnu 1979. g. popravljao se toranj i krov crkve. Radove je vodio Huso Trbić, limar iz Bijeljine. Pomoćni radnik Omer Šabanović pao je s krova kroz strop u crkvu. Teško povrijeđen izdahnuo je u mitrovačkoj bolnici, nakon nekoliko sati agonije. Na sprovodu pokojnog Omera bio je župnik Čavka, dekan Takač i kukujevački župljani.

Na dan sprovoda ondašnjega predsjednika Republike Jugoslavije (još su sve republike bile udružene u Jugoslaviju), Josipa Broza Tita, zvonila su zvona, a u nedjelju 11. svibnja 1980. g. služena je sveta Misa «za Domovinu» uz prigodan govor i molitvu vjernika.

Dana 17. lipnja 1980. g. Fond za obilježavanje mjesta Skupštine općine Šid, obratio se župnom uredu Kukujevci, dopisom broj: 63-5/4980-02, sa molbom za suglasnost ureda za podizanje biste pokojnom župniku Petru Masniću. Dopisom Biskupskog ordinarijata iz Đakova od 19. lipnja 1980. g. br. 55/1980. pozitivno je odgovoreno na molbu. Na posvećenju biste je bilo puno vjernika prisutno. Nažalost, u noći između 06/07. svibnja 1995. g. bista je ukradena iz crkvene porte (ukrali ju nepoznati počinitelji).

Župnik Stjepan Čavka ostaje u Kukujevcima do 31. kolovoza 1981. g. kada dobiva premještaj u Štrošince, što on odbija, pa mu se nudi premještaj u Nikince, što on također odbija, te napušta svećenički poziv i odlazi u Osijek, gdje se nedugo zatim ženi. Sa vjernicima iz Kukujevaca je i dalje u dobrim odnosima i uzajamno se posjećuju.

- *Adresar đakovačke biskupije str. 98 i 108*
- *Župski arhiv*

1973. G. SMRT BISKUPA STJEPANA BÄUERLEINA

Đakovački biskup Stjepan Bäuerlein umro je u Đakovu, u biskupskoj rezidenciji, dne 09. kolovoza 1973. g.

SPOMENIK KULTURE – CRKVA PRESVETOG TROJSTVA U KUKUJEVCIMA

1977. g. Župna crkva Kukujevci proglašena spomenikom kulture
Općinski sud u Šidu – Zemljišno knjižna služba
Dana 22. II. 1977. g. Posl.br.Dn.130/1977.
Primljeno: 14. II. 1977. g.

R e š e n j e

Na osnovu rešenja Zavoda za zaštitu spomenika kulture Sremska Mitrovica od 18. I. 1977. g. dozvoljava se zabeležba da Rimokatolička crkva Svetog Trojstva, sa kućištem i dvorištem, upisana u zk.ul.br.1047 K.O. Kukujevci, ima svojstvo spomenika kulture.

Upis se ima izvršiti, a rešenje Zavoda za zaštitu spomenika kulture Sremska Mitrovica, stavlja se u zbirku isprava.

Obavještavaju se:

1. Zavod za zaštitu spomenika kulture Sremska Mitrovica

2. Rimokatolička župa u Kukujevcima

Oslobođeno od naplate takse po T.br.21. i 22. OOST.nap.8.tač.9.

Zk. referent
Glavaš Štefanija,s.r.

Sudija:
Vlaisavljević Milenko, s.r.

1977. G. DVA SJEMENIŠTARCA

1977. g. bila su u Dječačkom sjemeništu na Šalati u Zagrebu dva dječaka iz Kukujevaca: Ilija Marinković i Jako Čizmić.

Zanimljive su opisne ocjene koje je o obojici dao prefekt Pero Vidović, Isusovac.

ILIJA MARINKOVIĆ: - Ilija je na polugodištu uspio proći bez negativnih ocjena. No, Ilija bi još bolje mogao. Očekujemo da dâ više od sebe. Stekao je izvjesnu afirmaciju među kolegama. Dekoracijama (crtanjem slikanjem) daje vedriji ton u zajedničkim prostorijama. Daje dojam ispravnog odnosa prema vjerskim vrednostima.
U odnosu prema drugima je dosta dobar. U disciplini je točan. Srednjeg je vladanja.
Urednost mu je na visini. Poticaj i «podupiranje» daje mu više poleta. Posebno tu očekujemo od gospodina župnika suradnju.

JAKO ČIZMIĆ: Jako je skromnijih sposobnosti. Međutim još nije dao sve od sebe premda je pokazao određeni napredak u učenju. Još ne gubimo nadu. Pomoći će mu se pa ćemo vidjeti. Povjerenje nastoji izvršiti. U odnosu prema vjerskim vrednotama posebno se ne ističe. Daje dojam volje da krene naprijed. Sve više se snalazi u zajednici. Disciplinski je točan i uglavnom zadovoljava. U pogledu urednosti očekujemo da puno više učini. Od cijenjenog g. župnika očekujemo suradnju i iskreno pozdravljamo.

U Zagrebu, 22. siječnja 1977. g.

Prefekt: Pero Vidović D.I.

Arh.broj:11/1977. g.

1978. G. AUTOMATSKI TELEFON U ŽUPNOM STANU

Župnik je javio Biskupskom ordinarijatu da je u župni stan u Kukujevcima uveden telefon, a ordinarijat odgovara:

«Uzimamo na znanje Vašu obavijest o uvođenju automatskog telefona u župski dom, broj: (022) 73-338. Budući da ste to usmeno najavili mi smo ga u zadnjim Obavijestima i objavili (v.O-I/II.-1978. str. 33.)

Želeći da telefon umnogostruko koristi, ponajviše u pastoralu duša, pozdravlja Vas u gospodinu – Luka Strgar, tajnik.

Broj: 651/1978. g. Đakovo, 2. ožujka 1978. Arh.br.17/1978. g.

Posveta postavljene biste svećenika Petra Masnića u Kukujevcima u lipnju 1980. g.

1980. G. IZDAVANJE PJESMARICE «ALELUJA»

Ovim obavještavamo prečasni Naslov, da smo radi angažiranijeg i potpunijeg sudjelovanja u liturgiji, priredili i izdali pjesmaricu «Aleluja».

Pjesmarica je zajedničko izdanje župa Kukujevci i Erdevik. Izdali smo toliko primjeraka koliko smo smatrali da je potrebno za naše župe.

Pjesmarica je dakle «interne» naravi, a izdana je tehnikom umnažanja.

- Stjepan Čavka, župnik
- Mirko Novak, upravitelj župe

Broj:99/1980. rkt. župni ured Kukujevci, 6. prosinca 1980.

34. VJEKOSLAV JURČIĆ (1981. – 1982.)

Rođen je u selu Gnojnice, župa Cvitić u okolici Slunja, 09. lipnja 1946. g. Školovao se u Cerni, Zagrebu i Đakovu. Za svećenika je zaređen 29. lipnja 1971. g. u Đakovu.

Poslije ređenja odlazi za upravitelja župe u Retkovce. U toj župi je prije Jurčića svećenik bio Josip Leović, rodom iz Klakara, koji je napustio svećenički poziv.

Župnik Vjekoslav-Slavko Jurčić u Retkovcima temeljito obnavlja župni stan, tako da poslije završene obnove, izgleda kao novi. U filijali Prkovci i sjedištu župe obnavlja crkvu. U Prkovcima također obnavlja «Gospinu špilju» kod same crkve.

Svoj dolazak u Kukujevce i svoje prve doživljaje u ovoj župi prikazao je u novoj SPOMENICI, koju je nabavio i otpočeo pisati.

U Kukujevcima boravi od 04. listopada 1981. g. do 01. rujna 1982. g. kada odlazi za župnika u Bapsku.

U Kukujevcima je nabavio željeznu blagajnu i namještaj za župni ured. Da je ostao duže vrijeme u Kukujevcima, vjerojatno bi i ovaj župni stan obnovio tako da ne bi zaostajo za onim u Retkovcima.- Zanimljivo je da župnik Jurčić i u Kukujevce dolazi poslije župnika koji je napustio svećenički poziv, kao i u Retkovcima.

1. Adresar đakovačke biskupije, str. 108.
2. Ibidem, str. 98.

35. ANTUN DEVIĆ (1982. – 1984.)

Rođen u Davoru, župi zagrebačke nadbiskupije, 17. svibnja 1941. g. od oca Dragutina-Karla i majke Mande rođene Šišić.

Prvi razred osnovne škole polazi u Davoru u rujnu 1948. g. U proljeće, odmah sljedeći dan poslije Đurđeva 1949. g. seli se sa roditeljima u Ruščicu kod Slavonskog Broda i tako prelazi u đakovačku biskupiju. Od Davora do Ruščice su Devići, sa svojih petero djece, selili se drvenom lađom, kako su se u to vrijeme prevozili Savom različiti tereti. Osmogodišnju školu Antun Dević završava u Slavonskom Brodu, kamo je svakodnevno pješačio. Po završetku osnovne škole odlazi u Zagreb, u Dječačko sjemenište. Poslije 6. razreda gimnazije prelazi na biskupski licej u Đakovo. Tu je maturirao 1960. g. Bogosloviju studira u Đakovu. Nakon završene treće godine studija, odlazi u vojsku, te po povratku s odsluženja vojnog roka, završava studij. Za svećenika je zaređen 29. lipnja 1966. g. u Đakovu. Zaredio ga je đakovački biskup Stjepan Bäuerlein.

Prva pričest u Crkvi Presvetog Trojstva, 1983. g. Župnik, Antun Dević s prvopričesnicima

Bio je kapelan samo mjesec dana u Valpovu, nekoliko dana boravi u Beški, da vjernici imaju svećenika za crkveni god (Sv. Terezija od Djeteta Isusa). Tada odlazi za kapelana u Đakovo. U svibnju 1967. g. odlazi u Petrovaradin. Tu jedno vrijeme živi kod župnika Ilije Martinovića do dolaska u Čerević za upravitelja župe 01. listopada 1967. g. Zatim, Lipovac, Nikinci, Slakovci, Rajevo Selo i Bapska, sve su to «životne postaje» župnika Devića, do njegova dolaska u Kukujevce dana 01. rujna 1982. g. Odmah po dolasku u Kukujevačku župu, sakuplja građu za župnu spomenicu i sakupljeni materijal upisuje u knjigu uspomena, kako bi i kukujevačka župa imala «Liber memorabilium».

Odmah, nekako po dolasku u Kukujevce, župnik Antun Dević je dobio od mještana Luke Živanovića (r.05.05.1918. g.) CIGLU koju je Luka našao na KALOTINCIMA na mjestu stare nekadašnje crkve. Cigla ima ove dimenzije: dužina 38 cm, širina 28 cm, visina (debljina) 5 cm. Po sudu i ocjeni Livije Pap, kustosa muzejske zbirke u Bačkoj Palanci, ova je cigla još iz rimskog vremena. Iste takve cigle se nalaze i u muzejskoj zbirci u Bačkoj Palanci, istih dimenzija, sa karakterističnim polukružnim znakom, za koji kustos kaže da je iz rimskog vremena.

Župnik Antun Dević je 1982. g. nabavio aparat za pečenje i nož za rezanje hostija, koje su se prije dobavljale iz iločkog franjevačkog samostana.?

Također je nabavio i željezne stalke za borove koje su za Božić unosili u crkvu. Stalci su plaćeni 8.000,00 dinara (1982. g.)

1983. G. SPOMENICA ŽUPE – IZVJEŠTAJ I ZAHVALA ŽUPNIKU ANTUNU DEVIĆU

Na Vaš dopis od 25. kolovoza 1983. g. broj 88/1983. Biskupski ordinarijat odgovara:

Poznato je, nažalost, da mnoge naše župe, odnosno župnici ne posvećuju dovoljno pažnje spomenicima – pisanim u ovom ili onom obliku – ili je ne nastavljaju, ako je nije bilo.

Poznato je da ste Vi u svakom mjestu svoga službovanja posvetili spomenici veliku i posebnu brigu: sastavljajući nove ili nadopunjujući stare.

Biskupski ordinarijat Vam na tome posebno zahvaljuje i čestita!

Ujedno uzimamo izvještaj na znanje, radi evidencije, da župa posjeduje spomenicu, što smo naknadno registri-

Procesija oko crkve. Nedjelja zahvale za žetvu, 1982. g. Župnik Antun Dević s mladeži Kukujevaca

rali i u posljednjem zapisniku kanonske vizitacije od 30. svibnja 1980. g. na str. 22. ad. 10.

Pozdrav i blagoslov u Gospodinu! Ćiril Kos, biskup

- *Župni arhiv – Broj:1579/1983. g. dne 29.rujna 1983. arh.br.118/1983.*

1983. G. NOVI ZVONAR

Na zvonarsku službu javio se Živko Marošević, r. 1922. g. i njegova supruga Vita, r. 1929. g. Pogodili su se sa župljanima da će vršiti zvonarsku i sakristijsku službu za plaću od 400,00 dinara po kući.

1983. G. NOVO ZVONO ZA ŽUPNU CRKVU U KUKUJEVCIMA

Na blagdan Svih Svetih 1981. g. kada je zvonar Antun Gajdašić s još nekoliko župljanja priredio pravu pijanku na koru župne crkve, od neumjerenog «zvonjenja za mrtve» puklo je veliko zvono posvećeno Presvetom Trojstvu, saliveno u glasu CIS 1 u ljubljanskoj ljevaonici zvona, 1923. g. teško 661 kilogram. Ova težina zvona ustanovljena je 18. listopada 1983. g. u ljevaonici Ferralit, u mjestu Žalec kod Celja, prigodom predaje zvona.

Župnik Vjekoslav Jurčić dao je napuklo zvono zavariti. Brzo poslije varenja zvono je opet puklo. Moralo se nabaviti novo zvono. 8. kolovoza 1983. g. sklopljen je ugovor s poduzećem Ferralit, u mjestu Žalec, kod Celja, u Sloveniji. Ugovoreno je da novo zvono bude teško 580 kg. To se nije moglo ostvariti, a da se ne pokvari harmonija s dva postojeća manja zvona, u zvoniku župne crkve. Da ne dođe do disharmonije zvona, novo je zvono izliveno u glasu «CIS», a teško je 518,5 kg.

Novo je zvono izrađeno u ugovorenom vremenskom roku. U utorak, 18. listopada 1983. g. predano je staro zvono poduzeću Ferralit, koje nam je za napuklo zvono isplatilo 132.200,00 dinara. Novo zvono platili smo 509.840,75 dinara. I staro i novo zvono prevezao je Petar Krstić iz Kukujevaca.

Ovo je novo zvono izrađeno pod serijskim brojem 583. Na zvonu je simbol Presvetog Trojstva i natpis: NA SLAVU PRESVETOG TROJSTVA DAROVALA ŽUPSKA ZAJEDNICA KUKUJEVCI. Na gornjem dijelu zvona izrađen je ornamentalni ukras.

U nedjelju 30. listopada 1983. g. u pola jedanaest sati zvono je posvetio kanonik dr Nikola Dogarn, delegat biskupskog ordinarijata u Đakovu.

Tom prilikom bili su gosti ove župe svećenici: Vjekoslav Jurčić, župnik iz Bapske i Vinko Beraković, župnik iz Lovasa.

Radi upoznavanja i zbližavanja vjernika, župnik Dević pozvao je mlade iz Ilače, da toga dana budu gosti ove župe. Odazvalo se njih trideset. Zajedno s Kukujevčanima pjevali su i svirali za vrijeme misnog slavlja. Ilačani su izrekli i Molitvu vjernih u obliku recitala koji je s njima uvježbala gospođa Kaja Biondić, suradnica župnika u Ilači. Za sve goste Kukujevčani su u župnom stanu pripravili ručak.

Bilo je osoba, kao na primjer: Manda Špoljar, koje su se protivile gostovanju Ilačana, ali organizatori gostovanja nisu se osvrtali na takvu ljudsku i vjerničku uskogrudnost pojedinih osoba iz kukujevačke župske zajednice.

Nakon obreda posvete zvona svećenici su otišli s narodom u crkvu na misu, a električar Mihalj Roža iz Bačke Topole, s još dvojicom svojih radnika smjestio je novo zvono u zvonik župne crkve, Novo zvono njiše se pomoću kugličnih ležajeva.

Električar Mihalj Roža izradio je kuglične ležajeve i za druga dva zvona. Na Dan mrtvih, dopodne, postavljena su i dva manja zvona u svoje kuglične ležajeve.

- Župni arhiv – Dokumenti o nabavljanju i posveti zvona – godine 1983.

1982. G. FILM O SV. FRANJI ASIŠKOM

Franjevac zagrebačke provincije sv. Ćirila i Metoda, otac Vlado Mustač, prikazao je u kukujevačkoj župnoj crkvi film o životu i značenju sv. Franje Asiškoga.

Prije filma bila je koncelebrirana misa i nagovor o svećeničkom i redovničkom pozivu.

1983. G. PRIKAZAN FILM «DESET ZAPOVJEDI BOŽIJIH»

Župnik iz Sotina Nikica Mihaljević, prikazao je u kukujevačkoj župnoj crkvi film «Deset zapovjedi Božjih». Dobrovoljni darovi župljana upotrijebljeni su za popravak župne crkve u Sotinu.

TOPONIM CRKVINE U KUKUJEVAČKOM HATARU

Po dolasku u Kukujevce, svećenik Antun Dević je čuo da u kukujevačkom hataru postoji dio zemljišta koji se u narodu zove CRKVINE, te dalje navodi:

«Najprije sam čuo da se tako zove zemljište na kojem je kapelica Blažene Djevice Marije. No poslije sam saznao, da se dio hatara, na kojem je kapelica, zove Blaževac.

Vojna karta, list broj 72., pod naslovom «Bačka Palanka», u izdanju «Vojnogeografskog instituta», dopunjena i izdana 1957. g. u Beogradu, izrađena na temelju reambulacije 1930. g., ima toponim u kukujevačkom hataru, pod nazivom CRKVINE.

Zemljište pod nazivom CRKVINE, prema spomenutoj vojnoj karti, nalazi se kraj glavne željezničke pruge, kod Brkića rampe, s desne i lijeve strane pruge, gledajući prema Beogradu. Kad se ide poljskim drumom prema Kuzminu, manji dio zemljišta CRKVINE, nalazi se s lijeve strane toga druma, odmah do pruge i proteže se do mosta na potočiću koji je granica između kukujevačkog i kuzminskog hatara. Jugoistično CRKVINE također završavaju tim potočićem.

Na zemljište CRKVINE vodio me Marko Kovačević iz Kukujevaca, dne 06. travnja 1984. g. – Čim se prijeđe željeznička pruga, odmah se skrene lijevo, ugaženim poljskim putem, koji ide uz sam rub kanala kraj željez. pruge. Na jedno 50 metara udaljenosti od skretanja, na tom poljskom putu, našao sam poveći komad cigle iz rimskoga vremena. I ova cigla ima karakteristične polukružne oznake, kao i ona sa Kalotinaca, koju je donio Luka Živanović. Idući dalje, kojih 300 metara, došli smo na njivu, preoranu, pripremljenu za proljetnu sjetvu. Njiva je otprilike na sredini uzvišena. Oko ovoga uzvišenja mogu se primijetiti tragovi kanala – opkopa, koji je svojevremeno štitio građevinu na uzvišici.

Godine 1931. njiva je postala vlasništvo Milka Božića (Dimitrija Božića), koji je tu njivu dobio u tadašnjoj komasaciji (Dimitrije je Milkov sin – op. A. Dević).

Uzvišenje na njivi ima oblik elipse čiji su najizduženiji krajevi smješteni u pravcu sjever-jug, a iznose 42 ljudska koraka. Širina toga prostora, od istoka prema zapadu, iznosi 27 koraka. Obišavši cijeli prostor na kojem se vide ostaci građevinskog materijala, izbrojili smo 151 korak. – Samo uzvišenje udaljeno je kojih 150 do 200 metara od željezničke pruge, prema jugu.

Već prvi pogled na uzvišicu jasno pokazuje da je tu bila nekakva građevina. Tu sam našao puno komadića crvenkaste cigle, koja se bojom ne razlikuje od one rimske cigle, pronađene na poljskom putu, koja je na njivi izorana i bačena na taj put. Osim toga, vidi se puno komadića žućkaste cigle. – Komadići cigle sa žbukom rasuti su po cijeloj uzvišici. Zanimljiv je komad cigle čiji je površinski dio već u izradi natopljen smjesom zelenkasto-sive boje i prožimajući površinu cigle sačinjava s njom jednu cjelinu. Površina te cigle glazirana je tom zelenkasto-sivom smjesom. Taj površinski dio cigle zelenkasto-sive boje debeo je otprilike jedan centimetar.

Zanimljiv je komad od sivo-crne tvrdo pečene gline koji izgleda kao mala glavica stupića. U svom donjem dijelu je prepolovljena kružnica, a u gornjem je četvrtast. Na tom komadu vide se tragovi ljudskih prstiju.

Na uzvišici sam našao i jedan dio keramičke posude od sivo-crne gline. Očito je to donji dio ćupa ili vaze s očuvanim malim dijelom dna.

Osim nabrojanog materijala, našao sam i četiri komadića lubanje. Koliko mi je poznato, to su dijelovi ljudske lubanje.

Uz glavno uzvišenje na njivi nadovezuju se još dva manja uzvišenja, prema zapadu, u pravcu poljskog druma Kukujevci-Kuzmin, a idu do kanala koji dijeli njivu na kojoj su uzvišice od susjedne njive. Na tim manjim uzvišicama ima puno manje rasutog građevinskog materijala.

Narod misli da je na CRKVINAMA nekada bila crkva. To može biti, ali i ne mora baš uvijek tako biti.

Dr Petar Milošević u knjizi «Srem u prošlosti» kaže: «Patesi, CRKVIŠTE (Bukovac, Jamena, Erdevik), CRKVINA (Susek, Bosut), SRKVINA (Stejanovci), CRKVINE (Kuzmin, Adaševci, **Kukujevci**, Martinci), CRKVICE (Bosut), BELA CRKVA (Sremska Rača), ukazuju gotovo uvek na izdvojeni zidani objekat, najčešće iz rimskog ili srednjovekovnog vremena. Nikako ne mora da znači da su u pitanju ruševine crkvenog objekta, iako i to može biti slučaj, već usamljene građevine, rimskog poljoprivrednog imanja ili srednjovekovnog poseda. Na crkveni ili manastirski objekat upućuje potes ĆELIJE kod Kuzmina, jedini takvog imena u Sremu» (str. 157).

NOVI KALEŽ

Ana Šorgić, r. Vorgić, 03. 02. 1953. g. supruga Mitrova, darovala je župnoj crkvi PRESVETOG TROJSTVA u Kukujevcima, godine 1984(8)? novi kalež, koji je plaćen 29.000,00 dinara. Ana je rodila djevojčicu Ivanu, koja je živjela samo nekoliko mjeseci i umrla. Poslije njezine smrti, Ana je odlučila da za sve primljene darove, koje je njezino pokojno dijete dobilo na dan krštenja, kupi kalež za župnu crkvu u Kukujevcima.

Zabilježio u župnoj Spomenici. IV dio - Župnik Antun Dević

36. STJEPAN MAROSLAVAC (1984. – 1992.)

Rođen 16. 12. 1952. g. u župi Donji Miholjac. Osmogodišnju školu završava u rodnom mjestu, a gimnaziju u Zagrebu i Đakovu gdje je maturirao 1972. g., te Bogoslovski studij u Đakovu gdje je zaređen 1977. g. Mladu misu slavi u rodnoj župi u Donjem Miholjcu 10. 07. 1977. g. Zatim su zaredale zamjene po župama, a 01. 05. 1984. g. imenovan je župnikom u Kukujevcima. Na službu je stupio 07. 05. 1984. g. Dana 10. 05. 1984. g. selo je zahvatilo veliko nevrijeme. Led je bio toliko obilan, da ga tolikog u to doba godine ne pamte ni najstariji župljani.

Za vrijeme svoje službe u župi Kukujevci, župnik Stjepan Maroslavac obnavlja župni dvor, pretresa krov, stavlja nove letve, novi zdravi crijep, popravlja dimnjake i limariju krovišta.

Skida se stara vanjska dotrajala fasada i stavlja nova, na ulazna vrata se stavljaju nove nadstrešnice, podzidana je cijela kuća, izolirani su svi vanjski i pregradni zidovi. Stavljena je drenaža i betonski podovi, na njih dodatna horizontalna izolacija i podovi-parket. Iz dvorišta su postavljena dva nova prozora i dvoja hrastova vrata – ulazna i jedna pregradna u hodniku. Prezidani kamini u kancelariji i velikoj sobi. Izbetoniran podrum i uređen ulaz na tavan. Uvedena je i trofazna struja i po cijeloj kući provedena nova elektrifikacija. Proširena vodovodna instalacija. Okrečene sve prostorije i obojani svi prozori i vrata.

Na crkvi je pretrešen krov na maloj i velikoj sakristiji, popravljen strop i zatvorena polupana prozorska okna na prozorima i vratima crkve.

Sav taj obiman posao trajao je od 30. 07 do 07. 12. 1984. g.

Kanonska vizitacija župe bila je 31. 05. 1985. g. Pregled cijele župe: crkve, župnog doma i kancelarije, obavio je preuzvišeni Ćiril Kos, biskup i preč. Luka Strgar, tajnik, kanonik kancelar iz Đakova.

02. 06. 1985. proslavljen je crkveni kukujevački god – Trojstvo, za koju zgodu je došao iz Đakova mr Luka Marijanović, profesor koji je kod sv. Mise fungirao, a s njim je došao i dr Slavo Platz, prof.

09. 06. 1985. g. proslavljena je sv. Krizma u Kukujevcima. Nakon obreda u crkvi o. biskup u pratnji svećenika uputio se prema župskom domu i na ulazu je obavljen obred blagoslova.

S proljećem 1992. g. pojavljuju se u selu skupine srpskih dobrovoljaca koje svake noći pucaju po selu po hrvatskim kućama. Pucali su i na župnu crkvu, o čemu svjedoči kukujevački župnik Stjepan Maroslavac, koji je i sam bio prisiljen napustiti župu. Za vrijeme agresije na Vukovar i Hrvatsku, udarni dio snaga JNA i paravojnih formacija, prolazio je kroz Kukujevce, pa je župnik imao česte ponoćne posjete «drugova oficira» s crvenim petokrakama koji su mu s automatima na stolu postavljali pitanja u stilu «gdje kukujevačke ustaše drže oružje», ne propuštajući mu spomenuti kako i njega samoga može «mrak pojesti», a da nitko ne sazna kako i zbog čega.

Zbog takvih prijetnji i dobivenih batina, župnik Stjepan Maroslavac je morao napustiti Kukujevce i otići u Hrvatsku.

Umirovljen je i živi u Đakovu (2003. g.).

37. BERISLAV PETROVIĆ

Posljednji kukujevački župnik je Berislav Petrović, koji je i nakon Domovinskog rata (1991. - 1995. g.) ostao tamo. Živi u Šidu i služi svete mise u okolnim mjestima, pa tako ponekad i u Kukujevcima (2003. g.)

BLAGDANI U KUKUJEVCIMA

Unatoč teškim prilikama koje su vladale tijekom ratnih i poratnih godina u Kukujevcima, mještani su ipak uspjeli održavati dostojno sve svoje blagdane, kako im i priliči.

Blagdani koje su Kukujevčani slavili: (zapovjedani i nezapovjedani)

1. Presveto Trojstvo
2. Tijelovo-Brašančevo
3. Petrovo
4. Sv. Ilija
5. Snježna Gospa
6. Velika Gospa
7. Svi Sveti
8. Dušni dan
9. Sv. Martin
10. Sv. Kata
11. Sv. Barbara
12. Sv. Lucija
13. Advent
14. Badnjak
15. Božić, Sv. Stjepan i Sv. Ivan
16. Mladenci
17. Nova godina
18. Sveta tri kralja
19. Sv. Vinko
20. Svjećnica-Marin dan
21. Sv. Blaž
22. Poklade
23. Pepelnica
24. Korizma
25. Cvjetnica
26. Uskrs
27. Markovo
28. 1. svibanj – Svj. Josip i drugi.

BLAGDANI U KUKUJEVCIMA DO 1995. G.

PRESVETO TROJSTVO

Na dan PRESVETOG TROJSTVA (svibanj ili lipanj) je u KUKUJEVCIMA pučki KIRBAJ (God). Tjedan dana pred TROJSTVO (koje je uvijek nedjeljom), uređuju se ulice, dvorišta, kreče se kuće, moluju (kreče i mustrama uređuju) sobe i kuhinje, te potrim-trijem-ganak, kao i prednji dio kuće sa ulice, boja se drvenarija, okviri slika se bojaju «srebrom» ili «pozlatom» (boja), peru se firangle (zavjese), peru se i štirkaju ponjave (prekrivači na seljačkim krevetima), krušnjaci (stolnjaci), miljei i ostalo. Priređuje se hrana i piće.

Dolaze gosti sa svih strana, čak i iz inozemstva. U subotu dan prije TROJSTVA, kapija je cijeli dan širom otvorena da gosti mogu ući. Iz okolnih mjesta gosti dolaze seljačkim zaprežnim kolima, koja su friško (svježe) obojana, stavljen je sic-feder (nešto slično dvosjedu) i preko njega tkani velenac (šareni od vunice tkan prekrivač), a na kandžije se stavljaju nove, od vunice napravljene, okrugle gombice i to crvena, bijela i plava, da čine hrvatsku trobojnicu. Na konjima su novi amovi i ulari. Gosti kad uđu, pitaju domaćina: «Hvaljen Isus i Marija, jeste'l radi gostima?, a domaćin odgovara: «Uvijek takvima, izvolite, uđite», te oni opet pitaju: «kako ste», a domaćin opet odgovara: «dobro smo», a gosti opet kažu: «onda nećemo kvarit'« itd. Od 1970-ih godina gosti dolaze automobilima.

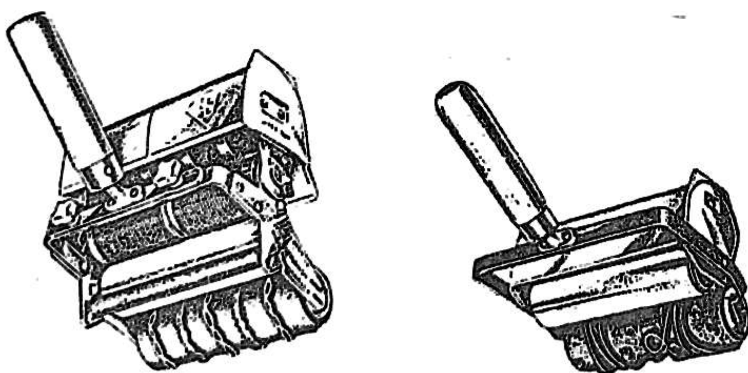
Ujutro, na TROJSTVO, goste na stolu dočeka paprikaš za doručak. U 10,30 sati je Velika misa u crkvi PRESVETOG TROJSTVA u Kukujevcima. Na misu idu svi mještani i gosti, osim reduša-domaćica, koje pripremaju ručak. Crkva je taj dan dupkom (prepuna) puna vjernika. Budu pozvani i svećenici iz okolnih mjesta kao gosti, pa neki od njih drže i pridiku (propovdjed) i to iz glavne pridikaonice (propovjedaonica) koja se nalazi na visini od oko 2,5 metra. Svi su lijepo obučeni i sve odiše čistoćom i ljepotom. Crkva je ukrašena najljepšim cvijećem, sva svjetla i svijeće su upaljene. Toga dana i misa traje malo dulje.

Poslije mise se pred crkvom malo popriča s onima koje se ne viđa često, koji su doputovali iz daljnjih mjesta, te se ide kući.

I ručak je svečano priređen. Peku se prasci i janjci, živad, bude kolača raznih vrsta, a najviše «slatkih» (sitni kolači), te rakije, vina, sokova i drugog pića, a na kraju i kuhane kave.

Negdje oko ručka, ili poslije, dolaze u kuću muzikanti-svirači-tamburaši, bilo domaći ili cigani, koji bi malo odsvirali, a domaćin bi im dao malo mesa, kolača, nešto da popiju, ili novaca, te bi oni otišli dalje svirati u drugu kuću i tako redom, kroz cijelo selo.

U Kukujevcima su se tkali ćilimi od domaće vune i to: na «daske», motiv ruža zamitan po poučici, s prandžama koji je služio za prekrivanje sicfedera u kolima i slično.

Valjci za «molovanje» - izradu šara na okrečenom zidu

Osim slatkih kolača, bilo je i kolača od dizanog tijesta: gužvara s makom, s orasima, s cimetom ili kakaom, krofne, leperice, kiflice s pekmezom ili orasima, buhtle i dr.

Burad u koja se spremala rakija i vino za kukujevački kirbaj - Trojstvo, zvala su se «trojstvare» i načimala, tj. otvarala se na Trojstvo kad gosti pristignu.

Poslije podne se ide na VAŠAR (sajam) koji je postavljen na krstini (KORZO) ISPRED ŽUPNOG dvora pa sve do zgrade općine. Tu bude svega i svačega: raznih bombona, svilenih i paprenih, alve, lizalica, orasnica, licitarskih srca, beba, patrica (krunica) sve od licitarskog tijesta, koje je donosio licitar Blažeković iz Osijeka, razne igračke, satovi, lančići, prstenje, loptice skočice i loptice na gumu, dalekozori, novčanici, naočale s crvenim i plavim okom, pištolji, okrugle lepezice od tankog sitno plisiranog šarenog papira, a bilo je: srećaka koje je izvlačio mali šareni mišić (zamorac). U plavim kovertama se nalazio papir na kojem je bilo napisano što dobiješ.

Ispred HRVATSKOG DOMA se vrtio veliki RINGIŠPIL (vrteška).

TROJSTVO 1955. g.

Na slici: Cecilija Litrić, Branka Litrić, gošća Marija Vujić iz Lipovca i Štefanija Filaković.

Iza njih je ringišpil, a zgrada desno je HRVATSKI DOM.

Iznad ulaznih vrata još stoji natpis HRVATSKA ČITAONICA KUKUJEVCI.

Glazba je svirala cijeli dan. Navečer je u velikoj dvorani ZADRUŽNOG DOMA bila igranka (ples) do kasno u noć. Svirali su kukujevački tamburaši. Prije fajronta (kraja) tamburaši bi odsvirali još jedno kolo i to ZURKU (drmeš) i svi bi išli kući veseli.

Ako je u sali za ples bilo vruće, te su se mladićima znojile ruke, pri plesu sa djevojkom, morali su na šaku ruke kojom su držali djevojku otraga na leđima staviti raširenu maramicu, kako ne bi djevojci isprljali reklu (bluzu).

Znalo je biti toliko gostiju da nisu imali svi gdje spavati. Tada se uz krevete postave stolice «hoklice» bez naslona i domaći ili gosti legnu u krevet poprijeko da im noge budu na hoklicama i sve bude u redu (tako ih više stane u krevet). Nije se puno ni spavalo, jer se dugo u noć divanilo (pričalo), a s obzirom da se neki vide samo za vrijeme kirbaja (goda), pa imaju i što pričati.

Poneki seljački kreveti su bili dosta uski, pa je teško bilo u njima spavati udvoje. Tada se spavalo «kečeva», tj. jedna osoba legne normalno u krevet s glavom prema gornjoj stranici kreveta, a druga osoba legne obratno, tj. glava joj je pokraj nogu ove prve osobe, a njezine noge su kod glave ove osobe. Tako im je komotnije spavati.

Sutradan, ujutro, u ponedjeljak se ide u planinu Frušku goru, u rane trešnje. Još malo se s gostima proveseli, a onda gosti odlaze kući. Na odlasku se gostima spremi «zamotač» (paket mesa i kolača). Tada gosti pozovu domaćine da dođu kod njih na kirbaj.

Svakog gosta koji je odlazio, moralo se ispratiti do kapije, i na ulicu.

Mjesta u kojima su bili kirbaji:

- Morović - 15. kolovoza Velika Gospa

- Soljani - 26. rujna Kuzma i Damjan
- Sr. Mitrovica - 08. listopada Sv. Dimitrije
- Lipovac - 18. listopada Sv. Luka
- Sot - 25. studeni Sv. Kata i dr.
- Gibarac - 16. svibanj Sv. Ivan Nepomuk

TIJELOVO – BRAŠANČEVO

U četvrtak, poslije Trojstva, je TIJELOVO ili BRAŠANČEVO. Toga dana je veliki svetac (zapovjedani), tj. ništa se ne smije raditi u polju niti od ručnih radova. U crkvenom dvorištu i na sva četiri ćoška (ugla) u selu, na križanju ulica, se naprave SIVNICE (sjenice). Od lipovog granja se isplete na četiri drvena stupa, četvrtasta prostorija, u koju se stavi stol, a na stol križ (raspelo) i sveta slika, a okolo se povješaju iznutra vezene ponjave i stolnjaci, kako bi SIVNICA lijepo izgledala.

Iz crkve krene PROCESIJA vjernika i svećenik pod NEBOM, te svećenik ulazi u svaku SIVNICU, posveti ju, čita evanđelje, svi se mole i tako na sva četiri ćoška u selu (četiri strane svijeta), te se svi skupa vrate u crkvu na misu.

Tijekom cijele procesije, djeca nose košarice, koje su omotane bijelim krep papirom i prosipaju putem cvjetne latice, iz košarica. U tijelovskoj procesiji sudjeluju svi, stari i mladi, cijelo selo. Svi su lijepo i svečano odjeveni.

Procesija u Kukujevcima 1980. g. Polazak iz crkve. Mladići nose NEBO pod kojim je svećenik Stjepan Čavka, te dvije hrvatske zastave

PETROVO, 29. LIPNJA

Dana 29. lipnja se slavi Sveti PETAR i PAVAO, u narodu poznatije PETROVO. Toga dana se ne ide raditi u polje. Na taj dan se mogu jesti jabuke zvane «petrovače», jer su one već u to doba zrele.

Osobe po imenu PETAR i PAVAO slave svoj imendan i časte svoje najbliže.

Sve do poslije Drugog svjetskog rata, a u mnogim domovima i do dana današnjeg, slavio se imendan, a ne rođendan. Mnogi nisu znali ni kada su rođeni, ali kada im je imendan, to su vrlo dobro znali. Mnoga djeca su pri rođenju dobijala ime po svecu koji je toga dana ili bliže danu rođenja. Npr. Ana, ako je rođena o Svetoj Ani, Ilija o Svetom Iliji i slično.

SVETI ILIJA 20. SRPNJA

Među ljetne svece se ubraja i SVETI ILIJA 20. srpnja. Kad bi padala kiša i grmilo, stariji bi znali kazati da to Sveti Ilija vozi svoje karuce (kočija) po oblacima, a kad bi znao kad je njegov imendan, da bi bilo strašno nevrijeme.

Toga dana se služi sveta misa u nakanu zaštite od munje, groma i leda.

SNJEŽNA GOSPA, 05. KOLOVOZA

Dana 05. kolovoza slavi se SNJEŽNA GOSPA. Mještani-vjernici KUKUJEVACA su toga dana hodočastili u crkvu MARIJE SNJEŽNE u TEKIJAMA u PETROVARADINU, gdje su se održavale mise i bio crkveni god mjesta PETROVARADINA.

VELIKA GOSPA (GOSPOJINA) 15. KOLOVOZA

Uoči Velike Gospe, 14. kolovoza poslije podne se išlo u ILAČU «kod Gospe». Tamo se u crkvi i crkvenom dvorištu cijele noći održavaju mise i ispovjedi i pričesti, te molitve za ozdravljenje.

Mještani-vjernici KUKUJEVACA koji nisu mogli ići kod Gospe u Ilaču, hodočastili su kukujevačkoj Gospi i ATARU, preko željezničke pruge. Dan uoči Velike Gospe, poslije podne bi se Pinkijevom ulicom (prije Drugog svjetskog rata se zvala Tataraški šor) kretala kolona svijeta te na željezničkoj stanici, na prijelazu, prešla željezničku prugu i putom pokraj njiva išli do KAPELICE u ATARU, u kojoj je bio kip GOSPE.

U kapelicu nije moglo ući puno vjernika jer je bila veličine oko petnaestak metara kvadratnih. Unutra je bio mali oltar s kipom Gospe, a ispred kapelice je bio bunar u kojem se nalazila «sveta» (posvećena) voda.

Skupljali bi se tu mještani vjernici i do večernje mise molili krunicu: slavnu, radosnu i žalosnu, te ostajali tu do kasno u noć, a neki i cijelu noć i molili. Svi bi kući ponijeli u bočicama svete vode iz bunara i čuvali je za slučaj bolesti.

Kukujevci, 14. kolovoza 1994. g. Svećenik Berislav Petrović sa kukujevačkom mladeži. Iza njih je kapelica i bunar. (Priprema za misu). (Posljednja proslava Velike Gospe u ataru).

MARIJA MAGDALENA, 22. SRPNJA

Ljeti bi oko Svete Magdalene bilo najviše muha, pa bi se kazalo, da ih je Sveta Magdalena istresla iz krila.

Također bi znali kazati da poslije Svetog Lovre lubenice nisu više dobre za jesti (10. kolovoz).

SVI SVETI 01. STUDENOGA

Dana 01. studenoga su SVI SVETI. Tog dana je Velika misa u 10,30 sati u crkvi i poslije podne VEČERNJA (misa). Toga dana se ne radi ni u polju ni kod kuće, nikakvi radovi, već se slave SVI SVECI – SVI SVETI. Poslije podne poneki idu na groblje.

Na blagdan Svih Svetih 1981. g. od 18 do 23,00 sata zvonila su zvona za pokojnike. Tko je htio, ušao je u crkvu, povukao za zvono i molio se za svoje pokojnike.

DUŠNI DAN 02. STUDENOGA

Dana 02. studenoga je DUŠNI DAN (dan mrtvih), kada se ide na groblje, obići grobove svojih najmilijih pokojnika. Ponesu se svijeće i cvijeće, te bočica sa svetom vodom kojom se posvete grobovi. Svećenik obilazi grobove i kod svakog groba, zajedno s prisutnima izmoli «Očenaš», posveti grob na kojem gore svijeće, te na kraju svećenik kaže: «Pokoj vječni daruj im Gospodine», a prisutni kažu «I svjetlost vječna svjetlila njima», a sa crkve zvona odzvone za tog pokojnika (s tornja crkve se vidjelo groblje).

Toga dana su svi tužni, jer se sjećaju svojih pokojnih.

U vremenu, nakon Drugog svjetskog rata, toga dana je zvonio JOSIP MUTAVDŽIĆ, zvani JOVA (čitaj brzo), rođen 01. 01. 1909. g. u Kukujevcima. Zvonio bi on za svakoga pojedinačno, kad bi svećenik izmolio molitvu i posvetio grob, on bi zazvonio, Ali, kad je svećenik posvetio sve grobove i izlazio iz groblja, Jova je još tri puta zazvonio. Svi su tada kazali da zvoni «ZA UJU», a to je u «prijevodu» značilo, da zvoni za pokojne USTAŠE, za čije se počivalište ne zna, a što se tada nije smjelo «na glas» kazati, da ne bi doznale ondašnje vlasti (komunisti), pa, onda, teško njemu i mnogim drugima.

Na toranj sa sobom je ponio solnjaku (solenku) punu soli (mala drvena) i kruha, te bi iza svakog zvonjenja, pojeo komadić kruha umočen u sol, za dušu pokojnika za kojim zvoni, pa je to, onima koji su s njim bili u zvoniku, bilo malo smiješno.

Ovo je ispričala kukujevčanka Danica Ivšić, r. 1932. g.

Već u poodmaklim godinama (negdje oko 1978. g.) djed Jova je znao kazati: «Kad ja umrem, više neće biti u selu MUTAVDŽIĆA», jer je imao dvije kćerke (Maricu i Đenku) koje su se udale i prezime Mutavdžić se nije moglo nastaviti potomcima. Tako je i bilo.

Kukujevčani su većinom slavili: Svetog Antuna (13.06.), Sv. Josipa (01.05.), Sv. Stjepana (26.12.), Sv. Ivana (27.12.), Sv. Anu 26.07.), Sv. Katu (25.11.), Sv. Luciju (13.12.) i dr. i to tako, da su tih dana išli u crkvu ili su se kod kuće molili na taj dan, dok su npr. Sv. Martina (11.11.) i Sv. Vinka (22.01.) slavili više slavljem i običajima, nego molitvom.

SVETI MARTIN (MARTINJE) 11. STUDENOGA

Uz blagdan Svetog Martina biskupa, koji se slavi 11. studenoga, vezani su brojni običaji. Krštenje mošta u vino, jedan je od najznačajnijih običaja. O svecu Martinu zna se da je rođen u 6. stoljeću u Panoniji, za vrijeme cara Konstantina Velikog. Budući da mu je otac bio vojnički tribun, očekivao je da će i Martin pristupiti u vojnu službu. Martin je protiv svoje volje pristupio u kraljevsko konjaništvo u Francuskoj. Kad je zatražio da ga se otpusti iz vojske, car mu je prigovorio da se plaši sukoba s neprijateljem, na što je Martin odgovorio da će se suočiti s protivničkom vojskom, naoružan jedino križem. Ubrzo potom, prošao je glas, da neprijatelj traži mir, zbog čega je stvo-

reno uvjerenje, kako je sam Bog, po Martinovoj vjeri, naveo suprotnu stranu na predaju. Martin je tada vojnu službu zamijenio redovničkom i posvetio se usamljeničkom životu.

Legenda kaže, da je neka guska gakanjem otkrila skrovište Svetog Martina poslanicima iz Toursa, koji su ga tražili želeći ga zarediti za biskupa, što je i učinjeno i on je bio biskup trideset godina.

Zato se na dan Svetog Martina za ručak peče guska i to sa mlincima, ali ne obična guska, već kljukana (šopana).

Da bi guska bila deblja i masnija, morala se kljukati (šopati). Otvorio bi se guski kljun i u usta trapao orunjeni kukuruz i to dosta. Tu gusku bi se zatvorilo u manji ćumez (kokošinjac), te bi tu bila skroz do klanja i svaki dan bi se dva puta šopala i pojila. Nije se smjela puno kretati i tako se brzo udebljala. To je kljukana guska koja se sprema na Martinje.

SVETA KATA, 25. STUDENOGA

Dana 25. studenoga je Sveta Kata, kada je u našem narodu poznata izreka: «Sveta Kata, snijeg za vrata». U početku dvadesetog stoljeća, sve do negdje 1960-ih godina snijega je bilo dosta, počeo je već padati o Svetoj Kati pa sve do ožujka iduće godine, a kasnijih godina, iza 1960. g. sve manje i manje, da bi ga već od 1980. g. i dalje bilo jako malo. Od Svete Kate već počnu priprave za Božić.

SVETA BARBARA, 04. PROSINCA

Na dan Svete Barbare, 04. prosinca se sije žito, obično u tanjurićima ili sličnim posudama, koje do Božića naraste desetak centimetara. Spominje se da je Sveta Barbara rođena u 3. stoljeću u Egiptu ili Maloj Aziji i da joj je otac, zbog obraćanja na kršćanstvo, odrubio glavu.

Kao svoju zaštitnicu slave je rudari.

SVETA LUCIJA, 13. PROSINCA

Za Božić, u KUKUJEVCIMA je velika većina mještana žito sijala na dan Sv. Lucije, 13. prosinca. Do Svete Lucije svi ručni radovi moraju biti završeni. Više se ništa ne radi, jer nastupaju božićni blagdani. Od Sv. Lucije do Božića ima 12 dana. Djevojke bi za te dane ispisale 12 ceduljica (papirića) sa 12 imena momaka, te bi svaki dan do Božića po jedan papirić bacale. Ime momka koje ostane na zadnjoj ceduljici, bit će ime budućeg supruga te djevojke. Taj običaj je bio negdje do 1960. g.

ADVENAT

Četiri tjedna do Božića zove se ADVENAT (adventus-dolazak). U to vrijeme se ide na jutarnje mise rano ujutro, već u pet sati, prije izlaska sunca-svjetlosti, te je to povezano sa iščekivanjem dolaska Isusa Krista koji simboliziraju u tom slučaju, Svjetlost. Čeka se izlazak sunca-svjetlost, zato su mise tako rano, kad se iziđe s mise, onda već dolazi svjetlost. Te mise se zovu ZORNICE. Za vrijeme adventa nema svatova.

BADNJAK

Na Badnjak ujutro, ~~25.~~ 24. prosinca, dok još zora ne svane, djeca ustaju, toplo se obuku, obuju debele sokne (zokne) štrikane od domaće vune, zatim obuju svoje bakandže (visoke cipele), koje su podšivene potkovicama i šuneglama da se brzo ne izližu đonovi (istroše), pa krenu kod rodbine čestitati BADNJAK. Čestitali bi ovako «Hvaljen Isus i Marija, čestitamo vam Badnji dan Adama i Evu, da budete živi i zdravi». Domaćini im odgovaraju: «Uvijek hvaljen Isus bio, živi bili djeco», pa na njih malo bace orunjenih kukuruza, žita i ječma koje stoji u mjerici (drvena okrugla posuda) ispred stola. Tada djeca poljube starije osobe u ruku.

Stariji bi tada dali djeci malo «dara»,tj. jabuku, pomorandžu (naranču), suhih smokava, malo bombona, a kad bi se dobio koji «gvozdenjak» (dinar, dvodinar, petodinar) ili možda papirnata banka (deset dinara), veselju ne bi bilo kraja. (Do 1960. g.)

Cijeli dan badnjaka se posti, a za navečer se priprema posna večera, a sastoji se od: paradajz juhe, rezanaca sa sirom ili makom ili orasima, ili tašci sa pekmezom, ili juha od graha i «papula», tj. gnječeni grah s malo bijelog luka. Na stolu mora biti još: meda, oraha, suhih smokava, suhih šljiva, pečenih «breskoraka» (turkinje), i tako kažu da mora biti na stolu devet jela (za devet mjeseci nošenja Isusa u utrobi Marije).

Pod stolom se nalazi MIRICA (mjerica - drvena okrugla posuda bez poklopca) u kojoj je zrnje kukuruza, pšenice, ječma, zobi, raži i drugo, te ralo s pluga, radi zaštite kuće od groma.

Naveče, kad se smrači, domaćin unosi u naramku puno slame u sobu. Tada stane na vrata i kaže «Hvaljen Isus i Marija, čestitam vam Badnji dan, Adama i Evu, te kaže: telilo se, janjilo se, jarilo se, prasilo se, leglo se, i rodila se dječica i sve vam dobro i veselo bilo, i slično, već kako je tko znao i zapamtio od svojih starijih. Baka ili majka uzimaju najduže slame i stavljaju prekrižene na sva četiri ćoška stola ispod stoljnjaka da bi na stolu tijekom iduće godine uvijek bilo dovoljno hrane. Zatim bi domaćin slamu poširio po cijeloj sobi, a za djecu bi nastalo preveliko veselje.

Zatim se unosi krizban (bor) u sobu, koji se zajedno sa djecom kiti sa kriskindlama (ušećerene bombone, umotane u «zlatni», «srebrni» ili neke druge boje, papir), svjećice, pokoja jabuka, sjajne kupovne kugle, prskalice, licitarsko srce i vršak na vrh krizbana.

U ponoć se ide na PONOĆKU, na kojoj crkva bude prepuna vjernika. Pjevaju se božićne pjesme, crkva se ori, a veselje je preveliko. Sva svjetla i svijeće u crkvi su upaljene.

Kad se dođe kući s ponoćke, netko od starijih uzme jednu oveću lijepu jabuku, te u nju pozabada gvozdene dinare, sveže za stapku jabuke jedan oveći kanap i objesi jabuku o plafon (strop), tako da jabuka visi u visini dječjih usta. Djeca moraju tu jabuku zagristi, ali se ne smiju pomagati rukama. Onaj, tko to uspije, ta jabuka je njegova, zajedno sa svim pozabadanim dinarima. (do 1965. g.)

Još malo se povaljaju na slami, bake i djede pričaju još malo djeci o malom Isusu koji se rodio u štalici na slamici, o igrama koje su se oni igrali kad su bili mali i svi zajedno zaspu na slami.

Na Badnjak je vatra u šporetu morala gorjeti cijelu noć, a lampa na zidu bi se malo «uškiljila» (smanjio bi se fitilj da slabije gori) da svjetlo bude slabije, te se ni vatra ni lampa nisu smjele ugasiti (do 1958. g. kada se uvodi struja).

Dok je bila slama u sobi, vatra na šporetu se ložila na gornje ringle, a ne na vrata da ne bi ispala koja žar-iskra i zapalila slamu (prijašnji-stari šporeti su imali ringle i to velike i male, okrugle).

Priča se da su djevojke na badnje veče pod svoj jastuk za spavanje stavljale bijeli luk, da rastjera zle duhove.

BOŽIĆ

Ujutro na Božić se čestita svim ukućanima Božić. Na dan Božića, prvi dan, ne ide se kod rodbine, već se ide na Veliku misu u crkvu i tamo si svi čestitaju Božić. Propovijed bude duža, pjevaju se božićne pjesme kao što su: «Narodi nam se kralj nebeski», «Veselje ti navješćujem puče kršćanski», «Radujte se narodi», «Kirie eleison», «Svim na zemlji mir veselje», «O pastiri čudo novo, pa «Tiha noć» i druge.

U crkvi budu postavljene JASLICE S MALIM Isusom s obitelji.

Ručak na Božić bude svečan. Na stol se stave svijeće, zeleno žito koje je posijano na Svetu Barbaru ili Svetu Luciju i naraslo je visoko oko desetak centimetara, te je povezano crven, bijelom i plavom trakom. Jedno od djece, obično starije, uzme čašu u kojoj je stavljena svijeća, a okolo svijeće je u čaši i stavljeno zrnje žita, kukuruza i ječma, te obiđe oko stola i dođe do domaćina kuće, obično je to bio djed, te svi zajedno izmole «Očenaš», zatim djed u kašiku sipa vino i s tim gasi svijeću. (Utrne svijeću, tako se kazalo u Kukujevcima). Zatim uzima veliki okrugli domaći kruh, prekriži ga po sredini i razreže na četvero. Tada svi sjedaju i ručak može u miru Božjem početi.

Poslije podne se ide na «večernju» misu, a kada se dođe kući, sjedi se na slami i opet stariji pričaju djeci priče, malo se valjaju na slami i vesele.

Navečer u velikoj dvorani Zadružnog doma bude ples i veselje.

Drugi dan Božića se slavi Sveti Stjepan. Ako netko u obitelji ima Stjepana, tada poziva rodbinu na ručak i slavi se imendan Stjepana.

Isto tako je i treći dan Božića kada se slavi Sveti Ivan.

Sva tri dana Božića je Velika misa i «večernja», te ples u dvorani.

Na treći dan Božića, na Svetog Ivana, ujutro dok zora još ne svane, obično oko pet sati, iznosi se slama iz kuće na ulicu ispred kuće i pali. To čine skoro svi u isto vrijeme, te je prizor veličanstven. Zemlja je prekrivena snijegom, nebo mrakom, a slama gori i cijela ulica svijetli. Svaki domaćin iznese tada na ulicu polić s rakijom, te nude jedan drugoga susjedi i pričaju kako su proveli Božić. I svi pričaju da je bilo lijepo i veselo. Poslije paljenja slame idu na ranu (jutarnju) misu, na kojoj se blagoslovi vino ponijeto od kuće, te se kasnije kod kuće pije.

MLADENCI

Mladenci – Nevina dječica, slave se 28. prosinca, kada bude šibama šibanje onih koji se nađu u krevetu (da nisu rano ustali). Taj dan je spomen na pokolj Betlehemske dječice do dvije godine, od kojega je Isus ostao pošteđen, spašen.

Negdje do 1966. g. svi Božići u Kukujevcima su bili pod velikim snijegom i koji se tek u ožujku počimao topiti. Kasnije ga je bivalo sve manje, da bi ga poslijednjih desetak godina dvadesetog stoljeća bilo vrlo malo. Neki mještani sela se sjećaju da je 1963. g. bila jaka zima, da su se prozorska stakla smrzavala i u sobama u kojima se ložila peć. Tada bi znali kazati: Snijeg pada cijeli dan, sipi, škripi pod nogama, a sjever ljuto i britko brije i u kosti se uvlači. Na drveću je inje. Ljudi su jedva mogli ići namiriti (nahraniti) marvu (stoku).

NOVA GODINA, 01. SIJEČNJA

Navečer, uoči Nove godine na Silvestrovo, bude u crkvi misa ZAHVALNICA. Na toj misi svećenik daje podatke koliko se u protekloj godini rodilo djece, vjenčalo parova

i umrlo osoba, te se molitvom zahvali Bogu za sva dobra djela u toj godini koja je na izmaku.

U ponoć je doček NOVE GODINE u velikoj dvorani Zadružnog doma. Bude priređen novogodišnji program. Bira se «MIS» Nove godine, organizira se «šaljiva pošta» i «šaljivi zatvor» (mora se platiti da iz njega izиđeš), te bude ples do zore. Sviraju kukujevački tamburaši.

Na sam dan Nove godine bude Velika misa i svečan ručak. Na prvi dan Nove godine se jede PRASETINA, koja riva naprijed, a nikako ne živina, jer oni čeprću nazad.

TABELARNI PREGLED

UPISA U MATIČNIM KNJIGAMA

Red. br.	Godina upisa	Matično područje	Matična knjiga Rodjenih	Vjenčanih	Umrlih	Svega upisa	Primjedba
1	1963	Kukujevci	13	3	9	25	
2	1964		24	13	22	59	
3	1965		18	17	19	54	
4	1966		13	12	12	37	
5	1967		5	27	21	53	
6	1968		8	23	23	54	
7	1969		8	18	29	55	
8	1970	//	4	17	27	48	
9	1971		4	25	29	58	
10	1972		8	21	28	57	
11	1973		13	26	19	58	
12	1974		8	25	26	59	
13	1975		12	21	23	56	
14	1976		9	16	27	52	
15	1977		2	11	19	32	
16		Bačinci	3	2	5	10	
17		Gibarac	2	2	3	7	
		Svega :	154	279	341	774	

U Kukujevcima, 31.12.1977.god.

Matičar
Ivan Litrić
Ivan Litrić

SVETA TRI KALJA – BOGOJAVLJENJE, 06. SIJEČNJA

Dan uoči Sveta tri kralja - Bogojavljenja, navečer bude misa na kojoj svećenik posvećuje vodu. Tada svatko ponese od kuće bocu, nasipa vode i nosi kući. Kad se dođe kući, s tom vodom se posveti kuća, bunar, a ostatak se ostavi za posvetu polja, vinograda i grobova. Na sam dan Sveta tri kralja 06. siječnja, svećenik, nakon mise, sveti kuće. Jedna osoba iz kuće dočeka svećenika na ulazu kapije, poljubi križ i svećenik ulazi u kuću, moli i posvećuje sve prostorije i krizban koji još stoji okićen i koji se, tek kad je posvećen, može «raspremiti» (skinuti bombone s njega i ostalo) i jesti s njega kriskindle. Na vrata sobe svećenik kredom napiše početna slova triju kraljeva

G+M+B (Gašpar, Melhior i Baltazar) te godinu koja jeste i dade djeci svetih sličica. Na taj dan za ručak bude pečena guska s mlincima i ostalo.

Od 1980-ih godina svećenik kod posvete kuće na Sveta tri kralja u obitelji ostavlja sličicu, koju sada lijepe na vrata, umjesto natpisa koji je svećenik prije ispisivao kredom.

SVETI VINKO, 22. SIJEČNJA

Dana 22. siječnja se slavi Sveti Vinko, Vinkovo, Vinceška, već kako se gdje kaže.

Uoči Svetog Vinka (dan prije) su u Kukujevcima (obično muški) odlazili u vinograd u planinu-Frušku goru, na proslavu Vinkova. Domaćini bi otišli ranije i naložili vatru u kolibi (kasnije vikendici) da bude toplo kad ostali dođu. U planinu se išlo seljačkim kolima, a ako je bilo snijega, išlo se velikim saonima (na saona, kazalo se u Kukujevcima), koje su vukli konji koji su oko vrata imali veliko zvono, koje je cijelim putem zvonilo da se čuje da netko ide, jer je stalno padao snijeg i vidljivost je bila smanjena (do 1960. g.). Kasnije se išlo u planinu traktorima i prikolicama (špediter), pa autima, a poneki su išli i pješice. Ponese se hrane i pića, a najviše vina i to u pletenim balonima. Cijelu noć se «trači» (slavi) Vinkovo. Od pjesama se cijela planina orila, dolom i gorom, a posebna poslastica su bile «zabranjene pjesme», kao što su «Vila Velebita, «Ustani Bane, Hrvatska te zove», «Još Hrvatska nij' propala» i sl. (1946. - 1991. g.).

Sutradan ujutro, na dan Sv. Vinka, na čokote vinove loze se objese kobasice (sušene) i kulenje, svi se okupe i izmole «Očenaš», te čokot poliju svetom vodom. Obično se kaže: «koliko kapljica vode, toliko bobica grožđa», ili «koliki kulin, toliki grozd». Odreže se par strukova-trsova vinove loze i stavi u čašu s vodom, te kad one propupaju, treba ići rezati vinograd (priprema za dobar urod). Svo donijeto vino se moralo popiti u vinogradu toga dana, nije se smjelo nositi kući. Znalo se dogoditi da su u vinogradu toga dana imali više vina nego vode, pa su nekad i suđe morali oprati u vinu.

Znalo se dogoditi i to da su poneki bili toliko «veseli», da su u planinu došli s jednim društvom, a kući otišli s drugim, ali sve u svemu, bilo je lijepo i veselo.

Ovaj, kao i sve druge običaje, Kukujevčani slave i u mjestima gdje su se doselili nakon Domovinskog rata i progona (1995.).

SVJEĆNICA, MARIN DAN, 02. VELJAČE

Dana 02. veljače je SVJEĆNICA ili MARIN DAN. Na misi se toga dana posvećuju «marinske» svijeće koje se čuvaju za zaštitu od groma i nevrijemena, te onda pale, a i za slučaj smrti, kada se daju upaljene umirućem u ruku. Toga dana Marije, Marijani, Marine, Marini i slični slave svoj imendan.

SVETI BLAŽ, 03. VELJAČE

Na dan Svetog Blaža, dana 03. veljače, za vrijeme mise, blagosivlja se grlo. Svećenik uzme dvije svijeće, te ih prekriži u križ Sv. Andrije apostola i stavi ispod grla govoreći: «Po zagovoru svetog Blaža biskupa i mučenika, oslobodio te Bog bolesti grla i svakog drugog zla, u ime Oca i Sina i Duha Svetoga, Amen».

Stariji bi znali, pogotovo oni koji su se volili šaliti, kazati ili pjevati: «Sv. Blaž, gunturaž, guntur dicu u torbicu, a Švabicu pod stolicu».

Pokladno poslijepodne u Kukujevcima, 12. 02. 1961. g. pokraj Osnovne škole. Laza Ivakić nosi napravljenu lutku na leđima (krkače). On je kurjača. (r. 1929. g.)

POKLADE

Poklade su se također u KUKUJEVCIMA održavale. Maskirane osobe su se u KUKUJEVCIMA zvale «kurjače». Bilo je strašnih i lijepih kurjača. Strašne kurjače su bile tzv. «buše». To su većinom bili muški koji su dugačke kožuhe oblačili naopako, tako da runa bude s vanjske strane, a oko pojasa su svezali velika pljosnata zvona, koja su jako zvonila i lupala, dok bi buše podskakivale.

Zatim su se organizirali pokladni svatovi u kojima je u mladu bio obučen muški, a u mladoženju ženska osoba, te bi bilo smjeha, jer je mlada bila višlja od mladoženje. To su bile ljepše kurjače, jer su svi bili lijepo obučeni, ali svi obratno, tj. muški u ženske nošnje, a ženske u muške nošnje.

Dani u tjednu pred poklade se zovu:
Sramotni ponedjeljak
Ubojiti utorak
Vrtičeva srijeda
Crvljivi četvrtak
Mišji petak
Zaklopita subota
Otklopita nedjelja

U pokladne dane bi se pozivali rođaci na čašćenje. Napravio bi se ručak za kćeri i zetove, za sinove i snahe, pa bi se kazalo da «trače» (slave) poklade.

Pokladno slavlje s plesom bi trajalo do utorka u ponoć, uoči čiste srijede, kad bi crkvena zvona zazvonila i svi išli kući. Pjevali bi tada: «Aoj jade, prođoše poklade, nema mrsa do Uskrsa».

Priča se da su kurjače ili kako se još kaže «maškare» nastale u vrijeme tjeranja Turaka iz naših krajeva, odnosno iz doba Mohačke bitke, kada su maskirani seljaci zvonima i klepetalima, obučeni kao «buše» plašili, već onda, uplašene i potučene Turke, te su oni, bezglavo bježali.

Iako se spominje da su ti običaji postojali i mnogo ranije, pravih zapisa o tome nema.

Također postoje priče da se u pokladne dane ne valja raditi s iglom (ručni radovi), jer onda kokoši (kokoške, kvočke) neće sjediti na jajima iz kojih se trebaju izleći pilići.

PEPELNICA

Pepelnicom ili čistom srijedom, katolički svijet ulazi u KORIZMU. Na dan Pepelnice, poslije mise, svećenik pepeli vjernike posipanjem sitnog pepela po kosi ili stavljanjem na čelo, u znak pokore i obraćenja i govori: «Sjeti se čovječe da si prah i da ćeš se u prah pretvoriti».

Posuđe (lonci i šerpe) se toga dana ribaju (peru) pepelom od izgorenih drva u šporetu (peć) da bi se uklonile sve masnoće. Na čistu srijedu je post. (Tako se pralo negdje do 1955. g. jer nije bilo deterdženata za suđe).

KORIZMA

Čistom srijedom počinje KORIZMA, tj. 40 dana skromnosti, poniznosti i ozbiljnosti, posta i pokore. U korizmi nema svatova. Nose se tamnija-pokajna odijela, naročito prvih pet nedjelja.

Nazivi nedjelja u korizmi su:

1. Čista nedjelja
2. Pačista nedjelja
3. Bezimena nedjelja
4. Sridoposna nedjelja
5. Gluha nedjelja
6. Cvjetna nedjelja
7. USKRS

Cure i momci u korizmi navečer sjede na ulici na klupčicama (drvene klupe) ispred kuća i pričaju, ili na drumu (cesta) igraju «Tabe, labe, tkoj' moj drug»? i sl. Također na ulici pucaju kokice u velikom rešetu. Nalože vatru na ulici ispred kuće, bliže ceste i stave kukuruz-kokičar u rešeto i na vatri pucaju kokice. Kad su kokice ispucale, istresaju se curama u pregu (kecelju), a one ih onda nude momcima. Malo prošeću i idu kućama. tako je bilo negdje do 1965. g. kada većinom mladež odlazi na školovanje u gradove i rijetko može u to vrijeme doći kući.

Na GLUHU nedjelju koju su Kukujevčani zvali GLUŠICA, raspela se u kućama zamataju crnim maramama. Oblače se crna – pokajna odijela i nema veselja.

Na CVJETNU nedjelju koju su Kukujevčani zvali CVITNICA, već se oblači malo šarenije. Mladi se u nešto i ponove (dobiju nešto novo za obući ili obuti). Obično su to bile dokoljenice, sandale i sl. Djevojke bi imale delinska, poldelinska ili pargalinska odijela (vrsta tkanine), te «dindrle», tj. platno crnog grunta sa šarenim ružama.

Na Cvjetnu nedjelju se pod misom nosilo cvijeće na posvetu. Kukujevčani su obično nosili «cicamace», «drinak» ili koje drugo cvijeće, koje je svećenik posvetio, te bi, kad bi došli kući, to cvijeće stavili u lavor s vodom i u tome se umivali.

Par posvećenih grančica cvijeća se stavi za raspelo u kući ili zatakne na svetu sliku u kući, a par grančica se stavi u trijem-ganak da čuva kuću od groma.

U crkvi se na Cvjetnicu pod misom pjevala MUKA Isusova.

<u>OD CVJETNICE DO USKRSA</u> mole se Očenaši i to:

Nedjelja -	40	Očenaša	Isus je 40 dana postio i molio
Ponedjeljak-	33	"	Isus je imao 33 g. kada su ga raspeli
Utorak -	15	"	Isus je imao 15 uboda od trnove krune
Srijeda -	30	"	Isus je prodan za 30 srebrenjaka
Četvrtak -	12	"	Isusa su napustili svih 12 apostola
Petak -	5	"	za 5 rana Isusovih
Subota -	40	"	Isus je 40 sati ležao u grobu
Nedjelja -	40	"	Uskrsnuća do Uzašašća

Uskrsne pjesme – 5.

Oj Isuse, daj da pjevam,
MUKU tvoju, suze lijevam gledajuć te nevina,
za nas grešne mučena.
Isukrste svoju muku tisni u srce svome puku.
Po toj muci ti nam daj poslije smrti vječni raj!

Ah, ti mirno križ svoj nosiš,
nit se tužiš niti prosiš: dobri pastir duša svih,
rado trpiš sve rad njih.
Isukrste...

(OČE BUDI VOLJA TVOJA, molitvenik, 20. izdanje, Pazin/Zagreb, 1980. g. str. 391.)

USKRS

U srijedu pred Uskrs, kao i na Veliki četvrtak i Veliki petak, u crkvi, poslije podne, poslije 15,00 sati, svećenik obavlja LAMENTACIJE. Ispred oltara stoji svjećnjak s upaljenih 14 svijeća, kao simbol na 14 križnih postaja Isusovog križnog puta. Na kraju pročitane svake postaje praktur ugasi jednu svijeću. I kad na kraju ugasi posljednju svijeću, sakupljeni đaci s obje strane oltara, našaranim šibama udaraju o patos (pod) i tako iskidaju te šibe. Komade tih šiba pokupe i nose kući, te ih u vrtu pozabadaju pokraj svakog izniklog zelenog luka da bolje raste.

Šibe su šarali momci. Odrežu dudovu šibu oko prst debelu, pa je oštrim nožićem obrezuju i prave razne figure-šare: prstenje, pendžeriće (prozorčiće), krive pendžeriće, šljivove koštice i drugo. Zatim nalože vatru od slame i te našarane šibe drže na dimu te vatre dok ne dobiju boju (potamne). Onda nožićem ili noktima skidaju preostalu koru ispod koje šiba bude bijela. Te šibe se tada obrišu mokrom krpom i šiba bude – našarana, crno-bijela.

Na Veliki četvrtak, prije podne, zavežu se crkvena zvona da ne zvone. Navečer bude misa s crkvenim obredima i posvetom ulja, a umjesto zvona, vani se okreću čegrtaljke. Bude opet šibanje sa šarenim šibama i postavlja se ISUSUV GROB, kojega čuvaju stražari koji se zovu BOGARI.

Na Veliki petak, prije podne, bude KRIŽNI PUT u crkvi kod svih 14 postaja. Poslije podne se pjeva MUKA ISUSOVA. Ljubi se raspelo. Crkva je cijeli dan otvorena da se može doći pokloniti Isusovom grobu i pomoliti se. Na Veliki petak je strogi post.

Na Veliku subotu, prije podne, bude u crkvi obred, a pokraj crkve se naloži vatra, koju svećenik posveti i svi nose kući malo te žari koju stavljaju u svoj šporet (peć) na kojoj se kuha SVETENJE, tj. šunka, kobasica, kulenova seka, suhi jezik i jaja. Navečer u crkvi bude USKRSNUĆE. Odvežu se zvona i počnu gromoglasno zvoniti. To je uskrsnuće. Zapjeva se uskrsna pjesma «ALELUJA».

Na Uskrs ujutro na ranoj misi se posvećuje SVETENJE. (Nekad je bilo subotom navečer). U ceger (košara) ili korpu se složi šunka, kobasice, jaja, zeleni luk i ostalo, te prekrije lijepo izvezenim i šlinganim (rešeljanim) peškirom i tako nosi u crkvu. Tek kad je svetenje posvećeno u crkvi, može se jesti. Djeca gledaju u gnijezdo što im je donio zec.

Košar-ceger sa svetenjem (kuhana šunka, kobasice, jaja, luk, hren i dr.) koja se nosi u crkvu na posvetu

Ide se na veliku misu u 10,30 sati. Prvo zvono za misu zvoni u 09,30 drugo u 10,00, a treće u 10,30 sati kada već svi moraju biti u crkvi na svojim mjestima (svatko je imao svoje mjesto - to se znalo), s prostrtim obojčićom ispred sebe za klečanje (obojčić – od vune tkani tepih 1m x 60 cm – šareni) i misa može početi. Iz sakristije izlaze prvo đaci-ministranti i pozvone na obješeno zvono, te sa njima ide svećenik, a cure i žene pjevaju uskrsne pjesme. Propovijed bude o Isusovom uskrsnuću. Svi su lijepo obučeni u svečana odijela, a djeca se obavezno ponove i to u bijele dokoljenice ili zokne, bijele sandalete, cipele ili hlače i dr.

I ručak je na Uskrs svečaniji.

Poslije podne mlađarija ide na KRSTINU (staza ispred crkve i škole, nešto kao korzo) na tucanje sa šaranim jajima. Netko ponese SVILOPISE, netko KULAŠE, a netko BROČE. Najljepši su bili svilopisi. To su bila jaja bojana na crnom gruntu sa cvjetnim motivima u boji. Šarala su se kičicom (posebno napravljena sprava za šaranje) koja se umakala u vruć otopljen vosak i time šaralo po jajetu. Najčešće se bojalo u crvenoj i žutoj boji, što je na crnoj podlozi jako lijepo izgledalo.

Tucanje s jajima

Svatko uzme svoje jaje u šaku između prvog prsta i palca, te jedan drugome udaraju u jaje s obje strane jajeta. Tko razbije onom drugom jaje s obje strane prvi, to je jaje njegovo, tj. kaže se da mu je «istucao» jaje. To se zove «tucanje» jaja. Onaj, koji istuca više jaja, kući ide veseo, a onaj kojemu se jaja istucaju pa ih mora dati, ide kući tužan. Ali takva je igra i nema ljutnje.

I na USKRS se obično svi ponove u nešto.

Poslije «večernje» mise u dvorani Zadružnog doma bude igranka (ples), kao i navečer. Sviraju kukujevački tamburaši. Sada već dolaze veseliji dani.

Sutradan se slavi Uskrsni ponedjeljak.

SKRIZALJKA POMIČNIH SVETKOVINA

(prema Crkvenom molitveniku – KRUH NEBESKI – trinaesto izdanje Hrvatsko književno društvo Sv. Jeronima Z a g r e b 1941. g.)

Godina	Pepelnica	Uskrs	Duhovi	Tijelovo
1941.	26. veljače	13. travnja	01. lipnja	12. lipnja
1942.	18. veljače	05. travnja	24. svibnja	04. lipnja
1943.	10. ožujka	25. travnja	13. lipnja	24. lipnja
1944.	23. veljače	09. travnja	28. svibnja	08. lipnja
1945.	14. veljače	01. travnja	20. svibnja	31. svibnja

Godina	Pepelnica	Uskrs	Duhovi	Tijelovo
1946.	06. ožujka	21. travnja	09. lipnja	20. lipnja
1947.	19. veljače	06. travnja	25. svibnja	05. lipnja
1948.	11. veljače	28. ožujka	16. svibnja	27. svibnja
1949.	02. ožujka	17. travnja	05. lipnja	16. lipnja
1950.	22. veljače	09. tavnja	28. svibnja	08. lipnja
1951.	07. veljače	25. ožujka	13. svibnja	24. svibnja
1952.	27. veljače	13. travnja	01. lipnja	12. lipnja
1953.	18. veljače	04. travnja	24. svibnja	04. lipnja
1954.	03. ožujka	18. travnja	06. lipnja	17. lipnja
1955.	23. veljače	10. travnja	29. svibnja	08. lipnja
1956.	15. veljače	01. travnja	20. svibnja	31. svibnja
1957.	06. ožujka	21. travnja	09. lipnja	20. lipnja
1958.	19. veljače	06. travnja	25. svibnja	05. lipnja
1995.	**01. ožujka**	**16. travnja**	**04. lipnja**	**15. lipnja**

Godina	Trojstvo
1941.	08. lipnja
1942.	31. svibnja
1943.	20. lipnja
1944.	04. lipnja
1945.	27. svibnja
1946.	16. lipnja
1947.	01. lipnja
1948.	23. svibnja
1949.	12. lipnja
1950.	04. lipnja
1951.	20. svibnja
1952.	08. lipnja
1953.	31. svibnja
1954.	13. lipnja
1955.	05. lipnja
1956.	27. svibnja
1957.	16. lipnja
1958.	01. lipnja
1995.	11. lipnja

Ovaj je prikaz jednog dijela godine za koje su prikupljeni podaci, te godina 1995. sa posljednjim proslavama navedenih svetkovina, jer su 1995. g. u kolovozu protjerani svi preostali mještani Hrvati i nesrpsko stanovništvo iz mjesta KUKUJEVCI.

PRVI APRIL (TRAVANJ)

Toga dana je bio običaj nekog prevariti ili bolje rečeno, «zaluditi». To su obično bile neke duhovite šale, da se nekoga pošalje kod nekoga po nešto ili mu se kaže da ga treba taj i taj pa neka ode kod njega, a kad dođe tamo, onaj pojma nema o ničem, ili se kaže «joj, što ti je to na glavi», a ovaj se popipa po glavi i ne nađe ništa, a ovi počnu vikati «Apri li li li», pa se svi dobrano nasmiju, a ovog prozovu «April».

U Kukujevcima postoji jedna obitelj (Lipavić) koju zovu «Aprilovi».

MARKOVO 25. TRAVNJA

Sveti Marko, ili Markovo se slavi 25. travnja. Iz crkve, kroz cijelo selo, do određene njive, gdje je posijano i izniklo žito, oko dvadesetak centimetara, ide procesija vjernika sa svećenikom. Svi su svečano obučeni, a mladež je u bjelini.

Na njivi u polju je postavljen u žitu jedan stol, na kojem je križ i sveta slika. Tu svećenik čita evanđelje, svi se pomole, a svećenik tada kaže «Od groma, leda, kuge i gladi», a žene tada pjevaju: «Oslobodi nas Gospodine». Tada svećenik zazove Božji blagoslov za dobar urod žita i ostale ljetine, te se svi zajedno vrate u crkvu na misu, te pjevaju: «Tebe Boga hvalimo». Svi ponesu stručak žita, koji je posvećen, te se davalo stoci da ih zaštiti od raznih bolesti.

Sljedeće godine, na Markovo, se ide na drugi kraj sela u polje, pa sljedeće godine na treći kraj sela i sljedeće na četvrti kraj sela i tako svake godine se to ponavlja (četiri strane kao četiri strane svijeta). Ti su običaji se održavali negdje do 1960. g. te se od tada obavljaju samo u crkvenom dvorištu.

SVETI JOSIP RADNIK, 01. SVIBANJ (01. MAJ)

Uoči prvog svibnja, koji se u komunističkom razdoblju, nakon 1945. g. zvao «Prvi maj», u noći oko 02,00 sata, kad svi spavaju čvrsti san, momci-bećari odu u planinu i odrežu u šumi najviše tanko bagremovo drvo i u najvećoj tišini ga posade pod prozorom neke cure (najčešće svoje) ili u centru sela.

Ujutro rano, osvane «maj», a na njegovu vrhu se vijore tanke trake crven, bijeli i plavi, a neki stave i bocu pića, s rakijom ili vinom. Svi nagađaju tko je posadio drvo, ali točno ne znaju. «Maj» tako ostane usađen do drugog dana Duhova (nedjelja pred Trojstvo su Duhovi), kad ga, oni, koji su ga i posadili, vade. Ovaj put dođu sa tamburašima, iznese se vino i kolači, te bude veliko veselje. Igra se i kolo i pjevaju razne pjesme. O «Maju» se dugo priča, a bude i svatova od strane momka koji je «Maj» usadio i cure ispred čijeg pendžera (prozora) je bio usađen (1965.).

Na dan Svetog Josipa bude i Velika misa. Toga dana se ne radi, djeca ne idu u školu.

25. SVIBANJ (MAJ) – ŠTAFETA

Nekoliko godina nakon Drugog svjetskog rata, đaci su nosili Titovu štafetu.

Toga dana su morali rano ujutro okititi cvijećem, obično jorgovanima, bijelim ili lila, kapije, te staviti papirnate zastavice koje su dobili u školi, i to sa gore okrenutom plavom bojom na zastavi, tako da je bilo: plavo, bijelo i crveno.

Oko 10,00 sati su đaci morali doći pred školu obučeni u bijele bluze i crvene šorceve (gaćice) djevojčice, a plave dječaci. Na nogama su imali bijele zokne i plave patike.

Učitelji su ih rasporedili na mjesta gdje će preuzimati i predavati štafetu. Tako bi jedan učenik štafetu nosio oko pedeset metara, pa ju predao drugome i tako do kraja sela gdje bi ju predali đacima iz toga mjesta (Kuzmin i Bačinci). U toj štafeti (drvenoj palici) su se, navodno, nalazila pozdravna pisma Titu za njegov rođendan, koji je slavio 25. svibnja, iako je ranije bio rođen.

Stariji mještani time baš nisu bili oduševljeni, ali to nisu smjeli javno pokazivati. Ali čim bi štafeta prošla kroz Kukujevce, i djeca došla kući, bake su ih odmah natjerale da s kapije poskidaju «taj cirkus», kako su znale kazati, a naročito su mislile na zastave.

No, nakon 1980. g. prestaje se nositi štafeta (umro Tito).

Sve veće blagdane kao što su: Božić, Uskrs, Tijelovo, Trojstvo, i drugi, vjernici su znali napamet kada padaju u koji dan-datum, ali ostale blagdane nisu baš mogli pamtiti, te im je za tu svrhu služio crkveni kalendar i to: DOBRI PASTIR i kasnije DANICA, te neki drugi.

Zidni kalendar bi obično držali priboden na zidu kod kuhinjskog stola.

OBRAZOVNI I KULTURNI ŽIVOT U KUKUJEVCIMA

ŠKOLA

Prvu pučku školu KUKUJEVCI su dobili 1833. g. koja nije imala svoj namještaj, već su ga djeca-đaci donijeli od kuće. Tada je u školi bilo 130 đaka, od toga: 70 dječaka i 50 djevojčica, te dva učitelja.

Na temeljima te škole, kasnije se gradi nova jednokatnica, škola za čiju gradnju je zaslužan tadašnji kukujevački župnik ŽIVKO ODŽIĆ. Školu je pri otvaranju blagoslovio 04. studenoga 1883. g. župnik ANTUN MATIĆ iz Tovarnika. Škola se nalazila odmah pokraj crkve Presvetog Trojstva. Ova škola je imala u prizemlju jednu veliku učionicu i zbornicu, a na katu dvije učionice i spremište za sprave za tjelesni odgoj (kozlić, strunjače i dr.) te za razni alat. Imala je i veliki tavan, a ispod školske zgrade se nalazio veliki i duboki podrum za spremanje drva za zimu. U učionicama su se nalazile peći i preko zime se ložile drvima i ugljenom. Škola je imala ogromno veliko dvorište u kojem su se nalazili uzidani nužnici-klozeti (WC), a koji su ujedno služili i kao svlačionice za vrijeme fiskulture (tjelesni odgoj).

Tu su školu zvali OSNOVNA škola, kasnije dobija naziv «Vladimir Nazor» i u nju su išli đaci od prvoga do četvrtoga razreda osnovne škole (osmogodišnja), a negdje oko 1978. i 1979. g. je bila i desetogodišnja osnovna škola, ali vrlo kratko vrijeme).

Osnovna škola «Vladimir Nazor» u Kukujevcima i crkva Presvetog Trojstva s tornjem u obnovi, a lijevo se vidi i transformator. Slikano 1960. g.

Od 1982. g. u ovoj školi se ne održava više nastava, zatvorena je. Ubrzo zatim i porušena

U istoj ulici JNA (prije Krstina) gdje je bila i osnovna škola, samo s druge strane, idući prema Srijemskoj Mitrovici, nalazila se još jedna školska zgrada koju su Kukujevčani zvali GIMNAZIJA. U nju su išli đaci od petog do osmog razreda osnovne škole. Ta je zgrada do 1945. g. bila vlasništvo obitelji IMRE MIHELSA (Miklić) čija se obitelj nakon Drugog svjetskog rata morala pod pritiskom iseliti (po saznanju mještana otišli su u Bačku) da se nikada više nisu smjeli vratiti u selo. Imao je također i veliko poljoprivredno imanje, zvano MIKLIĆEVA PUSTARA, s velikom gospodarskom zgradom izvan sela, na erdevičkom putu, koje su također ostavili.

Kuća Imre Mihelsa (do 1945. g.) poslije zgrada osnovne škole zvana Gimnazija u Kukujevcima, snimljena 1983. g. Prvi prozor do ulaznih vrata je bila zbornica, do nje jedna velika učionica i još dvije u dvorištu. Kuća je građena u ključ.

Negdje do 1956. g. đaci su u prvom polugodištu prvog razreda osnovne škole pisali na PLOČICI i s GRIFLOM, a sve to su brisali sa SPUŽVOM i to pravom morskom.

U drugom polugodištu prvog razreda pisali bi u teke (bilježnice) i to na uske i široke linije. Dugo su đaci pisali tanke i debele, kose i prave crte, pa tek kasnije slova iz POČETNICE (knjiga).

Računske (matematičke) bilježnice su bile na kockice, a na zadnjim koricama s vanjske strane su se nalazile odštampane tablice zbrajanja, oduzimanja, množenja i dijeljenja. Pisalo se grafitnom olovkom, koja je uvijek morala biti dobro zašiljena, a za predmet LIJEPO PISANJE se pisalo štilom i perom koje se umakalo u tintu. Svaki učenik je morao imati bočicu s tintom, a učitelji bi na stolu imali tintarnicu i veliki upijač (papir koji upija tintu kad se nešto napiše na papiru) s drvenom drškom.

Olovka (koju su stariji zvali plajvaz), gumica, štilo i pero, šiljilo ili žilet za šiljenje olovke, nosilo se u peronici (pernica) i to drvenoj, najčešće ručno izrađenoj.

Knjige, bilježnice i pernicu, đaci su nosili u ručno izrađenoj ili tkanoj od vune torbici sa ispletenom dugačkom ručkom za rame. Malo đaka je imalo kupovnu kožnu torbicu za školu (do 1960. g.).

Ocjene su se upisivale u ĐAČKE KNJIŽICE nakon II. svjetskog rata i to: odličan (5), vrlo dobar (4), dobar (3), slab (2), loše (1). Negdje oko 1920-ih godina za ocjenu loše (1) znali su kazati «rđavo».

Ako je netko ponavljao razred (nije prošao na kraju školske godine), kazalo se da «opetuje» razred (negdje do 1958. g.).

Po sjećanju starijih još živućih mještana sela Kukujevci, od 1900. do 1941. g. u Kukujevcima su bili ovi učitelji.

- Antun Lovreković
- Antun Rehak
- Zlata Antolić
- Vasiljka Lovrić
- Mato Unukić
- Antun Šimić
- Živka Šimić i dr.

Izvadak iz đačke knjižice učenice Cecilije Litrić, drugo polugodište drugog razreda osnovne škole u Kukujevcima, škol. godina 1956./57. g.

Vidljivo je da je učiteljica Brigita Haslah prekrižila «srpski» jezik i ocjene ispisala latinicom, jer su đaci u to vrijeme govorili hrvatskim jezikom i pisali latinicu.

ОЦЕНЕ УСПЕХА ЗА		ДРУГО ПОЛУГОДИШТЕ	
ПРЕДМЕТИ	УСПЕХ	ПРЕДМЕТИ	УСПЕХ
~~Српски језик~~ Hrvatski jezik	odličan (5)	Певање	vr. dobar (4)
Историја		Телесне вежбе	odličan (5)
Земљопис			
Познавање природе			
Рачун са геометријом	odličan (5)		
Ручни рад			
Цртање	odličan (5)		
Лепо писање	odličan (5)	Владање	odličan (5)
		Изостанци оправдани / неоправдани	

ОЦЕНЕ: за успех – одличан (5), врло добар (4), добар (3), слаб (2); за владање – одлично (5), врло добро (4), добро (3), лоше (1).

21 II 1957 г. у Kukujevcima. Разредни учитељ: Haslah Brigita. Прочитао родитељ или старатељ.

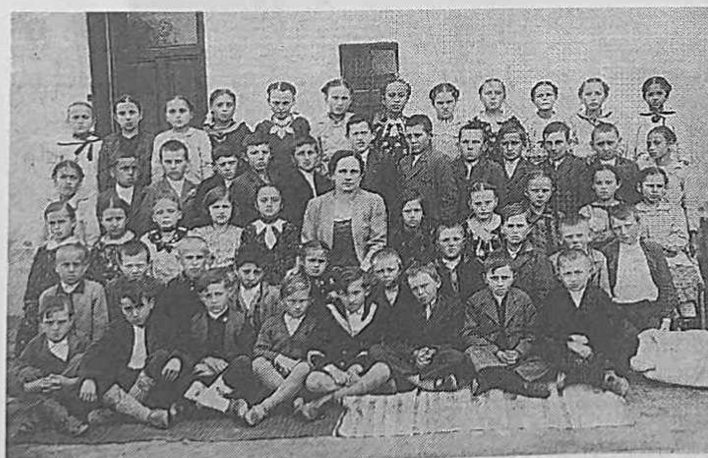
ОЦЕНЕ УСПЕХА ЗА		ДРУГО ПОЛУГОДИШТЕ	
ПРЕДМЕТИ	УСПЕХ	ПРЕДМЕТИ	УСПЕХ
Српскохрватски језик	odličan (5)	Ручни рад	v. dobar (4)
језик		Лепо писање	odličan (5)
језик		Цртање	odličan (5)
Историја	odličan (5)	Певање	v. dobar (4)
Географија	v. dobar (4)	Телесно васпитање	odličan (5)
Биологија			
Хигијена			
Физика			
Хемија		Владање	odlično (5)
Познавање природе	odličan (5)	Изостанци оправданих / неоправданих	18
Математика	odličan (5)		
Појмове из природе и домаћинства			

ОЦЕНЕ: ЗА УСПЕХ одличан (5), врло добар (4), добар (3), слаб (2), ЗА ВЛАДАЊЕ одлично (5), врло добро (4), добро (3), лоше (1)

22 II 1958 г. у Kukujevcima. Разредни старешина. Прочитао родитељ или старатељ.

Izvadak iz đačke knjižice učenice Cecilije Litrić, drugo polugodište trećeg razreda osnovne škole u Kukujevcima, škol. godine 1957./58. g.

Vidljivo je da je sada upisan «srpsko-hrvatski» jezik i nije se smio križati, ali ocjene su i dalje ispisane latinicom.

Kukujevački đaci i učiteljica Zlata Antolić Snimljeno oko 1938. g.

Drž. osnovna škola u Kukujevcima Br. 224

Svjedodžba otpusnica.

Ivan Litrić učenik ... godišta, rođen dne ... vjeroispovjesti, polazio je osnovnu školu od ... do ... , vladao se vrlo dobro te je naučio propisane predmete ovako:

Nauk vjere	dobro
Hrvatski ili srpski jezik	dobro
Računstvo i geometrija (oblikoslovlje) s crtanjem	dobro
Stvarnu obuku	dobro
Krasnopis	vrlo dobro
Risanje (crtanje) slobodno	vrlo dobro
Pjevanje (svjetovno i crkveno)	vrlo dobro
Gimnastiku	dobro
Gospodarstvo i gosp. ručni rad za dječake	vrlo dobro
Kućanstvo	
Ručni rad (za djevojčice)	

Budući da je ustanova § 47. školskoga zakona od 31. listopada 1888., dotično naredbe zem. vlade, odjela za bogoštovlje i nastavu, od 24. siječnja i 13. prosinca 1895. br. 1.390 i 17.667 zadovoljio, to se otpušta iz ove škole.

U Kukujevcima dne 23. ...

Obrazac 2. – Redni broj materij. računa 2.

Svjedodžba – otpusnica

Za one, koji nisu znali lekciju u školi ili su zaboravili donijeti tintu ili bojice, bile su i kazne: stajanje u kutu ili iza velike ploče, koja je stajala na tri velike drvene nogare (noge), klečanje na podu i ostalo. (Loše ocjene su se davale samo za neznanje gradiva). Također se ostajalo u «vareštu» (nešto kao zatvor). Pod u učionicama je bio mazan crnim uljem, te se po koljenima vidjelo, tko je ostao u «vareštu». Tom đaku bi, kad ide kući, pjevali: «Vareštanac, pošto ti je lanac, dinar i po da ne vidi nitko», a njega bi bilo tada sramota.

U školi je bilo i batina i to: «packe» i «krompirače». Ispruži se ruka, dlan okrene gore, a učitelj sa šibom (trskovac) udari po dlanu. To je «packa». Kad se prsti skupe u šaku i nokti i jagodice okrenu gore, a učitelj sa šibom udari po tim noktima i jagodicama, to je «krompirača». To užasno boli, ali se i dugo pamti, pa se greške više ne ponove. Bilo je i povlačenja za uho, čvokanjaca u glavu i šamara. (Učitelj Nikola Matić, učitelj Marko Marošević, učitelj Andrija Mijatović i drugi, od 1955. do 1965. g.).

Za vrijeme Kraljevine Jugoslavije i u vrijeme NDH na blagdane, kao što su Božić (koji je često padao u radne dane), Uskrsni ponedjeljak, Tijelovo i neke druge veće svece, đaci nisu išli u školu. Tih blagdana je bila velika misa i svi su morali ići na misu. Po sjećanju nekih starijih mještana (Ivan Litrić, Luka Živanović), đaci su morali u školu donijeti potvrdu iz crkve da su bila na misi na taj dan blagdana (1926. - 1930).

Od 1946. g. do 1991. g. školski praznici su bili zimski i ljetni. Zimski praznici u Kukujevcima su kazali «ferje», bili su od 15. siječnja do 01. veljače, a ljetni su bili od 20. lipnja do 1. rujna ili koji dan prije ili poslije ako je toga dana bila nedjelja. Školska godina je uvijek počimala u ponedjeljak.

Treći razred Osnovne škole «Vladimir Nazor» u Kukujevcima s razrednicom Brigitom Haslah, 1958. g. Na slici su s lijeva: Marijan Tomšić, Marijan Marijanović, Jožica Hlupić, Mitar Đurić, Milorad Milivojević, Ivica Đurić, Luka Gajčević, Marijan Marošević, Petar Živanović, Ivan Ivšić, Antun Kolarić, Vera Stojanović, Ivan Šakić, Dobrivoj Kovačević, Marijan Smajšek, Slavko Smajšek, Stevo Šandor, Antun Grgičević, NN, Ivan Vorgić, Ivan Grepo, Marica Šubarić, Kata Pović, Anka Franjković, Ljubica Franjković, Marija Gajčević, Sofija Tomšić, učiteljica Brigita Haslah, Emica Pešić, Stajka Borković, Kata Živanović, Anica Mackanić, Štefica Jemrić, Eva Đukić, Cecilija Litrić, Janja Vratarić, Stana Ljubičić, Vita Borković, Amalija Kraljević.
Na poleđini ove slike iz 1958. g. napisano je da u razredu ima troje Srba (Milorad Milivojević, Vera Stojanović i Dobrivoj Kovačević), a ostalo su Hrvati.

Učenice, pretežno «odlikašice» sa svojim učiteljicama Brigitom Haslah i Ružicom Spasojević, 1958. g. III. i IV. razred.

S lijeva na desno: Stojanović Vera, Litrić Janja, Emica Pešić, Ljubičić Ivka, Franjković Marija, Gajčević Marija, Pović Kata, Pešić Emica, Litrić Cecilija, Marijanović Marijan, Markić Marica, Pandžić Gordana, Živanović Marija, Ljubičić Stana i Filaković Štefanija.

Slijedi prikaz prve strane POČETNICE (knjiga) za prvi razred osnovne škole iz 1920. g. koju je koristio đak IVAN LITRIĆ, rođen 1914. g. u Kukujevcima, na kojoj je njegovo visočanstvo ALEKSANDAR.

Na strani te POČETNICE broj 24. prikazan je srp (koji su Kukujevčani zvali «kosir») i početno slovo «s», malo pisano, upisano u «usku» liniju, dok se slovo «b» proteže i u «široku» liniju. Isto tako je na strani 25 prikazano slovo «š» za šilo. Šilom su se bušile rupe na koži i gumi, dok je za bušenje drveta postojalo svrdlo.

Nekada su početnice služile i za nekoliko generacija, nisu se mijenjale.

Đaci su u školi imali i školsku kuhinju u koju su išli jesti za vrijeme velikog odmora. Školska kuhinja je bila smještena u zgradi Vatrogasnog doma koji se nalazio odmah pokraj školske zgrade zvane «Gimnazija», preko puta crkve Presvetog Trojstva (od 1958. do 1962. g.).

U to vrijeme je mlijeko u prahu, sir, marmelada, putar, kakao i čaj stizalo iz «Unre» iz Amerike. Mlijeko u prahu je stizalo u platnenim bijelim vrećama koje su tadašnje kuharice i poneke učiteljice uzimale sebi, te od njih šivale donje plahte za krevete (Đaci bi to vidjeli na «štriku» kad se rublje sušilo).

Najomiljenije učiteljice u školi u Kukujevcima (između 1956-1958) bile su učiteljice BRIGITA HASLAH i RUŽA SPASOJEVIĆ (koja je došla iz Srbije). Ružica ili Ruža Spasojević (kad kako ju je tko zvao) je bila učiteljica u zabavištu (vrtić) i djeca su ju jako voljela. I ona je napustila Kukujevce (oko 1959. ili 1960. g.) i otišla na službu u Osijek, gdje je radila u dječjem vrtiću u Zagrebačkoj ulici. Djeca su ju i tu jako voljela. Kada je preminula, a još za života joj je bila želja da se ipak sahrani u svom rodnom mjestu Kragujevcu u Srbiji, djeca iz osječkog vrtića su je s velikom tugom pratila jednim dijelom Vukovarske ulice u Osijeku na vječni počinak (1972. g.).

U godinama poslije Drugog svjetskog rata (od 1946. g. i nadalje skoro do 1960. g.) u školu se upisivalo bez IZVODA iz knjige rođenih, već onako, kako su roditelji kazali kod upisa, datum rođenja djeteta se upisao. Tako je bio upisan i učenik STEVO ŠANDOR, rođ. 1948. g. Završio je Stevo svih osam razreda osnovne škole i kako nije nastavio školovanje, ostao je na očevom imanju u selu raditi. Došlo je vrijeme ženidbe. Kod prijave za vjenčanje, potreban je IZVOD iz knjige rođenih, koji Stevo Šandor nije imao. Pregledane su knjige u matičnom uredu rođenih za 1948. g., pa za 1947. g. pa za 1949. g., ali Steve Šandora nema nigdje upisanog. (Prije, ako su roditelji imali više djece, za poneku nisu znali točno godinu rođenja). Matičar tadašnji, Ivan Litrić, pošalje Stevu kući da dovede oca i majku da kažu gdje se Stevo rodio, jer su se oni doselili u selo, nisu bili starosjedioci. Nakon dužeg razgovora s roditeljima, oni su se

ipak sjetili da se Stevo rodio u planini – Fruškoj gori, gdje su oni u to vrijeme živjeli, te su ga zaboravili prijaviti u selu u matičnom uredu, u to doba «odbor». Naknadni upis Steve Šandora u matične knjige rođenih je trajao šest mjeseci, a toliko je i Stevo morao čekati sa službenim vjenčanjem (1969. g.).

Primjeri nekoliko izvoda iz Knjiga rođenih izdanih u Matičnom uredu u Kukujevcima u godini 1963. kada je izvod bio štampan ćirilicom, a za godinu 1967. je štampan na latinici i još ima rubriku «narodnost», a za 1971. g. je štampan latinicom, ali nema više rubrike «narodnost».

Izvod iz matične knjige rođenih iz 1967. g.

Učitelji i nastavnici u Osnovnoj školi u Kukujevcima plaću su dobijali po odluci NOO (Narodni odbor opštine) Kukujevci, a koju je potpisivao naredbodavac Ivan Litrić. Dok on nije potpisao «Platni spisak» sa iskazanim iznosima plaća, učitelji i nastavnici nisu mogli primiti plaće.

Nakon 1960. g. učitelji i nastavnici - Hrvati se sele iz Kukujevaca i odlaze u Hrvatsku, iako je za mještane sela Kukujevci, Hrvatska uvijek bila do Zemuna, jer dolaskom učitelja i nastavnika iz Srbije i Bosne, nisu više mogli tu ostati. Pridošli «prosvjetari» uvode ćirilicu i ekavicu, te nameću svoj program rada.

U Kukujevcima su mještani govorili IKAVICOM, ali su djeca u školi nakon II. svjetskog rata morala govoriti i pisati ekavicom. Kukujevčani, a pogotovo oni stariji bi znali kazati: da SIDE na šoru, da JIDU udrobljenog kruva u MLIKO, da su se LIPO obukli i slično. S dolaskom nove vlasti (komunista) i stariji su bojeći ih se, počeli govoriti ekavicom, ali u kući su i dalje govorili ikavicom.

No, ti pridošli Srbi se nisu dugo zadržavali u Kukujevcima. Iako ih nitko nije ni dirao ni tjerao, jedan po jedan su polako odlazili iz sela. To je bio jedan nepojmljiv fenomen, koji nitko nije znao objasniti, zašto odlaze. Imali su službu, dobili stanove i to dobre, mjesto je bilo bogato, uredno, ali oni se nisu tu duže zadržavali. Tako su dolazili i odlazili.

Negdje nakon 1983. g. ruši se Osnovna škola, jednokatnica pored crkve i đaci nakon četvrtog razreda putuju autobusom u školu u Šid, a do četvrtog razreda nastavu pohađaju u školskoj

Lična legitimacija iz 1947. g.

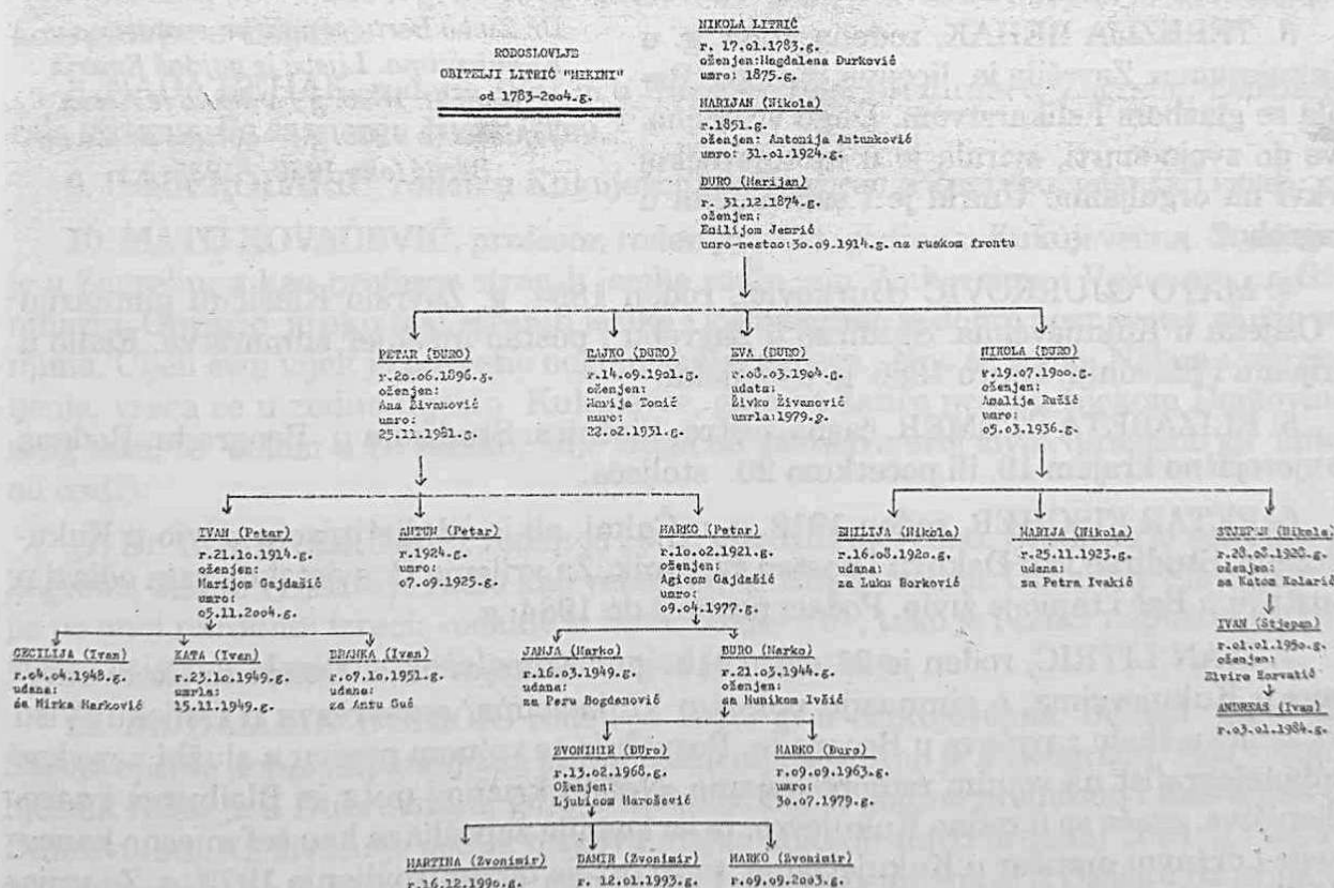

Lična legitimacija iz 1956. g.

zgradi zvanoj «Gimnazija» u istoj ulici, nasuprot crkve. To se nije baš pokazalo dobro, pa se ubrzo gradi nova školska zgrada u dvorištu iste, samo sa ulazom iz druge ulice, tj. Ulice Matije Gupca, tako da djeca opet idu tu u školu.

Kad bi djeca išla u školu, bivšu jednokatnicu, morali bi proći pored crkve te bi se prekrstili, a to je učiteljima Srbima bilo mrsko gledati.

U Kukujevcima su postojali i matičari, u početku priučeni, a kasnije školovani za taj posao. To su bili: Pera Ivanek, Mirko Jurčević (Vrića), Mato Grgičević, Tomo Boras i Ivan Litrić. Matične knjige su se uredno vodile. Iz njih se moglo izvaditi i rodoslovlje za svaku postojeću obitelj u selu (od 1879. g. pa nadalje). Jedno takovo rodoslovlje je izvadio za svoju obitelj Ivan Litrić i čak od 1783. g.

RODOSLOVLJE
OBITELJI LITRIĆ "MIKINI"
od 1783-2004.g.

NIKOLA LITRIĆ
r. 17.01.1783.g.
oženjen: Magdalena Đurković
umro: 1875.g.

MARIJAN (Nikola)
r. 1851.g.
oženjen: Antonija Antunković
umro: 31.01.1924.g.

ĐURO (Marijan)
r. 31.12.1874.g.
oženjen:
Emilijom Jemrić
umro-nestao: 30.09.1914.g. na ruskom frontu

PETAR (ĐURO)
r. 20.06.1896.g.
oženjen:
Ana Živanović
umro:
25.11.1981.g.

RAJKO (ĐURO)
r. 14.09.1901.g.
oženjen:
Marija Tonić
umro:
22.02.1931.g.

EVA (ĐURO)
r. 08.03.1904.g.
udata:
Živko Živanović
umrla: 1979.g.

NIKOLA (ĐURO)
r. 19.07.1900.g.
oženjen:
Amalija Ružić
umro:
05.03.1936.g.

IVAN (Petar)
r. 21.10.1914.g.
oženjen:
Marijom Gajdašić
umro:
05.11.2004.g.

ANTUN (Petar)
r. 1924.g.
umro:
07.09.1925.g.

MARKO (Petar)
r. 10.02.1921.g.
oženjen:
Agicom Gajdašić
umro:
09.04.1977.g.

EMILIJA (Nikola)
r. 16.08.1920.g.
udana:
za Luku Borković

MARIJA (Nikola)
r. 25.11.1923.g.
udana:
za Petra Ivakić

STJEPAN (Nikola)
r. 28.08.1928.g.
oženjen:
sa Katom Kolarić

IVAN (Stjepan)
r. 01.01.1950.g.
oženjen:
Elvira Horvatić

ANDREAS (Ivan)
r. 03.01.1984.g.

CECILIJA (Ivan)
r. 04.04.1948.g.
udana:
za Mirka Marković

KATA (Ivan)
r. 23.10.1949.g.
umrla:
15.11.1949.g.

BRANKA (Ivan)
r. 07.10.1951.g.
udana:
za Antu Gué

JANJA (Marko)
r. 16.03.1949.g.
udana:
za Peru Bogdanović

ĐURO (Marko)
r. 21.03.1944.g.
oženjen:
sa Munikom Ivšić

ZVONIMIR (Đuro)
r. 13.02.1968.g.
Oženjen:
Ljubicom Marošević

MARKO (Đuro)
r. 09.09.1963.g.
umro:
30.07.1979.g.

MARTINA (Zvonimir)
r. 16.12.1990.g.

DAMIR (Zvonimir)
r. 12.01.1993.g.

MARKO (Zvonimir)
r. 09.09.2003.g.

U Kukujevcima su Nikolu zvali «Mika», pa otuda ovoj porodici Litrić nadimak (špic-namet) «MIKINI» jer su prvoga iz ovog rodoslovlja zvali «Mika» i svi ostali su bili «Mikini».

ŠKOLOVANI KUKUJEVČANI (JEDAN DIO NJIH)

1. Dr. ŽIVKO BERTIĆ, rođen 20. 02. 1875. g. u Kukujevcima. Osnovnu školu je završio u Kukujevcima (1881. - 1885. g.), a gimnaziju pohađa u Osijeku (1885. – 1894.) i Zagrebu. Studij prava započinje u Zagrebu 1895. g., ali odmah sudjeluje u studenskim prosvjedima spaljivanja mađarske zastave 16. 10. 1895. g. te sa još pedesetak studenata i Stjepanom Radićem na čelu, bio osuđen na kaznu strogog zatvora. Poslije izdržane kazne, studije nastavlja u Pragu. Doktorat prava je postigao u Zagrebu. Kao odvjetnik radi i živi u Zemunu. Bio je poznat hrvatski pisac. Poznati su njegovi «Ženski udesi» i dr. Bio je osnivač časopisa «Hrvatska misao» i borac za narodna prava. Potpisivao se kao «Živan iz Srijema».

Dr. Živko Bertić u nečijim svatovima u Kukujevcima. Lijevo je gajdaš Emerik Franjić (r. 1896. g.) a desno je Antun Gajdašić (r. 1905. g.) – kočijaš dr. Živka Bertić (oko 1930. - 1935. g.).

2. STJEPAN ĐURIĆ, rođen 1886. g. u Kukujevcima. Napustio sjemenište. Kao profesor radio na osječkoj Gimnaziji. Tragično preminuo i sahranjen u Kukujevcima.

3. TEREZIJA REHAK, rođena 1889. g. u Kukujevcima. Završila je licej na Sušaku. Bavila se glazbom i slikarstvom. Dugo vremena, sve do svoje smrti, svirala je u kukujevačkoj crkvi na orguljama. Umrla je i sahranjena u Zagrebu.

4. MATO GJURKOVIĆ (Đurković), rođen 1894. g. Završio Klasičnu gimnaziju u Osijeku u Kukujevcima. Studirao u Zagrebu i postao inženjer šumarstva. Radio u Srijemu i Slavoniji. Umro 1986. g. u Osijeku.

5. ELIZABETA ŠTEMER, časna sestra, liječnica. Studirala u Beogradu. Rođena je vjerojatno krajem 19. ili početkom 20. stoljeća.

6. PETAR FISCHER, rođen 1912. g. u Čalmi, ali je od djetinjstva živio u Kukujevcima. Studirao je u Đakovu i postao svećenik. Za vrijeme II. svjetskog rata odlazi u Austriju u Beč i tamo je živio. Podaci poznati do 1984. g.

7. IVAN LITRIĆ, rođen je 21. 10. 1914. g. u Kukujevcima. Osnovnu školu završava u Kukujevcima, a gimnaziju polazi u Vinkovcima, a završava u Osijeku. Višu dočasničku školu završava u Beogradu. Posvećuje se vojnom pozivu u službi veze kao radiotelegrafist na vojnim radiopostajama. Nakon križnog puta sa Bleiburga i zarobljeništva, vraća se u rodne Kukujevce, te se kasnije zapošljava kao šef mjesne kancelarije i državni matičar u Kukujevcima, te tu ostaje do umirovljenja 1977. g. Za vrijeme Domovinskog rata, kao i svi Kukujevčani, morao je napustiti Kukujevce i odlazi u Osijek. Tu pronalazi svoje ratne kolege, te 1992. g. zajedno s njima osniva u Osijeku Udrugu RV «Hrvatski domobran», gdje nalazi utjehu i vrlo dobru suradnju.

Piše za razna glasila, a napisao je i oko 300 pjesama, a mnoge od njih su napisane u prošlom, II. svjetskom ratu, kao i u Domovinskom ratu.

Rat počinje

U prvom sam rođen ratu,
imao sam u njem tatu;
za cesara djed mi pao,
ipak čovjek sam postao.

U drugom sam ratovao
Četir' duga strašna ljeta;
mladost moju ja sam dao
za slobodu našeg sv'jeta.

A sad evo trećeg rata
u starosti mog života;
djeda nemam, umro tata,
teče redom svud grozota.

Al' u nadi svi živimo:
da ratu mora doći kraj,
Gardi MUP-u se divimo,
sloboda će doći – znaj!

U Osijeku, 23. srpnja 1991. g. *Ivan Litrić*

Nažalost, 05.11.2004. g. smrt ga zatiče u 91. godini života. Pokopan je na retfalačkom groblju u Osijeku.

8. NADA REHAK, rođena 1921.g. u Kukujevcima. Studirala u Zagrebu. Diplomirala u Rimu. Po saznanju živi u Čileu.?

9. ILIJA KOLARIĆ, rođen u Kukujevcima. Studirao u Zagrebu, gdje živi i radi.

10. MATO KOVAČEVIĆ, profesor, rođen je 1924. godine u Kukujevcima. Studirao je u Zagrebu, a kao profesor stranih jezika radio je u Vinkovcima i Vukovaru na Gimnaziji. Govorio je oko šest stranih jezika i još nekoliko je dobro poznavao i služio se njima. Cijeli svoj vijek je posvetio odgoju školske djece. Nije se ženio. Nakon umirovljenja, vraća se u rodno mjesto Kukujevce, gdje ga zatiče progon tijekom Domovinskog rata, te dolazi u Hrvatsku, gdje tragično završava svoj život (pregazio ga auto na cesti).

11. Dr. LUKA OSKOMIĆ, rođen je 1931. g. u Kukujevcima. Studirao je veterinu u Zagrebu. Jedno vrijeme je radio kao veterinar u Kukujevcima. Oženio se Slovenkom, pa po onoj narodnoj izreci: «odakle ti žena, odatle i ti», tako je i Luka napustio Kukujevce i otišao u Maribor. Nažalost vrlo mlad je preminuo.

12. Dr. DAMJAN ĐURIČIĆ rođen je 1935. g. u Kukujevcima. Budući da je od Šidske općine dobio stipendiju za studij medicine, studirao je u Beogradu. Kao vrstan liječnik radio je u Dubrovniku, gdje je nažalost 2002. godine preminuo i sahranjen u Dubrovniku. Na životu je ostala njegova majka koju do smrti (svibanj 2004. g.) uzdržavaju u svojoj kući Josip (r.1956. g.) i Ljuba Ivšić. Sahranjena je u Osijeku na groblju Sv. Ane.

13. ANA KOVAČEVIĆ, profesor, rođena je 1934. g. u Kukujevcima. Studirala je na Pedagoškoj akademiji u Zagrebu. Radi kao profesor u Bjelovaru.

14. Dr JOSIP KOVAČEVIĆ, rođen je 1935. g. u Kukujevcima. Studirao je u Zagrebu. Kao liječnik radio je u Slavonskoj Požegi. Godine 2003. je umirovljen.

Na slici su s lijeva: Dr. Josip Kovačević, Ivan Litrić, šef mjesne kancelarije i matičar u Kukujevcima, dr. Josip Hlupić, kukujevački liječnik (doselio iz Zagreba), Nikola Matić, kukujevački učitelj i Antun Marošević (Bunavilo), ugledni zemljoposjednik.

15. MARIJAN VORGIĆ, rođen 1938. g. u Kukujevcima. Kao prosvjetni djelatnik radio u Borovu kod Vukovara, do Domovinskog rata.

16. MARINKO BERTIĆ, rođen 1938. g. u Kukujevcima. Studirao u Zagrebu. Živi i radi kao ekonomist u Petrinji.

17. STAJKA MARINKOVIĆ, rođena 1938. g. u Kukujevcima. Studirala u Zagrebu. Kao profesorica radi u Petrinji.

18.ANTUN MAROŠEVIĆ, rođ. 1938. g. Srednju tehničku školu - strojarski smjer završio je u Osijeku. U Rijeci je studirao na Višoj pomorskoj školi – strojarstvo. Radio je u Osijeku, gdje i danas živi. Sada je u mirovini.

19. MARIJAN BETLEMOVIĆ, rođen 1940. g. u Kukujevcima. Završio školu primijenjene umjetnosti u Zagrebu. Bavio se slikarstvom. Radio na Osnovnoj školi u Kukujevcima kao nastavnik likovnog odgoja. Nažalost prerano je preminuo (1970-ih).

20. IVO MARINKOVIĆ, rođen 1942. g. u Kukujevcima. Studirao u Osijeku. Živi i radi u Sisku kao ekonomist.

21. MARIJAN MARINKOVIĆ, rođen 1942. g. u Kukujevcima. Studirao u Zagrebu. Kao ekonomista radio u Šidu do Domovinskog rata. Sada živi u Budimcima.

22. LJUBICA KOLARIĆ DUMIĆ, profesor, rođena je 1942. godine u Kukujevcima. Studirala je hrvatski jezik i književnost u Rijeci na Pedagoškoj akademiji i na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Živi i radi u Rijeci kao profesor hrvatskog jezika. Bavi se pisanjem pjesama i proznih djela još od gimnazijskih dana, a radovi su joj objavljivani u raznim časopisima. Objavljene su joj zbirke poezije «Raskrižje», «Sva u srcu», «Vratit ću se zemljo» i druge. Vrlo je aktivna kao suradnik u glasilu protjeranih Hrvata iz Srijema, Bačke i Banata «Zovu Srijema», gdje piše o Srijemu i o Kukujevcima.

23. ANTUN MAROŠEVIĆ, rođen 1945. g. u Kukujevcima. Studirao u Zagrebu. Radi na HRTV u Zagrebu.

24. RUŽICA KOTOLAS, rođena 1944. g. u Kukujevcima. Završila Pedagošku akademiju u Zagrebu. Kao profesorica radila u Sotinu do Domovinskog rata.

25. VITA GRUBIĆ, rođena 1944. g. u Kukujevcima. Studirala u Osijeku. Dugo godina radila kao ekonomistica u osječkoj Croatiji, osiguranje. Sada je u mirovini.

26. MARIJA GAJDAŠIĆ, rođena 1947. g. u Kukujevcima. Studirala u Osijeku. Živi i radi u Šidu kao ekonomistica.

27. JELENA DODIG, rođ. Ivakić, rođ. dana 20. 07. 1950. g. u Kukujevcima. Završila je Pedagošku školu u Novom Sadu. Od 1986. - 1989. g. bila je predsjednica Skupštine općine Šid i vrlo aktivna u tadašnjem političkom životu. Po dolasku u Osijek, tijekom Domovinskog rata, aktivno surađuje u Zajednici prognanih i protjeranih Hrvata iz Srijema, Bačke i Banata (Vojvodine), te pri osnivanju Zavičajne udruge Kukujevčana. Radi u dječjem vrtiću u Josipovcu kod Osijeka, kao odgajatelj. Godine 2002. pokreće inicijativu o aktiviranju KUD-a «Vatroslav Lisinski» Kukujevci i u suradnji sa KUD-om «IVAN KAPISTRAN ADAMOVIĆ» iz Čepina to i uspijeva, te organizira odlazak Kukujevčana na koncert «SRIJEM HRVATSKOJ» u dvorani «Vatroslav Lisinski» u Zagrebu dana 04. 12. 2002. g.

28. MARICA ŠORGIĆ, rođena 1954. g. u Kukujevcima, gdje završava osmogodišnju školu. Godine 1969. odlazi u Zagreb na daljnje školovanje. Upisuje strojarsku tehničku školu, srednju i višu, te se nakon završetka školovanja zapošljava 1976. g. u Zagrebu. Od 1979. g. do 1982. g. upisuje privatnu školu slikarstva kod akademskih slikara: Vjere Lolin, Nikole Koydla i Aleksandra Forenbachera.

Svoje slikarske radove izlaže u Varažinskim Toplicama, Zagrebu, Vrbovskom, Jastrebarskom, te u Gradišću (Austrija). Sudjeluje u radu s likovnim kolonijama i humanitarno daruje slike za bolnice u Zagrebu, od kojih dobija i priznanja za nesebično zalaganje i pomoć.

U bolnici za tumore u Zagrebu osniva galeriju stalnog postava u atriju bolnice. Slike joj se nalaze i u donaciji Antuna Bauera i privatnim vlasništvima.

Godine 1998. odlazi u mirovinu, te se još više posvećuje svom radu u slikarstvu, a kao svoj donatorski dar ovoj knjizi, precrtala je staru kartu kukujevačkih atara – njiva, polja, vinograda, šljivika i dr.

Živi u Zagrebu.

I još mnogi drugi su završili razne fakultete i srednje škole, kao i zanate. Svi su se vrlo uspješno snašli u novim sredinama i napredovali u životu. Mnogi su otišli u mirovinu, a mnogi su i pokojni.

KUKUJEVAČKI SJEMENIŠTARCI

Ne pamti se da je u Kukujevcima bila mlada misa kojega domaćeg Kukujevčanina. Ipak je vrijedno zabilježiti da je i iz Kukujevaca bilo sjemeništaraca.

Stjepan Đurić prijavio se za sjemenište 1898. g. Tim povodom mitrovački župnik Pavle Miler piše župnom uredu Kukujevci: «Svjedodžbu Stjepana Đurića častim se ovim povratiti, s molbom, da isti do godine pričeka, dok se dječačko sjemenište u Osijeku ne otvori, onda sam pripravan istoga preporučiti».

Kukujevački župnik i dekan Ivan Šabarić piše Biskupskom ordinarijatu u Đakovu, 31. srpnja 1899. g.: «Ovdašnji seljački dječak Stjepan Đurić je na mitrovačku gimnaziju pošao jedino zato, ne bi li po svojoj volji i želji i po želji svojih roditelja mogao kakogod stupiti jednoć u svećenički stališ. Roditelji mu žive u dosta siromašnoj zajednici, te rad toga i radi još druge djece (četvoro) neobskrbljene ne može nikako dijete školovati na gimnaziji. Radi svoje čestitosti u svakom obziru uzdržavao ga je svu ovu školsku godinu prečasni opat Miler, dajući mu kod sebe koštu. Ovo dobročinstvo vazda je pomenuti Stjepan Đurić primio velikom zahvalnošću, te se pokazao toga vrijednim veoma dobrim napredovanjem u naucima i uzornim ponašanjem.

Radi toga je isti prečastni gospodin opat Miler prigodom ovogodišnje krizme ovoga Stjepana Đurića osobno najtoplije preporučio za dječačko osječko sjemenište u moćni zagovor Presvjetlom Gospodinu biskupu Dr Voršaku.

Koliko poznam jedinu i tvrdu želju i odluku Đurićevu i njegovih roditelja, da bi se on rad posvetiti svećeničkom stalištu, u čem sva njihova skroz kršćanskim duhom odgojena kuća najveću utjehu i radost očekuje, to sam ovim slobodan istom Preuzvišenom biskupskom ordinarijatu u svojoj poniznosti najtoplije preporučiti priviti moljbu Stjepana Đurića, koji će kako dosad svojom bistrom glavom, svojom marljivošću i poslušnošću ter blagom religioznom ćudi svojom i odsebe sigurno opravdati svako povjerenje i milostivu podporu u dječačkom sjemeništu».

Pomoćni biskup dr Anđelko Voršak odgovara na ovu župnikovu preporuku, dne 21. kolovoza 1899. g. dopisom br. 934/1899; «Preporučeni po Vama Đurić Stjepan, učenik I. razreda realne gimnazije primljen je u ovo biskupijsko sjemenište za malene u Osieku (Tvrđi); o čemu izvolite što prije obavijestiti njega i njegove roditelje, s tom uputom, da se isti učenik dne 30. kolovoza g. tamošnjem zavodskom poglavarstvu predstaviti ima.

U zavodu samom dobivati će besplatno: hranu, pranje rublja, postelju sa potpunom posteljinom, potrebite otarke i obrusce, jedalo i čaše. Odjeću pako, pak rubine, marame, obuću (cipele i čarape) imaju roditelji odnosno skrbnici sami o svom trošku nabavljati, a kada se radi jednoličnosti posebna zavodska odjeća uvela bude, imat će se primjerenu za nju odšetu platiti. Isto tako dužni su roditelji kupovati potrebite školske knjige, pomiriti školsku pristupninu i školarinu ter za ine naukovne potrebe i troškove 10 forinti predujma kod zavodskog poglavarstva položiti, o čemu će se račun davati.

Rublje, barem 6 košulja i gaća, pak čarape i maramice, imaju biti vunicom zabilježene sa običnom brojkom 2.».

Istoga dana, tj. 21. kolovoza 1899. g. primljen je u sjemenište «za malene» u Osijeku i dječak Đuro Paradžiković iz Kukujevaca, učenik III. razreda realne gimnazije. I on je dobio besplatno školovanje u sjemeništu kao i Stjepan Đurić. Rublje mu je moralo biti označeno brojem 20.

Ni jedan od ovih sjemeništaraca nije postao svećenik. Na popratnom dopisu za božićni đački odmor rektor đačkog sjemeništa u Osijeku piše 20. prosinca 1901. g.: «Dragi prijatelju dekane, Đuru Paradžikovića pustio sam prije kući – jer boluje na očima: na Badnjak će doći i drugi – Stjepan Đurić. Molim te, da na priloženoj izvjesnici za obojicu relaciju napišeš. Obojica su ovdje dobri i u vladanju i u naucima – samo da neće kod kuće u kojekakvo društvo. Molim te, upozori ih na to, da paze na društvo u koje će ići».

Đuro Paradžiković postao je inženjer šumarstva, a Stjepan Đurić bio je profesor.

- Župni arhiv – broj:210/1901. g.

U najnovije vrijeme imali su Kukujevcima još jednog sjemeništarca. Zove se Ilija Marinković, sin Nikole (1961. g.?). Napustio je bogoslovno sjemenište u Đakovu. Sada (1983. g.) studira u Sarajevu. (župnik Antun Dević).

Stjepan Gjurić (Đurić) završeni filozof, mudroslov. U životnom putu Kukujevčanina Stjepana Gjurića kao da se ponavlja nesretna sudbina Ivice Kičmanovića glavnog junaka poznatog Kovačićeva romana.

Rođen je 04. kolovoza 1886. g. u Kukujevcima od oca Marka (ratar) i majke Mande. Osim njega, imali su još šestoro djece. Slijedilo je siromašno djetinjstvo, da bi u pučkoj školi župnik u njemu prepoznao posebno nadarenog dječaka, te se stoga pobri-

nuo da dječak nastavi školovanje. Prvi razred Kraljevske realne gimnazije je pohađao u Mitrovici, a od drugog do osmog razreda učenik je Kraljevske gimnazije u Osijeku. Oprošten je školarine, dobiva potporu, a najviše instruira svoje suučenike.

Završava razrede s ocjenom: PRVI S ODLIKOM. U to je vrijeme najviša ocjena u «napretku u nauku» bila VEOMA DOBAR.

Sigurno mu je bilo teško sve to postići u razredu u kojem je bio i Lavoslav Ružička (kasnije dobitnik Nobelove nagrade za područje kemije) kao i sinovi bogatih građana.

Trebalo je hrabrosti upisati se poslije ispita zrelosti na sveučilište i to u Beču. Upisao je na Filozofskom fakultetu grčki i latinski jezik, te filozofiju.

Još u gimnaziji upoznao je svoju Mariju, tada učenicu Više djevojačke škole i njome se kasnije oženio.

Godine 1912. započeo je svoju profesorsku karijeru kao učitelj u Pučkoj školi u KUKUJEVCIMA.

Školska godina 1905/06

ANTOLOVIĆ Ivan, Šarengrad, **AŠPERGER** Miroslav, Đakovo, **BANJANIN** Žarko, Zemun, **BELAJČIĆ** Vladimir, Osijek, **BOŽIĆ** Aleksandar, Zemun, **BUCHWALD** Gejza, **CSAFLER** Andrija, Lapancsa (Mađarska), **DRAKULIĆ** Đuro, Semeljci, **FICHTNER** Leonardo, Valpovo, **FITZ** Erich, Osijek, **FRANCK** Rikard, Osijek, **GALOVIĆ** Hrid, Županja, **GJURIĆ** Stjepan, Kukujevci, **MILFAJT** Anto, Nova Jošava, **MORIĆ** Andrija, Đakovo, **MUAČEVIĆ** Stojan, Osijek, **NOVAK** Andrija, Osijek, **PETZ** Vladoje, Đakovo, **RUVARAC** Milan, Karlovac, **RUŽIČKA** Lavoslav, Vukovar, **SERVACI** Emil, Inđija, **ŠUMANOVAC** Antun, Bošnjaci, **VAC** Dimitrija, Mitrovica, **VERNIĆ** pl. **KIŠ TURANSKI** Makso, Petrovaradin, **WEINER** Makso, Žepča, **ZELENKO** Fran, Suhopolje, **ŽIVKOVIĆ** Andrija, Sikirevci.

Kraljevska Gimnazija u Osijeku, 1905/06

Zatim je od 1913. do 1914. g. predavao latinski i hrvatski jezik, te krasopis u Kraljevskoj velikoj gimnaziji u Osijeku.

Neki od profesora na Klasičnoj gimnaziji u Osijeku od 1857. g.

1925-1925. Antun Hum (njemački)
1922-1922. Marko Antolović (lat. grč. fil. hrv.)
1919-1919. Viktor Šestak (lat., grč., hrv. krasopis)
1914-1914. Stjepan Đurić (lat., hrv., krasopis)
1918-1918. Josip Kamnikar (pjevanje)
1914-1914. Josip Turčić (francuski)
1916-1916. Josip Babić (zem., pov., hrv.)
1916-1916. Đuro Crevar (zem., pov., hrv.)
1921-1921. Josip Strauss (lat., hrv., njem.)
1915-1915. Josip Hren (zem. krasop.)

Slijede godine rata (I), dolazi život u novoj državi i on dobiva premještaj u Pančevo, zatim u Beograd. Tada se i mijenja transkripcija prezimena Gjurić u Đurić

Dolazeći u posjet svom rodnom selu Kukujevci, smrtno je stradao 09. prosinca 1929. g. u 43. g. života. U matici umrlih stoji «pregazio ga vlak u Bačinci».

U izvatku iz matice umrlih rimokatoličke župe Presvetog Trojstva u Kukujevcima u biskupiji bosansko-srijemskoj broj 278/1931. svezak VI, str. 317. tek.br. 77, stoji gore navedeni podatak da je Stjepan Gjurić, profesor, suprug, rođen u Kukujevcima, s prebivalištem u Beogradu, dana 11. prosinca 1929. g. pokopan na župnom groblju

u Kukujevcima i s navodom da ga je pregazio vlak u Bačinci. Obrede pokopa vršio je župnik Stjepan Uroić.

U braku je imao samo jednog sina KRUNOSLAVA STJEPANA, koji je bio jedini muški potomak ove nekada velike obitelji Gjurića.

Danas od Gjurića – Đurića to prezime (od te obitelji) nose samo Zvonimir, Zdenka i Vlatka. Ostali članovi po ženskoj liniji nose druga prezimena, ali znaju da im je djed, pradjed i čukundjed (šukundjed) bio iz Srijema i da su im korijeni u KUKUJEVCIMA.

(Gore navedene podatke priredila i sačuvala unuka ZDENKA AŽIĆ, profesor, rođ. Gjurić – Đurić, koja živi u Osijeku.)

POŠTA

Zgrada pošte se nalazila u centru sela, tj. u Proleterskoj ulici, odmah pokraj zgrade Hrvatskog doma.

U pošti su se kupovala, slala i primala pisma i paketi, plaćali razni računi, te koristio telefon.

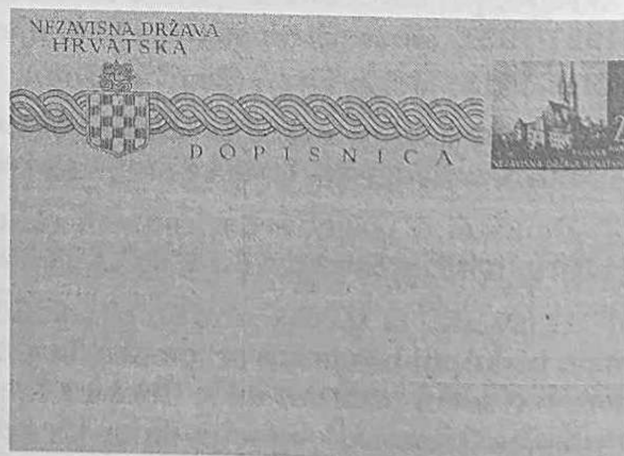
Dopisnica iz 1935. g.

Negdje između 1960. - 1980.g. mještani su mogli telefonirati putem telefonske govornice u pošti, a vezu im je preko te govornice uspostavljala u to vrijeme poštarica MILKA BORAS.

Krajem 1979. i početkom 1980. g. uvodi se i u Kukujevcima automatska telefonska centrala, te mještani uvode telefone u svoje kuće. Gotovo da nije bilo domaćinstva u kojem nije bio uveden telefon.

Mještani sela Kukujevci se sjećaju da je i prije Drugog svjetskog rata u Kukujevcima postojao poštanski ured koji je bio smješten u državnoj zgradi u Proleterskoj ulici broj 9, s druge strane od današnje zgrade pošte. U toj zgradi je jedno vrijeme, oko 1954-1956.g. bio i dječji vrtić (u Kukujevcima su kazali «zabavište»). Nakon drugog svjetskog rata u toj kući je stanovao i učitelj Franjo Pekarić, a kasnije i neki drugi učitelji i nastavnici.

Prvi listonoša (Kukujevčani su ga zvali «poštar») u selu je bio VENDELIN ĐUKIĆ, rođen 1905. g. Svi su ga mještani zvali VENDLA. On je pošiljke raznosio po kućama. Poslije njega je poštar bio IVAN (HANZ) ŠTEMER, zvani ANCIKA, koji je negdje oko 1963. g. sa svojom obitelji odselio u Ameriku (Detroit). Poslije njega poštar je bio ILIJA GAVRIĆ rođen 1927. g., a poslije njega je bio IVICA GREGUREC, r. 1968. g. Svi su rođeni u Kukujevcima.

Dopisnica NDH

HRVATSKI DOM

Mještani sela KUKUJEVCI su dana 29. listopada 1939. g. doživjeli krasnu svečanost. Toga dana je blagoslovljen HRVATSKI DOM, zgrada u kojoj je svoje prostorije imala HRVATSKA ČITAONICA, HRVATSKA SELJAČKA ZADRUGA i GOSPODARSKA SLOGA.

Svečanosti je prisustvovalo oko 5000 HRVATA iz raznih mjesta Srijema, a zgradu je blagoslovio dr. FRANJO RAČKI, župnik iz Mitrovice, odakle su na proslavu u Kukujevce došla i hrvatska pjevačka društva.

Dr. Franjo Rački je bio u Mitrovici do listopada 1944. g. kada u Mitrovicu ulaze partizani, te on tada napušta Mitrovicu i odlazi u Đakovo. Ubrzo dobija mjesto župnika u Gundincima. U siječnju 1946. g. je uhićen i doveden u Mitrovicu, gdje mu je suđeno. Iako je bio nevin, osuđen je na deset godina robije (zatvora). Umro je 1956. g.

Na svečanosti blagoslova HRVATSKOG DOMA u Kukujevcima bio je i izaslanik dr. Mačeka, profesor Slavko Findrich, zatim Živan Kuvedžić iz Ilače, poznati čelnik HSS-a u šidskom kotaru, zatim dr. PETAR GVOZDIĆ, mitrovački odvjetnik i drugi.

U «SRIJEMSKIM NOVINAMA» Vukovar (br. 42/1939.g.) nalazi se podatak o hrvatskom slavlju u KUKUJEVCIMA i posvećenju HRVATSKOG DOMA kojeg su podigli HRVATSKI SELJACI.

Zgrada HRVATSKOG DOMA se nalazi na uglu Proleterske ulice i Ulice Vladimira Nazora odakle je i bio ulaz u zgradu (ta ulica se prije 1941. g. zvala «Čaraparija»).

U velikoj sali (dvorani) HRVATSKOG DOMA su se održavale razne priredbe i predavanja, a nakon 1960. g. u dvorani, iza bine, se postavlja veliko bijelo filmsko platno na kojem su se prikazivali krasni filmovi, koje je pribavljao tadašnji «kinooperater» JOSIP ŠOL, koji se u to vrijeme (1960-ih godina) doselio u Kukujevce sa suprugom i petoro djece. Stanovali su u kući MARIJE KOH, zvane Kohovica, rođ. 1894. g. koja je imala veliku kuću u «ključ» na uglu Fruškogorske ulice i ulice Augusta Šenoe, nasuprot «pepinog» mlina (koji je nakon 1960. g. srušen). Ona je inače živjela sama, bila je udovica, a bila je i invalid (falična) u noge. Kad je bila mala, majka ju je ispustila iz naručja na zemlju i povrijedila je noge, a liječnika nije bilo. Kod nje su tako često stanovali došljaci koji se nisu dugo zadržavali u selu.

Po sjećanju nekih mještana u Kukujevcima su se prikazivali ovi filmovi: *Dan kada su dijelili djecu, Kleopatra, Knjiga o džungli, Salamon i Saba, Bijeli jorgovan, Prodavačica ljubičica, Ozloglašena, Jedan dan života, Rio bravo, Točno u podne, Ukroćena goropadnica, Majko, slušaj moju pjesmu, Ana na vratu, Bagdadski lopov* i drugi.

Prije filma je uvijek bio «žurnal».

Hrvatski dom u Kukujevcima, 1983.g.

Negdje oko 1960-ih godina djeca su skupljala sličice poznatih glumaca i glumica, koje su bile u malim čokoladicama. To su bili: *Greta Garbo, Ava Gardner, Brigite Bartod, Rita Hayvort, Elizabet Taylor, Humprey Bogart, Gregory Peck, Merlyn Monroe (Norma Jean Mortenson), Richard Burton* i dr.

Nakon Drugog svjetskog rata, prostoriju HRVATSKE ČITAONI-

CE preuređuju ondašnje vlasti (komunisti) u trgovinu mješovite robe, a 1958. g. naziv HRVATSKA ČITAONICA je prekrečen i nikada više se taj naziv nije vratio. Kasnije, 1969. g. u toj prostoriji Sportski klub «FRUŠKOGORAC» otvara svoj BIFE.

U trgovini koja je tu bila smještena bilo je svega i svačega. Osim prehrambenih proizvoda, tu je bilo: plehnatih kablova za vodu, oranija (kotao), motika, vila, ašova, grablji, veš-lonaca, kuhinjskih vaga sa gevihtima, kantara (vaga), avana, pegli na žar, pa praškova za pranje veša (rublja) kao što su bili ALBUS i PLAVI RADION (u kojima su bile sitne igračke i nagrade), pa vešplava za rublje, štirke, razna užad-kanapi, rafija za vezanje vinove loze u vinogradu, plavi kamen (modra galica) za špricanje vinove loze i voćaka, razne farbe (boje) za krečenje, koje su bile u obliku praha i kupovale su se na «deke» (dekagrame), a pakovale su se u papirnate špicaste štanicle (vrećice), a dodavale su se kreču pri krečenju.

Kad bi nestalno štanicli, od papira bi se pravili «fišeci».

ZADRUŽNI DOM

Preko puta HRVATSKOG DOMA, s druge strane na uglu Ulice Vladimira Nazora i Ulice Matije Gupca, nalazi se zgrada ZADRUŽNOG DOMA, s prizemljem i jednim katom, te tavanom. Na katu se nalazila MJESNA KANCELARIJA s matičnim uredom, te prostorija za vjenčanja, zatim je tu bila smještena čitaonica u kojoj su se čitale i posuđivale knjige, te igrao šah i održavala šahovska takmičenja, zatim zadružne prostorije, sala za sastanke, nogometno spremište i veliki hodnik. Prvi televizor koji je stigao u selo, bio je postavljen u sali za sastanke, te su mještani tu dolazili gledati dnevnik i ostale programe.

Zadružni dom 1961. godine

KULTURNO PROSVJETNO DRUŠTVO «VATROSLAV LISINSKI» KUKUJEVCI

KPD «Vatroslav Lisinski» iz Kukujevaca u Srijemu je do 1918. godine djelovalo pod imenom «HRVATSKA ČITAONICA», a tek kasnije dobiva današnji naziv KPD «Vatroslav Lisinski» Kukujevci.

U to vrijeme Društvom su upravljali ondašnji političari. Članovi Društva su bili najviše stariji muškarci. Članovi su se trebali baviti čitanjem knjiga iz hrvatske književnosti, ali toga je bilo slabo. Čitaonica je primala i razne dnevne novine.

Tadašnji članovi (u vrijeme do II. svjetskog rata) branili su đacima i mlađim članovima pristup u prostorije čitaonice, «jer to nije bilo za njih» (tj. branili su im čitanje knjiga hrvatskih pisaca).

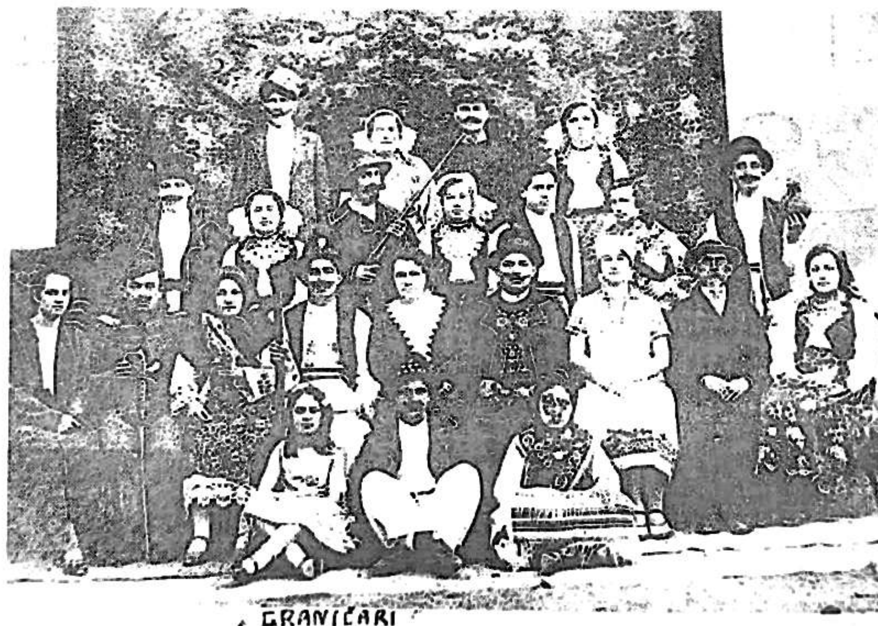
Za vrijeme Nezavisne Države Hrvatske od 1941. - 1945. g. KPD «Vatroslav Lisinski» u Kukujevcima je najbolje djelovao, a naročito u prikazivanju dramskih djela hrvatskih pisaca, od kojih su najpoznatiji: Joza Ivakić, Živko Bertić-Srijemac, Kukujevčanin i dr.

Uvježbavanje učesnika (to su bili mještani sela Kukujevci, obični seljani) prikazivanja dramskih djela, uvježbavala je gospođa Terezija-Reza Rehak, supruga kukujevačkog općinskog bilježnika uz pomoć gospodina Ivana Litrić i gospodina Luke Grubić, koji su pisaćim strojem pisali uloge za glumce i ujedno i glumili.

Dramska djela su prikazivali za vrijeme blagdana i to u dvoranama «Hrvatskog doma» i kasnije «Zadružnog doma» u Kukujevcima, a u koje dvorane je moglo stati oko 500 osoba, a ponekad i više. Postojale su velike, dugačke drvene klupe za sjedenje. Svaka klupa je mogla primiti 10 osoba za sjedenje. Klupe su bile s lijeve i s desne strane u dvorani, složene 10 po 10 klupa, pa manji razmak i opet tako.

Osim, što su se ta dramska djela prikazivala u Kukujevcima, glumci su odlazili i u druga okolna mjesta kao što su: Gibarac, Golubinci i dr.

Dramska sekcija (grupa) je postojala i u Osnovnoj školi «Vladimir Nazor» u Kukujevcima u višim razredima (VI., VII. i VIII.) oko 1960. - 1964. g. u kojoj su učenici izvodili razna dramska djela, a najbolji uspjeh su postigli prikazivanjem predstave «SNJEŽNA KRALJICA» i «OD KAKO JE BANJA LUKA POSTALA», za koja su učenici-glumci dobili veliko priznanje i nagradno putovanje u Beograd, gdje su posjetili «pozorište» (kazalište) «Boško Buha» i gledali predstavu «Carevo novo ruho», te toga puta, prvi put u životu, vidjeli crnce «uživo» na beogradskim ulicama (1961. g.).

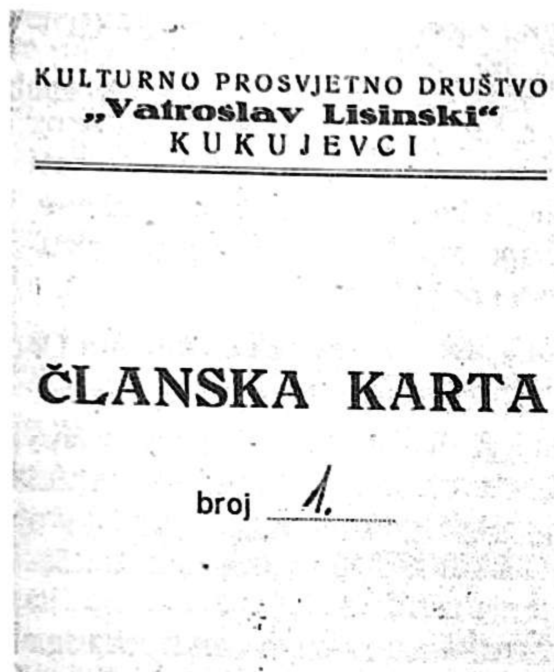
Učesnici – glumci dramskog djela GRANIČARI od književnika Josipa Freundenriecha. U Kukujevcima 1939.g.S lijeva od gore su: Paradžiković Blaž, Paradžiković Marija, Marošević Ivica, Živanović Marica, König David, KovandžićAna, Litrić Ivan, Krstić Đenka, Grubić Luka, Rehak Nada,Kovandžić Rajko, Matičić Agica, Šorgić Mitar, Borković Adika, Marošević Andrija, Rechak Terezija, Borković Luka,Krstić Ljubica, Marošević Adam, Marošević Amalija, Matičić Mara, Franjić Stipa i Živanović Ana. Osim Rechak Terezije, r. 1896. g., svi ostali su rođeni između 1900. - 1925. g.

Svi su rođeni u Kukujevcima i većina od njih ima samo osnovnu školu i nikakvo glumačko znanje, a svi su bili odlični glumci.

Glumce-đake za predstave je uvježbavao učitelj Đuro Rukavina, te sa đacima zajedno čak i šivao pojedine kostime, kao što je bila haljina za «Snježnu kraljicu» od bijelog «krep» papira.

Uz dramsku, postojala je i literarna sekcija (grupa) u kojoj su đaci pisali pjesme i prozna djela, koja su bila objavljivana u listu u «Srijemskim novinama» i «Zmaju» i za koje su đaci dobivali i nagrade.

Godine 1963. uvode se članske iskaznice Kulturno prosvjetnog društva «Vatroslav Lisinski» Kukujevci.

KULTURNO PROSVJETNO DRUŠTVO
„Vatroslav Lisinski"
KUKUJEVCI

ČLANSKA KARTA

broj 1.

Godišnja članarina 1963. g. je bila 250,00 dinara

Za nesebično zalaganje i aktivnost u radu raznih sekcija, a naročito u literarnoj sekciji, učenica Cecilija Litrić (a i neki drugi) je dobila i POHVALU od NASTAVNIČKOG VIJEĆA, te rukovodioca literarne grupe, nastavnika Dušana Bućin i upravitelja škole Krčum Pante, 20. V. 1963. g., a koja pohvala je bila priložena uz svjedodžbu osmog razreda i predana zajedno sa svjedodžbom pri upisu u Ekonomsku školu u Osijeku, te zadivila profesore hrvatskog jezika, u to vrijeme prof. Zdenka Ažić i prof. Josip Čičak. Iako je Osijek grad, pri upisu đaka u srednje škole takovih pohvala nije baš bilo.

Postojala je također i likovna sekcija u školi koju je vodio nastavnik likovnog odgoja MARIJAN BETLEMOVIĆ, a koji je likovnu akademiju završio u Zagrebu. Vrlo je lijepo oslikavao srijemski pejsaž. Nažalost vrlo mlad je umro.

Negdje od 1960-ih godina, osim prikazivanja dramskih djela za vrijeme blagdana, počeli su organizatori dovoditi razne pjevače iz većih gradova, a najčešće iz Beograda, koji su izvodili svoje pjesme, te su se priredbe s prikazivanjem dramskih djela svele na nulu.

Nakon Drugog svjetskog rata, poslije 1945. g. kao dan «oslobođenja» Kukujevaca od «neprijatelja», odabran je dan 05. decembar (prosinac), te su se toga dana održavale priredbe. Poslije podne bi bile učeničke, a navečer priredbe za odrasle. Godine 1979. pozvan je tamburaški sastav «Slavonski bećari» iz Osijeka s pjevačem Krunoslavom Kićom Slabincem. Dvorana je bila prepuna, a mještani oduševljeni, kao nikada do tada. Tamburaši i Kićo su nastupali u narodnoj nošnji.

Poslije svake svečanosti u Zadružnom domu je navečer bila igranka (ples) gdje su svirali kukujevački tamburaši, koji su bili samouki, ali su odlično svirali. Plesalo se tada: kolo-zurka (drmež), ljubi-kolo, tj. momak bi u kolu držao mali jastučić u rukama i izabrao bi djevojku iz kola, doveo ju u sredinu kola, te bi obadvoje kleknuli na jastučić, poljubili se i ustali, te bi tada momak otišao u kolo plesati, a djevojka bi sada izabrala iz kola momka i opet bi kleknuli na jastučić, poljubili se i tada bi momak birao djevojku itd., dok kolo ne stane, zatim kolo na dvije strane, step, tango, polka, logovac, ketuša i drugi.

Onda je došao Domovinski rat, te su Kukujevčani prognani u mnoga mjesta u Hrvatsku i dalje (1991. - 1995. g.).

Nakon smještaja u novim sredinama i sređivanja svoga stanja, Kukujevčani su odlučili obnoviti i svoje Kulturno prosvjetno društvo «Vatroslav Lisinski». Okupili su se u Čepinu, te uz pomoć tamošnjeg Kulturno umjetničkog društva «Ivan Kapistran Adamović» obnovili svoje plesove i pjesme.

Krajem studenoga i u prosincu 2002. godine obilježeni su u Zagrebu DANI HRVATA IZ SRIJEMA, BAČKE I BANATA i 10. obljetnica progonstva iz zavičaja.

Pokrovitelj ovog obilježavanja bio je predsjednik Hrvatskog sabora gospodin Zlatko Tomčić.

U sklopu ove manifestacije, dana 04. prosinca 2002. g. na svečanom koncertu SRIJEM HRVATSKOJ u koncertnoj dvorani VATROSLAV LISINSKI u Zagrebu, nastupili su i protjerani KUKUJEVČANI – KULTURNO PROSVJETNO DRUŠTVO «VATROSLAV LISINSKI» iz Kukujevaca.

Veliku pomoć u ovoj organizaciji protjeranim Kukujevčanima su pružili članovi KUD-a IVAN KAPISTRAN ADAMOVIĆ iz Čepina pod vodstvom gospode Zorana Poljaka i Križana Tijardovića.

Na koncertu su nastupili ovi Kukujevčani: Jelena Dodig, rođena Ivakić; Genoveva Franjković, r. Ivakić: Ankica Franjković, r. Marijanović; Marija-Marina Tomić, r. Dodig; Ivica Tomić, Misimov; Cecilija Marković, r. Litrić; Snježana Litrić, r. Petrović; Sanja Petrović; Sanja Tomić; Ljubica Plužarić, r. Braunstein; Ana Plužarić; Ljubica Gajčević, r. Marošević; Jasna Šorgić; Dr. Milan Bičanić, koji je otpjevao dvije pjesme o Kukujevcima, od kojih je jedna kao «Bećarac», pa jedan stih glasi ovako:

«Oj Zagrebe evo tebi Srijema,
Kada tebe do Zemuna nema» i slično.

Cjelovečernji koncert u trajanju od dva sata, snimljen je na video kazeti, koju su svi prisutni kupili za vječnu uspomenu na taj divan događaj.

Na koncertu su s Kukujevčanima zajedno nastupili i članovi KUD-a "Ivan Kapistran Adamović" iz Čepina, koji su plesali srijemske plesove i pjevali srijemske pjesme i to s tolikim oduševljenjem kao da su rođeni u Srijemu i u Kukujevcima.

Dana 15. prosinca 2002. g. Slavonska RTV iz Osijeka je snimila emisiju o kukujevačkim nošnjama i običajima, koja je bila emitirana na Slavonskoj kronici na RTV u Osijeku.

Na naslovnoj stranici ZOVA SRIJEMA broj 36 za prosinac 2002. g. su i Kukujevčani sa svojim bivšim doktorom Milanom Bičanićem.

Zagreb, koncertna dvorana VATROSLAV LISINSKI, 04. 12. 2002. g.

Na slici su, s lijeva: Plužarić Ana, Šorgić Jasna, Gajčević Ljubica, Tomić Sanja, Tomić Ivica, Tomić Marina, Litrić Snježana, Marković Cecilija, Franjković Gena, Dodig Jelena, Franjković Ankica i Petrović Sanja.

Program svečanog koncerta

SRIJEM HRVATSKOJ

- **Svaka ptica svome jatu leti,** Antun Gustav Matoš
- **Kroz zimsku noć** - TS Dike, Vinkovci
- **Pozdravni govor** - Mato Jurić, predsjednik Udruge
- **Divan je kićeni Srijem,** Vera Svoboda uz Tamburaški orkestar HKPD-a M.Gubec, Ruma
- **Narodni stihovi**
- **Rukavice, Đurđevka, Zurka i Gajdaško kolo** HKPD Tomislav, Golubinci
- **Izprika,** Ante Benešić
- **Na Dunavu** (ulomak iz **Skitnji)** Matko Peić
- **Iločka i Milica je večerala** – TS Berde bend, Sl. Brod
- **Na Dunavu** (ulomak iz **Skitnji**), Matko Peić
- **U livadi pod jasenom** Mješovita pjevačka skupina ZU Gibarac (samičar Franjo Verić)
- **Narodni stihovi**
- **Evina jabuka,** Ivan Bonus (kazuje autor)
- **Kopa cura vinograd** Mješovita pjevačka skupina Zavičajne udruge Gibarac
- **Narodni stihovi**
- **Moj kićeni Srem, Poranila djevojčica golube da rani i Splet pjesama iz Srijema** (Tri sam dana kukuruze brala, Tiho teče Sava i Sremačko je selo malo) – Tamburaški orkestar HKPD Matija Gubec, Ruma (dirigent Josip Jurca, solistica Katarina Horvatić)
- **Kukujevci, selo moje** i **Vratit će se prognanici naši** Milan Bičanić uz TS Zlatna zvona, Podgajci
- **Perem ruke u belom lavoru** i **Na kraj šora tri javora** Tamburaški sastav HKPD-a Tomislav, Golubinci
- **Oj garava ala si mi mala, Sremski bećarac, Todore i Keleruj** Folklorna skupina HPD-a Stjepan Radić, Novi Slankamen uz tamburaše iz Golubinaca
- **Narodni stihovi**
- **Kućerak u Sremu** i **Moj čardače** – TS Dike, Vinkovci
- **Pastirče mlado i milo** Vera Svoboda uz Tam. orkestar HKPD-a M. Gubec, Ruma
- **Na Dunavu** (ulomak iz **Skitnji**), Matko Peić
- **Širok Dunav, ravan Srem** – TS Berde bend, Sl. Brod
- **Na Dunavu** (ulomak iz **Skitnji**), Matko Peić
- **Narodni stihovi**
- **Šantavi mađarac, Sremčica, Cigančica, Keleruj i Todore,** Folklorno društvo HKC Srijem, Srem. Mitrovica
- **Oj travice sitnice, Bećarac i Šokačko kolo** KUD Ivan Goran Kovačić, Lovas
- **Fruškoj gori,** Ivo Kršić
- **Lepo ti je u našemu Sremu** Vera Svoboda uz Tamb.ork.HKPD-a M. Gubec, Ruma

- **Logovac, Gajdaško kolo, Lako ti je poznati Sremicu, Igraj kolo, I moje se cvijeće i Zurka** KUD Vatroslav Lisinski (prognani Kukujevčani), Čepin

- **Ne kloni,** Augustin Đarmati

Scenarij i režija: **Martin Vuković**

Glazbeni producent: **Vladimir Felker**

Voditelji: **Rosanda Kokanović-Tometić i Branko Uvodić**

DOJMOVI SA SVEČANOG KONCERTA «SRIJEM HRVATSKOJ» ANKETA

IMRA AGOTIĆ, savjetnik predsjednika RH za nacionalnu sigurnost

Oduševila me ova prekrasna srijemska večer i to iz dva razloga. Prvo, sve ove pjesme su i moje pjesme. Najljepša mi je Širok Dunav, ravan Srijem.

Drugo, oduševila me tolerancija vas Srijemaca. Koncept cijele priredbe je bez trunke zlobe, a imate dosta razloga, posebno oni koji su prognani, za veliku gorčinu u sebi što se u ovoj krasnoj večeri nije ni dalo naslutiti. Ja sam očekivao da će biti izljeva emocija u smislu nepravdi, u smislu zala koje ste vi Hrvati iz Srijema pretrpjeli 1991.-1992. godine, pa možemo reći sve do 2000. Upravo me to oduševilo i mislim da je to velika vrijednost, zalog za vašu bolju budućnost, za uspjeh u novim sredinama.

Dr. MILAN BIČANIĆ

Uvijek sam govorio da smo jedna krasna grana hrvatskog naroda, hrvatskog stabla, da možemo pokazati Zagrebu i svijetu svoje istinske vrijednosti koje smo donijeli sa sobom, ali i onih koji su ostali u Srijemu.

Puno nas je došlo u Hrvatsku jer smo protjerani, jer smo morali doći, ali je dosta i onih koji su ostali, koji se nisu dali iskorijeniti, iščupati iz svojih korijena. Ti su nam danas došli u goste, oni su nam dali jednu nadu da će Hrvati kao narod preživjeti i u najtežim vremenima.

Mi smo ponosni na njihovu hrabrost, na sve ono što su preživjeli, ono što su nam sačuvali i večeras prikazali. Pokazali smo da smo dobro organizirani, a samo organiziran narod može biti prepoznatljiv.

Večeras je cijeli Srijem bio ovdje s nama u Zagrebu, bile su i naše suze i naše radosti, naše pjesme, naša mladost.

Mislim da ovo treba postati tradicija i da će nas oni koji imaju političku moć malo više uvažavati kao partnere, a ne samo kao dizače ruku.

KATARINA PRANJIĆ

Što da vam kažem? Plakala sam! Nisam mislila da ću plakati, ali ipak jesam.

Strašno sam to emotivno doživjela. Kad sam vidjela ovoliko Srijemaca na jednom mjestu, pa kad sam čula tambure, ovu krasnu djecu u narodnim nošnjama – našu budućnost, recitaciju moga oca Ivana Bonusa, kako zadržati suze.

TRGOVINE

Tijekom dvadesetog stoljeća u Kukujevcima je bilo nekoliko DUĆANA – trgovina s raznim prodajnim sadržajima i na raznim mjestima u selu.

Još prije Drugog svjetskog rata, u tada VELIKOM MARINAČKOM ŠORU (kasnije Fruškogorska ulica) na mjestu gdje se nalazi kuća Vinka Šubarić, zvanog MINUTOV (sada pokojni), bila je trgovina u kući tadašnjeg vlasnika LEOPOLDA HOCHSTRAUSA, a do njega je bila MESNICA u kući tadašnjeg vlasnika FRANJE MOSTOFA, u kojoj su se mogle kupiti, osim svježeg mesa, i mesne prerađevine, kao što su: kobasica, krvavica, čvarci, čvargl (švargl), domaća mast i drugo. Tu su meso kupovali mještani koji nisu klali svoje svinje i telad, a i oni, kojima je ponestalo od klanja. Sa mesarom Franjom je radila i njegova supruga Đenka, koju su mještani zvali «majstorica» i koja je strogo vagala «točno», dok je majstor Franja uvijek dao «malo više». Mesar Franjo Mostof je umro i sahranjen u kukujevačkom groblju, a supruga Đenka Mostof je umrla i sahranjena u osječkom retfalačkom groblju.

Trgovina mješovite robe je bila i u kući STIPE MARKIĆA, na uglu Ulice Stjepana Radića i Pinkijeve. U prednjem dijelu kuće je bila trgovina, a otraga je bila gostionica, dok je u dvorištu bila KUGLANA, uz koju su se veselo «šepurila» (kićurila, kočoperila) dva krasna PAUNA. Zbog političkih razloga (nepodoban ondašnjim vlastima – komunistima), STIPA (čitaj polako) odlazi oko 1960. godine u Njemačku, gdje se zapošljava u velikoj robnoj kući «Herti» u jednom njemačkom gradu. Kuću je izdavao raznim najmoprimcima, koji su kasnije u njoj držali gostionice. Umro je 2005. g. u Zagrebu.

Još jedna trgovina je bila u kući gospođe HELENE VELIKONJE, zvane BELOVICA, koja je trgovinu imala u zgradi kuće koja se nalazila na uglu Ulice JNA i Proleterske ulice. U toj trgovini je bilo svega i svačega. Kukujevčani su znali kazati da ima svega, od «igle do lokomotive», tu se kupovalo sve što nisu našli u drugim trgovinama.

Neki mještani bi joj pjevali: «Belovica trese, svinjetine mese» (trgovala je i time), a baba Stajka (Grizdina) podvikuje: «da je bolje kad švercuje» (prodavala je bez računa. (do 1965. g.).

Kasnijih godina (1970-ih) u toj kući je bila pekara, koju je držao tadašnji vlasnik te kuće Franjo Špoljar, r. 1929. g.

Zatim je bila trgovina u zgradi HRVATSKOG DOMA i zgradi ZADRUŽNOG DOMA, ispod čitaonice (oko 1960 do 1965. g.?).

Jedna velika trgovina je bila i u kući MATE PLEMENITAŠA, koji je kuću naslijedio od svoga ujaka RAJKA CVIJANOVIĆA, zvanog RADA, koju su držala razna poduzeća iz Šida, koja su «uzurpirala» (zauzela) veći dio kuće, te kad se Matina porodica proširila, nije mogao dobiti nazad svoj dio kuće. Ta trgovina je bila na uglu Fruškogorske ulice i Ulice Stjepana Radića, nasuprot župnog dvora. U toj trgovini je bilo puno raznih proizvoda, jer je prostor bio veliki. Tu se prodavala i kerma (germa) koja je u trgovinu stizala svježa u obliku pravokutnika i rezala se s tankom žicom u određena pakovanja, zatim marmelada, koja je dolazila u drvenim sanducima i rezala se velikim dugačkim nožem, a prodavala se na «deke» (dag.) i druge razne robe, čak i bicikli. Otvaranjem nove SAMOPOSLUGE, 05. 12. 1982. g. sve ove trgovine, slabije rade i polako se zatvaraju.

Nova SAMOPOSLUGA, koju su Kukujevčani, a pogotovo oni srpske nacionalnosti, zvali SAMOUSLUGA, otvorena je u Ulici Matije Gupca, iza Zadružnog doma. Samoposluga je imala digitalne kase i košarice za kupce, te je tu bilo zgodnije «pa-

zariti» (kupovati) nego u običnoj trgovini, gdje je posluživao trgovac i ručno računao (naravno, uvijek malo više!).

Na terasi ispod MJESNE KANCELARIJE i kancelarija Zadružnog doma, svakog petka je bio PIJAC-tržnica, negdje do 1970-ih godina. Tu su mještani donosili na prodaju svoje domaće proizvode i to: kravlji sir, voće, povrće i dr. te su to kupovali, oni, koji to nisu proizvodili, tj. kukujevačka «gospoda»-učitelji i dr.

BIRTIJE-GOSTIONICE-KAFIĆI

Prije Drugog svjetskog rata u Kukujevcima je bila poznata PIHLEROVA gostionica, u tadašnjem TATARAŠKOM šoru (tako se zvao do 1941. g.). Kasnije se proglašenjem NDH taj šor preimenuje u KOLODVORSKU ULICU, do 1946. g. kada se dolaskom nove vlasti opet preimenuje u PINKIJEVU ulicu.

U toj gostionici su se održavali svatovi, ples, te sastajališta ŠVABA-NIJEMACA koji su živjeli u Kukujevcima do 1944. g. Naročito su bili poznati PINKL-BALOVI, koji su se tu održavali.

Zatim je bila gostionica i kod STIPE MARKIĆA u kući. Ulaz je bio u početku iz Pinkijeve ulice, a gostionica se nalazila u kući s dvorišne strane, dok je trgovina bila u prednjem dijelu kuće i ulazilo se iz Ulice Stjepana Radića. Kuća je bila smještena na uglu Pinkijeve i Stjepana Radića ulice. Odlaskom Stipe Markića u Njemačku oko 1960-ih godina, trgovina se zatvara i u tom dijelu se otvara gostionica koju drže razni iznajmljivači. Na zidu je stajao natpis «Čast svakome, veresije nikome».

U Ulici Stjepana Radića, odmah pokraj Markićeve kuće, bila je još jedna gostionica vlasništvo Josipa Šimića, rođenog oko 1915. g. koji je bio izučeni konobar. Išao je tri godine na zanat u Šid. Ta gostionica je bila otvorena puno prije Markićeve.

Nažalost Josip Šimić je nestao po završetku Drugog svjetskog rata, na križnom putu, vraćajući se iz Bleiburga, te kasnije rad u toj gostionici nastavlja pridošli Ivan Cikojević, zvani Cikoja. U dvorištu te gostionice su održavani plesovi nedjeljom popodne.

Još jedna gostionica je bila u blizini željezničkog kolodvora u državnoj zgradi, a u kojoj je radila gospođa Nada Štemer (gostionica na stanici, negdje do 1960-ih godina).

Jedno kratko vrijeme je u prostoriji nekadašnje HRVATSKE ČITAONICE bila također gostionica Nogometnog kluba «Fruškogorac» Kukujevci i dr.

Za onoga koji se malo više napio (pijanac) kazali bi da se «naroljo».

AUTOBUSNA I ŽELJEZNIČKA STANICA (POSTAJA)

Kroz KUKUJEVCE prolazi regionalni put kojim su Kukujevčani povezani sa svim susjednim državama, te ima i AUTOBUSNU STANICU – stajalište za autobuse i to, jedno ispred Osnovne škole za pravac Šida, Vukovara, Osijeka i dalje, a drugo ispred HRVATSKOG DOMA, za pravac Sremske Mitrovice, Beograda i dalje.

Također, kroz KUKUJEVCE prolazi i željeznička pruga Zagreb - Beograd, te je tu željeznička stanica (postaja) sa svim pratećim željezničkim osobljem i signalizacijom,

te stanom za šefa postaje. (Od 1953. g. šef stanice je bio Ljubiša Marković, pa do negdje 1970-ih godina).

Dana 07. studenoga 1891. g. pruga je predana na uporabu i otvoren je željeznički kolodvor u KUKUJEVCIMA. Željeničku postaju koriste i mještani susjednog mjesta ERDEVIK, koje je udaljeno od KUKUJEVACA 7 km i nema željezničke pruge.

Na udaljenosti od tri kilometra od KUKUJEVACA, nalazi se AUTO-PUT Zagreb-Beograd (Auto-put «Bratstvo-jedinstvo»).

Stariji Kukujevčani, oni rođeni od 1880. do 1920. g. su vlak zvali AJZIBAN. Mnogi Kukujevčani su vlak zvali i VOZ, velika većina.

ZDRAVSTVENA STANICA

Do Drugog svjetskog rata u Kukujevcima nije bilo liječnika u selu, već je povremeno dolazio liječnik iz drugih mjesta – gradova iz Šida, Srijem. Mitrovice, Erdevika ili se moralo tamo odlaziti liječniku.

Nakon Drugog svjetskog rata otvara se ZDRAVSTVENA AMBULANTA s liječnikom i medicinskom sestrom i to u Ulici Vladimira Nazora 19, te se kasnije tu otvara i APOTEKA (Ljekarna).

Tu je bila, u početku, osposobljena samo jedna velika prostorija u kojoj su zajedno radili i doktor i sestra. To se pokazalo jako dobro, jer je medicinska sestra sve slušala što je doktor govorio pacijentima i koje im je lijekove prepisivao, a i doktor je mogao tako kontrolirati sestru da li dobro daje injekcije i ostale terapije. Tako, kad slučajno nije bilo doktora u ambulanti, i sestra je znala ukazati pomoć (u početku priučene med. sestre ili babice-primalje).

U selu je bila još jedna ženska osoba koja je vrlo uspješno znala davati injekcije, bez ijednog dana medicinske obuke. To je bila Vita Babčanović, koja je godinama uspješno davala injekcije kukujevačkom bilježniku Paji Rehaku i još ponekim osobama.

Dugo godina se kao liječnik u Kukujevcima zadržao dr. JOSIP HLUPIĆ, koji je došao iz Zagreba s obitelji, suprugom i dva sina (Marijan, r. 1947. g. i Jožica, r. 1948. g.). Bio je vrlo dobar liječnik i svi Kukujevčani su ga voljeli i cijenili, a i on njih. Znao je sve mještane poimence.

Za apotekara je postavio ANTUNA KOVAČEVIĆ, r. 1912. g. koji za taj posao nije imao stručnu spremu, ali uz dobru doktorovu pomoć, vrlo dobro je obavljao taj posao (od 1956. do 1963. g.). Imao je samo pet razreda osnovne škole.

Odlaskom dr. Josipa Hlupića iz sela, jedno kratko vrijeme liječnik u Kukujevcima je bio i dr. Branislav Sotirović sa suprugom, zatim i dr. Živković i neki drugi.

Od 1980-ih godina u selo dolazi dr. MILAN BIČANIĆ, vrlo dobar liječnik, koji je nakon osnivanja DEMOKRATSKOG SAVEZA HRVATA U VOJVODINI, u Kukujevcima, u mjesecu kolovozu 1990. g. i radi velikog hrvatstva, morao napustiti Kukujevce, zajedno sa svojom obitelji, kako bi izbjegao sigurnu smrt od srbijanske policije i paravojnih formacija iz Srbije (1991. g.).

U centru sela, pokraj Hrvatskog doma, sagrađena je kuća za stanovanje veterinara, te ta kuća kasnije služi i za stanovanje liječnika.

U Kukujevcima nije bilo stalnog zubara, već je povremeno, i to, utorkom i četvrtkom, dolazio zubar iz Šida. Svoju ordinaciju, samo za vađenje zubi, imao je u jednoj

prostoriji u kući gospođe Helene Velikonje, zvane Belovica, u Ulici JNA (prije Krstina). Za sve ostale zubarske usluge, mještani su morali odlaziti u Šid ili Srijemsku Mitrovicu, i to najčešće uz dobro plaćanje, kako bi i usluga bila kvalitetnija. Nakon 1960. g. nije bilo više ni tog zubara u selu, već se moralo odlaziti u grad.

Negdje do 1965. g. u modi su bili zlatni zubi. Čak su se za to koristili i dukati, koji su se prodavali zubarima.

Kasnije, negdje oko 1980-ih godina gradi se nova zdravstvena stanica u parku pokraj pošte u Proleterskoj ulici, sa svim pripadajućim zdravstvenim službama i ljekarnom. U to vrijeme je liječnik bio dr. Milan Bičanić.

VETERINARSKA STANICA

U Kukujevcima je 1955. g. otvorena veterinarska služba s veterinarskom ambulantom. Prvi veterinar u selu je bio dr. Vladimir Hajduk. Veterinarska ambulanta je bila smještena u kući u Pinkijevoj ulici broj 48 (kod kanala). Tu je veterinar dr. Vladimir Hajduk sa svojom obitelji (supruga i dvoje djece) i živio.

Bio je omiljen kod Kukujevčana, sve ih je poznavao, bio je slobodan ući u svako dvorište, i prvo bi pogledao stoku i živinu i tek onda ušao u kuću. Kako je volio pojesti dobar zalogaj (kobasica, kulin, šunka), morao se i brinuti za tu stoku kod seljaka. Nije imao pomoćnika već su mu mještani pomagali i usput ponešto i naučili, a to mu je i bila svrha.

Kasnije se u centru sela u Ulici Vladimira Nazora broj 3, odmah pokraj Hrvatskog doma, gradi kuća za stanovanje veterinara, ali u toj kući nije nikada stanovao ni jedan veterinar, već samo liječnici.

Nakon dr. Vladimira Hajduka u selo za veterinara dolazi Stevan Galetić (r. 1933. g.) koji također stanuje u kući u Pinkijevoj 48 (još 1977. g. je bio veterinar u selu).

Jedno kratko vrijeme je veterinar u selu bio i Kukujevčanin Luka Oskomić, koji kasnije odlazi u Maribor (oženjen Slovenkom).

(Po raspoloživim podacima od mještana jedini živući veterinar je dr. Vladimir Hajduk – živi u Novom Sadu, 2002. g.)

Veterinar Vlado Hajduk je bio i veliki veseljak i poštivao je i volio kukujevačke običaje, pa često bio pozivan i u svatove. Iz takvih jednih svatova, tj. drugog dana svatova, kada se zbivaju razne šale, ostaje za vječnu uspomenu i ova fotografija.

Kukujevci, 1959. g. Na slici su s lijeva:

Marija Pavičić, Marija Litrić, veterinar Vlado Hajduk, Janja Cvijanović, Janja Marinković, Luka Pavičić, čuči Ivan Litrić i dječak Pera Pavičić.

To su bili svatovi Adama i Marije Gajčević.

Iza njih je ganak-trijem i to molovani i sa mustrom-lozom gore (bordura) i crtom na kraju.

LOVAČKO DRUŠTVO

U Kukujevcima je djelovalo i LOVAČKO DRUŠTVO. Ljudi su imali lovačke puške-dvocjevke i išli u lov (lovci), a to su obično bile životinje kojih je na tom području bilo u izobilju, kao što su: zečevi, veprovi, razne ptice, a uništavali su i razne štetočine.

Zimi bi se lovci brinuli za divljač da imaju hrane i vode.

Često su priređivali «lovačke zabave», gdje bi pripremali lovačke specijalitete. Znali su često ići i u krivolov (samo poneki), pa bi se na svečanosti pravio i «srneći paprikaš».

Ako je otac bio lovac, tu osobinu je naslijedio i sin.

Pričalo se, da su lovci, kući išli kao njihovi «prijatelji», a to se mislilo na četveronožne prijatelje, pa je bilo i smijeha.

Lovačke puške su se punile «patronama», a nakon ispaljene patrone iz puške, od fišeka u kojem je bila patrona, izrađivali su se prstenovi za vjenčanje. Nakon Drugog svjetskog rata, ljudi su osiromašili i nisu mogli kupiti zlatno prstenje, a na selu to i nije bio običaj nositi prsten na ruci, pa su ga za tu priliku vjenčanja sami izradili. Prstenje (burme) bi na vjenčanju posvetio svećenik i tada bi se skinulo i svezalo «privezom» (crvena plantika-mašna-traka) koji je mlada imala oko vrata na vjenčanici, te se prstenje i privez spremili i čuvali do kraja života.

VATROGASNO DRUŠTVO

Vatrogasno društvo u KUKUJEVCIMA djeluje s radom od 1922. g. To je bilo najstarije vatrogasno društvo u šidskoj općini koja je brojala 19 naselja, među kojima je bilo i KUKUJEVCE.

Mještani sela su svakodnevno, a naročito ljeti za vrijeme velikih vrućina, dežurali u vatrogasnom domu, koji se nalazio preko puta crkve, do školske zgrade zvane «Gimnazija» u Ulici JNA (prije Drugog svjetskog rata se ta ulica zvala KRSTINA).

O požaru su izvješćivali oni koji su prvi primijetili požar, a u slučaju većeg požara, zvonila bi crkvena zvona posebnim zvonjenjem (za uzbunu) koje su mještani odmah prepoznavali. Čim bi saznali gdje gori, uzeli su svoje plehnate kablove i pohitali tamo gasiti.

U dvorištu vatrogasnog doma se na specijalnim kolima nalazilo jedno oveće bure s pumpom za ispumpavanje vode, te se u slučaju požara, to bure vozilo do mjesta gdje gori, voda ispumpavala i požar gasio (do 1950-ih godina).

Svako domaćinstvo u selu je u dvorištu imalo svoj vlastiti bunar, te se iz njega vadila voda i gasio požar. Dok su kuće bile pokrivene slamom i trskom (do 1930. g.) češće je dolazilo do požara, a gradnjom čvrstih kuća i pokrivanjem crijepom, do požara je dolazilo sve manje.

Godine 1972. u KUKUJEVCIMA se u domaćinstva uvodi vodovod, te je gašenje požara djelotvornije, a na scenu stupaju i vatrogasna vozila, koja bi hitnim telefonskim pozivima vrlo brzo stizala iz Šida ili Mitrovice.

U polju su preko ljeta dežurali mještani, zvani POLJARI, koji su za to bili zaduženi, te čuvali žitna polja i ostalu ljetinu od požara i krađe, sve dok ne prođe žetva i berba.

NOGOMETNI KLUB

U selu KUKUJEVCI, nogomet se počeo igrati nogometnom loptom u ljeto 1926. godine. Prve igre su se igrale «na šoru» (na ulici) zvanom ŠANDORIJA, odnosno kasnije Republikanska ulica (nakon 1945. g.). Tu je bilo najpovoljnije, jer je TEREN bio ravan i nije bilo šančeva (kanala) pored puta.

Prvu i PRAVU nogometnu LOPTU u selo KUKUJEVCE je donio ĐURO ŽIVANOVIĆ, ondašnji đak GIMNAZIJE u SRIJEMSKOJ MITROVICI. To je bilo 1927. g., a već 1928. g. osnovano je NOGOMETNO DRUŠTVO pod nazivom ŠPORTSKI KLUB «SLOGA» - KUKUJEVCI. Osnivači su bili:

Đuro Živanović - gimnazijalac
Andres Kirš - stolar
Antun F. Marošević - užar
Josip Delalić Doca - stolar
Nikola Helleis - trgovac (dućandžija)
Antun Kovačević - zemljoradnik
Pavao Kotolas - radnik i još neki

Prvi predsjednik Š.K. «SLOGA» - KUKUJEVCI, bio je JOSIP DELALIĆ zvani DOCA. Igralište je bilo na prostoru zvanom KAVGA iza kuća i vrtova šora zvanog MALI MARINAČKI, koji se za vrijeme NDH od 1941. - 1945. g. zvao ĐURE BASARIČEKA, a poslije Drugog svjetskog rata, nakon 1945. g. zove se Ulica AUGUSTA ŠENOE, sjeverna strana, te kuća i vrtova šora VELIKI MARINAČKI, a nakon Drugog svjetskog rata FRUŠKOGORSKA ulica, istočna strana.

Svoju PRVU nogometnu UTAKMICU igrači Š.K. «SLOGA-KUKUJEVCI, odigrali su u GIBARCU sa Š.D. «BORAC-GIBARAC, dana 22. srpnja 1928. g. (nedjelja). Rezultat je bio 2:2. PRVI GOL za Kukujevčane je postigao MARKO BERTIĆ. Prvi sastav tima je bio ovakav:

Pavao Kotolas - golman
Andres Kirš i Pavao Šubarić - braniči
Palko Rago, Antun F. Marošević i Adam Cvijanović - srednji red
Marko Bertić, Antun Kovačević,
Nikola Helleis, Mato Betlemović i Spasoja Simić- u navali

PRVA PRIJATELJSKA nogometna utakmica u KUKUJEVCIMA je odigrana 29. srpnja 1928. g. sa Š.K. «GRANIČAR» iz KUZMINA, sa rezultatom 2:0 u korist Kukujevčana. PRVI GOL je postigao Nikola Helleis, a utakmicu je sudio JOSIP DELALIĆ-DOCA.

Š.K. «SLOGA» - KUKUJEVCI je bio aktivan u ovim godinama:

1928. g.
1929. g.
1930. g.
1931. g.
1932. g.

U tom vremenu su odigrane utakmice s ovim društvima: VENUS - Erdevik, VITEZ - Bačinci, BORAC - Gibarac, SLOGA - Šid, JEDINSTVO - Morović, NAPREDAK - Vašica, HAJDUK - Bapska, SREMAC - Sot, GRANIČAR - Kuzmin, BORAC - Martinci, LOVOR - Nijemci

Ukupno je odigrana 51 utakmica, od toga je bilo: 30 pobjeda, 10 neriješenih, 11 poraza sa gol razlikom 125:68, osvojenih bodova 78

U sastavu TIMA učestvovali su još i ovi igrači:

Antun Marinković
Stjepan I. Marošević
Ivan Litrić
Ivan F. Marošević
Ivan Čikeš
Ivan Franjić
Luka Grubić
Antun Đurković
Nikola Anđelković, svi iz Kukujevaca i
Radiško Bogdanović iz Bačinaca (svi rođeni između 1900. – 1925.)

Najviše golova su postigli:

Antun Kovačević	35
Ivan Litrić	31
Nikola Helleis	26

Š.D. «SLOGA» - KUKUJEVCI je postizalo odlične rezultate i bilo najbolje društvo u bližoj i daljnjoj okolici, pa su o tome pisale i novine. Tako je u osječkom HRVATSKOM LISTU od 08. lipnja 1931. g. pisalo u «športskim vijestima» iz «divljih klubova», jer nisu bili registrirani, kako je u Kukujevcima Š.K. «SLOGA» čak sa 5:1 pobijedio mnogo boljeg i tehnički jakog S.D. «LOVOR» iz Nijemaca.

U proljeće 1933. g. odlaskom sedmorice igrača u vojsku u rezervu i oduzimanjem igrališta, Š.K. «SLOGA» -KUKUJEVCI, prestao je sa igranjem, da bi se tek 19. ožujka 1948. g. ponovno osnovalo kao S.D. «FRUŠKOGORAC» - KUKUJEVCI.

Osnivači su bili:

Ilija Kovačević	- poslovođa trg. radnje
Mitar Borković	- radnik na željeznici
Mata Grgičević	- službenik u NOO (narodni odbor općine)
Josip Barić	- režiser na izgradnji Auto-puta Zagreb-Beograd
Franjo Pekarić	- učitelj
Luka Živanović	- zemljoradnik
Blagoje Tutić	- radnik u SRZ (seljačka radna zadruga)
Ivan Štemer	- listonoša u pošti (poštar)
Žarko Odćić	- skladištar u trg. poduzeću
Pavao Šubarić	- postolar
Antun F. Marošević	- užar
Ilija Pešić	- blagajnik u ZZ (zemljoradnička zadruga) i dr.

Prvu prijateljsku utakmicu u novom sastavu odigrali su 27. veljače 1949. g. u KUKUJEVCIMA sa F.A. POLJOPRIVREDNA ŠKOLA iz Srijemske Mitrovice sa rezultatom 4:0 u korist Kukujevčana. Utakmicu je sudio IVAN LITRIĆ (r. 1914. g.).

Zastavica
F.K. «FRUŠKOGORAC»
KUKUJEVCI

Prva prvenstvena utakmica je odigrana u Kukujevcima dana 03. travnja 1949. g. sa S.D. «BORAC» iz Gibarca sa rezultatom 2:1 u korist Kukujevčana. Prvi prvenstveni gol postigao je MARLJAN ĐURIĆ (r. 1926. g.).

Dana 12. ožujka 1949. g. S.K. «FRUŠKOGORAC» - KUKUJEVCI je primljen u FISKULTURNI SAVEZ VOJVODINE i upisan u REGISTAR društvenih organizacija kod SUP-a (služba unutrašnjih poslova) Općine Šid.

Prve nogometne utakmice odigravaju se na EKONOMSKOM DVORIŠTU SRZ «PINKI» u KUKUJEVCIMA.

Kako je Ivan Litrić, r. 1914. g. vodio i bilježio sve o N.K. «Fruškogorac» ili «Zmaj» - Kukujevci, vidljivo je iz sljedećih prikaza.

Za svaku godinu je vođena evidencija o odigranim utakmicama, bilo u Kukujevcima ili u drugim mjestima (na strani s kojim rezultatom je odigrana ta utakmica, tko su bili igrači, tko je koliko dao golova i sve ostalo.

Puno vremena i truda u tu evidenciju je utrošeno i uloženo, ali Ivan Litrić je to rado činio za svoju omladinu, učio ih sportu i disciplini.

Ovi podaci svjedoče da su naši mještani, baveći se tom vrstom sporta, dolazili u dodir sa sportistima i građanima iz drugih mjesta naše domovine, pa tako time i doprinosili da se za naše selo Kukujevce, za naše mještane, za naš život i običaje, čuje i zna i mnogo dalje od naše okolice, a tako isto da naši sportisti čuju i upoznaju mjesta, ljude i običaje iz drugih područja.

U vrlo opsežnom pisanom izvješću koje je napisao Ivan Litrić, pored svega ostaloga, opisano je i sjećanje na omladince iz Zagreba koji su učestvovali na izgradnji Auto-puta «Bratstvo-jedinstvo» na našem kukujevačkom području i dana 10. kolovoza 1949. g. sa igračima N.K. «Fruškogorac» - Kukujevci odigrali prijateljsku nogometnu utakmicu pri velikoj i nesnošljivoj vrućini. Rezultat te utakmice bio je 6:0 u korist gostiju (pobijedili). Treba napomenuti da je vratar gostiju FA «Stota hrvatska brigada» Zagreb bio omladinac bez šake desne ruke, ali je odlično branio i nije primio ni jedan gol.

Čitajući izvješća, nailazimo na lijepe, ali i ružne događaje koji su se zbivali na tim susretima.

ZBIRNI PODACI O ODIGRANIM NOGOMETNIM UTAKMICAMA U 1955.g.

ODIGRANE NOGOMETNE UTAKMICE	POSTIGNUTI REZULTATI	UTAKMICA				GOLOVA		BODOVA	PRIMJEDBA
		igrali	dobili	neriješeno	izgubili	dali	primili		
U MJESTU	1:2 2:3 1:2 6:1 1:4 0:2 3:3 5:2 2:3 2:2 4:0 -	11	3	2	6	27	25	8	
NA STRANI	2:1 3:5 0:3 1:4 4:2 0:3 3:0 1:7 0:8 1:2	10	3	0	7	15	35	6	
UKUPNO	33,30%	21	6	2	13	42	60	14	

PREGLED DRUŠTAVA S KOJIMA SU ODIGRANE NOGOMETNE UTAKMICE U 1955. g.

Redni broj	NAZIV DRUŠTVA	POSTIGNUTI REZULTATI	UTAKMICA				GOLOVA		BODOVA
			igrali	dobili	neriješeno	izgubili	dali	primili	
1.	SD «PADOBRANAC» Bačinci	4:2	1	1	0	0	4	2	2
2.	SD «BORAC» Gibarac	3:5 1:4	2	0	0	2	4	9	0
3.	SD «JEDINSTVO» Šid	1:2	1	0	0	1	1	2	0
4.	SD «SLOGA» Erdevik	2:3 0:3	2	0	0	2	2	6	0
5.	SD «BRATSTVO» Bingula	2:2 1:2	2	0	1	1	3	4	1
6.	SD «HAJDUK» Višnjićevo	1:3	1	0	0	1	1	3	0
7.	SD «GRANIČAR» Kuzmin	6:1 2:3 4:0 0:8	4	2	0	2	12	12	4
8.	SD «POSAVAC» Boljevci	2:1	1	1	0	0	2	1	2
9.	NK «BRŠADIN» Bršadin	1:4	1	0	0	1	1	4	0
10	NK «HAJDUK» Tovarnik	0:2 0:3	2	0	0	2	0	5	0
11	NK «SREMAC» Ilača	5:2 1:7	2	1	0	1	6	9	2
12	NK «SLOGA» Novi Mikanovci	3:0 3:3	2	1	1	0	6	3	3
S V E G A			21	6	2	13	42	60	14

1955. godina

VRSTA UTAKMICA

Sve prijateljske – 21

UTAKMICA P. F			
SUDILI UTAKMICE	Kukuj.	Str.	Svega
1. Litrić Ivan	4	2	6
2. Đurić Marijan	6	-	6
3. Odžić Žarko	1	-	1

BRANILI NA GOLU

1. Čepo Ivica 14 puta
2. Grgičević Andrija 3 puta
3. Marjanović Mirko 2 puta
4. Babaja Ivan 1 puta
5. Horvat Stjepan 1 puta

POSTIGLI GOLOVE

1. Babin Đorđe 6 gol.
2. Hiter Martin 5 gol.
3. Šubarić Dimitrije 5 gol.
4. Grgičević Andrija 5 gol.
5. Betlemović Marijan 4 gol.
6. Jurišić Andrija 3 gol.
7. Grbatinić Jovan 3 gol.
8. Marošević Marko 2 gol.
9. Marošević Luka 2 gol.
10. Malenica Vinko 1 gol.
11. Petrović Mija 1 gol.
12. Đukić Antun 1 gol.
13. Čepo Ivica 1 gol.
14. Đerđ Mihajlo 1 gol.
15. Litrić Živko 1 gol.
16. Marošičević Marko 1 gol.

NASTUPILI NA NOG. UTAKMICAMA

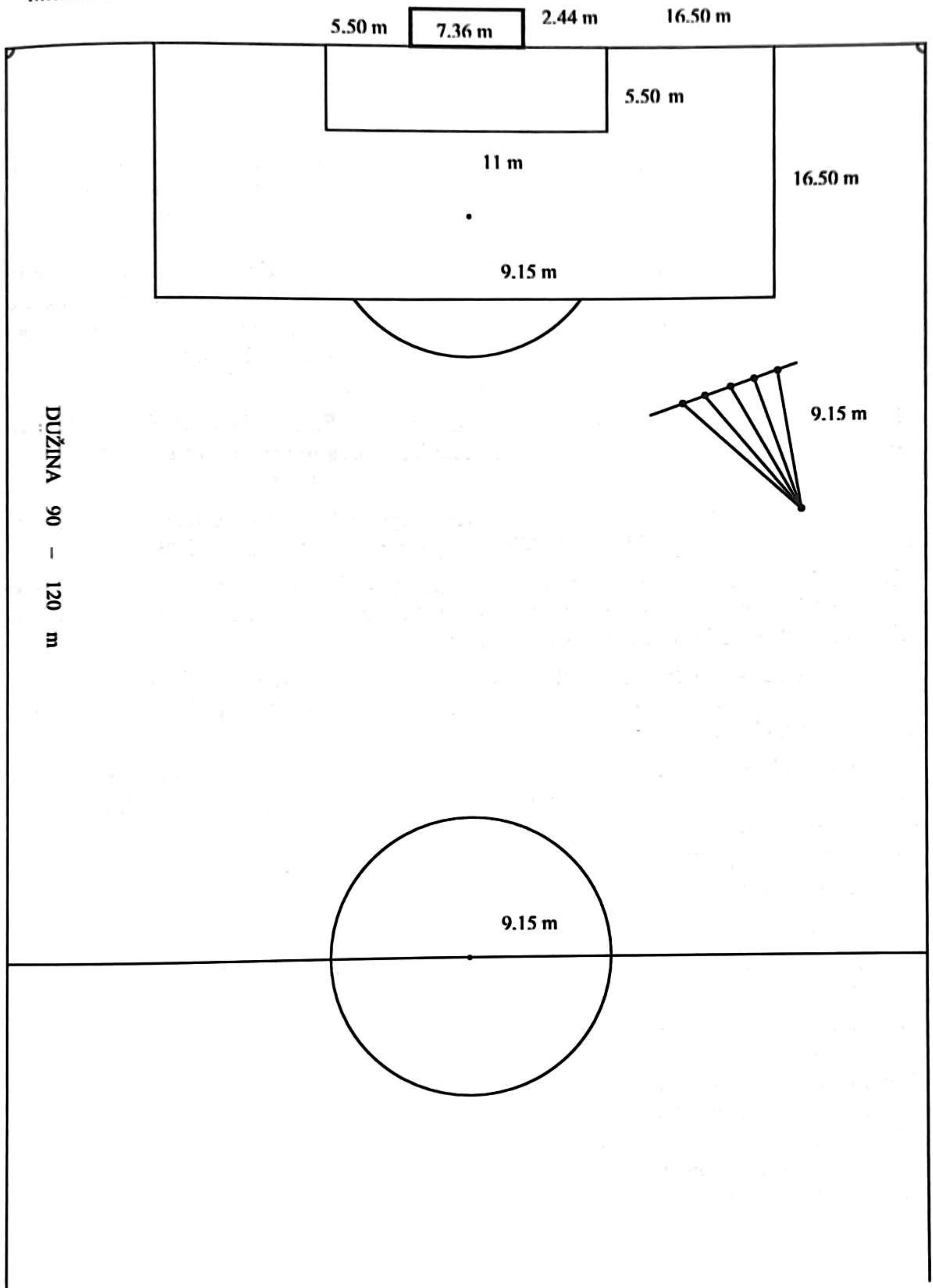
1. Babin Đorđe 20 puta
2. Grgičević Andrija 16
3. Đukić Antun 15
4. Čepo Ivica 14
5. Ivanković Dragan 13
6. Vekić Aleksandar 13
7. Petrović Mijo 12
8. Marošević Damljan 11
9. Marjanović Mirko 11
10. Grbatinić Jovan 10
11. Momirović Žarko 10
12. Cvijanović Marijan 8
13. Hiter Martin 8
14. Šubarić Dimitrije 7
15. Cvijanović Antun 6
16. Jurišić Andrija 5
17. Kovačević Milan 5
18. Hiter Marko 5
19. Marošević Marko 5
20. Smiljanić Milivoj 5
21. Marošević Luka 5
22. Betlemarić Marijan 5
23. Litrić Ivan 3
24. Đukić Marijan 3
25. Babaja Ivan 2
26. Horvat Stjepan 2

Z B I R N I   P R E G L E D

O ODIGRANIM NOGOMETNIM UTAKMICAMA PO GODINAMA OD 1949. DO 1960. GOD.

GODINE	U KUKUJEVCIMA							NA STRANI							S V E G A						
	UTAKMICA				GOLOVA		BODOVA	UTAKMICA				GOLOVA		BODOVA	UTAKMICA				GOLOVA		BODOVI
	Odigrali	Dobili	Nerješenih	Izgubili	Dali	Primili		Odigrali	Dobili	Neriješeno	Izgubili	Dali	Primili		Odigrali	Dobili	Nerješenih	Izgubili	Dali	Primili	
1949.	15	6	1	8	24	36	13	13	3	3	7	18	32	9	28	9	4	15	42	68	22
1950.	18	8	3	7	28	34	19	12	2	1	9	18	39	5	30	10	4	16	46	73	24
1951.	13	5	3	5	26	23	13	15	4	1	10	18	49	9	28	9	4	15	44	72	22
1952.	13	6	2	5	24	23	14	13	2	0	11	18	55	4	26	8	2	16	42	78	18
1953.	19	8	3	8	45	33	19	16	7	1	8	25	37	15	35	15	4	16	70	70	34
1954.	16	13	1	2	72	18	27	15	3	4	8	33	47	10	31	16	5	10	105	65	37
1955.	12	3	2	7	27	28	8	9	3	0	6	15	32	6	21	6	2	13	42	60	14
1956.	12	8	3	1	43	18	19	12	4	3	5	33	42	11	24	12	6	6	76	60	30
1957.	21	14	2	5	75	48	30	17	8	2	7	51	43	18	38	22	4	12	126	91	48
1958.	15	13	1	1	78	25	27	14	5	4	5	34	36	14	29	18	5	6	112	61	41
1959.	17	9	2	6	43	33	20	16	4	1	11	23	59	9	33	13	3	17	66	92	29
1960.	20	11	2	7	55	39	24	17	3	3	11	28	50	9	37	14	5	18	83	89	33
SVEGA	191	104	25	62	540	358	233	169	48	23	98	314	521	119	360	152	48	160	854	879	352

Prikaz nogometnog igrališta

Kukujevci, 13. travnja 1952. g. S.D. «FRUŠKOGORAC» -KUKUJEVCI, igrači: s lijeva: Grgičević Andrija, Odžić Žarko, Đukić Antun, Litrić Ivan, Zoranović Uglješa, Bošnjak Mija, Oskomić Ivan, Marošević Damljan, Cvijanović Marijan, Gajčević Marko, Marijanović Mirko.

S.D. «FRUŠKOGORAC» - KUKUJEVCI je odigrao utakmicu sa S.D. «SLOGA» iz Erdevika, rezultatom 4:1 (2:0) u korist Kukujevčana.

Godine 1950. S.D. «FRUŠKOGORAC» ima i svoj drugi tim, zvani «B» tim, koji igra PREDIGRE glavnoj utakmici s drugim društvima. Izrađuje se novo nogometno igralište u Pinkijevoj ulici, pri kraju s desne strane, idući prema željezničkoj stanici (postaji), na prostoru sadašnjih kuća: Stipe Bandića, Ivana Pavičića, Rajka Kovandžića, Ante Kevića, Živka Litrića i polovice Mate Grgičevića.

Pri kraju 1953. godine taj se teren oduzima i S.K. «FRUŠKOGORAC» seli na sajmište (vašarište), na kraju Ulice Stjepana Radića, s desne strane, idući prema Sremskoj Mitrovici.

Godine 1954. izgrađuje se novo nogometno igralište preko željezničke pruge uz EKONOMSKO DVORIŠTE SRZ «PINKI», gdje se do danas nalazi (1991. g.).

Dana 25. srpnja 1954. g. (nedjelja) postignuta je do tada najveća pobjeda i to sa S.D. «NAPREDAK» iz Vašice s rezultatom od 22:0 u korist S.D. «FRUŠKOGORCA» - KUKUJEVCI. Igra je bila skoro ravnopravna.

Na Godišnjoj skupštini dana 09. siječnja 1955. g. S.D. «FRUŠKOGORAC» - KUKUJEVCI mijenja svoje ime u Nogometni klub «ZMAJ» - KUKUJEVCI, te to ime nosi punih sedam godina.

Za svako odigravanje nogometnih utakmica pisale su se reklame-plakati koje bi se stavljale na ćoškove ulica, na tarabe i druga vidna mjesta kako bi svi znali tko dolazi u goste i išli na utakmicu, te navijali za svoj klub ili goste.

Te plakate su pisali i crtali: tadašnji nastavnik likovnog odgoja Marijan Betlemović, zatim Ivan Litrić (Mikin) i kasnije Cecilija Litrić.

U 1957. godini, pored odigravanja nogometnih utakmica, organiziraju se i prikazuju kulturno-prosvjetne priredbe s kazališnim komadima (djelima), šaljivom poštom i šaljivim zatvorom, te tombolom. Kazališne komade iz rada i života nogometnog društva, pisao je predsjednik tog društva Ivan Litrić.

Plakat za nogometnu utakmicu «Mršavi-Debeli» iz 1954. g.

F R U Š K O G O R C I

IGROKAZ U DVA ČINA IZ ŽIVOTA ČLANOVA I PRIJATELJA SPORTSKOG DRUŠTVA FRUŠKOGORAC IZ KUKUJEVACA U VREMENU OD 1949. do 1961.g.

Napisao

I v a n L i t r i ć

L i c a:

Ivan	-	predsjednik društva
Andrija	-	sekretar društva
Mata	-	omladinac
Marko	-	igrač nogometaš
Marijan	-	"
Dragan	-	"
Luka	-	mještanin
Petar	-	mještanin
Ilija	-	općinski dobošar
Prva žena	-	seoska mlađa žena
Druga žena	-	"
Stjepan	-	seoski priučeni postolar
Mika	-	mlađi seoski čovjek
Martin	-	omladinac
Mija	-	"
Damlja	-	"
Antun	-	"
Stipica	-	"
Djevojka	-	seoska djevojka
Zdravko	-	poštar
Ostali	-	nekoliko omladinaca

Kukujevci, 1961. godine

1. Č i n

Čuje se dobovanje (zvonjenje).

Zavjesa na pozornici se polako otvara i dobovanje prestaje.

Ilija - (Ulazi na pozornicu, ide prema sredini, zaustavlja se i počinje dobovati. Prestaje sa dobovanjem. Vadi iz džepa oglasni papir i počinje čitati).

Oglas! Daje se mještanima na znanje: Tko se želi upisat u Sportsko društvo Fruškogorac Kukujevci, neka sutra u 8 sati dođe u prostorije društva i neka se upiše. Upisnina je za odrasle 100 dinara i članarina 10 dinara mjesečno, a za omladinu upisnina 50 dinara a članarina 5 dinara. Društvo se bavi ovim vrstama sporta: nogomet, odbojka, biciklizam, šah i laka atletika. Pozivaju se mještani da dođu i da se upišu u što većem broju (Stavlja oglas u džep, još malo dobuje i odlazi).

Prva žena - (Ulazi na pozornicu i žuri se). (Sa lijeve strane).

Druga žena - (Ulazi na pozornicu polako sa desne strane i kiše).

Prva žena - Na zdravlje

Druga žena - Hvala! Ta kakvo zdravlje. (Opet kihne).

Prva žena - Je l' ? Šta je to dobovalo. Bila sam daleko kad je počelo, pa nisam sve čula. Samo ono na kraju kada je rekao da se upišu u što većem broju. A u što i u čegato nisam čula.

Druga žena - Ta idi! Gluposti! Makar šta oni dobuju. Ne volim više ni slušat. Ne kažem da dobuju da se dođe na konferenciju; da se u zadrugu nosi mast, žito, kukuruzi i drugo tko još nije izneo. To je uobičajeno.

Prva žena - A šta je sad dobovalo?

Druga žena - Ta slušaj samo... Sad ti dobuju, molim te ... Nisam sve ni zapamtila...

Prva žena - Pa, ... puno je govorio.

Druga žena - Slušaj samo! Zovu da se upisuju u nogometaše, u bicikle da teraju. Pa onda ... Uf!... Ne mogu se ni sjetiti. Znaš u ono ... u ono što se u čitaonici igraju.

Prva žena - U šah.

Druga žena - Da, u šak! Tko to može sve imat u glavi. I još je nešto rekao... da se ..., ali što, to ne znam kazati pa da me ubiješ. Kao da je rekao «Naka leti».

Prva žena - Kako?

Druga žena - Kažem ti «naka leti», tako je rekao.

Prva žena - Šta je to opet?... Možda: baka leti.

Druga žena - Ne! (Trgne se kada ugleda Matu kako dolazi).

Mata - (Ulazi i ide žurno. Nosi pod rukom neke knjige i spise. Kad naiđe pored ovih žena počnu mu ispadati knjige i papiri. Saginje se i polako kupi slušajući što žene međusobno).

Mata - (Glasno i snažno). Ta kakva baka leti? Laaakaaa aaatletikaaaa! Znate li vi što je to laka atletika. Naravno da ne znate ... Jedan, dva, tri... (Vježba rukama i nogama). Eto, to je to! Dođite i upišite se, pa ćete vidjeti. (Žurno odlazi).

Obje žene - (Začuđeno gledaju za Matom i krste se).

Prva žena - Ju!... Pa nisam ni vidila toga balu kad nas je prisluškivao.

Druga žena - Ta nije on prisluškivao, već su mu neke knjige i papiri poispadali, pa ih je kupio. U to će valjda upisivat. Nego, ako hoćeš idemo vidit što je to.

Prva žena - Ti si luda! Makar šta. Nisam ja vljda ona iz ka...

Druga žena - Kako to govoriš?

Prva žena - Pa valjda se ja neću prid tolikom narodom svuć u one kratke gaće (pokazuje) i na noge obut one cipele što na prstima imaju po četiri oštre štikle. I onu loptu da teram nogom, pa da mi svi viču: goool. To muškima pristaje. Nije za ženske da budu gole!

Druga žena - Ta idi, ti makar šta.

Prva žena - Ja ne ću, a ti slobodno id. (Odlazi brzo).

Druga žena - A zašto da ne idem. Slobodno je. Zovu sve. (Odlazi).

Luka i Petar - (Ulaze sa lijeve strane i razgovaraju).

Luka - Stalno dobuju. Svaki dan dobuju. Dobuju, dobuju i stalno dobuju. I sad eto dobuju. Čuješ li?

Petar - Da, čujem dobuju.

Luka - Već mi se to dobovanje popelo na vrh glave. Već mi uši provrtilo. Kako se taj doboš već jednom ne pokvari, pa da ne dobuju više.

Petar - Da, stalno dobuju. I meni ga je već dosta. Ali šta bi onda Ilija radio kada ne bi dobovao?

Luka - A ti misliš da on voli dobovat. Znaš ti da on mora ić u 12 šorova i dobovat. Ja i ti bi već kod trećeg ili četvrtog šora promukli i ne bi dalje mogli kazat ni «bee».

Petar - A šta sad dobuje? Nisam slušao. Nešto je dugo dobovao.

Luka - Bolje je što nisi. Eto sad dobuje da se dođe upisat u nogometaše, pa u ...

Petar - Stana? U nogometaše da se upisujemo! A tko to zove?

Luka - Ne znam ja tko zove. Čujem kako Ilija dobuje i nabraja, nogometaše, bicikliste, pa onda šah i odbojku. Nogometaše sam gledao još dok sam bio mali u Kavgi. Bicikliste sam gledao na Autoputu, a šah u našoj čitaonici. Ono drugo kako kažeš «odbojka» - to ne znam šta je...

Petar - Odbojka.... to ti je valjda kao od prilike kad uveče ideš šorom po mraku i ne vidiš skoro ništa, a neko ti ide u susret i u trenutku kad će proći pored tebe on te ne vidi pa te malo gurne na neku tarabu ili zid, a ti se od toga odbiješ. (Odlaze u razgovoru).

Marko - (Ulazi sa družinom i nosi neku staru nogometnu loptu.) Koža je traljava, guma popušta, pa kako ćemo onda trenirati, a sutra igramo sa Gibarćanima.

Marijan - Pa zar nema druge lopte?

Marko - Nema.

Marijan - Idem ja kod čika Ive i on će nama dat ispravnu loptu (Ode).

Svi zajedno - Idi i požuri.

Marko - Momci, da nešto zapjevamo dok Marijan ne stigne sa ispravnom loptom.

Svi zajedno - Hoćemo, počni.

Marko - (Počinje, a za njim svi zajedno pjevaju):

Svi zajedno -

Kiša pada, trava raste, to je godina!
U mog dragog crne oči, to mi dodija.
Tulipan, jorgovan, to su cvita dva.
Tebe draga nikad neću i ne mogu
Zaboravit ja.

\- Zavjesa se zatvara –

2. Č i n

Mata - (Sjedi za stolom i prevrće knjige i spise) Eto, dobio sam zadatak da sjedim ovdje od 8 sati i da upisujem u članstvo našega Sportskog društva «Fruškogorac» ako se netko želi upisati. Ali nikoga nema. A sada je već jedanaest sati. Što će mi reći predsjednik ili sekretar društva kada budu došli i vidjeli da još nikoga nisam upisao. (Diže se i nestrpljivo hoda tamo i ovamo.) Makar tko da dođe. Bilo tko. Obična žena, stariji čovjek ili malo dijete. (Čuje se da netko ide.).

Ivan - Zdravo Mato! Jesi li vrijedan? Kako ide posao? (Sjeda i razgleda knjige i papire.) Mato! Je li moguće da još do sada nikoga nisi upisao. Jesi li možda drijemao ili slučajno zaspao, pa nisi ni vidio ako je netko došao ili pak tako tebe nisu vidjeli koji su dolazili. Mato, ne vjerujem da baš nitko do sada nije ovamo dolazio.

Mata - Čika Ivo, časna riječ, ali nije do sada baš nitko ovamo dolazio. Kako bih mogao drijemati kad jedva čekam da mi netko dođe.

Ivan - Možda si olako shvatio svoju dužnost. Trebao si malo izić pred vrata, pa gledat možda su neki tuda prolazili i malo se stidili uć da bi se upisali. Nije to baš tako jednostavno i lako upisat se u Sportsko društvo. Ima ih koji za to imaju želju, ali se stide da ih tkogod vidi da ovamo zalaze.

Mata - Ali, čika Ivo! šta ja mogu. Sjedim tu od 8 sati i čekam. Niko, baš niko nije do sada došao. Bio sam i vrata otvorio i pred vratima više puta stajao i motrio da li tko prolazi. Ali zbiljam nikoga nije bilo.

Ivan - Dobro Mato! Budi tu još i čekaj. Doći će oni. Vidjet ćeš. Kad netko dođe ti mu prvo dobro objasni, pa ga upiši. (Ode.)

Mata - Dobro. (Sjedne za stol i gleda u knjige.)

Prva žena - (Ulazi bojažljivo.) Je li, a šta ti ono prisluškivaš šta mi žene razgovaramo.

Mata - Nisam ja ništa prisluškivao, već sam se žurio pa mi knjige i papiri ispali iz ruke.

Prva žena - A što je ono dobovalo? U čega se to upisuje?

Mata - Draga snašo! Upisuje se u naše Sportsko društvo «Fruškogorac». U našem planu rada za ovu godinu imamo zadatak da što više naših mještana upišemo u naše društvo.

Prva žena - Pa kad se ja ne znam nogometat.

Mata - Čekajte snašo. Nije za vas ženske nogomet. Nije ni odbojka, ni šah, ni drugo. Vi možete biti potpomagajući član. To nije teško.

Prva žena - Kako?

Mata - Evo kako: kad ovuda prolazite vi slobodno uđite unutra i pogledajte malo. Pa, ako ova naša prostorija nije počišćena, slobodno uzmite metlu (pokazuje) i počistite ju. Ili ako vam koji puta pošaljemo par majica i gaćica uprljanih od prošle utakmice, a vi ih primite i operite i donesite ih ovamo. To nije teško.

Prva žena - Pa nije.

Mata - A nedjeljom, kada kod nas bude nogometna utakmica na našem igralištu, dođite i vi i gledajte. Pa kada naši nogometaši tjeraju loptu naprijed prema protivničkom golu i kada gledaoci budu vikali «naprijed plavi, naprijed plavi», onda i vi sa njima zajedno tako vičite. A kada naši zabiju protivniku gol, onda i vi sa ostalima vičite štogod glasnije možete «Goool»... i pljesćite rukama što više i što duže. A možete i maramu sa glave skinit i njom vijorit više glave ili ju čak možete od veselja i u vis bacit kao što to čine muški sa svojim šeširima. Eto! To znači biti član našega društva.

Prva žena - Pišite! Marija Marošević, Kukujevci, rođena 1926. Godine. (Hoće otići.)

Mato - Dobro snašo! Samo još nešto vam moram reći. Trebate platit upisninu i članarinu. Na ime upisnine plaća se 100 dinara i 10 dinara članarina za jedan mjesec.

Prva žena - U redu. Evo 100 dinara za upisninu i 50 dinara članarine za pola godine. Zbogom! (Odlazi.)

Mata - (Napola veseo, trlja ruke i gladi svoju kosu.) Prvo pa žensko! Kažu kada započneš neki posao, pa se prvo umješa žensko čeljade, da će biti dobro i korisno. Pa da vidimo.

Druga žena - (Ulazi slobodno.) Mato! Je li tu bila malo prije Marija?

Mata - Jeste, bila je. Sad baš malo prije je otišla.

Druga žena - Je li možda grdila što si nas ono prisluškivao kad smo razgovarale?

Mata - Ništa ona mene nije grdila. Kakvo prisluškivanje je vas spopalo.

Druga žena - A šta je onda radila tu, da se nije možda upisala?

Mata - Jeste, upisala se i platila i upisninu i članarinu.

Druga žena - Onda piši i mene. Hoću i ja bit član našega sportskog društva. Ako se ja ne znam nogometat, a ja ću nešto drugo radit. Kad može moj Mitar (misli na muža člana društva i nogometaša) nedjeljom po onoj žarkoj vrućini sjest u kola i po rupčavoj kaldrmi se truskat čak u Bingulu, Babsku i Kuzmin, onda mogu i ja ić u čitaonicu i šakat se. Baš me briga! Piši: Katica Borković, Kukujevci, rođena 1921. godine. Evo 100 dinara za upisninu, a članarinu ću platit kasnije. (Odlazi.)

Mata - Opet žensko! To mi nekako ne izgleda na dobro. Ali ipak to su već dva člana.

Stjepan - (Ulazi sa štapom u ruci i šepajući.) Malo sam zakasnio. Podne je. (Ne vidi Matu gdje sjedi za stolom). Valjda ima još koga.

Mata - Ima, ima. Samo uđite. Izvolite sjesti. (Daje mu stolicu.)

Stjepan - (Neodređeno i jedva da počne govoriti.) Pa ... dobovali ste...

Mata - (U čudu). Štaka?... Aha! Da, može, može. Izvolite sjesti.

Stjepan - Neću ja sjediti. Nego piši. Ja sam stari čovjek i nisam sposoban za šport, ali mogu uredno potpomagati članarinom. A čak šta više mogu vam popravljat kopačke i pokrpat lopte kada treba. Evo platit ću i upisninu i članarinu. Ja sam Stjepan Čolaković. (Odlazi.)

Mata - (Upisuje u spisak i ne vidi dolazak Andrije.)

Andrija - (Ulazi žurno i veselo.) Kako je Mato? Ide li što? (Gleda spisak.)

Mata - Eto, druže sekretare, ide polako.

Andrija - Dobro, dobro, Mato, samo polako. Bit će članova i previše. Samo nastavi. (Odlazi.)

Marijan - (Ulazi.) Piši mene za nogomet. (Govori svoje ime i prezime, itd. i odlazi.)

Martin - Isto.

Antun - Isto.

Mija - Isto.

Mika - Upisao si moju ženu, pa piši i mene u nogomet. (Odlazi.)

Stipica - Mene piši u ono ... (pokazuje rukama na odbojku).

Jedna djevojka - Upisuj me.

Mata- U čega?

Jedna djevojka - U ono što se dugo gledi i puno misli.

Ostali - (Ulaze i upisuju se.)

Zdravko - (Ulazeći zavrće rukave od košulje i govori.) Mene piši u boks.

Mata - Oprostite, ali boksačku sekciju još nismo osnovali. Možete u drugo šta.

Zdravko - (Odlazi bez riječi i ramena diže i spušta.)

Martin i ostali- (Ulaze noseć dresove i loptu i pjevaju):

Loptu smo pronašli mi,
Dresove imamo;
Hoćete li malo
Da se poigramo.

Do sada ste bili
Svi skupa civili,
Ljudi, snaše, momci,
A od sada eto –
Pravi Fruškogorci

Ivan - (Ulazi veselo i zadovoljno.) Zdravo momci!

Andrija - Dragi naš predsjedniče! Javljam vam dobru vijest da se u naše Sportsko društvo «Fruškogorac» upisalo danas četrdeset članova, a među njima ima i ženskih. Svi su obećali da će se strogo pridržavati pravila sportske igre ovoga društva; da će se za ovo svoje društvo sportski i junački boriti na svim sportskim područjima za što bolji uspjeh, tako da se ime «Fruškogorca» u pozitivnom smislu čuje na daleko i široko; da ćemo tokom ove godine izgraditi novo sportsko igralište. Nogometaši će dat stotinu golova, biciklisti će se utrkivati od Kukujevaca do Šida i natrag, odbojka će ići u Erdevik, lakoatletičari će se spremat za

sresko takmičenje, a šahisti ići na turnir u Martince. Uprava društva će to sve točno zapisat u odgovarajuće evidencije tako da se ime «Fruškogorac» ne zaboravi nikada.

Ivan - Je li to istina «Fruškogorci»?

Svi - (Zajedno i gromoglasno): Jeste! (I zajedno zapjevaju):

Istina je što sad govorimo mi
Mi, mi, mi, svi.
Jer Fruškogorci smo mi
Svi, svi, svi!
Fiskulturom se bavimo;
Mladošću, snagom i ljubavlju –
Kukujevce volimo!
Fruškogorci smo mi!

Ilija- (Ulazi na pozornicu i gromoglasno kratko odobuje.)

- K r a j –

S.K. «FRUŠKOGORAC» - KUKUJEVCI, snimljen oko 1970-ih godina.

Na slici s lijeva: Litrić Ivan, Jurišić Andrija, Marošević Marijan, Gajdašić Marko, Budić Dinko, Kraljević Pavle, Kovačević Marko, Cvijanović Ilija, Petrović Nikola, Ivanković Drago, Marošević Martin i Tomić Ilija.

Dana 28. ožujka 1963. g. na Godišnjoj skupštini briše se ime Nogometnog kluba «ZMAJ» i ponovno uzima prijašnje ime Š.K. «FRUŠKOGORAC» - KUKUJEVCI.

Godine 1969. S.K. «FRUŠKOGORAC» otvara svoj BIFFE u kojem se sastaju članovi i prijatelji kluba, a naročito je bio pun poslije odigrane utakmice. U biffeu se organizira TOMBOLA od koje čisti prihod ide u korist kluba. Biffe se nalazio u zgradi HRVATSKOG DOMA.

Iste godine na TURNIRU u VOĐINCIMA, finalnu nogometnu utakmicu sa BORINCIMA snima RADIO-TELEVIZIJA ZAGREB, pa istu gledaju i Kukujevčani koji žive u Zagrebu i diljem Republike Hrvatske.

Ivan Litrić, počasni predsjednik N.K. «FRUŠKOGORAC» KUKUJEVCI, sa primljenim darovima na Godišnjoj skupštini 23. 03. 1986. g. U pozadini se vidi predsjednik radnog predsjedništva Skupštine, Andrija Jurišić

Dok su kukujevački nogometaši čekali na vlak za povratak kući, u blizini su djeca šutala jedno crno mače. To je ugledao vođa puta Ivan Litrić i uzeo to mače i ponio ga kući u Kukujevce. Do tada u Kukujevcima nije bilo crnih mačaka, jer su svi smatrali da crne mačke donose nesreću, da su to «Vještice», pa ni Ivanovi ukućani nisu baš bili oduševljeni kad je on donio to mače, ali kasnije su ga jako zavoljeli, jer je bilo jako umiljato.

Na Godišnjoj skupštini 09. siječnja 1976. g. IVAN LITRIĆ, dugogodišnji član UPRAVNOG ODBORA u neprekidnom trajanju od 26 godina (bio je predsjednik 13 puta, potpredsjednik 2 puta, sekretar 10 puta, te predsjednik i sekretar ujedno jedan puta), izabran je za *POČASNOG PREDSJEDNIKA S.D. «FRUŠKOGORAC» - KUKUJEVCI*

Aktivni članovi-igrači, odigrali su ukupno 764 nogometne utakmice, od toga u mjestu Kukujevci 388, a na strani, odnosno u drugim mjestima 376 utakmica. Od toga je bilo 353 pobjede, 107 neriješenih i 304 poraza. Golova je postignuto 1823, a primljeno 1728, bodova 813.

Po vrstama utakmica, bilo je:

prijateljskih	379
prvenstvenih	323
za nogom. kup	36
turnirskih	26

Najviše nastupa na nogometnim utakmicama su imali:

Jurišić Andrija	258
Gajdašić Marko	253
Ivanković Dragan	215
Marošević Krunoslav	212
Oskomić Ivan	212
Cvijanović Ilija	205
Đukić Marijan	185
Marošević N.Marijan (Beara)	166
Babin Đorđe	163
Hiter Martin	162

Golmani (vratari) su bili:

Marošević N. Marijan (Beara)	166 puta
Marošević J. Marijan (Kusa)	93 "
Grgičević Andrija	56 "
Vil Milivoj	55 "
Marijanović Mirko	43 "

Utakmice su sudili:

Litrić Ivan	74 puta
Đurić Marijan	55 "
Budić Dinko	17 "
Jurišić Andrija	16 "
Marković Ljubiša	15 " i još neki

Na nogometne utakmice u druga mjesta se išlo najviše i uglavnom seljačkim zaprežnim kolima i konjima, a u udaljenija mjesta željeznicom. Tek 1970-ih godina, putuje se unajmljenim autobusima, te sa igračima putuju i navijači (publika).

Mještani KUKUJEVACA «zagriženi navijači», su znali ići i u druga mjesta – gradove na utakmice, a naročito su voljeli ići na utakmice kada je igrao nogometni klub «DINAMO» iz Zagreba ili kada su dolazili strani nogometni timovi iz drugih država. Te utakmice su se odigravale u Zagrebu i Beogradu, te su organizirane grupe navijača vlakom odlazile na te utakmice.

Često se događalo da baš nisu slavno prošli na tim utakmicama, jer su na primjer, u Beogradu navijali za «DINAMO» i znalo se dogoditi da su dobili i batina (kišobranom po glavi), ali to ih nije spriječilo da idu svaki put na takve utakmice.

Utakmice su se u KUKUJEVCIMA većinom odigravale nedjeljom poslije podne, te bi na utakmicu išli i muški i ženske, staro i mlado, skoro cijelo selo i navijalo za svoj klub.

Naročito je bilo veselo kada su utakmicu igrali MRŠAVI PROTIV DEBELIH, te STARIJI PROTIV MLAĐIH.

Podatke o Nogometnom klubu «FRUŠKOGORAC» - KUKUJEVCI, sastavio i sačuvao IVAN LITRIĆ, počasni predsjednik kluba. Cijeli izvještaj od početka igranja nogometa 1926. g. pa do 1991. g. u pismenom obliku, predao svim članovima-igračima N.K. «FRUŠKOGORAC» iz Kukujevaca, da im ostane na uspomenu i sjećanje na njihovog «čika Ivu», koji je mnoge od njih naučio igrati nogomet i ostale športove.

Znalo se da na nogometne utakmice idu i ženske i to je nekako bilo normalno, ali da ženske vole i BOKS, to je bilo nekako nepojmljivo na selu. No, u Fruškogorskoj ulici je bila jedna žena po imenu AMALIJA ANTUNKOVIĆ (r.1918. g.) koja je na televiziji gledala boks (prijenos) i ni jedan meč nije propustila, bez obzira tko boksa. Čak je i navijala pred ekranom, pa su joj se susjede čudile.

Nedjeljom, poslije podne, bi žene malo sjedile na svojim klupčicama ispred kuće na ulici, te kad ne bi bilo AMALIJE na «šoru», znale su da je na televiziji prijenos boksa (sada živi u Ivanovu kod Donjeg Miholjca, 2002. g.)

Slijedi prikaz cijelog članstva Nogometnog kluba «FRUŠKOGORAC» iz Kukujevaca od 1948. g. pa do danas, koji je sastavio i sačuvao Ivan Litrić, r. 1914. g. sa svim podacima o članovima, bilo da su bili igrači ili članovi kluba.

Red. broj	PREZIME OČEVO IME I IME	Rođenja		Zanimanje	Narodnost	Datum		Aktivnost u društvu - djelatnost (Funkcija)	Adresa stanov.	Prim.
		Dan, mjes. god.	Mjesto Općina Republika			Upisa u članstvo	Ispisa iz članstva			
1.	KOVAČEVIĆ Ivana ILIJA	4. 4. 1925.	Kukujevci Šid A.P.V.	trgovac	Hrvat	19. 3. 1948.	30. 12. 1960.	Predsjednik Blagajnik Aktivni igrač	V. Nazora	+
2.	BORKOVIĆ Mate MITAR	18. 1. 1919.	"	pružni r.	Hrvat	19. 3. 1948.	30. 12. 1960.	Potpredsjed. Aktivni igrač	Proleterska 37	+
3.	GRGIČEVIĆ Petra MATA	7. 2. 1929.	"	služben.	Hrvat	19. 3. 1948.	30. 12. 1960.	Član upravnog odbora	Pinkijeva 62	
4.	BARIĆ Petra JOSIP			služben.	Hrvat	19. 3. 1948.	30. 12. 1955	Član upravnog odbora	Pinkijeva 51	
5.	ŽIVANOVIĆ Ivana LUKA	5. 5. 1918.	Kukujevci Šid A.P.V	zemljor.	Hrvat	19. 3. 1948.	30. 12. 1960.	Član upravnog odbora	Republikanska 5	
6.	TUTIĆ Save BLAGOJA	13. 3. 1909.	Bačinci Šid A.P.V	zemljor.	Srbin	19. 3. 1948.	30. 12. 1955.	Član upravnog odbora	Republikanska 3	+
7.	PEKARIĆ Petra FRANJO			učitelj	Hrvat	19. 3. 1948.	31. 12. 1950.	Član upravnog odbora	Proleterska 16	
8.	ŠTEMER Ivana IVAN	30. 3. 1919.	Kukujevci Šid A.P.V	p. liston.	Nijemac	19. 3. 1948.	31. 12. 1965.	Član uprav. odbora i nadzor. odb.	Pinkijeva	+ u Americi
9.	ODŽIĆ Toše ŽARKO	7. 6. 1926.	Bačinci Šid A.P.V.	trg. pom.	Srbin	15. 4. 1949.	31. 12. 1975.	Član uprav. odbora Potpredsjed. Aktivni igrač	V. Nazora	+ 1985. u Bačincima

Red. broj	PREZIME OČEVO IME I IME	Rođenja				Datum		Aktivnost u društvu - djelatnost (Funkcija)	Adresa stanov.	Prim.
		Dan, mjes. god.	Mjesto Općina Republika	Zanimanje	Narodnost	Upisa u članstvo	Ispisa iz članstva			
10.	PEŠIĆ ILIJA		Kukujevci Šid A.P.V.	služben.	Hrvat	19. 3.. 1948.	31. 12. 1955.	Potpomažući član	V. Nazora	+ u Kukujevcima
11.	ŠUBARIĆ Luke PAVLE		Kukujevci Šid A.P.V.	postolar	Hrvat	19. 3. 1949.	31. 12. 1951.	Član uprav. odbora i potpomažući član	V. Nazora	+ umro u Kukujevcima
12.	MAROŠEVIĆ Franje ANTUN	17. 1. 1910.	Kukujevci Šid A.P.V.	užar	Hrvat	19. 3. 1949.	31. 12.. 1960.	Potpomažući član	V. Nazora 17	+
13.	KOVAČEVIĆ Lazara ANTUN	13. 6. 1912.	Kukujevci Šid. A.P.V.	služben.	Hrvat	19. 3. 1949.	31. 12. 1965.	Potpomažući član	Pinkijeva 7	+
14.	ĐUKIĆ Josipa ANTUN	16. 1. 1926.	Kukujevci Šid A.P.V.	radnik	Hrvat	19. 3. 1948.	13. 12. 1970.	Član uprav. odb. Predsjednik Aktivni igrač	Matije Gupca	+
15.	STRGAR Rade NIKOLA	20. 9. 1923.	Ilinci Šid A.P.V.	služben.	Hrvat	19. 3. 1948.	31. 12. 1971.	Član uprav. i nadzornog odbora	Pinkijeva	+
16.	KOVAČEVIĆ Ivana JOSIP	1. 7. 1930.	Kukujevci Šid A.P.V.	trg. pom.	Hrvat	26. 2. 1949.	31. 12. 1955.	Aktivni igrač	V. Nazora	
17.	ĐURIĆ Nikole MARINKO	19. 1. 1926.	Kukujevci Šid A.P.V.	kovač	Hrvat	15. 4. 1948.	31. 12. 1971.	Aktivni igrač Član upravnog odbora	Republikanska 5	+
18.	GAJČEVIĆ Mate MARKO	11. 3. 1925.	Kukujevci Šid A.P.V.	mesar	Hrvat	27. 3. 1949.	31. 12. 1968.	Aktivni igrač	Fruškogorska 3	+

Red. broj	PREZIME OČEVO IME I IME	Rođenja		Zanimanje	Narodnost	Datum		Aktivnost u društvu - djelatnost (Funkcija)	Adresa stanov.	Prim.
		Dan, mjes. god.	Mjesto Općina Republika			Upisa u članstvo	Ispisa iz članstva			
19.	ŽIVANOVIĆ Pavla ADAM		Kukujevci Šid A.P.V.	zemljor.	Hrvat	27. 3. 1949.	31.12. 1955.	Član upravnog odbora	Republi-kanska	+
20.	ĐURETKOVIĆ Luke NIKOLA	4. 5. 1925.	Kukujevci Šid A.P.V	krojač	Hrvat	2. 2. 1949.	31.12. 1953.	Aktivni igrač	S.Radića	+
21.	MARJANOVIĆ Stjepana MIRKO	11. 10. 1929.	Studenci Imotski Hrvatska	radnik	Hrvat	15. 1. 1949.	31. 12. 1971.	Aktivni igrač	Proleter-ka	+
22.	KOVAČEVIĆ Ivana PETAR	5. 10. 1920.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljor.	Hrvat	15. 1. 1949.	31. 12. 1965	Član uprav. i nadzornog odb. Aktivni igrač	Fruškogor-ska 2	
23.	BOŠNJAK Bože MIJO	27. 9. 1925.	Gibarac Šid A.P.V.	rad. PTT	Hrvat	15. 1. 1949.	31. 12. 1960.	Aktivni igrač	Proleter-ska	
24.	STOJŠIĆ Rade NIKOLA	10. 10. 1929.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljor.	Srbin	15. 1. 1949.	31. 12. 1965.	Aktivni igrač	S.Radića 70	+
25.	KOVAČEVIĆ Živana MILOŠ	22. 8. 1930.	Adaševci Šid A.P.V.	radnik	Srbin	15. 1. 1949.	31. 12.. 1965.	Član uprav. odb. Aktivni igrač	A. Šenoe 32	
26.	PETROVIĆ Josipa MIJO	3. 8. 1929.	Kukujevci Šid A.P.V.	radnik	Hrvat	15. 1. 1949.		Aktivni igrač	Pinkijeva	
27.	MAROŠEVIĆ Šimuna DAMLJAN	13. 3. 1932.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljor.	Hrvat	1. 2. 1949.	31. 12. 1970.	Aktivni igrač	JNA 14	

Red. broj	PREZIME OČEVO IME I IME	Rođenja		Zanimanje	Narodnost	Datum		Aktivnost u društvu - djelatnost (Funkcija)	Adresa stanov.	Prim.
		Dan, mjes. god.	Mjesto Općina Republika			Upisa u članstvo	Ispisa iz članstva			
28.	ANĐELKOVIĆ Mate MARTIN	11. 11. 1926.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljor.	Hrvat	1. 2. 1949.	31. 12. 1953.	Aktivni igrač	S. Radića 7	
29.	KOVAČEVIĆ Živana STANKO		Adaševci Šid A.P.V.	zemljor.	Srbin	1. 2. 1949.	31. 12. 1965.	Aktivni igrač	A. Šenoe 32	+
30.	GAVRIĆ Mate ILIJA	18. 6. 1926.	Kukujevci Šid A.P.V.	rad. PTT	Hrvat	1. 2. 1949.	31. 12. 1965.	Član uprav. odb. Blagajnik Aktivni igrač	S. Radića 24	
31.	LIZATOVIĆ Mate IVAN	11. 1. 1927.	Kukujevci Šid A.P.V.	radnik	Hrvat	15. 4. 1949.	15. 10. 1953.	Aktivni igrač	Lj. Gaja	
32.	SALITREŽIĆ Rajka NIKOLA	28. 8. 1930.	Kukujevci Šid A.P.V.	Zemljor.	Hrvat	15. 4. 1949.		Aktivni igrač	S. Radića 29	
33.	ŠULC Josipa JANI			radnik	Slovak	15. 4. 1949.		Aktivni igrač	Sremski borac	
34.	ŠANDOR Mateja MIŠKO			radnik	Rusin	15. 4. 1949.	01. 12. 1955.	Aktivni igrač	Fruško gorska	+
35.	KULAČANIN Đorđa STANKO	16. 9. 1928.	Ilinci Šid A.P.V.	radnik	Srbin	15. 4. 1949.	31. 12. 1965.	Potpomažući član	Pinkijeva 55	
36.	MAROŠEVIĆ Josipa NIKOLA	5. 5. 1930.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad-nik	Hrvat	15. 4. 1949.	31. 12. 1965.	Član uprav. i nadz. odb. Aktivni igrač Potp. član	Lj.Gaja 29	+

Red. broj	PREZIME OČEVO IME I IME	Rođenja		Zanimanje	Narodnost	Datum		Aktivnost u društvu - djelatnost (Funkcija)	Adresa stanov.	Prim.
		Dan, mjes. god.	Mjesto Općina Republika			Upisa u članstvo	Ispisa iz članstva			
37.	GRBATINIĆ Aćima JOVAN	5. 9. 1932.	Adaševci Šid A.P.V.	zemljorad.	Srbin	15. 4. 1949.	31. 12.. 1955.	Aktivni igrač	Lj. Gaja	
38.	MARJANOVIĆ Ante MATE	9. 3. 1933.	Studenci Imotski Hrvatska	student	Hrvat	1. 7. 1949.	31. 12. 1959.	Aktivni igrač	S. Radića	
39.	BAJČI Dragutina ANTUN	23. 11. 1932.	Kukujevci Šid A.P.V.	pružni.rad	Mađar	15. 4. 1949.	31. 12. 1959.	Potpomažući član	Proleterska 54	
40.	KOVAČ Dragutina ANTUN			želj. služb.	Mađar	15. 4. 1949.	31. 12. 1959.	Potpomažući član	Željeznička	
41.	FRANJIĆ Emerika TADIJA	3. 2. 1921.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljor.	Hrvat	15. 4. 1949.	31. 12. 1955.	Član uprave i nadzornog odbora	Fruškogorska48	+
42.	MACKANIĆ Marka ŽIVKO	23. 2. 1920.	Kukujevci Šid A.P.V.	pružni r.	Hrvat	15. 4. 1949.	31. 12.. 1951.	Potpomag. član	Proleterska 1	
43.	MAROŠEVIĆ Mate STJEPAN	20. 2. 1935.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljor.	Hrvat	5. 8. 1949.		Član upr. odbora Predsjednik Potpred. Ekonom	M.Gupca	+
44.	PELJA Jovana GOJKO				Srbin	15. 4. 1949.		Aktivni član igrač	Lj. Gaja	+
45.	FUCIJAŠ Slavka NIKOLA	29. 7. 1932.	Ležimir S.Mitrovica A.P.V.	radnik	Rusin	15. 4. 1949.	31. 12. 1955.	Aktivni igrač	Fruškogorska44	

Red. broj	PREZIME OČEVO IME I IME	Rođenja		Zanimanje	Narodnost	Datum		Aktivnost u društvu - djelatnost (Funkcija)	Adresa stanov.	Prim.
		Dan, mjes. god.	Mjesto Općina Republika			Upisa u članstvo	Ispisa iz članstva			
46.	BABIN Lazara ĐORĐE	24. 3. 1936.	Molovin Šid A.P.V.	radnik	Srbin	15. 4. 1949.		Aktivni igrač	Proleter-ska 5	+
47.	KOVAČEVIĆ Živana MILAN		Adaševci Šid A.P.V.	radnik	Srbin	15. 4. 1949.	31. 12. 1960.	Aktivni igrač	A. Šenoe 32	
48.	IVŠIĆ Ivana DIMITRIJE	17. 8. 1926.	Kukujevci Šid A.P.V.	radnik	Hrvat	30. 5. 1949.	31. 12. 1955.	Potpomažući član	Fruško-gorska19	
49.	LITRIĆ Petra IVAN	21. 10. 1914.	Kukujevci Šid A.P.V.	služben.	Hrvat	1. 1. 1949.		Predsjednik Potpredsjed. Sekretar Aktivni igrač	Fruškogor-ska27	Počasni doživot. preds.
50.	CVIJANOVIĆ Adama MARIJAN	1. 3. 1933.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljor.	Hrvat	8. 3. 1951.		Aktivni igrač	M.Gupca 13	
51.	MARKOVIĆ LJUBIŠA			služben.	Srbin	15. 4. 1949.			Željez. stanica	
52.	KRNJAJAC STEVAN			radnik	Srbin	15. 3. 1950			Erdevik	
53.	TADIJANOVIĆ Dragutina ĐURO			radnik	Hrvat	15. 3. 1950.			Sremski borac	
54.	IVŠIĆ Ivana ILIJA		Kukujevci Šid A.P.V.	radnik	Hrvat	15. 3. 1950.			Pinkijeva 21	

Red. broj	PREZIME OČEVO IME I IME	Rođenja		Zanimanje	Narodnost	Datum		Aktivnost u društvu - djelatnost (Funkcija)	Adresa stanov.	Prim.
		Dan, mjes. god.	Mjesto Općina Republika			Upisa u članstvo	Ispisa iz članstva			
55.	GALATOVIĆ JOSIP			radnik	Hrvat	15. 3. 1950.			Sremski borac	
56.	BABAJA Mate Ivan	3. 8. 1931.	Grabovac	radnik	Hrvat	15. 3. 1950.			M. Gorkog 5	
57.	IVANKOVIĆ IVAN			radnik	Hrvat	15. 3. 1950.			Pinkijeva	
58.	JEMRIĆ Marinka STJEPAN	8. 7. 1933.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljor.	Hrvat	1. 1. 1950.		Aktivni igrač	Fruškogor-ska	+
59.	HORVAT Stefana IŠTVAN	16. 10. 1936.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljor.	Mađar	17. 5. 1953.		Aktivni igrač Potpomažući član	Pinkijeva	
60.	VILČ STJEPAN			radnik	Mađar	17. 5. 1953.			Lj.Gaja	
61.	JURIŠIĆ Tome ANDRIJA	21. 2. 1935.	Ervenik Knin Hrvatska	služben.	Hrvat	15. 3. 1950.		Član uprav. i nadzornog odb. Aktivni igrač	Pinkijeva 65	
62.	GAJČEVIĆ Mitra ADAM		Kukujevci Šid A.P.V.	radnik	Hrvat	15. 3. 1950.		Potpomažući član	V. Nazora	
63.	JEMRIĆ Luke DIMITRIJE	17. 04. 1939.	Kukujevci Šid A.P.V.	radnik	Hrvat	15. 3. 1950.		Aktivni igrač	Fruškogor-ska	

Red. broj	PREZIME OČEVO IME I IME	Rođenja		Zanimanje	Narodnost	Datum		Aktivnost u društvu - djelatnost (Funkcija)	Adresa stanov.	Prim.
		Dan, mjes. god.	Mjesto Općina Republika			Upisa u članstvo	Ispisa iz članstva			
64.	CIKOJEVIĆ IVAN			gostionič	Hrvat	20. 2. 1949.		Član uprav. odbora Predsjednik	S.Radića	+
65.	SMILJANIĆ MITAR			radnik	Srbin	20. 2. 1949.		Član uprav. odbora	Lj.Gaja	
66.	FRANJIĆ Franje ADAM		Kukujevci Šid A.P.V.	zemljor.	Hrvat	8. 1. 1950.		Član uprav. odbora Predsjednik	Fruškogor-ska	+
67.	BOLF MARIJANA		Bapska Vukovar Hrvatska	učiteljica	Njemica	8. 1. 1950.		Član uprav. odbora	Proleter-ska	
68.	IVANEK PETAR			op.služb.	Mađar	8. 1. 1950.		Član uprav. odbora	Pinkijeva 85	+
69.	ĐURKOVIĆ Anke ANTUN	27. 5. 1913.	Kukujevci Šid A.P.V.	radnik	Hrvat	8. 1. 1950.		Član uprav. i nadzornog odbora	Proleter-ska	+
70.	HASLAK FRANJO	16. 1. 1923.	Gibarac Šid A.P.V.	upr.škol.	Hrvat	8. 1. 1950.		Član uprav. odb. Potpomažući član	Proleter-ska	
71.	MAROŠEVIĆ Marka ANDRIJA		Kukujevci Šid A.P.V.	služben.	Hrvat	20. 2. 1950.		Potpomažući član	S.Radića	+
72.	GARAJ STEVAN			op.služb.	Slovak	20. 2. 1950.		Član uprav. odbora Potp. član	Proleter-ska	+

Red. broj	PREZIME OČEVO IME I IME	Rođenja		Zanimanje	Narodnost	Datum		Aktivnost u društvu - djelatnost (Funkcija)	Adresa stanov.	Prim.
		Dan, mjes. god.	Mjesto Općina Republika			Upisa u članstvo	Ispisa iz članstva			
73.	GAVRIĆ Marijana MATA		Kukujevci Šid A.P.V.	radnik	Hrvat	14. 12. 1951.		Član uprav. odb. Potp. član	S. Radića	
74.	STANKOVIĆ JEROTIJE			šef.ž.st.	Srbin	14. 12. 951.		Član uprav. odb. Potpomažući član	Želj. stanica	+
75.	ŠINJEL IVAN			učitelj	Hrvat	14. 12. 1951.		Član uprav. odb. Potp. član	Proleterska	+
76.	MILIVOJEVIĆ VESELIN			služben.	Srbin	14. 12. 1951.		Član uprav. odb. Potp. član	Proleterska	+
77.	RADOSAVLJEVIĆ Straina ŽARKO	15. 11. 1911.	Bačinci Šid A.P.V.	zemljor.	Srbin	19. 12. 1951.		Član nadzor. odbora Potp. član	V. Nazora 2	+
78.	OSKOMIĆ Stjepana IVAN	3. 6. 1933.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljor.	Hrvat	15. 1. 1951.		Aktivni igrač	Lj. Gaja	
79.	PLEMENITAŠ Stjepana MARIJAN	24. 2. 1934.	Kukujevci Šid A.P.V.	kovač	Hrvat	29. 1. 1951.		Aktivni igrač	S.Radića	+
80.	PAVIČIĆ Josipa IVAN	10. 11. 1931.	Boričevac Gospić Hrvatska	zemljor.	Hrvat	1. 5. 1951.		Aktivni igrač Potp. član	Pinkijeva 72	
81.	MALENICA Nikole VINKO				Hrvat	15. 3. 1951.			S. Radića	

Red. broj	PREZIME OČEVO IME I IME	Rođenja		Zanimanje	Narodnost	Datum		Aktivnost u društvu - djelatnost (Funkcija)	Adresa stanov.	Prim.
		Dan, mjes. god.	Mjesto Općina Republika			Upisa u članstvo	Ispisa iz članstva			
82.	PAVIČIĆ Dane PETAR	25. 10. 1932.	Boričevac Gospić Hrvatska	pr.radnik	Hrvat	4. 5. 1951.		Aktivni igrač	Proleter-ska	+
83.	PANTIĆ DRAGAN			upr.OŠ-e	Srbin	15. 3. 1951.		Potpomažući član	M. Gupca 2	
84.	MARIĆ Boška ANTE	10. 6. 1934.	Dabrica Stolac BH	uč.u priv.	Hrvat	1. 1. 1951.		Aktivni igrač	Oktobar 27	
85.	GRGIČEVIĆ Đure ANDRIJA	22. 11. 1928.	Kukujevci Šid A.P.V.	radnik	Hrvat	15. 1. 1951.		Aktivni igrač	M.Gupca	
86.	MOLDOVANO-VIĆ Cvetina SAVA	19. 8. 1927.	Adaševci Šid A.P.V.	zemljor.	Srbin	1. 8. 1951.		Aktivni igrač	Proleter-ska	+
87.	ZORANOVIĆ Miloša UGLJEŠA	29. 1. 1926.	Divoš S.Mitrovica A.P.V.	mehaničar	Srbin	1. 7. 1951.		Aktivni igrač	Erdevik	
88.	LITRIĆ Stjepana JOSIP	10. 3. 1931.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad.	Hrvat	15. 4. 1951.		Potpomažući član	S. Radića 44	
89.	BETLEMOVIĆ Slavka MARIJAN	27. 1. 1936.	Kukujevci Šid A.P.V.	zan.tesar	Hrvat	15. 4. 1951.	1. 1. 1954.	Aktivni igrač	Lj.Gaja	+ crtao plakate
90.	ĐUKIĆ Josipa MARIJAN	1. 1. 1934.	Kukujevci Šid A.P.V.	zan.tesar	Hrvat	1. 1. 1950.		Aktivni igrač-	M. Gupca	+

Red. broj	PREZIME OČEVO IME I IME	Rođenja		Zanimanje	Narodnost	Datum		Aktivnost u društvu - djelatnost (Funkcija)	Adresa stanov.	Prim.
		Dan, mjes. god.	Mjesto Općina Republika			Upisa u članstvo	Ispisa iz članstva			
91.	SMILJANIĆ Đure MILIVOJ	6. 9. 1935.	Adaševci Šid A.P.V.	zemljoradn.	Srbin	1. 1. 1951.		Aktivni igrač	Lj. Gaja	+
92.	TOMŠIĆ Mije LAZAR	15. 9. 1896.	Kukujevci Šid A.P.V.	penzioner	Hrvat	1. 1. 1953.		Član uprav. odb. Potpomažući član	Proleter-ska	+
93.	ĐERĐ Franje MIHAJLO	6. 9. 1931.	Erdevik Šid A.P.V.	pekar	Mađar	15. 5. 1952.		Aktivni igrač	S. Radića 4	+
94.	VEKIĆ Dušana ALEKSANDAR	3. 11. 1919.	Ralja Srbija	želj. služb.	Srbin	4. 5. 1954.		Aktivni igrač	Željeznička stanica	
95.	IVANKOVIĆ Ante DRAGAN	2. 4. 1937.	Kukujevci Šid A.P.V.	uč. u pri-vredi	Hrvat	25. 9. 1954.		Aktivni igrač	Pinkijeva	+
96.	KOVAČEVIĆ Marka JOSIP		Kukujevci Šid A.P.V.	student	Hrvat	1. 5. 1953.		Aktivni igrač	V. Nazora	
97.	MAROŠEVIĆ Andrije MARKO	8. 1. 1935.	Kukujevci Šid A.P.V.	učitelj	Hrvat	1. 9. 1956.		Član uprav. odbora Aktivni igrač	S. Radića	
98.	NOVAKOVIĆ Nikole VELJKO	21. 1. 1934.	Đačožnica	brijač.po-moć.	Srbin	1. 4. 1953.		Aktivni igrač	Proleter-ska 1	otac Stevan
99.	BELIĆ Cvetina MILENKO	21. 10. 1934.	Bosut S.Mitrovica A.P.V.	zanat. mesar	Srbin	1. 1. 1952.		Aktivni igrač	Proleter-ska 19	

Red. broj	PREZIME OČEVO IME I IME	Rođenja		Zanimanje	Narodnost	Datum		Aktivnost u društvu - djelatnost (Funkcija)	Adresa stanov.	Prim.
		Dan, mjes. god.	Mjesto Općina Republika			Upisa u članstvo	Ispisa iz članstva			
100.	HITER Ivana MARTIN	7. 9. 1937.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad-nik	Hrvat	15. 4. 1953.		Aktivni igrač	Oktobar	
101.	BAČIĆ Bože BLAGOJE	25. 3. 1933.	Ilinci Šid A.P.V	zemljorad-nik	Srbin	25. 3. 1953.		Aktivni igrač	Pinkijeva	+
102.	CVRKOVIĆ Adama STJEPAN	23. 10. 1934.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad-nik	Hrvat	25. 3. 1953		Aktivni igrač Potp. član	Fruškogor-ska 8	+
103.	KIŠ Ivana FRANJO	14. 4. 1921.	Bapska Vukovar Hrvatska	službenik	Hrvat	4. 5. 1954.	31. 12. 1959.	Član upravnog odbora	Proleter-ska 5	
104.	VORGIĆ Antuna MARIJAN	16. 8. 1935.	Kukujevci Šid A.P.V.	prosv.radn.	Hrvat	1. 2. 1954.		Član upravnog odbora	Lj. Gaja	
105.	ČEPO IVICA		Tihaljina BiH	opć.služb.	Hrvat	15. 3. 1954.		Aktivni igrač	Republi-kanska 13	
106.	CVIJANOVIĆ Adama JOSIP		Kukujevci Šid A.P.V.	zemljoradn.	Hrvat	1. 5. 1953.		Aktivni igrač	Pinkijeva	
107.	ŠTIMAC Marijana JOSIP		Kukujevci Šid A.P.V.	radnik	Hrvat	15. 4. 1953.		Potpomažući član	Pinkijeva	
108.	JURČEVIĆ Petra IVAN	27. 11. 1930.	Studenci Imotski Hrvatska	radnik	Hrvat	1. 3. 1953.		Potpomažući član	Pinkijeva 85	

Red. broj	PREZIME OČEVO IME I IME	Rođenja				Datum		Aktivnost u društvu - djelatnost (Funkcija)	Adresa stanov.	Prim.
		Dan, mjes. god.	Mjesto Općina Republika	Zanimanje	Narodnost	Upisa u članstvo	Ispisa iz članstva			
109.	ŠUBARIĆ Mate DIMITRIJE	10. 8. 1934.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad.	Hrvat	23. 8. 1957.		Aktivni igrač	M. Gupca	
110.	CVIJANOVIĆ Adama ANTUN	8. 4. 1938.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad.	Hrvat	15. 8. 1954.		Aktivni igrač	V. Nazora 9	
111.	PLEMENITAŠ Đure JOSIP		Kukujevci Šid A.P.V.	preds.NNO	Hrvat	19. 1. 1949.		Potpomažući član	S.Radića 9	+
112.	MAROŠEVIĆ Josipa ĐURA		Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad.	Hrvat	19. 1. 1949.		Potpomažući član i rezervni igrač	JNA 4	+
113.	CRNOGORČEVIĆ Đorđa ĐORĐE	3. 5. 1933.	Bačinci Šid A.P.V.	trg. pomoćn.	Srbin	15. 9. 1956.		Aktivni igrač	JNA 2	+
114.	VRGA MILOŠ	7. 10. 1931.	Kuzmin S.Mitrovica A.P.V.	zemljor.	Srbin	15. 3. 1957.		Aktivni igrač	Kuzmin	
115.	LITRIĆ Luke ŽIVKO	27. 4. 1936.	Kukujevci Šid A.P.V.	agronom	Hrvat	21. 7. 1958.		Član uprav. odbora Aktivni igrač	Pinkijeva	+
116.	VIL Davida MILIVOJ	28. 6. 1934.	Gorice	elektro-mont.	Srbin	29. 8. 1958.		Aktivni igrač	Fruškogor-ska 20	
117.	ANĐELKOVIĆ Josipa STJEPAN	13. 11. 1941.	Kukujevci Šid A.P.V.	brijački pom.	Hrvat	13. 8. 1959.		Aktivni igrač	Proleter-ska	

Red. broj	PREZIME OČEVO IME I IME	Rođenja		Zanimanje	Narodnost	Datum		Aktivnost u društvu - djelatnost (Funkcija)	Adresa stanov.	Prim.
		Dan, mjes. god.	Mjesto Općina Republika			Upisa u članstvo	Ispisa iz članstva			
118.	LUKURIĆ Stjepana MARIJAN	5. 5. 1942.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad-nik.	Hrvat	15. 3. 1959.		Aktivni igrač	Fruškogor-ska 65	
119.	KRALJEVIĆ Stjepana ANTUN	11. 6. 1943.	Kukujevci Šid A.P.V.	auto-mehan.	Hrvat	1. 1. 1960.		Aktivni igrač	V. Nazora	
120.	FRANJKOVIĆ Luke ANDRIJA	24. 8. 1941.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad-nik	Hrvat	1. 1. 1960.		Aktivni igrač	Lj. Gaja 14	
121.	FRANJIĆ Stjepana JOSIP	19. 3. 1939.	Kukujevci Šid A.P.V.	krojač	Hrvat	15. 3. 1954.		Aktivni igrač	Fruškogor-ska 37	+
122.	IVŠIĆ Ivana NIKOLA	2. 12. 1945.	Kukujevci Šid A.P.V.	elektro meh.	Hrvat	15. 3. 1963.		Aktivni igrač	M. Gupca	
123.	MAROŠEVIĆ Antuna MARTIN	6. 7. 1943.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad-nik	Hrvat	1. 4. 1964.		Aktivni igrač	Pinkijeva	
124.	MAROŠEVIĆ Luke PETAR	2. 4. 1943.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad-nik	Hrvat	1. 4. 1962.		Aktivni igrač	Republi-kanska 5	
125.	ŠUBARIĆ Pavla RAJKO	1. 2. 1945.	Kukujevci Šid A.P.V.	uč.sr.ek.škol.	Hrvat			Aktivni igrač	V. Nazora	
126.	GREPO Marijana MARIJAN	3. 9. 1942.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad-nik	Hrvat	1. 5. 1962.		Aktivni igrač	A. Šenoe 25	

Red. broj	PREZIME OČEVO IME I IME	Rođenja		Zanimanje	Narodnost	Datum		Aktivnost u društvu - djelatnost (Funkcija)	Adresa stanov.	Prim.
		Dan, mjes. god.	Mjesto Općina Republika			Upisa u članstvo	Ispisa iz članstva			
127.	BUDIĆ Ilije DINKO	23. 8. 1933.	Aržano	učitelj	Hrvat	8. 1. 1961.		Član. uprav. db. Sudac Aktivni igrač	Proleter-ska 6	
128.	ŠEREMET Stipe ANTE	9. 7. 1942.	Glamoč	učenik	Hrvat	15. 3. 1957.		Aktivni igrač	Proleter-ska	
129.	LONČAR Ilije IVAN	5. 1. 1947.	Krst. Stjepan Stolac BH	radnik	Hrvat	1. 3. 1964.		Aktivni igrač	Lj. Gaja	
130.	LATKOVIĆ Tadije JOSIP	3. 9. 1946.	Kukujevci Šid A.P.V.	učenik	Hrvat	1. 3. 1964.			Lj. Gaja	
131.	FILAKOVIĆ Stjepana IVICA	9. 10. 1943.	Kukujevci Šid A.P.V.	trgovac	Hrvat	10. 3. 1961.		Aktivni igrač Član uprav. odbora	M.Gupca	
132.	FILAKOVIĆ Stjepana STJEPAN	25. 10. 1945.	Kukujevci Šid A.P.V.	metalo-strug.	Hrvat	10. 3. 1961.		Aktivni igrač Član uprav. odbora	M. Gupca	
133.	MARKOVINOVIĆ Filipa IVAN	17. 5. 1942.	Putinci Ruma A.P.V.	radnik	Hrvat	10. 3. 1961.			S. Radića	
134.	MAROŠEVIĆ Mate KRUNOSLAV	3. 2. 1941.	Kukujevci Šid A.P.V.	vozač	Hrvat	1. 3. 1957.			M. Gupca	
135.	KRALJEVIĆ Stjepana MARIJAN	28. 10. 1941.	Kukujevci Šid A.P.V.	kovač	Hrvat				S. Radića	

Red. broj	PREZIME OČEVO IME I IME	Rođenja		Zanimanje	Narodnost	Datum		Aktivnost u društvu - djelatnost (Funkcija)	Adresa stanov.	Prim.
		Dan, mjes. god.	Mjesto Općina Republika			Upisa u članstvo	Ispisa iz članstva			
136.	MARINKOVIĆ Antuna ANTUN	16. 1. 1945.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad- nik	Hrvat	1. 3. 1960.			Lj. Gaja	
137.	GREPO Ante ANTUN	9. 4. 1940.	Kukujevci Šid A.P.V.	radnik	Hrvat	1. 3. 1960.			Pinkijeva 16	
138.	MALENICA Nikole PAVAO	7. 5. 1945.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad- nik	Hrvat	1. 3. 1965.			S. Radića	
139.	KOVAČEVIĆ Andrije PERA	29. 6. 1946.	Kukujevci Šid A.P.V.	strojobravar	Hrvat	12. 3. 1967.			V. Nazora	
140.	SALITREŽIĆ Stjepana PAVLE	17. 10. 1947.	Kukujevci Šid A.P.V.	student	Hrvat	12. 3. 1967.			S. Radića	
141.	PAVIČIĆ Mate MILAN	2. 2. 1943.	Žarkovo Beograd Srbija	zemljorad- nik	Hrvat	15. 3. 1966.		Aktivni igrač	Pinkijeva 18	
142.	ANTUNKOVIĆ Ilije Ivan	4. 11. 1942.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad- nik	Hrvat	12. 3. 1960.		Aktivni igrač Član uprav. i nadz. odbora	Fruškogor- ska 36	+
143.	HERCEG Damjana JOSIP	31. 7. 1949.	Kukujevci Šid A.P.V.	elektro meh.	Hrvat	4. 9. 1967.		Aktivni igrač	Fruškogor- ska 26	
144.	MARKOVINOVIĆ Josipa ZVONKO	5. 11. 1943.	Žarkovo Beograd Srbija	bravar	Hrvat	4. 9. 1967.		Aktivni igrač	Lj. Gaja	

Red. broj	PREZIME OČEVO IME I IME	Rođenja		Zanimanje	Narodnost	Datum		Aktivnost u društvu - djelatnost (Funkcija)	Adresa stanov.	Prim.
		Dan, mjes. god.	Mjesto Općina Republika			Upisa u članstvo	Ispisa iz članstva			
145.	KRALJEVIĆ Stjepana PAVLE	24. 6. 1949.	Kukujevci Šid A.P.V.	vodoinstalat.	Hrvat	1968.		Aktivni igrač	V. Nazora	
146.	ŽIVANOVIĆ Marka PAVLE	28. 6. 1948.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad-nik	Hrvat	1968.		Aktivni igrač	Republi-kanska 5	
147.	FRANJIĆ Tadije JOSIP	12. 3. 1951.	Kukujevci Šid A.P.V.	učenik	Hrvat	25. 3. 1969.		Aktivni igrač	Fruškogor-ska 48	
148.	MARINKOVIĆ Andrije IVAN	1. 11. 1941.	Kukujevci Šid A.P.V.	ekonom.	Hrvat	25. 3. 1960.		Aktivni igrač	Pinkijeva	
149.	ODŽIĆ Žarka MILAN	1. 11. 1950.	Kukujevci Šid A.P.V.	učenik	Srbin	25. 3. 1969.		Aktivni igrač	V. Nazora	
150.	GAJČEVIĆ Nikole STJEPAN	20. 7. 1950.	Kukujevci Šid A.P.V.	RTV . meh.	Hrvat	1. 1. 1970.		Aktivni igrač	M. Gupca	
151.	GRGIČEVIĆ Josipa ANTUN	27. 7. 1948.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad-nik	Hrvat	1. 2. 1970.		Aktivni igrač	Pinkijeva 17	
152.	KOVAČEVIĆ Petra MARIJAN	5. 4. 1952.	Kukujevci Šid A.P.V.	učenik	Hrvat	1. 3. 1970.		Aktivni igrač	Fruškogor-ska 2	
153.	KRAJPL Adama Antun	8. 3. 1943.	Morović Šid A.P.V.	agronom	Hrvat	1. 3. 1970.		Aktivni igrač	M. Gupca 1	

Red. broj	PREZIME OČEVO IME I IME	Rođenja		Zanimanje	Narodnost	Datum		Aktivnost u društvu - djelatnost (Funkcija)	Adresa stanov.	Prim.
		Dan, mjes. god.	Mjesto Općina Republika			Upisa u članstvo	Ispisa iz članstva			
154.	LONČAR Stjepana IVAN	5. 4. 1951.	Kukujevci Šid A.P.V.	radnik	Hrvat	1. 3. 1970.		Aktivni igrač	Proleter-ska	
155.	IVAKIĆ Lazara STEVA	9. 5. 1953.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad-nik	Hrvat	1. 1. 1971.		Aktivni igrač	V. Nazora 6	
156.	MAROŠEVIĆ Stjepana MATA	17. 2. 1950.	Kukujevci Šid A.P.V.	RTV mehan.	Hrvat	1. 1. 1971.		Aktivni igrač	M. Gupca	
157.	PETROVIĆ Mije NIKOLA	28. 10. 1951.	Kukujevci Šid A.P.V.	urar	Hrvat	1. 1. 1971.		Aktivni igrač	Pinkijeva	
158.	MARIĆ Pavla IVICA	18. 12. 1951.	Kukujevci Šid A.P.V.	radnik	Hrvat	1. 1. 1971.		Aktivni igrač	V. Nazora	
159.	ANĐELKOVIĆ Martina STJEPAN	31. 1. 1953.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad-nik	Hrvat	1. 1. 1972.		Aktivni igrač	S. Radića 7	
160.	FRANJKOVIĆ Marka ANTUN	17. 8. 1947.	Kukujevci Šid A.P.V.	tehničar	Hrvat	15. 4. 1967.		Aktivni igrač	Proleter-ska	
161.	BELIĆ Cvetina RADA	16. 5.1942.	Kukujevci Šid A.P.V.	uč. u pri-vredi	Srbin	15. 2. 1960		Aktivni igrač	Proleter-ska 19	
162.	STOJKOVSKI Velimira ILIJA	26. 7. 1943.	Orehovec Ohrid Makedonija	učenik	Makedonac	12. 3. 1961.		Aktivni igrač	Proleter-ska 12	

Red. broj	PREZIME OČEVO IME I IME	Rođenja		Zanimanje	Narodnost	Datum		Aktivnost u društvu - djelatnost (Funkcija)	Adresa stanov.	Prim.
		Dan, mjes. god.	Mjesto Općina Republika			Upisa u članstvo	Ispisa iz članstva			
163.	MEDVED Pave MILE	10. 6. 1944.	Ruševica Karlovac Hrvatska	učenik	Hrvat	14. 3. 1961.		Aktivni igrač	Proleter-ska	
164.	PEŠIĆ Ilije STJEPAN	16. 8. 1945.	Kukujevci Šid A.P.V.	radnik	Hrvat	28. 8. 1962.		Aktivni igrač	V. Nazora 5	
165.	MAROŠEVIĆ Nikole MARIJAN	10. 6. 1945.	Kukujevci Šid A.P.V.	mesar	Hrvat	28. 8. 1962.		Aktivni igrač	Pinkijeva 19	
166.	HERCEG Damjana IVAN	2. 6. 1943.	Kukujevci Šid A.P.V.	mesar	Hrvat	29. 8. 1962.		Aktivni igrač	Fruškogor-ska 28	
167.	CVIJANOVIĆ Marijana ILIJA	3. 3. 1945.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad-nik	Hrvat	29. 8. 1962.		Aktivni igrač	Oktobar-ska 7	
168.	FRANJKOVIĆ Luke PETAR	28. 2. 1947.	Kukujevci Šid A.P.V.	radnik	Hrvat	1. 7. 1966.		Aktivni igrač	Dalmatin-ska 4	
169.	GAJDAŠIĆ Martina MARKO	26. 3. 1943.	Kukujevci Šid A.P.V.	ekonomist	Hrvat	1. 3. 1960.		Aktivni igrač Član uprav. odbora	Republi-kanska 26	
170.	FILAKOVIĆ Živka MARKO	23. 4. 1950.	Kukujevci Šid A.P.V.	strojobravar	Hrvat	8. 10. 1967.		Aktivni igrač	M. Gupca 9	
171.	IVŠIĆ Ivana ANTUN	3. 1. 1950.	Kukujevci Šid A.P.V.	učenik	Hrvat	1. 8. 1968.		Aktivni igrač	M. Gupca	

Red. broj	PREZIME OČEVO IME I IME	Rođenja		Zanimanje	Narodnost	Datum		Aktivnost u društvu - djelatnost (Funkcija)	Adresa stanov.	Prim.
		Dan, mjes. god.	Mjesto Općina Republika			Upisa u članstvo	Ispisa iz članstva			
172.	KOVAČEVIĆ Luke MARKO	6. 7. 1950.	Kukujevci Šid A.P.V.	trgovac	Hrvat	14. 10. 1968.		Aktivni igrač	V. Nazora	
173.	RAJC Petra FRANJA	23. 4. 1952.	Donji Garevci Prijedor BiH	učenik	Ukrajinac	1. 1. 1970.		Aktivni igrač	Lj. Gaja	
174.	BELIĆ Cvetina JOVAN	8.10. 1951.	Kukujevci Šid A.P.V.	učenik	Srbin	1. 4. 1970.		Aktivni igrač	Proleterska	
175.	NIKIĆ Miodraga DRAGAN	31. 8. 1944.	Grabovica Valjevo Srbija	nastavnik	Srbin	1. 4. 1965		Aktivni igrač	Proleterska	
176.	VORGIĆ Antuna LUKA	8. 11. 1952.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljoradnik	Hrvat	15. 4. 1971.		Aktivni igrač	Republikanska	
177.	KOLARIĆ Josipa ILIJA	20. 7. 1953.	Kukujevci Šid A.P.V.	učenik	Hrvat	23. 8. 1971.		Aktivni igrač	Proleterska 25	
178.	FOLK Marka IVAN	16. 4. 1953.	Kukujevci Šid A.P.V.	radnik	Hrvat	15. 4. 1971.		Aktivni igrač	Proleterska	
179.	FRANJKOVIĆ Marka Ivan	9. 3. 1950.	Kukujevci Šid A.P.V.	konobar	Hrvat	15. 4. 1971.		Aktivni igrač	Proleterska 46	
180.	STEPANOVIĆ Trive STANISLAV	9. 2. 1952.	Kukujevci Šid A.P.V.	trgovac	Srbin	1. 4. 1972.		Aktivni igrač	Proleterska 3	

Red. broj	PREZIME OČEVO IME I IME	Rođenja		Zanimanje	Narodnost	Datum		Aktivnost u društvu - djelatnost (Funkcija)	Adresa stanov.	Prim.
		Dan, mjes. god.	Mjesto Općina Republika			Upisa u članstvo	Ispisa iz članstva			
181.	STEPANOVIĆ Trive SLOBODAN	10. 7. 1954.	Kukujevci Šid A.P.V.	učenik	Srbin	1. 4. 1972.		Aktivni igrač	Proleter-ska 3	
182.	BERTIĆ Andrije DIMITRIJE	22. 5. 1955.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad-nik	Hrvat	1. 4. 1973.		Aktivni igrač	M. Gupca	
183.	CUPAR Ivana STJEPAN	20. 9. 1955.	Kukujevci Šid A.P.V.	učenik	Hrvat	1. 3. 1973.		Aktivni igrač	Republi-kanska	
184.	ANĐELKOVIĆ Nikole MARKO	18. 4. 1954.	Kukujevci Šid A.P.V.	učenik	Hrvat	1. 4. 1973.		Aktivni igrač	V. Nazora	
185.	ĐUKIĆ Petra JOSIP	14. 2. 1955.	Kukujevci Šid A.P.V.	učenik	Hrvat	1. 3. 1973.		Aktivni igrač	Proleter-ska	
186.	VUKAS Rade DRAGUTIN	3. 9. 1928.	Drenovci Vinkovci Hrvatska	radnik	Srbin	9. 1. 1955.		Član uprav. odbora Blagajnik	Pinkijeva	
187.	BRAUNŠTAJN Josipa JOSIP	4. 11. 1923.	Kukujevci Šid A.P.V.	brijač	Hrvat	15. 1. 1957.		Član uprav. odbora Blagajnik	Pinkijeva	
188.	LITRIĆ Marka PETAR	4. 11. 1926.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad-nik	Hrvat	15. 1. 1957.		Član nadzor-nog odbora	Oktobar-ska	
189.	FRANJKOVIĆ Mitra IVAN		Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad-nik	Hrvat	15. 1. 1957.		Član uprav. odbora	Lj. Gaja	

Red. broj	PREZIME OČEVO IME I IME	Rođenja		Zanimanje	Narodnost	Datum		Aktivnost u društvu - djelatnost (Funkcija)	Adresa stanov.	Prim.
		Dan, mjes. god.	Mjesto Općina Republika			Upisa u članstvo	Ispisa iz članstva			
190.	JOSIĆ IVAN		Gibarac Šid A.P.V.	učitelj	Hrvat	12. 1. 1958.		Član uprav. odbora i p.p.	Pinkijeva	
191.	IVŠIĆ Petra ILIJA	7. 7. 1930.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljoradnik	Hrvat	12. 1. 1958.		Član uprav. odbora Ekonom	M.Gupca	
192.	LONČAR STIPA		StjepanKrst. Stolac BiH	cestar	Hrvat	12. 1. 1958.		Član uprav. i nadzornog odbora	Lj. Gaja	
193.	LONČAR STANKO		StjepanKrst. Stolac BiH	cestar	Hrvat	21. 12. 1959.		Član nadzornog odbora	Lj. Gaja	
194.	BUĆIN DUŠAN			upravit. OŠ-e	Srbin	9. 1. 1960.		Član upravnog odbora Potpredsjed. Sekretar	Proleterska	
195.	MARINKOVIĆ Alekse MILAN	12. 1. 1932.	Vrbanjica Banja Luka BiH	skladištar	Srbin	9. 1. 1960.		Član upravnog odbora	Pinkijeva	
196.	BORAS Mate TOMISLAV	19. 12. 1934.	Bosanska Rača Bijeljina BiH	opć.službenik	Hrvat	8. 1. 1961.		Član upravnog odbora Blagajnik	Proleterska 2	
197.	KOLDŽIĆ MILOVAN			nastavnik	Srbin	8. 1. 1961.		Trener	Proleterska	
198.	KOTOLAS Marijana MARIJAN	23. 7. 1918.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljoradnik	Hrvat	8. 1. 1961.		Član upravnog odbora	Oktobarska 5	

Red. broj	PREZIME OČEVO IME I IME	Rođenja		Zanimanje	Narodnost	Datum		Aktivnost u društvu - djelatnost (Funkcija)	Adresa stanov.	Prim.
		Dan, mjes. god.	Mjesto Općina Republika			Upisa u članstvo	Ispisa iz članstva			
199.	KOVAČEVIĆ Petra Ivica	1942.	Kukujevci Šid A.P.V.	radnik	Hrvat	8. 1. 1961.		Član upravnog odbora	Fruškogor-ska 2	
200.	LITRIĆ Marka ADAM		Kukujevci Šid A.P.V.	radnik	Hrvat	8. 1. 1961.		Član upravnog odbora	Oktobar-ska 36	
201.	MAROŠEVIĆ Nikole ĐURA	4. 2. 1935.	Kukujevci Šid A.P.V.	tesar	Hrvat	8. 1. 1961.		Član upravnog odbora Blagajnik	S. Radića	
202.	MIJATOVIĆ Josipa LUKA		Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad-nik	Hrvat	8. 1. 1961.		Član nadzor-nog odbora	M. Gupca	+
203.	JAMREK BRANKO			Nadz.želj.pr.		28. 2. 1963.		Član upravnog odbora Potpredsjed.	Željeznička stanica	
204.	MILOŠEVIĆ MILORAD			šef. želj.stan.		28. 2. 1963.		Član upravnog odbora	Željez. stanica	
205.	ĐURIĆ Filipa STJEPAN	11. 9. 1935.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad-nik		18. 2. 1966.		Član upravnog odbora	Republi-kanska	
206.	MARINKOVIĆ Mate MARIJAN	23. 7. 1942.	Kukujevci Šid A.P.V.	agronom	Hrvat	1. 3. 1969.		Član upravnog odbora Blagajnik	Republi-kanska	
207.	LITRIĆ Petra MARKO	10. 2. 1921.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad-nik	Hrvat	14. 3. 1970.		Član nadzornog odbora	Fruškogor-ska 16	+

Red. broj	PREZIME OČEVO IME I IME	Rođenja		Zanimanje	Narodnost	Datum		Aktivnost u društvu - djelatnost (Funkcija)	Adresa stanov.	Prim.
		Dan, mjes. god.	Mjesto Općina Republika			Upisa u članstvo	Ispisa iz članstva			
208.	BILANDŽIJA KREŠIMIR		Korita	opć.službe-nik	Hrvat			Potpomažući član	Proleter-ska	
209.	TOLE Stjepana BOŽA	15. 8. 1930.	Ljuti Dolac Lištica BH	poljop.rad-nik	Hrvat			Član nadzornog odbora Potpomažući član	Republi-kan-ska	
210.	MARIĆ Boška PAVLE	9. 4. 1928.	Dabrica Stolac BiH	poljop.rad-nik	Hrvat			Potpomažući član	V. Nazora	
211.	TOMIĆ Petra ILIJA	10. 10. 1950.	Gibarac Šid A.P.V.	agronom	Hrvat				Proleter-ska 9	
212.	NALČIĆ Stevana VASILIJE	5. 1. 1934.	Adaževci Šid A.P.V.	radnik	Srbin				Proleter-ska 9	
213.	MARINKOVIĆ Kazimira KAZIMIR	7. 8. 1926.	Tovarnik Vukovar Hrvatska	opć.službe-nik	Hrvat				Proleter-ska 14	
214.	BAGIĆ Mate ILIJA	15. 7. 1941.	Žepče Zenica BiH	trgovac	Hrvat				Proleter-ska 20	
215.	ŠORGIĆ Marijana LUKA	23. 8. 1941.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad-nik	Hrvat				Lj. Gaja 4	
216.	MAROŠEVIĆ Mate LUKA	24. 5. 1925.	Kukujevci Šid A.P.V.	poljop.rad-nik	Hrvat				Lj. Gaja 56	

Red. broj	PREZIME OČEVO IME I IME	Rođenja		Zanimanje	Narodnost	Datum		Aktivnost u društvu - djelatnost (Funkcija)	Adresa stanov.	Prim.
		Dan, mjes. god.	Mjesto Općina Republika			Upisa u članstvo	Ispisa iz članstva			
217.	IVŠIĆ Mitra IVAN	3. 11. 1947.	Kukujevci Šid A.P.V.	poljop.rad-nik	Hrvat				Pinkijeva 21	
218.	MAROŠEVIĆ Petra STJEPAN	18. 8. 1925.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad-nik	Hrvat				Pinkijeva 2	+
219.	MAROŠEVIĆ Ivana STJEPAN	15. 8. 1913.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad-nik	Hrvat				Pinkijeva 8	
220.	TOMIĆ Antuna STJEPAN	5. 6. 1935.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad-nik	Hrvat				Pinkijeva 40	
221.	BETLEMOVIĆ Luke ĐURA	5. 4. 1913.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad-nik	Hrvat	15. 1. 1950.		Potpomažući član	Oktobar-ska	
222.	ĐAKULOVIĆ Tome PETAR	29. 9. 1920.	Ervenik Knin Hrvatska	zemljorad-nik	Hrvat	15. 1. 1950.		Potpomažući član	Oktobar-ska 32	
223.	ĐAKULOVIĆ Josipa NIKOLA	12. 12. 1927.	Ervenik Knin Hrvatska	zemljorad-nik	Hrvat			Potpomažući član	S. Radića	
224.	MARKIĆ Josipa STJEPAN			trgovac	Hrvat			Potpomažući član	S. Radića 2	
225.	MAROŠEVIĆ Andrije ANTUN	21. 5. 1920.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad-nik	Hrvat			Potpomažući član	S. Radića 26	

Red. broj	PREZIME OČEVO IME I IME	Rođenja		Zanimanje	Narodnost	Datum		Aktivnost u društvu - djelatnost (Funkcija)	Adresa stanov.	Prim.
		Dan, mjes. god.	Mjesto Općina Republika			Upisa u članstvo	Ispisa iz članstva			
226.	KOPČIĆ Stjepana IVAN	8.8. 1938.	Podgrađe Vinkovci Hrvatska	radnik	Hrvat			Potpomažući član	Fruškogor-ska 61	
227.	MAROŠEVIĆ Adama NIKOLA	10. 12. 1934.	Kukujevci Šid A.P.V.	zidar	Hrvat			Potpomažući član	A. Šenoe 5	
228	PAVLIĆ Ivana DUŠKO	19. 5. 1957.	Sob Šid A.P.V.	radnik	Hrvat			Potpomažući član	A. Šenoe 29	+
229.	HITER Ivana MATA	21. 9. 1933.	Kukujevci Šid A.P.V.	poljop.rad-nik	Hrvat			Potpomažući član i igrač	A. Šenoe	
230.	HITER Ivana MARKO	19. 9. 1935.	Kukujevci Šid A.P.V.	poljop.rad-nik	Hrvat			Igrač Potpomažući član	M. Gupca	
231.	JOVANOVSKI Nike DOBRIVOJE	4. 9. 1935.	Plasnica Mak.Brod Makedonija	pekar	Makedonac			Potpomažući član	Proleter-ska 12	
232.	MITROVIĆ Anke CVEJA	5. 9. 1935.	Adaševci Šid A.P.V.	radnik	Srbin			Igrač	Pinkijeva	
233.	MEDVED ZVONKO		Ruševica Karlovac Hrvatska	radnik	Hrvat	15. 5. 1960.		Igrač	Proleter-ska	
234.	SMILJANIĆ Milivoja BRANISLAV		Kukujevci Šid A.P.V.	radnik	Srbin				Lj. Gaja	

Red. broj	PREZIME OČEVO IME I IME	Rođenja		Zanimanje	Narodnost	Datum		Aktivnost u društvu - djelatnost (Funkcija)	Adresa stanov.	Prim.
		Dan, mjes. god.	Mjesto Općina Republika			Upisa u članstvo	Ispisa iz članstva			
235.	GAJDAŠIĆ Petra STJEPAN	3. 12. 1937.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad-nik	Hrvat				Pinkijeva	
236.	VRATARIĆ JURE			radnik	Hrvat					
237.	BORKOVIĆ Luke MITAR	08. 08. 1939.	Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad-nik	Hrvat				Fruškogor-ska	
238.	GRUBIĆ Josipa ŽIVKO		Kukujevci Šid A.P.V.	zemljorad-nik	Hrvat				Pinkijeva	
239.	KOVAČEVIĆ Miloša DOBRIVOJ	1948.			Srbin	15. 5. 1967.			A. Šenoe	
240.	PLEMENITAŠ Ivana RAJKO	1948.	Kukujevci Šid A.P.V.	zidar	Hrvat	10. 5. 1967.		Aktivni član	Pinkijeva	
241.	MARIĆ Marka MILAN	27. 9. 1949.	Kukujevci Šid A.P.V.	trg.pomoć-nik	Hrvat	1. 3. 1968.		Aktivni član	Republi-kanska	
242.	ŽIVANOVIĆ Luke ADAM	12. 11. 1946.	Kukujevci Šid A.P.V.		Hrvat	1. 5. 1968.		Aktivni član	Republi-kanska 9	
243.	LJUBIČIĆ MIJO		Kukujevci Šid A.P.V.		Hrvat	1. 4. 1969.		Aktivni član	Lj. Gaja	

Red. broj	PREZIME OČEVO IME I IME	Rođenja		Zanimanje	Narodnost	Datum		Aktivnost u društvu - djelatnost (Funkcija)	Adresa stanov.	Prim.
		Dan, mjes. god.	Mjesto Općina Republika			Upisa u članstvo	Ispisa iz članstva			
244.	MALENICA Slave BRANKO	29. 10. 1958.	Zavelim Posušje BiH		Hrvat	1. 4. 1969.		Aktivni igrač	Pinkijeva	
245.	MARIĆ Marka MARKO	1. 11. 1954.	Kukujevci Šid A.P.V.	trg.pomoćnik	Hrvat	1. 5. 1972.		Aktivni igrač	Republikanska	
246.	BAJČI Antuna IVAN	8. 7. 1955.	Kukujevci Šid A.P.V.		Hrvat	1. 5. 1972.		Aktivni igrač	Proleterska	

ULICE

GEOGRAFSKI POLOŽAJ NASELJA KUKUJEVCI

KUKUJEVCI se nalaze u istočnom dijelu šidske općine, 11,5 km udaljenosti od Šida, u Srijemu (Vojvodina, Srbija, Jugoslavija do 1995. g.)

Kroz naselje prolazi regionalni put s velikom frekvencijom vozila. Iz Slavonije i Podravine (Hrvatska) vozila se kreću prema Kuzminu (9 km) gdje izlaze na AUTO PUT Zagreb-Beograd, te prema Bosni i Hercegovini i obratno.

KUKUJEVCI se nalaze na lesnoj terasi, na nadmorskoj visini 89 m, a visina atara kreće se od 82 do 173 m. Sjeverni dio atara se nalazi na lesnoj zaravni, a južni na lesnoj terasi. Površina atara je preko 3100 ha. Zastupljeno je nekoliko vrsta zemljišta: černozem karbonatni i bezkarbonatni sa znacima ranijeg zabarivanja (bare), gajnjača, u južnom dijelu atara je livadska crnica, karbonatna i ritska crnica, pjeskovita karbonatna i bezkarbonatna. Nešto manje ima zaslađenog zemljišta.

Na osnovi arheoloških istraživanja, može se zaključiti da je u ataru KUKUJEVACA bilo života još u prapovijesti, zatim u rimsko doba i srednjem vijeku.

(Izvor: Prostorni plan općine Šid, Novin. izdav. radna organiz. «Sremske novine», Srem. Mitrovica, 1982. g.)

Sjeverno od današnjeg naselja prolazio je rimski put Rim-Carigrad, čija je srijemska dionica imala dosta stanica od kojih je jedna spaneta se nalazila kod KUKUJEVACA.

(Izvor: Grupa autora: «Srem u prošlosti» knjiga I.)

KUKUJEVCI su zbijeno naselje, panonskog tipa, po obliku četvrtastog naselja. Kuće su građene planski. Ulice su široke i međusobno paralelne s pravcem pružanja ISTOK-ZAPAD, SJEVER-JUG, te se sijeku pod pravim kutom.

U tlocrtu sela Kukujevci, ulice označene s brojem 1 su se tako zvale do 1941. g., a s brojem 2 od 1941. do 1945. g., a s brojem 3 od 1945. do 1995. g. Da li su sada izmijenjene, nemamo saznanja, a i ne zanima nas, jer u Kukujevcima više nema Kukujevčana-Hrvata.

KUKUJEVAČKE ULICE

U Kukujevcima je bilo 19 ulica, što dužih, što kraćih. Sve su imale svoje nazive, koji su tijekom svake promjene vlasti, mijenjale nazive.

Prije su se davali nazivi ulicama po nekim imenima, svrsi i namjeni, pa tako imamo do 1941. g. ove nazive: Veliki i Mali Marinački šor, po doseljenicima iz Marinaca, koji su se tu nastanili, pa Jaukovački šor, to je ona kojim se ide za pokojnikom na groblje na sahranu, pa rodbina jauče za pokojnikom, pogotovo, tom ulicom, koja je u blizini groblja, pa će se njegovi bližnji uskoro rastati s njim, pa Mitrovački šor, kojim se išlo za Mitrovicu i slično.

Za nazive ulica od 1941. do 1945. g. nemamo mnogo podataka, jer je to bilo kratko razdoblje, a mještanima su se u pamćenje usjekli najviše nazivi do 1941. g.

Tablica broj

Red. br.	Nazivi ulica do 1941.	Nazivi ulica od 1941. do 1945 g.	Nazivi ulica od 1945. do 1995.
1.	Krstina	Krstina	JNA
2.	Čaraparija		Vladimira Nazora
3.	Mitrovački		Stjepana Radića
4.	Klementa	K. P. Svačića	Ljudevita Gaja
5.	Crvenka		Oktobarska
6.	Šandorija	K. Tomislava	Republikanska
7.	Ciganmala		Proleterska
8.	Tataraški	Kolodvorska	Pinkijeva
9.	Jaukovački		Matije Gupca
10.	Vel. Marinački		Fruškogorska
11.	Mali " (Kavga)	Đuro Basariček	Augusta Šenoe
12.			Maksima Gorkog
13.			Vojvođanska
14.			Bosutska
15.			Savska
16.			Sarajevska
17.			Dalmatinska
18.			Srijemska
19.			Želj. stanica
20.			Ekonomija

Popis gore navedenih ulica sastavljen 1991. g.

Najduža ulica u Kukujevcima je bila PINKIJEVA ulica, dugačka 1059 metara, a koliko su dugačke ostale ulice i koliko je bilo kućnih brojeva u pojedinim ulicama s parne i neparne strane, a time i koliko je bilo domaćinstava, zabilježio je i sačuvao kukujevački šef mjesne kancelarije i matičar IVAN LITRIĆ, r. 1914. g. po evidenciji koju je službeno vodio, a poneke podatke je čuvao za svoje osobne potrebe, jer je znao, kad jednom prestane s radom, da te podatke više neće moći dobiti, te su oni sada od dragocjene pomoći, jer se iz Kukujevaca zaista više ne mogu dobiti (2001. g.)

Na početku svake ulice bile su uredno postavljene ploče s nazivom ulice i na svakoj kući je bio kućni broj (metalna pločica plavo-bijele boje), parni i neparni, tako da je svaki stranac mogao znati u kojoj se ulici nalazi. Nazivi ulica su bili ispisani latinicom.

Sve ulice su imale staze, negdje do 1960. g. trotoare od ciglje (cigla), a kasnije betonirane nogostupe, a ceste su bile asfaltirane, te lijepo iskopane i uređene kanale, koje su Kukujevčani zvali «šanac», između kuća i ceste, sa uređenim «ćuprijama», tj. kolnim ulazima.

U KUKUJEVCIMA su sve negdje do 1960. g. bili ispred kuća posađeni dudovi s crnim i bijelim dudama, od kojih su Kukujevčani pekli rakiju zvanu «dudovača». Kako su ti dudovi narasli veliki i puštali grane na krovove, a žile pod temelje kuća, prijetili su urušavanju kuća, a i dude su stalno zagađivale staze, te su dudove posjekli, a na njihovo mjesto posadili bagreme.

Kako su Kukujevci bili uredno selo s pometenim stazama i uređenim kućama, isto tako su i kukujevački putovi-ceste bili uredni, a njih je uređivao i održavao seoski cestar-putar Ante Jukić, koji se 1962. g. sa suprugom Jelom i četvoro djece odselio u Osijek, gdje su se djeca školovala. I on i supruga su umrli i sahranjeni u retfalačkom groblju u Osijeku.

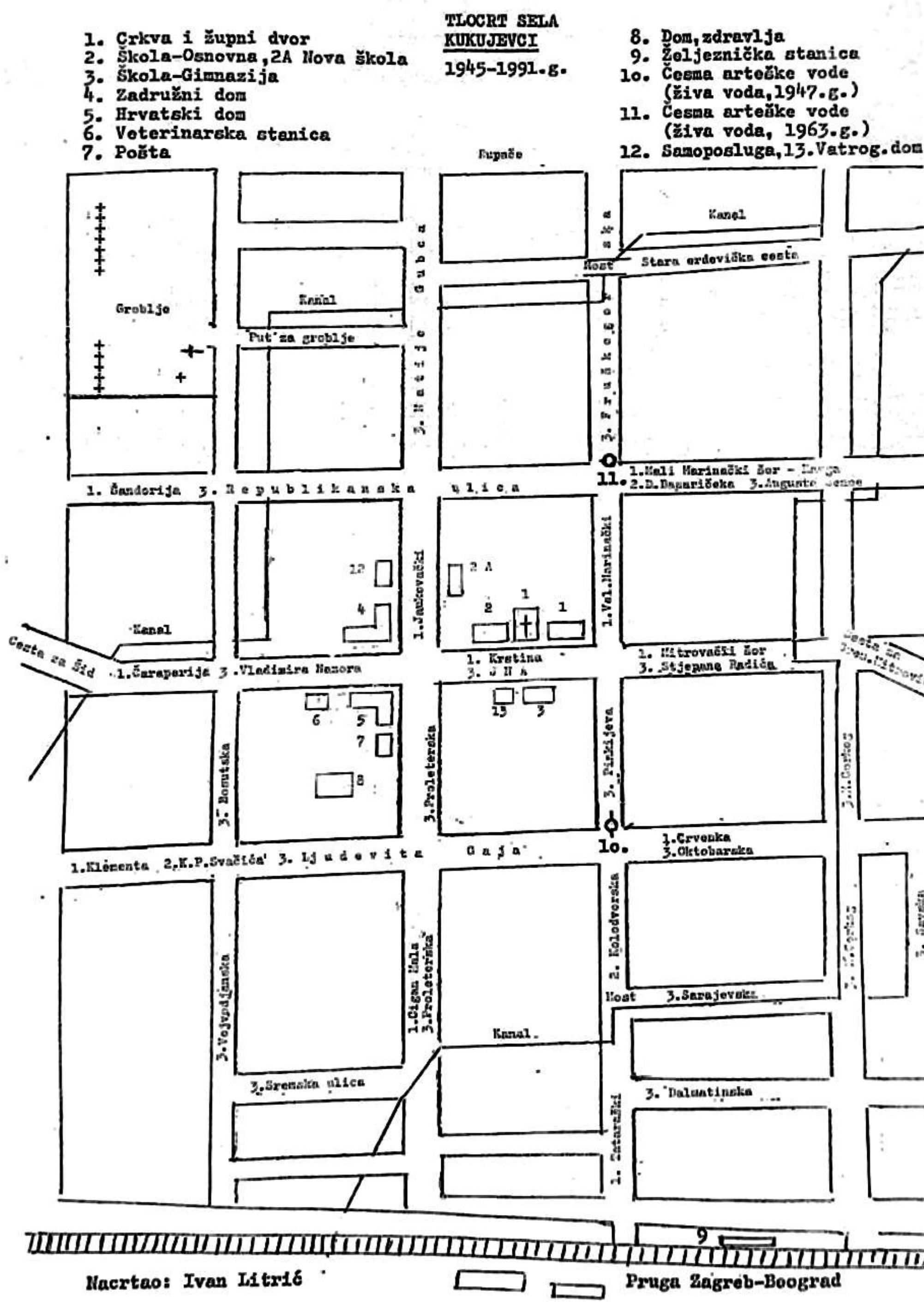
Idući ulicom ili dolaskom kod nekoga u kuću, Kukujevčani bi pozdravljali ovako:

- muški: «Hvaljen Bog», a odgovor bi bio: «Uvijek hvaljen» ili «Navijek».
- ženske: «Hvaljen Isus i Marija», a odgovor bi bio: «Uvijek hvaljen» ili «Navijeke».
- kad se odlazi iz kuće, kaže se «Zbogom» i odgovor je «Zbogom» .

U svezi s nazivima ulica postoji i jedna dječja rugalica koju je svećeniku Antunu Deviću kazivala Kukujevčanka Katica Ivakić, supruga Lazina (r.1929. g.), a glasi ovako:

Cigan Mala i Klementa
To je jedna regimenta
I med njima kapetan
To je Mikli Šwederman.

(1983. g.) zabilježeno.

Tlocrt sela Kukujevci od 1900. do 1991. g.

Red. br.	Naziv ulica	Kućni broj		Dužina u metrima
		Lijeva str.	Desna str.	
1.	Vladimira Nazora	1-63	2-62	650
2.	Ljudevita Gaja	1-75	2-64	790
3.	Proleterska	1-53	2-58	550
4.	Pinkijeva	1-105	2-74	1059
5.	Oktobarska	1-51	2-48	700
6.	Stjepana Radića	1-73	2-70	650
7.	Fruškogorska	1-65	2-74	650
8.	Augusta Šenoe	1-25	2-48	500
9.	Matije Gupca	1-77	2-86	770
10.	Republikanska	1-53	2-46	780
11.	JNA	1-5	2-14	150
12.	Vojvođanska	1-5	2-12	130
13.	Srijemska	1-4	-	530
14.	Sarajevska	-	2-16	300
15.	Dalmatinska	-	2-16	300
16.	Savska	1-15	2-14	350
17.	Maksima Gorkog	1-25	2-22	550
18.	Bosutska	-	2-16	100
19.	Želj. postaja	-	2-4	10
Sveukupno dužina ulica: sa 689 domaćinstava (cca)				**9519 m**

Radovi na izgradnji «žive vode» u Fruškogorskoj ulici 1963. g.
Na fotografiji su mještani Fruškogorske ulice

Broj registriranih katastarskih čestica u 1975. g. u KUKUJEVCIMA

Redni broj	Naziv ulice	Stambene privatne zgrade-kuće	Društvene zgrade	Građevinska zemljišta	Ukupno
1.	Vladimira Nazora	51	3	9	63
2.	Proleterska	54	1	3	58
3.	Ljudevita Gaja	70	-	5	75
4.	Vojvođanska	6	-	3	9
5.	Bosutska	8	-	-	8
6.	Sremska	4	-	-	4
7.	JNA	6	4	-	10
8.	Pinkijeva	84	3	7	94
9.	Željeznička stanica	2	1	-	3
10.	Ekonomija	2	-	4	2
11.	Dalmatinska	4	-	4	8
12.	Sarajevska	5	-	3	8
13.	Oktobarska	46	-	4	50
14.	Maksima Gorkog	17	-	7	24
15.	Savska	10	-	5	15
16.	Stjepana Radića	65	-	11	76
17.	Fruškogorska	66	-	5	71
18.	Augusta Šenoe	37	-	-	37
19.	Matije Gupca	69	-	13	82
20.	Republikanska	46	-	4	50
	UKUPNO	652	12	83	747

Stanovništvo po spolu 1975. g. u KUKUJEVCIMA

Red. broj	NAZIV ULICE	Brojno stanje		
		Muški	Ženski	Svega
1.	Vladimira Nazora	72	93	165
2.	Proleterska	111	97	208
3.	Ljudevita Gaja	110	93	203
4.	Vojvođanska	9	8	17
5.	Bosutska	11	12	23
6.	Sremska	4	6	10
7.	JNA	7	9	16
8.	Pinkijeva	147	169	316

Red. broj	NAZIV ULICE	Brojno stanje		
		Muški	Ženski	Svega
9.	Željeznička stanica	6	5	11
10.	Ekonomija	7	7	14
11.	Dalmatinska	4	5	9
12.	Sarajevska	2	8	10
13.	Oktobarska	67	68	135
14.	Maksima Gorkog	29	22	51
15.	Savska	15	12	27
16.	Stjepana Radića	96	10	197
17.	Fruškogorska	93	112	205
18.	Augusta Šenoe	58	64	122
19.	Matije Gupca	105	127	232
20.	Republikanska	82	98	180
	UKUPNO	1036	1115	2151

Sastav narodnosti po ulicama 1975. g. u Kukujevcima

Red. br.	NAZIV ULICE	Hrvati	Srbi	Make-donci	Nijemci	Romi	Ostali	UKUPNO
01.	Vladimira Nazora	150	9	5	1	-	-	165
02.	Proleterska	175	19	3	3	-	10	208
03.	Ljudevita Gaja	176	12	3	-	9	3	203
04.	Vojvođanska17	-	-	-	-	-	-	17
05.	Bosutska	14	-	8	1	-	-	23
06.	Sremska	10	-	-	-	-	-	10
07.	JNA	16	-	-	-	-	-	16
08.	Pinkijeva	271	24	7	10	-	4	316
09.	Željez. stanica	4	7	-	-	-	-	11
10.	Ekonomija	3	11	-	-	-	-	14
11.	Dalmatinska	9	-	-	-	-	-	9
12.	Sarajevska	10	-	-	-	-	-	10
13.	Oktobarska	126	4	1	-	1	1	135
14.	Maksima Gorkog	45	1	2	1	1	1	51
15.	Savska	27	-	-	-	-	-	51
16.	Stjepana Radića	192	3	-	1	1	-	197
17.	Fruškogorska	193	5	3	-	-	4	205
18.	Augusta Šenoe	115	5	-	1	-	1	122
19.	Matije Gupca	229	1	-	-	-	2	232
20.	Republikanska	172	5	-	-	-	3	180
	UKUPNO	1954	106	32	16	13	30	2151

Narodnost ostali:		
	Slovaka	6
	Rusina	8
	Poljaka	2
	Makedonaca	3
	Šiptara	9
	Rumunja	1
	Španjolci	1
	UKUPNO	30

POPIS DOSELJENIKA KOJE SU KUKUJEVČANI ZVALI «KOLONISTI» 1973. G. (doseljeni nakon 1945. g.)

Red. broj	PREZIME I IME	Otac	Ulica i broj	Članova u obitelji
1.	Babin Đorđe	Lazar	Proleterska 5	5
2.	Belić Cvetin	Njegovan	Proleterska 19	1
3.	Moldovanović Sava	Cvetin	Proleterska 34	2
4.	Nalčić Vasilije	Slavko	Proleterska 15	5
5.	Nalčić Lazar	Stevan	Lj. Gaja 3	3
6.	Fucijaš Nikola	Slavko	Fruškogorska 44	4
7.	Kulačanin Mara	Joco	Pinkijeva 55	2
8.	Kulačanin Stanko	Đoka	Pinkijeva 3	3
9.	Kovačević Miloš	Živan	A. Šenoe 32	5
10.	Odžić Žarko	Teodor	V. Nazora 23	7
11.	Pelja Jelena	Ljubomir	Lj. Gaja 7	2
12.	Rajšić Sava	Živan	Lj. Gaja 9	4
13.	Rajšić Miloš	Živan	Lj. Gaja 11	1
14.	Stepanović Ljubica	Đorđe	Proleterska 3	2
15.	Smiljanić Milivoj	Đura	Lj. Gaja 49	4
16.	Strgar Nikola (Hrvat)	Rada	Pinkijeva 25	3
17.	Vukas Dragutin (Hrvat)	Rada	Pinkijeva 23	7
18.	Pović Jela (Hrvatica)	Petar	Proleterska 7	2
19.	Pović Ivan (Hrvat)	Eduard	M. Gupca 63	4
			Svega	66

Svi gore navedeni su Srbi, osim:Strgar N., Vukas D., Pović Jele i Ivana koji su Hrvati.

Stanovnici, starosjedioci i doseljeni u Kukujevcima u 1977. godini

Red. broj	Opis	Broj domaćinstava	Broj stanovnika
1.	Starosjedioci	396	1333
2.	Doseljeni stari	58	173
3.	Doseljeni novi	162	566
4.	Kolonisti	19	66
UKUPNO		635	2138

Cca 3,3 osobe/1 domaćinstvo

STAROSJEDIOCI U KUKUJEVCIMA PO PREZIMENU (1977. G.)

01. Anđelković
02. Antunković
03. Babčanović
04. Bertić
05. Betlemović
06. Borković
07. Božić
08. Cvrković
09. Cvijanović
10. Ćurić
11. Delalić
12. Dragosavljević
13. Đukić
14. Đuričić
15. Đuretković
16. Đurković
17. Filaković
18. Franjić
19. Franjković
20. Gajčević
21. Gajdašić
22. Gambašić
23. Gavrić
24. Graovac
25. Grgičević
26. Grubić
27. Horvatović
28. Inatović
29. Ivakić
30. Ivšić
31. Jemrić
32. Kolarić
33. Kovačević
34. Kovandžić
35. Kotolas
36. Kraljević
37. Krstić
38. Korkutović
39. Koh
40. Kušić
41. Lipavić
42. Litrić
43. Lukurić
44. Marošević
45. Marinković
46. Matičić
47. Mijatović
48. Matoz
49. Mutavdžić
50. Oskomić
51. Papulić
52. Paradžiković
53. Pešić
54. Plemenitaš
55. Petrović
56. Pripuzović
57. Ružić
58. Salitrežić
59. Savić
60. Stipić
61. Šorgić
62. Špoljar
63. Šubarić
64. Šuvaković
65. Tomić
66. Tomšić
67. Vorgić
68. Ziconić
69. Živanović

Napomena: S prezimenom MAROŠEVIĆ u Kukujevcima je 1977. g. bilo 45 obitelji

DOSELJENI – STARI – IZMEĐU I. I II. SVJETSKOG RATA U KUKUJEVCIMA (PRISUTNI NA DAN POPISA U 1977. G.)

1. Anić
2. Boras
3. Bajči
4. Brandalik
5. Brkić
6. Braunštajn
7. Cirger
8. Čikeš
9. Đunda
10. Erceg
11. Folk
12. Farkaš
13. Grepo
14. Glavota
15. Horvat
16. Herceg
17. Hiter
18. Hunger
19. Jurčević
20. Knežević
21. Križan
22. Kučinić
23. Latković
24. Lizatović
25. Lodomerski
26. Milošević
27. Mor
28. Ružić
29. Savić
30. Stipić
31. Smajšek
32. Stojšić
33. Štemer
34. Štimac
35. Turanjski
36. Vilč
37. Vuletić

DOSELJENI NOVI – PRED II. SVJETSKI RAT, ZA VRIJEME I POSLIJE II. SVJETSKOG RATA U KUKUJEVCE (PRISUTNI NA DAN POPISA U 1977. G.)

01. Antolović
02. Bičanić
03. Babić
04. Bačinac
05. Bagić
06. Bandić
07. Baćko
08. Bilić
09. Binješevski
10. Blažević
11. Budić
12. Budeš
13. Cindrić
14. Cvetković
15. Cupar
16. Ćurković
17. Čizmić
18. Dodig
19. Damjanović
20. Dragin
21. Drožnik
22. Dujmović
23. Dunđer
24. Đakulović
25. Đonit
26. Đorđević
27. Džeba
28. Fajdetić
29. Farango
30. Filipović
31. Galetić
32. Gujidić
33. Gregorec
34. Gladišev
35. Haner
36. Ivanković
37. Ivanović
38. Jovanović
39. Jovanovski
40. Jurišić
41. Kavedžić
42. Knežević
43. Kolak
44. Kološnjaj
45. Krajpl
46. Kovač
47. Krmpotić
48. Lizatović
49. Lišnić
50. Lovrić
51. Ljubičić
52. Marić
53. Mackanić
54. Majić
55. Malenica
56. Maher
57. Marijanović
58. Markić
59. Markovinović
60. Martinović
61. Matijević
62. Masnić
63. Milanović
64. Milivojević
65. Miloš
66. Mikrut
67. Medenica
68. Medved
69. Mrgan
70. Mrkšić
71. Molnar
72. Nenadić
73. Nikolić
74. Obradović
75. Paić
76. Pavičić
77. Pavlović
78. Pandžić
79. Pažin
80. Pejković
81. Pović
82. Prenković
83. Rajc
84. Rakocija
85. Rora
86. Rukavina
87. Rajšić
88. Silov
89. Somborac
90. Šakić
91. Šerfezi
92. Šibalić
93. Šimić
94. Švager
95. Tadić
96. Temešanov
97. Tole
98. Vidaković
99. Vratarić
100. Vrdoljak
101. Vreba
102. Vrgoč
103. Zelić
104. Žakula
105. Živković
106. Žunabović

ODSELILI SE ILI OTIŠLI NA ŠKOLOVANJE IZ KUKUJEVACA OD 1945. DO 1975. g.

Kućni broj	PREZIME I IME	God. rođenja	Odselio u grad - zemlju
Ulica Vladimira Nazora – Kukujevci			
3	Pešić Adam		Rijeka
	Pešić Stjepan	1944.	Rijeka
	Pešić Marica		Rijeka
27	Bertić Marijan		Zagreb
33	Oskomić Manda	1938.	Zagreb
	Oskomić Luka		Murska Sobota
35	Đurić Petar		Sr. Mitrovica
41	Gajčević Luka	1948.	Sr. Mitrovica
43	Babić Petar		Rijeka
45	Kovačević Stjepan		Rijeka
57	Cupar Ljubica		Rijeka
4	Cirger Ana	1924.	Zagreb
	Cirger Marica		Zagreb
	Cirger Josip	1899.	Rovinj
	Cirger Amalija	1906.	Rovinj
6	Ivakić Ivica	1953.	Šid
	Ivakić Ana		Šid
8	Ivakić Marijan	1943.	Osijek
10	Horvat Ljubica	1951.	Bijeljina
14	Kraljević Antun	1943.	Petrovaradin
	Kraljević Marijan	1941.	Gibarac
20	Marošević Zlata	1957.	Zagreb
30	Kovačević Ilija	1925.	Osijek
	Kovačević Janja		Osijek
	Kovačević Josip	1951	Osijek
	Kovačević Slavica		Osijek
	Ružić Ana		Osijek
30	Kovačević Josip	1930.	Osijek
	Kovačević Marica		Osijek
	Kovačević Vera		
	Kovačević Branka		Osijek
42	Živanović Ivan		Osijek
	Živanović Vita	1924.	Osijek
	Živanović Marica	1948.	Osijek
50	Marić Ivan	1951.	Zagreb
Ukupno 35 osoba			

Kućni broj	PREZIME I IME	God. rođenja	Odselio u grad - zemlju
	Ulica Proleterska		
3	Pović Ružica	1954.	Šid
11	Marijanović Stjepan		Šid
	Marijanović Ivica	1947.	Šid-Zagreb
15	Kološnjaj Vladimir	1938.	Šid
	Kološnjaj Ana	1939.	Šid
	Kološnjaj Zvonimir	1961.	Šid
	Kološnjaj Miroslav	1963.	Šid
19	Belić Jovica		Srem. Mitrovica
21	Marinković Mata		Vukovar
23	Kolarić Ilija	1953.	Zagreb
	Kolarić Katica	1924.	Zagreb
	Kolarić Marica		Sot
	Kolarić Ivan		Rovinj
	Kolarić Gena		Australija
27	Đukić Ana		Kutina
	Đukić Josip		Kutina
37	Borković Marica		Priština
45	Živanović Petar		Zagreb
	Živanović Janja		Zagreb
	Živanović Zlata		Zagreb
	Živanović Antun		Zagreb
	Živanović Marija		Zagreb
51	Rora Slavko	1946.	?
47	Hunger Ž.?		Šid
8	Marinković Eva		Rijeka
10	Marošević Ivica		Zagreb
30	Anić Anica		Zagreb
38	Tomšić Sofija	1948.	Austrija
42	Folk Ivan	1952.	Rijeka
44	Lončar Stipa		Šid
56	Bajčić Ivan		Osijek
36	Medved Mile	1944.	Beograd, Amerika
14	Jurčević Mirko	1944.	Šid
	Ukupno 33 osobe		
	Ulica Vojvođanska		
5	Papulić Marija		Srem. Mitrovica
	Papulić Stajka		Srem. Mitrovica
	Ukupno: 2 osobe		

Kućni broj	PREZIME I IME	God. rođenja	Odselio u grad - zemlju
	Ulica Ljudevita Gaja		
5	Kovač Zlata		Vukovar
15	Brkić Mata		Beograd
	Brkić Ljubica		Beograd
19	Rajc Franja		Šid
	Rajc Jozefina		Šid
43	Anđelković Josip		Zagreb
53	Franjković Ivan		Rijeka
57	Lončar Stanko		Šid
61	Pažin Luka		Zadar
73	Cupar Martin		Rijeka
4	Šorgić Ljubica		Zagreb
6	Grgičević Marijan		Zagreb
10	Krstić Tadija		Šid-Njemačka
	Krstić Ana		Šid-Njemačka
	Krstić Tadija-mali		Šid Njemačka
12	Franjković Katica		Osijek
18	Tomić Ljubica		Osijek
	Tomić Nikola		Osijek
	Tomić Vita	1947. g.	Osijek
24	Vorgić (m)		Vukovar
34	Papulić (ž)		Zagreb
38	Anđelković (m)		Zagreb
	Ukupno: 22 osobe		
	Ulica Bosutska		
2	Filaković Rajko	1945.	Osijek, Njemačka
12	Vorgić Marko		Novi Sad
	Ukupno: 2 osobe		
	Ulica Srijemska		
4	Pešić Petar		Bikić dol
	Ukupno: 1 osoba		
	Ulica Pinkijeva		
4	Delalić Josip		Osijek
	Delalić Janja		Osijek
3	Štemer Antun	1899.	Njemačka
	Štemer Ana	1907.	Njemačka
27	Đurić Ivan	1948.	Vinkovci
29	Đurić Marko		Srem. Mitrovica

Kućni broj	PREZIME I IME	God. rođenja	Odselio u grad - zemlju
	Đurić Mitar	1948.	Australija
43	Grubić Vita	1943.	Osijek
2	Marošević Petar	1949.	Zagreb
	Marošević Krunoslav	1951.	Zagreb
38	Braunstajn Ljubica	1960.	Osijek
	Ukupno: 11 osoba		
	Ulica Oktobarska		
5	Kotolas Ružica	1944.	Vinkovci
13	Cvijanović Adam		Zagreb
3	Gajčević Amalija	1947.	Osijek
	Ukupno: 3 osobe		
	Ulica Republikanska		
7	Ivakić Ljubica	1955.	Ilok
15	Cikojević Anica	1952.	Split
31	Lipavić Petar	1947.	Australija
24	Kolarić Josip	1951.	Šid
	Kolarić Pava	1955.	Šid
	Kolarić Tomislav	1974.	Šid
42	Gajdašić Ljubica		Beograd
26	Gajdašić Marica	1947.	Osijek
	Ukupno: 8 osoba		
	Ulica Stjepana Radića		
3	Đuričić Damjan	1935.	Dubrovnik
9	Plemenitaš Josip		Rijeka
	Plemenitaš Štefica		Rijeka
	Plemenitaš Zlata	1947.	Rijeka
	Plemenitaš Nada	1951.	Rijeka
31	Korkutović Vinko		Beograd
33	Salitrežić Pavle	1949.	Srem. Mitrovica
26	Marošević Antun		Zagreb
34	Marošević Marko		Šid
60	Marijanović Mata		Vukovar
10	Filaković Štefanija	1949.	Njemačka
	Ukupno: 11 osoba		
	Ulica Matije Gupca		
5	Kovačević Josip	1934.	Požega
	Kovačević Ana	1931.	Bjelovar
7	Đurković Ilija	1946.	Njemačka

Kućni broj	PREZIME I IME	God. rođenja	Odselio u grad - zemlju
	Đurković Katica	1946.	Njemačka
	Đurković Melita	1973.	Njemačka
9	Filaković Zlata	1944.	Zagreb
	Filaković Eva	1946.	Zagreb
	Filaković Marko	1951.	Zagreb
	Filaković Stajka	1953.	Zagreb
11	Filaković Nikola	1926.	Rijeka
	Filaković Marija	1932.	Rijeka
33	Marošević Janja	1955.	Austrija
8	Kolarić Ljubica		Rijeka
32	Jemrić Šimun	1946.	Australija
	Jemrić Štefica	1948.	Australija
46	Šubarić Ljubica		Njemačka
48	Ivšić Nikola	1946.	Osijek, Njemačka
Ukupno: 17 osoba			
Ulica Fruškogorska			
9	Šubarić Zdenka	1952.	Zagreb
	Šubarić Đulijeta	1971.	Zagreb
17	Lizatović Ana		Osijek
	Lizatović Vera		Osijek
19	Ivšić Josip	1951.	Novi Sad
27	Litrić Cecilija	1948.	Osijek
	Litrić Branka	1951.	Osijek
33	Delalić Adam		Zemun
39	Franjić Nada	1945	Novi Sad
47	Jemrić Ivan		Rijeka
51	Franjković Stjepan	1947.	Zagreb
2	Kovačević Ivica		Novi Sad
4	Anđelković Antun	1945.	Beograd
16	Litrić Janja	1949.	Osijek, Beograd
24	Đurković Stjepan	1939.	Njemačka
	Đurković Ankica	1951.	Njemačka
	Đurković Zdenko	1973.	Njemačka
	Đurković Janja	1945.	Njemačka
28	Herceg Josip	1949.	Srijem. Mitrovica
	Herceg Marija	1954.	Srijem. Mitrovica
	Herceg Snežana	1971.	Srijem. Mitrovica
	Herceg Ivica	1975.	Srijem. Mitrovica
	Herceg Ivan	1944.	Tuzla
30	Stipić Lucija	1940.	Osijek, Čepin

Kućni broj	PREZIME I IME	God. rođenja	Odselio u grad - zemlju
	Stipić Marica	1944.	Njemačka
38	Jemrić Slavko	1951.	Šid
56	Jemrić Ivan		Rijeka
60	Paradžiković Janja	1964.	Osijek
62	Đunda Marinko	1949.	Šid
74	Šubarić Vita		Šid
	Šubarić Marica		Bačinci
	Ukupno: 31 osoba		

ISELJENO STANOVNIŠTVO OD 1945. DO 1975. IZ KUKUJEVACA

Red. broj	Ulica	Muških	Ženskih	Ukupno
1.	Vladimira Nazora	18	17	35
2.	Vojvođanska	-	2	2
3.	Bosutska	2	-	2
4.	Srijemska	1	-	1
5.	Proleterska	19	14	33
6.	Ljudevita Gaja	13	9	22
7.	JNA	-	-	-
8	Pinkijeva	7	4	11
9.	Dalmatinska	-	-	-
10.	Sarajevska	-	-	-
11.	Oktobarska	1	2	3
12.	Stjepana Radića	7	4	11
13.	Maksima Gorkog	-	-	-
14.	Savska	-	-	-
15.	Fruškogorska	14	17	31
16.	Augusta Šenoe	-	-	-
17.	Matije Gupca	6	11	17
18.	Republikanska	3	5	8
	UKUPNO	91	85	176

U gornjoj tablici su prikazani podaci do kojih se moglo doći, a mnogi su sigurno izostavljeni, te molimo za oprost.

Poneki od navedenih su se kasnije vratili u mjesto, ali su nažalost za vrijeme Domovinskog rata od 1991. do 1995. g. svi prognani, protjerani iz mjesta Kukujevci.

Gore navedeni stanovnici su mahom otišli dalje na školovanje i nisu se više vraćali u Kukujevce živjeti, već su samo dolazili u posjet svojima koji su ostali.

Jedan dio toga stanovništva je otišao na rad u druge gradove ili zemlje i tamo ostao živjeti.

Jedan manji dio ovog stanovništva se ipak vratio u selo.

Zemlje u koje su gore navedeni stanovnici otišli su:

- Austrija
- Njemačka
- Švicarska
- Švedska
- Nizozemska te
- Amerika i
- Australija.

Gradovi u koje su otišli gore navedeni stanovnici su:

- Šid
- Srijemska Mitrovica
- Vinkovci
- Vukovar
- Osijek
- Zagreb
- Rijeka
- Rovinj
- Kutina
- Novi Sad
- Petrovaradin
- Beograd
- Zemun
- Tuzla
- Požega
- Ilok i druga

POPIS STANOVNIŠTVA SELA KUKUJEVCI NA DAN 31. 12. 1977. g

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
	Ulica Vladimira Nazora – desna strana			
2	Državna zgrada – Zadružni dom			
4	Cirger Josip " r. Borković Amalija	Đura Antun	13. 06. 1899. 29. 03. 1906.	Erdevik Kukujevci
6	Ivakić Lazar Ivakić r. Lodomerski Katica	Stjepan Jakob	05. 04. 1929. 24. 10. 1929.	Kukujevci Kukujevci
6	Ivakić Stjepan Ivakić r. Vorgić Jasna Ivakić Krunoslav Ivakić r. Letko Ana	Lazar Antun Stjepan Ivan	09. 05. 1953. 18. 01. 1957. 06. 12. 1974. 12. 07. 1907.	Kukujevci Kukujevci Sr. Mitrovica Kukujevci
8	Ivakić Petar Ivakić r. Litrić Marija Ivakić Marinko Ivakić Vita Ivakić Marija Gajdašić Marija Đurić	Nikola Nikola Petar Petar Petar Marko	06. 01. 1922. 25. 11. 1923. 30. 09. 1943. 24. 03. 1953. 13. 10. 1959. 02. 07. 1902.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
10	Horvat Antal Horvat r. Mutavdžić Marija Horvat Zlatica Horvat Ljubica	Antal Josip Antal Antal	16. 04. 1930. 12. 04. 1934 16. 04. 1957	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
12.	Šubarić r. Gajdašić Emilija	Marko	26. 06. 1923.	Kukujevci
	Šubarić Marija	Lazar	14. 09. 1948.	Kukujevci
	Šubarić Stajka	Lazar	29. 02. 1952.	Kukujevci
14	Kraljević r. Cvijanović Marija	Adam	18. 09. 1921.	Kukujevci
14	Kraljević Pavle	Stjepan	24. 06. 1949.	Kukujevci
	Kraljević r. Živanović Kata	Adam	06. 04. 1948.	Kukujevci
14	Kraljević Antun	Stjepan	11. 06. 1943.	Kukujevci
16	Šubarić r. Nagy Ana	Đura	1910.	Kukujevci
	Šubarić Nikola	Pavle	01. 09. 1939.	
16	Šubarić Rajko	Pavle	02. 02. 1945.	Kukujevci
	Šubarić r. Lipavić Eva	Toma	08. 12. 1945.	Kukujevci
	Šubarić Damir	Rajko	24. 02. 1967.	Sr. Mitrovica
	Šubarić Davor	Rajko	24. 02. 1967.	Kukujevci
18	Molnar Vinko	Josip	29. 10. 1937.	St. Bingula
	Molnar r. Nenadić Anđa	Stjepan	24. 08. 1939.	Vinjani Gornji-Posušje
	Molnar Zdenka	Vinko	22. 01. 1961.	St. Bingula
	Molnar Nevenka	Vinko	18. 04. 1965.	St. Bingula
20	Marošević Stjepan	Josip	27. 11. 1938.	Kukujevci
	Marošević r. Vorgić Janja	Antun	03. 08. 1938.	Kukujevci
	Marošević Zlata	Stjepan	12. 11. 1957.	Kukujevci
	Živanović r.Oskomić Amalija	Marijan	1900.	Kukujevci
	Ulica Vladimira Nazora – desna strana			
22	Oskomić Marija	Tona	22. 01. 1922.	Kukujevci
24	Oskomić Antun			Kukujevci
	Oskomić Ruža			Kukujevci
26	Gajčević Damjan	Mitar		Kukujevci
	Gajčević r. Maroćšević Ana	Luka		Kukujevci
	Gajčević Marija	Damjan	13. 09. 1953	Kukujevci
28	Kovačević Manda	Martin	26. 08. 1910.	Kukujevci
30	Kovačević Luka	Ivan	11. 11. 1927.	Kukujevci
	Kovačević r. Šubarić Đenka	Adam	21. 08. 1928.	Kukujevci
	Kovačević Marko	Luka	06. 08. 1950.	Kukujevci
	Kovačević r.SmiljanićSlavica	Milivoj	21. 08. 1954.	Kukujevci
	Kovačević Marijana	Marko	24. 08. 1974.	Sr. Mitrovica
	Kovačević r.Franjković Marija	Luka	10. 09. 1898.	Kukujevci
32	Anđelković Nikola	Mata	12. 05. 1923.	Kukujevci
	Anđelković r. Flanjak Ana	Antun	26. 12. 1928.	Podgrađe
	Anđelković Stjepan	Nikola		Kukujevci
34	Grepo Đura	Marijan	13. 12. 1927.	Kukujevci
	Grepo r. Oskomić Slavica	Petar	22. 02. 1931.	Kukujevci
	Grepo Đura	Đura	22. 06. 1954.	Kukujevci
36	Kraljević Marko	Marijan	02. 07. 1911.	Kukujevci
	Kraljević r. Tomić Kata	Petar	18. 02. 1914.	Kukujevci
	Kraljević Marijan	Marko	01. 09. 1938.	Kukujevci
	Kraljević r. Gajčević Genoveva	Nikola	19. 03. 1944.	Kukujevci
	Kraljević Katica	Marijan	29. 09. 1962.	Kukujevci
	Kraljević Marko	Marijan	29. 04. 1969.	Sr. Mitrovica

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
38	Filaković Nikola Filaković r. Braunštajn Katica Filaković Petar	Mata Josip Nikola	10. 08. 1928. 18. 08. 1925. 26. 11. 1955.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci
40	Oskomić Nikola Oskomić r.Kovačević Agica Oskomić Stjepan Oskomić r. Kovandžić Ljubica Tomić r. Oskomić Marija	Stjepan Marko Nikola Ivan Marijan	14. 06. 1940. 05. 05. 1943. 02. 04. 1969. 13. 10. 1913. 05. 08. 1906.	Kukujevci Kukujevci Sr. Mitrovica Kukujevci Kukujevci
42	Živanović Stjepan	Ivan	16. 08. 1920.	Kukujevci
44	Franjković Vinko Franjković r. Vorgić Marija Franjković Marijan Franjković Sofija	Marijan Stjepan Vinko Stjepan	22. 11. 1934. 07. 05. 1935. 19. 08. 1962. 03. 11. 1899.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
46	Kovačević Petar Kovačević Ana Kovačević Kovačević	Andrija Petar Petar		Kukujevci Kukujevci
	Ulica Vladimira Nazora – desna strana			
	Građevinsko zemljište – Kovačević Petra			
50	Marić Pavle Marić r. Pavičić Anka Marić Ivan Marić Josip	Boško Petar Pavle Pavle	09. 04. 1928. 25. 03. 1927. 18. 12. 1951. 28. 02. 1956.	Dabrica-Stolac BiH Baričevac-D.Lapac Kukujevci Kukujevci
52	Obradović Ivan Obradović r. Puljić Vida Obradović Ivica Obradović Marica	Nikola Marijan Ivan Ivan	20. 11. 1926. 01. 12. 1924. 21. 08. 1957. 08. 03. 1962.	Brštanik-Stolac, BiH Kamena-Nevesinje . BiH Kukujevci Kukujevci
54	Građevinsko zemljište – Tomšić Mare			
56	Građevinsko zemljište – Oskomić Đure			
58	Građevinsko zemljište – Kovačević Ane			
60	Građevinsko zemljište – Kovačević Petra			
62	Ivanković Marijan Ivanković r. Lizatović Matija Ivanković Dinko	Stjepan Mate Marijan	10. 07. 1910. 15. 02. 1911. 13. 08. 1952.	Krstatica- Imotski Krstatica- Imotski Kukujevci
	Ulica Vladimira Nazora – lijeva strana			
1	Zgrada Hrvatskog doma			
3	Bičanić Milan	Ivan	03.05.1947.	Vladisovo, Nova Gradiška
5	Pešić Kata	Ivan	06.12.1920.	Kukujevci
7	Cvijanović Hermina	Lovro	13.12.1910.	Vašica
9	Cvijanović Antun Cvijanović r. Mijatović Zlatica Cvijanović Ljubica Cvijanović Slavica Cvijanović Antun	Adam Pavao Antun Antun Antun	08.04.1938. 31.08.1943. 14.11.1965. 21.07.1969. 14.09.1971.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Sr. Mitrovica Kukujevci
11	Cvijanović Josip	Andrija	26.02.1893.	Kukujevci

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
13	Cvijanović Marijan	Antun	09.11.1933.	Kukujevci
	Cvijanović r. Marošević Zlatica	Ivan	09.12.1934.	Kukujevci
	Cvijanović Adam	Marijan	08.06.1959.	Kukujevci
15	Bertić Marijan	Josip	02.08.1930.	Kukujevci
	Bertić r. Fialković Vita	Marko	08.10.1931.	Kukujevci
	Bertić Ljubica	Marijan	06.01.1960.	Kukujevci
	Bertić Ana	Marijan	26.02.1966.	Kukujevci
17	Marošević Antun	Franja	17.01.1910.	Kukujevci
	Marošević r. Tomić Stajka	Petar	20.05.1911.	Kukujevci
	Marošević Ivan	Antun	24.08.1952.	Kukujevci
19	Zgrada – Zdravstvena stanica, lijeva strana zgrade			
19	Delalić Josip	Ivan	06.09.1940.	Kukujevci
	Delalić r. Borković Vukosava	Branko	06.09.1940.	Brezik, BiH
	Delalić Dubravka	Josip	18.05.1962.	Kukujevci
	Delalić Jadranka	Josip	06.05.1964.	Kukujevci
21	Gajčević Mitar	Ivan	03.04.1904.	Kukujevci
	Gajčević r.Kovačević Marija	Damljan	19.08.1907.	Kukujevci
23	Odžić Žarko	Todor	02.07.1926.	Bačinci
	Odžić r. Jekić Nada	Dimitrije	16.03.1926.	D.Petrovci-Ruma
	Odžić Milan	Žarko	01.11.1950.	Kukujevci
	Odžić Danica	Žarko	11.11.1951.	Kukujevci
	Odžić Dušica	Žarko	23.04.1955.	Kukujevci
	Odžić Jovan	Žarko	10.02.1958.	Kukujevci
	Odžić r. Radosavljević Danica		1900.	Martinci
25	Šerfezi Ivan	Josip	05.08.1908.	Bijeljina, BiH
	Šerfezi r. Kekin Katica	Mato	25.11.1909.	Bijeljina, BiH
	Ulica Vladimira Nazora – lijeva strana			
25	Šerfezi Pavle	Ivan	10. 11. 1933.	Bijeljina, BiH
	Šerfezi r. Štefek Eržika	Marcika	10. 04. 1936.	Bijeljina, BiH
	Šerfezi Ivan	Pavle	21. 07. 1958.	Bijeljina, BiH
	Šerfezi Danijela	Pavle	01. 02. 1964.	Kukujevci
	Šerfezi Petar	Pavle	27. 12. 1965.	Kukujevci
	Šerfezi Jasminka	Pavle	23. 04. 1956.	Bijeljina, BiH
27	Nenastanjena kuća pokoj. Bertić Ivke			
29	Franjković r.Filaković Jela	Mata	21. 09. 1911.	Kukujevci
29	Filaković r. Franjković Marija	Živko	21. 05. 1938.	Kukujevci
	Filaković Zlata	Stjepan	12. 02. 1960.	Kukujevci
	Filaković Josip	Stjepan	14. 03. 1963.	Sr. Mitrovica
31	Franjković Ilija	Pavle	24. 05. 1905.	Kukujevci
	Franjković r.Franjković Đenka	Mata	10. 02. 1905.	Kukujevci
33	Oskomić Đura	Nikola	19. 04. 1936.	Kukujevci
	Oskomić r. Šorgić Zlata	Mitar	20. 08. 1936.	Kukujevci
	Oskomić r.Marošević Emilija		22. 04. 1913.	Kukujevci
35	Đurić Nikola	Petar	10. 09. 1902.	Kukujevci
	Bilić Ivanka	Marijan	20. 07. 1918.	Studenci
37	Petrović r. Ripić Kata	Pavle	18. 10. 1900.	M. Vašica

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
39	Gajčević Mata Gajčević Marijan Gajčević r. Salitrežić Zlata Gajčević Marica	Ivan Mata Stjepan Marijan	06. 02. 1900. 20. 03. 1934. 20. 10. 1939. 26. 08. 1958.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
41	Gajčević Petar Gajčević r. Tikvić Jelica Gajčević Stjepan Gajčević Ljubica	Stjepan Filip Petar Petar	29. 09. 1934. 12. 05. 1935. 12. 07. 1967. 27. 08. 1968.	Kukujevci D.Lanište-Brčko, BiH Sr. Mitrovica Kukujevci
43	Babić r. Šakić Mara Babić Mila	Mata Sebastijan	19. 01. 1896. 11. 10. 1927.	Studenci Studenci
45	Nenastanjena kuća pokojn . Kovačević Petra Š.			
47	Gajčević Stjepan Gajčević r.Papulić Marija	Ivan Adam	08. 04. 1908. 30. 11. 1912.	Kukujevci Kukujevci
49	Nenastanjena kuća Kraljević Marka			
51	Bašča Kovačević Ivana			
53	Dodig Dragan Dodig r. Anić Dragica Dodig Ivan Dodig Marija Anić r. Parlić Mara	Vice Ante Dragan Dragan Petar	24. 08. 1932. 06. 09. 1938. 06. 08. 1957. 12. 06. 1963. 08. 12. 1905.	Prolog-Ljubuški Slivno-Imotski Kukujevci Kukujevci Slivno
55	Grepo Đuro Grepo r. Mikrut Dragica Grepo Ivan Grepo Katica	Ivan Martin Đura Đura	1932. 12. 12. 1930. 27. 09. 1958. 16. 06. 1965.	Kukujevci Slivno-Imotski Kukujevci Kukujevci
57	Nenastanjena kuća Cupar Ljubice			
59	Građevinsko zemljište Gajčević Stjepana			
61	Građevinsko zemljište Gajčević Mate			
63	Građevinsko zemljište Marošević Stjepana			
	Republikanska ulica – desna strana			
2	Kolarić Štefanija	Šimun	10. 01. 1911.	Kukujevci
4	Rukavina Danica Rukavina Gojimir Rukavina Željka	Gojko Đuro Đuro	14. 04. 1939. 13. 10. 1958. 16. 03. 1964.	Stepanovićevo Novi Sad Novi Sad
6	Đurić Marijan Đurić r. Jemrić Ana Đurić Ivica	Nikola Rajko Marijan	19. 01. 1926. 08. 09. 1928. 07. 07. 1955.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci
8	Građevinsko zemljište Živanović Luke			
10	Građevinsko zemljište Živanović Milke			
12	Živanović Marko Živanović Stajka Živanović Petar Živanović Nikola	Nikola Nikola Marko Marko	08. 09. 1928. 25. 10. 1923. 29. 06. 1948. 01. 05. 1954.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
14	Tole Božo Tole Šima Tole Mile Alilović r. Lugonja Mara	Stjepan Ivan Božo Mija	15. 08. 1930. 07. 07. 1931. 27. 12. 1954. 23. 11. 1900.	Ljuti Dolac-Lištica BiH Biograci, BiH Erdevik Lištica, BiH

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
16	Babčanović Amalija	Mija	22. 10. 1895.	Kukujevci
	Babčanović Živka	Nikola	25. 06. 1900.	Kukujevci
	Šuvaković r.Babčanović Vita	Nikola	27. 01. 1915.	Kukujevci
18	Lončar Ana	Đuro	08. 05. 1920.	Debrica-Stolac
	Lončar r. Mustapić Lucija	Boža	15. 06. 1895.	Stolac
20	Petrović r.Babčanović Marija	Marko	19. 05. 1910.	Kukujevci
	Petrović Manda	Ivan	07. 02. 1932.	Lipovac
	Babčanović Adika	Marko	25. 06. 1925.	Kukujevci
22	Vorgić Antun	Marijan	09. 06. 1934.	Kukujevci
	Vorgić r. Cvijanović Ana	Stjepan	13. 07. 1936.	Kukujevci
	Vorgić Luka	Antun	08. 11. 1952.	Kukujevci
	Vorgić r. Marić Ljubica	Stanko	05. 04. 1952.	Kukujevci
	Vorgić Željko	Luka	08. 12. 1973.	Sr. Mitrovica
24	Kolarić Marijan	Toma	01. 04. 1923.	Kukujevci
	Kolarić r. Grgičević Anka	Slavko	23. 11. 1924.	Kukujevci
	Kolarić Josip	Marijan	25. 10. 1951.	Kukujevci
	Kolarić Pava	Ivan	29. 01. 1955.	Stjepan Krst,Stolac
	Kolarić Tomislav	Josip	26. 06. 1976.	Sr. Mitrovica
	Kolarić Toma	Josip	10. 02. 1903.	Kukujevci
26	Gajdašić Martin	Marko	25. 07. 1924.	Kukujevci
	Gajdašić r.Marošević Zlatica	Pavle	01. 05. 1923.	Kukujevci
	Gajdašić Marko	Martin	26. 03. 1943	Kukujevci
	Gajdašić r. Marić Ana	Stanko	30. 04. 1954.	Kukujevci
	Gajdašić Marijana	Marko	09. 04. 1974.	Sr. Mitrovica
	Gajdašić Zlata		13. 02. 1972.	Sr. Mitrovica
28	Voćnjak Kovačević Marka			
30	Građevinsko zemljište Živanović			
32	Lodomerski Jakob	Jakob	03. 12. 1926.	Kukujevci
	Lodomerski r.Živanović Mileva	Milinko	06. 06. 1941.	Čačak
	Lodomerski Ljubica	Jakob	14. 10. 1965.	Sr. Mitrovica
	Lodomerski Snježana	Jakob	05. 06. 1971.	Sr. Mitrovica
34	Ivakić Josip	Marijan	21. 03. 1905.	Kukujevci
	Ivakić Mata	Josip	27. 05. 1927.	Kukujevci
	Ivakić Ramiza	Gano	28. 10. 1940.	Modrića, BiH
	Ivakić Jasna	Mata	27. 03. 1963.	Sr. Mitrovica
	Ivakić Vesna	Mata	10. 05. 1965.	Sr. Mitrovica
36	Pešić Mata	Adam	01. 04. 1925.	Kukujevci
	Pešić r.Ivakić Anica	Luka	26. 02. 1931.	Kukujevci
	Pešić Marijan			
	Pešić Ivica	Mata	11. 03. 1955.	Kukujevci
	Pešić Vita	Mata	1952.	Kukujevci
38	Gajdašić Mija	Martin	1921.	Kukujevci
	Gajdašić r.Gajčević Ljubica	Josip	24. 01. 1924.	Kukujevci
	Gajdašić Vinko	Mija	16. 05. 1951.	Kukujevci
	Gajdašić Marija	Luka	23. 11. 1953.	Kukujevci
	Gajdašić Marko	Vinko	28. 06. 1974.	Sr. Mitrovica
40	Krstić Franciska	Toma	12. 06. 1908.	Kukujevci
	Krstić Ivan	Mata	01. 09. 1936.	Kukujevci
	Krstić r.Gajdašić Manda	Martin	02. 04. 1931.	Kukujevci
	Krstić Marijan	Ivan	03. 10. 1963.	Kukujevci

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
42	Gajdašić Marijan	Mija	01. 02. 1910.	Kukujevci
	Gajdašić r.Franjković Amalija	Živko	17. 08. 1917.	Kukujevci
	Gajdašić Antun	Marijan	17. 10. 1946.	Kukujevci
	Gajdašić r.Franjković Vita	Živko	15. 10. 1947.	Kukujevci
	Gajdašić Marijan	Antun	15. 09. 1969.	Sr. Mitrovica
	Gajdašić Željko	Antun	04. 03. 1973.	Kukujevci
44	Živanović Nikola	Pavle	11. 12 1906.	Kukujevci
	Živanović r.Bertić Ana	Andrija	01. 02. 1909.	Vašica
46	Ivakić Živko	Stjepan	08. 08. 1919.	Kukujevci
	Ivakić r. Rakocija Mara	Đura	19. 04. 1920.	Slunj
	Latković r. Ivakić Vita	Živko	09. 10. 1949.	Kukujevci
	Ivakić Ljubica	Živko	01. 01. 1957.	Kukujevci
	Republikanska ulica – lijeva strana			
1	Kolak r. Bandić Iva	Nikola	18. 03. 1897.	Drinovci-Grude
3	Pejković Mara	Jerko	01. 07. 1913.	Žeževica-Makarska
5	Maroševićr.Bošnjak Živka	Petar	02. 10. 1909.	Kukujevci
	Marošević Petar	Luka	12. 04. 1943.	Kukujevci
	Marošević r.Popović Zorka	Jakob	10. 06. 1944.	Čelebić, BiH
	Marošević Ljubica	Petar	14. 03. 1969.	Kukujevci
7	Ivakić Đura	Luka	04. 02. 1929.	Kukujevci
	Ivakić r.Hrnjkaš Jela	Ivan	02. 04. 1927.	Odžak, BiH
	Ivakić Ljubica	Đura	17. 06. 1955.	Kukujevci
	Ivakić Dragan	Đura	07. 02. 1958.	Zagreb
	Ivakić Ružica	Đura	17. 09. 1959.	Zagreb
	Ivakić Milan	Đura	05. 05. 1964	Kukujevci
9	Živanović Luka	Ivan	05. 05. 1918.	Kukujevci
	Živanović r. Litrić Vita	Vinko	12. 09. 1918.	Kukujevci
	Živanović Adam	Luka	12. 11. 1946.	Kukujevci
	Živanović r.Gajčević Apolonija	Fabijan	27. 08. 1895.	Kukujevc
11	Rakocija Petar	Jure	31. 05. 1925.	Tatar Varoš-Slunj
	Rakocija r. Jurčić Marija	Ivan	03. 06. 1932.	Tatar Varoš-Slunj
	Rakocija Zorka	Jure	27. 05. 1926.	Tatar Varoš-Slunj
	Rakocija Barbara	Petar	29. 04. 1955.	Tatar Varoš-Slunj
	Rakocija Aba	Petar	27. 03. 1957.	Tatar Varoš-Slunj
	Rakocija Josip	Petar	03. 09. 1959.	Tatar Varoš-Slunj
13	Marošević Josip	Stjepan	10. 09. 1919.	Kukujevci
	Marošević r.Živanović Ana	Mata	10. 06. 1921.	Kukujevci
	Marošević Marijan	Josip	24. 07. 1948.	Kukujevci
	Marošević r.Gajbašić Ljubica	Nikola	23. 06. 1955.	Kukujevci
	Marošević Ankica	Marijan	10. 06. 1974.	Kukujevci
	Marošević r.OskomićManda	Marijan	19. 02. 1904.	Kukujevci
15	Cikojević r.Živanović Marica	Filip	11. 09. 1917.	Kukujevci
	Cikojević Ankica	Ilija	04. 02. 1952.	Kukujevci
17	Živanović r. Šarčević Ana	Stjepan	02. 01. 1928.	Antin-Vinkovci
	Živanović Stjepan	Adam	05. 12. 1954.	Kukujevci
19	Đurić Stjepan	Filip	11. 09. 1935.	Kukujevci
	Đurić r. Bertić Ana	Josip	16. 05. 1940.	Kukujevci
	Đurić Marijan	Stjepan	26. 01. 1959.	Kukujevci
	Đurić Zlata	Stjepan	14. 02. 1963.	Kukujevci
	Đurić Marica	Stjepan	20. 02. 1967.	Kukujevci
	Đurić Filip	Stjepan	30. 04. 1904.	Kukujevci
	Đurić r.Đurković Ana	Blaž	05. 10. 1905.	Kukujevci

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
21	Gajdašić r. Vorgić Jela	Marko	11. 04. 1916.	Kukujevci
	Gajdarić Luka	Petar	18. 08. 1943.	Kukujevci
	Gajdašić r.Kraljević Amalija	Marko	29. 02. 1948.	Kukujevci
	Gajdašić Slavica	Luka	04. 01. 1972.	Kukujevci
23	Gajdašić Luka	Ilija	1914.	Kukujevci
25	Gajdašić r.Čorak Ruža	Filp	10. 09. 1909.	Adaševci
	Gajdašić Dimitrije	Mata	26. 09. 1936.	Kukujevci
	Gajdašić r.Rimac Ivka	Vlada	17. 06. 1937.	Čelebić, BiH
	Gajdašić Stjepan	Andrija	07. 12. 1967.	Kukujevci
	Gajdašić Katarina	Dimitrije	19. 08. 1969.	Kukujevci
	Gajdašić Antun	Mata	03. 01. 1951.	Kukujevci
27	Gajdašić Petar	Marko	16. 09. 1926.	Kukujevci
	Gajdašić r.Špoljar Kata	Toma	07. 08. 1925.	Kukujevci
	Gajdašić r.Gazibarić Stajka	Nikola	09. 06. 1904.	Kukujevci
	Gajdašić Nikola	Petar	24. 09. 1950.	Kukujevci
	Gajdašić r.Mikinac Katica	Ivan	21. 09. 1952.	Apševci
29	Salitrežić Nikola	Rajko	28. 08. 1930.	Kukujevci
	Salitrežić r.Gajčević Vita	Nikola	07. 03. 1930.	Kukujevci
	Salitrežić Josip	Nikola	17. 03. 1957.	Kukujevci
	Salitrežić Ivica	Nikola	24. 06. 1960.	Kukujevci
31	Lipavić Toma	Marijan	21. 12. 1908.	Kukujevci
	Lipavić r.Ključek Bojka	Mihajlo	03. 01. 1924.	Višnjićevo
	Lipavić Petar	Toma	08. 09. 1949.	Kukujevci
	Lipavić Josip	Toma	03. 07. 1947.	Kukujevci
	Lipavić r.Kukučka Anka	Jeno	13. 12. 1949.	Lug – Beočin
	Lipavić Jasna	Josip	18. 01. 1969.	Sr. Mitrovica
33	Borković Nikola	Pavle	18. 10. 1930.	Kukujevci
	Borković r.Ivakić Marica	Anka	10. 09. 1933.	Kukujevci
	Borković Janja	Nikola	09. 05. 1955.	Kukujevci
	Borković Štefica	Nikola	04. 05 .1956.	Kukujevci
	Borković Ljubica	Nikola	20. 01. 1959.	Kukujevci
	Borković Luka	Nikola	10. 09. 1953.	Kukujevci
	Borković r. Budeš Luca	Toma	23. 09. 1953.	Bešpelj – Jajce
35	Marinković Marijan	Mata	23. 07. 1942.	Kukujevci
	Marinković r. Marošević Janja	Marijan	15. 02. 1950.	Kukujevci
	Marinković Ivica	Marijan	27. 01. 1971.	Sr. Mitrovica
	Marinković Željko	Marijan	15. 08. 1972.	Sr. Mitrovica
37	Gajdašić Eva	Josip	19. 12. 1891.	Kukujevci
39	Marić Marko	Vidoje	24. 04. 1916.	Stolac, BiH
	Marić r. Sertić Milka	Leopold	10. 02. 1915.	Korenica
	Marić Milan	Marko	27. 09. 1949.	Kukujevci
	Marić r. Đukić Vita	Marko	07. 07. 1955.	Kukujevci
	Marić Marko	Marko	01. 11. 1954.	Kukujevci
	Marić Ana	Milan	03. 05. 1974.	Kukujevci
41	Ivakić Marijan	Mata	04. 03. 1927.	Kukujevci
	Ivakić r. Šubarić Vita	Mata	01. 01. 1933.	Kukujevci
	Ivakić Ana	Marijan	03. 02. 1956.	Kukujevci
43	Prenjković Šimun	Luka	11. 04. 1925.	Gor.Stubla-Vitina Kosovo
	Prenjković r. Rakocija Kata	Đura	1935.	Tatar Varoš-Slunj
	Prenjković Marko	Šimun	21. 07. 1957.	Sr. Mitrovica
	Prenjković Antun	Šimun	06. 06. 1959.	Kukujevci
	Prenjković Đura	Šimun	25. 09. 1960.	Kukujevci

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
45	Gajdašić Antun Gajdašić r. Ivšić Zlata Gajdašić Marijan Gajdašić Branko Gajdašić r.Kolarić Eva Gajdašić r.Matošević Ana	Josip Josip Antun Antun Josip Filip	01. 03. 1926. 01. 11. 1936. 21. 11. 1952. 17. 02. 1965. 19. 12. 1891. 24. 03. 1903.	Kukujevci Kukujevci Vinkovci Kukujevci Kukujevci Vašica
47	Građevinsko zemljište Marić Pavla			
49	Marić Stanko Marić r. Grepo Ana	Vidoje Marijan	09. 09. 1922. 17. 02. 1929.	Stolac, BiH Kukujevci
51	Franjković Antun Franjković r.Marijanović Ana Franjković Željka Franjković Damir	Marko Marijan Antun Antun	10. 08. 1947. 22. 07. 1949. 18. 11. 1969. 15. 07. 1973.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
53	Cupar Ivan Cupar Paulina Cupar Stjepan Cupar Ivica	Martin Franja Ivan Ivan	22. 07. 1922. 28. 02. 1928. 07. 10. 1955. 08. 05. 1958.	Voća Gornja-Ivanec Voća Gornja-Ivanec Kukujevci Kukujevci
Ulica Jugoslavenske narodne armije (JNA) - Lijeva strana				
1	Državna zgrada – Osnovna škola			
3	Rimokatolička župna crkva PRESVETOG TROJSTVA			
5	Rimokatolički župni dvor			
5	Masnić Petar	Ivan	06. 09. 1902.	Glavica-Sinj
Ulica JNA – desna strana				
2	Špoljar Franja Špoljar r. Žebić Manda Špoljar r.Marinković Eva	Tomo Andrija Mitar	16. 01. 1929. 30. 10. 1933. 11. 12. 1903.	Kukujevci Gibarac Kukujevci
4	Marošević Đura Marošević r. Bertić Ljubica Marošević Josip Marošević Marko Marošević r.Jakšić Angelina	Josip Josip Đura Đura Mitar	23. 11. 1933. 23. 10. 1934. 01. 10. 1952. 01. 06. 1956. 19. 05. 1907	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Adaševci
6	Marošević r.Gajdašić Lucija	Filip	15. 04. 1904.	Kukujevci
8	Marošević Ivan Marošević r.Salitrežić Manda Marošević Eva Marošević r.Delalić Eva	Lazar Petar Ivan Josip	27. 08. 1932. 03. 04. 1931. 08. 12. 1959. 20. 12. 1898.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
10	Državna zgrada – Vatrogasni dom			
12	Državna zgrada – Osnovna škola (Gimnazija)			
14	Marošević Šimun Marošević r. Bertić Živka	Damjan Antun	18. 10. 1909. 18. 11. 1908.	Kukujevci Kukujevci
Stjepana Radića ulica – lijeva strana				
1	Plemenitaš Mata Plemenitaš r.Đuričić Vita Plemenitaš Mata Plemenitaš r.Cvrković Janja Plemenitaš Ivica Plemenitaš Marica	Antun Nikola Mata Adam Mata Mata	06. 12. 1919. 01. 11. 1920. 09. 02. 1945. 11. 11. 1946. 20. 02. 1971. 11. 01. 1974.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Sr. Mitrovica Sr. Mitrovica

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
3	Đuričić Stjepan	Damjan	14. 12. 1910.	Kukujevci
	Đuričić r. Ivšić Anastazija	Josip	17. 05. 1911.	Kukujevci
5	Đuričić Nikola	Damjan	27. 10. 1901.	Kukujevci
	Đuričić r.Živanović Elizabeta	Petar	01. 01. 1900.	Kukujevci
7	Anđelković Martin			
	Anđelković r.Đuričić Marica	Mata	11. 11. 1925.	Kukujevci
	Anđelković Stjepan	Marijan	29. 04. 1923.	Kukujevci
	Anđelković r.MeseljevićVesna	Martin	31. 01. 1953.	Kukujevci
	Anđelković Željko	Ivan	16. 06. 1955.	Apševci
	Anđelković m	Stjepan	28. 10. 1974.	Sr. Mitrovica
	Anđelković ž			
9	Plemenitaš r.Filaković Eva	Mata	14. 04. 1900.	Kukujevci
11	Nenastanjena kuća – pok. Salitrežić Mare			
13	Salitrežić Stjepan	Rajko	16. 10. 1927.	Kukujevci
	Salitrežić r. Ivšić Ljubica	Pavle	02. 01. 1929.	Kukujevci
	Salitrežić Josip	Stjepan	22. 10. 1955.	Kukujevci
	Salitrežić Zlata	Stjepan	16. 02. 1960.	Kukujevci
	Salitrežić Marija	Stjepan	12. 10. 1963.	Kukujevci
	Vorgić r.Salitrežić Živka	Petar	14. 09. 1896.	Kukujevci
15 i 17	KrstićAndrija	Petar	29. 11. 1931.	Kukujevci
	Krstić r.GajčevićStajka	Mata	03. 03. 1932.	Kukujevci
	Krstić Petar	Andrija	23. 03. 1954.	Kukujevci
	Krstić r.Anđelković Ana	Ivan	08. 02. 1912.	Kukujevci
19	Marošević Marica	Mata	05. 10. 1925.	Kukujevci
21	Đurić Katica	Marko	1902.	Ilača
23	Marošević Mata	Ilija	18. 02. 1903.	Kukujevci
	Marošević r.Šimić Živka	Ivan	06. 03. 1908.	Kukujevci
	Marošević Nikola	Mata	04. 08. 1924.	Kukujevci
	Marošević r.Ivšić Mara	Josip	12. 02. 1925.	Kukujevci
	Marošević Josip	Nikola	18. 10. 1949.	Kukujevci
	Marošević r.MarinkovićManda	Ilija	05. 06. 1950.	Kukujevci
	Marošević Antun	Nikola	12. 01. 1947.	Kukujevci
25	Krstić Ivan	Marko	26. 11. 1919.	Kukujevci
	Krstić r.Krstić Karolina	Živko	20. 12. 1923.	Kukujevci
27	Građevinsko zemljište – Marošević Mitra			
29	Građevinsko zemljište – Marošević Josipa			
31	Korkutović Mata	Antun	23. 02. 1914.	Kukujevci
	Korkutović r. Paradžiković Mara	Luka	20. 07. 1912.	Kukujevci
	Korkutović Vinko	Mata	09. 09. 1946.	Kukujevci
33	Salitrežić Stjepan	Pavle	18. 08. 1909.	Kukujevci
	Salitrežić Anđelković Kata	Ivan	15. 03. 1915.	Kukujevci
	Salitrežić Ivan	Stjepan	25. 08. 1954.	Kukujevci
	Salitrežić r.Litrić Mara	Marijan	21. 08. 1953.	Kukujevci
35	Salitrežić Petar	Pavle	21. 05. 1906.	Kukujevci
	Salitrežić r.Marinković Ana	Ivan	13. 01. 1907.	Kukujevci
	Salitrežić Josip	Petar	29. 10. 1933.	Kukujevci
	Salitrežić r.Delalić Ljubica	Ilija	23. 02. 1939.	Kukujevci
	Salitrežić Josip	Josip	27. 01. 1961.	Kukujevci
	Salitrežić Luka	Josip	05. 10. 1966.	Kukujevci
37	Ivšić Josip	Ilija	18. 03. 1922.	Kukujevci
	Ivšić r. Borković Marija	Martin	26. 09. 1918.	Kukujevci

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
39	Pešić r. Đuretković Kata	Ivan	29. 09. 1898.	Kukujevci
39	Đuretković Luka Đuretković r.Majer Zorka	Ivan Antun	18. 10. 1907. 09. 10. 1903.	Kukujevci Bašai-Kikinda
41	Pripuzović Ilija Pripuzović r.Šakić Mara Pripuzović Ilija Šakić r.Vuković Mara	Luka Ante Ilija Ilija	11. 07. 1938. 11. 09. 1937. 19. 06. 1962. 14. 08. 1895.	Kukujevci Studenci-Imotski Kukujevci Studenci-Imotski
43	Marošević Nikola Marošević r.Cvrković Katica Marošević Mata Marošević r.Borković Hermina Marošević Marija Marošević Nikola	Mata Stjepan Nikola Mitar Mata Mata	29. 03. 1926. 03. 02. 1930. 01. 09. 1948. 15. 09. 1951. 01. 05. 1969. 13. 07. 1972.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Sr. Mitrovica Sr. Mitrovica
45	Nenaseljena kuća – Vlašić Bože			
47	Ćurić Stjepan Ćurić r.Grgičević Katica	Franja Marko	20. 08. 1919. 14. 03. 1921.	Kukujevci Kukujevci
49	Pripuzović r. Horvat Vita Pripuzović Ana Pripuzović Marija	Josip Luka Rajko	13. 03. 1907. 01. 02. 1961.	Morović Kukujevci Sr. Mitrovica
51	Šakić Ante Šakić r. Majić Dragica Šakić Snežana	Ante Ivan Ante	07. 09. 1925. 25. 05. 1926. 12. 06. 1953.	Studenci-Imotski Drinovci-Ljubuški Beograd
53	Pripuzović Marijan Pripuzović Ana Pripuzović Marijan Gambašić Stjepan	Luka Andrija Marijan Ilija	11. 06. 1933. 26. 12. 1929. 25. 02. 1961. 12. 10. 1950.	Kukujevci Kukujevci Sr. Mitrovica Sr. Mitrovica
55	Građevinsko zemljište – Marošević Mitra			
57	Građevinsko zemljište – Marošević Adama			
59	Građevinsko zemljište – Plemenitaš Vinka			
61	Građevinsko zemljište – Plemenitaš Marijana			
63	Građevinsko zemljište – Marošević Stjepana			
65	Stipić Josip Stipić r. Dodig Ana Stipić Ivica Stipić Josip	Živan Vice Josip Josip	01. 04. 1939. 25. 05. 1934. 21. 03. 1962. 03. 12. 1964.	Kukujevci Ljubuški, BiH Kukujevci Kukujevci
67	Građevinsko zemljište – Stipić Živana			
69	Građevinsko zemljište – Marošević Luce			
71	Građevinsko zemljište – Marošević L. Ivice			
73	Đakulović Nikola Đakulović r. Jurčević Mila Đakulović Zvonko Đakulović Gordana	Josip Jakov Nikola Nikola	12. 12. 1927. 16. 02. 1928. 26. 11. 1958. 12. 04. 1960.	Ervenik – Knin Studenci – Imotski Sr. Mitrovica Sr. Mitrovica
	Stjepana Radića ulica – desna strana			
2	Markić r.Paradžiković Mara	Petar		Kukujevci
2	Švager Ivan Švager Katica			Kukujevci Kukujevci

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
4	Marošević Ivica Marošević r.Kotolas Slavica	Ivan Marija	15. 04. 1916. 29. 01. 1923.	Kukujevci Kukujevci
6	Grgičević Antun Grgičević Štefanija	Đura Franja	11. 06. 1938. 08. 06. 1926.	Morović Ljubeščica-Novi Marof
8	Nenastanjena kuća – Pandžić Tome			
10	Filaković Nikola Filaković r.Marošević Lucija Filaković Ivan Filaković Draginja	Josip Šimun Nikola Dimitrije	23. 10. 1930. 13. 12. 1928. 22. 01. 1953. 13. 12. 1907.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kuzmin
12	Marošević Rajko Marošević r.Kolarić Vita	Andrija Nikola	28. 12. 1903. 25. 03. 1906.	Kukujevci Kukujevci
12	Grgičević r.Marošević Agica	Rajko	18. 09. 1924	Kukujevci
14	Marošević Mitar Marošević r. Lukurić Amalija Marošević Mata Marošević r.Đurković Stajka Marošević Mitar Marošević Ljubica Marošević r.Kovačević Vita Marošević Tomislav	Stjepan Luka Mitar Antun Mata Mata Andrija Mitar	24. 12. 1908. 22. 01. 1910. 15. 02. 1929. 24. 06. 1929. 03. 08. 1951. 21. 08. 1968. 05. 06. 1953. 10. 06. 1973.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
16	Marošević Živko Marošević r.Kolarić Vita Marošević Janja Marošević Cecilija	Antun Toma Živko Živko	15. 10. 1922. 20. 12. 1929. 03. 03. 1958. 03. 03. 1958.	Kukujevci Kukujevci Sr. Mitrovica Kukujevci
18	Nenastanjena kuća – Sedlar Mande, rođene Marošević (živi u Beogradu)			
20	Marošević Filip Marošević r.Kovačević Agica Marošević Marko Marošević r.Gajdašić Vita Marošević Zlata Marošević Bernardica	Đura Stjepan Filip Marijan Marko Marko	04. 12. 1919. 02. 02. 1918. 10. 05. 1942. 02. 09. 1944. 06. 09. 1963. 26. 12. 1968.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
22	Marošević Đura Marošević r.Šubarić Marija Marošević Marina Marošević Stjepan Marošević Nikola	Nikola Nikola Đura Đura Đura	04. 02. 1935. 03. 09. 1943. 02. 02. 1963. 13. 02. 1965. 18. 10. 1909.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
24.	Gavrić Ilija Gavrić r. Krstić Mara Gavrić Ilija Gavrić Jadranka	Mata Adam Ilija Ilija	18. 06. 1927. 25. 11. 1929. 25. 05. 1954. 23. 02. 1962	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujeci
24	Gavrić r. Glita Elizabeta	Marko	20. 08. 1902.	Bingula
26	Marošević Antun Marošević r. Đurić Danica	Andrija Ivan	21. 05. 1920. 21. 06. 1923.	Kukujevci Kukujevci
28	Cvijanović r.Marošević Marija Marošević r.Matičić Sofija	Marijan Franja	08. 12. 1914. 20. 06. 1896.	Kukujevci Kukujevci
30	Plemenitaš Vinko Plemenitaš r.Marošević Vita	Stjepan Ivan	15. 08. 1931. 28. 08. 1929.	Kukujevci Kukujevci
32	Plemenitaš Marija Plemenitaš r.Salitrežić Hermina Plemenitaš Antun	Stjepan Stjepan Marijan	24. 02. 1934. 02. 09. 1934. 13. 06. 1957.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
34	Marošević Andrija Marošević r.Tomšić Katica	Marko Luka	11. 09. 1912. 25. 11. 1914.	Kukujevci Kukujevci
36	Marošević Petar Marošević r.Šubarić Zlatica Marošević Josip Marošević r.Kraljević Slavica Marošević r.Jemrić Marija	Josip Adam Petar Stjepan Filip	27. 02. 1923. 18. 05. 1925. 02. 03. 1951. 18. 08. 1951. 02. 05. 1902	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
38	Nenastanjena kuća – Marošević Ane			
40	Krstić Pavle Krstić r. Božić Ana Krstić Živko Krstić r.Paradžiković Ljubica Krstić Stjepan Krstić r.Marošević Janja Krstić	Živko Stjepan Pavle Petar Živko Ivan Stjepan	21. 11. 1908. 14. 03. 1910. 11. 12. 1929. 10. 02. 1932. 28. 05. 1952.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
42	Božić r. Tomić Đenka Božić Dimtrije Aćimović Cvijeta	Mata Luka Vaskrsija	12. 06. 1909. 12. 06. 1937. 15. 04. 1938.	Kukujevci Kukujevci Koprivna-Modriča BiH
44	Litrić Josip Litrić r. Đurić Janja Litrić Mitar Litrić Ljubica	Stjepan Filip Josip Josip	10. 03. 1931. 25. 04. 1932. 20. 11. 1955. 05. 03. 1962.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
46	Filaković Mata Filaković m Filaković ž	Ilija		Kukujevci
48	Cindrić Josip Cindrić r. Stepić Marija Cindrić Petar Cindrić Milan Cindrić Ivica	Petar Franja Josip Josip Josip	20. 02. 1939. 17. 08. 1940. 02. 04. 1960. 15. 03. 1964. 22. 10. 1965.	D. Gnojnice-Slunj D. Gnojnice-Slunj D. Gnojnice-Slunj Kukujevci Kukujevci
	Fruškogorska ulica – lijeva strana			
1	Nenastanjena kuća: Borković Marinka			
3	Borković Mata Borković r.Lukurić Ljubica Borković Antun Borković r.Anđelković Ružica Borković Nikola	Nikola Mata Mata Mitar Antun	28. 08. 1924. 27. 02. 1928. 05. 02. 1951. 24. 06. 1955. 25. 12. 1973.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
5	Građevinsko zemljište: Jemrić Ivice			
7	Građevinsko zemljište: Litrić P. Ivana			
9	Šubarić Vinko Šubarić r.Grgičević Ana Šubarić Zdenka Šubarić Đulijeta	Stjepan Josip Vinko Zdenka	21. 08. 1912. 20. 05. 1924. 08. 12. 1952. 12. 11. 1971.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Zagreb
11	Nenastanjena kuća: Mijatović Ane			
13	Kovačević r.Salitrežić Ana Kovačević Mitar Salitrežić Zlatica	Rajko Andrija Ilija	28. 02. 1932. 01. 01. 1958. 16. 04. 1906.	Kukujevci Kukujevci Adaševci
15	Krmpotić r.Antonić Andrijana Sehmović Omer	Ivan Ibriš	09. 09. 1902. 26. 04. 1912.	Bribir-Crikvenica Kamenica, BiH

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
17	Lizatović Antun	Stjepan	06. 06. 1932.	Kukujevci
	Lizatović r. Rimac Kata	Mirko	11. 03. 1935.	Kovilj-Novi Sad
	Lizatović Ana	Antun	08. 09. 1956.	Kukujevci
	Lizatović Vera	Antun	20. 04. 1958	Kukujevci
19	Ivšić Dimitrije	Ivan	17. 08. 1926.	Kukujevci
21	Ivakić Marijan	Josip	28. 12. 1933.	Kukujevci
	Ivakić r.Vilč Zlatica	Pavle	13. 09. 1932.	Kukujevci
	Ivakić Josip	Marijan	27. 05. 1953.	Kukujevci
	Ivakić Marija	Marijan	10. 02. 1956.	Kukujevci
	Vilč r. Delalić Ana	Antun	17. 07. 1914.	Kukujevci
23	Đurković Antun	Blaž	18. 02. 1909.	Kukujevci
	Jović r.Đurković Ljubica	Antun	05. 04. 1935	Kukujevci
25	Bertić Eva	Adam	16. 02. 1922.	Kukujevci
27	Litrić Ivan	Petar	21. 10. 1914.	Kukujevci
	Litrić r. Gajdašić Marija	Antun	07. 09. 1924.	Kukujevci
29	Anđelković r.Lukerić Kata	Stjepan	12. 07. 1920.	Vašica
31	Bertić r.Cvijanović Janja	Antun	25. 06. 1915.	Kukujevci
33	Delalić Petar	Andrija	23. 10. 1927.	Kukujevci
	Delalić r. Ivakić Marija	Josip	24. 09. 1928.	Kukujevci
35	Franjić Marko	Luka	08. 02. 1936.	Kukujevci
	Franjić r.Mutavdžić Đenka	Josip	11. 11. 1936.	Kukujevci
	Franjić Vesna	Marko	16. 03. 1957.	Kukujevci
	Franjić r. Gajčević Đenka	Mato	15. 05. 1910.	Kukujevci
37	Franjić Stjepan	Marijan	12. 10. 1914.	Kukujevci
	Franjić r. Filaković Stajka	Adam	23. 05. 1917.	Kukujevci
	Franjić Biserka	Stjepan		Kukujevci
39	Franjić Nikola	Emerik	07. 07. 1919.	Kukujevci
	Franjić r.Šokčević Anica	Ivan	16. 03. 1923.	Ljuba
	Franjić r.Andžaković Kata	Marijan	11. 08. 1901.	Ljuba
	Franjić Emerik	Nikola	1896.	Kukujevci
41	Nenastanjena kuća Marošević M. i Litrić E			
43	Lukurić Slavica	Martin	15. 08. 1931.	Kukujevci
45	Ivšić Mata	Đura	06. 09. 1927.	Kukujevci
	Ivšić r.Živanović Adika	Fabijan	02. 03. 1928.	Kukujevci
	Ivšić Đura	Mata	01. 10. 1954	Sr. Mitrovica
47	Jemrić Živko	Luka	21. 09. 1901.	Kukujevci
	Jemrić r. Egri Anica	Karlo	23. 04. 1922.	Ilača
	Jemrić Slavko	Živko	21. 01. 1947.	Kukujevci
	Jemrić Stjepan	Luka	07. 07. 1903.	Kukujevci
49	Marošević Živko	Ivan	08. 02. 1928.	Kukujevci
	Marošević r.Filaković Vita	Marko	16. 12. 1929.	Kukujevci
	Filaković r. Hiter Marija	Fridrih	20. 07. 1901.	Kukujevci
51	Franjković r.Grgičević Ana	Pavle	13. 03. 1909.	Kukujevci
53	Franjković Ivan	Damjan	20. 06. 1919.	Kukujevci
55	Franjić r.Bognar Elizabeta	Josip	08. 07. 1904.	Kukujevci
57	Franjić Rajko	Marko	11. 01. 1905.	Morović
	Franjić r. Ištenek Vita	Stjepan	06. 03. 1897.	Morović

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
59	Franjković Marko Franjković r.Gajdašić Emica Franjković Josip	Živko Marijan Marko	15. 08. 1926. 20. 04. 1930. 06. 10. 1951.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci
61	Franjić r. Grubić Eva Franjić Petar Kopčić Ivan	Petar Eva Stjepan	17. 12. 1921. 05. 04. 1952. 08. 08. 1938.	Kukujevci Kukujevci Podrađe
63	Lukurić Mata Lukurić r.Ivšić Vita Lukurić r. Jakšić Pavka	Mata Đura Mijo	23. 02. 1923. 23. 06. 1925. 20. 06. 1899.	Kukujevci Kukujevci Adaševci
65	Lukurić Ivan Lukurić r. Gajdašić Marija Lukurić Stjepan Lukurić r.Ivakić Agneza Lukurić Steva	Stjepan Marijan Marijan Ivan Ivan	12. 04. 1935. 07. 03. 1934. 23. 07. 1912. 28. 06. 1912. 30. 03. 1958.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
	Fruškogorska ulica – desna strana			
02	Kovačević Petar Kovačević r.Marošević Stajka Kovačević Mijat Kovačević r.Cvrković Ana Kovačević Josip Kovačević Marijan	Ivan Andrija Petar Adam Mijat Petar	05. 10. 1920. 25. 09. 1918. 12. 07. 1939. 11. 09. 1937. 30. 10. 1962. 05. 04. 1952	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
04	Anđelković Petar Anđelković r. Gavrić Marija	Ivan Antun	06. 06. 1920. 09. 02. 1924.	Kukujevci Kukujevci
06	Litrić Mata Litrić r. Živanović Marija Litrić Stjepan Litrić r.Marošević Emilija Litrić Krunoslav Litrić r.Lukurić Hermina	Stjepan Marijan Mata Petar Stjepan Luka	31. 07. 1927. 27. 05. 1927. 17. 05. 1949. 11. 09. 1947. 02. 11. 1971. 15. 09. 1907	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
08	Cvrković Adam Cvrković r.Krstić Marija Cvrković Stjepan Cvrković Eva Cvrković Ljubica Cvrković Marica Cvrković Ivan	Stjepan Marko Adam Stjepan Stjepan Stjepan Stjepan	20. 12. 1913. 04. 09. 1917. 23. 10. 1934. 04. 07. 1935. 21. 05. 1957. 13. 01. 1959. 24. 01. 1962.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
10	Borković r.Jemrić Eva Borković Antun Borković r.Bertić Đenka	Filip Ilija Pavle	25. 12. 1904. 13. 06. 1883. 08. 08. 1882.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci
12	Borković r.Litrić Emilija Borković Dimitrije Borković r. Šorgić Ana Borković Zlata Borković Luka	Nikola Luka Mitar Dimitrije Dimitrije	16. 08. 1920. 08. 08. 1939. 13. 10. 1942. 05. 10. 1962. 26. 09. 1966.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
14	Matičić r.Đukić Apolonija	Mata	15. 07. 1894.	Kukujevci
16 18	Litrić Marko Litrić r.Gajdašić Agica Litrić Đura Litrić r.Ivšić Munika Litrić Marko Litrić Zvonimir Litrić Petar	Petar Fabijan Marko Ivan Đura Đura Đura	10. 02. 1921. 05. 02. 1923. 21. 03. 1944. 10. 12. 1942. 09. 09. 1963. 13. 02. 1968. 20. 06. 1896	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
20	Koh r. Grubić Marija	Đura	07. 12. 1894.	Kukujevci
22	Bačinac r.Bertić Matiljka (kuća Šmituc Ivana)			
24	Đurković Antun	Anka	27. 05. 1913.	Kukujevci
	Đurković r.Puček Julijana	Jakob	29. 05. 1914.	Kukujevci
	Đurković Ivan	Antun	02. 02. 1937.	Kukujevci
	Đurković Stjepan	Antun	17. 01. 1939.	Kukujevci
	Đurković r.Malenica Ankica	Nikola	29. 05. 1951.	Kukujevci
	Đurković Zdenko	Stjepan	07. 09. 1973.	Kukujevci
	Đurković r.Đurković Janja	Antun	31. 05. 1945.	Kukujevci
	Branka	Milan		
26	Marošević Stana	Stjepan	13. 06. 1919.	Kukujevci
	Marošević Marija	Stjepan	07. 07. 1912.	Kukujevci
28	Herceg Damjan	Josip	16. 09. 1909.	Prolog-Ljubuški,BiH
	Herceg r.Mrgan Kata	Toma	21. 07. 1921.	Cetingrad-Slunj
	Herceg Josip	Damjan	31. 07. 1949.	Kukujevci
	Herceg r.Farkaš Marija	Mitar	05. 01. 1954.	Kukujevci
	Herceg Snežana	Josip	28. 04. 1971.	Sr. Mitrovica
	Herceg Ivan	Josip	11. 02. 1975.	Sr. Mitrovica
30	Savić r.Stipić Vita	Petar	01. 01. 1905.	Lipovac
	Stipić Adika	Petar		
32	Krstić Marko	Živko	04. 04. 1935.	Kukujevci
	Krstić r.Petrović Spomenka	David	04. 01. 1939.	Grabovci
	Krstić Ranko	Marko	08. 12. 1971.	Sr. Mitrovica
	Krstić Živko	Marko	24. 10. 1971.	Sr. Mitrovica
	Krstić r.Jemrić Verka		23. 06. 1898.	Lipovac
34	Krstić Petar	Adam	01. 06. 1938.	Kukujevci
36a	Antunković Marko	Ilija	30. 03. 1938.	Kukujevci
	Antunković r.Marinković Janja	Antun	07. 11. 1941.	Kukujevci
	Antunković Josip	Marko	19. 03. 1963.	Kukujevci
36	Antunković Ilija	Daniel	05. 06. 1918.	Kukujevci
	Antunković r.Marošević Amalija	Marijan	13. 01. 1918.	Kukujevci
	Antunković Ivan	Ilija	04. 11. 1942.	Kukujevci
	Antunković r.Borković Stajka	Marinko	07. 03. 1950.	Kukujevci
	Antunković Petar	Ivan	02. 07. 1969.	Sr.Mitrovica
	Antunković Bernardica	Ivan	23. 03. 1975.	Sr. Mitrovica
38	Jemrić Stjepan	Živko	25. 07. 1928.	Kukujevci
	Jemrić r.Marošević Manda	Andrija	22. 01. 1928.	Kukujevci
	Jemrić Živko	Filip	10. 05. 1908.	Kukujevci
	Jemrić r.Kovačević Živka	Nikola	25. 11 .1904.	Kukujevci
	Jemrić Slavko	Stjepan	05. 04. 1952.	Kukujevci
40	Matoz r.Đurković Marija	Ivan	23. 01. 1901.	Kukujevci
42	Ćurić Mitar	Franja	25. 03. 1934.	Kukujevci
	Ćurić r. Ivšić Vita	Mitar	25. 03. 1936.	Kukujevci
	Ćurić Franja	Mitar	26. 10. 1960.	Kukujevci
	Ćurić r.Gambašić Đenka	Andrija	17. 12. 1898.	Kukujevci
	Ćurić Marija	Franja	24. 02. 1924.	Kukujevci
44	Fucijaš Nikola	Slavko	29. 07. 1932.	Ležimir
	Fucijaš r.Šandor Olga	Matej	09. 09. 1935.	Bačinci
	Fucijaš ž	Nikola		
	Fucijaš Ljiljana	Nikola	12. 03. 1961.	Kukujevci
46	Mutavdžić Josip	Nikola	01. 01. 1909.	Kukujevci
	Mutavdžić r.Franjković Justina	Josip	1912.	Kukujevci

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
48	Franjić Tadija Franjić r.Cvijanović Agica Franjić Josip Franjić r.Farkaš Janja Franjić Renata Franjić Lidija	Emerik Antun Tadija Mitar Josip Josip	03. 02. 1921. 17. 01. 1923. 12. 03. 1951. 16. 08. 1951. 18. 09. 1971.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Sr. Mitrovica Sr. Mitrovica
50	Nenastanjena kuća: Jemrić R.			
52	Jemrić Rajko Jemrić r.Franjković Marija Jemrić Marko Jemrić r.Kraljević Ana Jemrić Marijan	Petar Damjan Rajko Marko Marko	10. 08. 1901. 08. 08. 1903. 09. 10. 1931. 06. 07. 1936. 15. 01. 1959.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
54	Krstić Nikola Krstić r. Ivšić Marica Krstić Pavle Krstić r.Plemenitaš Ana Krstić Marijana Krstić Zlata	Luka Mija Nikola Marijan Pavle Pavle	11. 03. 1930. 08. 09. 1929. 27. 06. 1953. 18. 07. 1953. 02. 01. 1973.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Sr. Mitrovica Sr. Mitrovica
56	Jemrić Mitar Jemrić r.Milisavljević Ljubica Jemrić Željko	Živko Dušan Mitar	17. 04. 1939. 03. 05. 1943. 04 .05. 1964.	Sr. Mitrovica Zagreb Sr. Mitrovica
58	Jemrić Stjepan Jemrić r.Grgičević Stajka Jemrić Jadranka	Marijan Marko Stjepan	08. 08. 1933. 31. 03. 1929. 28. 10. 1961.	Kukujevci Kukujevci Sr. Mitrovica
60	Paradžiković r.Grgičević Stajka Paradžiković Marijan Paradžiković r.Gajdašić Eva Paradžiković Janja Paradžiković Ivan	Slavko Blaž Mija Marijan Marijan	24. 04. 1918. 23. 01. 1943. 21. 10. 1944. 07. 02. 1964. 14. 05. 1965.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
62	Đunda r. Jašćur Roza Đunda Marinko Đunda r. Tadić Živka Đunda Josip Đunda Jasna	Andrija Ilija Frifun Marijan Marijan	25. 03. 1922. 05. 02. 1949. 15. 04. 1951. 08. 11. 1972. 15. 04. 1974.	Sot Kukujevci K. Kovčjača Austrija Austrija
64	Mor Ivan Mor r. Tubić Božica Mor Stevan	Steva Dragutin Ivan	10. 04. 1939. 01. 06. 1951. 15. 05. 1968.	Kukujevci Paležnica GračanicaBIH Sr. Mitrovica64
64	Mor r. Grigić Anica	Petar	18. 03. 1912.	Sot
66	Građevinsko zemljište : Korkutović Mate			
68	Građevinsko zemljište: Borković Mate			
70	Građevinsko zemljište: Krstić Verka			
72	Franjić r.Marošević Terezija			Kukujevci
74	Šubarić Mata Šubarić r.Petrović Manda Šubarić r.Marošević Pavka Petrović r.Gajčević Maca	Mata Pavle Ilija Ivan	25. 05. 1921. 13. 02. 1929. 23. 03. 1897. 25. 10. 1895.	Kukujevci Ljuba Kukujevci Kukujevci
	Stjepana Radića ulica – desna strana			
50	Gambašić Stjepan Gambašić m Gambašić ž	Ilija		Kukujevci

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
52	Paić Anica	Mato	25. 03. 1902.	Ervenik – Knin
54	Marošević Mitar Marošević r. Paić Manda Marošević Đura Marošević Janja Marošević Marica	Đura Luka Mitar Mitar Mitar	20. 01. 1934. 11. 01. 1934. 20. 01. 1956. 15. 07. 1958. 28. 07. 1960.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
56	Dragosavljević Ilija Dragosavljević r.Grgičević Mara Dragosavljević Mara Dragosavljević Katica	Petar Emanuel Ilija Ilija	16. 05. 1925. 21. 05. 1929. 11. 11. 1952. 25. 10. 1954.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
58	Džeba r.Komoran Katica	Ivan	09. 01. 1913.	Sot
60	Marijanović r.Udiljak Milica	Ivan	04. 05. 1904.	Studenci-Imotski
62	Građevinsko zemljište – Marošević Petra			
64	Pripuzović Josip Pripuzović Zorak Pripuzović Josip Pripuzović Ivan	Luka Toma Josip Josip	25. 08. 1926. 02. 08. 1933. 23. 06. 1957. 18. 06. 1963.	Kukujevci Cetingrad-Slunj Kukujevci Kukujevci
66	Malenica Nikola Malenica r. Čombić Marija Malenica Pavle Malenica r.Borković Vita Malenica Gordana	Mata Ivan Nikola Marinko Pavle	25. 11. 1902. 11. 09. 1908. 07. 05. 1945. 31. 08. 1948. 22. 09. 1974.	Posušje Studenci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
68	Stipić Živan Stipić r.Marčinko Vida	Petar Đura	07. 08. 1907. 28. 12. 1928.	Lipovac Mohor-Konjic
70	Stojšić Milorad Stojšić r.Sviračević Radovinka Stojšić Nikola	Dragojlo Živan Milorad	03. 04. 1902. 08. 09. 1905. 10. 10. 1929.	Bačinci Erdevik Kukujevci
	Pinkijeva ulica – lijeva strana			
1	Matičić Petar Matičić r.Brčić Katica Matičić Ana Matičć Antun Brčić r.Mutavdžić Ana	Martin Antun Petar Petar Marko	23. 07. 1937. 07. 02. 1944. 13. 10. 1962. 17. 02. 1969. 16. 08. 1899.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
3	Štemer Antun Štemer r. Gambašić Ana	Đura Mato	04. 02. 1899. 22. 07. 1907.	Kukujevci Kukujevci
5	Kovandžić Rajko Kovandžić r.Marošević Ana	Jakob Andrija	22. 10. 1915. 28. 03. 1917.	Kukujevci Kukujevci
5	Kovandžić Marko Kovandžić r. Kožija Zorka Kovandžić Ivica Kovandžić Zvonko	Rajko Šime Marko Marko	28. 03. 1937. 04. 04. 1944. 27. 01. 1963. 30. 01. 1965.	Kukujevci Drage – Split Drage – Split Sr. Mitrovica
7	Kovačević Antun Kovačević r. Kolarić Marija	Lazar Đura	13. 06. 1915. 09. 02. 1912.	Kukujevci Kukujevci
9	Lukuruć r. Grgičević Vita Lukuruć Ivan	Marko Andrija	02. 05. 1926. 13. 09. 1963.	Kukujevci Kukujevci
11	Čikeš Josip Čikeš r. Tomić Anica Čikeš Marijan	Marijan Marko Josip	18. 08. 1938. 08. 05. 1936. 04. 10. 1963.	Kukujevci Gibarac Kukujevci

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
13	Gajčević Martin	Marko	1949.	Kukujevci
	Gajčević Ljubica		1950.	Kukujevci
15	Marošević Ivan	Živko	25. 02. 1894.	Kukujevci
	Marošević r.Paradžiković Marija	Antun	08. 12. 1894.	Kukujevci
	Marošević Petar	Ivan	04. 08. 1942.	Kukujevci
	Marošević r.Kotolas Ljubica	Marijan	09. 10. 1929.	Kukujevci
	Marošević Marko	Petar	15. 05. 1955.	Kukujevci
	Marošević Janja	Petar	22. 12. 1961.	Kukujevci
17	Grgičević Josip	Stjepan	20. 05. 1897.	Kukujevci
	Grgičević r.Lukačević Ljubica	Jeremija	04. 08. 1901.	Vašica
	Grgičević Josip	Josip	19. 03. 1922.	Kukujevci
	Grgičević r. Brčić Marija	Đura	08. 10. 1921.	Kukujevci
	Grgičević Antun	Josip	27. 07. 1948.	Kukujevci
	Grgičević r.Bertić Cecilija	Marijan	18. 03. 1949.	Kukujevci
	Grgičević Marija	Antun	24. 06. 1969.	Sr. Mitrovica
	Grgičević Ivica	Antun	30. 07. 1972.	Sr. Mitrovica
	Grgičević Stjepan	Josip	15. 08. 1953.	Kukujevci
19	Đukić Marijan	Josip	24. 01. 1934.	Kukujevci
	Đukić r. Grepo Vita	Marijan	08. 03. 1933.	Kukujevci
	Đukić Marica	Marijan	29. 09. 1960.	Sr. Mitrovica
	Đukić Ljubica	Marijan	03. 06. 1962.	Sr. Mitrovica
	Đukić r.Grgičević Stana	Marko	04. 07. 1900.	Kukujevci
21	Ivšić Ivan	Mitar	03. 11. 1947.	Kukujevci
	Ivšić r. Bulož Ružica	Alojz	21. 03. 1950.	Badljevina-Pakrac
	Ivšić Marija	Ivan	27. 07. 1969.	Sr. Mitrovica
	Ivšić Tomislav	Ivan	18. 02. 1973.	Sr. Mitrovica
23	Vukas Dragutin	Rada	03. 09. 1928.	Drenovci
	Vukas r.Vlašić Dragica	Mile	18. 05. 1935.	Adaševci
	Vukas Nikola	Dragutin	19. 12. 1954.	Kukujevci
	Vukas r.Dražić Vera	Ivan	14. 12. 1955.	Bačinci
	Vukas Marica	Dragutin	11. 11. 1956	Kukujevci
	Vukas m	Dragutin		
	Vukas r. Strgar Marica	Petar	1900.	Klanac – Ogulin
25	Strgar Nikola	Rade	20. 09. 1923.	Ilinci
	Strgar r.Đukić Danica	Josip	08. 08. 1931.	Kukujevci
	Strgar Slavica	Nikola	05. 09. 1954.	Kukujevci
27	Đurić Pavle	Marko	30. 06. 1922.	Kukujevci
	Đurić r.Plum Janja	Andrija	19. 07. 1925.	Svinjarevci
	Đurić r.Marinković Eva	Vendelin	04. 03. 1904.	Svinjarevci
	Đurić Marko	Mijo	19. 11. 1899.	Kukujevci
	Đurić Munika	Pavle	1951.	Kukujevci
29	Đurić Marko			Kukujevci
	Đurić r.Marinković Mara	Marko	01. 04. 1926.	Kukujevci
	Đurić Petar	Mata	14. 05. 1928.	Kukujevci
	Đurić Mitar	Marko	01. 08. 1953.	Kukujevci
	Đurić ž	Marko	1948.	Kukujevci
	Đurić Zlata			Kukujevci
31	Đukić Ivan	Vendelin	24. 11. 1929.	Kukujevci
	Đukić r.Ivšić Ljubica	Mijo	11. 12. 1930.	Kukujevci
	Đukić Mata	Ivan	29. 05. 1956.	Kukujevci
	Đukić Vendelin	Mata	16. 04. 1902	Kukujevci
	Đukić Janja	Ivan		
31	Petrović r. Đukić Ružica	Vendelin		

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
33	Grgičević r.Slepčević Vita	Stipan	13. 02. 1906.	Morović
35	Brandalik Ivan	Ivan	16. 01. 1911.	Kukujevci
	Brandalik r.Gertner Kata	Antun	29. 12. 1914.	Tovarnik
	Brandalik Katarina	Ivan	18. 02. 1936.	Kukujevci
	Brandalik Antun	Ivan	10. 04. 1938.	Kukujevci
	Brandalik Zlatica	Petar	13. 11. 1943.	Kukujevci
	Brandalik Helena	Antun	25. 09. 1968.	Sr. Mitrovica
	Brandalik Đura	Antun	17. 07. 1963.	Kukujevci
37	Đorđević Dragoslav	Dušan	18. 03. 1929.	Kruševac
	Đorđević r.Mijić Dragica	Marko	06. 03. 1929.	Bijeljina
	Đorđević Biljana	Dragoslav	20. 10. 1959.	Kruševac
39	Grubić r. Mihaljević Vita	Đura	07. 06. 1908.	Vašica
41	Grubić r.Gajdašić Sofija	Lazar	10. 08. 1908.	Kukujevci
	Gajdašić Lazar	Lazar	25. 03. 1922.	Kukujevci
43	Grubić Mitar	Stjepan	31. 10. 1921.	Kukujevci
	Grubić r.Bertić Slavica	Josip	19. 10. 1923.	Vašica
	Grubić r. Ivšić Đenka	Marijan	28. 02. 1904.	Kukujevci
45	Grubić Rajko	Đura	27. 05. 1899.	Kukujevci
47	Šubarić Nikola	Mija	12. 06. 1919.	Kukujevci
	Šubarić r.Grgičević Katica	Stipan	23. 06. 1923.	Kukujevci
49	Šubarić Stjepan	Mata	12. 03. 1903.	Kukujevci
	Šubarić r. Fišer Rozina	Josip	12. 01. 1918.	M.Kopanica
	Šubarić Mata	Stjepan	24. 02. 1954.	Kukujevci
51	Tadić Ivan	Ante	01. 01. 1958.	Kukujevci
	Tadić r.Antolović Jela	Ivan	23. 07. 1927.	Bradić-Maglaj BiH
	Jovanović r.Tadić Marija	Ante	20. 02. 1956.	Osova – Žepče BiH
53	Ružić r. Lipavić Eva	Antun	10. 10. 1901.	Tovarnik
55	Kulačanin r.Ilić Mara	Joca	01. 02. 1904.	Vašica
	Kulačanin Milanka	Đoka	03. 12. 1931.	Ilinci
55	Kulačanin Stanko	Đoka	16. 09. 1938.	Ilinci
	Kulačanin r.Miljković Irinka	Petar	02. 08. 1930.	Jajinci-Beograd
	Kulačanin Đorđe	Stanko	09. 10. 1958.	Sr. Mitrovica
57	Marošević Ilija	Mijo	16. 07. 1924.	Kukujevci
	Marošević r.LukačevićSlavica	Stjepan	24. 02. 1924.	Vašica
	Marošević Mitar	Ilija	10. 12. 1952.	Kukujevci
	Marošević Ivan	Ilija	02. 01. 1957.	Kukujevci
59	Tomšić Đura	Ilija	15. 10. 1915.	Kukujevci
	Tomšić r. Ziconić Mara	Luka	15. 11. 1920.	Kukujevci
	Tomšić Marijan	Đura	10. 02. 1947.	Kukujevci
	Tomšić r.Marošević Ljubica	Ilija	08. 09. 1950.	Kukujevci
	Tomšić Đura	Marijan	07. 10. 1972.	Sr. Mitrovica
	Tomšić Ankica	Marijan	17. 07. 1969.	Sr. Mitrovica
	Tomšić r.Marošević Anka	Luka	11. 12. 1890	Kukujevci
61	Brandalik Đuro	Ivan	21. 07. 1908.	Kukujevci
	Brandalik r.Gertner Marija	Antun	29. 03. 1910.	Tovarnik
	Brandalik Lovra	Ivan	19. 09. 1933.	Kukujevci
	Brandalik r.Krstić Janja	Pavao	09. 01. 1935.	Kukujevci
	Brandalik Ivan	Lovra	22. 10. 1956.	Kukujevci
63	Građevinsko zemljište – Grgičević Josip			

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
65	Gajdašić Petar	Petar	16. 03. 1917.	Kukujevci
	Gajdašić r.Marinković Vita	Rajko	1921.	Kukujevci
	Gajdašić Stjepan	Petar	03. 12. 1937.	Kukujevci
	Gajdašić r.Bertić Vita	Josip	10. 04. 1938.	Kukujevci
	Gajdašić Luka	Stjepan	10. 10. 1958.	Kukujevci
	Gajdašić Janja	Stjepan	06. 01. 1964	Kukujevci
67	Jurišić Tomo	Andrija	14. 04. 1900.	Ervenik – Knin
	Jurišić r.Đakulović Stana	Grgo	02. 03. 1897.	Ervenik – Knin
67	Jurišić Andrija	Tomo	21. 02. 1935.	Ervenik – Knin
	Jurišić r.Vorgić Ana	Marijan	01. 03. 1942.	Kukujevci
	Jurišić Tomislav	Andrija	26. 05. 1962.	Sr. Mitrovica
	Jurušić Željko	Andrija	01. 02. 1969.	Sr. Mitrovica
69	Ivanković r.Jurišić Stana	Grga	03. 05. 1910.	Ervenik – Knin
	Ivanković r.Đakulović Zorka	Josip	08. 07. 1919.	Ervenik – Knin
	Ivanković Martin	Marko	18. 02. 1892.	Ervenik – Knin
71	Žunabović Ante (4)			
73	Horvat r. Birinji Eva	Lajoš	10. 12. 1911.	Erdevik
	Horvat Brigita	Stjepan	27. 09. 1960.	Kukujevci
73	Horvat Stjepan	Ištvan	16. 10. 1936.	Kukujevci
	Horvat r.Smiljanić Selena	Đuro	1936.	Adaševci
	Horvat Ivan	Stjepan	29. 05. 1956.	Kukujevci
	Horvat Katica	Stjepan	20. 08. 1962.	Kukujevci
	Horvat Đura	Stjepan	16. 03. 1965.	Kukujevci
75	Brkić Antun	Mata	08. 07. 1911.	Bili Brig-N.Gradiška
	Brkić r.Gajdašić Ana	Luka	07. 03. 1927.	Kukujevci
77	Ziconić Mata	Luka	05. 08. 1932.	Kukujevci
	Ziconić r.Petrović Marija	Josip	29. 09. 1935.	Kukujevci
77	Mrgan Josip	Slavko		
	Mrgan r.Ziconić Ankica	Mata	11. 07. 1955.	
79	Bilić r. Čondić Anđa	Ivan	06. 06. 1903.	Imotski
	Prka Elizabeta	Marinko	10. 07. 1970.	Jesteten-Njemačka
81	Bilić Ljubica			
83	Lizatović Mata	Ivan	15. 08. 1900.	Krstatice-Imotski
	Lizatović r.Bilić Mila	Mate	08. 07. 1913.	Studenci
85	Jurčević Ivan	Petar	27. 09. 1930.	Studenci
	Jurčević r.Bilić Marija	Mate	15. 08. 1930.	Studenci
	Jurčević Petar	Ivan	15. 04. 1955.	Sr. Mitrovica
	Jurčević Vesna	Ivan	17. 02. 1957.	Kukujevci
	Jurčević Damir	Ivan	04. 11. 1962.	Kukujevci
87	Građevinsko zemljište – Jurišić Andrije			
89	Malenica Slavko	Mijo	17. 03. 1928.	Posušje – BiH Orašje BiH Posušje BiH Posušje BiH Posušje BiH Posušje BiH Kukujevci
	Malenica r. Kosić Mira	Nikola	10. 01. 1924.	
	Malenica Nedjeljko	Slavko	17. 08. 1952.	
	Malenica Branko	Slavko	29. 10. 1958.	
	Malenica Marija	Slavko	15. 09. 1956.	
	Malenica Zlata	Slavko	09. 10. 1961.	
	Malenica Ljubica	Slavko	30. 11. 1965.	
91	Građevinsko zemljište			

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
93	Marinković Milan	Aleksa	12. 01. 1932.	Vrbanjica B.Luka BiH
	Marinković r.Veber Mira	Pavle	06. 09. 1935.	Vrbanjica B.Luka BiH
	Marinković Aca	Milan	07. 06. 1961.	Sr. Mitrovica
	Marinković Jagoda	Milan	01. 09. 1962.	Kukujevci
	Marinković r.Mrđenović Milka	Mile	01. 07. 1900.	Vrbanjica,B.Luka BiH
95	Žakula	Sava		Brlog – Otočac
97	Tomšić Marko	Mata	18. 04. 1944.	Kukujevci
	Tomšić Dragica		24. 12. 1935.	
	Tomšić Ilija	Marko	07. 07. 1967.	Sr. Mitrovica
97	Franjković r.Grgičević Ljubica	Emanuel	30. 10. 1922.	Kukujevci
99	Dodig Vice	Antun	01. 03. 1905.	Prolog BiH
	Dodig r.Ivanković Matija	Jozo	07. 05. 1906.	Ljubuški BiH
99a	Dodig Antun	Vice	11. 06. 1944.	Kukujevci
	Dodig r.Ivakić Jelena	Marijan	20. 07. 1950.	Kukujevci
	Dodig Goran	Antun	29. 04. 1971.	Sr. Mitrovica
	Dodig Darko	Antun	10. 04. 1973.	Sr. Mitrovica
	Dodig Sanja	Antun	10. 04. 1973.	Sr. Mitrovica
99	Dodig Veselka	Vice		
101	Štimac r. Premrl Olga	Olga	30. 01. 1901.	Ljubuški, BiH
	Štimac Franjo	Franjo	26. 07. 1937.	Kukujevci
	Štimac Ana	Ana	22. 07. 1946.	Kukujevci
	Štimac Gordana	Gordana	16. 04. 1967.	Šavac
103	Poslovna zgrada «ŽITOPROMET»			
103	Budeš Matija	Tomo	21. 03. 1949.	G. Bešpelj BiH
	Budeš r. Šimić Ruža	Stipan	04. 01. 1943.	Kuprešani BiH
	Budeš Mile	Matija	16. 11. 1976.	Sr. Mitrovica
105	Marijanović r.Stipović Luca	Petar	19. 09. 1906.	Studenci
	Marijanović Mate	Ivan	18. 08. 1930.	Studenci
	Marijanović r.Omažić Jaka	Božo	26. 03. 1932.	Vinica, BiH
	Marijanović Ante	Mate	20. 10. 1957.	Studenci
	Marijanović Marija	Mate	12. 08. 1957.	Studenci
	Marijanović Slavica	Mate	16. 10. 1961.	Studenci
	Pinkijeva ulica – desna strana			
2	Marošević Stjepan	Petar	18. 08. 1925.	Kukujevci
	Marošević r.Cvijanović Vita	Adam	24. 09. 1925.	Kukujevci
	Marošević Krunoslav	Stjepan	03. 10. 1958.	Sr. Mitrovica
4	Gajčević Marko	Martin	31. 12. 1920.	Kukujevci
	Gajčević r.Filaković Đenka	Marko	06. 07. 1926.	Kukujevci
	Gajčević Antun	Marko	16. 02. 1951.	Kukujevci
6	Državna zgrada – Kooperacija			
8	Marošević Stjepan	Ivan	15. 08. 1913.	Kukujevci
	Marošević r.Litrić Amalija	Josip	20. 03. 1913.	Kukujevci
10	Petrović Mija	Josip	03. 08. 1929.	Kukujevci
	Petrović r.Vukadinović Dušanka	Mladen	09. 08. 1929.	Adaševci
	Petrović Ivan	Mija	29. 11. 1958.	Sr. Mitrovica

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
10	Petrović Nikola Petrović r. Borković Đenka Petrović Snježana	Mija Luka Nikola	28. 10. 1951. 17. 08. 1952. 17. 01. 1972.	Kukujevci Kukujevci Sr. Mitrovica
12	Nenastanjena kuća – Marošević Slavice r. Kotolas			
14	Nenastanjena kuća – Filaković (Mate) Nikole			
16	Grepo Antun Grepo r. Ljubičić Stana Grepo Tomislav Grepo Dejan Grepo r.Pribisalić Milica	Ante Jozo Antun Antun Ante	09. 10. 1940. 1947. 1966. 1969 1913.	Kukujevci Odžak – Livno BiH Kukujevci Kukujevci Krstatica – Imotski
18	Pavičić Milan Pavičić r.Mikinac Evica	Mata Nikola	02. 11. 1943. 05. 01. 1942.	Jahovo – Ruma Gibarac
20	Špoljar Petar Špoljar r. Đurić Mara	Tomo Filip	08. 09. 1923. 29. 12. 1929.	Kukujevci Kukujevci
22	Grubić Marijan Grubić r. Ružić Ružić r. Đuričić Marija	Josip Nikola Damjan	14. 01. 1927. 25. 11. 1930. 23. 03. 1904	Kukujevci Kukujevci Kukujevci
24	Marinković Andrija Marinković r. Ivšić Ana	Ivan Petar	11. 09. 1911. 05. 07. 1912.	Kukujevci Kukujevci
26	Marinković Josip Marinković r.Marošević Kata Marinković Mata Marinković r.VidakovićMarija Marinković Željko	Ivan Petar Josip Adam Mata	15. 12. 1922. 01. 12. 1926. 26. 09. 1949. 29. 08. 1949. 17. 01. 1974.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Sr. Mitrovica
28	Delalić Rajko Delalić r.Farago Anica	Ivan Martin	03. 02. 1910. 26. 07. 1925.	Kukujevci Đeletovci
28	Farago Julijana Vujić Branka	Martin Marko	 28. 02. 1961.	Đeletovci Vinkovci
30	Ivšić Živko Ivšić r.Marošević Agica Ivšić Josip Ivšić Stjepan Ivšić r. Ziconić Sofija	Josip Mata Živko Živko Petar	26. 03. 1929. 04. 08. 1931. 06. 02. 1953. 27. 02. 1956. 06. 02. 1902.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
32	Ziconić Josip Ziconić r.Marošević Zlatica	Luka Antun	13. 03. 1926. 06. 06. 1933.	Kukujevci Kukujevci
34	Plemenitaš Ivan Plemenitaš r.Grubić Slavka Plemenitaš Antun	Antun Rajko Ivan	06. 05. 1921. 18. 09. 1920. 12. 04. 1954.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci
36	Cvijanović Josip Cvijanović r. Ivšić Marija Cvijanović Ana Cvijanović Marijan	Adam Pavle Josip Josip	02. 03. 1936. 09. 01. 1937. 25. 09. 1956. 07. 07. 1964.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
38	Braunštajn Josip Braunštajn r. Franjković Katica Braunštajn Ljubica Braunštajn r .Plemenitaš Tonka	Josip Antun Josip Mata	04. 11. 1923. 20. 05. 1933. 27. 05. 1960. 31. 01. 1899.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
40	Tomić Antun Tomić r.Filaković Katica Tomić Stjepan Tomić r.Gajčević Zlatica Tomić Ivan Tomić r.Grgičević Kata Tetkić r.Tomić Ljubica	Stjepan Adam Antun Marijan Stjepan Pavle Stjepan	06. 05. 1912. 25. 11. 1910. 05. 06. 1935. 30. 07. 1938. 03. 03. 1959. 17. 11. 1895. 28. 09. 1905.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
42	Marošević Ivan Marošević r.Cvijanović Janja Marošević r.Marinković Sofija	Marijan Marijan Ivan	22. 10. 1941. 06. 01. 1941. 13. 05. 1909.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci
44	Marošević Martin Marošević r.Plemenitaš Ljubica Marošević Antun Marošević r.Delalić Mara	Antun Mato Martin Martin	06. 06. 1943. 03. 02. 1943. 13. 09. 1963. 23. 03. 1923.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
46	Živanović Antun Živanović r.Zakupir Regina	Fabijan Nikola	25. 05. 1925. 09. 09. 1920.	Kukujevci Sr. Mitrovica
48	Javna ustanova – Veterinarska stanica (ONI)			
48	Galetić Stevan Galetić r.Kopčok Ana Galetić Vesna Galetić Ljiljana	Pavle Mihajlo Stevan Stevan	25. 06. 1933. 24. 07. 1940. 03. 03. 1960. 05. 06. 1962.	Buđanovci – Ruma Bingula – Šid Šid Erdevik
50	Kotolas Josip Vilč r.Karađanković Radmila Vilč Katica Kotolas Ivan Kotolas Željko	Fabijan Ljubomir Josip Josip Josip	18. 03. 1944. 25. 01. 1942. 26. 03. 1960. 10. 05. 1963. 31. 07. 1968.	Kukujevci Kuzmin Kukujevci Kukujevci Kukujevci
52	Šorgić Josip Šorgić r. Adašević Ljubica Šorgić Mitar Šorgić r.Vorgić Ana Šorgić Marica	Josip Marko Josip Petar Josip	19. 03. 1929. 30. 10. 1930. 15. 06. 1952. 03. 02. 1953. 26. 02. 1954.	Kukujevci Vašica Kukujevci Kukujevci Kukujevci
54	Gradilište: Šorgić Josipa			
56	Gradilište: Marinković Andrije			
58	Marinković Marijan Marinković r.Marošević Jelica Marinković Stjepan	Andrija Antun Marijan	01. 01. 1926. 02. 05. 1932. 30. 11. 1956.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci
60	Marinković Ilija Marinković r.Marošević Danica Marinković Luka	Rajko Nikola Ilija	10. 08. 1926. 23. 05. 1927. 05. 10. 1956.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci
62	Grgičević Petar Grgičević r.Blažeković Vita	Pavle Luka	23. 09. 1904. 15. 07. 1906.	Kukujevci Morović
62	Grgičević Mata Grgičević r.Mutavdžić Zlata Grgičević Jadranka	Petar Mitar Mata	07. 02. 1929. 30. 10. 1937. 03. 02. 1956.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci
64	Litrić Luka Litrić r.Ivšić Agica	Vinko Ilija	03. 07. 1912. 02. 01. 1912.	Kukujevci Kukujevci
66	Građevinsko zemljište – Marinković Josipa			
68	Cvetković Milorad Cvetković r.Kević Mira Cvetković Gordana	Božidar Ante Milorad	01. 01. 1941. 05. 07. 1944. 20. 02. 1966.	Pirot – Makedonija Sosnovjec – Poljska Zvornik BiH

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
70	Građevinsko zemljište – Kovandžić Marka			
72	Pavičić Ivan	Josip	10. 11. 1931.	Boričevac – Gospić
	Pavičić r.Ivanković Milka	Ante	12. 03. 1934.	Ervenik – Knin
	Pavičić Jadranka	Ivan	09. 05. 1956.	Kukujevci
	Pavičić Nevenka	Ivan	12. 03. 1960.	Sr. Mitrovica
	Pavičić r.Markovinović Ruža	Marko	1960.	Boričevac – Gospić
74	Bandić Stjepan	Jure	09. 01. 1917.	Drinovci-Ljubuški BiH
	Bandić r.Pandžić Mila	Marko	11. 09. 1921.	Drinovci-Ljubuški BiH
	Bandić Vlatko	Stjepan	13. 09. 1953.	Kukujevci
	Bandić Veronika	Stjepan	04. 11. 1943.	Kukujevci
	Bandić Anđa	Stjepan	11. 09. 1951.	Kukujevci
	Matije Gupca ulica – lijeva strana			
01	Krajpl Antun	Adam		Morović
	Krajpl r. Šiljeg Kata	Luka	30. 10. 1949.	Šid
	Krajpl Željka	Antun	11. 10. 1973.	Beograd
03	Turanjski Đura	Petar	04. 04. 1903.	Kukujevci
	Turanjski Mara	Ivan	15. 05. 1905.	Gibarac
	Turanjski Slavica	Đura	06. 02. 1936.	Kukujevci
05	Kovačević Marko	Atjepan	27. 08. 1915.	Kukujevci
	Kovačević r. Cvijanović Munika	Josip	19. 02. 1914.	Kukujevci
	Kovačević Mata	Stjepan	1924.	Kukujevci
07	Đurković Adam	Blaž	22. 12. 1914.	Kukujevci
	Đurković r.Šubarić Ana	Petar	11. 07. 1919.	Kukujevci
	Đurković Ilija	Adam	06. 08. 1946.	Kukujevci
	Đurković Katica	Mata	28. 12. 1946.	Tunac – Novska
	Đurković Melita	Ilija	06. 11. 1973.	Študgard-Njemačka
09	Filaković Živko	Josip	12. 04. 1919.	Kukujevci
	Filaković r.Gajdašić Ana	Martin	16. 07. 1919.	Kukujevci
	Filaković Ana	Marijan	10. 11. 1897.	Kukujevci
11	Filaković Nikola	Đura	24. 06. 1926.	Kukujevci
	Filaković r.Živanović Marija	Nikola	31. 01. 1932.	Kukujevci
	Filaković r.Jemrić Ljubica	Marko	14. 01. 1907.	Kukujevci
13	Filaković Ilija	Mata	07. 07. 1914.	Kukujevci
	Filaković Ana	Nikola	15. 09. 1919.	Kukujevci
15	Filaković Luka	Andrija	23. 05. 1931.	Kukujevci
	Filaković r.Litrić Stajka	Marko	21. 02. 1929.	Kukujevci
	Filaković Marijan	Luka	30. 06. 1954.	Kukujevci
	Filaković Luka	Luka	02. 10. 1956.	Kukujevci
	Filaković Andrija	Luka	28. 02. 1960.	Kukujevci
	Filaković r.Vorgić Ivka	Mata	15. 09. 1908.	Kukujevci
17	Franjković Ilija	Ilija	17. 07. 1939.	Kukujevci
	Franjković r. Ivšić Emica	Marijan	17. 09. 1939.	Kukujevci
	Franjković Marijan	Ilija	06. 01. 1963.	Sr. Mitrovica
	Ivšić Marija	Martin	01. 03. 1913.	Kukujevci
19	Ivšić r.Franjković Manda	Damljan	14. 09. 1909.	Kukujevci
	Ivšić Martin	Mitar	05. 11. 1932.	Kukujevci

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
21	Gajčević Josip	Stjepan	26. 08. 1933.	Kukujevci
	Gajčević Krunoslav	Josip	15. 02. 1953.	Kukujevci
	Gajčević Ivan	Josip	19. 03. 1955.	Kukujevci
	Gajčević r. Franjković Justina	Damljan	06. 10. 1913.	Kukujevci
23	Gajčević Nikola	Josip	06. 12. 1920.	Kukujevci
	Gajčević r.Šubarić Živka	Stjepan	03. 03. 1922.	Kukujevci
	Gajčević Stjepan	Nikola	20. 07. 1950.	Kukujevci
	Gajčević r.Franjić Luca	Nikola	06. 10. 1951.	Kukujevci
	Gajčević Janja	Stjepan	07. 09. 1974.	Sr. Mitrovica
25	Ivšić Ilija	Petar	07. 07. 1930.	Kukujevci
	Ivšić r.Cvijanović Adika	Adam	10. 10. 1932.	Kukujevci
	Ivšić Katica	Ilija	29. 10. 1959.	Kukujevci
	Ivšić Kata	Marijan	14. 07. 1893.	Kukujevci
	Ivšić Stajka	Petar	08. 07. 1926.	Kukujevci
27	Ivšić Marijan	Petar	11. 08. 1925.	Kukujevci
	Ivšić Manda	Ilija	16. 04. 1924.	Vašica
29	Živanović Nikola	Lovra	18. 11. 1903.	Kukujevci
	ŽivanovićJosip	Nikola	08. 05. 1939.	Kukujevci
	Živanović Viktorija	Ivan	09. 12. 1938.	Podgrađe
	Živanović Marija	Josip	28. 05. 1964.	Sr. Mitrovica
	Živanović Ana	Josip	26. 09. 1968.	Sr. Mitrovica
31	Lovrić r.Ćenan Stana	Ivan	23. 02. 1898.	G.Runjani-Livno BiH
	Lovrić Ruža	Ante	05. 04. 1929.	Odžak BiH
31	Lovrić Ivan	Ante		Odžak BiH
	Lovrić			Odžak BiH
	Lovrić Ante	Stjepan	23. 05. 1955.	Lištani-Odžak BiH
	Lovrić Marko	Stjepan	03. 07. 1956.	Odžak BiH
33	Marošević Stjepan	Mata	20. 02. 1930.	Kukujevci
	Marošević r.Marošević Ljubica	Mijo	30. 08. 1929.	Kukujevci
	Marošević r. Litrić Ana	Josip	22. 10. 1903.	Kukujevci
	Dios Alfonzo r.Marošević Janja	Stjepan	04. 09. 1955.	Kukujevci
	Dios Alfonzo	Federik	05. 05. 1974.	Sr. Mitrovica
35	Marošević Mata	Filip	07. 02. 1910.	Kukujevci
	Marošević r.Mijatović Kata	Mitar	10. 02. 1913.	Kukujevci
	Marošević Krunoslav	Mata	02. 02. 1943.	Kukujevci
	Marošević r.Đukić Zlata	Marko	04. 01. 1947.	Kukujevci
	Marošević Katica	Krunoslav	27. 11. 1968.	Sr. Mitrovica
37	Kolarić Vladimir	Stjepan	23. 02. 1939.	Kukujevci
	Kolarić Antun	Stjepan	10. 06. 1948.	Kukujevci
	Kolarić r.Cvijanović Stajka	Adam	02. 02. 1913.	Kukujevci
	Kolarić Nada	Stjepan	26. 08. 1931.	Kukujevci
39	Đonović Marko	Luka	04. 03. 1935.	G.Stubla-Vitina Kosovo
	Đonović Anđa	Nikola	07. 09. 1934.	Odžak-Livno BiH
	Đonović Marica	Marko	06. 02. 1963.	Kukujevci
	Đonović Petar	Marko	13. 11. 1966.	Kukujevci
41	Borković Pavle	Franja	14. 01. 1907.	Kukujevci
	Borković r. Tendžer Marija	Boža	19. 03. 1910.	Split
	Borković Adika	Pavle	01. 06. 1947.	Kukujevci

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
43	Borković r.Gazibarić Manda	Nikola	06. 01. 1902.	Kukujevci
	Ziconić Marijan	Luka	27. 01. 1923.	Kukujevci
	Ziconić r.Borković Katica	Mija	20. 10. 1927.	Kukujevci
	Ziconić Josip	Marijan	12. 04. 1949.	Kukujevci
	Ziconić Slavica	Josip	25. 05. 1961.	Kukujevci
	Ziconić r.Nikolić Ana	Josip	16. 06. 1971.	Kukujevci
			1948.	G. Lanište BiH
45	Borković Ivica	Mata	01. 05. 1924.	Kukujevci
	Borković Marija	Stjepan	09. 07. 1926.	Kukujevci
	Borković Mata	Franja	01. 10. 1896.	Kukujevci
	Borković Marko	Ivica	02. 12. 1955.	Sr. Mitrovica
47	Milošević Sofija	Miloš	20. 09. 1907.	Bingula
	Horvatović Josip	Živko	04. 01. 1946.	Kukujevci
	Horvatović Đura	Živko	01. 01. 1950.	Kukujevci
49	Milošević Sofija	Miloš	20. 09. 1907.	Bingula
	Horvatović Josip	Živko	04. 01. 1946.	Kukujevci
	Horvatović Đura	Živko	01. 01. 1950.	Kukujevci
49	Gladišev Dimitrije	Petar		
51	Građevinsko zemljište: Mijatović Marijana			
53	Građevinsko zemljište Mijatović Josipa			
55	Filipović Mara			
57	Šubarić Mata	Josip	17. 09. 1905.	Kukujevci
	Šubarić r.Inatović Marija	Ivan	13. 07. 1913.	Kukujevci
	Šubarić Josip	Mata	19. 06. 1956.	Sr. Mitrovica
59	Šibalić Đura	Stanko	17. 03. 1926.	Lovas
	Šibalić Marica	Marko	31. 07. 1928.	Lovas
	Šibalić Evica	Đura	13. 07. 1954.	Lovas
61	Hiter Marko	Ivan	19. 09. 1935.	Kukujevci
	Hiter r.Šubarić Emica	Marko	03. 07. 1937.	Kukujevci
	Hiter Stjepan	Marko	08. 07. 1964.	Kukujevci
	Hiter Vita	Marko	30. 06. 1961.	Kukujevci
	Hiter Ankica	Marko	09. 11. 1958.	Kukujevci
	Šubarić r.Ivakić Ana	Luka	27. 03. 1907.	Kukujevci
63	Pović Ivan	Eduard	16. 03. 1912.	Berkasovo
	Pović r.Jurčević Jela	Jakov	15. 04. 1933.	Studenci
	PovićPetar	Ivan	12. 10. 1967.	Kukujevci
	Jurčević Jela	Mata	15. 04. 1983.	Makarska
65	Drožnik Jela	Marko	03. 03. 1928.	Derventa BiH
	Paradžik r.Nogalo Anica	Ivan	25. 07. 1907.	Derventa BiH
69	Filipović Marko		20. 05. 1935.	D.Vukšić Brčko,BiH
	Filipović Ruža	Toma	09. 05. 1937.	D.Vukšić Brčko,BiH
	Filipović Dragica	Veselko	26. 03. 1960.	D.Vukšić Brčko,BiH
	Filipović Anto	Marko	02. 09. 1961.	D.Vukšić Brčko,BiH
	Filipović Zora	Marko Mar-	03. 05. 1963.	D.Vukšić Brčko,BiH
	Filipović Petar	ko Marko	15. 01. 1965.	D.Vukšić Brčko,BiH
	Filipović Mara	Marko	07. 05. 1966.	D.Vukšić Brčko,BiH
	Filipović Nevenka	Marko Mar-	27. 03. 1969.	D.Vukšić Brčko,BiH
	Filipović Veselko	ko Marko	11. 09. 1970.	Kukujevci
	Filipović Mirko	Marko	07. 01. 1973.	Kukujevci
	Filipović Snježana		30. 05. 1974.	Sr. Mitrovica
67	Nenastanjena kuća: Demaj Zefa			

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
71	Antolović Josip Antolović r.Pavlović Mara Antolović Janja Antolović Josip Antolović Gordana Antolović Marica	Ivan Liko Josip Josip Josip Josip	04. 09. 1930. 18. 10. 1933. 27. 09. 1955. 24. 03. 1959. 21. 09. 1960. 15. 09. 1961.	Brodići-Maglaj BiH Brankovići Zavidovi-ći BiH Brodići-Maglaj BiH Zavidovići BiH Brodići,Maglaj,BiH Brodići,Maglaj,BiH
73	Građevinsko zemljište: Ivšić Ivana			
75	Lišnjić Ruža	Grga	03. 02. 1924.	Krstatice – Imotski
77	Živanović Đura	Fabijan	15. 04. 1910.	Kukujevci
	Matije Gupca ulica – desna strana			
02	Rukavina Đura	Ivan	20. 06. 1930.	Golubinci
02	Brkić Manda Brkić Marija	Mata Mata	 29. 09. 1916.	Kukujevci Kukujevci
04	Građevinsko zemljište ONI			
06	Dunđer Jozo Dunđer r.Franić Marica Dunđer Ankica	Marijan Ivan Jozo	16. 10. 1941. 18. 12. 1932. 09. 11. 1962.	Žepče BiH Žepče BiH Sr. Mitrovica
08	Kolarić Nikola	Mata	06. 10. 1916.	Kukujevci
10	Marošević Nikola Marošević r.Papulić Zlata Marošević Ilija Marošević r.Đurić Kata	Nikola Živko Nikola Stjepan	25. 03. 1933. 01. 06. 1933. 19. 07. 1956. 17. 10. 1895	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
12	Gajčević Filip Gajčević r. Tomišić Stajka Gajčević Marija Gajčević Luka Gajčević r. Meseljević Ljubica	Mata Ilija Filip Filip Andrija	17. 07. 1914. 30. 07. 1912. 16. 09. 1949. 13. 10. 1940. 22. 02. 1947.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Apaševci
14	Gajčević Mata Gajčević r.Matičić Ana Gajčević Antun	Nikola Rajko Mata	14. 04. 1924. 10. 10. 1922. 03. 01. 1954.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci
16	Ivšić Marijan Ivšić r.Krstić Danica Ivšić Josip Ivšić Miljenko	Pavle Pavle Marijan Marijan	14. 09. 1932. 13. 08. 1931. 21. 01. 1956. 26. 01. 1965.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Sr. Mitrovica
18	Građevinsko zemljište Ivšić Marijan			
20	Bertić r.Ivšić Marija Bertić Ljubica Bertić Mitar Bertić Luka	Nikola Andrija Andrija Andrija	22. 07. 1927. 06. 06. 1950. 22. 05. 1955. 22. 05. 1955.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
22	Dunđer Marija		02. 03. 1914.	Žepče BiH
24	Pešić Nikola Pešić r.Marošević Marija Pešić Ivica	Adam Antun Nikola	17. 01. 1928. 18. 12. 1930. 20. 05. 1950.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci
26	Nenaseljena kuća: Mijatović			
28	Mijatović Marica	Petar	09. 11. 1922.	Kukujevci

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
30	Mijatović Nikola	Pavle	08. 12. 1939.	Kukujevci
	Mijatović r.Brkić Zdenka	Antun	07. 03. 1942.	Vinkovci
	Mijatović Marko	Pavle	15. 07. 1937.	Kukujevci
	Mijatović r.GajdašićManda	Martin	28. 07. 1914.	Kukujevci
	Mijatović Ljubica	Nikola	06. 04. 1960.	Kukujevci
32	Jemrić Pavle	Marko	29. 07. 1911.	Kukujevci
	Jemrić r.Šubarić Ana	Mata	05. 05. 1908.	Kukujevci
	Jemrić Šimun	Pavle	1946.	Kukujevci
	Jemrić Štefica	Pavle	05. 10. 1948.	Kukujevci
34	Borković r. Šorgić Danica	Josip	19. 02. 1924.	Kukujevci
	Borković Stjepan	Lazar	14. 11. 1956.	Kukujevci
36	Gajčević Nikola	Mata		Kukujevci
	Borković Adam	Pavle	14. 02. 1921.	Kukujevci
	Borković r.Gajčević Marija	Nikola	28. 11. 1943.	Kukujevci
	Borković	Adam	12. 05. 1948.	Kukujevci
	Borković	Adam		Kukujevci
38	Vreba r. Mikinac Marija	Mata	13. 02. 1904.	Drenovci
	Vreba Petar	Andrija	02. 07. 1929.	N.Vrbas
40	Horvatović Stjepan	Živko	1925.	Kukujevci
	Horvatović r.PodmajorskiMara	Marko	1926.	Kukujevci
	Horvatović Marija	Stjepan	28. 09. 1959.	Kukujevci
	Horvatović Marko	Stjepan	05. 09. 1961.	Kukujevci
42	Građevinsko zemljište: ONI			
44	Gajdašić Nikola	Petar	26. 10. 1923.	Kukujevci
	Gajdašić r.Marošević Eva	Nikola	28. 04. 1924.	Kukujevci
	Gajdašić Nikola	Nikola	04. 12. 1951.	Kukujevci
	Gajdašić r.Franjković Eva	Vinko	11. 12. 1954.	Kukujevci
	Gajdašić r.Šubarić Jozija	Jakob	05. 09. 1895.	Kukujevci
46	Šubarić Adam Ljubomir	Mata	16. 11. 1905.	Kukujevci
	Šubarić r. Kotolas Ana	Marijan	06. 06. 1906.	Kukujevci
48	Ivšić Ivan	Josip	15. 05. 1922.	Kukujevci
	Ivšić r.Gajdašić Stajka	Marko	15. 08. 1921.	Kukujevci
	Ivšić Antun	Ivan	03. 01. 1950.	Kukujevci
	Ivšić r.Franjković Marija	Nikola	28. 06. 1952.	Kukujevci
	Ivšić Jasmina	Antun		Kukujevci
50	Lukurić Marijan	Stjepan	05. 05. 1942.	Kukujevci
	Lukurić r. Gajčević Amalija	Filip	27. 08. 1943.	Kukujevci Kukujevci
	Lukurić Ivan	Marijan	22. 05. 1963.	Kukujevci
	Lukurić Ana	Marijan	13. 07. 1965.	
52	Filaković r. Franjić Živka	Franja	10. 09. 1893.	Kukujevci
	Filaković r.Paradžiković Ana	Marijan	25. 01. 1925.	Kukujevci
	Filaković Ivica	Stjepan	09. 10. 1943.	Kukujevci
	Filaković r.Matičić Marija	Josip	18. 06. 1945.	Kukujevci
	Filaković Željka	Ivica	23. 03. 1968.	Sr. Mitrovica
	Filaković	Ivica		
	Filaković Stjepan	Stjepan	25. 10. 1945.	Kukujevci
	Filaković r.Čapelja Ana	Samo	25. 05. 1948.	Šid
	Filaković Željko	Stjepan	23. 06. 1969.	Kukujevci
54	Šubarić Blaž	Antun	16. 02. 1909.	Kukujevci
	Šubarić r.Kavedžić Eva	Vinko	16. 10. 1914.	Kukujevci
56	Šubarić Rajko	Antun	16. 02. 1909.	Kukujevci
	Šubarić r.Litrić Eva	Vinko	16. 10. 1914.	Kukujevci

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
58	Nenastanjena kuća: Hornjak Pauline			
60	Nenastanjena kuća: Ćurić Stjepana			
62	Nenastanjena kuća: Herceg A.			
64	Đukić Antun	Josip	16. 01. 1926.	Kukujevci
66	Mijatović Josip	Mitar	16. 07. 1911.	Kukujevci
	Mijatović r.Bertić Marica	Ilija	17. 01. 195.	Morović
	Mijatović r.Kolarić Ana	Nikola	04. 05. 1940.	Kukujevci
	Mijatović Marija	Luka	02. 01. 1959.	Kukujevci
	Mijatović Josip	Luka	03. 04. 1964.	Kukujevci
68	Đurković Katarina	Blaž	25. 10. 1010.	Kukujevci
70	Građevinsko zemljište: Dunđer Marije			
72	Građevinsko zemljište: Pešić Nikole			
74	Građevinsko zemljište: Đukić Marinko			
76	Dragin Jela	Nikola	07. 01. 1926.	Brankovići-Zavidovići
78	Građevinsko zemljište: Lukurić Stjepan			
80	Građevinsko zemljište: Franjić Mate			
82	Građevinsko zemljište: Marošević Luke			
84	Građevinsko zemljište: Mikinac Ane			
86	Budeš Toma	Matija	21. 11. 1925.	Bešpalj-Jajce BiH
	Budeš r. Čizmić Ivka	Ivan	07. 07. 1927.	Vukčevci-Jajce, BiH
	Budeš r. Šimić Ruža	Stjepan	1880.	
	Augusta Šenoe ulica – desna strana			
2	Pripojeno Fruškogorskoj ul. br. 18: Litrić Marko			
4	Litrić r. Ružić Amalija	Đura	20. 11. 1896.	Kukujevci
6	Marošević Adam	Antun	06. 10. 1913.	Kukujevci
	Marošević r.Galić Ana	Nikola	19. 03. 1915.	Vašica
	Marošević Stjepan	Adam	01. 10. 1941.	Kukujevci
	Marošević r.Filaković Eva	Ilija	10. 12. 1942.	Kukujevci
	Marošević Josip	Stjepan	01. 03. 1964.	Kukujevci
	Marošević Marko	Stjepan	18. 02. 1970	Sr. Mitrovica
8	Šubarić Marko	Stjepan	21. 02. 1941.	Kukujevci
	Šubarić r.Anđelković Vita	Nikola	31. 12. 1946.	Kukujevci
	Šubarić Stjepan	Marko	07. 08. 1966.	Kukujevci
	Šubarić Petar	Marko	25. 06. 1973.	Sr. Mitrovica
	Šubarić r.Kovačević Ana	Živko	06. 02. 1913.	Kukujevci
10	Šubarić Ilija	Stjepan	03. 08. 1932.	Kukujevci
	Šubarić r.Papulić Marija	Živko	18. 09. 1929.	Kukujevci
12	Delalić r.Delalić Ana	Martin	08. 10. 1919.	Kukujevci
12	Fajdetić Đura	Marijan	19. 02. 1936.	Đeletovci
	Fajdetić r. Delalić Vita	Ilija	03. 01. 1945.	Kukujevci
	Fajdetić Marija	Đura	02. 12. 1968.	Kukujevci
14	Delalić Stjepan	Pavle	19. 12. 1927.	Kukujevci
	Delalić r.Živanović Zlatica	Nikola	03. 07. 1926.	Kukujevci
	Delalić Nikola	Stjepan		Kukujevci
	Delalić Adam	Stjepan	12. 10. 1950.	Kukujevci
16	Kušić r.Korkutović Tonka	Stjepan	10. 08. 1891.	Kukujevci

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
18	Nenastanjena kuća: Gajčević Marka			
	Đukić Marko	Vendelin	12. 11. 1925.	Kukujevci
20	Đukić r.Salitrežić Manda	Rajko	10. 10. 1925.	Kukujevci
22	Đukić Ružica	Marko	19. 02. 1961.	Kukujevci
	Đukić Janja	Marko	15. 06. 1963.	Kukujevci
24	Nenadić Luca			
26	Paradžiković Marko	Luka	22. 07. 1909.	Kukujevci
	Paradžiković r.Kovačević Amalija	Petar	29. 03. 1910.	Kukujevci
28	Miloš Ivan	Gavro	14. 06. 1933.	Grude BiH
	Miloš r.Majić Katica	Mata	20. 04. 1933.	Kukujevci
	Miloš Manda	Ivan	27. 11. 1956.	Kukujevci
	Majić r.Kalajdžić Ivka	Boža	15. 06. 1906.	G.Žeževica,Makarska
30	Kotolas Fabijan	Fabijan	02. 09. 1913.	Kukujevci
	Kotolas r.Panjik Jelka	Ivan	01. 11. 1919.	Sot
	Kotolas Fabijan	Fabijan	05. 08. 1955.	Kukujevci
	Kotolas Ivan	Fabijan	22. 03. 1958	Kukujevci
32	Kovačević Miloš	Živan		Adaševci
	Kovačević r. Grbatinić Ljubica	Aćim	22. 08. 1930.	Adaševci
	Kovačević Dobrivoj	Miloš	05. 09. 1929.	Kukujevci
	Kovačević Aleksandar	Dobrivoj	27. 07. 1972.	Sr. Mitrovica
	Kovačević r. Budimir Katica	Ilija		
34	Kavedžić Marijan	Mitar	02. 03. 1915.	Morović
	Kavedžić r. Kušić Sofija	Ivan	06. 01. 1920.	Kukujevci
36	Ivakić Đura	Živko	16. 04. 1944.	Kukujevci
	Ivakić r. Oskomić Ana	Petar	16. 04. 1942.	Kukujevci
	IvakićMarija	Đura	17. 05. 1965.	Kukujevci
	Oskomić r.Mihaljević Marija	Martin	18. 08. 1908.	Podgrađe
38	Ćurković r.Mrgan Ljubica	Toma	01. 11. 1919.	Cetingrad
	Mrgan r.Matić Janja	Marko	12. 10. 1896.	Cetingrad
	Živković Vladimir	Mata	16. 12. 1936.	Badanj-Drniš
	Živković r.Ćurković Ana	Mata	15. 04. 1940.	Kukujevci
	Živković Marica	Vladimir	24. 09. 1961.	Kukujevci
	Živković Katica	Vladimir	05. 12. 1967.	Kukujevci
40	Mrgan r.Belan Kata	Toma	27. 07. 1931.	Kapljuh – Slunj
	Mrgan Franjo	Slavko	19. 08. 1958.	Kukujevci
42	Kučinić Josip	Marko	16. 08. 1897.	Batnoga – Slunj
	Rac r.Plačković Verka	Ivan	02. 04. 1904.	St. Bingula
42	Hiter Mata	Ivan	21. 09. 1933.	Kukujevci
	Hiter r.Rac Agica	Josip	15. 09. 1930.	Kukujevci
	Hiter Ivan	Mata	15. 06. 1956.	Kukujevci
	Hiter Marija	Mata	11. 08. 1960.	Kukujevci
44	Haner Franc	Franc	08. 02. 1922.	Bazba-Rumunjska
	Tomšić r. Mrgan Ana	Đura	30. 06. 1922.	Cetingrad
	Haner Regina	Franc	28. 04. 1957.	Kukujevci
	Haner Anica	Franc	14. 09. 1963.	Kukujevci

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
46	Čižmić Marko	Ivan	09. 09. 1933.	Vukičevci BiH
	Čižmić r. Budeš Luca	Matija	21. 08. 1931.	Vukičevci BiH
	Čizmić Mato	Marko	01. 10. 1956.	Vukičevci BiH
	Čizmić Jako	Marko	20. 08. 1961.	Vukičevci BiH
	Čizmić Ilija	Marko	14. 08. 1964.	Vukičevci BiH
	Čizmić Ana	Marko	19. 06. 1969.	Vukičevci BiH
	Čizmić Ivo	Jakov	10. 08. 1910.	Vukičevci BiH
	Čizmić r. Dojdar Ana	Ivić	08. 11. 1909.	Vukičevci BiH
48	Čizmić Franjo			
	Augusta Šenoe ulica – lijeva strana			
1	Gregurec Janko	Martin	27. 12. 1914.	Voća Gornja-Varaždin
	Gregurec Stjepan	Janko	29. 09. 1937.	Voća Gornja-Varaždin
	Gregurec r. Anić Danica	Marijan	11. 12. 1933.	Kukujevci
	Gregurec Marica	Stjepan	03. 12. 1962.	Kukujevci
	Gregurec Slavica	Stjepan	11. 11. 1964.	Kukujevci
	Gregurec Ivica	Stjepan	01. 09. 1968.	Sr. Mitrovica
3	Borković Marijan	Mata	19. 01. 1926.	Kukujevci
	Borković r.Probojčević Marija	Mata	28. 12. 1925.	Kukujevci
	Borković Ana	Marijan	31. 03. 1956.	Kukujevci
5	Marošević Nikola	Adam	10. 12. 1934.	Kukujevci
	Marošević r.Paradžiković Ana	Marko	25. 09. 1934.	Kukujevci
	Marošević Ljubica	Nikola	08. 04. 1959.	Kukujevci Kukujevci
	Marošević Marija	Nikola	07. 02. 1963.	
7	Marošević Marijan	Marijan	18. 05. 1930.	Kukujevci
	Marošević r.Bertić Stajka	Marko	21. 12. 1931.	Kukujevci
	Marošević Marko	Marijan	17. 04. 1955.	Kukujevci
	Marošević r.Jemrić Slavica	Marko	07. 09. 1955.	Kukujevci
	Marošević Ljubica	Marko	06. 05. 1974.	Sr. Mitrovica
	Marošević r.Delalić Amalija	Adam	01. 10. 1914.	Kukujevci
9	Paradžiković Petar	Antun	09. 12. 1910.	Kukujevci
	Paradžiković r.Cvijanović Zlatica	Filip	01. 02. 1913.	Kukujevci
	Paradžiković Antun	Petar	20. 04. 1930.	Kukujevci
	Paradžiković r.Grubić Marija	Stjepan	17. 09. 1930.	Kukujevci
	Paradžiković Petar	Atnun	04. 03. 1954.	Kukujevci
11	Litrić Đura	Stjepan	17. 04. 1922.	Kukujevci
	Litrić r.Litrić Marija	Josip	23. 01. 1923.	Kukujevci
	Litrić Ilija	Đura	19. 07. 1950.	Kukujevci
	Litrić Antun	Đura	12. 05. 1948.	Kukujevci
13	Matičić Luka	Martin	20. 12. 1930.	Kukujevci
	Matičić r.Franjković Vita	Petar	28. 06. 1934.	Kukujevci
	Matičić Martin	Luka	23. 09. 1954.	Kukujevci
	Matičić Marija	Luka	15. 01. 1959.	Kukujevci
15	Matičić Nikola	Rajko	29. 07. 1936.	Kukujevci
17	Nenastanjena kuća: Vratarić Milana			
19	Delalić Marko	Josip	17. 04. 1901.	Kukujevci
	Delalić r.Vorgić Štefanija	Antun	15. 08. 1901.	Kukujevci
21	Krstić Josip	Luka	14. 03. 1926.	Kukujevci
	Krstić r.Marošević Štefica	Andrija	26. 08. 1931.	Kukujevci
	Krstić Marko	Josip	07. 10. 1951.	Kukujevci
	Krstić Marija	Josip	03. 11. 1958.	Kukujevci

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
	Močvarno zemljište			
23	Grepo Marijan Grepo r.Lizatović Ivka Grepo Marijan	Đura Ivan Marijan	15. 08. 1901. 15. 08. 1902. 04. 08. 1942.	Slivno – Imotski Krstatice - Imotski Kukujevci
25	Pavlić Ivan Pavlić Ratko Pavlić Duško Pavlić Nevenka	Mata Ivan Ivan Ivan	07. 08. 1929. 19. 01. 1955. 19. 05. 1957. 24. 04. 1959.	Rakovica – Slunj Sot Sot Sot
	Ulica Maksima Gorkog – desna strana			
2	Bišenjevski Filip Marošević Vita			
4	Horvatović Mata Horvatović Janja Horvatović Marija Horvatović Ljubica Lekić Ivan	Živko Ivan Mata Mata Stjepan	1932. 1934. 23. 04. 1970. 28. 05. 1971. 26. 12. 1959.	Kukujevci Đeletovci Kukujevci Kukujevci Đeletovci
6	Stipić r. Babaja Kata Stipić Petar Dibranović Nijaz	Mate Živan	20. 09. 1943.	Grabovac, Makarska Kukujevci
8	Damjanović Josip Damjanović r. Cop Eva Damjanović Antun	Bela Šimun Josip	1930. 1922. 1954.	Subotica Kukujevci Sombor
10				
12				
14	Vilč r. Mužik Anka	Pavle	1909.	Nijemci
16				
18	Dujmović Jure Dujmović r.Marijanović Danica Dujmović Željko Dujmović Tihomir Dujmović Ivan	Marijan Petar Jure Jure Jure	1936. 1940. 1963. 1964. 1968.	Posušje Studenci Otok Otok Kukujevci
20	Marošević Ivan Marošević ž Marošević m	Stjepan		Kukujevci
22	Marošević Ivan Marošević r. Anić Marija Marošević Stjepan	Andrija Ivan Ivan	1935. 1926. 1967.	Kukujevci Slivno – Imotski Sr. Mitrovica
	Ulica Maksima Gorkog – lijeva strana			
1	Građevinsko zemljište – Marošević Mande			
3	Gambašić Ivan Gambašić r.Rekenji Agneza	Andrija Šandor	1907. 1909.	Kukujevci Kukujevci
5	Gajdašić Ilija Gajdašić r.MartinovićMarica Gajdašić Ljubica Gajdašić Nevenka	Petar Ivan Ilija Ilija	1937. 1933. 1962. 1968.	Kukujevci Gibarac Kukujevci Kukujevci

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
7	Lončar Boško Lončar r.Rajić Janja Lončar Marko	Đura Vidoje Boško	1913. 1915. 1953.	Dabrica – Stolac Kamena – Nevesinje Kukujevci
9	Betlemović Stjepan Betlemović Marija	Ivan Luka	1932. 1933.	Kukujevci Kukujevci
11.	Građevinsko zemljište – Litrić Josipa			
13	Građevinsko zemljište – Paić Anice			
15	Građevinsko zemljište – Grepo Ante			
17	Bertić Martin Bertić r.Petrović Katica Bertić Luka	Marijan Josip Martin	1937. 1939. 1957.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci
19	Vrdoljak Ante Vrdoljak r.Mustapić Anka Vrdoljak Milan Vrdoljak Ivan	Jure Mija Ante Ante	10. 10. 1927. 06. 06. 1925. 07. 05. 1953. 10. 04. 1955.	Slivno – Imotski Grabovac – Imotski Kukujevci Kukujevci
21	Čikeš Mara Čikeš Željko Čikeš Suzana	Ivan Mara Mara	01. 09. 1938. 04. 08. 1967. 01. 07. 1971.	Kukujevci Sr. Mitrovica Kalsruhe-Njemačka
23	Nikolić Tomislav			
25	Smjajšek Franja Smajšek r.Josipović Jelica Smajšek m Smajšek ž	Đura Uglješa	21. 01. 1947. 19. 10. 1947.	Kukujevci Ugljevik BiH
	Oktobarska ulica – desna strana			
02	Matičić r.Lipavić Vita Matičić Ilija Solaković r.Kreljević Marija Solaković Pava ž Solaković Sanja	Ilija Ivan Mata Ilija Ilija	03. 04. 1930. 21. 07. 1951. 08. 07 08. 06. 1970 24. 02. 1976.	Kukujevci Kukujevci Bapska Bapska Sr. Mitrovica
04	Ružić Ana			Lipovac
06	Franjković Josip Franjković Agneza Franjković Stjepan Franjković Jovanka Franjković Luka Franjković Katica	Ivan Ivan Josip Tado Stjepan Stjepan	16. 04. 1909. 14. 08. 1913. 22. 12. 1947. 28. 04. 1954. 28. 09. 1971. 18. 10. 1970.	Kukujevci Bijeljina BiH Kukujevci Kuzmin Sr. Mitrovica Sr. Mitrovica
06	Križanić r.Horvat Roza			
08	Gavrić r.Crvenković Draga	Spasa	10. 08. 1914.	Borča – Pančevo
10	Nenastanjena kuća – Litrić M. Petra			
12	Ružić Marijan Ružić Sofija	Šimun Rajko	12. 01. 1921. 15. 07. 1933.	Kukujevci Betrovci
14	Marošević Matija Marošević r. Mackanić Ivanka Marošević Gabrijela	Stjepan Luka Matija	18. 02. 1950. 22. 06. 1952. 10. 01. 1974.	Kukujevci Apševci Sr. Mitrovica
16	Erceg r. Dragosavljević Rozika	Petar	11. 03. 1922.	Kukujevci
18	Gajčević Ivan Gajšević r.Tomić Marija Gajčević Marijan	Martin Atnun Ivan	26. 12. 1927. 16. 07. 1932. 19. 01. 1951.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
20	Hiter Martin Hiter r.Rimac Milka Hiter Bernardica Hiter Brankica	Ivan Luka Martin Martin	07. 09. 1937. 13. 11. 1936. 22. 12. 1963. 15. 09. 1965.	Komletinci Čelebić – Livno Kukujevci Kukujevci
22	HiterI van Hiter Lazar	Federik Ivan	15. 05. 1896. 10. 01. 1922.	Kukujevci Kukujevci
24	Marošević Mata Marošević Manda Marošević Ivan Marošević Ljubica	Ivan Mata Mata Mata	14. 09. 1939. 28. 09. 1942. 11. 06. 1963. 20. 08. 1965.	Kukujevci Podgrađe Kukujevci Kukujevci
26	Ivšić r. Glavota Zlatica	Antun	08. 06. 1911.	Kukujevci
28	Ivšić Pavle Ivšić r.Pinterović Živak	Mija Marko	15. 07. 1905. 04. 10. 1910.	Kukujevci Gibarac
30	Đakulović Toma Đakulović r. Ivanković Marija	Grga Mate	25. 09. 1888. 08. 09. 1899.	Ervenik – Knin Ervenik – Knin
32	Đakulović Petar Đakulović r. Juričić Zorka	Toma Mate	29. 09. 1920. 04. 08. 1924.	Ervenik – Knin Ervenik – Knin
34	Litrić Stjepan Litrić r. Mutavdžić Lucija Litrić Emilija	Mija Mija Stjepan	11. 02. 1895. 13. 12. 1894. 26. 05. 1928.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci
36	Litrić Petar Litrić Ljubica Litrić Mata Litrić Zlata Litrić Marija	Marko Mata Petar Petar Petar	04. 11. 1926. 18. 07. 1928. 24. 08. 1952. 03. 05. 1960. 11. 06. 1965.	Kukujevci Lipovac Kukujevci Kukujevci Kukujevci
38	Litrić Marijan Litrić r. Marošević Živka	Vinko Stjepan	15. 04. 1929. 05. 10. 1932.	Kukujevci Kukujevci
40	Betlemović Ivan Betlemović r.Litrić Marija Betlemović Marko	Đura Mija Ivan	10. 01. 1909. 10. 04. 1905. 10. 12. 1929.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci
42	Inatović Ivan Inatović r.Pešić Marica Inatović Ivan	Petar Adam Ivan	14. 05. 1931. 16. 05. 1931. 30. 05. 1955.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci
44	Ivanković Franja Ivanković Marija	Josip Stojan	28. 05. 1913. 22. 06. 1922.	Predgrađe-Ljubuški Studenci – Imotski
46	Markovinović Filip Markovinović r. Đilas Anđa Markovinović Dragica Markovinović Marica	Marko Mile Filip Filip	15. 10. 1908. 20. 10. 1929. 15. 02. 1959. 14. 04. 1963.	Kalati – D.Lapac Kičko Brdo –Gospić Kukujevci Kukujevci
48	Majić Anđelka Majić Andrija	Jure Ivan	27. 07. 1925. 14. 10. 1961.	Žeževica – Omiš Kukujevci
	Oktobarska ulica – lijeva strana			
1	Vrt – pripojen na Pinkijeva 19 – Đukić Marijan			
3	Gajčević Adam Gajčević r.Milković Marija Gajčević Ilija Gajčević r.Gajčević Živka	Živko Josip Adam Marko	17. 12. 1937. 24. 07. 960. 23. 03. 1919.	Kukujevci Vašica Kukujevci Kukujevci
5	Kotolas Marijan Kotolas r.Kovačević Marija	Marijan Stjepan	23. 07. 1918. 15. 05. 1921.	Kukujevci Kukujevci

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
7	Franjković Đura	Ivan	20. 04. 1921.	Kukujevci
	Mijatović Anica	Stanko	19. 04. 1926.	Đakovo
9	Herceg Mirko	Josip	20. 04. 1906.	Podprolog-Ljubuški
	Herceg r.Simić Milica	Siba	27. 03. 1918.	Bršadin – Vukovar
11	Građevinsko zemljište – Cvijanović Marijana			
13	Cvijanović Marijan	Adam	25. 08. 1914.	Kukujevci
	Cvijanović r.Salitrežić Danica	Marko	01. 12. 1916.	Kukujevci
	Cvijanović Luka	Marijan	08. 02. 1943.	Kukujevci
	Cijanović Ilija	Marijan	03. 03. 1943.	Kukujevci
	Cvijanović r.Marošević Ana	Živko	05. 07. 1950.	Kukujevci
	Cvijanović Janja	Ilija	03. 03. 1970.	Sr. Mitrovica
	Cvijanović Tomislav	Ilija	17. 10. 1974.	Sr. Mitrovica
15	Marošević Luka	Stjepan	02. 10. 1928.	Kukujevci
	Marošević r. Gajdašić Zlata	Petar	03. 04. 1933.	Kukujevci
	Marošević Marko	Luka	08. 04. 1963.	Kukujevci
15	Marošević Živan	Stjepan	25. 08. 1925.	Kukujevci
17	Betlemović Đura	Luka	05. 04. 1913.	Kukujevci
	Betlemović r. Ivšić Đenka	Petar	03. 08. 1916.	Kukujevci
19	Građevinsko zemljište – Krstić Pavla			
21	Čikeš Petar	Mijo	10. 12. 1910.	Žeževica – Imotski
	Čikeš Mila	Peta	08. 04. 1909.	Žeževica – Imotski
23	Vrdoljak Zvonko	Vladimir	21. 07. 1951.	Kukujevci
	Vrdoljak r.Rajšić Slavica	Miloš	03. 04. 1958.	Sr. Mitrovica
	Vrdoljak Mara	Zvonko		
25	Građevinsko zemljište – Cvijanović Marijana			
27	Marijanović Mara	Ilija	08. 08. 1889.	Studenci
	Marijanović Josip	Marinko	22. 07. 1953.	Kukujevci
29	Pandžić Marijan	Ante	16. 07. 1938.	Kukujevci
31	Pandžić Stjepan	Ante	02. 08. 1927.	Drinovci-MostarBiH
	Pandžić ž Jaka	Božo	29. 04. 1929.	Međugorje
	Pandžić Jadranka	Stjepan	05. 04. 1961.	Sr. Mitrovica
	Pandžić Gordana	Stjepan	07. 05. 1964.	Sr. Mitrovica
33	Vrgoč Anđelko	Jozo	02. 08. 1932.	Strizrep – Sinj
	Vrgoč r. Jaroš Iva	Mate	16. 11. 1926.	Imotski
	Novokmet Zvonko	Mate	15. 03. 1947.	Kukujevci
	Novokmet Ivan	Mate	03. 03. 1953.	Kukujevci
35	Građevinsko zemljište – Vrdoljak Jure			
37	Maher Mirko	Marija	29. 10. 1929.	Kukujevci
	Maher Marija	Josip	05. 03. 1957.	Tatar Varoš – Slunj
	Maher Marija	Ivan	27. 06. 1907.	Bačinci
	Maher Josip	Mirko	28. 12. 1964.	Kukujevci
	Maher Antun	Mirko	10. 10. 1965.	Kukujevci
39	Jovanović Sava	Stevan	15. 01. 1930.	D.Tovarnik – Ruma
	Jovanović Anđelka	Miško	15. 05. 1931.	Erdevik
41	Farkaš Mitar	Josip	05. 08. 1930.	Kukujevci
	Farkaš r.Hiter Vita	Ivan	09. 11. 1926.	Kukujevci
	Farkaš Marija	Petar	01. 06. 1909.	Drinovci – Knin
	Farkaš Josip	Mitar	13. 10. 1956.	Kukujevci

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
43	Rakocija Ivan Rakocija r.Stipeti Milka Rakocija Josip Rakocija Živko	Josip Ivan Ivan Ivan	24. 03. 1928. 10. 06. 1925. 08. 07. 1960. 20. 02. 1951.	Tatar Varoš – Slunj G. Glina Kukujevci Tatar Varoš – Slunj
45	Vratarić Milan Vratarić r.Mrgan Marica	Franja Đura	24. 02. 1927.	Tatar Varoš – Slunj Kukujevci
47	Vrdoljak Petar Vrdoljak r. Anić Danica Vrdoljak Dragan Vrdoljak Katica	Jure Ivan Petar Petar	10. 08. 1931. 19. 10. 1934. 23. 09. 1958. 16. 07. 1962.	Slivno – Imotski Kukujevci Sr. Mitrovica Sr. Mitrovica
49	Živković Paško Živković Kata Živković r. Markovinović Jelka Živković Zvonko Živković Ivan	Mata Luka Filip Paško Paško	04. 04. 1932. 12. 02. 1900. 02. 02. 1936. 01. 02. 1963. 22. 06. 1958.	Badanj – Drniš Badašnj – Drniš Mišljenovac-D.Lapac Kukujevci Kukujevci
51	Mikrut Petar Mikrut r. Vrdoljak Mila Mikrut Ante Mikrut Milenko Mikrut Ivan	Ivan Jure Petar Petar Petar	01. 02. 1922. 15. 05. 1923. 15. 11. 1953. 15. 08. 1948. 17. 03. 1945.	Slivno – Imotski Slivno – Imotski Kukujevci Slivno – Imotski Slivno – Imotski
	Proleterska ulica – desna strana			
2	Državna zgrada – Pošta Kukujevci			
2	Boras Tomislav Boras r. Mandić Milka Boras Petar	Mata Nikola Tomislav	19. 12. 1934. 28. 09. 1935. 30. 03. 1961.	Bos.Rača-Bijeljina Sanski Most Sr. Mitrovica
4	P A R K			
6	Budić Dinko Budić Stana Budić r.Udovičić Anica Budić Željko Budić Sanja	Ilija Ivan Mato Dinko Dinko	10. 11. 1933. 21. 09. 1937. 22. 10. 1911. 04. 06. 1965. 11. 04. 1968.	Aržano Aržano Studenci Sr. Mitrovica Sr. Mitrovica
8	Marinković Dimitrije Marinković r.Tomšić Marija Tomšić Luka	Ivan Luka Nikola	22. 10. 1914. 10. 09. 1919. 11. 11. 1893.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci
10	Marošević Ivan Marošević r. Plemenitaš Marija	Nikola Antun	15. 08. 1930. 07. 12. 1925.	Kukujevci Kukujevci
12	Jovanovski Dobrivoj Jovanovski r. Stojanovska Marica Jovanovski Dragan	Niko Velimir Dobrivoj	04. 09. 1935. 07. 08. 1932. 26. 10. 1960.	Plasnica-Makedonija Orehovac Makedonija Plasnica Makedonija
14	Marinković Kazimir Marinković r. Krstić Đenka Marinković Nevenka Krstić r.Gajčević Marija	Kazimir Marijan Kazimir Filip	07. 08. 1926. 16. 02. 1918. 16. 06. 1955. 18. 02. 1891.	Tovarnik Kukujevci Kukujevci Kukujevci
16	Knežević Krševan Knežević r. Bite Katica	Đura Josip	24. 11. 1913. 28. 06. 1923.	Dračevac – Nin Erdevik
18	Kotolas Petar	Fabijan		Kukujevci

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
20	Marijanović Mirko	Stipan	11. 10. 1929.	Studenci
	Marijanović r. Malenica Danica	Nikola	16. 11. 1933.	Posušje
	Marijanović Ivica	Mirko	22. 12. 1955.	Sr. Mitrovica
	Marijanović Marica	Mirko	28. 05. 1960.	Kukujevci
	Marijanović Katica	Mirko	19. 10. 1965.	Sr. Mitrovica
22	Bagić Ilija	Mato	15. 07. 1941.	Žepče BiH
	Bagić r. Maričić Janja	Marko	03. 12. 1946.	Žepče BiH
	Bagić Marko	Ilija	20. 11. 1965.	Žepče BiH
	Bagić Ivica	Ilija	11. 01. 1968.	Žepče BiH
	Bagić Slavica	Ilija	23. 12. 1966.	Žepče BiH
	Bagić Snežana	Ilija	02. 01. 1969.	Kukujevci
22	Temešanov Anđa			
24	Tomšić r. Kovačević Kata	Petar	12. 06. 1911.	Kukujevci
26	Pavičić Petar	Dane	10. 11. 1932.	Boričevac–Karlovac
	Pavičić r.Babić Marija	Sebastijan	11. 11. 1933.	Studenci
	Pavičić Ivan	Petar	01. 04. 1958.	Kukujevci
	Pavičić Ankica	Petar	21. 06. 1959.	Kukujevci
	Pavičić Mara	Petar	01. 11. 1960.	Kukujevci
	Pavičić Ivka	Nikola	25. 12. 1909.	Boričevac-Karlovac
28	Lovrić Marko	Filip	12. 05. 1896.	Odžak BiH
	Lovrić Danica	Filip	1898.	Odžak BiH
30	Nenastanjena kuća Bajči Mare			
32	Anić Petar	Ivan	1901.	Slivno
	Anić r.Mikrut Kata	Petar	05. 05. 1910.	Slivno
34	Moldovanović Sava	Cvetin	19. 08. 1927.	Adaševci
	Moldovanović r. Betlemović Ana	Mata	01. 04. 1931.	Kukujevci
36	Medved Slavko	Pavao	05. 11. 1932.	Ruševica – Slunj
	Medved r. Samardžija Manda	Martin	15. 10. 1925.	Pašin potok-Slunj
	Medevd Zdravko	Slavko	23. 06. 1959.	Kukujevci
38	Oskomić Ivan	Stjepan	15. 10. 1933.	Kukujevci
	Oskomić r. Babić	Sebastijan		
	Oskomić Zvonimir	Ivan	19. 08. 1973.	Sr. Mitrovica
40	Matijević Jozo	Tado	01. 03. 1931.	Globarica-MaglajBiH
	Matijević r. Pavlović Ana	Niko	02. 02. 1932.	Brankovići-Zavidovići
	Matijević Drago	Jozo	14. 08. 1954.	Globarice
	Matijević Tado	Jozo	07. 11. 1955.	Globarice
	Matijević Mara	Jozo	12. 02. 1957.	Globarice
	Matijević Pero	Jozo	06. 09. 1958.	Globarice
	Matijević Mira	Jozo	12. 06. 1960.	Globarice
	Matijević Jozo	Jozo	17. 03. 1962.	Globarice
	Matijević Ivo	Jozo	17. 06. 1964.	Globarice
	Matijević Marijan	Jozo	01. 02. 1966.	Globarice
	Matijević Anto	Jozo	25. 02. 1967.	Globarice
	Matijević Ankica	Jozo	21. 02. 1969.	Globarice
	Matijević Franjo	Jozo	10. 05. 1975.	Sr. Mitrovica
	Matijević Nikola	Jozo	14. 11. 1970.	Globarice
42	Folk Marko	Ivan	03. 05. 1927.	Kukujevci
	Folk r. Nogalo Dragica	Petar	01. 10. 1926.	Slivno-Imotski
	Folk Ivan	Marko	16. 03. 1953.	Kukujevci
	Folk Jelica	Marko	08. 02. 1955.	Kukujevci
	Folk r. Rukavina Marija	Toma	1893.	Brlog - Vrhovine

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
	Betlemović Stjepan	Mata	13. 01. 1935.	Kukujevci
44	Betlemović Janja	Petar	19. 10. 1937.	Kukujevci
46	Betlemović Marija	Stjepan	20. 05. 1956.	Kukujevci
	Betlemović Ivan	Stjepan	31. 01. 1964.	Sr. Mitrovica
48	Silov r.Crnjak Manda	Ante	22. 03. 1900.	Rupe – Skradin
50	Tomšić r.Vuković Marija	Josip	18. 08. 1904.	Kukujevci
	Pejkić r.Tomšić Ana	Andrija	01. 05. 1923.	Kukujevci
50	Franjković Andrija	Luka	24. 10. 1941.	Kukujevci
	Franjković r.Pejakić Živka	Luka	05. 05. 1945.	Kukujevci
	Franjković Janja	Andrija	11. 10. 1968.	Kukujevci
52	Šimić Jure	Stipa	1930.	Kuprešani-JajceBiH
	Šimić Ana	Pejo	14. 09. 1936.	Kuprešani-JajceBiH
	Šimić Matija	Jure	22. 02. 1958.	Kuprešani-JajceBiH
	Šimić Kata	Jure	10. 04. 1961.	Kuprešani-JajceBiH
	Šimić Anđa	Jure	01. 04. 1963.	Kuprešani-JajceBiH
	Šimić Zagorka	Jure	16. 06. 1965.	Kuprešani-JajceBiH
	Šimić Ruža	Jure	04. 09. 1967.	Kuprešani-JajceBiH
	Šimić Ivka	Jure	07. 05. 1970.	Kuprešani-JajceBiH
	Šimić Mara	Jure	11. 02. 1974.	Kuprešani-JajceBiH
54	Bajči Antun	Dragutin	23. 11. 1932.	Kukujevci
	Bajči r. Anić Marija	Marijan	25. 08. 1936.	Kukujevci
	Bajči Ivan	Antun	08. 07. 1955.	Kukujevci
	Bajči Katica	Antun	10. 05. 1959.	Kukujevci
56	Bajči r. Anić Kata	Petar	27. 03. 1919.	Apševci
58	Pajić Marko	Šimun	24. 04. 1928.	Knin
	Proleterska ulica – lijeva strana			
1	Mackanić Živan	Marko	23. 02. 1920.	Kukujevci
	Mackanić r. Aleksić Kata	Marko	11. 02. 1923.	Vašica
	Mackanić Marko	Živan	30. 08. 1962.	Kukujevci
	Vujić Amalija	Lovra	15. 05. 1897.	Kukujevci
3	Stepanović r.Stojadinović Ljubica	Đoka	15. 11. 1922.	Bačinci
	Stepanović Slobodan	Triva	10. 01. 1954.	Kukujevci
5	Babin Đorđe	Lazar	24. 03. 1936.	Molovin
	Babin r.Mackanić Ljubica	Živan	05. 05. 1946.	Kukujevci
	Babin r.Ćosić Danica	Ilija	24. 09. 1901.	Mohovo
	Babin Milena	Đorđe	16. 08. 1966.	Kukujevci
	Babin Brankica	Đorđe	11. 11. 1968.	Kukujevci
7	Pović r. Turanjski Jela	Petar	19. 02. 1919.	Bačinci
	Pović Ružica	Ivan	26. 02. 1956	Kukujevci
9 Drž. zgr.	Tomić Ilija		10. 10. 1950.	Gibarac
	Tomić r.Paradžiković Ljubica	Petar	26. 03. 1951.	Kukujevci
	Tomić Sanja	Ilija	23. 02. 1976.	Sr. Mitrovica
	Tomić Tanja	Ilija	11. 04. 1974.	Sr. Mitrovica
09	Medenica Mirko			
09	Medenica			
11	Marijanović Stjepan	Ivan	20. 10. 1892.	Studenci-Imotski
	Marijanović r. Herceg Kata	Lovra	29. 09. 1915.	Prolog-Ljubuški
	Marijanović Stipa	Stjepan		Kukujevci

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
13 Drž. zgr.	Đonit Viktor	Ljuš	08. 01. 1930.	G.Stubla-Vitina Kosovo
	Đonit r. Gegić Marija	Jozef	15. 07. 1935.	Kobaš Kosovo
	Đonit David	Viktor	08. 03. 1956.	G.Stubla-Vitina Kosovo
	Đonit Marijan	Viktor	01. 06. 1960.	Kukujevci
	Đonit Josip	Viktor	14. 03. 1962.	Kukujevci
	Đonit Petar	Viktor	20. 08. 1963.	Kukujevci
15 Drž. zgr.	Kološnjaj Vladimir		21. 12. 1936.	Bačinci
	Kološnjaj r. Dunđer Ana	Alojz	29. 01. 1939.	Žepča BiH
	Kološnjaj Zvonimir	Vladimir	18. 12. 1961.	Sr. Mitrovica
	Kološnjaj Miroslav	Vladimir	10. 09. 1963.	Sr. Mitrovica
15 Drž. zgr.	Pavlović Jozo	Niko	16. 09. 1935.	Brankovići-Zavidovići BiH
	Pavlović r. Kremenjaš Janja	Niko	03. 03. 1938.	Dubravica "
	Pavlović Nikola	Jozo	17. 05. 1962.	Brankovići "
	Pavlović Josip	Jozo	16. 02. 1964.	Brankovići "
	Pavlović Zora	Jozo	27. 04. 1965.	Brankovići "
	Pavlović Petar	Jozo	22. 03. 1968.	Brankovići "
	Pavlović Ivica	Jozo	27. 05. 1969.	Brankovići "
17	Naličić Vasilije	Stevan	05. 01. 1934.	Adaševci
	Naličić r. Radosavljević Cveta		30. 03. 1930.	Bačinci
	Naličić Slavko	Vasilije	21. 09. 1957.	Kukujevci
	Naličić Gordana	Vasilije	29. 10. 1959.	Kukujevci
	Naličić Stana	Vasilije	12. 09. 1962.	Kukujevci
19	Belić Cvetin	Njegovan	01. 04. 1911.	Martinci
19	Jurčević r. Mostof Mara	Franja	09. 10. 1907.	Višnjićevo
21	Marinković Mata	Rajko	24. 02. 1930.	Kukujevci
	Marinković r. Grgičević Marica	Josip	05. 10. 1928.	Kukujevci
	Marinković Franca	Đuro	19. 11. 1909.	Bapska
23	Kolarić Petar	Petar	20. 02. 1905.	Kukujevci
	Kolarić r. Marošević Adika	Damjan	14. 08. 1907.	Kukujevci
	Kolarić r.Franjić Mara	Emerik	11. 05. 1931.	Kukujevci
	Kolarić Ilija	Josip	20. 07. 1953.	Kukujevci
	Kolarić r. Marošević Janja	Josip	16. 03. 1951	Kukujevci
25	Građevinsko zemljište – Delalić Rajka			
27	Đukić Petar	Đura	24. 05. 1926.	Kukujevci
	Đukić r. Aleksić Ruža	Josip	10. 04. 1922.	Kukujevci
	Đukić Josip	Petar	14. 12. 1955.	Kukujevci
	Đukić Ana	Petar		
29	Građevinsko zemljište – Kovačević Petra			
31	Smajšeg r. Lizatović Mara	Stjepan	26. 08. 1923.	Kukujevci
	Smajšeg Marijan	Đura	31. 01. 1946.	Kukujevci
	Smajšeg r. Rimac Milka	Marko	28. 08. 1941.	Čelebić-Livno BiH
	Smajšeg Marica	Marijan	29. 05. 1968.	Kukujevci
	Smajšeg Boža	Marijan	03. 08. 1969.	Sr. Mitrovica
	Smajšeg Đura	Đura	16. 09. 1966.	Kukujevci

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
33	Marošević Stjepan Marošević r. Cerjak Marija Marošević Mata Marošević r. Anđelković Marija Marošević Josip Marošević Dragan Marošević Ivan Marošević r. Borković Danica Marošević Ivan	Andrija Ivan Stjepan Petar Mata Mata Stjepan Ivan Ivan	24. 12. 1920. 02. 02. 1928. 24. 08. 1948. 15. 05. 1950. 11. 03. 1970. 16. 09. 1974. 16. 08. 1952 1952. 05. 10. 1973.	Kukujevci Batrovci Kukujevci Morović Batrovci Sr. Mitrovica Kukujevci Kukujevci Sr. Mitrovica
35	Anđelković Josip Anđelković r. Kovač Terezija Anđelković Štefica Anđelković r. Vilč Adela	Ivan Josip Josip Josip	02. 05. 1917. 15. 03. 1920. 08. 03. 1946. 05. 08. 1881.	Kukujevci Neštin Kukujevci Kukujevci
37	Borković Mitar Borković r. Šubarić Marija Borković Katica Borković Zlatko	Mitar Adam Mitar Katica	18. 01. 1919. 01. 05. 1924. 01. 12. 1968.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Tutlinger-Njemačka
39	Litrić Marinko Litrić r. Kovandžić Marica Litrić Marko Litrić r. Živanović Kata	Vinko Rajko Marinko Pavle	27. 09. 1935. 03. 12. 1935. 07. 10. 1961. 1897.	Kukujevci Kukujevci Sr. Mitrovica Kukujevci
41	Franjković Ivan Franjković r. Ivakić-Genoveva	Marko Marijan	1950. 1951.	Kukujevci Kukujevci
43	Marić Cvija	Vidoje	1922.	Stjepan Krst-Stolac BiH
45	Živanović r. Litrić Eva	Đura	08. 03. 1904.	Kukujevci
47	Hunger r.Brandalik Magdalena	Ivan	19. 02. 1904.	Kukujevci
49	Marijanović Ivan Marijanović r. Vuković Anica Marijanović Tomislav Marijanović Katica Marijanović r. Cikojević Matija	Stojan Filip Ivan Ivan Josip	06. 10. 1924. 25. 04. 1924. 25. 11. 1954. 16. 11. 1961. 20. 11. 1898.	Studenci Studenci Kukujevci Kukujevci Studenci
51	Rora Ivan Rora r. Krstić Kata Rora Marijan Rora Dušanka Rora Ivica Rora Željko Rora Slavko Rora Marija Rora Marijan Rora Slavko Rora Adam Rora Marija Rora Tomislav	Martin Adam Ivan Ivan Marijan Ivan Slavko Slavko Ivan Adam	05. 05. 1919. 13. 12. 1922. 06. 11. 1944. 07. 10. 1947. 1970. 11. 07. 1946. 1971. 1973. 01. 01. 1949. 1973.	Bapska Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
Ljudevita Gaja ulica – desna strana				
2	Somborac Marinko Somborac Marija Somborac Marin	Emanuel Mata Marin	02. 02. 1911. 15. 08. 1911.	Lovas Tovarnik

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
4	Šorgić Marijan Šorgić r. Borković Agica Šorgić Luka Šorgić r. Tomić Eva Šorgić Krunoslav Šorgić Marina Šorgić Janja	Josip Josip Marijan Marijan Luka Luka Marijan	14. 08. 1920. 23. 08. 1921. 23. 08. 1941. 27. 09. 1942. 23. 08. 1962. 02. 06. 1966. 05. 02. 1955.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
6	Grgičević r. Cvijanović Sofija Krstić Ana	Adam Ilija	15. 05. 1923. 16. 04. 1899.	Kukujevci Kukujevci
8	Krstić Marinko	Ilija	08. 07. 1908.	Kukujevci
10	Lizatović Ivan Lizatović r.Lončar Mara Lizatović r.Maričić Anđa Lizatović Ljubica Lizatović Nevenka Lizatović Jadranka	Stjepan Ilija Vice Ivan Ivan Ivan	12. 12. 1933. 27. 07. 1938. 02. 02. 1914. 13. 11. 1958. 02. 05. 1962. 14. 06. 1964.	Stjepan Krst-Stolac BiH Stjepan Krst-Stolac BiH Stjepan Krst-Stolac iH Sr. Mitrovica Sr. Mitrovica Sr. Mitrovica
12	Franjković Luka Franjković r.Litrić Ana	Luka Vinko	15. 03. 1908. 25. 04. 1920.	Kukujevci Kukujevci
14	Martinović Marko Martinović Spomenka Martinović Lazar Martinović ž Martinović Slavko	Lazar Stevan Marko Lazar	10. 12. 1918. 06. 05. 1924.	Kuzmin D. Petrijevci-Ruma
16	Tomić Marijan tomić r. Marošević Marija Tomić Antun Tomić r. Filaković Danica Tomić Tomislav Tomić Josip	Mato Marko Marijan Nikola Antun Antun	14. 01. 1921. 23. 04. 1922. 02. 01. 1950. 02. 04. 1949. 23. 08. 1969. 23. 09. 1973.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Sr. Mitrovica Sr. Mitrovica
20	Franjković Martin Franjković r. Ključek Milka	Ivan Mihajlo	16. 11. 1901. 28. 06. 1907.	Kukujevci Višnjićevo
20	Marošević Damjan Marošević r. Franjković Mara Marošević Zvonimir Marošević Katica	Šimun Ivan Damjan Damjan	12. 08. 1932. 29. 10. 1931. 15. 07. 1951. 07. 03. 1955.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
22	Vorgić Marijan Vorgić r. Franjković Eva Vorgić Josip Vorgić r. Marošević Ana Vorgić Ivan Vorgić r. Cvijanović Marijana Vorgić Ljerka	Ivan Mato Marijan Josip Josip Marijan Ivan	12. 01. 1907. 18. 10. 1905. 12. 07. 1930. 06. 02. 1932. 19. 09. 1953. 23. 08. 1952. 15. 05. 1974.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Sr. Mitrovica
24	Vorgić Antun Vorgić r. Franjković Vita	 Živko	1914. 06. 06. 1913.	Kukujevci Kukujevci
26	Franjković Ilija Franjković r. Gajdašić Manda Franjković Ivan Franjković r. Tikvić Janja Franjković Josip	Luka Stjepan Ilija Mato Ivan	05. 05. 1912. 03. 03. 1916. 25. 08. 1950. 30. 07. 1953. 31. 07. 1974.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Lanište – Brčko Sr. Mitrovica
28	Marinković Mato Marinković r. Gajdašić Matijska	Stjepan Martin	19. 02. 1906. 15. 02. 1905.	Kukujevci Kukujevci

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
30	Marinković Nikola Marinković r. Topić Kata Marinković Marija Marinković Ilija	Mato Luka Nikola Nikola	25. 12. 1930. 04. 09. 1933. 19. 03. 1958. 26. 07. 1961.	Kukujevci Štitar Kukujevci Sr. Mitrovica
32	Ivanković Petar Ivanković r. Šakić Ljuba Ivanković Josip	Ilija Ante Petar	08. 01. 1929. 26. 06. 1928. 09. 07. 1949.	Studenci Studenci Kukujevci
34	Papulić Marija Graovac r. Papulić Adika Graovac Katica Graovac Stjepan	Franjo Živko Ivan Ivan	07. 01. 1907. 02. 02. 1937. 03. 11. 1956. 08. 05. 1958.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
36	Papulić Mata Papulić r. Grgičević Ana	Marijan Emerik	18. 12. 1912. 13. 06. 1920.	Kukujevci Kukujevci
38	Anđelković Antun Anđelković Mitar Anđelković r. Marošević Vita	Marijan Antun Marijan	14. 06. 1896. 24. 11. 1930. 25. 06. 1930.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci
40	Boras Mata	Ivan	15. 01. 1897.	Rašljani-Ljubuški
42	Franjković Marko Franjković r. Folk Marija Franjković Josip Franjković r. Ivanković Ljubica	Antun Ivan Marko Franjo	22. 07. 1919. 27. 01. 1923. 12. 03. 1950. 03. 03. 1954.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
44	Blažević Martin Blažević r. Bikić Ana Blažević Kata	Mato Ante Martin	17. 11. 1897. 15. 03. 1896. 18. 11. 1929.	Ostrovica-Bihać BiH Ostrovica-Bihać BiH Ostrovica-Bihać BiH
46	Filaković Stjepan Filaković r. Šubarić Amalija	Marko Lazar	29. 04. 1935. 04. 02. 1914.	Kukujevci Kukujevci
50	Vidaković Ivan Vidaković r. Žeravica Anica Vidaković Josip Kovačević r. Vidaković Stana Kovačević Marijana	Stjepan Mijo Ivan Ivan Martin	10. 09. 1927. 20. 03. 1928. 02. 03. 1956. 30. 08. 1969.	Bapska Vrlika – Sinj Tovarnik Sr. Mitrovica
48	Građevinsko zemljište – Oskomić Nikole			
52	Građevinsko zemljište – Blažević Martina			
56	Marošević Luka Marošević Božica Marošević Ivan	Mata Stojan Luka	24. 05. 1925. 25. 12. 1925. 17. 10. 1965.	Kukujevci Stjepan Krst BiH Kukujevci
58	Gajdašić Adam Gajdašić r. Ivšić Matijka Gajdašić Ljubica	Mato Petar Adam	16. 08. 1930. 04. 09. 1923. 20. 10. 1955.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci
60	Nenastanjena kuća – Lončar Ilije			
62	Građevinsko zemljište – Franjković Vinko			
64	Građevinsko zemljište – Papulić Živko			
	Ljudevita Gaja ulica – lijeva strana			
1	Nikolić Rajko Nikolić Ljubica Nikolić Slobodan Nikolić Slađana Nikolić Branka	Slavko Nikola Rajko Slobodan Joca	29. 09. 1931. 26. 03. 1934. 13. 09. 1951. 18. 06. 1973. 10. 10. 1959.	nepoznato

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
3	Nalčić Lazar Nalčić r. Grgić Kata Nalčić Milenka	Stevan Toma Lazar	04. 05. 1931. 07. 04. 1929. 17. 09. 1963.	Adaševci Lanište – Brčko Kukujevci
5	Kovač Katica	Josip	18. 12. 1921.	Neštin – B.Palanka
7	Pelja r.Popović Jelena Pelja Đorđe	Ljubinko Gojko	18. 01. 1930. 28. 04. 1956.	Lačarak Kukujevci
9	Rajšić Sava Rajšić r. Bertić Vita Rajšić Milan Rajšić Branka	Živan Ilija Sava Pava	15. 01. 1929. 26. 08. 1932. 01. 05. 1956. 11. 07. 1960.	Adaševci Kukujevci Sr. Mitrovica Sr. Mitrovica
09	Mrkšić Slavko Mrkšić r. Rajšić Marija Mrkšić Mirko	Milan Sava Slavko	05. 04. 1955. 16. 01. 1959. 23. 11. 1974.	Slakovci Sr. Mitrovica Sr. Mitrovica
11	Rajšić Miloš	Živan	09. 09. 1932.	Adaševci
11	Rajšić r. Ćurković Marija	Stjepan	18. 08. 1935.	Kukujevci
13	Petrović Adam Stojadinović Spomenka Kotolas Željko	Josip Triva Petar	23. 02. 1933. 25. 01. 1946. 16. 01. 1973.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci
15	Nenastanjena kuća – Brkić Ane, rođ. Marošević			
17	Paić Mijat Paić r. Šubarić Štefica	Martin Stjepan	17. 11. 1932. 25. 02. 1937.	G.Ervenik-Knin Kukujevci
19	Rajc Petar Rajc r. Zaharija Katarina	Ivan Ivan	25. 05. 1900. 05. 10. 1917.	Prnjavor Drahobić-Poljska
21	Oskomić Marko Oskomić Oskomić Oskomić	Stjepan		Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
23	Oskomić Stjepan Oskomić r. Litrić Sofija	Antun Josip	09. 09. 1906. 05. 03. 1905.	Kukujevci Kukujevci
25	Oskomić Stjepan Oskomić r. Gajdašić Zlatica Oskomić Ljubica Oskomić Ivan Oskomić Petar	Petar Petar Stjepan Stjepan Stjepan	13. 12. 1913. 13. 03. 1914. 02. 07. 1950. 27. 06. 1944.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
27	Nenastanjena kuća – Litrić Petra			
29	Marošević Nikola Marošević r. Gajdašić Marija	Josip Damjan	05. 05. 1930. 09. 12. 1928.	Kukujevci Kukujevci
31	Nenastanjena kuća – Vorgić Petra			
33	Franjković r. Gajdašić Živka	Ivan	01. 01. 1898.	Kukujevci
33	Gajdašić Ivan Gajdašić r. Penić Milka Gajdašić Ana Gajdašić Luka	Mato Franjo Ivan Ivan	13. 05. 1932. 06. 03. 1938. 24. 03. 1976. 10. 10. 1967.	Kukujevci Kovačić – Livno Sr. Mitrovica Sr. Mitrovica
35	Gajdašić Josip Gajdašić r. Vuić Katica Gajdašić Ljubica	Nikola Pavle Josip	18. 03. 1949. 15. 11. 1950. 24. 01. 1974.	Kukujevci Apaševci Sr. Mitrovica
37	Knežević Marko Knežević r. Blažević Jela	Josip Martin	14. 05. 1924. 19. 09. 1926.	Boričevac-D.Lapac Ostrožac,Bihać BiH

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
39	Anđelković Ilija	Đura	02. 08. 1918.	Kukujevci
	Anđelković r. Grgičević Ana	Rajko	16. 04. 1919.	Kukujevci
	Anđelković Marko	Ilija	11. 08. 1938.	Kukujevci
	Anđelković r. Šubarić Marica	Ljubomir	21. 05. 1936.	Kukujevci
	Anđelković Đura	Marko	05. 04. 1963.	Kukujevci
	Anđelković Ana	Marko	04. 03. 1972.	Sr. Mitrovica
43	Anđelković r. Marošević Stajka	Marko	10. 08. 1912.	Kukujevci
	Anđelković Luka	Josip		Kukujevci
45	Marinković Antun	Stjepan	07. 01. 1912.	Kukujevci
	Marinković r. Franjković Ana	Luka	28. 02. 1913.	Kukujevci
	Marinković Antun	Antun	16. 01. 1945.	Kukujevci
	Marinković r. Ljubičić Ivka	Jozo	13. 06. 1949.	Odžak – Livno
	Marinković Janja	Antun	04. 05. 1967.	Sr. Mitrovica
	Marinković Sanja	Antun	12. 05. 1969.	Sr. Mitrovica
	Marinković Ivan	Antun	30. 08. 1974.	Sr. Mitrovica
47	Franjković Nikola	Stjepan	22. 07. 1922.	Kukujevci
	Franjković r. Marošević Vita	Josip	13. 12. 1926.	Kukujevci
	Franjković r. Kohut Katica	Janko	22. 02. 1899.	Bačinci
49	Smiljanić Milivoj	Đura	05. 10. 1935.	Adaševci
	Smiljanić r. Cupar Marija	Isidor	29. 06. 1934.	Voća Gornja-Varaždin
	Smiljanić Milivoj	Milivoj	11. 08. 1960.	Kukujevci
	Smiljanić r. Nalčić Branislava	Ljubomir	13. 01. 1913.	Adaševci
51	Molnar Josip	Josip	23. 05. 1947.	S. Bingula
	Molnar r. Đakulović Kata	Petar	08. 08. 1953.	Benkovac
	Molnar Snežana	Josip	01. 05. 1968.	Sr. Mitrovica
	Molnar r. Placković Roza	Ivan	20. 03. 1919.	S. Bingula
	Molnar	Josip		Sr. Mitrovica
53	Latković Tadija	Šimun	07. 08. 1905.	Žeževica – Omiš
	Latkovć r. Kržej Joka	Joso	15. 10. 1909.	Žeževica – Omiš
55	Franjković Mitar	Stjepan	26. 03. 1919.	Kukujevci
	Franjković r. Ivšić Ana	Ilija	21. 07. 1917.	Kukujevci
	Franjković Marina	Mitar	24. 05. 1969.	Kukujevci
	Betlemović Marija	Toma	11. 02. 1907.	Kukujevci
57	Marić Niko	Nikola	01. 10. 1927.	Stjepan Krst-Stolac BIH
	Marić r.Perić Anica	Ilija	03. 03. 1923.	Rotimlje "
	Marić Marija	Niko	21. 09. 1959.	Sr. Mitrovica
59	Zelić Petar	Marko	27. 01. 1922.	Lištani – Livno
	Zelić r. Crnjak Anđa	Petar	27. 10. 1927.	Lištani – Livno
	Zelić Ivan	Petar	02. 08. 1955.	Erdevik (sremski borac)
	Zelić Ankica	Petar	12. 01. 1957.	Erdevik (sremski borac)
61	Pažin Andrija	Petar	29. 12. 1932.	Dabrica-Stolac BiH
	Pažin r. Polac Dragica	Đuro	15. 08. 1931.	Dabrica-Stolac BiH
	Pažin Ljubica	Andrija	04. 12. 1960.	Bingula
	Pažin Ana	Andrija	07. 01. 1965.	Sr. Mitrovica
	Pažin	Jozo	25. 04. 1912.	Hergut-Stolac BiH
63	Marić Nikola	Stjepan	01. 10. 1927.	Stjepan Krst Stolac
	Marić r. Lončar Marija	Ivan	16. 02. 1926.	Stolac
	Marić Ankica	Nikola	27. 04. 1963.	Kukujevci
65	Ljubičić Jozo	Nikola	13. 05. 1919.	Odžak-Livno BiH
	Ljubičić r. Zelić Joka	Ivan	22. 05. 1923.	Lištani, Livno BiH
	Ljubičić Zora	Jozo	17. 03. 1954.	Erdevik-(sr.borac)

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
67	Ljubičić Nedjeljko Ljubičić r. Zelić Zorka Ljubičić Ivan Ljubičić Bernadica	Nikola Ivan Nedjeljko Nedjeljko	 10. 04. 1928. 20. 11. 1958. 03. 01. 9163.	Odžak-Livno BiH Lištani Livno Erdevik Kukujevci
69	Markovinović Josip Markovinović r. Pavičić Milka	Marko Mato	12. 03. 1900. 05. 07. 1907.	Kalati-KulenVakuf BiH Boričevac-D.Lapac
71	Nenastanjena kuća – Vidaković Ivana			
73	Nenastanjena kuća – Cupar Martina			
75	Nenastanjena kuća – Marić Nikole			
	Bostuska ulica			
2	Filaković Rajko Filaković r. Marošević Amalija	 Mijo	 10. 10. 1922.	Kukujevci Kukujevci
4	Mackanić Luka Mackanić r. Grigić Marica	Luka Martin	10. 11. 1926. 14. 11. 1927.	Kukujevci Kukujevci
6	Cupar Katica			
8	Glavata r. Švedl Elizabeta Glavata Ana	Adam Mata	01. 09. 1905. 04. 04. 1931.	Kukujevci Kukujevci
10	Šerfezi r. Kalman Margita Šerfezi Franja Šerfezi Marija	Ištvan Đura Đura	24. 05. 1905. 03. 11. 1949. 02. 09. 1927.	Bijeljina Kukujevci Kukujeci
12	Vorgić Adam Vorgić r. Rimac Boja Vorgić Ivan Vorgić Andrija	Marko Jozo Adam Adam	23. 02. 1921. 30. 11. 1930. 22. 07. 1948. 05. 11. 1954.	Kukujevci Čelebić BiH Kukujevci Kukujevci
14	Vorgić Stjepan Vorgić Petar Vorgić r. Kušić Ljubica Vorgić Petar	Franja Stjepan Ivan Petar	11. 08. 1906. 11. 02. 1926. 22. 11. 1931. 27. 06. 1957.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
16	Bačko Ivan Bačko Božana Bačko Marija Bačko Željko Bačko Vera	Mihajl Pavle Ivan Ivan Ivan	04. 12. 1935. 30. 09. 1941. 12. 09. 1960. 13. 04. 1964. 25. 05. 1965.	Otok – Vukovar Otok – Vukovar Opatovac, Vukovar Sr. Mitrovica Sr. Mitrovica
	Vojvođanska ulica – lijeva strana			
1	Nenastanjena kuća – Tomšić Laze			
3	Građevinsko zemljište – Papulić Marije			
5	Anđelković Mata Anđelković Dobrinka Anđelković m	Nikola		Kukujevci
	Vojvođanska ulica – desna strana			
2	Građevinsko zemljište – Oskomić Antuna			
4	Građevinsko zemljište – Bertić Marijan			

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
6	Franjković Petar Franjković r. Tomšić Marija Franjković Petar Franjković r. Gajčević Ljubica Franjković Jasna	Lazar Marijan Petar Mato Petar	15. 05. 1911. 06. 08. 1915. 28. 07. 1945. 10. 10. 1949. 24. 06. 1970.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
8	Franjković Marijan Franjković r. Gajdašić Zlata Franjković Ivan Franjković Mato	Petar Luka Marijan Marijan	06. 01. 1937. 30. 08. 1937. 30. 04. 1961. 18. 09. 1955.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci Kukujevci
10	Gajčević Živko Gajčević Katica Gajčević Janja	Stjepan Franjo Živko	19. 04. 1929. 16. 11. 1930. 03. 05. 1958.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci
12	Bertić Marijan Bertić Agica	Martin Ivan	25. 01. 1911. 03. 08. 1919.	Kukujevci Kukujevci
	Sarajevska ulica			
2	Grgičević Jela Grgičević Mara	Martin Đura	05. 06. 1902. 02. 02. 1932.	Udbina Kukujevci
4	Građevinsko zemljište – Špoljar Petra			
6	Građevinsko zemljište – Špoljar Franje			
8	Građevinsko zemljište – Grubić Stjepana			
10	Živković Ana	Mata		
12	Vuletić Marijan Vuletić Mara Vuletić Đura Vuletić Zdenka Vuletić r. Lizatović Perica ž	Jure Ante Marijan Marijan Marko	1932. 1933. 1959. 1962. 1902.	Kukujevci Studenci Kukujevci Kukujevci Krstatice-Makarska
14	Vuletić Anica	Grga	1908.	Krstatice-Makarska
16	Gajčević r. Marošević Ana	Ivan	09. 07. 1918.	Kukujevci
	Savska ulica – desna strana			
2	Marošević Antun Marošević Kata	Marijan Marko	05. 01. 1905. 30. 12. 1902.	Kukujevci Nijemci
4	Petrović Aleksandar Petrović Danica	Petar Antun	18. 11. 1904. 23. 03. 1907.	Kukujevci Kukujevci
6	Kavedžić Petar Kavedžić r. Petrović Agica Kavedžić Ilija Kavedžić Mata	Ilija Aleksandar Petar Petar	11. 06. 1934. 01. 09. 1938. 13. 03. 1958. 10. 04. 1956.	Morović Kukujevci Morović Morović
8	Petrović r. Čolaković Munika Petrović Petar Petrović r. Grgić Luca Petrović Ljubica Petrović Stjepan	Marijan Josip Petar Petar Petar	17. 06. 1909. 30. 07. 1937. 12. 12. 1935. 04. 05. 1962. 23. 06. 1964.	Kukujevci Kukujevci Laništa-Brčko Kukujevci Kukujevci
10	Nenastanjena kuća – Rimac Martina			
12	Građevinsko zemljište – Gajčević Marka			
14	Građevinsko zemljište – Gajčević Ivana			

Kućni broj	PREZIME I IME	Ime oca	Dat. rođenja	Mjesto rođenja
Dalmatinska ulica				
2	Građevinsko zemljište – Kulačanin Stanka			
4	Tomšić Mara Marić Anica	Stojan	01. 03. 1945.	Virovitica
6	Šubarić Stajka Gajdašić ž			Kukujevci Kukujevci
8	Građevinsko zemljište – Šubarić Nikole			
10	Građevinsko zemljište Brandalik Ivana			
12	Građevinsko zemljište – Brandalik Đure			
14	Pajić Jakov Pajić Mare Pajić m	Martin Martin	03. 1937. 19. 03. 1935.	G. Ervenik – Knin G. Ervenik – Knin
16	Pajić Martin Pajić Antun	Grga Martin	25. 10. 1905. 15. 09. 1943.	Kukujevci Kukujevci
Sremska ulica – lijeva strana				
1	Nenastanjena kuća – Oskomić Stjepana			
3	Lončar Ivan Lončar r. Vidić Anica Lončar Marko Lončar Pava ž Lončar Dragan	Marko Mato Ivan Ivan Ivan	13. 07. 1930. 13. 07. 1930. 01. 11. 1957. 29. 01. 1955. 19. 02. 1964	Dabrica – Stolac Dabrica - Stolac Da- brica - Stolac Dabrica – Stolac Kukujevci
Sremska ulica – desna strana				
2	Franjković Elizabeta			
4	Pešić r. Šubarić Agica Pešićm Pešić ž Pešić ž			
Ekonomija PIK Šid				
2	Herceg Mata Herceg r. Ivakić Genoveva Herceg Ankica	Damjan Stjepan Mata	1946.	Kukujevci Kukujevci Kukujevci
2	Gujidić Radoslav			
4	Milanović Luka Milanović ž Milanović m			
4	Milivojević Stanko Milivojević ž Milivojević ž Milivojević m			

KUĆE

Negdje do 1940. godine kuće su bile građene kombinirano od cigle i cerpića, a mnoge su bile pokrivene trskom.

Cerpić se pravio na rupačama (jezero) koje su se nalazile na kraju Fruškogorske ulice i Ulice Matije Gupca, a kazalo se «na kraju sela». Donijeli bi zemlju žutulju i u nju umiješali pljevu i vodu i sve dobro izmiješali. Napravio bi se drveni kalup-ram-okvir, već kako je tko kazao, veličine oblika cigle i taj kalup bi se punio napravljenom smjesom. Zatim bi se kalup dizao, a smjesa bi ostajala na zemlji i sušila se jedno izvjesno vrijeme. S tim cerpićem bi se zidale kuće, staje i kolibe (kuće) u planini – Fruškoj gori, a ljudi su ih zvali «cerpićare» ili «nabijače». Ako se napravi dobra smjesa cerpića i dobro osuši i uzida, takve kuće su znale dugo trajati. (Crna zemlja se zvala «Ilovača»).

Na krovovima tih starijih kuća se nalazila jedna posebna biljka koja se zvala «Čuvarkuća», a koja se brala i cijedila u bolesno uho djeci.

Kasnije se zidaju kuće od cigle i pokrivaju crijepom koji se obično kupovao u Vinkovcima.

Primjer jedne starije kuće građene ciglom i pokrivene crijepom, vlasništvo Marijana Ivšić, u Ulici Matije Gupca u Kukujevcima. Snimljeno 1989. g.

Negdje do 1970-ih godina kuće su bile zidane «na brazdu», tj. svom svojom dužinom bi se pružale u dvorište (uzduž).

Takve kuće su se sastojale od:

- prednje zgrade za stanovanje i
- stražnje (dolnje) sa gospodarskim zgradama

Isto tako je bilo i prednje i stražnje (dolnje) dvorište.

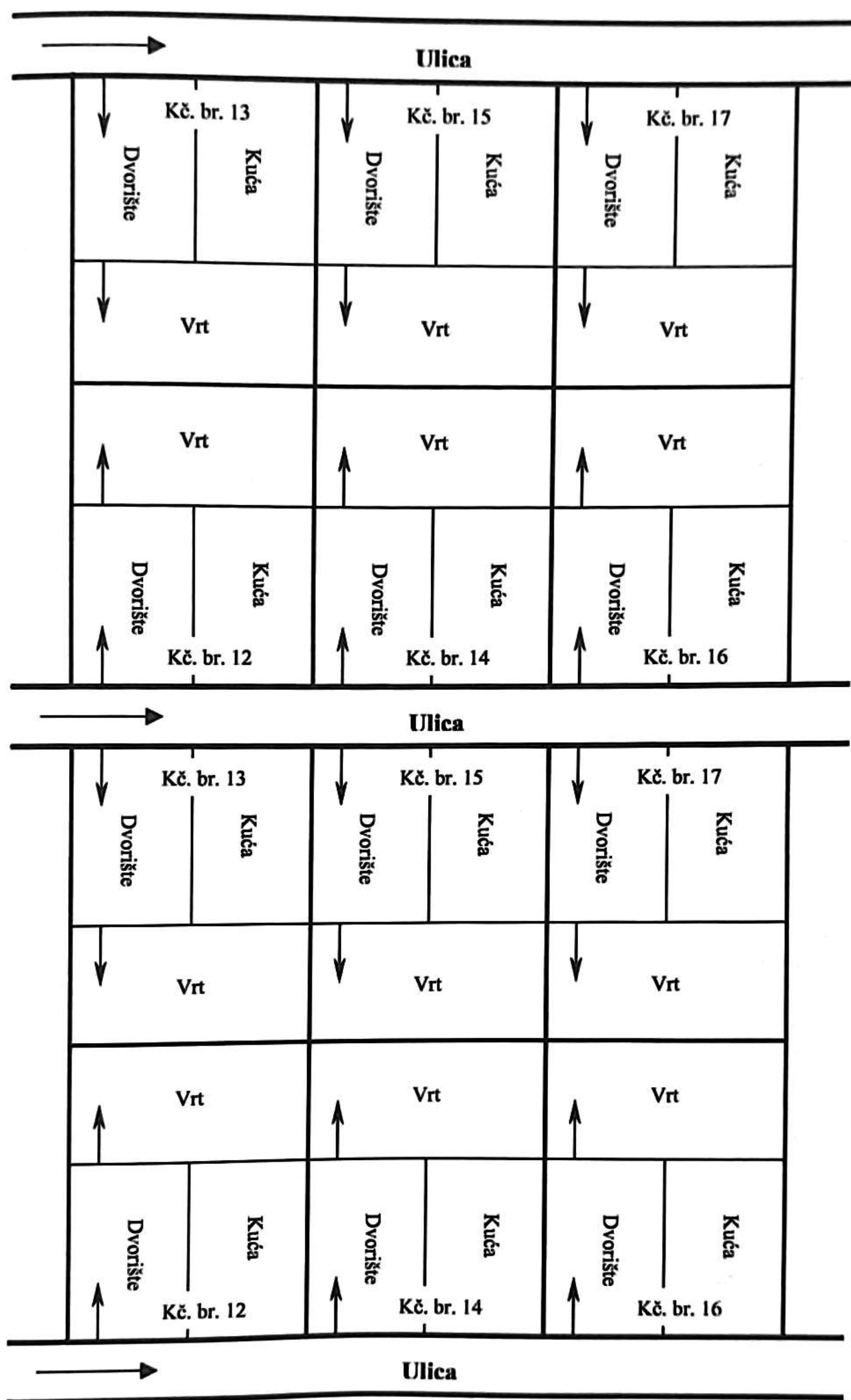
PREDNJA ZGRADA

U prednjem dijelu kuće se nalaze:

- prednja soba – do ulice,
- još jedna soba odmah do nje
- ganak, trijem (a Kukujevčani su kazali «potrim»)
- špajz
- tavan

a neke kuće su između prednje i druge sobe imale i kuhinju.

Kuće u Kukujevcima nisu imale podrum (do 1970-ih godina), već su imale u drugom dijelu zgrade VAJAT, koji je bio malo dublje ukopan u zemlju i služio je u tu svrhu kao podrum.

TLOCRT KUĆA «NA BRAZDU» U KUKUJEVCIMA
Kuće na istoj strani – dvorište na istoj strani
Vrtovi graniče jedan sa drugim - susjednim

PRIDNJA (PREDNJA) SOBA

Soba koja se nalazila odmah do ulice zvala se prednja, ili kako su Kukujevčani znali kazati «pridnja» soba. U početku 20-og stoljeća pa sve negdje do 1950-ih godina u tim sobama je razmještaj izgledao ovako:

U sobi su se obično nalazila dva kreveta, drvena, starinska, tj. naslon «Čelo glave» je bio lijepo izrađen i ukrašen. Jedan krevet se nalazio u lijevom dijelu sobe, a drugi u desnom dijelu sobe, tj. kreveti su bili «rastavljeni». Ti kreveti su bili «visoko» namješteni. U tim krevetima su se dolje nalazile daske na kojima je bila perina-slamarica, obično tkana od pređe (grubo platno) i punjena suhom i čistom slamom nakon žetve ili osušenim šuškama od kukuruza. Slamarica je bila obično odozgore razrezana, tj. imala je dva otvora kroz koje se gurala slama. Zatim bi se stavila dolnja ponjava (plahta) koja je bila vezena i s heklanom čipkom dolje i u ćoškovima opšivena. U tom krevetu su se nalazila tri velika jastuka punjena perjem. Jastuci su bili ili vezeni ili rešeljani ili s umetnutim necanim firošom. Jastuci bi se stavili jedan do drugog u krevetu, na njih bi se zimi stavila dunja-perjanka koja je bila punjena sa 7 kg perja, a ljeti bi se stavio jorgan koji je bio punjen perjem ili vunom i to čistom domaćom. Gornja strana jorgana, tj. «lice» je bilo od jorganske svile i to: crvene, plave, roza ili žute svile. Jorgan je bio štepan u velike kocke. Obično se jorgan uvlačio u šlifer pravokutnog oblika s većim otvorom ili otvorom u obliku «kocke». Taj šlifer je također bio vezeni ili šlingani. Zatim bi se sve to prekrilo gornjom ponjavom, koja se zvala «koperta». Ta je ponjava cijela bila od posebno tkanog tankog ili debljeg platna i ukrašena s velikim heklanim čipkama, dolje i okolo i na sredini ponjave. Bilo je i vezenih ponjava za prekrivanje kreveta. Na krevetu čelo glave se nalazio mali ukrasni jastučić, vezeni, rešeljani ili sa necanim umecima, kao ukras na krevetu.

Za «duvarom» (zid uz krevet) se nalazio «rajsnedlama» (pribadače) priboden šareni velenac, tkani ili kupovni, a siromašniji su imali kupljeni «masni» papir u metrima priboden na zid do kreveta, kako se zid ne bi «runirao», tj. da ne bi otpadao kreč.

Iznad kreveta su se nalazile svete slike od oko jedan metar visoke i oko 60-75 cm široke, obično «Srce Isusovo» ili «Majka Božja» i dr.

Ramovi-okviri tih slika su bili obojani «pozlatom».

U sredini sobe, između kreveta, nalazio se veliki drveni stol s dugačkim klupama za sjedenje koje su imale naslon ili sa stolicama. Klupe su obično bile domaće izrade, a stolice su izrađivali seoski tišljeri-stolari ili su se kupile u gradu.

Na stolu ili kako su stariji Kukujevčani znali kazati «astal», je bio krušnjak (stolnjak) od domaćeg platna, vezeni ili rešeljani ili sa heklanim čipkama ukrašen ili sa prandžama okolo. Na njemu je bila obično vazna (vaza) sa cvijećem kojega je u kukujevačkim dvorištima i vrtovima bilo u izobilju, te je znala biti i lampa sa staklenim cilindrom.

Nedjeljom i na blagdane je na stolu bio avsec s kolačima.

Na sredini plafona (stropa) iznad stola je visila lampa sa staklenim cilindrom i posudom za petrolej-gas u kojoj se nalazio i fitilj koji se pomoću malog točkića izvlačio više da bi svjetlo bilo jače ili uvlačio da bi svjetlo bilo slabije, već prema potrebi. Iznad cilindra je bio bijeli okrugli porculanski zaštitnik. Tako je bilo negdje do 1956. g.

U toj sobi su bila i dva visoka ormara i jedan manji s fijokama-ladicama. U jedan visoki ormar se roba slagala i to posteljina, stolnjaci, ručnici i drugo, a drugom visokom ormaru je bila roba koja je visila, kao što su muška odijela ili ženske suknje.

U niskom ormaru, obično je bio sa tri ladice, roba se slagala. Taj ormar je bio prekriven izrađenim miljeom i na njemu su bile uramljene slike ukućana, molitvenici, ogledalo i cvijeće u loncima.

Na visokim ormarima se obično nalazilo voće, a naročito dunje (Kukujevčani su kazali gunje) koje je širilo miris (uzbrano-ubrano voće).

Na prozorima su bile male zavjesice na drvenim šipkama ili narozane na deblji konac, a kasnije se vješaju dugačke zavjese na karnišne. Kukujevčani su za prozor kazali «pendžer», a za zavjese «firangla» (negdje do 1960-ih godina).

Prozori su bili dupli, tj. vanjski i unutarnji, a prostor između vanjskog i unutarnjeg prozora je bio oko 20-ak cm. U tom prostoru su se nalazili lonci sa cvijećem, obično muškatlom i asparagusom ili fuksijom.

Prozor koji je «gledao» u trijem, zvao se «jedinak».

Prednji dio kuće je bio obično ukrašen oko prozora, te je na BADŽI – gornji dio kuće, bila ispisana godina gradnje kuće i inicijali vlasnika kuće. Donji dio kuće, koji je bio oko jedan metar visok i malo deblji i obojan u malo tamnije boje, zove se COKLA.

Primjer jedne kukujevačke sobe. Kreveti su prekriveni vezenim ponjavama. Čelo glave je mali ukrasni jastučić. Na zidu je velenac (kupovni). Iznad kreveta su svete slike.

Na stolu je torta na avsecu. Na slici su: Branka i Cecilija Litrić, 1965. g.

U ćošku kod kreveta, čelo glave, se nalazio STUPČARIĆ od drveta izrezbaren i bojama ukrašen. U njemu su ženske držale igle, konce i sve što im je trebalo za ručni rad. Poneki stupčarići su imali i male ladice u kojima su se držale šnalice i ornodlice za kosu.

Također su postojali i drveni sanduci za držanje robe.

U tim starijim kućama se nalazila velika uzidana furuna (peć) za grijanje kuće u zimi. Nalazila bi se u prednjoj sobi, a ložila bi se iz kuhinje. Bila je visoka oko 2 do 2,5 m i ozidana okolo bankom na kojem bi se zimi sjedilo i grijalo. Prostor između furune i zida, koji je bio širok oko 50 do 70 cm zvao se «zapećak» i služio je za odmaranje ljudi i djece u zimskim danima. Gore na furuni bi obično spavao mačak.

Ove furune su bile negdje do 1955. g. te se ruše, jer su zauzimale puno prostora u sobi, te se stavljaju visoke tučane (željezne) peći.

POD u toj sobi je bio obično od dasaka koje su bile bojane bojom za drvo u žutoj ili smeđoj boji.

Tu su bile prostrte «krpare» koje su bile tkane od ostataka platna, tj. izrezanih krpa, a bile su široke oko 50 do 60 cm i dugačke po potrebi (do 1960.).

Nakon 1960. g. kupuju se novije sobe i to: spavaće sobe s madracima u krevetima. U početku su to bile politirane (lakirane) sobe, a kasnije još modernije s visokim regalima. Umjesto krpara se stavljaju tepisi.

Prednja soba i čeljad u njoj

Kao na prethodno prikazanoj slici, tako isto su i u Kukujevcima izgledale sobe, negdje do 1955. godine.

Vidljivo je da djed sjedi i drži najmlađeg unuka u krilu. Obučen je u BENU od plave valjane vune, a na nogama ima kožne opanke. Oko nogu ima omotane obojke od šarenog platna. Iza njega, u pozadini, se vidi ormar s tri ladice, a na zidu su svete slike i starinjski sat, te križ sa raspetim Isusom, koji je svaka kuća na selu imala. Na stropu iznad stola je lampa, viseća s porculanskim zaštitnikom, a na prozorima su male zavjesice, narozane na debljem koncu.

Na stolu je bijeli stolnjak sa ušivenim bijelim čipkama i prandžama (resicama) okolo. Na krevetu su tri velika pernata jastuka.

Sjede baka i unuka. Baka uči unuku heklati čipku. Iza bake se vidi mala kolijevka za dijete. Na podu je šarena tkana krpara.

Momak «krpa» oglavinu i ulare za konje. Na stolu je zidna lampa s ogledalom.

Na podu je košarica s vunom smotanom u dva klupka, okrugla.

Svi zajedno sjede u jednoj prostoriji, svaki radi svoj posao, nitko nikome ne smeta, svi su sretni i zadovoljni.

U prednjoj sobi se nalazila i peć za grijanje zimi.

U tim prednjim sobama su obično prebivali mlađi naraštaji. Tu sobu su zvali «ekstraj», nešto posebno.

U sobi do prednje sobe se nalaze također kreveti, stol i stolice, ormar visoki ili s ladicama i peć. Tu su prebivali stariji.

ŠPAJZ (OSTAVA)

U prednjem dijelu kuće se nalazio i špajz. U njemu su se nalazile velike drvene stelaže na kojima su bile uredno složene boce s kuhanim paradajzom, boce s kompotom (Kukujevčani su kazali «dumst») od šljiva, bresaka, kajsija, grožđa, višanja, naribanih jabuka, kiselim krastavcima i paprikom, te pekmezi i đemovi i dr.

Zatim je tu bio i čabar (drveno bure) za mast, a kasnije negdje oko 1960-ih godina se kupuju kante za mast i to emajlirane i sa zaklopcom, a gore su visile «pole» slanine, kobasice i kulinovi već osušeni.

Iz špajza se obično išlo na tavan, drvenim širokim ljestvama koje su Kukujevčani zvali «merdevine». Otvor za tavan je bio obično četvrtastog oblika oko jedan metar dugačak i širok, poklopljen drvenim poklopcem.

Na stelaže se stavljao kupovni šareni ukrasni papir ili su se izvezli dugački ukrasi, obično sa izvezenim jagodama ili višnjama. To je bilo jako lijepo za vidjeti i uredno.

TAVAN

Na tavanu se u drvenim sanducima držalo brašno, u košnicama grah, u zemljanim ćupovima pekmez, u vrećama orasi, a na gredama je bio poslagan, na kocke izrezan, domaći kuhani sapun za pranje rublja.

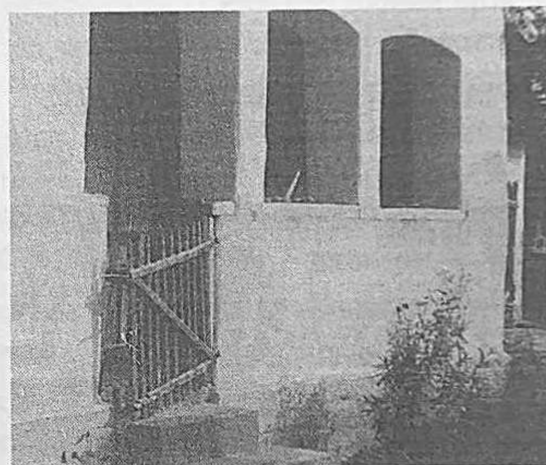
Tu su se nalazile i mišolovke za hvatanje miševa, iako ih je bilo malo, jer je svaka kuća imala mačku, čak i više njih, koje su «tamanile» miševe.

Tavan se svakih nekoliko mjeseci čistio i skidala paučina sa greda.

GANAK-TRIJEM-POTRIM

U stare kuće «na brazdu» se sa ulice ulazilo kroz vrata ganka, kojima su prethodile dvije ili tri stepenice. Ta vrata su bila malo ukrašena drvenim ukrasima ili bojom.

Bilo je nekoliko vrsta trijemova. Neki su bili zatvoreni, a neki otvoreni. Na svakima je uvijek bilo puno cvijeća u loncima i to: muškatli u raznim bojama, obični i dupli cvijet, asparagus, fuksije i drugo, a sa vanjske strane iz dvorišta, po zidovima ganka bi se pružao «ladolež» i «noćna frajla», te ruže penjačice i kalemljene.

Primjer jednog ganka, zatvorenog, u kući obitelji Mijatović u Ulici Matije Gupca. Snimljeno 1983. g. Vide se vratašca od letvica.

PREDNJE DVORIŠTE

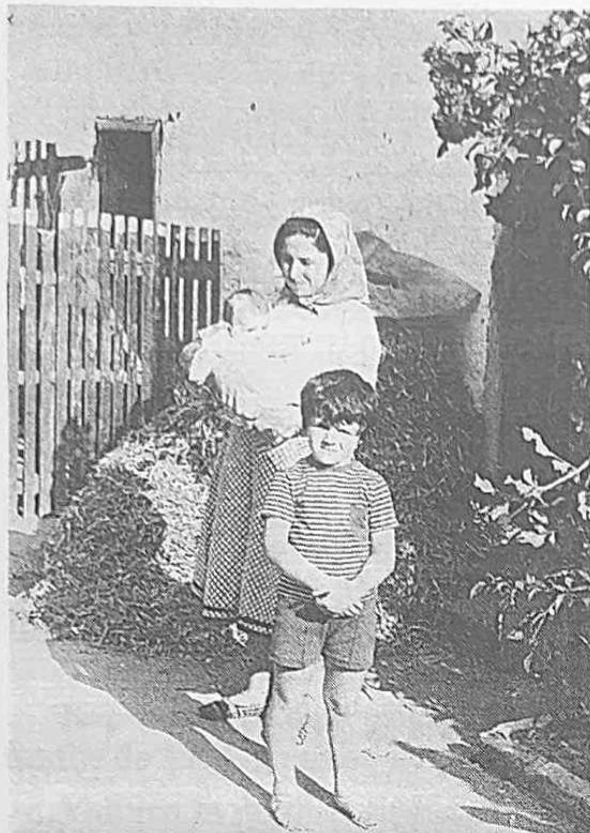
Prednje dvorište je bilo većinom popločano ciglom, a od stražnjeg dvorišta je bilo odijeljeno drvenim letvicama, visokim oko jedan metar ili višljim, koje su obično bile obojane zelenom bojom, a vrhovi tih letvica su bili obojani bijelom bojom.

Nakon 1965. godine dvorišta se betoniraju i uljepšavaju cvijećem. Nema više mukotrpnog metenja dvorišta svakog jutra s metlom «grebačom» (domaća – sijana metla), već se čisti metlom od «sirka» - kupovnom, koje je sada puno lakše i čišće.

Drvene kapije se zamjenjuju željeznim.

U prednjem dvorištu se nalazila «baščica» sa puno raznog cvijeća i to: lipi čova, lipa Kata, prkos, božur, kurvičica i drugo.

Slika 12/VI

Danica Ivšić, r. 1931. g. drži malu Zlatu Živanović, stoji Elizabeta Kacun, unuke Ane i Živka Filaković iz Ulice Matije Gupca. Snimljeno u Kukujevcima, 1965. g.

Lijevo se vide «letvice» sa bijelim vrhovima, a pokraj njih je «graorina», tj. otpad od istucanog graha.

STRAŽNJA-DOLNJA ZGRADA

Stražnja zgrada se sastoji od:
- ljetne kuhinje
- ambara
- vajata
- staje
- kokošinjca
- svinjca
- čardaka
- WC-a i dr.

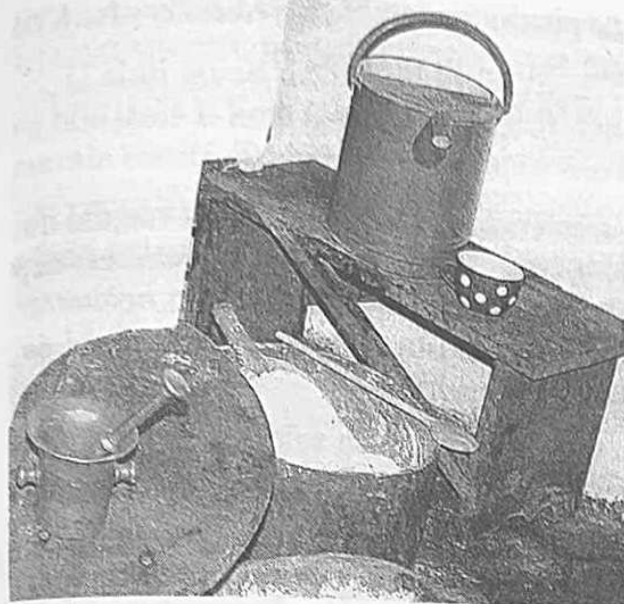
LJETNA KUHINJA

U ljetnoj kuhinji se kuhalo i boravilo preko dana. U njoj je bio stol sa stolicama, peć za kuhanje, stelaže za slaganje suđa (negdje do 1950. g.), a kasnije kredenac, umivaonik s lavorom za umivanje, te kantom za vodu, sanduk za drva za loženje peći i dr.

Te su kuhinje bile dosta velike, pa su poneki u njima imali i krevete, te bi starije osobe tu i noćile.

U početku 20. stoljeća u tim kuhinjama POD je bio zemljani, te se svake subote morao «podmazivati», tj. u vodi bi se rastopila zemlja-žutulja i četkom se, na prethodno pometeni pod, mazalo tom smjesom. To je, kad se osuši, bilo glatko i zgodno izgledalo (do 1950. g.).

Kasnije se u te kuhinje stavlja cigla i to šesterokutna, te negdje oko 1970. g. stavljaju se pločice, a krpare zamjenjuju tepisi, prvo «staze», a kasnije veliki tepisi, a kada se grade novije kuće i kuhinje se moderniziraju, te kupuju «viseće», stavljaju se peći na struju (plin rijetko) i dr.

Na slici je prikazan avan za tucanje šećera, mjerica s brašnom u kojoj je lopata za grabljene brašna i kuhača, a na maloj klupčici je kanta s vodom i lončić. Dolje se malo vidi drveno korito, te pod od šesterokutnih cigala

U Kukujevcima su se za loženje peći koristila drva. Svako domaćinstvo je u jesen pripremilo drva za zimu, iako je drva moralo biti cijele godine, jer se i ljeti peć za kuhanje ložila drvima i kočanjem (ostatak od orunjenog klipa kukuruza).

Poneka domaćinstva, oni malo imućniji, su kupovali i ugljen za loženje. Kupili bi otprilike jednu tonu ugljena, te bi po grumen ugljena stavljali kasno navečer u peć, da bi se žar održala do zore kako ne bi morali rano ujutro «potpaljivati» sitnim drvima vatru, te trošiti «šibice» i papir, jer toga baš nije bilo puno.

U dolnjoj kuhinji se ujutro i umivalo, češljalo, spremalo za posao i navečer za spavanje. Osim «kuvarice» pokraj stola ili štednjaka, na zidu su se još nalazile i «četkara» u kojoj su se držale četke za četkanje odijela i «šibicara» u kojoj se držala šibica, i češljara u kojoj su se držali češljevi. Kao i kuvarica, tako isto i četkara i šibicara su bile vezene i lijepo oblikovane.

Kuhinjski stol je imao jednu ladicu sa strane, koju su Kukujevčani zvali «čekmeže» u kojoj se držao pribor za jelo. Takav stol je obično bio prekriven «kožom» koja je služila kao stolnjak, a mogla se brisati mokrom krpom. Za staru stolicu se znalo kazati da je «erlava» - pokidana –rasklimana, a i stol je bio «rndav».

Domaćice su još imale i stroj za mljevenje oraha i maka. Ovo je svako domaćinstvo moralo imati. Posuđivati nešto, bila je velika sramota.

U kuhinji se nalazio i koršov u kojem se nalazila voda za piće koja se donosila sa «žive» vode – česme. Koršov je imao veliki otvor kroz koji su vodu pili stariji i na ručci mali otvor, koji se zvao «sisak», na koji su vodu pila djeca. Koršov je bio zemljani i lako se mogao razbiti, te je trebalo paziti dobro kako se njime rukuje, a kupovao se samo na «vašarima» (sajam). Kad bi se koršov prevrnuo i iz njega curila voda, kazali bi da voda «klokoće» (jer je curila klok-klok).

KUHARICE

U kuhinji pokraj stola ili pokraj šporeta ili pokraj umivaonika, nalazila se KUHARICA, tj. na platnu izvezene razne zgode popraćene stihovima. Ako bi se «kuharica» nalazila pokraj STOLA na zidu, na njoj bi bili izvezeni ovi stihovi:

«Moram draga tebi reći, naša ljubav vodi sreći» ili
«Jedimo, pijmo i zdravi budimo» ili
«Voće nas hrani, alkohol tamni», te izvezene razne mustre.

Ako su «kuharice stajale na zidu pokraj peći, na njima je pisalo:

«Ako hoćeš kuhat znati, moraš prvo suđe prati» ili
«Od ljubavi nismo siti, treba dobro jesti, piti» ili
«Kuharice manje zbori, da ti ručak ne izgori» ili
«Gdje se dobro jelo sprema, tu bolesti mjesta nema»
te izvezene razne mustre.

Ako je «kuharica» stajala pokraj umivaonika, pisalo je:

«Tko pije u sreći uživa, tko ne pije pod zemljom počiva» ili
«Ja te ljubim, jako volim, budi moja, ja te molim» ili
«Dobro jutro» ili «Čistoća je pola zdravlja» i dr.

«Kuharice» su bile u modi, tj. koristile su se početkom 20. stoljeća pa negdje do 1960-ih godina. Bile su vezene u boji, a najčešće s crvenim ili plavim koncem za vez, tj. šlinfulom. Vezlo se tankim vezom ili križićima. Kuharice su bile okolo opšivane platnom u boji i to tako da, ako je kuharica vezena crvenim koncem, opšivala bi se crvenim platnom. Taj rub je bio oko dva centimetra širine.

«Kuharice» su obično vezle mlađe osobe, tj. curice koje su se tek učile vesti, ali i starije ženske osobe.

Ako je domaćica imala više kuharica, značilo je da je vrijedna, spretna, uredna i sl. tako se to kazalo.

AMBAR

Ako je domaćin imao dvije numere-parcele, tj. na jednoj je imao sagrađenu kuću za stanovanje, a druga je bila prazna, onda su na toj praznoj numeri sazidali ljetnu kuhinju i ambar, a čardak je onda bio uzidan preko obadvije numere, a u sredini ispod čardaka se nalazio prolaz za kola, a kasnije traktor i sl.

Ako su kuće bile uzidane na «brazdu», tj. uzduž dvorišta, onda je ambar bio odmah pokraj ljetne kuhinje.

Ambar je bio napravljen od velikih debelih dasaka, a prednja strana ambara je bila ukrašena izrezbarenim daskama.

U ambaru su se nalazile pregrade tzv. okna u koje se stavljalo žito nakon žetve. Ambar je imao i tavan.

VAJAT

Vajat je bio dosta velika prostorija i malo ukopan u zemlju, dvije do tri stepenice dolje. Tu su se nalazila burad za rakiju - manja i za vino – veća, te velika kaca, razni alati i drugo.

U vajatu je bilo dosta hladno. Bio je samo jedan mali prozor, koji je gledao u susjedovo dvorište i bio visoko smješten.

Ovako slično su izgledali i kukujevački vajati. Ovo je primjer jednog vajata uzet iz kalendara «Poljopromet» Sikirevci za 1998. g. gdje je prikazano pretakanje vina

ŠTALA - STAJA

U staji su se držali konji i krave. Kukujevčani su za staju kazali «štala». U njoj su bile jasle u koje se stavljala hrana, obično sijeno za konje i krave. Staja se redovito morala čistiti. To je radio domaćin kuće.

Iznad staje je bio tavan, koji su Kukujevčani zvali «štalov», a na kojem se držalo sijeno i slama. Na taj tavan se išlo izvana.

Staje su bile pri dnu dvorišta, dalje od stambenih objekata.

KOKOŠINJCI

Iza štale su se nalazili kokošinjci-ćumezi, za smještaj živine. Skoro da u selu nije bilo domaćinstva koje nije imalo kokoši, guske, patke, purice-ćurke i drugo.

U gornjem dijelu kokošinjca su bile smještene kokoške i pijetlovi, a u doljnjem dijelu guske, patke i purice. Svako je imao svoj odjeljak. Ujutro bi ih se sve zajedno puštalo u dvorište i to ono drugo-stražnje-doljnje, a navečer bi ih se opet zatvaralo.

Starije kokoši i pijetlovi su ponekada znali prenoćiti na drvetu u dvorištu, te ako bi netko u njih zasvijetlio npr. baterlampom, oni bi popadali dolje. Već u četiri sata ujutro oni kokodaču i kukuriču i bude ukućane.

Guske i patke su mještani tjerali preko dana na «rupače» na kraju sela – ulice da se kupaju i pasu travu.

Najteže je bilo uzgojiti purice, tj. dok se ne «obobaju», a onda je već bilo lakše (dobiju bobice na vratu).

NASAD KOKOŠKE-KVOČKE

Na selu su žene nasađivale kokoške, tj. stavljale su jaja pod kokošku da se izlegu pilići (dok se nisu pojavili inkubatori). Kokoška se nasađuje na jaja onda kada počne kvocati. Jaja se grafitnom olovkom išaraju – obilježe i stave u gnijezdo gdje će kokoška sjediti na njima. Dok sjedi na jajima, kokoška vrlo malo silazi jesti i piti vode, kako se jaja ne bi ohladila. Nakon 28 dana iz tih jaja se izlegu mali pilići. Bude ih bijelih, crnih, graorastih, te golovratih, tj. oko vrata nemaju perja. Sada se kokoška zove «kvočka».

Dok su pilići mali, kvočka ih grije tako što ih sve skupi pod sebe i teško onom tko bi ih htio uzeti, toga kvočka iskljuca svojim kljunom.

Mali pilići jedu šrota – mljevenog kukuruza i piju vode. Dok ne počnu dobivati čvršće perje, vodi ih kvočka sve zajedno, poslije se osamostaljuju.

Pilići se legu u proljeće. Isto tako se legu i guščići, pačići i purići. Guščići i pačići su žuti kad se izlegu.

ČARDAK

Čardak se obično nalazio u stražnjem – doljnjem dvorištu, na kraju. Bio je sačinjen od drvenih letava, četvrtasto oblikovanih i s debljim gredama. Bio je pokriven crijepom. Dolje je bio podzidan ciglama. Bio je dosta visok, te se na čardak moralo penjati po ljestvama. U čardaku su se držali kukuruzi u klipovima, nakon berbe, pa sve do runjenja ili prodaje. U pojedine čardake je moglo stati i po nekoliko vagona kukuruza. Veličina čardaka je ovisila i o veličini kuće i bogatstvu domaćina.

U uzidanom dijelu čardaka, dolje, je bio obično svinjac za držanje svinja. Svinjac se protezao i ispred čardaka i bio ograđen daskama, ili uzidan ciglama ili betonirani.

NUŽNIK, ZAHOD, KLOZET, WC

U stražnjem dvorištu se nalazio i nužnik–zahod–klozet-WC, već kako je tko kazao. Stariji mještani, rođeni oko 1880. g. i kasnije do 1920. g. su kazali «nužnik». Oni iza njih rođeni do 1960. g. su kazali «zahod» i «klozet», a oni kasnije WC.

Klozeti su bili napravljeni od dasaka, natkriveni, a na vratima bi obično bio mali prorez u obliku srceta i sl. kao mali prozorčić.

Kasnije se klozeti zidaju od cigle, a uvođenjem vodovoda u selo i gradnjom novijih kuća i klozeti su bili građeni u sklopu kuće i s vodom.

Kad su išli u klozet, stariji mještani bi kazali da idu «čerez sebe» ili vršiti «malu ili veliku nuždu».

SVINJAC

Svinjac je bio veliki, toliko, koliko je koji domaćin – gazda imao svinja. Bio je ograđen daskama, a kasnije i betonirani.

U svinjcu bi se obično nalazila jedna udubina koja se zvala «kaljuga» u koju se sipalo vode i u kojoj su se svinje «kaljužale» - kupale. Svinje su obično imale crnih buha.

BUNAR

Nasuprot ljetne kuhinje se obično nalazio bunar s đermom i kablom za vodu. U početku, pa negdje do 1955. godine kabo je bio drveni sa željeznim obručima okolo, a kasnije plehnati. Na kraju đerme je bio poveći kamen kako bi držao ravnotežu između punog kabla vode.

Bunari su se redovito morali čistiti, da bi voda bila dobra. Iz bunara se voda koristila za napajanje stoke i živine, za pranje rublja i polijevanje bašče i vrta, dok se voda za piće donosila sa česme «žive vode», a neki su imali tako dobru vodu za piće i iz bunara.

Pokraj bunara je obično bilo smješteno cimentirano-betonirano veliko korito u kojem se pralo rublje i napajala stoka. Tako je bilo negdje do 1970-ih godina, kada u selo uvode vodovod.

Ako bi kojim slučajem otpao kabo u bunar ili nešto drugo upalo u bunar, vadilo bi se ČVAKLJOM. To je bila jedna dugačka motka drvena sa željeznim zavrnutim špicem s kojim se zakvačio upali predmet ili kabo u bunaru i izvlačio van.

STRAŽNJE DVORIŠTE

Stražnja kukujevačka dvorišta su bila puna živine: kokoši, gusaka, pataka, ćuraka (purice) i dr. Vodu bi živad pila iz drvenih valova koje su domaćini pravili dubljenjem u deblu. Također su postojale posude glinene s manjim otvorima iz kojih su vodu mogli piti samo mali pilići, jer su ti otvori bili samo za njihovu glavu.

Za hranjenje pilića su još postojali «pilićarnici» ispleteni od šiba, gore stisnutih, a razmak između šiba je bio toliki da su u pilićarnik mogli ući samo pilići i tamo jesti svoju hranu.

VRT – PLAC

Iza čardaka se nalazio oveći vrt koji su Kukujevčani zvali «plac» u kojem se sijalo povrće i cvijeće. Svi placevi su bili uredno obrađeni i ograđeni, bilo tarabom ili plotom ili kupovnom žicom (taraba – visoke daske, plot – niske daske).

UVOĐENJE ELEKTRIČNE ENERGIJE

U Kukujevcima se u kuće uvodi (priključenje) električna struja (energija) oko 1950. godine, prvenstveno kao rasvjeta (sijalice), a tek kasnije se kupuju električni aparati i ostalo (možda i ranije).

Stare pegle «na žar» se zamjenjuju peglama na struju, koje su puno bolje, i lakše se njima rukuje. U peglu «na žar» se moralo staviti žari iz peći, mahati njome da se žar razgori i onda peglati. Često puta se znalo dogoditi da se žar brzo ohladi (ugasi), pa se morao stavljati novi i tako peglanje traje dugo, a moralo se i paziti da ne izgori platno koje se pegla.

Osim pegle i radio aparata (prijemnika) kupuju se i rešoi sa sitnim okruglim žičicama kroz koje je prolazila struja i koje su se žarile kad je rešo bio uključen, a obično je bio uključen na grlo od sijalice u kuhinji i stajao na stolu ispod te sijalice. Kasnije se pojavljuju rešoi sa pločom - željeznom.

Negdje do 1965. g. pjesme su se slušale preko gramofonskih ploča koje su se stavljale na gramofone i svirale.

Kako su samo poneki mogli kupiti TELEVIZOR, jedan takav je bio postavljen u sali Zadružnog doma na prvom katu i tu su svi iz sela koji su htjeli gledati program, dolazili, naročito navečer, kad bi bio dnevnik i humoristične emisije – serije sa Čkaljom (Miodrag Petrović), Rakom (Mijo Aleksić), tetkom Ikačom (Nela Eržišnik) i drugim glumcima, a djeca su dolazila gledati crtane filmove (1955. g.)

Peći na drva i ugljen se zamjenjuju pećima na struju.

Ako bi se nekome u kući ugasila sijalica (nestalo struje), netko od starijih muških osoba bi izišao na ulicu i nogom udario u banderu (stub) ispred kuće u kojoj je bila priključena struja u kući i svjetlo bi se odmah upalilo. Te bandere su stalno zujale, pa bi djeca često znala uho na njih prisloniti i slušati.

Obavijesti o nekom događaju u selu, sve do negdje 1955. g. prenosio je seoski DOBOŠAR, koji je drvenom palicom udarao, u za to napravljenu napravu koja se daleko čula. Nakon lupanja, on bi vikao: daje se na znanje... i čitao bi napisane obavijesti, a mještani bi izišli na ulicu i skupili se oko njega i slušali.

RAZGLAS

Par godina kasnije od uvođenja struje u selu, na sva raskršća (križanje ulica) postavljaju se na električne stubove zvučnici, putem kojih se mještane izvješćuje o novostima. Prije nego što će se objaviti neka novost preko zvučnika, putem gramofona je bila puštena pjesma «EJ DŽO» (Ej Džo, kad ja moram svakog dana predat nježni cjelov mojoj dragoj, a konjić moj, to već dobro zna...). Kad bi mještani čuli tu pjesmu,

pohitili bi na ulicu da čuju novosti, a one bi glasile ovako: «Pažnja, pažnja, sutra je vašar (sajam) u Šidu. Tko želi voziti stoku na prodaju, neka danas od 10,00 do 12,00 sati dođe po pasoš», ili «Pažnja, pažnja, sutra se u kinu prikazuje film «JEDAN DAN ŽIVOTA» i sl. (živalj srpske nacionalnosti u selu je, umjesto kino, kazao bioskop).

Da bi se obavijest mogla prenijeti preko zvučnika mještanima, šef Mijsne kancelarije, ondašnji Ivan Litrić, je napisao tekst koji je on, ili netko drugi pročitao.

Evo jednog takvog teksta:

MESNA KANCELARIJA KUKUJEVCI
Dana 20.10.1975.g.

O g l a s

1.-

Dana 21.oktobra 1975.g. (utorak) sa početkom u 7 sati Veterinarske ekipe Veterinarske stanice izvršiće cepljenje živine i svinja protiv zaraznih bolesti.

Cepljenje je obavezno.

Vlasnici stoke i živine dužni su pohvatat živinu i pripremit za cepljenje.

2.-

Vlasnici poljoprivrednog zemljišta kojima je pričinjena šteta od radova na postavljanju stubova električne struje, mogu doći u Mesnu kancelariju i prijaviti nastalu štetu.

3.-

Poslednji put se opominju vlasnici pasa (kerova) da svoje pse tokom dana drže vezane u svojim dvorištima, a tokom noći mogu ih pustiti ako je dvorište dobro zagrađeno.

Svi psi zatečeni na ulici ili u polju pobiće se.

Vlasnici koji se ne pridržavaju po ovom oglasu biće kažnjeni.

4.-

Radno vreme sa strankama u Mesnoj kancelariji je od 8 do 12 sati.

U izuzetnim važnim slučajevima stranke će se primiti u celo radno vreme tj. od 7 do 15 sati.

Šef Mesne kancelarije
Ivan Litrić
Ivan Litrić

Oglas

RUČNI RADOVI

KUKUJEVCI su bili riznica ručnih radova. Najviše ručnih radova se napravilo zimi, kada je bilo manje poslova po kući i u polju. U to vrijeme su se održavala «posila» (sijela, prela) po kućama. Ženske, a naročito djevojke, bi uzele svoje ručne radove i išle kod svojih druga (kolegica) navečer na posilo. Bilo je tu i momaka.

Djevojke bi vezle, heklale, štrikale (plele), dok bi momci kartali, igrali šah ili pravili poneke stvari od drveta: varjače (kuhače), drvene klompe, frulice, stolice-tronošce, pleli košare i korpe od šiba, pravili drvene stelažice (ukrasne) i drugo.

Jedan od tih dana «posila», bio bi određen za «češljanje» (čijanje) perja koje bi se očupalo sa gusaka. Perje bi se istreslo na stol te odvajao tvrdi dio od mekanog dijela pera. U KUKUJEVCIMA su sva domaćinstva imala jata gusaka i koristili perje za jastuke i zimske dunje (perine) za pokrivanje.

Dok su češljali perje, pjevali bi:

«Češljam perje i mislim na diku,
perje meko, a dika uteko», ili

«Volim s milim leći na iverje (otpad od drveta)
već s nemilim na mekano perje» i slično.

Na posilu bi se malo i počastili, kolačima i pićem, ali dok bi se radilo, ne jede se, da se ne «uprljaju» ruke, jer je ručni rad «ogledalo divojke».

Negdje do 1953. g. ručni radovi bi se radili pri «lampi na gas» (petrolej) i svijećama, a kasnije se uvodi el. struja, pa je bilo puno lakše.

Na posilu bi momci obično znali pričati o vilama i vilenjacima te vukodlacima iskešenih zubi, a curama bi se tada «ježila» (dizala) koža od straha i ledeni znoj bi ih probijao, te bi ih tada momci morali pratiti do kuće, pa bi usput malo «ašikovali» (hofirali).

VEZ

Kukujevčanke su koristile bijelo domaće tkano platno po kojem su vezle. Da bi se po platnu moglo vesti, platno se moralo «natrukovati», tj. na platno staviti mustra po kojoj se veze.

Negdje oko 1920. g. u selu je bila poznata «trukerka» gospođa Guld, zvana «Gultovica» koja je to radila s vrlo lijepim mustrama. Ona je bila Njemica-Švabica koja je nakon II. svjetskog rata morala napustiti Kukujevce, zajedno sa svim ostalim Švabama.

Kasnijih godina, negdje oko 1955. g. i dalje, tim poslom se bavila Kukujevčanka Ljubica Krstić, r. 1932. g. koja je također imala lijepe mustre za vezenje i rešeljanje, te toledo, kao i još neke druge žene.

Na papiru je bila iscrtana-izbockana mustra. Taj papir bi se stavio na platno, dobro bi se zategao i poravnao, te bi se na sva četiri kraja papira pritisnilo s gevihtima (uteg) da se papir ne pomakne, te bi se po papiru posipalo plavim prahom i posebno

Primjer jednog vezenog peškira za svatove, koji je izvezen debelim vezom. Vidi se i necani firoš, te rešeljana čipka.

izrađenom spravom, taj prah utiskivao kroz rupice papira na platno. Zatim bi se papir podigao, i s bočicom u kojoj je bio špiritus i posebna pumpica za špricanje, po platnu na kojem je vidljiva mustra, sve to dobro pošpricalo. Kad se platno osuši, može se po njemu vesti. Mustra se ne briše.

Vezlo se tankom iglom za vez i šlinfulom (konac za vez), raznih boja, a u to vrijeme je bio najbolji konac za vez marke DMC, njemački, koji je bio dosta sjajan i nije puštao boju pri pranju. Vezlo se i svilenim koncem.

Obično su se vezli: peškiri za svatove, narodna nošnja, plahte, stolnjaci, kuharice i drugo. Vez je bio: tanki, debeli, narodni, riblja kost, makedonski, križića i dr.

Često bi se na peškire izvezlo i ovo: «Vjera u Boga i seljačka sloga» ili «Živjela Hrvatska» te bi se izvezao hrvatski grb – šahovnica i dr.

Vezlo se najviše zimi, kad je za to bilo najviše vremena. Kukujevčanke su uživale da imaju lijepo izvezene stoljnjake, pa da imaju lijepe ponjave za prekriti krevete, pa doljnje ponjave u krevetima i drugo.

Već male curice od sedam godina su znale vesti.

Konac za vez je bio jednobojan i šatirani.

Svečani oplećci i skute, kao i narodna nošnja, imali su heklanu čipku, a oplećci i skute, koje su ženske nosile svaki dan – svagdanje, bili su vezeni i opheklani ili opšlingani.

HEKLANJE – KUKIČANJE

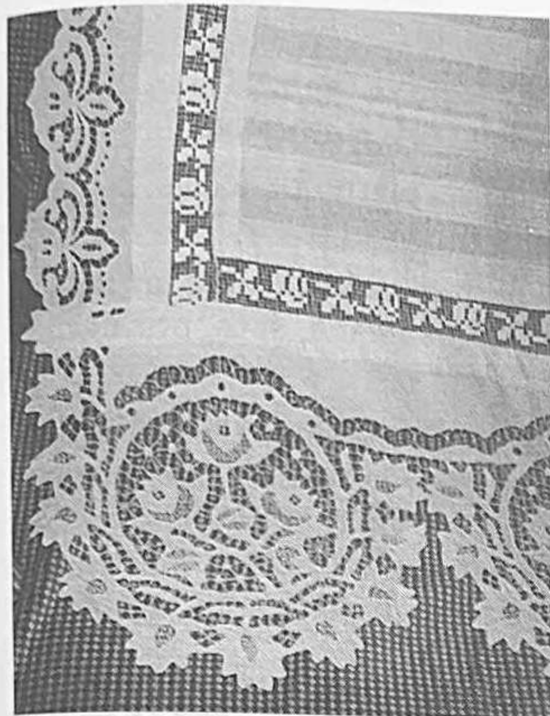
Heklalo bi se posebnom iglom za heklanje, raznih brojeva – veličina, zavisno od vula-konca za heklanje, tankog ili debelog i to u bijeloj boji.

Heklale su se čipke za narodnu nošnju, za peškire, za plahte – doljnje i gornje, za stoljnjake, zavjesice – kratke i drugo.

Primjer jedne vezene doljnje plahte za spavanje s heklanom čipkom u doljnjem dijelu plahte i ćoškovima.

Ova ponjava-plahta je vezena oko 1940. g., a platno je otkano još i ranije. Vlasništvo Marije Litrić, r. 1924. g. Mamaćkove.

REŠELJANJE

Rešeljalo se na mašini za šivanje, obično bijelim ili plavim koncem za rešeljanje, po natrukovanom platnu. To je bio dosta zahtjevan posao.

Primjer jednog ćoška rešeljane ponjave za prekrivanje namještenog kreveta (gornja ponjava).

Vlasništvo Marije Litrić, r. 1924. g. – Mamaćkove.

ŠLINGANJE

Šlinganje se radilo rukom - ručno, po natrukovanoj mustri, obično bijelim ili plavim koncem.

I ovaj rad nije bio lak. Moralo se izrezivati platno i dobro paziti kako se izrezuje.

TOLEDO

Za izradu toledo mustre, bilo je potrebno posebno platno iz kojega se mogu vaditi-rezati žice-niti platna. Povadile bi se «žice» uzduž i poprijeko, već kakva je mustra i te žice bi se koncem obrađivale, a ostali dio mustre bi se izvezao istim koncem, obično bijelim ili plavim, specijalno za toledo.

I ovo je bio vrlo zahtjevan posao, jer se dobro trebalo znati povaditi žice i ostaviti niti za vez-obradu. To se radilo s malim špicastim makazicama.

NECANJE

Necalo bi se bijelim koncem i posebnom iglom na kojoj je taj konac namotan, te još jednom iglom na kojoj bude nanecani dio.

Kad se naneca-napravi određeno veliki nec, rastegne ga se na ĐERĐE-drveni ram i po zategnutom necu se veze, tj. rupice se popunjavaju tankim koncem, deblje ili tanje, već kakva je mustra koja se želi izraditi, a to su obično bili cvjetovi ili grozdovi i slično.

Necali bi se manji stolnjaci-miljei, jastučići za ukrase na krevetima, firoši za peškire i stolnjake, razne čipke, te male zavjesice za prozore i sl.

AŽURA

Na stolnjacima, bilo vezenim, šlinganim ili drugima, pri rubu se izrađivala i ažura. Povadile bi se vodoravne žice-niti iz platna i radila ažura iglom i bijelim koncem, hvatajući po nekoliko niti. Postoje razne vrste ažura.

TKANJE

Tkalo se na STATIVAMA, tako se u Kukujevcima kazalo za tkalački stan. Stative su bile izrađene od drveta. Ponekad su stative zauzimale i četvrtinu sobe.

Tkalo se bijelim tankim koncem i to: peškiri za svatove, platno za nošnje, ponjave gornje i doljnje za krevete, stolnjaci i drugo.

Tanka platna su bila u ovim mustrama: misir, dereklija, na strike, lev, lev na lev, šesnaesta numera, jednožica, dvožica, lukato, pamučno usnivano, saće, pritkivano, debelo prosto i dr.

Od debljeg konca se tkalo: donje ponjave za krevet, peškiri za umivanje, zatim koperte, neperke, slamarice, torbe s uprtama-ručkama koje su se tkale u bojama zelenoj i bordoj na kockice i dr.

Od vunice bi se tkale torbice 20x20 cm, u raznim bojama i s raznim mustrama, obojčići za klečenje u crkvi, ćilimi-velenci i slično, a od starih poderanih krpa bi se tkale «krpare», tj. tepisi.

Tkati nije bilo teško, ali priprava za tkanje je bila dosta zahtjevna, dok se ne postavi sve za tkanje, kao što je stavljanje kanjura konca na vitliće (drvena naprava za namatanje niti na cijevi i mosure) gdje je bio potreban i čekrk koji je imao sukno (željezna šipka) na kojega se nataknu cijevi i mosuri na koje se namataju niti za tkanje.

Ako se radila mustra od konca u boji, moralo se «utkivati» u platno pri tkanju.

STATIVE su imale poneke žene u selu, otprilike oko 30% žena. U Kukujevcima je tkanje na stativama iščezlo oko 1960. g.

ŠTRIKANJE – PLETENJE

U KUKUJEVCIMA se obično štrikalo domaćom ovčjom vunom, koja se poslije «striganja» (šišanja) ovaca, morala oprati, češljati (rukama razvući i omekšati vunu), te se tada vuna prela na prelji (preslica). Kad se vreteno na prelji napuni ispredenom vunom, skida se vreteno s prelje i vuna mota u klupko (okruglo) te se štrikaju veste, čarape, frusluci (prsluk), te se heklaju šarene zepe (obuća) i drugo. Ženski prsluk sa četvrtastim izrezom od naprijed, bez kopčanja se zvao «promaja» (u Kukujevcima, za dalje nemamo podatke).

Štrikalo se u raznim mustrama: klot (pravo), ferket (krivo), riža, pletenice, na bombone, na bagremov list, na štapiće i druge.

Veste štrikane od domaće vune su bile vrlo tople i dugotrajne.

Također su se, od vune, pravile i ukrasne GOMBICE za nošenje oko struka uz narodnu nošnju ili stavljanje na kandžije i dr.

Pravile su se pomoću dva jednako izrezana kartona u krug, na koje se namotavala vunica, najčešće sa crvenom, bijelom i plavom vunicom. Kad se namota dosta okolo vune, vanjski rub se izreže, vunicom stegne sredina i dobije se gombica.

Dok su ženske na posilu (sjelo) radile svoje ručne radove, neki muški su se kartali i to: šnapsla, ajnca, bele, tablića, sedmica, i dr.

OBIČAJI I NOŠNJA

KUKUJEVAČKI OBIČAJI

U narodu se kaže: «Bolje da umre selo, nego običaji». To se, na sreću, nije dogodilo u Kukujevcima, iako su, tijekom svog postojanja, potpadali pod razne režime i vladare, mještani sela Kukujevci su uspjeli održati sve svoje hrvatske običaje.

SVATOVI

Svatovi su u Kukujevcima bili nešto posebno. Trajali su i po nekoliko dana. Kad bi se momak i cura zagledali jedno u drugo, pa kad bi to bilo povolji (svidjelo se) dadi i mami (tata i mama), te ako je još cura ili momak jedinica ili jedinac i imaju dobru «sermiju» (bogatstvo), ako su «kulaci» (bogataši), ubrzo budu i zaruke.

Cura počne spremati ŠTAFIR. Vezu se peškiri za svatove, ponjave, posteljina, stolnjaci i sve ostalo. Dada i mama curini se pobrinu za namještaj.

ZARUKE

Zaruke se održavaju kod curine kuće. Na zaruke idu: svekar i svekrva, djever i djeveruša, te ostala uža rodbina. Svi nose curi poklone, a tetke, strine i ujne, nose filovane i nacifrane torte na «avsecima» s ručkom.

Domaćini dočekuju goste na ulaznim vratima kapije, te svi ulaze u kuću i to u prednju sobu do ulice, koja je ukrašena sa vezenim peškirima, koje će poslije cura darovati gostima i to: veliki vezeni peškir dobije svekar, koji stavi oko vrata, da oba kraja peškira budu naprijed, zatim djever i djeveruša dobiju po dva peškira, koje stave, svaki na jedno rame, gdje se gore malo skupe i zavežu, te budu prekriženi, jedan preko drugog, kako sprijeda, tako i straga, te se ispod pazuha pribodu bumbačicom. Peškire dobiju i kum i stari svat. Onda oni svi daruju curu.

Bude priređen svečani ručak ili večera.

Kasnije dođe i momak s tamburašima i bude veselo. Zna se dogoditi da momak nosi jedan dugački jastuk napunjen perjem i cijelim putom do curine kuće ide ispred tamburaša i udara tim jastukom o zemlju, te svi mještani iziđu na ulicu i gledaju ih. Udaranje jastukom se daleko čulo. I momak dade curi poklon, prsten i još ponešto.

Dogovore se o datumu svatova.

NAVJEŠTAJ U CRKVI

Kad je cura isprošena, odredi se datum vjenčanja-svatova, te se budući mladenci prijavljuju kod matičara, te svećenika u crkvi, jer se tri tjedna prije svatova mladenci moraju u crkvi «navijestiti».

U prvu nedjelju svećenik nakon mise kaže «danas se po prvi put naviješćuju npr. Ivo N. i Marija M», pa u drugu nedjelju kaže da se navješćuju «po drugi put» i u treću

nedjelju po «treći put», te već sljedeće nedjelje budu svatovi. Tako cijelo selo zna tko se ženi i udaje, jer je to na misi navješćeno, obznanjeno.

Poslije navješćivanja, sve tri nedjelje, momkova rodbina na izlazu crkve, dočekuje curu-buduću mladu i daju joj dar, bilo jabuku, bilo gunju (dunju) ili nešto slično. Kaže se da je cura dobila «milošću».

POZIV U SVATOVE

Rodbinu i uzvanike u svatove poziva ČAUŠ. U čuturicu se nasipa najbolje vino, a grlo čuturice se okiti, obično, zelenim asparagusom i cvijetom muškatla, te čauš krene, prvo kod najrođenije rodbine, pa onda kod ostalih uzvanika, redom, i sve ih, u ime domaćina, poziva u svatove, te im kaže kada će biti svatovi. Uzvanici tada malo otpiju vina iz čuturice i nazdrave mladencima, te onda nadoliju u čuturicu vina koliko su otpili, te čauš krene dalje.

Na čuturici su obično bili ovi natpisi:

«Kad se bere vinograd, veseo je star i mlad» ili«Čuturica mila, da si mi uvijek puna bila» i sl.

ODNOŠENJE STVARI-ŠTAFIRA

U subotu prije svatova, odnosi se curin štafir-stvari momkovoj kući. Stvari se stave u jedna kola seljačka zaprežna (kasnije traktor-špediter), a štafir-jastuci, posteljina, ručni radovi i ostalo u druga kola-vozilo, te curine druge-kolegice prate štafir do momkove kuće, te cijelim putem pjevaju.

Buduća mlada ne ide s njima.

Zatim druge kod momkove kuće namjeste njihovu buduću sobu, poslažu sav štafir, te kad namjeste krevet, uvijek se nađe nekakav šaljivdžija-momak koji se uvuče u krevet i legne i viče da će biti prvo «muško» - misli se na dijete mladenaca. Tada bude malo smijeha.

SVATOVI

Negdje do prve polovine 20-og stoljeća, svatovi su bili u ponedjeljak ili srijedu, a kasnije u subotu ili nedjelju.

Ujutro na dan vjenčanja, tamburaši dođu kod mladoženje u kuću, te malo odsviraju koje kolo pa se ide po kuma i po starog svata. Cijelim putem tamburaši sviraju i pjevaju, a po povratku od kuma i starog svata pjevaju ovako:

«Stari svate i vjenčani kume,
mi želimo da vas veselimo».

Do kumstva se u Kukujevcima jako držalo. Kuma se poštivalo. Znalo se kazati: »Bog pa kum». Kumstvo bi se prenosilo s koljena na koljeno. U selu se točno znalo tko je čiji kum. Kad bi se prošlo kraj kumove kuće, ljudi bi skinuli šešir. U svatovima je kum bio glavni.

Zatim bi svi zajedno išli kod mlade u kuću na «oblačenje». Tada bi svekar morao platiti da mu izvedu mladu-snahu. Prvo bi mu izveli neku stariju ženu, obučenu u mladu, pa bi bilo smjeha, a svekar nije htio platiti tu mladu, već traži, onu, koju su isprosili. Tada, već obučenu mladu izvede njezina mlađa sestra i kaže:

Na slici su: djever Luka Gajdašić (r.1943. g.) i mlada Marija Krstić-Gajdašić

«Evo moja nena (starija sestra), rumena i lipa,
što god više date, to je vaša dika»
ili
«Evo moja nena, miriši k'o cvijeće,
hoću da se za njom, hiljadarka kreće».

Onda svekar mora toliko platiti, koliko se traži.

Sada djever (mladoženjin brat ili bratić) ostaje kod mlade. Na sebi ima dva vezena peškira, koja mu je darovala mlada, a koji su na ramenu privezani i ispod ruke spojeni zihericom (sigurnosna igla) ili pribodeni bumbaricom (bumbačica) i prekriženi jedan preko drugoga. Negdje djever ima samo jedan peškir, ovisno, koliko je mlada imućna (bogata).

Djever vodi mladu na vjenčanje, a djeveruša mladoženju.

U svatovima se nekad i pucalo iz pušaka.

U dogovoreno vrijeme kreću curini svatovi iz njezine kuće, a mladoženjini iz njegove kuće na vjenčanje. Naprijed idu djeca, pa mlada i djever u mladinim svatovima, a mladoženja i djeveruša u njegovim svatovima – povorci, zatim cure, snaše i žene koje cijelim putem pjevaju pa svi ostali svatovi – uzvanici. Na kraju povorke idu tamburaši, a pred njima ide svekar, svekrva, čauš, kumovi, stari svat i starosvatica, «mile nene» obučene u bjelinu i povezane u crvensvile-marame, te svi pjevaju i kere se (uzvikuju).

U svatovima s momkove strane, obično pjevaju ovako:

«Kukujevci selo na vidiku,
u tebi sam upoznala diku»

«Ide šorom mašina, podigla se prašina,
da popraši one žene, što laju na mene»,

«Ovim šorom nigdje ništa nema,
samo blata i lajavih žena»,

«Nisu ovo barabe ni lole,
već su šokci, iz Kukevci momci»
i slično.

- Stjepan Oskomić, r. 1913. g.
- Pavle Ivšić, r. 1908. g.
- Ilija Kolarić – dijete, r. 1927. g.
Slikano u Kukujevcima 1930. g.

A curini svatovi pjevaju ovako:

«Piši lolo kod kuće na crijepu
da si im'o sirotu, al' lijepu»,

«Svekrvice sjeme od salate,
sin me voli baš me briga za te»,

«Ja sirota, svekrva još veća,
alaj ću se nakrpati vreća»,

«Ja sirota, svekrva bogata,
alaj ću se nanosit' dukata»,

«Slikali se inoća i dika,
meni dika, a inoći slika»

I tamburaši su imali na tamburama male vezene peškire i gombice, crven bjeli, plavi, od vunice napravljene.

VJENČANJE

Do završetka Drugog svjetskog rata, tj. negdje do 1946. godine vjenčalo se samo u crkvi, a tada, dolaskom nove vlasti, moralo se prvo vjenčati u NOO-u, tj. Narodni odbor općine, pa tek onda u crkvi.

Među prvima koji su se morali prvo vjenčati u NOO-u, bili su Ivan i Marica Litrić (1946. g.) te su im na izlasku iz odbora pjevali:

«Vjenčali se ja i moja dika u odboru
kod malog Marinka» (Marijan Kotolas-Mada).

Iz Odbora bi svi svatovi išli u crkvu na misu, te bi vjenčanje bilo, ili pod misom ili nakon mise, već prema dogovoru.

Prilikom vjenčanja, ispred oltara stoje mladenci, te iza njih kum i kuma i stari svat i starosvatica. Tada počne vjenčanje.

Svećenik čita i pita mladoženju: "Ivane, uzimaš li ti svojom voljom ovdje prisutnu Mariju», a mladoženja odgovara: «Uzimam», tada opet svećenik pita: «Obećaješ li joj vjernost do kraja života, u dobru i zlu, u zdravlju i bolesti i hoćeš li ju poštivati do kraja života. Mladoženja tada odgovara «Hoću» itd... Isto to pita i mladu. Zatim mladenci, svaki posebno, stave tri prsta na križ-raspelo i ponavljaju za svećenikom: «Tako me Bog pomogao, i svi sveci... itd.».

Posveti se prstenje, čestita se mladencima i vjenčanje je gotovo.

Za Kukujevčane je bilo vjenčanje u crkvi važnije, ali službeni dokumenat o vjenčanju je bio onaj iz Odbora – Matičnog ureda.

Nakon vjenčanja u crkvi, mladenci idu zajedno kući. Prvo se ide curinoj – mladinoj kući na ručak i «prikazivanje» dara od strane njezine rodbine, a zatim se ide mladoženjinoj kući na večeru.

Tamburaši cijelo vrijeme sviraju i pjevaju.

Kad se ide iz crkve, pjeva se:

«Vjenčala se dva goluba bijela
obadva su iz jednoga sela».

«Vjenačalo se luče i golubče,
Ivo luče a Mara golubče» i sl.

a kad dođu blizu mladoženjine kuće, pjevaju:

«Oj svekrvo otvaraj kapiju,
evo t' ide snaja u avliju».

Kukujevci, 1959. g. Vjenčanje Gajčević Adama (r.1937. g.) i Marije Milković (r. 1940. g.).

Na slici su: mlada Marija (iz Vašice), djeveruša Amalija Gajčević (r.1947. g.), mladoženja Adam Gajčević (r.1937. g.), stari svat Marijan Ivšić (r.1932. g.), iza njih stoje, s lijeva: kum Marinković Antun (r.1912. g.), kumica Marinković Janja (r.1941. g.), «mila nena» Ljubica Krstić (r.1932. g.), svekar Živko Gajčević (r.1915. g.) kum Nikola Marinković (r.1930. g.), kumica Ana Marinković (r.1944. g.) i kuma Eva Marinković (r.1937. g.).

Svekrva sretna dočekuje snaju, stavlja ju u krilo, a snaja u svoje krilo stavlja najmlađe muško dijete iz mladoženjine rodbine, te mu daruje vezeni peškir oko vrata, a nju svekrva dariva velikim dukatom. To malo muško dijete nazivaju NAKONČE.

Cijelim putem, dok svatovi idu, kum baca sitni gvozdeni novac djeci koja stalno viču: «kec kume, izgori ti kesa», a kum onda baci šaku gvozdenjaka, a djeca kupe taj novac sa zemlje i budu veseli.

Ako je kuća mladenaca daleko od crkve, kum mora prirediti dosta sitnog novca, jer djeca cijelim putom idu i viču, a on mora, da se ne osramoti, bacati novac.

Tamburaši u Kukujevcima su imali tamburice, violine, begeš-bas, kontrabas i harmonike. Šaljivdžije su znali kazati da begeš svira u svatovima ovako:

«Kum dupe, kuma dva, svi svatovi dupeta».

(Molim za oprost, ali tako je bilo, a vi poslušajte kad begeš svira, pa se uvjerite).

Primjer jednog vjenčanja iz 1983. g. u Kukujevcima Mladenci Ružica i Ivica Filaković (r.1953. g.) idu sa vjenčanja. Ispred njih su djeveri: Štefan i Mihael Sabo i Igor Marković. Iza njih (bijela zgrada) je Zadružni dom u kojem je smješten MATIČNI URED, zgrada lijevo je HRVATSKI DOM.

VEČERA KOD MLADOŽENJE

Mladenci, kumovi i stari svat i starosvatica sjede u «pročelju» stola. Nasuprot njih sjede roditelji, a okolo svi svatovi po redu, kako kome pripada. Stolovi su obično postavljeni u slovo «U», kako bi se u sredini moglo lakše posluživati, a i plesati. Večera počinje molitvom «Očenaš» i himnom «Lijepa naša domovino».

Nakon večere, svi plešu, ali mladenci moraju sjediti na svojim mjestima i oni ne plešu.

PRIKAZIVANJE DARA

U ponoć je prikazivanje dara. Čauš stane na stolicu da ga svi vide i čuju, te kaže: «Hvaljen Isus kume i stari svate, evo se naša «Novajlija» (mlada) pobrinula sa jednim lijepim odijelom za svoju svekrvu i jednom lijepom košuljom za svoga svekra. Svima na glas, a njima na čast». Onda svekar i svekrva daruju mladu, pa ona onda daruje još bližu rodbinu i onda svi ostali uzvanici daruju mladence. A čauš bi za svaki prikazani dar izgovorio iste riječi: «Hvaljen Isus kume i stari svate... «Obično se prikazivao novac. Čauš bi tada kazao ime i prezime onoga tko prikazuje dar (daje dar), te dodao i njegov nadimak špic-namet, tj. kako ga u selu zovu, kao na primjer «Mikin», «Titin», «Njokin» i sl. te bi kazao koliko su darovali novaca, tako da su svi znali tko je koliko prikazao. Ako je netko prikazao nešto u stvarima, a to je još bilo u kakvoj kutiji i zamotano u papir, svi bi vikali da se dar odmota i da se vidi što je to. Za to odmatanje i otvaranje se moralo plaćati, sve dok se ne otvori dar. To je znalo potrajati, ali je bilo zanimljivo, pogotovo ako je dar bio mali, a kutija velika i zamotana u nekoliko papira.

Znalo se dogoditi da mladi ispod stola ukradu cipelu, pa je tada kum morao platiti da cipelu vrate mladi.

Poslije prikazivanja darova, donese se KRAVALJI, kumov i starog svata. To su bile tri tanje grane izrasle iz jedne deblje, koje su se okitile proizvodima od licitarskog tijesta (srceta, krunica, lutke, konjići i dr.). Kravalji se stavljaju na stol ispred mladenaca, kao i torte.

Zatim se kumu i starom svatu pjeva «čaša» ovako:

Pijte čašu mili kume, na Vama je red,
čaša vaša, dika naša, bud'te veseli.

Isto tako i starom svatu pjevaju.

Oni zatim popiju vino iz cvijećem okićene čaše, a tamburaši stalno sviraju.

BLAGOSLOV

Nakon toga kum daje mladencima BLAGOSLOV. Tada kaže «Hvaljen Isus i Marija, evo moji kumovi (npr. Ivan i Marija) traže blagoslov, prvo od Boga», a djevojke tada pjevaju: «Bože moj (ili «Rode moj») daj im blagoslov». Zatim kum traži blagoslov po drugi put i to od «roditelja», pa treći put od «sveg sela vesela», a djevojke stalno pjevaju isto. Dok pjevaju, drže čašu s vinom u ruci, koja je okićena zelenim asparagusom i cvijećem, te iz nje malo se nazdravi – popije vina.

Tek kad su mladenci primili blagoslov, mogu ustati iza stola. Mlada se tada ide «presvući», tj. skinuti veo i vjenčanicu i obući drugo odijelo, te prebrojati novac od darovine. Mladoženja se ne presvlači. Dok prolaze kroz sobu, svi svatovi ih malo tuku, te moraju brzo uteći.

Kad se vrate, tada i oni plešu zajedno sa svatovima.

Veselje, pjesma i ples traju do zore.

Poslije ponoći se na stolove donosi svježe pečenje, sarma, paprikaš, kolači, vino i ostalo. Stolovi moraju stalno biti puni hranom i pićem.

Reduše i krtani stalno idu i nadopunjavaju stolove i nude uzvanike da se služe, tj. da jedu i piju.

Mladenci: Vita Bertić, r. 1938. g. i Stjepan Gajdašić, r. 1937. g.

Vjenčani 1957. g.

DRUGI DAN SVATOVA

Sutradan se mlada poveže u CRVENSVILU (marama) i stalno mora stajati kod stola i služiti goste. Sad je ona SNAŠA i svi ju zovu NOVA MLADA. Sada dođu njezini gosti i malo se počaste i opet odu njezinoj bivšoj kući. Tada bude i šale, jer se netko od muških obuče u mladu i tako idu pravoj jučerašnjoj mladi, sada snaši, u goste. Kad odlaze od snaše, pjevaju joj njezine druge (kolegice) ovako:

«Zbogom drugo naša na rastanku,
hoćemo l' ti pozdraviti majku»

onda mlada malo i zaplače.

Njezini gosti se tada oproste od nje, domaćin i svi ostali ih isprate, te oni odu nazad bivšoj mladinoj kući.

Mlada prve nedjelje poslije svatova, poslije podne ide u posjete svojim roditeljima.

Ovako se išlo novoj mladi u posjete, drugi dan svatova.

Kukujevci, 1960. g.

Prolaze KRSTINOM, ispred škole i crkve.

Drugi dan svatova bude i «busije» (nepozvanih gostiju) koje se također počasti jelom i pićem, te oni ubrzo odu.

Treći dan se časte REDUŠE i KRTANI (žene i ljudi koji se brinu oko priprema jela i pića u svatovima), te nakon toga raspremaju stolove, peru suđe i pospremaju sve nakon svatova.

KAKO SE NEKAD ŽENILO I UDAVALO U KUKUJEVCIMA

Početkom dvadesetog stoljeća i prije, udavalo se i ženilo sasvim drugačije. Dada i mama (tata i mama) bi našli momku curu, te mu kazali da se «lipo uredi» (lijepo obuče) jer idu prositi curu za njega. Iako on ne poznaje curu, ništa ne pita, već sluša roditelje, jer «oni sigurno znaju što je najbolje za njega». Dođu kod curinih u kuću, pokažu mu curu, isprose ju i ubrzo budu svatovi. Mladenci budu sretni i žive zajedno do svoje smrti.

Ako je djevojka bila još maloljetna, tj. nije imala 18 godina, već 16 ili 17, a htjela se udati, morala je kupiti godine za vjenčanje. To se radilo kod odvjetnika i nešto malo se plaćalo za svaku godinu do 18. godine.

Ako bi mlada bila iz drugog mjesta – sela, tada bi po nju išli na seljačkim zaprežnim kolima (negdje do 1960-ih g.). Kola bi se svježe obojala, stavili bi se sicevi i ćilimi preko njih, a na konje novi ulari i amovi, te vezeni peškiri, a na kandžije nove gombice u crven-bjeloj i plavoj boji od vunice. U kolima se sjedilo i stojalo. U zadnjim kolima idu tamburaši koji cijelim putem sviraju.

Primjer jednih kola i svatova koji idu po mladu Mariju Milković u Vašicu, koja se udaje za Adama Gajčevića (1959. g.).

Na slici su: Marijan Ivšić, Danica Ivšić, Ilija Cvijanović i dr.

Kad bi momak i cura duže vrijeme ašikovali-hofirali (hodali) i nakon nekog vremena se razišli, pa se momak oženio drugom curom, njegova prijašnja cura, to jutro, kad su svatovi, dobije pod prozor na ulici slame ili pljeve, pa mora čistiti i bude ju sramota.

Znalo se dogoditi da roditelji brane curi da se uda za momka kojega je odabrala, ona tada u noći «odbjegne» (pobjegne) za njega. Uzme samo najosnovnije stvari i u noći kroz prozor iziđe, a momak ju dočeka (obično biciklom do 1970. g.) i odu njegovoj kući. Toga jutra kod njega bude veliko veselje i čašćenje, a kod curinih tuga.

Također se u Kukujevcima znalo dogoditi da je za svatove sve bilo priređeno, ispečeno i skuhano, a mlada, malo prije vjenčanja «utekla» da nitko nije znao gdje je, te svatova nije bilo.

Za razdoblje do 1945. g. karakteristično je da je mladi šlajer (veo) padao na čelo i otraga bio dugačak i do 5 metara.

U Kukujevcima je oko 1960. g. trajala obnova porušenog tornja i krova crkve Presvetog Trojstva te su radove, osim domaćih mještana iz sela, obavljali i razni majstori, zidari i tesari iz drugih mjesta, kao i iz grada Osijeka. Među njima je bio i mladić Ratko Jović, koji se tada zaljubio u kukujevačku curu Ljubicu Đurković-Srećkovu, te su ubrzo priređeni lijepi svatovi.

Došlo je tu puno «gospode» iz Osijeka, Ratkove rodbine i prijatelja. Vjenčali su se ipak po kukujevačkom običaju. Ljubica je imala dugački šlajer (veo) koji je nosila djevojčica iz susjedstva, te obučene suknje i dugačku crvenu «plantiku» (vrpcu) zvanu PRIVEZ, prekriženu na prsima te oko vrata male dukatiće, a ispod vrata velike dukate (Franc Jozef, 24 karata).

Nakon vjenčanja Ljubica i Ratko su otišli živjeti u Osijek i Ljubica se tada «presvukla» iz sukanja u haljine. Ošišala se, tj. svoju dugu kosu je odrezala i «undulirala» se (dala trajnu–mini val).

Nakon Ratkove prerane smrti, vraća se u Kukujevce, gdje živi do smrti, te biva sahranjena na kukujevačkom groblju. (Nisu imali djece).

Primjer jednog vjenčanja u Kukujevcima 1938. g.

Na slici su: Ana r. Živanović 1921. g. i mladoženja Josip Marošević r. 1919. g.

KUKUJEVAČKI TAMBURAŠI – SVIRAČI

U Kukujevcima su takoreći, oduvijek postojali «svirači» koji su svirali u svatovima, za vrijeme raznih «zabava», u vrijeme raznih blagdana i drugim prilikama.

Negdje oko 1930-ih i nadalje, bio je u selu poznat frulaš Josip-Joca Kušić, koji je svirao u frulu. Također je bio i gajdaš Josip Grgičević, zvani «Sance», koji je svirao u gajde, koje je držao pod pazuhom i tako istiskivao zrak iz njih i svirao. Gajde su se obično pravile od kozje kože koja se okretala naopako i posebnom metodom obrađivala. Morala je biti cijela i čvrsta-gusta. Sance je rođen 1897. g. U gajde je svirao i Emerik Franjić rođ. 1896. g.

Negdje od 1950-ih, možda i prije, bili su ovi kukujevački tamburaši:

Pešić Nikola	svirao je:	bas-begeš
Petrović Jozika	svirao je:	prima
Kovandžić Rajko, r. 1915. g.	svirao je:	kontra bas
Gajdašić Petar, jajin, r. 1917. g.	svirao je:	prima
Ivakić Lazar, r. 1929. g.	svirao je:	violina
Tomić Stjepan, Misim, r. 1935. g.	svirao je:	tambura
Marošević Damjan, r. 1932. g.	svirao je:	tambura
Gajdašić Stjepan, bajjaja, r.1937.	svirao je:	tambura

Anđelković Marko, r.1938. g.	svirao je:	prima
Mijatović Luka, r. 1938. g.	svirao je:	tambura
Ivakić Stjepan, r.1953. g.	svirao je:	harmonika
Ivakić Ivica	svirao je:	harmonika
Kovandžić Marko, r. 1937. g.	svirao je:	violina
i drugi.		

Svi su lijepo i dobro svirali. Osim Stjepana i Ivice Ivakić, nijedan drugi svirač nije bio školovan što se tiče glazbe, ali su odlično svirali i pjevali.

Osim što su svirali u Kukujevcima, išli su i u druga mjesta svirati.

NARODNA NOŠNJA U KUKUJEVCIMA

Kukujevci su bili prava riznica narodnih nošnji i običaja. I u najtežim vremenima očuvali su svoju tradiciju.

Iako se nakon Drugog svjetskog rata ti običaji pomalo gube iz javnog života mještana, oni su u njihovim srcima ostali do dana današnjeg.

Narodna nošnja se oblačila u crkvu, u svatove, na priredbe, na razne svečanosti i dr.

Osim rađene muške i ženske narodne nošnje i sve ostale nošnje u Kukujevcima također su bile jedinstvene i zaslužuju da se i o njima piše.

MUŠKA NARODNA NOŠNJA

Muška narodna nošnja se sastoji od:

- Bijela košulja dugih rukava od domaćeg tkanog platna. Prednji dio košulje, tj. prednjice su rađene: rešelje ili šlingane, toledo ili rasplitane i to samo do pojasa, dokle se košulja i kopčala. Košulja je bila oko 20 cm duža od struka nadolje, te dosta široka ispod pojasa. Imala je kragnu, ali malu. Muška kragna se još zvala i «ogrlica». Rukavi su bili dosta široki, ali sa uskim manžetama na kopčanje. Za dugmad na košulji su znali kazati da su «porculanska». Otraga je košulja bila malo nabrana na sitne faltice.
- Crni prsluk na kopčanje odnaprijeda, ali se nije nikada zakopčavao, kako bi se vidio rađeni dio košulje. Prsluk je bio dugačak do struka.
- Gaće su bile dugačke i dosta široke. Nogavice pri dnu su bile rešeljane, šlingane ili vezene, te rasplitane, a poneke i sa čipkom dolje – okrugle čipke na sastavljanje. U sredini gaća, gdje se spajaju nogavice, bila je ušivena tzv. «kocka» od istog platna, kako bi gaće bile komotnije i bolje «padale» - stajale. To se još kazalo «četvrtasta krpica tur». Ista takva «kocka» se ušivala i na košuljama i ženskim oplećcima ispod pazuha na rukavima. U gaće se uvlačio «svitanjak» od pređe, jer bi guma za gaće bila preslaba da drži tako široke i dugačke gaće. Svitnjak je bio ispleten od pređe-deblji konac.
- Oko struka, gore na košulji, bila je stavljena tkanica-trobojnica u crven-bijeloj-plavoj boji, tkana od tanke vunice, te gombice napravljene od fine vunice u raznim bojama, privezane na ispletenom tračku od vunice. Gombice su se nalazile na obadva kraja tračka, tračak se omota oko struka, a gombice vise s jedne strane, od struka prema dolje.
- Na glavi imaju crni svečani šešir, ili smeđi, zvani «plišanac» okićen sa cvijećem

ili dukatom. Za stari šešir se znalo kazati da je «rndav»? Kukujevčani su šešire kupovali u Šidu kod Antuna Blažekovića koji je imao otvoren obrt još od 1884.g.

- Na nogama su imali kožne opanke sa kaišom ili sandalete. Opanci su se mazali komadom domaće slanine, kako bi se bolje sjajili.

Prikaz muške i ženske nošnje u Kukujevcima. Snimljeno 25. travnja 1938. g. na Markovo.

Na slici su s lijeva: Antun Marošević, r. 1920. g. Zlatica Marošević, r. 1923. g. Agica Cvijanović, r. 1923. g. Marko Litrić, r. 1921. g.

Zimi bi momci oblačili kratki vezeni i s ogledalcima ukrašen pršnjak-kožuh. Bio je vezen s vunicom u raznim bojama, i mustrama, te ukrašen ubačenim ogledalcima. Bio je bez rukava. Kopčao se na jednom ramenu gore i sa jedne strane ispod pazuha. Cijela prednja strana je bila rađena – ukrašena vezom. Bio je jako lijep.

Cure su također u pršnjacima tzv. «lepršanima». Imaju faltane suknje od štofa. Ovo su bile najbogatije cure u selu.

Momci su zimi također nosili hlače koje su Kukujevčani zvali «pantalone», a one koje su bile ispod koljena uske zvali su «rajtozne» i one su ugurane u čarape ili čizme. Čarape su bile štrikane od vune.

Zimi bi muški na glavi imali šubaru, bilo «astraganku» ili debelu, većinom crnu, a bilo je i smeđih, koje su obično nosili stariji muškarci. Poneki bi nosili šešir i zimi.

Primjer jednog kratkog kožuha-pršnjaka koji na sebi ima Antun Cvijanović, r. 1938. g. u Kukujevcima.

Lijevo je Amalija Marošević, r. 1940. g. a desno je Manda Oskomić, r. 1938. g.

BENE

Bene su nosili obično imućniji momci. Nosile su se kratke BENE od plave «valjane» vune (čitaj polako) i s posebnom mustrom na dolnjem dijelu leđa i prednjica, te na rukavima. Oko kragne je bila uštirkana tanka trobojnica crven-bijeli-plavi. Bene u Srijemu su se razlikovale po mustri od bena u Slavoniji. Bilo je raznih mustri na benama i to: na ružmarin, na pruge (koliko kumpanija-pukovnija – toliko pruga), na višnje, jagode, srceta i sl. bene su bile nešto duže ispod struka, oko 20-30 cm. Bilo je i dugačkih bena, ali vrlo malo.

Kukujevčani su bene kupovali u Vinkovcima, Šidu i Vrbanji, a spominje se i Županja. Bile su dosta skupe, po sjećanju nekih mještana, jedna bena je koštala kao jedno june. U Slavoniji bene zovu ŠPENZLE.

U Kukujevcima su BENE imali:

- Ivan Litrić, rođ. 1914. g. iz Fruškogorske ulice 27, a kasnije tu benu nosi njegov mlađi brat Marko, rođ. 1921. g.
- Pavle Krstić, rođ. 1908. g. iz Ulice S.Radića 40
- Nikola Marošević, rođ. 1909. g. iz Ulice S. Radića 22.
- Marijan Marošević, rođ. 1919. g. iz Ul. A. Šenoe 7
- Ilija Delalić, rođ. oko 1919. g. iz Ul. A. Šenoe 12
- Petar Kovačević, rođ. 1920. g. iz Fruškogorske 2
- Martin Delalić rođ. iz Ul. S.Radića 23
- Nikola Marošević, rođ. 1924. g. iz Ul. S. Radića 23
- Mitar Grubić, rođ. 1921. g. iz Pinkijeve 43 i mnogi drugi.

Marica Živanović rođena 11. 09. 1917. g. (udana Cikojević) je znala zimi obući dugačku BENU svoga oca Filipa i tako ići kroz ulicu, pa su je rođaci zvali «teta BENA» (čitaj polako), pa je bilo i smijeha.

- Mitar Marošević, rođ. 24. 12. 1908. g. imao je dugačku štofanu, kao od čoje, kabanicu – tako su to zvali, a kojaje bila vezena dolje u ćoškovima, obično zelenom vunicom, a kabanica je bila smeđe boje.

Postojao je i dugački kožuh s rukavima na kopčanje od naprijed, koji su nosili stariji ljudi, pogotovo kad su čuvali ovce.

Narodna nošnja se izrađivala i za djecu, kako bi ih se od «malih nogu» učilo običajima i tradiciji. Djeca su rado oblačila te nošnje i bili vrlo sretni.

Primjer jedne kratke BENE koju na sebi ima Ivan Litrić, r. 1914. g. (Mikin). Snimljeno u Kukujevcima 27. 12. 1938. g.

ŽENSKA NARODNA NOŠNJA

Ženska narodna nošnja u Kukujevcima je bila vrlo lijepa i bogata. Iako se nošnjom smatrala samo ona nošnja koju su nosile djevojke, i nošnje koje su nosile snaše – udane žene i starije žene, su jednako bile lijepe i posebno zanimljive.

Ženska narodna nošnja se sastojala od:

- Oplećak, bijeli od domaćeg tkanog platna – usnivanog platna, s dugačkim rukavima, te od misira ili dereklija i dr. Ispod vrata na oplećku se nalazi «psec», tj. rađeni dio – vezeni ili rešeljani umetak od istoga platna kao i oplećak. Dio oplećka ispod pseca je malo nabran na sitne falte. Oplećak je otraga, već odozgore, nabran na sitnije faltice. Dužina oplećka je oko 10-12 cm ispod struka i taj dio se stavlja u skute-unutra. Rukavi pri kraju ruke su također bili vezeni ili rešeljani i sa čipkom okolo rukava. Pri spajanju rukava oplećka ispod pazuha je također bila ušivena «kocka» radi bolje «komocije» (udobnost).
- Postojao je i oplećak na «tregere» koji se nosio ispod oplećka kao steznik. I on je imao rađeni psec.
- Skute (suknja) bijele od domaćeg tkanog platna-donje, vezene u raznim bojama šlimfulom (konac za vez).
- Skute, od domaćeg tkanog platna – gornje, su bile bogatije vezene i sa šlinganom čipkom ili heklanom čipkom ili rešeljanom. Dužina skuta je bila oko 10-15 cm ispod koljena. Oko struka su skute bile nabrane ali ispred stomaka su bile ravne, nisu bile nabrane. Opšiveni struk sa platnenim tračkom. Na skutima se otraga nalazio «šlic» tj. razrez oko 10 cm, kako bi se skute mogle lakše obući.
- Prega-kecelja je bila od svile, bez ikakvih mustri ili šara,obično u plavoj boji. Doljnji dio okolo prege je bio na sitne faltice, dužine oko 15 cm i zvao se kalner ili volan.
- Oko struka je bila tkanica-trobojnica, tkana od tanke fine vunice u crven-bijeloj-plavoj boji, te gombice u istim bojama, okrugle i na pletenom tračku, koje su visile sa strane.
- Na nogama su bile sandalete i to lakovane.
- Oko vrata su bili mali dukatići, a ispod vrata veliki dukati i to «Franz Jozef» od 24 karata, zlatni. Bili bi obično 1903. - 1910. godine i neke druge. Što starija godina, to je bila veća vrijednost dukata. Dukati su bili uvezani sa žutim šlimfulom (konac za vez) i to DMC marke, u raznim oblicima uveza: jabukino srce, na metlu, na križ, na zvizdu, na lepezu. Tako uvezani dukati su bili prišiveni na crvenu svilenu traku širine oko 1,5 cm ili na crnu plišanu-samtanu traku. Svezali bi se otraga, te bi traka visila još 10 cm iza vrata, otraga.

Trake bi pri kraju svezali sa žutim šlinfulom, da se traka ne «veca», tj. ne čija – kida. Po dukatima se znalo koliko je koja cura bogata. Obično bi imale po šest do osam dukata, a bogatije bi imale i preko deset dukata.

Male dukatiće su djevojke nosile i u ušima kao minđuše- naušnice. Te male dukatiće su još zvali i «anđelaši». Dukati su bili dosta skupi.

Prikaz jedne novije kukujevačke narodne nošnje, 20. 02. 1993. g. Na slici je Lidija Ivšić, rođ. 1982. g.

Dukate su još zvali i «cuferini», a bilo je i «truljarskih», tj. vašarskih dukata, koji bi se nosili na poklade (imitacija – nisu zlatni).

Također se stavljala i marama sa prandžama oko vrata, koja bi se sprijeda prekrižila i vezala otraga ili zataknila u struku.

- Cure-djevojke su bile počešljane u «flizuru». Pletenice su bile otraga upletene u petero ili šestero i omotane oko glave otraga na zatiljku i pribodene malim ornodlama (pribadače s dva kraja). Ona cura koja je imala slabu kosu i nije mogla uplesti takve pletenice, stavljala je «tuđin» (perčin) od tuđe kose upletene pletenice – kike. (Žene koje su se presvukle iz sukanja u haljine – udajom za gospodina, odrezale su svoju kosu – upletenu i posuđivale ili dale curi koja nije imala dosta svoje kose.) Prednji dio kose iznad čela se brenovao željeznim brenajzlom, koji se zagrijavao u peći na žari. S vrućim brenajzlom bi se prvo pritiskao papir i sve dok je papir žut od vrućeg brenajzla, nije se smjelo ići na kosu. Kad se vidjelo da papir nije više žut, tek tada se išlo s brenajzlom na kosu. Na tako ubrenovanu kosu se stavljala mala tanka crna mrežica, da bolje drži «flizuru». Brenajzli je imao drvene ručke. Oko pletenica otraga se kitilo cvijećem i to muškatlima raznih boja, zelenom šumicom, asparagusom, već što je tko imao, a na sredini otraga se u kosu stavio «potkosac» - ukosnica – poseban češalj.
- Mlađe cure, one koje su još išle u školu, češljale su se u «gule». Kosa se podijeli na dva dijela – razdjeljak, te se svaki – jedan i drugi dio kose omotaju i stegnu s gumom ili nečim drugim, te se upletu u troje ili više, cupovi – kike i prekriže se jedan preko drugog i s ornodlama pribodu tamo gdje je kosa bila svezana. Znači kike su bile prekrižene na zatiljku otraga.
- Da bi cure ljepše izgledale, usne su mazale «karminom» (ruž), a obraze su rumenile crvenim «krep» papirom – pokvašenim, a nekad bi i štipale obraze da se zacrvene. Obrve su crnile utrnitim (ugašen) garom iz peći (žar), (do 1960-ih godina).

NARODNA NOŠNJA – CRVENA SUKNJA

- Druga narodna nošnja se sastojala od:
- Oplećak isti kao i kod prethodne nošnje.
- Suknja crvena na sitne falte (kao plisir), a s prednje strane, ispred stomaka, nije bilo falti, već je suknja bila ravna. Suknja je oko struka opšivena platnenim tračkom i vezala se otraga gdje je bio, kod sastavljanja suknje, šlic od 20 cm. Ispod suknje su bili rađeni skuti, čija je čipka malo visila ispod suknje.
- Prega-kecelja je bila bijela od domaćeg tkanog platna rešeljana u obadva ćoška, te skroz oko rešeljana. I tračci prege su bili rešeljani i na krajevima malo širi. Kod vezanja prege, tračci su otraga morali visiti bar 10 cm i lijepo stajati – ravno.
- Oko struka je bila tkanica crven-bijelo-plava, te gombice.
- Na nogama su bile bijele zoknice i šarene heklane zepe, podšivene kožom (đon)
- Uz ovakvu nošnju na glavu se stavljala crvena marama.

Nošnja sa crvenom suknjom. Na slici je Lidija Ivšić, r. 1982. g. Slikano u Kukujevcima 20. 02. 1993. g. (poklade)

Cure: Lucija Filaković, r. 1928. g. i Marija Gajdašić, r. 1924. g. Počešljane u «flizuru» Kukujevci, 1946. g.

Ako je bilo već malo hladnije vrijeme, cure i žene bi nosile štrikane frusluke (prsluk) ili veste.

To su bili posvečani (svečani) prsluci i veste, a kupovali su se na vašarima (sajam) ili kod raznih štrikera u Šidu i sl.

Bili su strojne izrade, a vrlo su lijepo izgledali.

Zimi bi djevojke i mlađe žene-snaše, zagrnile veliku «štrikericu» - štrikana marama od fine vunice s urađenom ulamom pri rubovima marame i s prandžama. Štrikerice su bile u ovim bojama: bijele, krem boje, smeđe i crne.

Udana žena se zove SNAŠA. Ona je obučena u odijelo, tj. ima reklu (bluza) koja se kopča od naprijed. Rekla je sprijeda «pucovana», tj. ukrašena raznim našivenim mustrama. Isto tako je i kragna ukrašena. Suknja je faltana (plisir), ali ispred stomaka ne. Odijelo je od svile ili štofa i nema pregekecelje.

Mlađa snaša je bila povezana u «crvensvilu» ili «zlataru». Crvensvila je bila velika svilena marama u kombinaciji crvene i bijele pruge pri krajevima marame, a bilo je još i u plavo-bijeloj, smeđe-bijeloj, zeleno-bijeloj, ali najviše u crveno-bijeloj kombinaciji.

Zlatare su bile crne marame izvezene «zlatnim» ili «srebrnim» koncem i sa izrađenim kolutovima okolo. To je bila vrlo skupa marama, jer se radi posebnim vezom, preko tvrdog papira, a kolutovi su izrezani od tvrdog papira i obrađeni zlatnim ili srebrnim koncem.

Ove marame su snaše povezivale u crkvu na misu, u svatove, na razne svečanosti i sl. A povezivale bi se ovako:

Prvo bi se kosa složila u «bikulje» (uvrtanje kose). Zatim bi se stavila kapica-polica (bijela tanka marama) na složene i pribodene bikulje, dobro bi se stegla, zatim bi se od debljeg kartona izrezao umetak u obliku punog slova «U», te stavio otraga kao i «čikov» - umetak od platna koji se stavljao oko kartona da bi popunio praznину i lijepo oblikovao «kubu» (čitaj polako). Zatim se stavi «crvensvila» i to tako da se lijepo «izvuku» krajevi marame, s lijeve i desne strane iznad uha, a u te krajeve se stavi izrezani karton, da bi krajevi bolje stajali, te se vrhovi marame «crvensvile» spoje oko oblikovanog kartona, koji je ispod marame, te se okolo okiti cvijećem i zelenilom. Kosa odnaprijed je brenovana.

Najčešće se uz povezanu crvensvilu nosila «bjelina», tj. bijela rekla i suknja od domaćeg bijelog tkanog platna (misir ili dereklija).

Primjer jednog prsluka koji na sebi ima djevojka Amalija Marošević, r. 1940. g. S njom na slici je Đuka Marošević, r. 1935. g. Kukujevci, 1956. g. ?

Djevojke u zagrnutim štrikericama. Zima 1946. g. u Kukujevcima. Na slici su s lijeva: Mara Probojčević, Lucija Marošević i Marija Gajdašić.

Zimi bi i djevojke i snaše nosile kratke plišane jakne, obično u crnoj boji, a starije žene bi nosile debele štrikane veste ili pršnjake na kopčanje od naprijed, 20 cm ispod struka duge. Ženski pršnjak na kopčanje sprijeda su zvali i «LEPRŠAN».

Udane žene su kosu uvile u «bikulje». Podijelile bi kosu na sredini glave na dva dijela, zatim bi umjesto uplitanja, kosu iznad uha uvrtale skroz do kraja i smotale ju otraga na zatiljku i tako smotanu kosu-bikulje prekrile «kapicom» - kubom, te na to gore pokrile maramu.

Žene koje su navršile pedesetu godinu života, smatrale su se već starijim ženama, te su počele nositi tamnija odijela i marame i to delinske teget (tamno) plave boje (tzv. turske), kao i farbarske.

One preko šezdeset godina su nosile potpuno crno odijelo od crnog glota ili neko drugo.

Ljeti su muški nosili crne kožne papuče, a ženske plišane sa šarama na gornjem prednjem dijelu papuča. Kad su hodali, te papuče su «štrockale», a oni bi se samo «cifrali» (uživali).

Ako bi padala kiša, muški bi zasukali nogavice od gaća ili hlača da ih ne «utrackaju» (uprljaju).

Na selu je svaka starija osoba imala pripremljeno odijelo za smrt, a držalo se obično u ormaru sa fijokama (ladice).

Ženske suknje su se smotale i svezale oko gornjeg dijela pasice-struka i tako objesile da vise u ormaru (do 1950-ih godina).

Zimi bi žene nosile štrikane čorape (čarape) do koljena štrikane u raznim mustrama: na bagremove grane – listove, na bombone, na rižu, na čičak, na leptire, na viline oči i dr., a pri kraju gornjeg dijela bila bi uštrikana cvjetna loza sa cvijećem. Obično su te čarape (kao dokoljenice) bile u ovim bojama: zelenoj, smeđoj, tamno plavoj, bordoj i dr.

Štrikane čarape su nosili i muški, samo malo kraće i jednobojne, ali s raznim mustrama.

Muški bi nosili i drvene klompe, obično zimi i to kad idu u štalu namirivati konje i krave. Klompe bi obuvali zbog toga da im konj ili krava ne bi stali na nogu, a s obzirom da su klompe od drveta i tvrde, ne može se povrijediti noga, dok su opanci i ostala obuća mekši.

Ljubica Šorgić, r. 1930. g. je obučena u svagdanju nošnju. Na glavi ima maramu ispod koje su bikulje, zatim ima oplećak s vezenim psecom, suknju i pregu pucovanu s bijelim umetkom, a na nogama ima heklane šarene zepe, podšivene kožom. Iza nje se vidi «molovani» zid. (1980. g.)

Primjer jedne starije žene: Munika Antunković drži u krilu unuka Marka Antunković, r. 1938. g. Mušku djecu u to su vrijeme oblačili u haljinice i keceljice. Stoji snaša Amalija Antunković r. 1918. g. povezana u crvensvilu, a na nogama ima lakovane sandalete. Iza njih je tkani velenac.

Muške nošnje su gotovo ostale iste, dok su se ženske nošnje vremenom mijenjale.

Ženske osobe, pogotovo udane i starije, su stalno nosile na glavi maramu. Za svaku priliku je bila drugačija marama. Bile su svečane, delinske marame u raznim bojama, a prevladavala je crvena, zatim za zimu je bila plišana marama u smeđoj boji s dvije plave ukrasne pruge, te druge.

Također je postojalo «posvečano» i «svagdanje» odijelo. Točno se znalo kakvo je odijelo za koje vrijeme. Najsvečanije je bilo za Veliku misu, svatove, već drugačije je bilo za večernju misu, pa drugačije za večernji ples itd.

Čak se znalo i hodati specifično. Kad se šetalo na krstini, moralo se lijepo hodati. Kad se sjedilo u kolima, moralo se «ubečiti», tj. ispravno sjediti s glavom ravno naprijed, uzdignuto.

Kukujevačke cure, udajom za momke, koji su bili zaposleni u državnim službama: doktori, učitelji, općinski službenici, željezničari, razni obrtnici – krojači i dr., morale su se PRESVUĆI iz svojih «sukanja» u haljine. Tako se kazalo na selu. Kose su odrezale i «undulirale» se (flizirale se). Za unduliranje, davanje trajne (nešto slično mini-valu) odlazile su u Srijemsku Mitrovicu kod flizera (frizer), ako su živjele u Kukujevcima, a mnoge su udajom odselile u gradove kao što su Osijek i Zagreb.

U Kukujevcima je već nakon 1950-ih godina bilo dosta ženskih osoba koje su nosile haljine. One su praktički pratile i modne trendove, dok ženske obučene u suknje, to nisu mogle.

Negdje 1960-ih godina u modi su bili «šuškavci». To su bili tanki nepromočivi šuškavi mantili protiv kiše s girtlom (kaiš), a koji su se nakon upotrebe mogli složiti-spakovati u malu tašnicu 20x20 cm od istog materijala. Šuškavci su bili u plavoj boji koje su nosili muški i u sivoj, smeđoj i zelenoj boji koje su nosile ženske.

Također su bile moderne visoke zimske «krinke». To su bile cipele od nepromočivog materijala sličnog samtu i s gumenim đonom te plehnatim-željeznim zakvačkama za pertle-šnirače (cik-cak šniranje), te cipele «šimike» sa špicastim vrhom, većinom lakovane koje su nosile ženske.

Primjer samo jednog broja djevojaka koje su se PRESVUKLE. Kukujevci, 1962. g. Trojstvo, pučki kirbaj

Ljeti su se nosile «japanke». To je bila obuća s dva kaiša od gume, spojena između nožnog palca i prvog prsta, s gumenim đonom. Bilo ih je u raznim bojama.

Zatim su se nosile «tergal» suknje-šosovi u sivoj boji. Bile su na sitne i krupnije falte (plisir).

Zimi su se nosili kaputi zvani «ĐUBRETARAC» s posebnim kopčanjem odnaprijed, s kapuljačom, te krasnom svilenom podstavom koja se prelijevala u raznim bojama (većinom smeđa-zelena).

Obučeni u svoju narodnu nošnju, Kukujevčani su 1986. g. učestvovali na smotri folklora «Đakovačkih vezova» u Đakovu o čemu svjedoči dolje prikazan letak:

«Đakovački vezovi '86»

RASPORED

nastupa folklornih skupina 6. srpnja 1986.godine u Strossmayerovom parku

OD 10,30 - 11,30
1. Semeljci
2. Bošnjaci – dječja
3. Duboševica
4. Đakovo – «Sklad»
5. Ivankovo
6. Đakovo – PIK – dječja
7. **MARTINSKA VES DESNA- SRH**

OD 11,30 – 12,30
8. Štitar
9. Draž – dječja
10. Đakovo – PIK
11. Batinjani
12. Trnava – dječja
13. **ČAČAK – SR SRBIJA**
14. Bicko Selo

OD 12,30 – 13,30
15. Nijemci – dječja
16. Davor
17. **RESNIK – SRH**
18. Strizivojna
19. Višnjevac – dječja
20. Josipovac
21. **GORIČAN – SRH**

OD 13,30 – 14,30
22. Bapska
23. Brod. Varoš
24. Draž
25. Drenje
26. Habjanovci
27. Koška
28. Laslovo

OD 14,30 – 15,30
29. Rakitovica
30. Rešetari
31. Rokovci - Andrijaševci
32. Slavonska Požega
33. Sopje
34. Vrbanja
35. Špišić - Bukovica

OD 15,30 – 16,30
36. Piškorevci
37. KUKUJEVCI SAPV
38. Gornji Andrijevci
39. Brestača
40. Godinjak
41. Široko Polje
42. Ilova

OD 16,30 – 17,30
43. Gundinci
44. Prekopakra
45. Đak. Selci
46. **VISOKO - SRH**
47. Pleternica
48. Sredanci
49. Sl. Kobaš

OD 17,30 – 18,30
50. Budrovci
51. Gunja
52. Šaptinovci
53. **TOLICA – SR BiH**
54. Nuštar
55. Gorjani

Izložba u Muzeju Slavonije u Osijeku, pod nazivom: «ETNOGRAFSKA BAŠTINA ŠOKACA SRIJEMA I BAČKE», gdje su svoje narodne nošnje i ostale ručne radove i predmete, izložili Kukujevčani i Gibarčani, trajala je od 17. svibnja do 7. listopada 1996. godine. Izložba je bila vrlo dobro posjećena, a posjetitelji oduševljeni.

ZANIMLJIVOSTI

Kao i u svakom drugom mjestu, tako su se i u Kukujevcima događale razne zgode i nezgode, zanimljivosti i drugo, pa evo nekih od njih.

Molimo da nam oproste oni koji se budu prepoznali u ovim zanimljivostima.

SMRT U ZATVORU

Kraljevski županijski sudbeni stol u Vukovaru javlja 04. rujna 1868. g. Slavnom Župničkom uredu rimokatoličke vjere u Kukujevcima:

«Obznanjuje se Slavno istom, da je Grga Đuričić iz Kukujevaca u ovosudnom istražnom zatvoru dana 05. srpnja tekuće godine umro, zvaničnog shodnog uredovanja radi».

(Župni arhiv – Dokument broj 1733-1868. g. u svesku)

TUKAO ŽENU

U kukujevačkom župnom uredu, dne 14. kolovoza 1870. g. dao je zapisničko očitovanje Ivan Rajtarović. To očitovanje glasi:

«Ja Ivan Rajtarović očitujem ovim da sam svoju zakonitu suprugu Luciju rođenu iz Mitrovice dne 13-og kolovoza preljom, šibom i nogama gazio i obećajem da ju više tući i zlostavljati neću, i ako uzbudem to činio, da i za ovaj postupak kažnjen budem, te se obećajem nuždan ljeb u žitu svake godine joj dati». Svjedoci su ovoga očitovanja bili: Toma Bertić i župnik Pavle Miler. Rajtarović je bio nepismen, pa je ispred svog imena i prezimena napisana župnikovom rukom, stavio uobičajeni križić.

(Župni arhiv – 1870. g. Najstariji spisi)

RASKID ZARUKA

Molba Kate udove Marošević

Prečasni Duhovni Stole!

Smjerno potpisana usuđuje se prečasnom Duhovnom Stolu slijedećom molbom uteći:

Moj sin Petar Marošević, momak, obrekao je, - kao što mladež obećaje svakoj djevojci – Tonki Đuričićevoj da će ju uzeti za ženu. No poslije saznade da ona raspušten život vodi, te već od Trojstva prestade s njom općiti, sada kada se je on htio ženiti, stupi ona i zahtjeva na silu, da ju moj sin Petar Marošević uzme, ili da joj plati 20 forinti a velečasni gospodin župnik zaustavi navještaj, dok se ota djevojka ne uda.

Pitanje je kada će se ta djevojka udati, kada je na zlom glasu, a ja sirota ne mogu globe naplaćati.- Moj ju sin ostavlja iz slijedećih razloga:

a) Povrijedila je vjeru zaručnika prilegom sa trećom osobom Đurom Maroševićem.

b) Roditelji se sasma protive toj svezi.

c) Iz takovih zaruka postala bi nevaljala ženidba što i sama ostavljena stranka uviđa, te hoće samo novac.

Stoga molim, da bi Prečasni Duhovni Stol, ako možebit postoje zaruke, moje dijete, kao nevino, zaruka riješio, i njenu ženidbu, sa poštenom osobom dozvolio. – U pomilovanje i pravednost Prečasnog Duhovnog Stola se uzdajuć jesam Prečasnog Duhovnog Stola preponizna Kata udova Marošević, mati.-

U Kukujevcima, 04. studena 1875. g.

(Župni arhiv – 1875. g.)

PRISILNO VRAĆENA MUŽU

Općinski načelnik u Tovarniku javlja župnom uredu u Kukujevci dopisom broj: 1009/1882. g. od 15. svibnja 1882. g.: «Riješavajuć cienjenu umolnicu od 04. svibnja 1882. g. broj 44 saobštava se slavnoistom da je Kata Andrić udata Konić iz Kukujevaca svome suprugu Marku Konić današnjim danom odpravljena».

(Župski arhiv – 1882. g)

KATA KUŠIĆ TRI DANA U ZATVORU

Kraljevska podžupanija u Vukovaru piše 14. rujna 1880. g. župnom uredu u Kukujevcima: «U rješenju cijenjenog dopisa od 02. ovog mjeseca broj 76, priopćuje se velečasnom župnom uredu, da je Kata Kušić, iz Kukujevaca nakon preslušavanja poduzetog kod ove kraljevske podžupanije dana 11. ovog mjeseca trodnevnim zatvorom kažnjena poradi toga što je premda kroz općinskog redara iz Gibarca u Kukujevce odpravljena, ipak se samovoljno u Gibarac povratila i protuzakonito življenje sa Jolom Đarabašem nastavila, što se velečasnom župnom uredu na znanje stavlja s dodatkom, da je podjedno istoj Kati Kušić daljnje prebivanje kod Jole Đarabaša u Gibarcu, zabranjeno, te strogo nalažemo pod prijetnjom strože kazne, da se imade u svoje zavičajno mjesto Kukujevce povratiti».

(Župni arhiv – 1880. g.)

O IGRANKAMA

U dopisu kraljevske kotarske oblasti u Šidu, pisanom 01. kolovoza 1889. g. pod brojem 6025/1889. upućenom župnom uredu Kukujevci, kaže se:

«Premda je naredbom kraljevske kotarske oblasti od 10. maja 1888.g. broj 4111 zabranjeno, da se u glavnim ulicama, naročito na raskrišćima gdje vlada najživahniji prolaz ljudi i kola, sastanci mladeži održavati i kola igrati ne sme, to ipak ovoj oblasti stižu prijave da se taj običaj dosad još iskorenio nije, nego što više da mladež i posle redarstvenog doba, a to je 9 sati, po ulicama svoje sastanke imade i kolo igra, a kod toga mnogo čega zbiva se, što moralu i javnoj čednosti nikako na čast ne može da posluži.

Povodom tim umoljava se velečasno – isti da bi svojim putem i načinom djelovati izvolio, da se taj hrđavi običaj kod mladeži iskoreni».

(Župni arhiv – 1889. g.)

ROBINZON

Kukujevčani su imali i svoga ROBINZONA. To je bio ĐURA ŽIVANOVIĆ, koji je u poodmaklim godinama živio život pustinjaka. Oblačio je na sebe široke dugačke haljine, samo sa prorezom za glavu i sa sobom nosio veliku «ćulu» (štap). Rođen je u Kukujevcima 15. 04. 1910. g. otac Fabijan.

Na kraju ulice Matije Gupca u blizini «rupača» sam si je sazidao jednu manju kuću i u neožbukanoj, živio u jednoj sobi, zajedno sa jednom krmačom (svinja) i još nekim životinjama. Takvim životom je počeo živjeti kad ga je napustila supruga Mara i djeca Amalija i Andrija.

Inače je slovio kao pametan čovjek, koji je pohađao gimnaziju u Sremskoj Mitrovici, ali nije ju završio zbog siromaštva. Prvi je u selo donio pravu nogometnu loptu 1926. g. i igrao nogomet. U šahu, matematici i rješavanju križaljki, nije mu bilo premca.

No, kako je Đura Živanović živio kao dijete, malo tko u selu znade. Imao je on još jednoga brata i vrlo opaku majku. Njih dvojica nikada nisu sjedili za stolom i jeli, već uvijek negdje sa strane i majka ih je često zlostavljala. Tjerala ih je da puno rade, a malo im davala hrane. To su saznali susjedi i prijavili vlastima u općini. Predsjednik sela Antun Bertić-Čiča je jednoga dana odlučio da zajedno sa ondašnjom policijom ode posjetiti obitelj Živanović i sam se uvjeri u to što susjedi pričaju. Ali, nitko ne zna kako, Đurina majka je to doznala, te njih dvojicu lijepo obukla, pripremila lijep ručak i posjela ih za veliki stol, baš kad je komisija banula (ušla) u kuću. Svi su ostali zapanjeni kad su to vidjeli. Otišli su u čudu. No, ne i Antun Bertić, koji je odlučio i sutradan, sam posjetiti istu obitelj i imao je što vidjeti, točno, ono što su susjedi i pričali.

Đuro je tako u poodmaklim godinama hodao kroz selo, jeo gdje je stigao, a spavao je u posljednje vrijeme svoga života, pod općinskim stepenicama (stepenice u Zadružnom domu – tu zgradu su mještani zvali «općina».

Jednoga dana kurir općinski Ilija Grgičević, je našao Đuru Živanovića mrtvoga ispod stepenica gdje je često spavao. Odnijeli su ga u salu Zadružnog doma, gore, pokraj mjesne kancelarije, oprali ga i lijepo obukli, donijeli lijes i tu je Đura bio do pokopa. Došla je i supruga Mara koja ga je mrtvoga izljubila i djeca, te je Đura pokopan uz sve počasti koje idu uz pokop, na kukujevačkom groblju. Ispratilo ga je cijelo selo i nije bilo onoga, tko nije za njim zaplakao (oko 1975. g.?).

SPAHIJSKA KUĆA

Preko puta župskog dvora, na uglu Pinkijeve ulice i ulice JNA, sve do 1959. g. nalazila se jedna, na kat, velika kuća, vlasništvo Šimuna Marošević. Za tu kuću se kazalo da je SPAHIJSKA KUĆA, jer je davno zidana, ali nitko nije znao kada. Imala je puno velikih soba, a u jednoj takvoj se nalazio i RINGIŠPIL, na kojem su se djeca vrtila. U zidovima su bili ugrađeni sefovi. Na velikim prozorima su bili ugrađeni željezni gelenderi (pregrade), a zidovi kuće su bili debeli oko 50-60 cm. Ispod cijele kuće je bio veliki podrum sa kružnim lukovima, u kojem su bila ogromno velika burad i kace. Imala je veliki tavan, a na odžaku (dimnjak) su uvijek bile rode u gnijezdu.

Godine 1959. ondašnje vlasti (komunisti) naređuju da se ta kuća sruši, jer su pretpostavljali da u njezinim temeljima ima «ćupova sa zlatom». Kuća se ruši i od cigala te porušene kuće, u selu se osim kuće na istim temeljima, velike u ključ, gradi još nekoliko kuća.

Prilikom rušenja te kuće, po pričanju nekih mještana, ipak su pronađeni nekakvi ćupovi, ali o sadržaju u njima, nikad nitko nije ništa saznao, jer ih je odnijela ondašnja

milicija. Pričalo se da su i poneki mještani koji su radili na rušenju kuće, ponijeli ponešto za sebe i time kasnije poboljšali svoju materijalnu situaciju. Pričalo se i kako je, prilikom rušenja te kuće, jedan mještanin, inače doseljenik u Kukujevce, koji je živio u Ulici Stjepana Radića, po imenu Daka, propao toliko duboko u zemlju, da su ga jedva iskopali i izvadili van. Bila je vrlo zagonetna kuća. Negdje oko 1920. g. u toj kući je bilo oko trideset osoba koji su svi zajedno u njoj živjeli, a da bi 1959. g. u toj kući bilo samo šestero ljudi, i to: Šimun Marošević sa suprugom Živkom, njihov sin Damljan i supruga Mara i njihova djeca Zvonko i Katica.

KUKUJEVCI, raskršće-križanje ulica: pravo, Stjepana Radića i JNA, desno Fruškogorske ulice, lijevo Pinkijeve ulice. Prva s lijeva kuća Ivke Sućić i Cikoje, zatim kuća Stipe Markića, pa je onda ulica Pinkijeva i do nje je tu nova kuća Šimuna i Živke Marošević, pa zgrada škole zvana Gimnazija. Preko puta je župski dvor i crkva i zgrada Osnovne škole. Na «čamu» (stup) za struju na raskršću se vidi ZVUČNIK preko kojega su se davale obavijesti i slušale pjesme. Slikano: 1960. g.

KRALJEVIĆ MARKO

Jedan mještanin u KUKUJEVCIMA se zvao MARKO KRALJEVIĆ, rođen 1911. g., a živio je u Ulici JNA. Došao on jednom u jednu «kafanu» u Beogradu, kad ga je konobar došao poslužiti, on ga upita: «Što bi konobaru ti dao da sad ovdje dođe KRALJEVIĆ MARKO»?. Konobar će na to: «Pa počasto bi «celu kafanu». Na to će Marko: «E pa onda počasti cijelu kafanu, jer pred tobom je glavom i petom KRALJEVIĆ MARKO», te izvadi svoju «ličnu kartu», (osobna iskaznica) i pokaže konobaru. Ovaj sav u čudu, ali nema druge, što je obećao, morao je i izvršiti.

MEDVJED U SELU

Jednoga dana na «šoru» (ulici) nastala je nekakva «graja» (vika), cika, te su svi pojurili van da vide što je to. Od okupljene djece i graje nisu ništa mogli vidjeti ni čuti. Kad su prišli bliže, imali su što vidjeti i čuti. Cigan stoji i u rukama drži lanac na kojega je privezan medvjed i to karika lanca mu je probodena kroz nozdrve i cigan mu pjeva: «Ajd' poigraj medvjede, dobiš' komad slanine», a medvjed stoji na dvije stražnje noge i igra (pleše). Sa strane stoji drvena okrugla mjerica za skupljanje novca za odigrani ples medvjeda.

Mnoga kukujevačka djeca do tada nisu vidjeli u živo medvjeda, pa je ovo za njih bila prava atrakcija. Cigan je s medvjedom išao kroz sve ulice, a sva djeca su išla za njim, skroz do kraja sela, pa su mnogi roditelji morali ići tražiti svoju djecu i mislili da ih je cigan ukrao. (Od 1955. do 1970. g.).

IZGUBLJENO DIJETE

Jednom se u selu izgubilo jedno dijete od šest godina, baš kad su selom prolazila ciganska kola puna njihove djece. Mještani su došli kod šefa mjesne kancelarije Ivana Litrića da ide u ured i telefonom (onda još nije bilo sprovedenih telefona po kućama, već samo u pošti i u uredima) pozove policiju iz Šida, jer su mislili da su cigani ukrali dijete. Šef mjesne kancelarije ih je pitao u kojem pravcu su cigani otišli, te je sjeo na svoj bicikl i pojurio za njima. Brzom vožnjom stigao je ciganska kola ispred mjesta Bačinci gdje se odmaraju. Pozdravio ih je uljudno i upitao da nisu «slučajno» pokupili koje dijete iz Kukujevaca, na što mu je stariji cigan odgovorio: «Pa vidiš kume da i svoje imam previše, što će mi još i tuđe». Kad je Ivan pregledao svu djecu i vidio da nema tu toga djeteta, vratio se u selo, gdje su ga mještani veseli dočekali, a s njima je bilo i izgubljeno dijete, koje su pronašli kod susjeda. Tako je sve prošlo u najboljem redu, te se dugo o tome pričalo (1959. g.).

Kad bi ulicom naišli cigani, djeca iz sela bi im pjevala: «Cigani se legu na visokom brijegu, a ciganke male, glave podizale», onda bi ih cigani malo poganjali, te bi oni utekli u dvorište i dobro «zaringlali» vrata. (Negdje do 1955. g. na drvenim vratima ulazne kapije u dvorište bila je željezna «ringla» - željezna dugačka ravna šipka kojom su se zatvarala vrata).

VJEŠTICE

Stariji ljudi su znali pričati da je i u Kukujevcima bilo «vještica». Ako je tko htio znati koja je žena u selu vještica, morao je ići na ranojutarnju misu «zornicu» (koje su se održavale u adventu pred Božić), te kad žene iziđu iz crkve, treba baciti pred njih malo maka. Ona žena koja bude kupila taj mak, ta je vještica.

Kad bi djeca onda upitali te osobe koje su im to pričale (a obično su to bili djedovi) da li su oni to radili i vidjeli vješticu, odgovorili bi da nisu, ali da su to njima pričali njihovi djedovi (nakon 1958. g. ovakve priče su potpuno iščezle).

VIHOR

Jednoga dana se nasred druma (ulični put-cesta) podigla strašna «saluka» (oluja) i stvorio se veliki vihor (prašina se vrti u krug), te su djeca pobjegla u kuću. Onda im je baka kazala kako je vihor jako opasan, te ako se u vihor baci nož, da se on vrati krvav. Da li je to istina ili nije, ali je dobra opomena djeci da kad vide vihor, ipak pobjegnu u kuću.

ZUB

Kad bi se djeci klimao zub, mame ili bake bi uzele konac i svezale ga oko toga zuba, te drugi kraj konca svezali za bravu vrata i kad bi netko otvorio vrata, povukao bi taj konac i iščupao zub. Onda bi dijete uzelo taj zub, otišlo do otvora za tavan, bacilo taj zub gore na tavan i kazalo: «Baba Rogo, evo tebi moj drveni zub, a ti meni daj gvozdeni (željezni). (do 1955. g.).

HEP, HEP

Jednog dana se izgubio Laza Hiter u Spahijskom ritu (njiva), pa je vikao: «Hep, hep, izgubio se Laza Hiter, tko ga nađe, dobit će kutiju cigara i šibice». Čuo to jedan

mještanin koji je tu prolazio, te uđe u kukuruze i pronađe Lazu, te ga izvede van, ali od kutije cigara i šibica ništa (1958. g.).

IMENDAN

Došao jedan susjed kod Antuna Đurkovića, zvanog ROKSA, na dan Sv. Antuna 17. siječnja i čestita Antunu imendan. Ali Roksa veli da ne slavi ovog Antuna. «Dobro, doći ću ja idući put», veli susjed.

Tako je i bilo. Dođe on opet 13. lipnja na Antunovo, pa opet čestita Antunu imendan, a ovaj veli da ni danas ne slavi imendan.

Susjed se sada malo začudi, pa upita Antuna: « Pa, dobro, kada ti onda slaviš imendan?», a Roksa će kao iz topa «Na Sv. Roka jer ja sam Roksa i slavim taj dan - imendan». Tada su se obojica dobrano nasmijali, a naravno i čašicom rakije nazdravili imendanu.

ĆAĆA MOJ

Umro Kate «Paćke» otac. Ide sprovod ulicama do groblja. Iza lijesa ide rodbina, a među njima i kćerka Kata. Plače Kata i jauče: «Ćaća moj, osamdeset i devet godina», a majka ju koma i veli «Nije Kate osamdeset i devet, već sedamdeset i devet godina», pa su se poneki mještani morali i nasmijati.

BAKA U ŠEŠIRU

Došla djeca kući i pitaju majku i baku, da li kod njih ima žena koje nose šešir i hlače. Mama im odgovori: «takvih kod njih u selu (u Kukujevcima, 1958. g.) nema», a baka ih pita, zašto oni to pitaju. Djeca tad kažu da su vidjeli jednu baku u hlačama i šeširu da na ulici prede. Kad ih je baka pitala u kojoj su to ulici vidjeli, bilo joj je sve jasno, te je kazala: «Pa to je djeco djed VENDLA», on je muško, ali sve ručne radove zna raditi i sjedi sa ženama na ulici i radi kao i one. To je bio Vendelin Đukić, rođen 1905. g., a stanovao je u ulici Augusta Šenoe, br. 20.

NI ORA, NI MAKA

Kad se u kući imalo momka za ženidbu ili curu za udaju, moralo se pripremiti sve za svatove. Ostavilo bi se bure rakije, dva bureta vina, jedna vreća oraha, par kilograma maka, prasci, telad i sve ostalo što je potrebno za svatove.

Jednoga dana su susjedi pitali djed Matu Franjić, kada će mu se ženiti unuk Marko, a on je odgovorio; da ove godine neće. Pitali su ga a zašto neće, te im je on britko odgovorio: «Ni ora (oraha), ni maka», a to je značilo da ove godine nisu rodili orasi ni mak, a bez toga ne može biti kolača (gužvare i ostali slatki kolači). To se jednostavno nije kupovalo, već su ljudi imali svoje orase i mak. Sve ostalo se može pribaviti, ali ako ne urode orasi i mak, nema svatova. Pa su se svi dobro nasmijali (Nije htio kazati pravi razlog, tj. da Marko još nema curu). (1955.g.).

MARINKO CACIN

Žene se svi, pa došao red i na Marinka «Cacinog» da se i on oženi. Bio je već stariji momak, a s obzirom da je bio malo i «smješan», mama (čitaj polako) i sestra su mu našli mladu. Došli svatovi u crkvu i počelo je vjenčanje. Uzeo župnik križ i kaže Ma-

rinku neka stavi na križ tri prsta (tako je prije bilo) i neka govori za njim: «Tako me Bog pomogao», a Marinko kaže «tako te Bog pomogao». Svećenik kaže: «Ne mene Marinko, već tebe», a Marinko opet kaže: «Ne mene Marinko, nego tebe». Onda župnik vidi s kim ima posla, te skrati vjenčanje, posveti prstenje, blagoslovi ih i čestita im, te kaže da mogu ići kući. Svi svatovi su se dobrano nasmijali, a priča se brzo proširila cijelim selom.

BIJELE SVINJE

Mještanin AKRMAN zaklao svinju. Ošurio ju, ostrugao i objesio na rem. Odjednom seoski čordaš zasvira u svoj rog, a svinja onako ostrugana BIJELA, skoči s rema i ode na ulicu i s čordašom ode na pašu. Tako se priča po selu da od tada ima bijelih svinja. (1950. g.).

ZVONA

Bratić Živke Marošević-Tubine, Vlado Vurlan, otišao je još daleke 1946. g. u Južnu Ameriku, točnije u Venecuelu u Caracas na rad. Do odlaska u Ameriku, živio je u Beogradu, gdje mu se majka udala i rodila sestru i njega. Kako je mlad ostao bez oca, a i zbog političkih prilika, odlučio je otići u daleki kraj. Prvi put se vratio nazad 1969. g. i veći dio svoga odmora proveo u Kukujevcima kod ujaka Antuna Bertića-Čiče i sestrične Živke. Tu je često provodio svoje djetinjstvo, pa je jako volio tu doći, a i majka mu je tu često boravila kod brata Antuna.

Morao se vratiti u Ameriku i bio je jako tužan što ostavlja već sada ostarjelu majku, te odlučio, da kad ode u mirovinu, da će se vratiti u domovinu i biti uz svoju majku. Tako je i bilo. Godine 1980. došao je nazad, malo bi s majkom bio nekoliko dana u Kukujevcima, te se poželio i svoga Jadranskog mora, te otišao malo krstariti od mjesta do mjesta. Imao je novaca dosta. U međuvremenu se njegova majka razboljela i umrla. Sestra ga je tražila po raznim mjestima i hotelima na moru, ali ga nije mogla pronaći, te je morala sahraniti majku. Kad se Vlado vratio i saznao što se dogodilo, bio je vrlo tužan. Otišao je zato kod svećenika u Kukujevcima i molio ga da za njegovom majkom zvone zvona svako veče – godinu dana, da će on to platiti, koliko svećenik bude tražio. Međutim, svećenik je to odbio, nije mogao to učiniti. To se pročulo po selu, pa su o tome čak i novine pisale.

Nikad si nije oprostio što je ostavio majku i nije bio uz nju u njezinim posljednjim trenucima života, a zbog toga se i vratio iz dalekog svijeta. Ostao je još desetak godina živjeti u svom ravnom i voljenom Srijemu (u Šidu, gdje se kasnije oženio), te svoje kosti poklonio srijemskoj zemlji zauvijek.

DOMOBRAN PAVKA

Hrvatski vojnik, domobran Mata Šubarić piše svojoj supruzi Pavki r. 1897. g. u Kukujevce pismo i pita ju što ima novo u selu. Otraga se potpisao na pismo, DOMOBRAN MATA. Pavka mu ubrzo odgovara što ima novo, pa mu piše: «Kod kuće voda, a u ritu (njiva) pao plafon (strop)», te se otraga na pismo potpiše, DOMOBRAN PAVKA. Kad je Mata dobio pismo i pročitao, dobrano se nasmijao, a i svi ostali vojnici, među kojima je bilo dosta i Kukujevčana. (a trebala je napisati: kod kuće pao plafon, a u ritu voda (poplava).

AKRMANOVI ŠARANI

Mještanin Akrman je volio jako lagati. Tako jednog dana priča svojem susjedu: «Ja jučer orem plugom na salašu, a ono, kad se okrenem, u brazdi plivaju šarani".

OGOVARANJE

Sastanu se dvije Kukujevčanke i pričaju. Ako pokraj njih prođe neka treća Kukujevčanka, i samo što ode malo dalje, one odmah nešto pričaju o njoj, tj. ogovaraju je. Drugi put se jedna od njih dvije sretne s ovom što je prošla pokraj njih, pa onda ogovaraju onu treću i tako dalje.

Ako bi se nešto dogodilo u selu, nije trebao telefon da se vijest proširi, već je postojao «raido Mileva», tj. žene su jedna drugoj javljale, iz ulice u ulicu i tako se pročulo po cijelom selu.

JADRANKA I «SIVO MORJE»

Marku Jemriću (piginom) zvanom još i «deda Marčić», u listopadu 1961. g. se rodila praunuka, te ukućani njega poslali kod matičara da prijavi rođenje. Na upit matičara, kako će se zvati praunuka, on se malo zamislio, pa veli: «Uh, nisam zapamtio, ali znam da je nešto slično sivom morju» (moru), onda se matičar dosjeti da bi to mogla biti JADRANKA, te je to i pradjed Marko onda potvrdio, pa su se dobro nasmijali. No nakon par mjeseci pradjed Marko je umro.

BOSTAN

Posijao jedan Kukujevčanin bostan: ljubenice i dinje. Kad su ljubenice već malo narasle, unuci dotičnog mještana su se slučajno našli u bostanu i ispisali (istrugali) po ljubenicama svoja imena.

Kako su ljubenice rasle, tako su i ta imena na njima rasla. Kad je djed došao u bostan da ga obere i nosi na vašar na prodaju, imao je što na njima vidjeti. Na svakoj je bilo ispisano ime: Josip, Marko, Ivan, Đura i dr. Tad se djed malo zamislio i odlučio da ne nosi ljubenice na prodaju, već da ih pojedu njegovi unuci (1963. g.)

PRAĆKA I GUSKE

Đuri Litrić-Mikinom došao u goste 1959. g. bratić Zdenko iz Zagreba, te su njih dvojica (15-godišnjaci) hodali po selu i baščama, te stigli i do rupača (jezero) na kraju sela (na kraju Fruškogorske ulice). Sa sobom su imali gumene praćke kojima su gađali ptice.

Dok je Đura otišao u kukuruze (zelene) «čerez sebe» (WC), dotle je bratić Zdenko ugledao jato gusaka i gađajući ih, nekoliko i ubio. U tom času je po to jato gusaka došao njihov vlasnik, djed Rajko i imao što vidjeti. Đura je grdio bratića za učinjeno, a ovaj se pravdao, da nije znao da su te «ptice» (guske) nečije vlasništvo. Đurina baka Ana je morala namiriti štetu, plativši ubijene guske djedi Rajku.

KRUMPIRI

Poveo djed Tunja svog unuka u bašču da posiju krumpir. Iskopao djed Tunja jednu rupu i u nju stavio dva krumpira s klicom, zagrnio rupu i rekao unuku da tako nastavi cijeli red, dok on ne dođe, jer ide pregledati drugu njivu, gdje je nešto bilo posijano.

Kad je djed otišao, unuk iskopa jednu rupu na sredini i potrpa sve krompire u nju, te zagrne i sjedne čekati djedu. Kad je djed došao, vidi da je posao gotov, te krenu kući.

Kad je bilo vrijeme nicanju krompira, pozove djed unuka da odu vidjeti koliko su narasli krumpiri. Kad su došli u bašču, djed je imao što vidjeti, krumpiri su iznikli samo u sredini bašče, a okolo ni jedne «kućice» s krumpirom. Tad je po unukovom turu proradila «štranjgla» (debela uzica). Iako je to djed nerado učinio, znao je da će to imati «efekta» (učinka). Unuku nikada više nije tako što palo na pamet.

PODMEČE

Pričalo se da je u Kukujevcima živjelo jedno dijete koje je imalo poveću glavu i izgledom podsjećalo na stariju osobu.

Svi bi kazali da je to PODMEČE, tj. da ga je majka, dok ga je kao novorođenče kupala u koritu, ostavila na trenutak u toj vodi i nekuda morala otići, a da je netko to dijete ukrao i zamijenio ga starcem, tj. podmetnulo starca.

Kako liječnici nisu mogli pomoći, roditelji su se obratili nekoj vračari (gatari) koja im je kazala, da ako hoće saznati koliko to dijete ima godina i da li je zaista starac, neka mu daju jesti iz maloga lončića i s velikom kašikom suparom (grabilicom) i neka slušaju što će on kazati.

Roditelji su to i učinili i kroz ključanicu na vratima gledali i slušali. On je probao staviti grabilicu u lončić, ali nije išlo, te je on kazao: «Za svojih sedamdeset godina nisam još jeo sa ovakvom kašikom i iz ovakvog lončića», te su se oni osvjedočili da je to istina.?

Ubrzo nakon toga, on je umro.

DOKTOR I APOTEKAR

Za vrijeme službovanja dr. Josipa Hlupića, liječnika u Kukujevcima, otvorena je i APOTEKA (ljekarna), a za apotekara je dr. Hlupić namjestio svoga poznanika Antuna Kovačevića, r. 1912. g. koji nije imao ni dana završene škole – obuke za apotekara, naprotiv, imao je završeno samo 5 razreda osnovne škole, ali je dobro obavljao taj posao, naravno uz asistenciju – pomoć dr. Hlupića.

Prošao je prvi mjesec rada i naravno, stigla je i plaća za obavljeni rad. Podigao dr. Hlupić svoju plaću, a podigao je i Antun Kovačević svoju plaću. Kad su usporedili obojica svoje plaće, dr. Hlupić je utvrdio da je Antun Kovačević tzv. apotekar, dobio veću plaću od njega. Nikada mu nije bilo jasno kako se to dogodilo. Naravno, to je bilo popravljeno, ali kako se to dogodilo, nikada nije razjašnjeno. (Nije bitan doktorat, bitno je snalaženje).

Prvi automobil u selu Kukujevci, imao je Antun Kovačević i to Opel Olimpija.

DJEČJE IGRE

U KUKUJEVCIMA su obično malu djecu čuvale bake. Jedno domaćinstvo se sastojalo od: oca i majke, sina i snahe i djece. Sin i snaha bi odlazili u polje raditi, otac bi se brinuo za marvu (stoku) kod kuće, namirljivao ih (hranio), a majka bi vodila brigu oko djece i kuhanja (djed i baka).

Malo dijete nakon rođenja bude par mjeseci u jastuku, a kasnije ga se stavlja u kolivku (kolijevku) koju su neki zvali i «belka», jer se dijete u njoj bela (ljulja) da zaspi.

Postojale su male i velike kolijevke. Male kolijevke s djetetom su žene stavljale pod drveni (starinjski) krevet dok spavaju (do 1945. g.). Također je bilo i raznih oblika kolijevki.

Kasnije se kupuju «kinderbeti» (krevetići) i djeca se odmah stavljaju u njih.

Kad bi dijete bilo već oko godinu dana, tj. kad prestane «puzati» po podu, već počinje stajati na nogama ili počinje hodati, stavlja ga se u STALAK da stoji.

Kad djeca progovore, odrasli ih uče koješta, pa tako i neke pjesmice, kao na primjer:

«Tašun, tašun tanana i svilena marama,
tko tašuni nešto da, rodila mu pšenica» i slično.

Stariji brat ili sestra bi svoju mlađu sestru ili brata «cubali» (ljuljali) u CUBANKI (ljuljački). Prve ljuljačke su bile od debljeg užeta i jednog komada daske od 30 cm dugačke, koja bi se usjekla, tamo gdje dođe uže, s obje strane, te se objesi na neko drvo (granu) i ljulja. Kasnije su se ljuljačke kupovale i imale su zaštitne letvice da dijete ne ispadne i bile su puno sigurnije.

Dok su se djeca ljuljala, pjevali bi ovako:

«Uju jerak, u bakin pendžerak, (prozorčić)
uju juške, u bakine kruške». i slično.

Manja djeca su pjevala još i ove pjesmice:

«Edu, teledu, četir' guske na ledu,
sve četiri bijele, osam jaja snijele», ili

kad bi našli u vrtu puža, pjevali bi mu ovako:

«Puži, puži rogove, na babine dolove,
ako nećeš pužiti, ja ću tebe ubiti,
sjekirom i maljem i debelim panjem», a puž bi tada ispružio rogove.

Kad budu malo veći, onda bi se ljuljali na dasci koju su stavili na jedno, veće okruglo odrezano i na zemlju položeno deblo. Tu mora biti dvoje, jedan na jednom kraju daske, a drugi na drugom kraju daske sjedi. Otisnu se nogama o zemlju i podignu gore, pa dolje, jedan gore, drugi dolje i tako dok se ne umore.

Ljeti bi djeca obično hodali bosi, bez obuće, a kad bi ljeti padala kiša, bosi bi «ribarili» (hodali) u šančevima (kanalima) po vodi (voda je bila topla, negdje do 1960. g.).

Negdje oko 1950-1960-ih godina, djeca su se igrala i sa malim drvenim konjićem koji je bio na maloj daščici i s točkićima koji se gurao pomoću ugrađene šipke. Bio je šaren u dosta boja.

S tim konjićem bi se obično igrala muška djeca, gurali bi ga ispred sebe. Kupovao se na sajmu-vašaru za vrijeme kirbaja.

Postojao je i drveni lutak s pokretnim nogama i rukama, te mala drvena kola.

Ako je u obitelji bilo dvoje djece, starijeg brata bi mlađi zvao BAJA (čitaj polako), a stariju sestru bi zvali NENA (čitaj polako), a mlađeg brata bi zvali «bratan».

Kad djeca budu oko četiri do pet godina, odrasli im daju stare šerpe koje svežu na kanap i šerpu napune zemljom, pa tako djeca vuku po ulici i tandrču (lupaju) s tim šerpama. Dečkići još tjeraju i šinu (obruč od bureta ili od točka sa kolečki) sa jednom zakrivljenom žicom.

Zatim bi pravili od zemlje «topove». Zemlju zamijese sa vodom u pogaču, razvaljaju je i pljunu u sredinu pogače, te ju ošinu o zemlju, a ona pukne kao top.

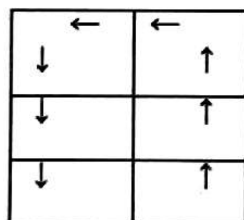
Kad budu malo veći, oko desetak godina, igrali bi se loptom i to: nogometa, glavometa, a curice bi se igrale: skake, ganje, ringe-raja, cice-mace-biribice, škulja, skidanja kanapa, preskakivanja kanapa i dr.

SKAKA

Na ravnoj zemlji bi se nacrtala 4-6 kvadrata, veličine oko 50 cm svaki. Uzeo bi se komad crijepa i bacio u prvi kvadrat s lijeve strane (kvadrati su nacrtani dva i dva i dva), te se skače na jednoj nozi i tom nogom gura i prebacuje crijep iz jednog kvadrata u drugi, treći i okolo do zadnjeg, pri tom pazeći da crijep ne ostane na crti kvadrata. Ako crijep zastane na crti, tada je igrač «izmašio» (pogriješio), tj. ne igra dalje, već sada ide drugi ispočetka. Ta igra se zove «skaka», jer se skače.

Isto tako se igra skaka, ali bez crijepa. Stane se u prva dva kvadrata, tj. jedna noga u jedan (lijevi), a druga u drugi (desni) kvadrat i podskakivanjem se prelazi u druga dva i treća dva kvadrata, podignute glave gore i zatvorenih očiju da ne vidi gdje skače, te pri tom stalno viče:

«Jesam li, jesam li (misli stao-la na crtu»). Ako stane na crtu, opet je «izmašio-la», pa onda ide drugi. I to je skaka. To su većinom igrale djevojčice.

Skaka

ŽMIRA

Zatim bi se djeca igrala «žmire». Jedan igrač žmiri negdje u kutu ili iza drveta, a ostali se posakrivaju i viču: «Ajde». Tada onaj koji je žmirio, ide njih tražiti. Kojeg prvog nađe, taj sada žmiri.

GANJA

Igra «ganje» je kad jedan trči za drugima i hvata ih, te kojeg prvog uhvati, taj opet ganja-trči i hvata druge i tako dok se ne umore. Zatim bi jednome svezali maramom oči, te bi on tako zavezanih očiju hvatao druge, te onoga kojega uhvati, mora pogoditi tko je on. Sve dok ne pogodi tko je taj, on mora hvatati druge zavezanih očiju.

RINGE-RINGE RAJA

Djeca su se naročito voljela igrati igre «Ringe-ringe-raja». Uhvatili bi se u krug i išli okolo i pjevali: «ringe, ringe, raja, doš'o čika Paja pa pojeo jaja. Jedno jaje muć, a mi djeca ćuć», te onda svi čubnu (čučnu) dolje.

CICE-MACE-BIRIBICE

Isto tako bi se igralo i «cice, mace, biribice». Svi bi čučnuli u krug, a jedan bi s maramicom u ruci išao okolo i pjevao: «Ide maca oko tebe, pazi da te ne ogrebe, čuvaj Mijo rep, nemoj biti slijep, ako budeš slijep, odgrist' ću ti rep» i brzo spusti maramicu iza nečijih leđa. Taj mora brzo uzeti tu maramicu i sada on ide okolo i isto to pjeva. Ako ne uzme brzo maramicu, njega tada prozovu «mućak» (pokvareno jaje) i mora ići u krug u sredinu i tamo čučati, dok se svi ne izredaju.

ŠKULJANJE-ŠPEKULANJE

Škuljanje je često znalo biti problem, jer je teško bilo u selu pronaći pet do šest okruglih kamenčića, a s klikerima je bilo opasno igrati, jer su se znali razbiti i izrezati prste djece. Na zemlju (na ravno) se postavi četiri do pet kamenčića-škulja (špekula), a jedan se baci u vis i brzo se sa zemlje mora pokupiti rukom (obično desnom, jer se prije djeci nije dalo da se išta radi lijevom rukom) jedan kamenčić i dočekati u tu istu ruku onaj kamenčić iz visine. Onda se opet baci u vis kamenčić, pa istom rukom, ali držeći onaj prethodno pokupljeni kamenčić u toj ruci, opet mora pokupiti još jedan kamenčić sa zemlje i opet uhvatiti onaj iz visa. Sad znači ima tri kamenčića u ruci. Opet se baci kamenčić u vis, pa zajedno s ona dva u ruci, uzme treći sa zemlje i opet uhvati onaj iz visa. I tako dok se ne pokupe svi kamenčići sa zemlje. Ako se ne uhvati onaj iz visa ili ne uspije pokupiti kamenčić sa zemlje, igru igra drugi.

O sličnim igrama koje su djeca igrala u KUKUJEVCIMA, Ivan Litrić napisao je jednu pjesmicu, o sebi i svom drugu iz djetinjstva Antunu Đurkoviću-Roksi (te igre su oni igrali negdje oko 1923. g.).

Cecilija Litrić, r. 1948. g. u «matroskom» (mornarskom) odjelu. Ona ima kosu svezanu sa svilenim mašljama (mašne). Slikano u Kukujevcima, 1951. g.

Antunu Đurkoviću

Sjećaš li se, dragi druže
kad smo bili mali,
kako smo se po dvorištu
često igrat znali.

Svakojake igre bile
na dnevnoj su meti,
pa koje nam i sad mile
stoje u pameti.

Po dvorištu i po šoru
kolečke smo vukli,
upregnuli u njih doru
pa ga šibom tukli.

Dora nam je bijesan bio,
pravio nam čuda,
kolečke nam izvrnio,
slomila se ruda.

Pa smo onda našeg doru
zauzdali žvalom jakom,
nek' se beči tad po šoru
on u ormi sa kanapom.

Ti si dora prvo bio,
ja kočijaš pravi;
vukuć mene si smrdio,
ja šibom po glavi.

Kad bi tkogod proš'o šorom
i ugled'o nas igrače
s kolečkama i sa dorom,
smijao bi se glasno, jače.

Mi bi onda k'o od stida
malim šorom otkasali
i virili iza zida
da li su nas prepoznali.

I da igra traje duže,
mjesto si mi ustupio,
jer taj dora, dragi druže,
u početku ti si bio.

Pa bi onda po dvorištu,
i po kući i ognjištu,
i u štali, kokošinjcu,
i s buhama punim svinjcu.

Igrali se s puno volje,
a vrijeme nam brzo teklo,
pa kad bilo ponajbolje,
veselje je tad isteklo.

Vikala nas stara baka:
da je svega bilo dosta,
kraj da ima igra svaka,
nek' za sutra nešto osta.

Treba ići na užinu,
za školu je blizu vrijeme
i u školsku torbetinu
pometati knjiga breme.

A nama je žao bilo
igre se okanit,
jer je igra tekla milo,
dugo ćemo pamtit.

Teško nam je bilo žvalu
iz dorinih vadit usta
i raspremit ormu malu
i kolečka ostaviti pusta.

Tako, stari dragi druže,
bezbrižno nam teklo vrijeme
sad oko nas drugi kruže,
noseć svoje teško breme.

Ivan Litrić r. 1914. g.

Djeca između 12-14 godina bi se igrali igre «između četiri vatre» nogometa, glavometa, košarke, odbojke i drugo.

IZMEĐU ČETIRI VATRE

Nacrtaju se dva velika kvadrata (obično na drumu-putu). Sastave se dvije ekipe od istog broja igrača u svakoj ekipi. Postavi se po jedan igrač s vanjske strane kvadrata, a ostali igraju u kvadratu. Igrač izvana, gađa loptom, igrače u kvadratu do sebe, ili dodaje loptu igračima u drugom kvadratu. Onoga kojega pogodi loptom, taj mora izići van kvadrata. Ako igrač u tom kvadratu uhvati loptu (protivničku), onda on gađa

igrače u drugom kvadratu ili dodaje loptu svom igraču izvan kvadrata iz njegove ekipe. Pobjednici su oni, čijih igrača više ostane u kvadratu.

Veća djeca bi se također igrala i SKIDANJA KONCA s ruku, ili kako se to zvalo KOLARIĆU PANIĆU, pa bi dok skidaju konac, pjevali: «Kolariću Paniću, pletemo se samiću, sami sebe zaplićemo, sami sebe otplićemo» itd.

Djevojčice su se igrale i s lutkama i «krpica». Lutke su pravili na «klipici» (šipka). Uzeli bi dvije klipice, dužu i kraću, (najčešće od domaće metle s kojom se melo dvorište) oko prst debele, te ih prekrižili i učvrstili (kao križ), da kraća klipica služi kao ruke lutke. Na gornji dio klipice bi se namotalo krpice i to sve prekrilo jednom bijelom krpicom i svezalo okolo da se dobije glava lutke. Zatim bi se na glavi iscrtale obrve, oči, usta i nos. Onda se uzme jedna druga krpica, presavije i izreže izrez za glavu i obuče lutku (haljina).

To je bila igra «krpica» i sa lutkom. S tim lutkama su se djevojčice najradije igrale (do 1955. g.).

Pokraj zaglavlja dječjih kreveta su obično bile Svete slike, najčešće s Anđelom čuvarom, koji budno prati i čuva djecu, a njemu su se djeca navečer molila prije spavanja i to ovako:

«Anđele čuvaru mili, svojom snagom me zakrili,
Prema Božjem obećanju čuvaj mene noću, danju.
Osobito pak me brani da mi dušu grijeh ne rani.
A kad s ovog svijeta pođem, sretno da u nebo dođem
da se ondje s tobom mogu vijekom klanjat dragom Bogu.»

Prethodno navedene igre djeca su igrala negdje do 1958.g. U KUKUJEVCIMA se godine 1955. otvara prvi vrtić, a koji su Kukujevčani zvali «zabavište». U vrtiću je djecu čuvala i učila učiteljica Ružica Spasojević, koju su djeca jako voljela.

Veća djeca bi se u «Korizmi» igrali na ulici «Tabe, labe, tkoj' moj drug», pucali kokice u rešetu, šetali i pričali razne šale.

U osmom razredu, kada učenici znaju da će se uskoro morati rastati i razići na razne strane, pišu se spomenari i to ovako:

«Kad pojedeš jabuku, ogrizotak baci,
i sjeti se, da smo nekad bili đaci», ili

«Pišem spomen u nekoliko reda,
koliko te volim, kazati se ne da» ili

«U ponoć godine Nove, ja s tobom biti neću,
ali znaj, da sam prva, koja Ti želim sreću» ili

«I najveći grad se ruši, samo osta jedna stijena,
tako isto, kad ja umrem, ostat će ti uspomena» ili

«Prolaze dani, prolazi mladost, taj najljepši dio života će
proći, i doći će dan kada ćemo reći:
Ne oni koje mrzimo, već oni koje volimo,
zadaju nam najveće boli u životu...»

Kad bi se djeca dosta izigrala na ulici ili dvorištu, došli bi u kuću tražiti od bake jesti. Ona bi im odrezala veliku skalu (kriška-komad) kruha i namazala ga s maslom, posolila i popaprila sitnom mljevenom crvenom paprikom, ili bi kruh namazala pe-

kmezom od plavih šljiva i gore posula nasjeckanim orasima ili bi skalu kruha polila vodom i gore stavila šećera, te bi djeca to u slast pojela.

Kad su jeli kruh, obično s pekmezom, bili su musavi (prljavi) od uha do uha.

Ponekad bi dobili i bombona od nekoga, a to su obično bili

«plavi 9» i «505 s crtom», negdje oko 1958. g.

Negdje do Drugog svjetskog rata, a poneki i poslije i u Kukujevcima je je bilo siromašnih seljana, te nisu imali pšeničnoga kruha, već kukuruznog – proje, pa bi se djeca, koja su jela pšenični kruh na ulici mijenjala s djecom koja su jela proju.

Kad su djeca-đaci odlazili u grad na daljnje školovanje, svoje stvari su nosili u manjim koferima, koji su negdje do 1960-ih godina bili od tvrdog papira, premazani bojom, a neki su nosili i u četvrtastim koferima – od šiba pletenim, te u tkanim torbama na crvene i zelene kocke, koje su se zvale «torba sa uprtama» i slično.

Ako se stanarina đaka plaćala u hrani, onda bi se kazalo da roditelji nose gazdama «komenciju», tj. hranu. Nosili bi: domaću mast, slaninu, kobasice, živad, krumpir, luk, jaja koja bi umotavali u novinski papir da se ne razlupaju i drugo.

Školujući svoju djecu, mnogi su dosta osiromašili.

Kad bi već bili momci i cure, onda bi se šetali na KRSTINI (to je bila staza ispred župnog dvora, crkve i škole, nešto kao korzo), a nedjeljom poslije podne bi išli na željezničku stanicu (kolodvor) i tamo bi gledali tko kuda putuje i tko odakle dolazi i silazi s vlaka. Brojali bi vagone na vlakovima i mjerili za koliko sekundi ili minuta projuri međunarodni expres-brzi vlak (u Kukujevcima su kazali «voz»), a stariji mještani, oni rođeni u 19. stoljeću tj. od 1881. g. pa nadalje, su vlak zvali «ajziban»). I dok bi nabrojili do tri, vlak bi već protutnjio (projurio),(oko 1955. - 1965. g.).

Kad bi se vratili sa kolodvora išli bi na igranku (ples) u veliku dvoranu Zadružnog doma, a ponekad ljeti bi bila igranka i u dvorištu gostionice kod Cikoje u Ulici Stjepana Radića (do 1960. g.).

Na plesu bi momak došao do cure, naklonio se i zamolio za ples. Ako bi ga cura odbila, to bi bila velika sramota za njega, te se kazalo da je dobio «košaru». U tom slučaju je mogao curi i šamar odvaliti. I takvih, iako rijetko, slučajeva je bilo. Momak Rajko Plemenitaš (r.1949. g.) se na plesu naklonio i zamolio za ples curu Štefaniju Filaković (Micu), a ona ga je odbila. Pljunio je u šake i raspalio joj je šamar. Svi su se malo uskomešali, nitko nije reagirao na to, samo su Micu pitali zašto nije htjela plesati sa Rajkom, a ona je odgovorila: «zato što je «za glavu» niži od mene», pa su se svi dobrano nasmijali (1962. g.).

Kasnijih godina, negdje oko 1970-ih, momci i cure bi autima odlazili navečer u ugostiteljske objekte izvan Kukujevaca, kao što su bili: «Lipovača» kod Šida ili u Iloku. Tamo je uvijek bilo i svirke, te bi plesali. Aute su imali momci koji su bili na «privremenom radu» u Njemačkoj, Švedskoj i Austriji, pa bi na «Urlab» (dopust) dolazili kući. To su bili momci: Stjepan Đurković, zvani Bracko, pa Marijan-Marinko Ivakić, te još neki drugi. (Stjepan Đurković, r. 1939. g., a Marijan Ivakić r. 1943. g.).

Za vrijeme školskih ferja (raspusta), kad bi se srednjoškolci vratili kući, u planini bi pravili «bal» (veselje). Skupi se društvo, ponesu hrane i pića i tamo se vesele, pjevaju i plešu.

Najčešće se išlo u vinograd kod djeda Šime Maroševića, jer je on cijelo vrijeme pudaro (boravio) u svojoj kolibi na vrhu planine i ambijent je bio tamo predivan. On je imao u kolibi sve što je bilo potrebno za kuhanje (suđe i ostalo). Najčešće su se no-

sili pilići za klanje i pravili paprikaši te meso za čevap. Po vodu se išlo u dol na bunar koji su zvali «Frencin» bunar, jer je iznad bunara, na brdu bila kuća Franciske Krstić (r.1908. g.), zvane Frenca, a priča se da je njezin suprug taj bunar iskopao i uredio.

Također bi se ponio «tranzistor» na baterije (radioprijemnik) koji je imao Stjepan Đurković, zvani BRACKO, te bi plesali dok se paprikaš kuha i peče čevap.

Najzanimljiviji dečko u društvu je bio Marijan Tomšić, r. 1947. g., zvani BRATA. Znao je pričati viceve sat vremena, bez prestanka, jedan za drugim, da se društvo smijalo do iznemoglosti. Brata inače nije nastavio daljnje školovanje, već je ostao na očevom imanju obrađivati zemlju.

Poslije ručka su išli brati šipak i gloginje (glog) od kojih su, kad bi ih jeli usta «sapinjala» (skupljala se) te opet ubrzo ogladnili.

Negdje oko 1960-ih godina pronio se selom glas da su se pojavile «Crne limuzine» (auto-mercedes su zvali limuzina) i da kradu djecu, te je selom zavladao strah, pa se manja djeca nisu smjela udaljavati od kuće.

Kad bi se navečer vraćao kući, Ivan Antunković bi pjevao da se ulica orila, a s obzirom da je lijepo pjevao, nitko se nije bunio. Najčešće bi pjevao pjesmu «Pitate me tko je, to je zlato moje, to je Anka vragolanka, iz moga sokaka» i slično (r.1942. g.).

Nažalost 1975. g. Ivan Antunković je prerano preminuo.

Sve u svemu, bile dječje igre, bili balovi u planini, bile igranke u selu, u Kukujevcima je život bio «izmišljena bajka» ili «raj na zemlji». to su potvrdili i mnogi gosti, koji su se često vraćali ponovno u selo da bi tu proveli lijepe trenutke.

ZANATI – OBRTI

U KUKUJEVCIMA su se dosta dugo održali i pojedini zanati, kao što su bili:
- pekar
- kovač
- krojač
- brijač
- bačvar
- stolar
- užar
- sodar
- ćurćija
- sliker-fotograf
- sladoledžija-bombondžija i dr.

U početku 20-og stoljeća na izučavanje zanata (obrt) odlazilo se u obližnje gradove i to samo djeca imućnijih mještana, a kasnije i mnogi drugi.

Do 1940. g. moglo se na prste izbrojati koliko je djece otišlo na školovanje i izučavanje zanata. Tek nakon II. svjetskog rata taj se broj znatno uvećao.

Na daljnje školovanje se odlazilo u Srijemsku Mitrovicu, Vinkovce, Osijek, Zagreb i Rijeku, a na zanate se išlo u Šid i Srijemsku Mitrovicu.

Na primjer, krojači i krojačice su zanat učili u Srijemskoj Mitrovici, a neke krojačice su šivati učile i kod raznih «majstorica» u Kuzminu. Majstorice su bile učene krojačice s puno radnog staža te su mogle obučavati mlađe.

Postoji saznanje da je u Kukujevcima još prije II. svjetskog rata, oko 1940. g. postojala ugostiteljska radnja (gostionica) u Mitrovačkom šoru (kasnije Ulica Stjepana Radića) vlasništvo Josipa Šimića, koji je ugostiteljski zanat pohađao tri godine kod «Đurina» u Šidu i završio ga te bio školovani ugostitelj. (Kod toga Đurina je bio i đački internat – dom.) (Podatke o gore navedenom dala Ana Šimić Mesarić, kćerka Josipa Šimića, pok.).

Gostionicu su u Kukujevcima zvali i BIRTIJA ili BIRCUZ.

PEKAR

Negdje između 1955. - 1960. g. pojavili su se u selu prvi pekari, koji su počeli peći kruh za mještane sela Kukujevci. Do tada su žene mjesile kruh i pekle ga u krušnim furunama (pećima) koje su bile uzidane u dvorištu i to onom drugom dvorištu u blizini ljetne kuhinje.

Kruh se mijesio rano ujutro (oko 04,00 sata) i to dva puta tjedno. Prvo bi se kroz sito prosijalo brašno u naćve (načinjene od drveta - nešto slično koritu). Sa rastopljenom i nadošlom kermom (germom), brašnom i mlakom vodom bi se zamijesilo tijesto za kruh, te ostavilo da «počiva», tj. da se tijesto digne-naraste. Zatim bi se tijesto premjesilo, razdvojilo u onoliko dijelova, koliko želimo komada kruha, te stavljalo u ple-

tene saćurice, koje su bile prekrivene čistom velikom kuhinjskom krpom, te ostavilo da još malo odstoji i da naraste. Tijesto u saćuricama se odnosilo do furune u dvorištu u kojoj se prethodno naložila dobra vatra (drvima), zatim se žar izgrnila van i tako u toplu furunu se stavljao peći kruh. Tijesto bi se iz saćurice istresalo na drvenu okruglu ravnu lopatu s dugačkom drškom i istresalo s te lopate u furunu. Prije nego bi se istreslo u furunu, malo se kruh zareže sa strane. Vrata furune se dobro zatvore, podboče se drvenom jačom motkom i kruh se peče. Žar se iz furune izgrtala OGREBLOM, a furuna čistila OMELOM.

Kad kruh bude pečen, izvadi se iz furune «umije» vodom i umota u čistu krpu i ostavi malo da se ohladi. Takav kruh se jeo tek sutradan.

Osim kruha, još su se pekle i LEPINJE, obične i čvarkane. Lepinje su bile okrugle, dva puta zarezane (dva otvora-reza) u sredini, a lepinje u koje su se pozabadali komadići slanine, koji bi se pri pečenju ispekli, to je bila čvarkana lepinja i vrlo ukusna.

Kukujevci, 1994. g. Primjer jedne krušne furune (peći) desno, u dvorištu Josipa Vorgića, u Ulici Ljudevita Gaja 22. Na slici su kukujevački župnik Berislav Petrović i domaćin.(Peku rakiju). Na slici se vidi i kazan za pečenje rakije.

Među prvim pekarima koji su počeli peći kruh za mještane sela KUKUJEVCI, bio je jedan pridošli Makedonac u Proleterskoj ulici, br. 12. Kod njega se u početku kruh kupovao za brašno (1 kg brašna za 1 kg kruha), a kasnije za novac. Mještani bi cijeli mjesec kupovali kruh, a on bi to pisao u svoju teku (bilježnicu), na kraju mjeseca zbrojio i mještani bi platili. Neki su i odmah plaćali, ali većina na kraju mjeseca.

Zatim je bio i pekar Josip Đerđ, koji je imao pekaru u Ulici Stjepana Radića, pokraj Cikojine gostionice, a poslije njega, dosta kasnije, bio je pekar Luka Gajčević, r. 13. 10. 1940. g., rođeni Kukujevčanin, koji se vratio s privremenog rada iz Njemačke i donio moderne strojeve za miješenje i pečenje kruha i kolača, te ih ugradio u svoju novo napravljenu kuću – katnicu u Ulici Matije Gupca 12 i prodavao mještanima kruh i kolače. Njegov kruh i kolači su bili odlične kvalitete i nadaleko poznati. (1975. - 1991. g.).

Mještani sela Kukujevci pričaju da je Luka prilikom prisilnog odlaska iz sela, za vrijeme Domovinskog rata, ljubio pragove svoje kuće i teškog srca ju napustio. Nastanio se u okolici Slatine i još uvijek peče kruh (2000. g.).

Poneki mještani su kruh kupovali i u SAMOPOSLUZI, koji je bio dopreman iz Šida. (Oko 1973. g.).

KOVAČ

Svako domaćinstvo u KUKUJEVCIMA je negdje do 1970. g. imalo konje koje je trebalo potkivati. Od 1920. g. do 1944. g. u selu je bio poznati kovač po imenu FRANJO GULT.

Rođen je oko 1870. g. te kao i svi ostali Nijemci, morao prisilno iseliti iz Kukujevaca dolaskom partizana 1944. g. Po nekim saznanjima otišao je u SAD (Amerika). Njegova supruga, koju su Kukujevčani zvali «Gultovica» je trukovala platno za vez i šlinganje.

Posljednja dva kovača koja su to još radila bila su: Stjepan Kraljević, u Ulici Vladimira Nazora broj 14, i Marijan Đurić u Republikanskoj ulici broj 6 koji su sami izgrađivali potkove i sve ostalo što se od željeza kovalo i izrađivalo. Nažalost, oba su umrli i sahranjeni u Kukujevcima.

Modernizacijom sela i seljaka, kupovinom traktora i ostalih strojeva, sve manje je konja u selu, pa nisu više ni kovači bili potrebiti, a i mlađi naraštaj nije pokazivao volju za taj zanat, pa se već negdje oko 1980.g. taj zanat u Kukujevcima potpuno ugasio.

POSTOLAR – OBUĆAR

Od poznatijih postolara u KUKUJEVCIMA je bio PAVAO ŠUBARIĆ, r. 1914. g. iz ulice Vladimira Nazora broj 16. On je popravljao obuću, a poneku je i sam pravio u svojoj skromnoj kući. Umro je i sahranjen u Kukujevcima.

Još jedan tzv. postolar je bio u Proleterskoj ulici pri kraju, koji je većinom «podšivao» heklane zepe od vune. Zvao se Ivan Marijanović, a Kukujevčani su ga jednostavno zvali «ŠEPAVI IVAN», jer je bio invalid u noge.

Kad bi mu se donijele zepe na podšivanje (stavljanje đona), kožom ili gumom, on bi zepe stavio na kalup – drveni određene veličine (broj cipele), iskrojio bi kožu ili gumu i svojom ovećom zakrivljenom iglom i debelim koncem (pređa) šivao đon. Začas bi sve bilo gotovo, a svi bi odmah te podšivene zepe i obuli, a njihovu obuću, u kojoj su došli Ivan bi zamotao u novinski papir, te bi oni tako s obućom u novinskom papiru pod miškom, plativši podšivanje zepa, otišli sretni i veseli u lijepim šarenim zepama.

Te zepe su se nosile u proljeće, ljeto i jesen, i to samo po suhom vremenu, jer je đon bio tanak (oko 5 mm).

Starije osobe su nosile crne heklane zepe, a mladež šarene.

KROJAČ – KROJAČICE

U KUKUJEVCIMA je bilo i nekoliko krojača i krojačica. Starije osobe se sjećaju krojača po imenu ALEKSA, a krojačice po imenu ZORKA (negdje oko 1930. g.).

Poznatije krojačice u selu su bile:

- Mara Jurčević r. 1907. g.
- Ljubica (Štefanija) Kolarić, zvana Šinkova, rođena 1911. g.
- Kata Brandalik, rođena 1936. g. i neke druge.

Sve su dobro i lijepo šivale i to: vjenčanice, zatim svečanija odijela (rekle-bluze, suknje, prege-kecelje, oplećke i ostalo). Kupio bi se materijal-platno i donijelo kod krojačice. Ona bi svojim krojačkim centimetrom izmjerila osobu koja je donijela platno i to: dužinu i širinu gornjeg dijela rekle, struka, rukava, zatim suknje ili haljine i sl. te bi tada krojačica zakazala prvu probu. Nakon druge probe, odijelo bi već bilo gotovo, sašiveno. Za šivanje se plaćalo novcem.

Krojačicama se nosilo na šivanje samo svečanije odijelo, dok su ono, svakdanje znale i žene same sebi sašiti, jer su skoro sve imale u kući šivaću mašinu-stroj i to obično «singericu», na kojoj su osim šivanja mogle i šlingati-rešeljati. (I. M. Singer, 1850. g. konstruirao šivaći stroj).

BRIJAČ (BRICO)

U KUKUJEVCIMA je bilo nekoliko brijača, a među njima od poznatijih su bili: Josip Braunštajn, koji je brijao ljude po kućama. Točno je znao u koji dan kod koga treba ići brijati. Ponio bi tako sa sobom svoju posudicu sa sapunom, svoju britvu, kaiš o koji je oštrio britvu, bijele uštirkane krpe koje je stavljao pod bradu dok je brijao, kolonjsku vodu i ostalo. (Rođen 1923. g.). Stanovao je u Pinkijevoj ulici broj 38.

Od mlađih brijača je bio poznat MARKO FRANJIĆ, rođen 1936. g., a stanovao je u Fruškogorskoj ulici broj 35. On je brijao rodbinu i poznanike.

Kad bi primijetio da će neka muška osoba, ako je bolestan, vrlo brzo umrijeti, pozvao bi se brijač da ga obrije, dok je još živ, jer ako brijač mora brijati mrtvog muškarca, poslije toga mora britvu baciti, a to je bio i trošak, a i rijetko su se mogle naći dobre britve za kupiti.

Mnogi ljudi u selu su se brijali i sami, bilo britvom, bilo mašinicom sa žiletom, a kasnije i brijaćim aparatom.

Brijači su i šišali.

SODAR

Mnoge domaćice na selu su same spravljale sokove za piće, ali domaćini su radije voljeli popiti «gemišt», tj. vino miješati s vodom, ali ne s običnom vodom, već «soda-vodom», koju su u posebnim bocama kupovali u SODARI u Kukujevcima.

Prvi sodar koji je imao sodaru bio je ĐURO FISCHER (Fišer), prije Drugog svjetskog rata, u Fruškogorskoj ulici broj 2. (Veliki Marinački šor-tada). Tu je bila i gostionica.

Poslije njega sodaru je imao PETAR IVAKIĆ, r. 1922. g. prvo u Republikanskoj ulici, a kasnije u Fruškogorskoj 14, sve negdje do 1960-ih godina.

Osim što je pravio soda-vodu, pravio je i sokove zvane: «kraher» i «šabeso» i to u specijalnim bocama sa specijalnim zatvaračima. Kraher i šabeso su bili u vrlo lijepoj roza crvenoj i žutoj boji, a naročito su to voljela piti djeca.

Pojavom sokova na tržištu, sodara se zatvara i taj zanat izumire.

BAČVAR

Biti bačvar, nije baš bio lagan posao. Prvo se mora hrastovo ili dudovo drvo otesati, složiti u «vitlove» i ostaviti da se prosuši. Zatim se dužice i dna oblikuju raznim alatima, kao što su: bradva, hobli, blanja i drugi. Dužice (za bure) se moraju malo zagrijati, da bi se mogle lagano savijati, da se mogu stavljati željezni obruči. Od dobrog bureta je zavisila i kvaliteta rakije i vina. U KUKUJEVCIMA su najčešće pravili burad od dudovog drveta (do 1960. g.).

To bi mještani sami sebi pravili ili bi kupovali burad na sajmovima ili u obližnjim gradovima.

STOLAR

Negdje od 1928. g. pa nadalje, sve do 1950. g. u KUKUJEVCIMA su bila dva stolara i to: Andres Kirš i Josip Delalić-Doca.

Oni su mještanima sela KUKUJEVCI, a i mještanima okolnih sela, pravili krevete, ormare (dugačke i sa ladicama) stolove i stolice, šamlice (stolica – bez naslona), police, stelaže, klupe, čiviluke (vješalice) i drugo.

Namještaj koji su oni izrađivali, bio je vrlo kvalitetan i dugo je trajao. Naročito su bili poznati njihovi kredenci u bijelo-zelenoj i bijelo-plavoj boji.

Negdje 1950-ih godina Josip Delalić-Doca se sa suprugom seli u Osijek, gdje živi u Divaltovoj ulici, zatim umire i pokopan je na groblju kod «OLT-a» u Osijeku, u blizini kapelice. Sin Vlatko odlazi u Australiju, gdje oko 2000. g. umire i tamo je sahranjen.

Kćerka Nada je umrla i sahranjena na najnovijem osječkom groblju 1995. g. Da su živjeli u Kukujevcima, bili bi svi u istom groblju sahranjeni.

UŽAR

U KUKUJEVCIMA je bio i užar i to Antun F. Marošević (od 1928. g. pa nadalje) u Ulici Vladimira Nazora. Pravio je razna uža, kao i ulare, oglavine i amove za konje. (Saler).

Umro i sahranjen u Kukujevcima.

ĆURĆIJA

Ćurćija je u Kukujevcima bio TADIJA KRSTIĆ r. 1926. g., koji je sa svojom suprugom Anom, vunicom vezao i ogledalcima ukrašavao pršnjake (kožuhe).

Kratki muški pršnjak se kopčao sa strane ispod pazuha i gore na jednom ramenu, a cijela prednja strana (prednjica) je bila izvezena i ukrašena ogledalcima. Vezlo se vunicom u raznim bojama. Bio je bez rukava.

Ženski «lepršan» (pršnjak) je bio malo duži i na kopčanje naprijed, po sredini, tj. imao je dvije prednjice, koje su bile vezene vunicom okolo uz kopčanje i doljnje prednje strane. Bio je bez rukava.

Ti pršnjaci su bili vrlo topli i vrlo lijepi i šareni. Prava umjetnost. Negdje do 1965. g. ćurćija (jedini u selu) napušta mjesto i odlazi na privremeni rad u Njemačku (nažalost, 2001. g. je preminuo i pokopan u Suhopolju, gdje je za vrijeme Domovinskog rata, 1992. g. zamijenio svoju kuću).

SLIKER – FOTOGRAF

Kukujevčani su imali svoga fotografa, kojega su zvali SLIKER (ne slikar). To je bio PERO ĐAKULOVIĆ iz Oktobarske ulice. Ako se dijete krstilo, ako je bila prva pričest, krizma, svatovi, rođendani, doček Nove godine, kirbaj, zabave, priredbe u školi – đaci, pa i sprovodi, zvali bi Peru da slika (rođen 1920. g.).

Za sve slike (fotografije) u selu koje mještani posjeduju i o svemu što se u selu zbivalo, što je naslikano, možemo zahvaliti našemu Peri Đakuloviću, što je svojim fotografskim aparatom ovjekovječio i ostavio za uspomenu svima slike za sva vremena.

Tijekom Domovinskog rata (1991. - 1995. g.) i on se sa svojom obitelji iseljava iz KUKUJEVACA i odlazi put HRVATSKE.

SLADOLEDŽIJA I BOMBONDŽIJA

U KUKUJEVCIMA je negdje od 1955 do 1965. g. bio i sladoledžija, koji je pravio vrlo ukusan i dobar sladoled. Kad bi napravio sladoled, stavio bi ga u dugačke okrugle plehnate kante s otvorom gore i te kante bi stavio u jedan drveni sanduk koji je bio na dva točka, a gore je imao otvore za kante sa sladoledom. Išao bi tako sladoledžija kroz selo i vikao: «Sladoled, sladoled, sladak kao med, usta ladi, srce sladi, sladoled». Djeca bi tada istrčala na ulicu i on bi im sa svojom okruglom kašikom vadio sladoled i stavljao u fišeke, a oni bi mu plaćali novcem ili jajetom ili čak i klipovima kukuruza. Bio je uredan, a sladoled je bio odlične kvalitete.

Osim sladoledžije, u selu je bio i bombondžija, koji je imao jednu malu uzidanu «budiku» (kućicu) za prodaju bombona, na uglu školskog dvorišta, nasuprot transformatora za struju. Tu su bile uredno složene četvrtaste boce sa kosim širokim grlom i okruglim poklopcima u kojima su se nalazile bombone. Bilo je tu karamela, svilenih filovanih bombona u obliku autića i lutkica, te zelenih ljutih-paprenih bombona, alve, lizalice, orasnice, ratluk i drugo. Sve su to oni sami pravili i djeca su radije kupovali od njih, nego u trgovini.

I sladoledžija i bombondžija su bili doseljenici sa Kosova.

U slobodno vrijeme su pjevali svoje «pesni» - pjesme, a djeca su ih volili slušati, pa su neki i naučili njihove pjesme, kao što je pjesma «Čajroje, šukarije» i druge.

I oni su stanovali u kući kod Marije Koh, zvane Kohovica.

KRPILONAC

Jednom mjesečno kroz Kukujevce je išao KRPILONAC – čovjek koji je «krpao» probušene lonce i šerpe. Suđe se prije nije tako često kupovalo, već je jedno te isto, služilo za cijeli život. (Negdje do 1950-ih godina.)

Kad bi se negdje na loncu ili šerpi pojavila rupica (što danas ne možemo ni zamisliti), nju bi krpilonac zakrpao stavljajući na to mjesto plehnatu «fleku-zakrpu». Takav lonac se zvao iskrbani lonac».

Išao bi krpilonac kroz ulice i vikao: «Krpam lonce i šerpe», te su oni kojima je bio potrebit, zvali ga u kuću da im zakrpa suđe, te mu tu uslugu platili.

KIŠOBRANDŽIJA

Isto tako je selom išao čovjek koji je popravljao potrgane kišobrane. Na leđima je nosio nekoliko starih kišobrana s kojih je koristio dijelove za popravak potrganih kišobrana (zamjena žbica na kišobranu, popravak ručke i dr.).

OŠTRAČ MAKAZA – ŠLAJFER

Oštrač makaza je imao kolica na kojima je imao TOCILO za oštrenje makaza (škare-nožice) ili noževa.

Takvih majstora nije bilo u selu, već su to obavljali ljudi koji su dolazili iz drugih mjesta. Obično su to bili cigani. (Kukujevčani nisu znali za izraz «romi», već cigani).

Takvog majstora su zvali «šlajfer».

KRPANJE RAZBIJENOG STAKLA (PROZORSKOG)

Vrlo zanimljivo je bilo krpanje razbijenog prozorskog stakla. Ako je staklo napuklo, a nije ispalo iz okvira, to nije bio problem. Uzmu se dva oveća puceta (dugme) sa rupicama, te se jedno dugme stavi s jedne strane napuklog stakla, a drugo dugme s druge strane stakla. S iglom i koncem se prošiva-spaja to staklo kroz rupice dugmadi, čvrsto se steže da drži to staklo jedno izvjesno vrijeme dok ne dođe majstor i promijeni ga (do 1950-ih g.).

Kasnije je i u Kukujevcima bio jedan takav majstor koji je mijenjao razbijena prozorska stakla, a to je bio Rajko Kovandžić, r. 1915. g. a živio je u Pinikijevoj ulici br. 5. Zanat je izučio samouk.

ČORDAŠ

U KUKUJEVCIMA je bio i seoski čordaš koji je čuvao krave i svinje na pašnjaku, izvan sela, preko željezničke pruge.

Posljednji čordaš u selu je bio DIMITRIJE IVŠIĆ, zvani MIŠA BARIN iz Fruškogorske ulice (kuća pokraj žive vode) r. 1926. g.

On bi ujutro rano stao na raskršće (sjecište ulica) i zatrubio u veliki kravlji rog, a mještani bi iz svojih dvorišta istjerali kravu ili svinje, koje je Miša tjerao svojim velikim bičem, sve zajedno na pašnjak. Tamo ih je cijeli dan čuvao, dok su pasli travu i pojio na velikom valovu, te predvečer tjerao kući.

Za taj posao su ga mještani i plaćali.

To je obavljao, negdje do 1970. g. kada se broj krava, a i svinja uveliko smanjuje, te prestaje takva potreba čuvanja stoke.

MRCINAR – STRVINAR – ŽIVINAR – ŠINTER

Svako jutro, oko šest sati, čulo bi se zvono mrcinara koji je skupljao uginule životinje po kućama i odnosio ih, na zato određeno mjesto izvan sela i zakopavao, za čega je dobijao simboličnu naknadu.

Taj posao je obavljao doseljenik SAVO JOVANOVIĆ, rođen 1930. g. u Rumi, a pomagala mu je njegova supruga ANĐELKA, zvana ĐUĐA, rođena 1931. g. u Erdeviku. Stanovali su u Oktobarskoj ulici broj 39 u svojoj skromnoj maloj kućici, koja je bila vrlo uredna i lijepo namještena. Iako su po porijeklu bili romi-cigani, živjeli su normalno kao i svi mještani u selu i dobro se slagali sa svima. Uginule životinje Kukujevčani su zvali – «mrče».

SITNIČARI

Sitničari su bili ljudi koji su iz Dalmacije dolazili u Srijem sa svojim sanducima s robom, koje su obješene ispred sebe nosili i prodavali, npr.: češljeve, ogledala, šnalice, ruževe, pomadu (kremu), puder, konce i igle i druge sitnice. (Kupovali jeftinije, prodavali skuplje i tako preživljavali).

PLETENE STOLICE I KOŠARE – CEGERI – KORPE

Stariji ljudi, dok su pudarili u planini, znali bi od osušenih šuški od kukuruza plesti stolice, tj. gornji dio stolice na kojem se sjedilo. To su radili uvrtanjem šuške i uplitanjem. Te stolice su bile vrlo lijepe, pogotovo dok su bile nove.

Također su od šiba pleli korpe i košare-cegere sa ručkama, velike i male. To su radili samo za sebe, ali ne i za prodaju. To se radilo negdje do 1960-ih godina, kada pletenje ove vrste izumire.

Velike okrugle košare s dvije ručke su se počimale plesti odozdole iz sredine, dok su se košari pleli odozgora.

Korpe i veliki košari-cegeri su se koristili za nošenje kukuruza i plodova iz bašče, dok su se manji košarići koristili za držanje vune i konca za ručni rad.

POLJOPRIVREDA

U Kukujevcima je najvažnija grana privrede bila POLJOPRIVREDA. Ratarska proizvodnja se odvijala na društvenom i individualnom sektoru. U strukturi sjetvenih površina, najvažnije kulture su bile: kukuruz i pšenica, a od industrijskih biljaka su bili: suncokret, šećerna repa, ječam, soja i druge.

Na njivama, u polju, izvan sela, se sijalo: kukuruz, pšenica, ječam, raž, soja, šećerna repa i uljana repica, dok su se u baščama, odmah pokraj sela sijali: krumpir, luk, grah, paradajz, kupus, pa i bostan, a u vrtovima koji su se nalazili u produžetku kuće, iza dvorišta, koje su Kukujevčani zvali «plac», sijalo se: mrkva, peršin, paštrnjak, grašak, mahune, bob, zelena salata, cikla, paprika i luk, koji se dosta trošio još kao zeleni-mladi luk (crveni i bijeli). U placu se također sadilo i cvijeće, kao i jagode, kupine, maline, ogrozle, a uz ogradu i vinova loza. Kukujevački placevi su bili uredno ograđeni, bilo drvenim plotom-tarabom od dasaka ili žičanom ogradom.

U placu se također pravio i «trap» za spremanje krumpira za zimu. Iskopa se plića rupa, obloži slamom i u nju stave krumpiri, zatim se i na krumpire stavi slame, te sve zajedno zatrpa – prekrije zemljom. Tako krumpir ostane svjež do proljeća, kada se vadi i koristi do novoga.

U Kukujevcima nije bilo ni komada neobrađene zemlje. Sve njive su bile u skladnom pravokutnom obliku, ravnih dužina i širina i svi mještani su znali čije je zemljište i koliko tko ima jutara zemlje, jer su mahom tu živjeli starosjedioci i svi su se dobro poznavali, a i doseljenici iz Dalmacije i Bosne i Hercegovine su se dobro uklopili u tu sredinu. (Hrvati doseljenici prije Drugog svjetskog rata i poslije).

U kasnu jesen ili rano proljeće, njive bi se poorale. U početku dvadesetog stoljeća, pa sve negdje do par godina iza Drugog svjetskog rata, pa i do 1956. g. još se oralo plugom (jednobraznim) i sa konjem (Plug marke «Zmaj», «Zvijezda» i «Vila»).

Oranjem ovog pluga, širina brazde je 28 cm, dubina oranja je 17 cm, a plug sa kolečkama je težak 67 kg.

Ma koliko dobro poorali zemlju, pravog uspjeha bit će tek onda, ako se upotrijebi dobra drljača, koja razbija grudve (grude), izravnana zemlju i izvlači korov i usitnjava zemlju. U jesen posijano žito, u proljeće je potrebno podrljati. Postojale su razne vrste drljača (lake široke drljače, žitne drljače sa 3 i 4 krila i dr.). I drljaču je vukao konj, a dirigirao je čovjek, kao i kod pluga.

U to vrijeme se sijalo ručno, a kasnije (oko 1955. - 1960. g.) kupnjom sijačica (u početku su to bili imućniji seljaci – kulaci) sijalo se puno brže i lakše.

Prije nego što bi se njiva poorala, morala se nađubriti (nagnojiti), kako bi usjevi bolje rodili. Sve do 1960. g. seljaci su njive đubrili (gnojili) sa stajskim đubretom, koje su skupljali u svojim štalama (stajama). U početku se đubre odvozilo seljačkim zaprežnim kolima (stave se široke daske na stranice kola iznutra), a kasnije na traktorskim prikolicama, na određenu njivu. Kad se đubre u dvorištu utovari u kola, kočijaš stavi sjedalo i krene ulicom do njive. Uvijek se netko na ulici nađe da povikne: «Jel' to sve đubre u kolima?, a onda bi kočijaš odgovorio: «Nije, ima ga malo i pod pendžerom (prozorom)», pa bi se onda svi dobrano nasmijali, ali se nitko nije ljutio, već to

shvatio kao šalu. Na njivi bi se đubre vilama razbacalo i prvom kišom bi se rastopilo i nađubrilo njivu.

Kad bi na primjer, posijani kukuruz iznikao oko dvadesetak centimetara, između redova bi se zemljište plugom i konjem «špartalo» (plug bi rezao travu u sredini reda, to je špartanje), a ljudi i žene bi oko struka kukuruza okopavale - rezale travu. To je bilo vrijeme «okopavanja» kukuruza. Isto tako je bilo i sa suncokretom, dok bi se šećerna repa u početku prvo morala «pljeviti» (kidati-čupati višak iznikle repe i korova), te kasnije, kad malo naraste, okopavati i ponekad špricati protiv nametnika, kao što su bili «buhač» i drugi.

Za pojedine radove bi se unajmila «moba», to bi bili rođaci ili susjedi, koji su taj posao obavljali besplatno, te nadničari koje je gazda plaćao za urađeni posao.

I na kukujevačkim njivama je bilo dosta korova i to: gorušica, čičak, zubača, hajdučka trava, troskot, štir, divlji sirak, vilina kosica i drugi.

U podne, za vrijeme odmora, seljaci bi na njivi pekli slaninu. Odrezali bi jednu, oko prst debelu šibu, nožem je ostrugali, zašiljili vrh i na nju naboli komad do dva odrezane domaće sušene slanine. Naložili bi vatru i na žari pekli tu slaninu. Odrezali bi skale kruha (komad) i mastili ih s mašću koja je kapala s pečene slanine. Uz to bi još narezali crvenoga luka. Malo bi se popilo rakije, a poslije jela vina, a najčešće se nosila voda u balonu opletenom šibljem ili u velikom koršovu. Poslije jela bi se malo odmorili i nastavili s poslom. Točno se znalo od kojega drveta se pravi ražanj (nikako od olijanderovog drveta, jer je otrovan i ako su sva kukujevačka dvorišta imala olijandere kao ukrase – roza i bijele). Voda za piće se nosila i u okrugloj drvenoj čobanji (slično čuturici, ali dosta veća) koja je bila okolo okovana željezom, i imala ručku od lanca, te je visila na zaprežnim kolima do njive.

POLJOPRIVREDNI RADOVI

ŽETVA

Lijepo je bilo u KUKUJEVCIMA i kada su se obavljali važni poslovi u polju, kao što je bila ŽETVA. Prije se žito kosilo kosom i snašalo (skupljalo) kosirom (srp), te su se sterala ispletena uža od strukova žita, na koje se stavljalo pokošeno i srpom pokupljeno žito, te užadima vezala u snopove i slagalo u stogove (krstove). U jedan krst bi išlo 18 snopova.

Kosu i srp su seljaci oštrili brusom, koji su obično nosili u kožnoj futroli za pojasom ili držali u plehnatoj futroli.

Zatim je na njivu dolazila mašina «vršalica» i vršilo bi se žito na njivi ili bi se snopovi bacali u kola i slagali u «voz», te se odvozili u bašču bliže sela, te se tamo vršilo žito.

Kosidba žita, snašanje i steranje uža (bacanje-djeca)

Prve vršalice su se pojavile početkom dvadesetog stoljeća, posjedovali su ih samo imućniji seljaci, obično njemačke nacionalnosti. Ta vršalica se sastojala od: parni stroj (lokomobil), dreš (vršalica u kojoj se zrnje odjeljuje od slame i pljeve), zatim elevator (dizalo kojim se slama otprema na gamaru (kamaru). Te vršalice su bile na parni pogon, a pojedini dijelovi su bili spojeni remenjem. Dreš je bio spojen s parnim strojem, dugačkim širokim i debelim remenom, a s elevatorom, kratkim i užim. Za takve vršalice je trebalo puno drva za loženje i vode.

Kod vršalice je bilo potrebno oko desetak radnika koji su opsluživali vršalicu. Jedni bi bacali snopove, drugi bi stavljali vreće za žito i vezali ih, treći bi pravili gamaru i ostalo. Pljevu su obično odgrtale ženske i odvozile dalje od vršalice. Često su znale biti toliko zaprljane, da su ih jedva i bližnji poznali.

Pojavom traktora, nisu više bila potrebna drva za loženje vršalice.

Ručak je također bio na guvnu (njivi ili bašči) gdje se vršilo žito. Prostrla bi se velika neperka (od pređe tkano deblje platno) i postavili bi se tamo tanjuri i pribor za jelo. Reduše (domaćice) bi u cegerima (košari) donijele ručak od kuće, obično bi to bio paprikaš i slično, te kolače, kao što su: gužvara sa makom ili sa orasima, te rakija, vino, sokovi, pivo, a bilo je i crne kave, u početku (oko 1955. g.) je to bila «cikorija» ili «divka», a kasnije prava «minasica» ili «franckova».

Ovršeno žito u vrećama bi se odvozilo kući i istresalo u okna (odjeljci za žitarice) u ambaru. Ambar je bio građen od debelih ovećih planki-dasaka, a prednja strana mu je bila ukrašena izrezbarenim daskama u raznim oblicima. Ambar je imao po nekoliko okana, a imao je i tavan. U KUKUJEVCIMA su bili ambari stari i preko sto godina, još u dobrom stanju.

Djeca bi obično znala nabrati još zelenih jabuka ili krušaka, pa ih staviti u žito u ambaru da još malo dozriju.

Žito bi u ambaru ostalo do prodaje ili vlastite upotrebe, kada bi se odvozilo u mlin na meljavu u brašno.

U KUKUJEVCIMA je na uglu Fruškogorske ulice i Ulice Augusta Šenoe, bio jedan veliki mlin za meljavu žita i kukuruza, koji je za vrijeme Drugog svjetskog rata (1944. g.) bio oštećen, te je bio van uporabe. Bio je vlasništvo Josipa Šmituca, zvanog «Pepa», te su Kukujevčani morali odlaziti u erdevički mlin (Erdevik je udaljen 7 km od Kukujevaca) na meljavu, a koji je bio manji od ovog mlina. Između 1950-1960-ih godina kukujevački mlin je porušen i na njegovom mjestu je sagrađena kuća u «ključ» vlasništvo Ivana Šmituc, koji ubrzo odlazi u Zagreb i nije se više vratio u selo, te je ta kuća kasnije prodana.

Poslije žetve bi momci i cure na strnjiki (tlo nakon pokošenog žita) čuvali svinje, te od finih slamki pleli «citrice» i «kandila» kao ukrase.

Od zove (drvo) bi pravili razne svirale koje su izgledale kao frule i na njih svirali. Dok su pravili svirale, znali bi fićukati razne melodije. Ženske nisu smjele fićukati, jer bi tada starije žene kazale da Gospa (Majka Božja) plače kad ženske fićukaju. Takve ženske koje su fićukale u selu su zvali «baćokare» ili «muškare»). S njima se nitko nije htio družiti.

Svinje su mladići, a ponekad i djevojke, čuvali uz pomoć kera (psa) pulina, koji je za to bio uvježban. Svinjar bi tako viknuo: «Idi vrati, idi okolo» i pas bi to napravio. Kukujevački psi su imali razna imena: Cule, Ajkuna, Frajla, Bujza, Lajka, Šaro, Garo, Poca i dr.

Kad bi psa tjerali iz prostorije van, kazali bi: «marš napolje džukelo jedna» ili jednostavno «Šibe». Svako domaćinstvo je imalo psa i mačku, a neki i po više njih. Ako bi selom išli cigani i lupali na vrata, domaćice bi znale «napuckati» (natjerati psa da laje) psa na njih.

Momci ili mlađi ljudi (a ponekad i starci) koji su čuvali marvu-stoku zvali su se PASTIRI, jednim imenom. Oni koji su čuvali svinje su bili svinjari, goveda - govedari, ovce – čobani i dr.

Dok bi čuvali svinje, momci bi se ponekad znali takmičiti sa «šibanjem» bičevima, tj. tko može više udaraca izvesti bičem u jednoj minuti. Nekad su nabrojali i po sto udaraca, mada to nije bilo baš tako jednostavno, jer je bič bio težak oko jednog kilograma.

Dok su momci izvodili vragolije bičem i «noškali» se (bacanje noža u nacrtani krug ili polukrug) dotle su cure brale kamilicu, lipu ili bazu (bazgu) za čaj, koji se zimi pio ili za vrijeme bolesti. Također bi rezale jabuke na kolutove nizale ih na konac i sušile te ih zimi kuhale kao kompot i jeli. Narezane, nanizane na konac i osušene jabuke su zvali KALOTINE.

Iz zapisa u «Osječkom ljetopisu» na str. 394 stoji podatak da se 1776. g. za oranje jednog jutra plaćalo jedna forinta i 30 krajcara, a za nadnicu jednog žeteoca 17 krajcara, jednog rukovetača 21 krajcara, jednog kosca 21 krajcara, dok je zidar u to vrijeme bio plaćen 27 krajcara, kao i tesar (jedno katastarsko jutro = 1600 četvornih hvata = 57,55 ari = 0,58 hektara).

Nakon Drugog svjetskog rata, tj. nakon 1945. g. seljacima se oduzima «višak» zemlje i ljude tjera u seljačke radne zadruge, čemu su se seljaci opirali, ali bezuspješno. Grade se zemljoradničke zadruge u koje komunisti zapošljavaju svoje ljude (nestručne), a od seljaka ubiru poreze i samodoprinose.

Poneki Kukujevčani, kasnije uzimaju zemlje u «arendu» (zakup) te unajmljuju «nadničare» (radna snaga) i tako poboljšavaju svoje imovno stanje.

Poslije Drugog svjetskog rata, ako seljaci nisu mogli podmiriti svoje obaveze prema državi (a one su bile velike) ljude su tjerali na robiju, a naročito poslije žetve.

Kukujevački momci-bećari su se znali voziti na «paliji», to jest, bez jednog točka na zaprežnim seljačkim kolima, obično zadnjeg, umjesto kojeg stave jednu deblju granu-motku ili slično, i tako jure kroz selo (da bi bolje bili zapaženi).

OPIS SELJAČKIH ZAPREŽNIH KOLA

Zaprežna kola su se sastojala od:

- 2 stranice
- šaraglje: prednje i zadnje
- 1 ruda
- 4 livče
- 2 potege
- 2 bioca
- 4 točka
- uzengija

BERBA KUKURUZA

Kukuruzi su se brali na njivi i odmah odvajali od šušaka, dovozili kući, te istovarali u čardak. Domaćin bi na njivi u kola bacio malo kovanog novca, te onaj koji pri istovaranju kukuruza prvi dođe do dna, nađe i pokupi taj novac (obično se to prepustilo djeci).

Za istovaranje kukuruza se pozivala MOBA (osobe za ispomoć) obično susjedi, pa bi se poslije toga malo počastili kolačima, pićem i kavom.

U čardaku je kukuruz ostajao do prodaje, a jedan dio se trošio za prehranu stoke, te bi se po potrebi krunio (runio), bilo na krunjač mali drveni sa zubcima, veliki krunjač ili ručno. Kočanje (čokovi, komine) od okrunjenih kukuruza se koristilo za loženje peći.

Djeca su se obično znala igrati kočanjem. Pravili bi «čardak» i «koršov» od kočanja. Stave se dva kočanja na pod, paralelno jedan nasuprot drugog, desetak cm razmaka, te na njih opet dva, ali u obrnutom smjeru i malo jače pritisnu da se slijepe, pa tako redom u vis do pola metra. To je «čardak» (tako je izgledalo).

Zatim isto tako se stavi jedan kočanj, ali okomito na tlo te se ostali, dva po dva u obrnutom smjeru stežu uz njega (par komada), tako da ovaj kočanj u sredini služi kao drška, te se može podići u vis. To je «koršov».

Cijena jednog kilograma kukuruza u 1985. g. je bila 30,00 dinara (jugoslavenskih SFRJ). U to vrijeme su čak iz Slovenije dolazili kamioni u Kukujevce po kukuruz, jer je bio dobre kvalitete i koristili su ga za ljudsku upotrebu u preradi. Tada je Đuro Litrić-Mikin prodao 7.100 kg kukuruza po cijeni od 30,00 din/kg. gospodinu Brodariču iz Ljubljane, bez novaca. Isti mu je 17. 12. 1985. g. poslao 213.000,00 din. za taj kukuruz i sve je ispalo dobro. Đuro je tada imao čardak u koji je moglo stati nekoliko vagona kukuruza.

Kukujevci, kolovoz 1994. g. Krunjenje zadnjih količina kukuruza u čardaku kod Josipa Vorgić, ulica Ljudevita Gaja 22. Priprema za novu berbu.

BRANJE I TUCANJE SUNCOKRETA

Suncokret, bolje rečeno, glave suncokreta se odrežu još na njivi i dovoze kući, te istovarljaju (istovaraju) pod šupu na veliku NEPERKU (od pređe tkana velika prostirka). Navečer se skupi MOBA (osobe za pomoć), obično cure i momci, pa uzmu drvene palice i tucaju po glavi suncokreta, dok ne ispadne i posljednje zrno suncokreta. Onda se zrna pokupe u veliko rešeto, te na promaji (propuh) na dvorištu iz visine sipaju u vreće, a tom prilikom nečistoća (to bude pokoji list i slično), odleti, a zrna suncokreta padaju u vreću.

Sljedeći dan se suncokret u vrećama odvozi u Zemljoradničku zadrugu na prodaju.

Dok bi se suncokret navečer tucao, pjevalo bi se ovako:

«Dođi diko il' nemoj, ujest' će te moj Šarov,
ujest' će te moja kera, šarena il' bijela.ili

«Ej, ajde diko, ajde me oženi,
oj, ja ne mogu čekati jeseni». ili

«Suve šljive i orasi, diko moja siroma' si,
siroma' si diko mila, voda te odnila».

pa pjesme «Tulipan, jorgovan», pa «Divan je kićeni Srijem», pa «Bećarac» i dr.

Tako je bilo negdje do 1960. g. kada se sve manje sije suncokret.

BERBA GROŽĐA U VINOGRADU

U berbu grožđa se pozivala rodbina, a ide se s nekoliko seljačkih zaprežnih kola (do pojave traktora i špeditera – prikolica). Naprijed obično sjedi kočijaš i još netko od muških osoba, a otraga se spuste «šaraglje» (zadnji dio zaprežnih kola – sredina) u vodoravni položaj, te tu sjede odrasle žene-snaše i to tako da im noge cijelim putem vise dolje, a okrenute su naopako od pravca kretanja. U po kola (sredina) je bure za obrano grožđe (manja kaca, jer je gore otvoreno), a oko njega su djeca koja stoje i drže se za to bure.

Grožđe se bere – odrezuje vinogradarskim škarama (nožice) ili britvom (nožić), a koju su Kukujevčani zvali «škljoca». Obrano grožđe se iz pletenih (od šiba) korpi istresa u burad u kolima, te odvozi kući i istresa u muljaču ili presu, te se grožđe mulja-presa i vino curi, ali nije još za piće. Uskoro bude mošt (slatko vino).

Iz vinograda ženske osobe idu kući pješice i na ramenu nose EVENAK. To je posebno ubrano zdravo i kvalitetno grožđe-drinak i ružica, povezano kanapom ili rafijom i obješeno na zato posebno napravljenu drvenu motku – deblju, koja je u sredini malo ulegnuta, da bolje prileži na ramenu (duga je oko 120 cm). Grozdovi drinka i ružice su obješeni na krajeve te motke koja se zvala OBRAMLJAČA, tako da vise na jednom i na drugom kraju obramljače, tj. sprijeda i straga, kako se nosi. Tako pažljivo i lagano donijeto grožđe kući, pažljivo se odnese na tavan, objesi na grede tavana ili složi na daske ili papir, te može dugo biti svježe, čak do zime.

Na obramljačama se u planinu nosila i voda u koršovima.

Navečer bude priređena za berače večera. Pije se staro vino, prošlogodišnje.

Vino se u podrumu iz bureta vadilo TEGLICOM i sipalo u boce sa širokim grlom, kruškastog oblika, koje su služile samo za vino. Obično su se u tim prigodama koristile deblje čaše od dva decilitra, negdje do 1960-ih godina, kada to sve zamjenjuju SERVISI, tj. komplet: boca sa šest čaša od tankog stakla u raznim oblicima i s raznim mustrama.

Mnogi Kukujevčani su imali i po dva vinograda i sa različitim vrstama grožđa: plemenka, rizling, kardinal, otela, graševina, prokupac, portogizer, mirisavka, traminac, burgundac, francuzica i dr.

Vinograd se morao okopavati, rezati, zalamati i špricati, obično s «plavim kamenom» (modra galica) iz bakrene šprice – prskalice.

U Kukujevcima su obično bili vinogradi na kolcu.

Za spremanje vina, burad su se morala posebno pripremati, oprati i sumporisati. Negdje o Svetom Martinu, 11. studenog, mošt se pretvara u vino, pa se pretače. Tada se priređuju vinske svečanosti, kao što su «krštenje mošta u vino», pa bude i šale i veselja.

Mnogi Kukujevčani su vino pili umjesto vode i često znali kazati da je vino zdravo piće.

Nije se moglo zamisliti u Kukujevcima domaćinstvo koje nije imalo u kući rakije i vina. Kad ste došli u goste ili posjet u bilo koju kuću u Kukujevcima, prvo što je bilo je da su vas odmah ponudili rakijom ili vinom, pa tek onda svim ostalim.

Na raznim zabavama bi se pjevala pjesma:

«Pijmo braćo vino, voda nek stoji,
vodu nek pije žaba, koja u njoj živi» i slično.

Maloj djeci, kad bi počeli izbijati zubi (rasti), čeljust bi im mazali vinom, te bi im zubi bezbolnije nicali.

Bilo u veselju, bilo u tuzi, rakija i vino su bili prisutni.

U vinogradima je, osim grožđa, bilo i po nekoliko stabala voćaka i to: trešnje, višnje, breskve, kajsije i orasi. Poneki su imali i stabla sa sitnim kasnim trešnjama, koje su zvali «fićure» i dugo su se održale na stablu i kao osušene su bile jako slatke za jelo. Bresaka je bilo: bijelih vinogradarskih, žutih sa crvenom košticom i dr. Sve voćke su bile kalemljene.

Od ranog proljeća pa sve do kasne jeseni, starije osobe (djed i baka) su bile u planini u «pudarini» (prebivali tamo - živjeli). Imali su u vinogradu kolibu (kuću) sa sobom i kuhinjom i svim potrebitim za živjeti tu. Obrađivali su vinograde i čuvali stoku, obično ovce i svinje, koje bi u jesen tjerali u selo. S odraslima su često boravila i djeca (djed, baka i unuci). Tu su imali veliku slobodu i prostranstvo za igru. Hvatali bi leptire, razne kukce, vidjeli razne životinje i što je najvažnije bili na svježem zraku, a što se općenito moglo kazati i za cijele Kukujevce, jer nije bilo nikakvih tvornica u blizini ni zagađivača. Čistog zraka i krasne vode je bilo na pretek.

Oko 1970-ih godina se grade vikendice, bilo od cigala bilo montažne i druge, bilo prizemnice ili katnice, sve ljepša od ljepše.

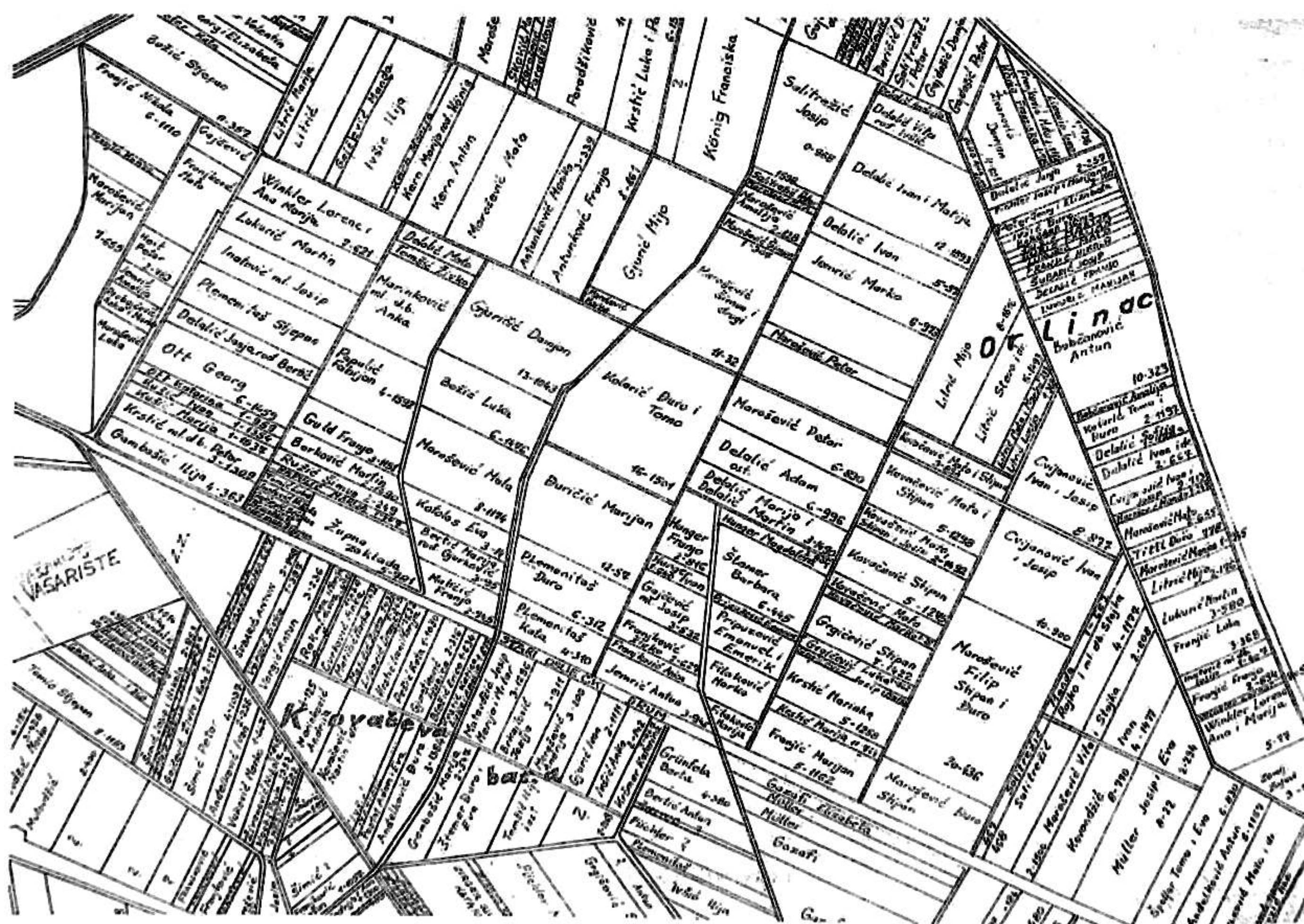
Kukujevčani su osim vinograda u planini – Fruškoj gori, imali i dosta zemlje – polja (obradivih površina) i na raznim stranama izvan sela. Tako su imali njive u:

1. Šatorišće
2. Dubrave gornje
3. Dubrave donje
4. Šljivarski dol
5. Baloš
6. Grac
7. Lipovača
8. Kalotinac
9. Dolače
10. Pakledin
11. Stanić
12. Zobište

13.Orlinac
14.Sita
15.Blaževac
16.Pašnjak
17.Rit
18.Crkvine
19.Šidine
20.Aršanj
21.Principovac
22.Kupusine
23.Salaš
24.Konjušare
25.Lukinica
26.Franjinica

Idući prema planini Fruškoj gori, uz put, sa svake strane, na svakoj njivi se nalazila po neka voćka: dud, šljiva, trešnja, višnja, a najčešće orah, što zbog plodova, što zbog hlada, pri radu na njivi za vrijeme velikih žega.

U planini Fruškoj gori su mještani Kukujevaca imali i svoje šume i to sa: bagremovim drvetom, hrastovim, grabom, jasenom, bristom (brijestom) i dr. a koje su koristili za ogrijev zimi i za druge potrebe.

Dio Kukujevačkog atara

U šumi je bilo i raznih ptica kao što su: orao krstaš, slavuj, kos, carić, sjenica, prepelica, fazan, jarebica, svrake i drugi, te životinje kao što su: zečevi, divlje svinje (veprovi), lisice, srne, jeleni, miševi i zmije (neotrovne), bjelouške, sljepići i dr.

Razne štetočine, među kojima i ptice, su znale uništavati usjeve, pa su ljudi morali u njivama i baščama napraviti STRAŠILA. Na dvije prekrižite motke – drveta obukla bi se neka stara odjeća i objesilo nešto što lupeta, kako bi rastjerali štetočine.

Negdje do 1960-ih godina u Kukujevcima su ispred svake kuće bili posađeni dudovi sa bijelim i crnim dudama, od kojih se u to vrijeme pekla rakija, a od dudovog drveta pravila burad.

Kako su dudovi narasli veliki, te se grane pružale na krovove kuća, a korijenje sezalo pod temelje kuća, pa su prijetili urušavanju kuća i morali su se povaditi.

Rakija se ipak najčešće pravila-pekla od plavih i bijelih šljiva. Bijele šljive su Kukujevčani zvali «bilice». Skoro svako domaćinstvo u Kukujevcima je imalo svoj šljivik izvan sela sa oko 100 i više stabala šljiva, što plavih, što bijelih (manje), a mnogi su imali još šljivik i u planini. Bilo je i torgunja (šljive, krupnije).

Šljive bi se u šljiviku motkom tresle i kupile, dovozile kući i ostavljale u burad (kace) da dozriju – provriju u kom. Dovezao bi se zatim KAZAN za pečenje rakije (imali su ga imućniji seljaci) u dvorište i to ono drugo dvorište, stražnje, te se u kazan istresu šljive, naloži se vatra u kazanu i čeka da poteče rakija. Prvo bi potekla PATOKA, slabija rakija, a potom kasnije jača rakija, čija se jačina mjerila GRADIMA (sprava za mjerenje jačine rakije). Jačina rakije je bila od 12, 15,20 pa i više gradi.

Vrlo malo ljudi je imalo GRADE za mjerenje jačine rakije, a jedne takve GRADI u Kukujevcima je imala Marica Litrić (Mamaćkova), a koje je dobila još daleke 1944. g. od jedne njemačke (švapske) obitelji SCHUMACHER (Šumaher) koji su se zajedno sa ostalim Nijemcima morali iseliti iz sela, a nisu mogli-smjeli ponijeti sa sobom svoje stvari (imovinu), te su ih podijelili poznanicima. Budući da je Maricin djed Antun Bertić-Čiča bio dobar s tom obitelji, oni su njoj poklonili te grade, kad su se s njima pozdravljali na odlasku. Više nikada nisu ih čuli ni vidjeli, a grade su sačuvali do dana današnjega (2003. g.).

Tim gradima su mnogi u selu mjerili jačinu svoje rakije.

Rakija se po jačini i boji spremala za posebne namjene. Komovica se čuvala za razna masiranja i obloge, dok bi se jača rakija čuvala za svatove i kirbaj. Malo je tko u Kukujevcima prodavao rakiju, već ju je čuvao za vlastite potrebe i poklone.

Za posuđeni kazan se plaćalo novcem ili u rakiji. (1 kazan = 5 litara rakije).

Rakija bi se iz bureta vadila TEGLICOM (od tikve) ili gumenim crijevom. Znalo se dogoditi da se domaćin u vajatu gdje su se nalazila burad, malo ponapije, pa zaboravi zatvoriti PIPU na buretu, pa vino iscuri (a pipa je uvijek bila pri dnu bureta), a to je onda bila velika šteta.

Obično bi domaćin kuće išao donijeti vina kad netko dođe ili za svoje potrebe. Uzeo bi teglicu, stavio ju u bure kroz gornji otvor bureta (5-6 cm) i na gornju rupicu teglice stavio usta i izvlačio zrak iz teglice, a sa zrakom bi ulazilo vino. Kad osjeti da je teglica puna vina, izvuče ju iz bureta, prstom zatvori donju rupicu teglice i prinese boci u koju isipa vino. Bile su posebno teglice za rakiju, posebno za vino (veće za vino, manje za rakiju).

U zadnje vrijeme (nakon 1970. g.) bile su i staklene teglice, ali više za ukras, nego za korištenje.

Rakija je bila u manjim buradima, a vino u većim buradima.

Jedan akov = 56 litara

Kukujevčani nisu išli u bircuz (gostionica) već su sjedili sa rođacima ili susjedima kod kuće za stolom i pomalo pijuckali rakiju ili vino. Rakiju bi obično pili iz malih «polića» (neko je kazao i «fraklić»), a vino bi se sipalo u litrene boce sa širokim grlom i naslikanim prekriženim zastavicama sa crven-bijeli-plavi i sipalo u čaše.

Od šljiva bi se pravio i pekmez i džem (od plavih) i to u velikoj oraniji (kotao) na dvorištu. Miješao bi se s velikom drvenom varjačom-kuhačom, koju su domaćini sami «izdilali» (napravili) od drveta. Taj kuhani pekmez bi se spremao u veće zemljane ćupove i ostavljao u špajz (ostava) ili na tavan do uporabe.

STOČARSTVO

Uz poljoprivredu, stočarstvo je na ovom području bilo vrlo razvijeno i to prvenstveno: svinje, goveda (krava), ovce, koze i konji.

Od svinja su u Kukujevcima bile zastupljene crne slavonske svinje, tzv. «fajferica» i njezini melezi, negdje do 1957. g. kao i bijela lasasta mangulica. Skoro svako domaćinstvo je imalo «čopor» svinja, koje su držali u svinjcu, a ako je bio veći broj i u toru. Tjerali su ih u «čordu» sa čordašom, a pojedini su i sami tjerali svoje svinje na ispašu, u polje, na pašnjak ili na strmište.

Bilo je dosta pojedinaca koji su svoje svinje predavali na prodaju u «turnusu» i po 100-200 komada i to tovljenika koji su težili i do 250-300 kg.

1957. godine se uvozi bijela mesnata svinja zvana «veliki jorkšir». Iste godine, Zemljoradnička zadruga u Kukujevcima ugovorila je preko Stočarskog udruženja Sremska Mitrovica za potrebe svojih kooperanata u selu 16 suprasnih nazimica i jednog nerasta rase «veliki jorkšir», koji je idućih godina sve više zastupljen u selu.

Kasnije se uvozi i «holandski landras».

1964. g. na ovim područjima više skoro ne postoji crna slavonska svinja, već samo bijele. Bilo je i bolesti svinja: slinavka, šap, svinjska kuga i dr.

Od goveda dominira domaće šareno govedo (krava). Svako domaćinstvo je imalo po jednu, a neki i više krava u štali (staja). Krave su također tjerane u čordu s čordašom na pašu. Mlijeko krave se koristilo za vlastite potrebe, većinom se pravio sir, a višak se prodavao u mljekaru. Mlijeko krave, žene su muzile u MUZLICU – posudu s ručkom i s naglašenim izljevom, a mlijeko su nosile u velikoj i maloj BOKICI – posudi s poklopcem i ručkom.

Goveda su oboljevala od crnog prišta.

Ovčarstvo je također bilo dosta razvijeno. Prevladavala je ovca «cigaja», a kasnije i «merina». Ovce su bile u toru. Tjerane su na ispašu, a tijekom proljeća, ljeta i jeseni su bile u planini u toru. Mlijeko od ovce se manje koristilo, već se pravio ovčji sir.

Vuna se upotrebljavala za vlastite potrebe i prodavala na vašarima (sajam).

Ovce su oboljevale od crnog prišta (antraks) i dr.

U Kukujevcima se velika pažnja poklanjala uzgoju konja. Konj je bio ponos domaćina. Koristio se za vuču, oranje, manje za jahanje, ali ne i za klanje.

Najviše su se uzgajali «lipicanci» i «noniusi». Svako domaćinstvo je skoro imalo po dva, a neki i tri konja u štali. 1935. g. u Kukujevcima je registrirana bolest konja zvana «sakagija» od koje je uginulo pet konja (ubijeno) i tri osobe su umrle.

(Izvor: Društvo veterinara i veterinarskih tehničara zapadnog Srema – 30 godina rada veterinarske stanice u Šidu 1952. - 1982. g., str. 22

Konj, koji više nije bio za rad, prodavao se klaonicama. Imena konja u Kukujevcima oko 1955. - 1960. g.: Puba, Putko, Janča, Cvetko, Riđa, Lepa.

Čovjek koji je sjedio u seljačkim zaprežnim kolima i držao konjske uzde u rukama, te upravljao konjima zvao se KOČIJAŠ, obično je to bio gazda domaćinstva. On bi konje i timario, čistio, četkao ih ČEŠAGIJOM (sprava slična četki) i slično.

Konja, a obično kobilu, koja je teško hodala, zvali bi BANGAVA (nešto slično kao šepava).

Kukujevčani su ovako kazali za životinje:
Konj – Kobila – Ždrebica – Ždrijebe – Ome
Bik – Vol – Krava – Tele – June
Nerast – Bravac – Svinja – Krmača – Prase – Nazime
Jarac – Koza – Jare
Ovan – Ovca – Janje
Ker - (Pas) – Keruša – Kučka – Kuja – Štene
Mačak – Mačka – Mače
Oroz – (Pijetao) – Kokoš – Kvočka – Pile
Gusak – Guska – Bire
Patak – Patka – Pače
Ćuran (Puran) – Ćurka – Ćure

U Kukujevcima su sva dvorišta (ona stražnja) bila puna živadi i to: kokoša, gusaka, pataka i ćuraka (pure). Od gusaka se koristilo perje za jastuke i dunje (perine). Živina je oboljevala od «kokošje kuge» i dr.

Nakon 1970-ih godina sve je manje u dvorištima svinja, goveda, ovaca, koza, konja te živadi.

SVINJOKOLJA

S padanjem prvog snijega i zahlađenjem, a to je obično bivalo u studenom i prosincu mjesecu, počinju i SVINJOKOLJE. Kolje se po nekoliko bravaca u jednom domaćinstvu, zavisi o broju osoba.

Rano ujutro se naloži vatra pod kotao s vodom, razapne se REM, pripremi veliko drveno korito i sav ostali pribor za klanje, naročito oštri noževi – mesarski. Zakolje se svinja, pusti joj se krv, te ju stave u korito i poliju vrelom vodom. Ošurenu svinju svi brzo stružu (skidaju joj dlaku) kašikama ili nečim oštrim. Kad su joj ostrugali dlaku, operu je u hladnoj vodi i objese na rem. Tada je raspore, izvade drob (crijeva, iznutrice i ostalo) i sve dobro operu.

Svaka osoba na klanju je imala svoj zadatak. Jedan je rezao i obrađivao meso, drugi je rezao slaninu za topljenje u mast i čvarke, treći je pravio kobasice, krvavice, kulenje, švargl, dok su ženske pekle jetrice za doručak i kuhale rakiju (slatka), te pravile ručak ili večeru. Obavezno su se na svinjokolji pekle krofne.

Naveče se pravi velika večera na koju se pozove uža rodbina, prijatelj i prija, kumovi, svećenik, pokoji učitelj i susjedi. Za večeru bude: juha, pečeno meso, kobasice i krvavice, sarma, kolači i piće i to rakija i vino.

Za vrijeme večere dođu «kurjače» (maškare). Pjevali bi:

«Mi smo čuli da ste svinje klali,
a nas niste na večeru zvali».

Tada im domaćin dade malo kobasice, krvavice i kolača, te ponudi vinom i oni odu dalje. To obično budu neki poznanici, ali se dobro maskiraju, da ih se jedva prepozna, tek po govoru.

Najteže je bilo kad dođe vrijeme svinjokolje, a u dvorište «banu» (odjednom uđu) poreznici koji su došli «plijeniti», baš onu svinju koju gazda kani zaklati, jer nije platio porez za tu godinu.

Sutradan, ili isti dan kad je svinjokolja, ako se stigne, mašina za mljevenje mesa i šprice za pravljenje kobasice i krvavice, te kulenja, moraju se dobro oprati, osušiti i spremiti za sljedeću svinjokolju, nagodinu.

Kulenje, kobasice, krvavice, slanina (pole) se objese u pušnicu (posebno za to napravljena) naloži se vatra od debljih drva i to sve se suši-dimi.

Mnogi znaju da su srijemske kobasice i kulenovi nadaleko poznati po svojoj kvaliteti, boji, okusu i drugom, a da bi bili tako dobri, mora biti odabrano meso, a i dobra crvena paprika i to domaća.

Obranu papriku, crvenu, žene nanižu na konac i objese da se suši. Kad je dovoljno suha, tuca se u drvenoj stupi s drvenom palicom dok ne bude dovoljno sitna. Odvoji se posebno slatka, a posebno ljuta paprika (tako se i sije posebno).

Osim kukuruzima i travama, seljaci su svinje hranili i NAPOJOM. Poslije ručka, reduša-kuharica bi prala suđe. Prva voda od suđa bi se istresla u kabo i dodali bi se ostaci od jela-ručka te malo mekinja ili šrota (mljeveni kukuruz na krupnije) i to bi bio NAPOJ koji se davao svinjama da jedu.

Prije (negdje do 1955. g.) nije bilo deterdženata za pranje suđa, već se ono pralo u vrućoj vodi i ispiralo, a ako je bilo više masno ili nešto u šerpi zagorilo, to se ribalo pepelom iz peći.

Suđe se pralo PERAČOM, tj. krpom, jer nije bilo spužvi za pranje suđa (negdje do 1955. g.).

KUHANJE SAPUNA

Od ostataka masnoće (salo sa crijeva i drugo) nakon svinjokolje, uz dodatak «masne sode» kuhao se domaći sapun za pranje veša (rublja). Sapun se kuhao u velikoj oraniji (kotlu). Na 7 kg masnoće dodalo bi se oko 5 l vode i 4 kg masne sode. Sapun bi se kuhao sve dok se ne bi stvorila kruća masa sapuna i podigla se na površinu, a dolje bi ostala prozirna tekućina crvenkaste boje, koja se nazivala «lug». Tada bi se gornja masa sapuna pokupila i istresla na čvršću krpu, dobro iscijedila, te zajedno s krpom ostavila, u debljini od 5 do 6 cm, između dvije daske, te kad bi se osušilo, rezalo bi se u kocke, oblike sapuna, te ostavilo na tavan na grede da se još suši do upotrebe (do 1960. g.).

PRANJE VEŠA (RUBLJA) S DOMAĆIM SAPUNOM

U veliki veš-lonac bi se stavila voda, u šporetu (peć) naložila dobra vatra, te nožem narezao na listiće domaći sapun u vodu. Stavio bi se u taj lonac prljavi veš, te kad bi voda prokuhala (proključala) veš bi bio okuhan. Dok se voda zagrijavala, veš bi se nekoliko puta prevrtao (miješao) drvenom kuhačom ili palicom za to napravljenom.

Okuhani veš bi se istresao u cimentirano (betonirano) korito koje se nalazilo pokraj bunara u dvorištu, te bi se tu prao na «rifljači» i sa «praćakom». U drvenom okviru se nalazila željezna rebrata naprava, to je bila «rifljača», na kojoj se veš trljao i tako prao, a s drvenim «praćakom» kojem je jedna strana bila obla, a druga ravna, s kojom se po vešu tuklo i tako istjerala prljavština i voda. Veš bi se nakon toga ispirao, te bi se bijelo rublje bijelili «vešplavom» ili bi se štirkalo i to kuhanom štirkom (izgledala je kao ratluk ili žele).

Rublje oprano domaćim sapunom bilo je čisto i bijelo.

Tako se pralo negdje do 1955. g.

Uskoro se pojavljuju i prašci za pranje rublja i to: «Albus» i «Plavi Radion» s kojima se puno lakše pralo rublje. To su bili prašci u kutijama od cca ½ kg. U tim kutijama s praškom su se nalazile razne male igračke, a bilo je i nagradnih igara.

Uvođenjem vodovoda u selo (1972. g.) kupuju se strojevi za pranje rublja.

VAŠAR – SAJAM

Na kraju Ulice Stjepana Radića u KUKUJEVCIMA, idući prema Srijemskoj Mitrovici, s desne strane, nalazilo se VAŠARIŠTE (velika ulegnuta zelena livada) gdje se jednom mjesečno održavao VAŠAR-Sajam.

Tu bi se dotjerala stoka; svinje, krave, konji, ovce, koze i drugo, te prodavalo i kupovalo.

Nađu se tako tu prodavač i kupac, te se pogađaju oko cijene neke stoke. Prodavač traži npr. 1000,00 ondašnjih dinara, a kupac nudi 500,00 dinara. Pa onda prodavač spusti na 800,00, a kupac podigne na 600,00 i tako se nađu negdje na 700,00 dinara i pogode se o kupoprodaji. Tada se rukuju, a neka treća osoba to mora presjeći i tada je kupoprodaja dogovorena. Kupac isplati novac prodavaču i uzme kupljenu stoku, te ide kući. Prodavač uzme novac i također krene kući, ali usput naiđe u gostionicu kod «Cikoje» u Ulici Stjepana Radića, popije koju rakiju i dođe kući, te pozove susjede na «aldumaš» (čašćenje), jer je dobro «pazario» (prodao stoku). Tu se malo počaste rakijom ili vinom i odu kući.

To je bio veliki VAŠAR, jer su dolazili ljudi i iz drugih okolnih mjesta sa svojom stokom, već što je tko imao za prodati ili htio kupiti. Najviše se zadržavalo oko kupnje konja, jer njemu bi se gledalo i u zube i u noge i kopite, pa grivu i drugo. Kravama bi se gledalo u VIME (tako je bilo sve negdje do 1965. g.), od kada je sve manje stoke, pa nije bilo potrebe za vašarom. Od tada se ide u gradove (Šid) na vašar.

Onaj, koji je imao «bangavu» (u noge faličnu - nesposobnu) kobilu ili konja, nije ju smio dovoditi na vašar u isto selo-mjesto, već je morao odlaziti tamo gdje ga ne poznaju, da mu ne mogu vratiti konja nazad, kad uvide «manu» (nedostatak).

U seljačko prosvjetno-političkom zborniku BOŽIĆNICA I kalendar za prostu godinu 1938. stoji podatak da se sajam u KUKUJEVCIMA održavao dva dana prije TROJSTVA, zatim 20. srpnja i 16. listopada, a gdje je vidljivo da su KUKUJEVCI u to vrijeme bili u HRVATSKOJ. (Rubrika o sajmovima u Hrvatskoj i Slavoniji, str. 154.).

VODA

KAKVU VODU PIJU KUKUJEVČANI

U KUKUJEVCIMA postoje dva arteška bunara ŽIVE VODE iz kojih Kukujevčani u KORŠOVIMA (zemljana posuda s drškom) i kantama nose kući vodu za piće.

Prva ŽIVA VODA je izgrađena 1947. godine i nalazi se u Pinkijevoj ulici s desne strane na križanju s lijeve strane s Oktobarskom ulicom, a s desne strane s Ulicom Ljudevita Gaja, idući prema željezničkoj stanici. Na njoj je voda curila na dvije cijevi. Na cijevi koja je okrenuta prema sjeveru, voda curi u većem mlazu, a na cijevi koja je okrenuta prema jugu, voda curi u slabijem mlazu, pa su na onoj cijevi na kojoj je voda slabije curila, sipali oni koji su po vodu došli s koršovom, a na drugoj cijevi su sipali u kantu. Dubina ove ŽIVE VODE je 270 metara.

Kukujevčani su se snabdijevali vodom sa ove ŽIVE vode (česme) sve do 1963. g. kada se u Fruškogorskoj ulici, na križanju ulica Augusta Šenoe desno i Republikanske lijevo, idući prema Fruškoj gori, gradi druga ŽIVA VODA, ali samo na jednu cijev i nije uzidana kao ona prva, već samo curi iz cijevi i na visini od oko pola metra. Ova ŽIVA VODA dotiče s dubine od 190 metara.

Pokušaj da se izgradi i treća ŽIVA VODA 1963. g. ispred zgrade Zadružnog doma (općine) nije uspio. Kad se došlo do dubine od 139 metara, u Kukujevcima se osjetio potres (od 3 do 4 stupnja) uslijed čega je došlo do pomicanja tla i voda više nije se pojavila. Daljnja izgradnja je obustavljena.

Svako domaćinstvo je u svom dvorištu imalo bunar s đermom i čistom vodom (kasnije i pumpe), kojom se napajala stoka i živad, pralo rublje i polijevali vrtovi i bašče, te cvijeće u dvorištima.

Iako je vode u bunarima bilo dosta, ipak se voda nije bespotrebno prosipala. Ako bi se sipala iz kabla u koršov, čije je grlo bilo usko (oko 2 cm), točno se znalo kako treba sipati vodu.

Drže se palčevi, jedan nasuprot drugog, a između palčeva curi voda u koršov.

Znalo se na selu kazati: «Bez kruha ikako, ali bez vode nikako». Ako je kuća sazidana na zatrpanom bunaru, tu nije bilo muške djece.?

Ovako se sipala voda iz kabla u koršov Na slici Cecilija Litrić, ljeto 1964. g.

Izvan sela, idući prema Erdeviku iz Fruškogorske ulice, s lijeve strane, nalazila se bašča Nikole-Mike Anđelković. U boj bašči se na ulazu nalazio duboki bunar s đermom i dobrom vodom za piće, odakle su pojedini mještani do 1960. g. nosili vodu za piće.

Pokraj toga bunara je bila jedna ogromno velika TOPOLA, čije deblo su raširenih ruku mogla opasati tri–četiri muškarca. Imala je veliku i visoku krošnju i pravila hlad nad bunarom, tako da je voda ljeti bila vrlo hladna.

U KUKUJEVCIMA je postojala i KIŠOMJERNA STANICA.

Srednja mjesečna i srednja godišnja visina padalina, godišnje kolebanje visine padalina (K) i relativno kolebanje padalina (R) za period 1962. – 1971. g.

Nadm. vis. u m.	Stanice (mjesta)	Mjeseci												God.	K	R
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.			
120	Erdevik	57	56	56	42	58	76	64	57	40	23	57	81	667	58	8,6
90	Kukujevci	60	53	55	46	54	72	63	60	41	25	60	78	667	53	7,9

Izvor: Geografske monografije vojvođanskih opština, 1984. g. Novi Sad.

I u planini – Fruškoj gori je bilo nekoliko dubokih bunara (190 m dubine) s dobrom vodom za piće, a najpoznatiji je bio FRENCIN BUNAR u dolu iz kojega su većinom svi koji su pudarili u planini, u tom dijelu ili dolazili raditi nosili vodu za piće.

U dolu u ŠLJIVARI (odmah prvi vinogradi kad se dolazi iz sela) je bio još jedan uzidani i betonirani okrugli duboki bunar, ali ni najstariji mještani u selu se ne sjećaju tko ga je izgradio.

Zatim je bilo puno izvora vode, koje su Kukujevčani zvali «vrila» (vrilo na Dubrava u dolu, po šljivarskom dolu i sl.). To je bila bistra i čista voda za piće i bez ikakvih zagađenja.

VODOVOD u KUKUJEVCIMA je uveden u domaćinstva i pušten u rad 1972. g. i to u 218 domaćinstava, što je iznosilo 33,8% od ukupnog broja domaćinstava. Ljudi su bili nepovjerljivi u vodovod, a kasnije se to i obistinilo, jer je voda iz vodovoda, ponekad, bila crveno obojena (bakrena) te se tada nije mogla koristiti za piće.

Na kraju Fruškogorske ulice i Ulice Matije Gupca, idući prema planini – Fruškoj gori, nalazi se jedno poveće jezero, manje dubine, koje su Kukujevčani zvali RUPAČE. Svako domaćinstvo je imalo jato gusaka i pataka, te bi ih ujutro dotjerali na rupače i ostavili tu da se kupaju i pasu travu, te ih navečer tjerali kući, a kasnije su te guske i patke i same dolazile.

U rupačama se kiselila i kudelja i pravio cerpić.

Zimi bi se voda u rupačama smrznula, pa bi se djeca tu klizala.

U toj vodi je bilo dosta žaba-kreketuša, zmija – bjelouški, te mnogo raznih ptica, a naročito roda i čaplji.

Oko 1980. g. rupače su presušile, te je u njima bilo vode samo kad su bile obilnije kiše.

Nedaleko KUKUJEVACA, točnije sedam kilometara, nalazi se susjedno mjesto ERDEVIK, u kojem se nalazi izvor termalne vode, koja dolazi iz dubine od oko 350 metara. Tu je izgrađen bazen (banja), gdje su se i Kukujevčani dolazili kupati.

Kad bi se netko u selu razbolio, starije žene bi mu «bajale» vodu. U jedan lončić (šalica) se nasipa voda i iz peći izvadi nekoliko komada žari i stavi u vodu u lončić, te se to počne pušiti, a žena moli u sebi nekakvu molitvu i to se zove «bajanje» vode. Nakon toga bolesnik ozdravi. Nakon 1960. g. taj običaj je potpuno iščezao (nestao).

Mnoga domaćinstva su u svojim dvorištima imala i KIŠNIČARU. To je bila jedna u zemlji betonirana prostorija 2x2x1,5 m sa otvorom odozgor od oko 60-70 cm koji se zatvarao, gdje se skupljala kišnica kad pada kiša, te s tom vodom pralo rublje, jer je to bila meka voda (rublje se pralo na ruke, negdje do 1970-ih godina).

Sve u svemu, voda u Kukujevcima, bilo u bunarima ili sa ŽIVE VODE, bila je dobra i zdrava za piće. Znalo se dogoditi da kad se netko odseli ili putuje na duže vrijeme nekuda, ponese u balonu i vode iz Kukujevaca.

ŠTO SU JELI I PILI KUKUJEVČANI

Ako pitate nekog Kukujevčana u nedjelju što je jeo jučer, skoro svaki će vam kazati da je «jio gra», tj. jeo graha. Subotom se u KUKUJEVCIMA kuhao i jeo grah. Obično bi se u njega stavilo malo suhih rebara ili šunke ili sušeni buncek, dobro bi se «zapržio» (zafrig) da se miris graha osjetio čak na ulici.

Od bijelog graha bi se pravila «papula». Grah bi se skuhao, ocijedio i u juhu bi se zakuhali široki rezanci, a grah bi se viljuškom izgnječio, dodalo bi mu se malo nasjeckanog bijelog luka, malo ulja i gore sitne crvene paprike.

No, grah do tanjura, prolazi duži put. Zrna graha se siju u iskopane «kućice» (rupe) u bašči ili njivi, te nakon izvjesnog vremena, grah iznikne. Kad je već malo veći, okopava se i zagrće. Kad se lišće i mahune graha osuše, sve zajedno se čupa i donosi kući u dvorište, gdje se lopatom s velikom drškom i vilama tuče po tome da iz mahuna ispadnu zrna graha. Lišće i mahune se pokupe, a dolje ostane grah, koji se također pokupi u velika rešeta i na promaji-propuhu «vije», tj. istresa iz rešeta sa visine u druge posude, tako da sva nečistoća iziđe. Zatim se grah istresa na veliki stol i «prebire», tj. čisti od krutih tvari (zemlje, kamenčića). Kad je tako očišćen, sprema se u sanduke ili pletene košarice i nosi u špajz (ostava) ili na tavan, već gdje se drži.

Utorkom i petkom se postilo, te bi se pripremala posna jela, kao što su: paradajz juha, rezanci sa sirom ili orasima ili makom, zatim tašci s pekmezom, pa «ampren juha» (zafrigana) i «granatir marš» (tijesto s krumpirom i mrvicama od kruha-posuto), pa riblja čorba i slično. Poneki su strogo postili (pogotovo starije žene) te su jeli samo malo «čistoga» (bez ičega) kruha i pili vode.

U druge dane bi se pravili obilniji ručkovi, a pogotovo nedjeljom i na blagdane. Kuhala bi se juha, obično kokošja (stara koka), u koju bi se zakuhali domaći sitno rezani rezanci, žuti kao zlato ili tarana ili flekice, i s grincajgom, te kuhano meso sa sosom ili hrenom (domaći ribani), zatim pečeno meso, bilo pileće, guščje, pačje, pureće ili svinjsko i goveđe, zatim filovana (punjena) paprika, sarma, pohano meso, «faširane šnicle» (od mljevenog mesa okruglice), razni paprikaši, variva, umaci, riba, te kolači od dizanog tijesta: krofne, leperice, gužvara, savijača, te pite, štrudle, kuglof, torte i drugi slatki kolači.

Budući da je u selu bilo dosta lovaca, pravila bi se i divljač, kao što je: zečetina, srnetina, divlja svinja, prepelice i drugo.

Za «fruštuk» - doručak, bi se jelo nešto lakše, osim onih koji su išli u polje raditi, oni su jeli slanine i kobasice, zatim se jelo «udrobljenog» kruha u mlijeko, kruh i mast s bijelom kavom, «proja-pura» (žganci) s mlijekom ili vrhnjem, kruh i pekmez, med, pečenih ili kuhanih jaja i slično.

Stari kruh se nikako nije smio bacati. Od njega se kuhao KRKLJUŠ, obično za doručak. U vruću vodu bi se stavilo masti, nasjeckao bi se bijeli luk i malo posolilo. Kad bi voda zakuhala dodao bi se stari kruh-tvrdi i sve zajedno izmiješalo, te još malo prokuhalo.

Ručak je obično bio u podne. Kad bi zazvonila crkvena zvona, u podne, svi bi bili u kući, pomolili bi se i ručali. U podne na ulici nema nikoga. Nakon ručka bi se stariji malo odmorili, pa bi znali i kazati: «Svako jelo svoga gazdu klelo, što ne legne, pa da mu se slegne»? Prije ručka bi popili malo rakije, a poslije ručka vina.

Uglavnom je sve bila domaća hrana iz vlastite proizvodnje.

PERUŠKA

Od guščjeg krila se pravila «peruška». Odreže se cijelo krilo s perjem, a vrh gdje je kost, se malo opali na vatri. S tom peruškom se čistio stol-mrvice, brašno sa daske za miješenje tijesta i drugo. (Nešto slično ručnom usisivaču?).

SERVISI ZA RUČAVANJE I PIĆE

Svako domaćinstvo u Kukujevcima je imalo «servis za ručavanje» i «servis za piće».

Servis za ručavanje je bio za 6 ili 12 osoba (toliko tanjura i sve uz to).

Isto tako su bili i servisi za rakiju i vino od 6 ili 12 čaša, s odgovarajućim bocama, te je bio i servis za kompot.

Za kolače je postojao «avsec» s drškom i bez drške. Avsec s drškom je bio s ravnom površinom za tortu i udubljeni za sitne kolače, stakleni.

Kukujevčani su bili gotovo nasrtljivo gostoljubivi. Iz njihove kuće gost nije mogao otići nepočašćen jelom i pićem, jer je toga uvijek bilo u kući. Siromašnog osoblja u Kukujevcima skoro nije ni bilo, pogotovo u zadnje vrijeme.

RAT, PRESELJENJE, SPISKOVI

KUKUJEVCI ZA VRIJEME DOMOVINSKOG RATA I NAKON NJEGA

Oko 1980-ih godina u KUKUJEVCIMA se na prste moglo nabrojati domaćinstva koja su imala još konje, krave, ovce i svinje. Seljaci su se modernizirali, kupili nove traktore, priključne strojeve, kombajne i sve ostalo. Ruše stare kuće, zidaju nove-katnice, a u planini – Fruškoj gori u vinogradima niču prelijepe vikendice. Život u selu cvjeta.

No, na osnovi sulude ideje srbijanskih političara i paravojnih formacija iz Srbije, o stvaranju Velike Srbije, a na štetu Hrvatske i Hrvata, počinju maltretiranja, zlostavljanja, ubijanja i na kraju protjerivanja hrvatskog i ostalog nesrpskog stanovništva iz Srijema, Bačke i Banata, pa tako i iz KUKUJEVACA.

A počelo je nakon osnivanja DEMOKRATSKOG SAVEZA HRVATA U VOJVODINI, koji je u KUKUJEVCIMA osnovan dana 19. kolovoza 1990. g. Bio je veliki broj Kukujevčana prisutan na osnivačkoj skupštini. Otpjevana je himna «Lijepa naša domovino» i molitva «Očenaš», a gosti su bili iz SOTINA kod Vukovara, koji su sa sobom donijeli hrvatsku zastavu, kolače, kulin i rakiju.

Za predsjednika ogranka DSHV u Kukujevcima izabran je Kukujevčanin MILAN CINDRIĆ, a za dopredsjednika dr. MILAN BIČANIĆ. Od tada počinju nevolje u selu. Hrvati dobijaju otkaze na poslu, vrše se premetačine po kućama (traži se oružje, koje mještani nisu posjedovali), u školu se smještaju rezervisti, tenkovi iz Srbije ulaze u selo, odvode se ljudi na saslušavanja i premlaćuju ih, te se prijeti smrću. U selu je sve više srpskih rezervista i policije, te paravojnih formacija. Zavladao je strah i panika. Mladići odlaze u Hrvatsku, iako tamo već bukti rat.

Obitelji, koje imaju mladiće za vojsku, odlaze iz sela, svoja imanja zamjenjuju sa Srbima iz Hrvatske, jer se vrši nasilna mobilizacija i mladiće iz sela upućuje u rat protiv Hrvatske.

U «Glasu Slavonije» od 12. 02. 1991. g. objavljen je ovaj članak:

Uhapšen zbog hrvatske zastave

NOVI SAD – U srijemskom selu Kukujevcima nastanjenom pretežno hrvatskim pučanstvom milicijska patrola uhitila je Pavla Kraljevića koji je u tradicionalnoj karnevalskoj povorci,što simbolizira svatove, nosio zastavu Republike Hrvatske. Kraljević je, kako je obrazloženo: «zbog kršenja javnog reda i mira» priveden u milicijsku stanicu u Šidu iz koje je nakon dvosatnog saslušanja pušten, ali su milicionari zastavu zadržali.

Prema riječima potpredsjednika Demokratskog saveza Hrvata Vojvodine, dr. Milana Bičanića, uhićenje je izazvalo nemir, ogorčenost i javne prosvjede stanovnika Kukujevaca i njihovih gostiju koji su nakon odvođenja Pavla Kraljevića donijeli drugi barjak i bez nove policijske intervencije demonstrativno ga na čelu karnevalske povorke pronijeli kroz selo! (H)

Obitelj Matijević Joze (r. 1931. g.) i Ane (r.1932. g.) koji su se 1970. g. u Kukujevce doselili iz Bosne sa mnogo djece, u proljeće 1992. g. su odlučili napustiti selo i pronalaskom kuće za zamjenu u Hrvatskoj, unajmili su kamion za selidbu, te da ne bi putovali noću, odlučili su još jednu noć prespavati u svojoj kući. No, od te noći se Jozi, Ani i njihovom najmlađem sinu Frani (r. 1975. g.) gubi svaki trag. Njihov sin Nikola (r. 1970. g.) je nažalost poginio u borbama kod Vukovara, kao hrvatski vojnik, 1991 .g. boreći se za Hrvatsku.

U noći između 29. i 30. srpnja 1993. g. srpski extremisti masakriraju i ubijaju Nikolu (r. 1940. g.) i Agicu (r. 1943. g.) Oskomić, te tetku Mariju Tomić (r. Oskomić 1906. g.) samo zato što nisu htjeli napustiti svoje imanje i kuću i što su Hrvati.

Nakon ovih zločina, mještani sela Kukujevci se sve više iseljavaju, napuštaju svoja stoljetna ognjišta i odlaze u nepoznato. Mijenjaju svoju, puno bolju imovinu za lošiju, ali sve samo da spase živu glavu svoje djece i sebe.

13. kolovoza 1995. g. za vrijeme vojne operacije «Oluja» u Hrvatskoj i masovnim dolaskom Srba iz Hrvatske koji protjeruju preostale mještane Hrvate i nesrpsko stanovništvo iz sela, događa se još jedno ubojstvo mještana Živka Litrića (r. 1936. g.) u njegovom stanu. Mještane istjeruju iz kuća i to u roku «pet minuta» da napuste kuću, da bi kasnije svoje kuće i imanja, koje su Srbi u međuvremenu dobrano opljačkali, Hrvati zamijenili za ono što se tada nudilo (daj šta daš), te selo ostaje bez KUKUJEVČANA.

OSNOVANA MJESNA ORGANIZACIJA DEMOKRATSKOG SAVEZA VOJVOĐANSKIH HRVATA U KUKUJEVCIMA

Ne kanimo se seliti

KUKUJEVCI – Jučer je u Kukujevcima, srijemskom selu nedaleko od Šida, održana osnivačka skupština Mjesne organizacije Demokratskog saveza Hrvata u Vojvodini, što je nakon osnivanja Saveza u Subotici, prva mjesna organizacija u Pokrajini.

Za tu prigodu Kukujevci čisto hrvatsko selo, bili su okićeni hrvatskim trobojnicama, što što lokalne vlasti dosad nisu dopuštale.

Prije početka rada osnivačke skupštine pročitana je izjava u povodu najnovijih događanja u Kninskoj krajini, u kojoj se podupire legitimno izabrano rukovodstvo Hrvatske u nastojanju da smiri situaciju i zaštiti ustavni poredak Hrvatske. Apelira se na stanovništvo Hrvatske, posebno na srpski narod u Hrvatskoj, da svojim dostojanstvom dade doprinos smirivanju političke situacije. Također se zahtijeva od nadležnih organa Republike Hrvatske, Predsjedništva zemlje i savezne vlade da poduzmu sve kako bi se otkrili krivci nereda i primjerno kaznili, a od saveznih organa se zahtijeva da se odrede prema formiranju dobrovoljačkih odreda za zaštitu Srba u Kninskoj krajini.

Nazočne na osnivačkoj skupštini Demokratskog saveza Hrvata u Vojvodini pozdravio je u prepunoj dvorani mjesnog Doma kulture i Bela Tonković, predsjednik DSHV. On je rekao da u Vojvodini, prema službenoj statistici, živi oko 110.000 Hrvata, iako ih je zapravo više.

»Mi u Vojvodini nismo sami, tu žive i drugi narodi, ali sve ono što tražimo za sebe, priznajemo i drugima, jer budućnost Vojvodine vidimo u suživotu i zajedništvu svih naroda koji u njoj žive, rekao je Bela Tonković, »Nikoga ne namjeravamo tjerati, ali ni mi se ne kanimo seliti.«

On je potanje objasnio programska načela Demokratskog saveza Hrvata u Vojvodini, koji se zalaže za političku, kulturnu i ekonomsku ravnopravnost Hrvata koji žive u Vojvodini, za toleranciju i prihvaćanje različitosti, za parlamentarnu demokraciju, slobodnu upotrebu vlastita jezika i pisma u prosvjeti, tisku, na radiju i televiziji i za slobodno iskazivanje nacionalnih, vjerskih i svjetonazornih stavova.

M. Flego

Izvadak iz «Večernjeg lista» 20. 08. 1990. g.

KUKUJEVČANI POGINULI, UBIJENI I NESTALI U DOMOVINSKOM RATU 1991.-1995.g.

Red. br.	PREZIME I IME	Datum rođenja	Mjesto rođenja	Vojska ili građanstvo	Gdje je poginio, ubijen ili nestao
1	GAJČEVIĆ STJEPAN	12. 07. 1967.	Kukujevci	Hrvatska vojska	Poginuo u borbama obrane grada Vukovara 1991. g. Grob nepoznat do danas
2.	MATIJEVIĆ NIKOLA	14. 11. 1970.	Globarice, Maglaj, BiH živio u Kukujevcima	Hrvatska vojska	Poginuo u borbama obrane grada Vukovara 1991. g. Grob nepoznat do danas.
3.	FRANJIĆ JOSIP	19. 03. 1939.	Kukujevci	Osoba u građanstvu	Kao ranjenik, odveden iz Vukovarske bolnice i ne zna se kako i gdje je završio. Vodi se kao nestao
4.	MATIJEVIĆ JOZO	01. 03. 1931.	Globarice, Maglaj, BiH živio u Kukujevcima	Osoba u građanstvu	U proljeće 1992. g. odveden iz svoje kuće u Kukujevcima te mu se gubi svaki trag. Do danas nema saznanja o njemu. Pretpostavlja se da je ubijen na putu između Šida i Sota.
5.	MATIJEVIĆ ANA	02. 02. 1932.	Brankovići, Zavidovići BiH živjela u Kukujevcima.	Osoba u građanstvu	U proljeće 1992. g. odvedena iz svoje kuće u Kukujevcima, te joj se gubi svaki trag. Do danas nema saznanja o njoj. Pretpostavlja se da je ubijena na putu između Šida i Sota.
6.	MATIJEVIĆ J. FRANJO	10. 05. 1975.	Sr. Mitrovica živio u Kukujevcima	Osoba u građanstvu	U proljeće 1992. g. odveden iz svoje kuće u Kukujevcima te mu se gubi svaki trag. Do danas nema saznanja o njemu. Pretpostavlja se da je ubijen na putu između Šida i Sota
7.	OSKOMIĆ S. NIKOLA	14. 06. 1940.	Kukujevci	Osoba u građanstvu	29. 07. 1993. g. zaklan i izmasakriran u svojoj kući u Kukujevcima od srpskih razbojnika. Sahranjen u kukujevačkom groblju
8.	OSKOMIĆ M. AGICA rođena Kovačević	05. 05. 1943.	Kukujevci	Osoba u građanstvu	29. 07. 1993. g. zaklana i izmasakrirana u svojoj kući u Kukujevcima od srpskih razbojnika. Sahranjena u kukujevačkom groblju
9	TOMIĆ M. MARIJA rođena Oskomić	05. 08. 1906.	Kukujeci	Osoba u građanstvu	29. 07. 1993. g. zaklana i izmasakrirana u svojoj kući u Kukujevcima od srpskih razbojnika. Sahranjena u kukujevačkom groblju
10.	LITRIĆ L. ŽIVKO	27. 04. 1936.	Kukujevci	Osoba u građanstvu	Ubijen 13. 08. 1995.g. u svom stanu od srpskih razbojnika 15. 08. 1995. g. sahranjen u Srijemskoj Mitrovici

Pokoj vječni daruj im Gospodine i svjetlost vječna svjetlila njima.
Neka im je laka hrvatska zemlja.
Počivali u miru Božjem.
Mještani sela KUKUJEVCI ih nikada neće zaboraviti.

Spisak sastavio Ivan Litrić, u Osijeku 1998. g.

U 2004. godini ovi nemili događaji su imali donekle "sretan" završetak, jer su posmrtni ostaci obitelji Matijević pronađeni i dostojno sahranjeni u Virovitičkom groblju, kao i posmrtni ostaci Stjepana Gajčevića koji su sahranjeni u groblju u Budimcima.

U ljeto 1989. g. «neki studenti» su obilazili i slikali kuće u selu i te slike uz «dobru naplatu» prodavali vlasnicima tih kuća. Nitko tada nije ni pomišljao zašto oni to rade, a oni su već tada pravili popise kuća i vlasnika u selu, za kasniju zamjenu.

Gospodin Slavko Žebić je prognan iz Gibarca u Srijemu, te je to opisao u svojoj pjesmi «Gibaračka tragedija» koja je tiskana u glasilu «Zov Srijema» broj 12/1998. g.

Kao novinar, često puta je izvještavao o tragedijama Srijemaca, te putem hrvatskih medija pisao i govorio i o srijemskim običajima i blagdanima.

Zaslužan je za mnoga okupljanja Srijemaca u novim sredinama u Hrvatskoj gdje su se preselili, te osnivanju zavičajnih udruga.

Zov Srijema br. 12. srpanj 1998. g.

SLAVKO ŽEBIĆ

Gibaračka tragedija

(Kako su nas otjerali s kućnoga praga)

Srijeda je bila, sredina ljeta,
pred svetog Lovru, imam u vidu,
pazarni dan je, mnoštvo svijeta,
pola je Gibarca bilo u Šidu.

Bostan je stigao i breskve rane,
grah se već čupa i grožđe šara,
i mnogi od nas po cijele dane
prodaju u Šidu jer treba para.

Pošto su dinje? Pošto su jaja?
Raspituje se neki djeda Rada.
To ti je skupo, razumiješ snaja,
popusti malo, daj dvajst komada.

Vremena teška, neki još sele,
mnogi kukaju, naći ne mogu,
neki će opet ostati, vele,
i to će proći, hvala Bogu.

Napetost vlada, svi nešto šute.
Pošto je ovaj bostan, strina?
Dvojica prolaze, vidim ih ljute,
naše su, kaže otjerali iz Knina.

Pogledam Maricu, sakrila oči,
priđem joj šutke, kad ide Aca
Prekidaj pazar, više ne toči,
tjeraju naše iz Kukujevaca.

Što će bit' s nama, mili Bože,
pakiram robu što brže mogu.

Je l' mogu s Vama, Aca kaže može,
penjem se sporo drhtavih nogu.

Dugo se spremam da idem tražiti.
Kažite mamo, što sam Vam reko,
kad ovi dođu život neće važiti,
blago onima koji su prijeko.

Na Gologuzu nas pretiče Vladić
i on se žuri, traktor sve truca,
biciklom nailazi neki mladić,
u Kukevcu je gužva, tamo se puca.

Okrenem glavu, pogled mi luta,
od Borovčina pa sve do Vrela,
nisam ni svijestan da zadnji puta,
pogledom gutam slike rodnog sela.

Naići po mamu, misli mi lete,
gdje su sad moji, da li već znaju?
Kod Ljube moram naići po dijete.
Ivo je sigurno otišo po snaju.

U selu ništa. Ljudi po šoru,
jedni se kartaju, a drugi viču.
A ja se mučim da odagnam moru,
pa oni još nisu čuli tu priču.

Al' nije prošlo sat, možda više,
došli su valjda sa sviju strana,
pale su prve kapi ljetne kiše,
skupili su se ko jato vrana.

Po šorovima nastade trka,
ušli su, kažu, kod Karasa,
kod Pave Zuke nekakva zbrka
Bože pomozi, nema nam spasa.

Bradonje s puškama trče tamo-amo,
tjeraju čeljad s kućnoga praga,
al' s njima vidim i koje znano,
što će tu Stojan, Buca i Draga?

Upali kod Marge, Nikolu tuku.
Prebili Pavu, mamu i snaju,
Manda je Ronina javila MUP-u,
ne mogu pomoći, ali sve znaju.

Čeljad je žurno napuštala kuće
kad se prodere glasina kruta,
ostavljaš uspomene, da te ne tuče.
Požuri, imaš petnaest minuta.

Na brzinu pakiram, grlo mi suho,
a vidim gada, ljut je ko guja,
Ostavi nakit, uzmi samo ruho,
presješće Vama Vaša oluja.

Zašto nas tjerate, što smo mi krivi?
Što ste Hrvati, to vam je mana.
Čovjek ima pravo gdje hoće da živi.
Umukni ustašo, idi kod Tuđmana.

Nije to trajalo suviše dugo,
od poslijepodneva do prvoga mraka,
napuštaš selo i kuću, tugo,
sa suzom hitaš iz svojeg sokaka.

Jedni autom, drugi pješaka,
uglavnom vidiš, svi nekud idu,
i žurimo se da prije mraka
sklonimo glavu negdje u Šidu.

Uz put polako i kiša pada,
vidim i Ružu, sa snahom i sinom,
i Bog nas odgore gleda sada,
te On plače nad našom sudbinom.

Za egzodus smo saznali taj dan.
Kasno iz Mađarske zvao je Šima,
zvao sam Gibarac i Vašicu vazdan,
ne mogu dobiti, al' nešt gadno ima.

A u Gibarcu, tek tada frka,
čuli smo, brat od pokojnog Vase,
pije se, puca, ždere i krka,
televizor s videom uzeo da spase.

Kod Ive odnijeli sve što su stigli,
Tunji otjerali prikolicu dinja,
Zlatici, bogami, dukate digli,
kod Mije ostala zaklana svinja.

Adamu otjerali traktor za vuču,
Anici ukrali kaput, krombi,
Pavi Kovačićevom uzeli kuću,
policajac od Katice otjerao kombi.

Neću da griješim, nisu svi krivi,
pomagao je, tko je što mogo,
čovjek lijepu riječ pamti dok živi,
i zato kažem, hvala im mnogo.

I Bogu hvala, mi smo se spasli,
ovdje gradimo crkvu svoga sveca,
korijenje nismo jeli, niti pasli,
u Lijepoj našoj rastu nam djeca.

Gibarac vidim kad sklopim oči,
poželim na grob odnijeti cvijeće,
i čekam danak kad ću moći,
izmolit Očenaš i zapalit svijeće.

Bar da nas puste,samo za Dan mrtvih,
već sada vidim što bi naći trebo,
široke šorove i toranj na crkvi,
i ono divno gibaračko nebo.

Ovako je bilo i u Kukujevcima i drugim mjestima sa većinskim hrvatskim stanovništvom.

Dolaskom u Hrvatsku, izbjegli i prognani Hrvati i ostali nesrpski živalj, osnivaju svoju ZAJEDNICU PROGNANIH I IZBJEGLIH HRVATA IZ SRIJEMA I VOJVODINE, te tako zajednički rješavaju svoje probleme oko zamjene imovine, zapošljavanja i mirovinskog statusa.

Zajednica je osnovana u Zagrebu 28. 12. 1991. g., a jedan od članova Upravnog odbora je bio izabran i Kukujevčanin MILAN CINDRIĆ.

Zajednica prognanih i izbjeglih Hrvata iz Srijema i Vojvodine

ČLANSKA ISKAZNICA

SRIJEM, BANAT I BAČKA TRI SRCA HRVATSKA

Članska iskaznica ZAJEDNICE PROGNANIH I IZBJEGLIH HRVATA IZ SRIJEMA I VOJVODINE, izdana u Osijeku

Godine 1995. u Zagrebu izlazi glasilo ZOV SRIJEMA, putem kojega prognani i izbjegli Hrvati iz Srijema, Bačke i Banata izvješćuju o svemu učinjenom i o stanju u zavičaju. ZOV SRIJEMA šalju na sve adrese gdje su Hrvati iz Srijema, Bačke i Banata, sada nastanjeni, koji tada šalju svoje zapise i surađuju sa uredništvom ZOVA SRIJEMA, te novčano pomažu, koliko mogu.

A kakvi su bili Hrvati iz Kukujevaca, govori objavljeni članak u glasilu ZOV SRIJEMA broj 5, za studeni 1995. g. pod nazivom KAMEN ZA NOVI TEMELJ, o prognaniku iz Kukujevaca DIMITRIJU-MITRU JEMRIĆ koji je u svojoj prognaničkoj torbi ponio krhotinu ploče otpale sa crkve Presvetog Trojstva u Kukujevcima, na kojoj je bio natpis o tisućljeću hrvatskog kraljevstva (925. - 1925.) i hrvatski grb, koju su Srbi uništili došavši u Kukujevce 1995. g. kada su istjerali sve preostale Hrvate (str. 11).

KAMEN ZA NOVI TEMELJ

Zapis o prognanima Srijemcima

***K**olovoz 1995. označen je novim valom prognanih katolika iz Srijema.U nekoliko minuta morali su ostaviti sve, mnogi potpisati na silu podmetnuti dokumenat o tobože dobrovoljnom napuštanju svoga doma... i već isti su se ili drugi dan, prošavši Mađarsku, našli na hrvatskoj granici u Donjem Miholjcu.Šok do šoka, a pred očima ponor neizvjesnosti. Na donjomiholjačkom graničnom prijelazu dočekali su ih školski autobusi i prevezli u prvi privremeni smještaj u prostorije mjesne donjomiholjačke osnovne škole. Otuda su se neki smjestili kod rodbine, a drugi, postajući sve svjesniji svoje situacije, čekali – rješenje.*

Obilazili su ih humanitarci i karitativci. Pokrivali ih dekama, nudili hranom, opskrbljivali potrepštinama. Sve lijepo, ali oni su mislima i srcima bili u Kukujevcima, Gibarcu, Golubincima, Novom Slankamenu, Hrtkovcima... Još više su ih obljetali novinari i snimatelji. Slušam, pita jedan od njih stranac, Kukujevčanina Dimitrija Jemrića: «Gospodine, kad biste se mogli vratiti u Kukujevce, kakva bi bila vaša osveta onima koji su Vas protjerali?» - Dimitrije zastaje i smireno odvraća: «Gospodine, možda ne znate, mi smo katolici. Nisu nas učili osveti». Novinar je ostao zatečen i u čudu.

Na odlasku iz Donjeg Miholjca pozdravila sam se s Dimitrijem. Otvara preda mnom svoju torbu i pokazuje: «Sestro, ovo je kamen temeljac za novu crkvu, koju ćemo sigurno graditi tamo gdje idemo!» - Vidi on da ja ne razumijem značenje te krhotine u njegovoj torbi pa mi tumači: «To je dio hrvatskog grba koji je bio na kukujevačkoj crkvi. Srbi su crkvu obeščastili, a u grb pucali i razbili ga. Kad sam prolazio pokraj crkve, uzeo sam ovu krhotinu, kamen i stavio u torbu – za temeljac novoj crkvi, koju ćemo dat će Bog, sagraditi! Gleda njega, prognaničku torbu i u njoj – kamen. Novi temeljac!... i poželim da i u Lađevcu, kamo su otišli, izraste nova crkva. ***s.Ignacija Ribinski***

Kad su novinari na graničnom prijelazu u Donjem Miholjcu pitali staricu EVU BORKOVIĆ, zvanu «baba Ševa», rođena 25. 12. 1904. g. (a 1995. g. kada je prognana iz svoga doma iz Kukujevaca i našla se na graničnom prijelazu u Donjem Miholjcu imala 91 godinu života), da li je ona Hrvatica, ona je glasno i jasno odgovorila: «Ja sam prava Hrvatica». Novinari su se malo zbunili i otišli, vjerojatno razmišljajući o tome da li ima i nekih drugih Hrvata.

A ti stariji Hrvati-Kukujevčani su znali kazati: «da dišu HRVACKI, da misle HRVACKI» i dr.

Ogorčen događajima koji su se zbili od 1991. - 1995. g. kada su protjerani svi Hrvati i nesrpsko stanovništvo iz mjesta Kukujevci na vrlo grub način, kada su mještani odlazili iz sela bez ičega i sa suzama u očima, ostavljajući sve svoje što su mukom stekli ili naslijedili od svojih predaka, Ivan Litrić je ispjevao ovu pjesmicu:

SPOMEN NA KUKUJEVCE

KUKUJEVCI, naše selo milo!
Bivalo si veliko i malo,
Sada si se sasvim raselilo,
Pa nij' nikoga u tebi ostalo.

Nastala je strašna nepogoda,
Tisućljećem koja jednom biva,
Rastjerala sjeme tvog poroda
Na sve strane, gdje danas prebiva.

Došla rulja sa «zapadnih»* strana,
Sve koljača, pohlepnih pljačkaša,
Palikuća bez stida i srama,
Da rabotu đavolju obnaša.

Zaklali su obitelj Oskomić,
Ubili su Matijević Anu,
Muža Jozu i jednog im sina,
Litrić Živka u njegovu stanu.

Danju, noću, selom horda stupa,
Psuje majku ustašku tad svima,
Puca, urla i prozore lupa,
Bombe baca svud po dvorištima.

Križeve nam redom uništiše,
Od kraj sela, pa sve do Planine
I na groblju sve ih popališe,
Dragi spomen mrtvim od davnine.

Nema više Hrvatskoga doma,
On je sada k'o avetna sala,
U koju se na znak strašnog groma
Sad sakuplja družina šakala.

I plan strašan našem selu sprema,
Rastjerati sve iz njega živo,
Da u njemu Kukevčana nema
Koj' bi gled'o svoje nebo sivo.

Ostala je tužna crkva tvoja,
Na njoj više sad ne zvone zvona,
Pa u strahu živi duša moja,
Da srušena može bit' i ona.

Nogomet se u njoj igra sada
I košarka, jerbo ima mjesta,
To je rulji velika naslada,
Bez molitve sad je psovka česta.

Kukevčani, molimo se Bogu,
Neka šalje milost na sve strane,
Da učvrsti svima nama slogu
I rat ovaj čim prije da stane.

Crkvu našu da vidimo opet,
Da čujemo opet zvona njena,
Novi život u selu započet',
A rat ovaj – strašna uspomena.

Ivan Litrić
U Osijeku, 01. studenoga 1995. g.

* «zapadnih» - Srbi iz Slavonije, Like i Kninske Krajine

Pod pokroviteljstvom ZAJEDNICE IZBJEGLIH I PROGNANIH HRVATA IZ SRIJEMA, u ZAGREBU, u «Gradskom podrumu» je dana 08. prosinca 1994. g. održano predstavljanje knjige «SRIJEM KRVAVO KRILO HRVATSKE» autora dr. MILANA BIČANIĆA, kukujevačkog liječnika, koji je 1991. g. morao napustiti Kukujevce, kako bi izbjegao sigurnu smrt od strane srbijanske milicije i paravojnih formacija iz Srbije.

Na predstavljanju knjige je bilo prisutno dosta tadašnjih državnika Republike Hrvatske, te mnogi Srijemci i Kukujevčani. Vrlo dirljivo na tom predstavljanju je bilo donošenje u košarici kukujevačke zemlje, koju su donijeli Ljubica i Marijan Marošević u kukujevačkoj narodnoj nošnji obučeni, te vezeni peškir, simbol Kukujevaca, koji su poklonili hrvatskom predsjedniku dr. Franji Tuđmanu. Mnogima je tada zaiskrila suza u oku i sve prisutne Srijemce, bar na trenutak, vratila u njihov voljeni i kićeni Srijem i njihove, nikad zaboravljene KUKUJEVCE.

Dr. Milan Bičanić je u knjizi opisao sve patnje i progone Hrvata iz Srijema i Kukujevaca, a kasnije 1999. g. je izdao i dopunjeno izdanje, još jednu knjigu istoga naslova, u kojoj opisuje iskaze mnogih Srijemaca i Kukujevčana i njihove patnje i progon.

Teška i gruba maltretiranja i na kraju progon doživio je i Kukujevčan Slavko Jemrić-Njokin, rođen 21. 01. 1947. g. u Kukujevcima, koji je sa svojom obitelji jedno vrijeme, nakon progona živio u Zagrebu, a kasnije se sele u Knin, gdje skrhan, što od bolesti, što od tuge za svojim Kukujevcima, nažalost u listopadu 2001.g. umire i sahranjen je u Kninu.

Za vrijeme progonstva, u Zagrebu sastavlja pjesmicu pod nazivom BEZIMENI, koja je objavljena u knjizi SRIJEM KRVAVO KRILO HRVATSKE, drugo izdanje, 1999. g. autora dr. Milana Bičanića, a glasi ovako:

BEZIMENI

Do kada, do kada svijete
pitaju Srijemci Hrvati stari
do kada će nas pisat
pod šifrom ostali
do kada svijete
bez ljudskih prava
a ljudska sam glava
do kada bezimeni
bez jezika i pisma
teško meni
do kada potlačeni

Srpski režim
bijesna psina
tuče nas Hrvate
baca bombe
i batina

Svi u progon kukala vam mati
svi u progon srijemski Hrvati
i dom i rod u Srijemu nam krvari
na tvoje oči svijete
nama prijete
i zatiru nam korijen stari

Slavko Jemrić,
prognanik iz Kukujevaca

GRADNJA CRKAVA U MJESTIMA GDJE SU DOSELJENI KUKUJEVČANI

Kako su Hrvati iz Srijema vrijedan narod, pa tako i Kukujevčani, vrlo brzo se uklapaju u nove sredine, uređuju svoje nove kuće (zamijenjene), siju i sade nove kulture donijete iz svoga zavičaja, kao što je BOSTAN (ljubenice i dinje) i vinogradi, grade KATOLIČKE CRKVE u mjestima, kao što su: IVANOVO, BUDIMCI, POGANOVCI, KULA i dr. gdje ima najviše doseljenih Hrvata iz Srijema, pa tako i KUKUJEVACA, pa će novosazidane crkve nositi ime PRESVETOG TROJSTVA, kao što je bilo ime kukujevačke crkve, školuju djecu, zapošljavaju se, otvaraju privatna poduzeća, ali nikako ne mogu zaboraviti svoj Srijem i svoje KUKUJEVCE.

Biskupski ordinarijat
Strossmayerov trg 6
54400 Đakovo

Đakovo, 17. kolovoza 1994.

Broj: 1657/1994.
Predmet: Petar Petrović, župnik
- imenovan župnikom u Budimcima

Gospodin
Petar Petrović, župnik
Strošinci

Dekretom Biskupskog ordinarijata u Đakovu od 16. kolovoza 1994. broj: 1658/1994. danom 25. kolovoza 1994. osnovana je "kao-župa" (quasi paroecia) Presvetog Trojstva. Župljani su većinom nedavno doseljeni vjernici iz Kukujevaca i drugih mjesta iz Srijema. Budući da im se mora osigurati redovita pastoralna briga i vlastiti dušobrižnik, koji će u mjestu stanovati, nakon preporuke Zbora savjetnika osnovana je kao-župa, izjednačena sa županom. U jesen, nakon sjednice Prezbiterijalnog vijeća, bit će izdan Dekret o osnivanju župe.

Posljednjih nekoliko mjeseci, osobito tjedana, intenzivno je tražena pogodna osoba koja će se brinuti za duhovnu i materijalnu izgradnju nove zajednice. Nakon nekoliko usmenih i telefonskih razgovora Vi ste obavijestili Biskupski ordinarijat da ste odmah spremni poći u Budimce za župnika. Biskupski ordinarijat je tu spremnost prihvatio.

S tim u svezi, na temelju kan. 157 ZKP-a i drugih, izdajem Vam ovaj

DEKRET

kojim Vas danom 25. kolovoza 1994. godine imenujem župnikom novoosnovane

KAO-ŽUPE (QUASI PAROECIAE) PRESVETOG TROJSTVA U BUDIMCIMA

sa svim pravima i dužnostima koje Vam pripadaju kao župniku u smislu kanonskih općih i dijecezanskih partikularnih propisa.

Podjedinosti o radu kao-župe odredene su u Dekretu o osnivanju, čija Vam se kopija u prilogu šalje!

U posjed ulazite danom 25. kolovoza 1994. uvođenjem u posjed po nadležnom dekanu, u smislu kan. 527 § 2 ZKP-a - ili ako to ne bude moguće - bez formalnosti uvođenja, te time stičete sva prava i dužnosti župnika.

Primopredaju zapisnički evidentirajte!

Ovim Vam se daje ovlast biniranja i triniranja u smislu prakse u biskupiji!

Dolazak u novu sredinu prijavite nadležnim organima radi znanja!

Nova kao-župa nema nikakvih vlastitih zgrada. Zauzimanjem župljana i župnika iz Brodanaca, osiguran Vam je stan u privatnoj kući.

Budući da su pred Vama i nama mnoge nepoznanice jer se radi o novoj mladoj zajednici vrijeme će pokazati što treba činiti.

Biskupski ordinarijat želi i nada se da će pod Vašim vodstvom vrlo brzo "izrasti" novi dom za Gospodina a i za župnika! U tom poslu Vam želimo dobru suradnju svih župljana, društvene zajednice i svih nas kojima je stalo da nova zajednica raste duhovno, ali i materijalno!

Vama i svim župljanima: pozdrav i blagoslov u Gospodinu!

kanonik-kancelar

biskup

O tome obavijest:

1. g. Petar Petrović, župnik - Strošinci
2. Rimokatol. župni ured - Budimci
3. Dek. ured valpovačkog dekanata - Valpovo

Dekret, 25. kolovoza 1994. g.

Kako u tim mjestima, gdje su se doselili Kukujevčani, kao što su mjesta: Ivanovo, Budimci, Čokadinci, Poganovci, Čepinski Martinci i dr. nisu imali KATOLIČKU CRKVU, doseljeni Hrvati iz Srijema su službu Božju obavljali po školama i domovima kulture. U Budimcima su u školi uredili jednu prostoriju-učionicu (koja je inače bila prazna, u njoj se nije održavala nastava), za održavanje svete mise i vjeronauka. Postavili su oltar i sve ostalo, te stavili KIP MARIJE S ISUSOM koji su donijeli iz Kukujevaca. To se nije svidjelo preostalim Srbima u mjestu, koji su kazali da su pridošli Hrvati «okupirali» školu, iako je ta učionica bila prazna. Zbog takvih situacija, doseljeni Hrvati, a naročito Kukujevčani u Budimcima odlučuju graditi KATOLIČKU CRKVU. Svetu misu u preuređenoj prostoriji u školi služio je svećenik STJEPAN MAROSLAVAC, koji je bio svećenik u Kukujevcima i koji je također bio protjeran i premlaćivan od strane tamošnjih ekstremista (iz Kukujevaca otišao 1992. g.).

DEKRETOM Biskupskog ordinarijata u Đakovu 16. kolovoza 1994. g. broj: 1657/1994. danom 25. kolovoza 1994. g. osnovana je KAO-ŽUPA (QUASI PAROECIAE) PRESVETOG TROJSTVA U BUDIMCIMA, te je PETAR PETROVIĆ imenovan župnikom u Budimcima,

Posvećenje temeljnog kamena crkve PRESVETOG TROJSTVA u BUDIMCIMA, 29. 07. 1995. g. Msgr. Ćiril Kos, biskup

a dekret je potpisao biskup đakovačke i srijemske biskupije u Đakovu, Ćiril Kos.

Župnik PETAR PETROVIĆ se smjestio u jednu običnu seosku kuću u Budimcima i odmah počeo tražiti prostor za gradnju KATOLIČKE CRKVE. Nije bilo lako, jer nije bilo ni sredstava, te je novac za kupnju zemljišta za gradnju crkve i župnog dvora, darovao CARITAS đakovačke i srijemske biskupije.

Dana 29. srpnja 1995. g. biskup đakovački i srijemski msgr. ĆIRIL KOS, posvećuje TEMELJNI KAMEN crkve PRESVETOG TROJSTVA u BUDIMCIMA, a u nazočnosti župana ANTE BAGARIĆA Požeško-slavonske županije, i župana BRANIMIRA GLAVAŠA Osječko-baranjske županije, mnogih vjerskih dostojanstvenika, saborskih zastupnika, brojnih doseljenih vjernika Hrvata i drugog nesrpskog življa iz Srijema, a najviše iz Kukujevaca te mnogobrojnih gostiju.

GROBLJE

Kako smrt nije programirana i ne može se planirati ili odgoditi, to su mještani KUKUJEVACA i ostali doseljenici, dolaskom u ove krajeve, bilo zbog starosti ili bolesti i umirali, te su zbog toga morali urediti i svoje KATOLIČKO GROBLJE, kojega do tada u BUDIMCIMA nije bilo.

Na blagdan SVIH SVETIH, 01. studenoga 1994. g. svećenik PETAR PETROVIĆ je BLAGOSLOVIO GROBLJE u BUDIMCIMA i tom prigodom je postavljen KRIŽ u sredini groblja.

Započeta crkva u Budimcima slabo napreduje uslijed pomanjkanja financijskih sredstava. Mnoge institucije koje su mogle pomoći izgradnju crkve, nisu imale sluha za to, doseljeni Hrvati iz Srijema nisu više imali sredstava, jer su veliki dio novca potrošili za preseljenje, koje ih je stajalo i po nekoliko tisuća njemačkih maraka, a ono što su dali sponzori, nije ni približno onoliko koliko treba da bi se crkva završila. Predračunska vrijednost crkve je 342.000 DEM (1995. g.) (tečaj DEM, 100 DEM=360,01 kuna).

Veličina crkve koja se zida u Budimcima je 10x12x8 metara ukupne površine 170 m2, a crkva u KUKUJEVCIMA je bila veličine: 48,20x17 m, tj. 48,20 metra je dužina crkve, dok je lađa u svom najširem dijelu široka 17 m, a kod ulaza i kod oltara je širina manja, a površina crkve iznutra je bila 919,84 m^2.

ZVONO

Pri kraju mjeseca prosinca 1995. g. kao dar za BOŽIĆ, postavljeno je prvo CRKVENO ZVONO u dvorištu župskog dvora crkve PRESVETOG TROJSTVA u BUDIMCIMA, a poklon je Đakovačke i srijemske biskupije, koje će vjernike pozdravljati pri jutarnjem ustajanju, u podne pozivati na molitvu i objed, a navečer ispraćati na zasluženi odmor i počinak, te ih pozivati na svete Mise.

O tom događaju je pisalo i u osječkom glasilu «GLAS SLAVONIJE» od 28. prosinca 1995.g. S.F. pod naslovom U BUDIMCIMA POSTAVLJENO PRVO KATOLIČKO ZVONO.

Dopis koji je izišao u «Glasu Slavonije» u Osijeku,dana 28. prosinca 1995. g., glasi ovako:

U BUDIMCIMA POSTAVLJENO PRVO KATOLIČKO ZVONO

Najljepši božićni dar

BUDIMCI – *Nakon dvogodišnjeg iščekivanja i nadanja u Budimcima je postavljeno prvo katoličko zvono. Zahvaljujući upornim nepokolebljivim nastojanjima župnika* **Petra Petrovića**, *inicijatora osnivanja župe u Budimcima i snažnoj duhovnoj vjeri i volji mještana, doseljenih Hrvata iz Srijema i Vojvodine, postavljeno je crkveno zvono, koje će vjernike pozivati na molitvu i službu Božju. Crkveno zvono, postavljeno u dvorištu župnog ureda Presvetog Trojstva, poklon je Đakovačke i srijemske biskupije. U radovima podizanja drvenog postolja i postavljanja zvona sudjelovali su sami mještani u čijim je domovima katoličanstvo i vjerovanje u Boga oduvijek živjelo. Postavljeno zvono označit će nastavak izgradnje katoličke vjere budući da je prije pet mjeseci započela gradnja katoličke crkve, koja je navijestila rođenje novog vjerskog života u Budimcima u kojima su do početka agresije na Hrvatsku u većini živjeli Srbi. Od sada i u budućnosti vjerski će puk Budimaca na svečanim misama slavlja, koja se trenutačno služe u preuređenim prostorijama društvenog doma, pozivati katoličko zvono, koje je oduvijek simboliziralo neuništivu snagu crkvene zajednice, te nepobjedljivost i jedinstvo hrvatskog naroda. U ovo božićno vrijeme radosnog i slavljeničkog raspoloženja, crkveno zvono je sigurno najljepši božićni dar najmlađoj i najmanjoj župi Đakovačke i srijemske biskupije.* **S.F.**

U KUKUJEVCIMA u katoličkoj crkvi PRESVETOG TROJSTVA, osim glavnog oltara sa strana u crkvi i svega ostaloga što je ostalo, ostala su i tri (veliko, srednje i manje) zvona, vrlo lijepa i dosta velika, čije se zvonjenje čulo nadaleko.

Godine 1995. u mjesecu prosincu, osječanin mr. sci gospodin JOSIP GAŠPARAC, inače kukujevački zet, oženjen VITOM GRUBIĆ r. 1944. g., pokreće pripremu AUKCIJE SLIKA poznatih hrvatskih umjetnika, čiji bi prihod od prodaje bio upotrebljen za gradnju crkve u Budimcima.

Aukcija slika i kipova je održana 26. travnja 1996. g. u caffe baru «DALLI» u Osijeku, Zagrebačka ulica. Na aukciju su, osim Organizacionog odbora, koji su sačinjavali: prof. Branka Balen, mr. sci. Vesna Burić i mr. sci Josip Gašparac, bili i biskup Đakovački i srijemski Marin Srakić, župan Osječko-baranjski Branimir Glavaš, saborski zastupnik Krunoslav Slabinac-Kićo, koji je bio pokrovitelj aukcije, te kukujevačka pjesnikinja Ljubica Kolarić-Dumić, koja je recitirala svoje pjesme, od kojih je većinu posvetila svome rodnom mjestu KUKUJEVCIMA i Srijemu. Na aukciji je ostvaren prihod od 30.000,00 kuna (1996. g.).

Vrijedno je spomenuti, da je najveću donaciju u iznosu od 10.000 DEM, dao IVAN GAJČEVIĆ, Kukujevčanin, od pojedinaca – mještana, te mnogi drugi koji su svoj prihod dali u radu na crkvi, pa je tom prigodom vrijedno spomenuti i pripadnike Druge pješačke bojne Našice, 5. gardijske brigade na čelu sa pukovnikom Mirom Brekalom, koji je kazao da vojska, osim što brani i čuva granice i narod, čuva i običaje i tradiciju hrvatskoga naroda. Na pomoći se zahvalio župnik Petar Petrović. Ipak, hrvatski vojnici najbolje znaju što je u Domovinskom ratu prošao hrvatski narod, a naposle onaj koji je morao napustiti svoje domove i imovinu i otići, da se tamo više nikada ne vrate.

TELEFONSKA CENTRALA U BUDIMCIMA

Godine 1997. u selu BUDIMCI se pušta u rad digitalna TELEFONSKA CENTRALA, te skoro svako domaćinstvo ima priključen telefon u svome domu, pa im je sada lakše, jer mogu češće čuti svoje rođake i prijatelje iz zavičaja koji su razasuti po cijeloj Hrvatskoj i dalje.

Telefonsku centralu je blagoslovio svećenik ŽELJKO ZUANOVIĆ, koji je zamijenio svećenika Petra Petrovića i sada je on svećenik u Budimcima.

I u Kukujevcima su svi imali uvedene telefone u svoja domaćinstva, te se svakodnevno čuli sa djecom koja su bila na školovanju u drugim mjestima, a najviše ih je bilo u Hrvatskoj.

OSNIVANJE ZAVIČAJNE UDRUGE KUKUJEVČANA

Jednog vrlo vrućeg ljetnog dana, 25. kolovoza 1998. g. u Hrvatskom domu u Budimcima, doseljeni Kukujevčani osnivaju svoju ZAVIČAJNU UDRUGU KUKUJEVCI

Za prvog predsjednika je izabran ŽELJKO (Mata) MARINKOVIĆ, rođen 1974. g. u Kukujevcima, koji je pozdravio sve prisutne na Osnivačkoj skupštini, a prigodan govor o mjestu KUKUJEVCIMA, održao je kukujevački šef MJESNE KANCELARIJE I MATIČAR u Kukujevcima, IVAN LITRIĆ, rođen 1914. g. u Kukujevcima. Za vrijeme govora, koji je bio o povijesti mjesta Kukujevci, običajima i svemu ostalome, do progona, mnogima je u oku zaiskrila suza i bili su bar na trenutak tamo, u svom zavičaju.

Slijedi govor Ivana Litrić na Osnivačkoj skupštini u Budimcima:

Poštovani predsjedniče sela Budimci, dragi moji Kukujevčani i ostali poštovani građani na ovom skupu, sve Vas srdačno pozdravljam sa željom da ovdje sakupljeni danas osnujemo našu Udrugu Kukujevčana.

Pozivam vas da to kao jedan veliki zadatak svim srcem prihvatimo i izvršimo.

U prijašnjim godinama našega života, tamo od 1991., pa unazad, mi smo se u ovolikom broju, pa i u većem, u našim Kukujevcima ovako sakupljali u velikoj dvorani Hrvatskoga doma i Zadružnog doma, da bi rješavali naše seoske brige i nastale probleme ili da bi uz veselje proslavljali doček Nove godine, Pokladske zabave i igranke ili pak kad bi nam u posjete dolazila kulturno-prosvjetna društva iz Gibarca, Bapske, Golubinaca i iz drugih mjesta davajući svoje kazališne zabave. Pa i na nogometnom igralištu kad bi naše Nogometno društvo odigravalo nogometnu utakmicu sa kojim društvom iz drugog mjesta.

Ali uslijed povijesne tragedije našega naroda od 1991. pa do 1995. mi smo protjerani iz našega Srijema, iz naših Kukujevaca, pa se sada nalazimo naseljeni na mno-

gim područjima, u mnogim selima i gradovima naše Domovine Hrvatske i evo ovdje u ovom selu Budimcima.

Svi znamo kako smo to podnosili, koliko smo trpili i patili, što je i kako je to tko podnosio. Neki su primili grozne batine, a neki su na divljački način u svojim domovima pobijeni, zaklani, a neki iz svojih kuća izdvojeni, otjerani i pobijeni.

Razni Bućini i drugi nad nama su se divljački iživljavali, a u prijašnjem životu mi smo njima bili dobri prijatelji, pomagali im u nuždi i potrebi bez ikakve naknade.

Od nas Kukujevčana nitko nije bio izraziti političar, pa da bi po nečemu nekomu bio kriv, ali svi smo u svom srcu nosili ime Hrvat, a u duši znak Križa, pa time nismo nikoga povrijedili niti komu što učinili kao zlo.

Prilikom zamjene i razmjene svoje imovine i pokretne i nepokretne mnogo smo izgubili i mnogo prevareni, jer se to sve vršilo na brzinu i pod velikim pritiskom, samo da se spasi živa glava. Ali ni to nije bilo dosta, pa su neki i svojim životima na svirep način to platili.

Pretučeno je 14 osoba od kojih neki i danas osjećaju teške posljedice; zaklano je i ubijeno u svojoj kući 4 osobe; odvedeni iz svoje kuće i pobijeni troje; u borbama za Vukovar poginulo 2, a 1 je nestao.

Stariji Kukujevčani pamte i posljedice II. svjetskog rata od 1941. do 1945. kad je poginulo 144 Kukujevčana. Od toga bilo je poginulih 73, strijeljanih 23, ubijenih 16, nestalih 28, umrlih 2, izgorjelih 1, rastrganih 1. Strijeljani su nevini u Mitrovici, Šidu i Adaševcima. Jedna žena je vezana za zaprežna kola i rastrgana.

Iza ovoga rata često se spominje Kata Šoljić kao majka četiri poginula sina. I mi smo u II. svjetskom ratu imali oca kojemu su poginula četiri sina. To je bio Petar Ivakić zvani Persa Ivakin.

Ovo se ne smije zaboravit, ovo se mora pamtit. I o ovom trebamo često puta govoriti svojoj djeci, svojim unučadima da i oni to znaju i da i oni to isto govore svojim pokoljenjima.

Ali pored ovoga mi trebamo znat da je naš narod u svojoj prošlosti podnosio i veće nevolje, nesreće, razaranja i raseljavanja, i imao velikih pogibelji svog stanovništva u dugotrajnim ratovima od ovoga sadašnjega. Stopedeset godina na našim prostorima bili su i vladali Turci. U Slavoniji je živilo 64% Muslimana. U Osijeku i u Đakovu postojale su džamije. Gdje su danas ti Turci, gdje su danas te džamije. Nema ih. Vrijeme mijenja sve, ruši staro i donosi novo.

I tako će ovo sadašnje proći i novo će doći.

U današnje vrijeme, a na osnovi događanja unatrag 5 do 10 godina na ovim našim prostorima, teško je govoriti o svom mjestu u kojem smo rođeni i u kojem smo živjeli. Pa je tako i meni teško govoriti o našem selu Kukujevcima.

Naše selo Kukujevci na papiru i geografski nalazi se u sredini Srijema na prostoru između gradova Šida i Srijemske Mitrovice.

Ono zaista postoji samo na papiru i geografski, ali ono je ostalo bez svoga rođenoga stanovništva. I to kako jedan Kukujevčan u svojoj pjesmi piše: «Došla rulja sa zapadnih strana, sve koljača po redu pljačkaša...» Da, došli su nepoznati ljudi sa područja Slavonije, Banovine, Like i Kninske krajine, koji sebe smatraju da su Srbi i na najstrašniji način istjerali svo stanovništvo našega sela. U svojim rođenim kućama zaklana je obitelj Oskomić, ubijeni su Litrić Živko, Matijević Jozo, žena i jedan sin.

Pod prijetnjom strašne smrti stanovništvo sela Kukujevci bilo je prisiljeno iseliti se iz svoga doma, napustiti svoje selo i preko Bačke i južne Mađarske, otići na područje naše Republike Hrvatske i svuda širom naseliti se. Tako su se stanovnici sela Kukujevci naselili u oko 80 sela u Hrvatskoj, gdje i danas žive.

Tokom svoje tragedije i daljeg života na novim prostorima u novoj Domovini Hrvatskoj saznali su da je ista takva sudbina zadesila i njihove sunarodnike Hrvate iz srijemskih sela i gradova i to iz Gibarca, Hrtkovaca, Novog Slankamena, Beške, Srijemske Mitrovice, Rume, Morovića, Vašice i drugih.

Prilikom života u našem selu Kukujevcima, svi smo se međusobno poznavali. Naše srce bivalo je puno ljubavi i veselja kad bi se sreli u kojoj ulici, negdje na njivi u kojem ataru ili pak u našoj planini.

I naravno da smo volili svoje selo. U zadnje vrijeme osjećali smo ga kao da je ono jedan mali grad. U njemu je deset velikih i dugačkih ulica i devet manjih i kraćih ulica; kroz sve ulice su betonirane ceste i sa obje strane betonirani trotoari: zatim dvije česme žive arteške vode; u svim ulicama sprovedena je električna struja, i u svim domovima i javnim zgradama.

U selu postoji Mjesna kancelarija sa Matičnim uredom u sastavu Općine Šid, zatim Pošta, Zdravstvena stanica, Veterinarska stanica, Osnovna škola, tri trgovine mješovitom robom, dvije gostione.

Na južnoj strani sela je Željeznička stanica na glavnoj željezničkoj pruzi Zagreb – Beograd; kroz selo prolazi cesta Vukovar – Šid – Srijemska Mitrovica – Ruma – Beograd. Kroz južno područje atara prolazi Auto put Zagreb-Beograd.

U selu je velika zgrada Zadružni dom sa velikom dvoranom, zatim stara zgrada Hrvatski dom sa manjom dvoranom.

A u sredini sela stoji velika, visoka i prostrana zgrada – Rimokatolička crkva Presvetoga Trojstva. U tornju iste su tri odgovarajuća zvona. U selu postoji i mjesno groblje.

Pred početak ovoga zbivanja u selu je živjelo 2.640 stanovnika od kojih su bili 98% Hrvati. A oko 150 stanovnika je ranije iselilo iz sela.

Prvi spomen da selo postoji upisan je godine 1239. da je tada bilo u sastavu Morovićkog arhiđakonata. Od tada pa do 1918. bilo je u sastavu Kraljevine Dalmacije, Hrvatske i Slavonije, a u sastavu Austro-Ugarske Carevine. Kasnije kroz stoljeća stanje i političko i etnografsko se mijenjalo, pa na kraju u sastavu Jugoslavije.

Danas više ne možemo imati prilike da se sastanemo i porazgovorimo kao nekada u svom selu, jer smo raseljeni i sada živimo širom Domovine Hrvatske. Stoga je zakazan ovaj skup u ovome selu da se koliko je moguće okupimo, vidimo i porazgovorimo, i tom prilikom da se sjetimo svojega sela i svega proživljenoga u njemu.

I da živimo u nadi da ćemo se vratiti u svoje selo. Ako ne naša generacija, ali će jedna od idućih to izvršiti.

Zato smo se danas i sada ovdje sastali da osnujemo našu Udrugu Kukujevčana; da se u njoj putom našega rada ovako često sastanemo i međusobno porazgovorimo i time ne zaboravimo naš život u našim Kukujevcima; i da time ublažimo sadašnje poteškoće u ovom životu.

Slijedi čitanje pjesme «Spomen na Kukujevce»

Na Osnivačkoj skupštini je bilo više od 300 Kukujevčana iz sada raznih mjesta gdje su se preselili pod pritiskom i zamijenili svoju imovinu, za vrijeme Domovinskog

rata (1991. - 1995. g.). Bila je priređena svečana večera, vrlo bogata, kako samo Kukujevčani znaju prirediti, te ples do kasno u noć. Tijekom večeri je bilo vrlo veselo i živo, razgovaralo se o novim mjestima gdje su smješteni, pitali su jedni za druge, za one koji nisu mogli doći i slično, ali na rastanku je bilo jako tužno i žalosno. Rastali su se svi sa suzama u očima, ali u nadi da će se opet vidjeti, ako ne prije, ali onda nagodinu u isto vrijeme.

Već na godinu, tj. 13. veljače 1999. g. organizirana je «POKLADNA VEČER» pod nazivom SJEĆANJE NA POKLADE U SRIJEMU, gdje je također bilo veselo i zabavno. Pokladno veče se održalo također u HRVATSKOM DOMU u Budimcima.

U mjesecu srpnju 1999. g. je na istom mjestu organizirano druženje Kukujevčana.

Dana 04. ožujka 2000. g. opet je organizirana POKLADNA VEČER i pozvani su svi Kukujevčani i Srijemci na proslavu. Iako je toga dana i večeri padala kiša i «dogodio» se nestanak struje u Budimcima gdje se proslava održavala (nije bilo nikakvo nevrijeme), odaziv Kukujevčana je bio velik, a bilo je i dosta gostiju. Mladići su donijeli agregat za struju i reflektore za osvjetljenje te osvijetlili dvoranu HRVATSKOG DOMA u Budimcima, te je bilo sve u najboljem redu i veselju. Tamburaši su svirali do kasno u noć. Plesalo se, pjevalo i veselilo, kako samo Srijemci i Kukujevčani znaju.

Odlučeno je da će tako biti svake godine priređena POKLADNA VEČER, a ljeti sastanak uz druženje, pjesmu i ples.

ZAVIČAJNA UDRUGA
KUKUJEVCI

POZIVNICA

ZAVIČAJNA UDRUGA
KUKUJEVCI

POZIVA VAS NA ZABAVU POVODOM NASTUPAJUĆIH POKLADA POD NAZIVOM ***"SJEĆANJE NA POKLADE U SRIJEMU"***.

ZABAVA ĆE SE ODRŽATI U SUBOTU, DANA 13. VELJAČE 1999. GODINE, U 19[00] SATI U PROSTORU HRVATSKOG DOMA BUDIMCI.

MOLIMO DA VAŠOM NAZOČNOŠĆU UVELIČATE OVAJ SVEČANI DOGAĐAJ.

ZAVIČAJNA UDRUGA KUKUJEVCI

Pozivnica (Poklade)

Godine 1998. ZAJEDNICA PROGNANIH I IZBJEGLIH HRVATA IZ SRIJEMA, BAČKE I BANATA u ZAGREBU izdaje KALENDAR u 12 slika s OLTARIMA KATOLIČKIH CRKAVA U SRIJEMU: Oltar crkve Sv. Jurja u Petrovaradinu (1701. g.) u kojoj je kršten hrvatski ban Josip Jelačić, oltar crkve Presvetog Trojstva u Sremskim Karlovcima (1811. g.), oltar crkve Presvetog Trojstva u Kukujevcima (1770. g.), oltar crkve Presvetog Srca Isusova u Šidu (1932. g.), oltar crkve Sv. Jurja u Golubincima (1885. g.), oltar crkve Sv. Antuna Padovanskog u Nikincima (1972. g., a prije nje je crkva koja je bila podignuta 1842. g. uništena u bombardiranju 1944. g.), oltar crkve Sv. Klementa u Hrtkovcima (1824. g.), oltar crkve Sv. Roka u Petrovaradinu (1808. g.), oltar crkve Sv. Terezije od Djeteta Isusa u Beški (1966. g.) prethodna crkva je također porušena u Drugom svjetskom ratu, oltar crkve Uzvišenja Sv. Križa u Rumi (1813. g.), oltar crkve Našašća Sv. Križa u Srijemskoj Kamenici (1811. g.), oltar crkve Sv. Dimitrija u Srijemskoj Mitrovici (1881. g.) koju je Papa Ivan Pavao II proglasio konkatedralom 18. 03. 1984. g., oltar crkve Sv. Mihovila u Slankamenu.

Svi ovi oltari su bili uvijek lijepo uređeni, čisti i prepuni cvijeća.

Uz sliku oltara je bio kalendar za jedan mjesec 1998. g., natpis datuma kada je crkveni god (kirbaj) u tom mjestu i dolje zaglavlje Zajednice prognanih i izbjeglih Hrvata iz Srijema, Bačke i Banata.

Mnoge crkve u Srijemu su sada zatvorene, u njima se ne održava služba Božja i nema svećenika. Posljednji kukujevački svećenik BERISLAV PETROVIĆ je ostao u Srijemu, živi u Šidu, ali ima vrlo malo vjernika – katolika (podaci poznati do 2004. g.). Stariji naraštaj će se sjećati svojih crkava i oltara u njima, ali oni mlađi (rođeni 1980. g. i dalje) koji su kao mali napustili svoja mjesta rođenja, neće se sjećati, te je KALENDAR «OLTARI KATOLIČKIH CRKVI U SRIJEMU» izdan i u tu nakanu da ostane jedno trajno sjećanje na katoličke svetinje Hrvata i sličnih njima, do kojih su Hrvati u Srijemu jako držali.

Prva sveta misa u nedovršenoj crkvi PRESVETOG TROJSTVA u BUDIMCIMA održana je 10. lipnja 2001. g. na dan PRESVETOG TROJSTVA, kojoj su nazočili mnogi Kukujevčani i Srijemci.

U nedjelju, 27. srpnja 2003. g. novosagrađenu crkvu Presvetog Trojstva u Budimcima blagoslovio je msgr. Marin Srakić biskup Đakovačke i Srijemske biskupije u nazočnosti brojnih vjernika iz Budimaca i okolnih mjesta, te brojnih raseljenih Hrvata, a napose Kukujevčana kojih je u Budimcima oko 40-ak obitelji. Djevojke i mladići su bili obučeni u narodne nošnje sa trobojnicama oko struka i dukatima oko vrata. Bilo je vrlo svečano.

Dana 05. kolovoza 2001. g. na blagdan SNJEŽNE GOSPE okupili su se prognani i protjerani SRIJEMCI, a među njima i KUKUJEVČANI, na proslavi SNJEŽNE GOSPE, a koju su organizirali prognani i protjerani Srijemci iz PETROVARADINA, čiji je ovo crkveni god (kirbaj).

Blagdan je započeo svetom misom u 10,00 sati u vjerskom odmaralištu EMAUS u Valpovačkoj Satnici, na kojoj se okupio veliki broj Srijemaca, sada nastanjen u Osijeku i okolici.

Nakon održane mise je organizirano skupno druženje uz prigodan program. Održani su pozdravni govori, te je priređena svečana zakuska uz pečenog vola, pečene prasce, pečenu ribu na ražnju uz žar, te paprikaš u kotliću.

Bilo je suza, a bilo je i veselja, onako, kako to samo SRIJEMCI znaju.

Među uglednije mještane sela Kukujevci, svakako se ubraja i JOSIP ŠORGIĆ, rođen 1929. g. u Kukujecima, koji je također pod pritiskom morao iseliti iz Kukujevaca i danas živi u mjestu Briješće kod Osijeka.

Nezadovoljan situacijom po pitanju seljaka, a pogotovo onih starijih, koji nemaju nikakvu zaštitu, mirovinu i slično, obraća se nadležnima za to i kako ne dobija nikakav odgovor, godine 2000. obraća se jednim podužim pismom – «Ispovijest jednoga 71-godišnjeg poljoprivrednika», Hrvatskom državnom saboru, Vladi Republike Hrvatske, predsjedniku Državnog sabora, gospodinu Zlatku Tomčiću, predsjedniku Vlade Republike Hrvatske, gospodinu Ivici Račanu, te predsjedniku Republike Hrvatske, gospodinu Stjepanu Mesiću i drugima, ali ni od njih ne dobija odgovor.

U cijelosti prikazujemo pismo poslano na gore navedene adrese:

JOSIP ŠORGIĆ

Briješće, Duga 76

31000 Osijek

TEMA: Ispovijest jednoga 71-godišnjeg poljoprivrednika

Stoga se obraćam čelnicima: Predsjedniku RH, Predsjedniku HDS, Predsjedniku Vlade i ostalima. Ja sad ne bih govorio samo o sebi, već o jednoj generaciji ljudi poljoprivrednika koji su tako reći napušteni i zaboravljeni. Evo o čemu se radi, mi smo dakle generacija, može se reći danas sedamdesetogodišnjaka i generacija koja nije imala svojega bezbrižnoga djetinjstva.

A zašto nije saznajte iz daljnjega teksta:

1941. godine kod nas je došao taj nesretni rat, kao i svaki rat je nesretan pa i ovaj koji nas je zadesio. Te 1941. godine morali smo prekinuti svoje daljnje školovanje (mislim na većinu nas) i za mnoge od nas je to bio kraj školovanja, zbog toga jer su nam naši očevi i braća otišli u rat i mnogi od njih nikada se više nisu vratili. A mi tako mali i mladi morali smo zauzeti njihova mjesta jer nije imao tko raditi. Pa tako netko je morao prihvatiti svinje, netko ovce, a netko i kajase i plug i svatko na svoj posao. Zato ćete prihvatiti istinu koju sam malo prije spomenuo da nismo imali svoje bezbrižno djetinjstvo. Sada ću biti malo sebičan, reći ću nešto o sebi. Rastao sam u obitelji gdje nas je bilo četiri brata i jedna sestra od oca Hrvata Josipa i majke Ane također Hrvatice, dva brata su odmah otišla u vojsku i služili do kraja rata i oba su ubijeni da ne pričam dalje kako su prošli to je druga priča itd.

Brat invalid i ja premlad u to vrijeme za vojsku morali smo se brinuti za ostali broj članova obitelji jer nije bio tako mali. Završen prvi dio ispovijesti. Dalje, dolazi ono najteže. Krajem 1944. godine dolaze partizani komunisti ubijaju Hrvate, Nijemce tjeraju u logore, naravno one koji se nisu ranije iselili, nastaju pljačke, otimanja konfiskacije djelomične ili cjelokupne imovine, zatim obaveze u hrani, stoci i ostalim, zatim obavezan ili dobrovoljan rad kako hoćete samo se moralo raditi i nikada niste mogli odraditi svoje obaveze a tako reći bez kruha. Navest ću samo nekoliko poslova što smo radili: na kubike i kubike izvezli smo građe iz posječenih šuma, prostornih metara drva, cigle, crijepa, kamena i ostalih građevnih materijala.

Gradila se popaljena sela, zadružni domovi i dvorišta Seljačkih radnih zadruga, pruge, autoceste, tvornice i sve ostalo što je trebalo. Tako da sa punim pravom možemo svima reći da smo mi bili pioniri, ali ne oni koji su nosili plave i crvene marame oko vrata, već prvi pioniri graditelji zemlje, naravno one zemlje u kojoj smo živjeli. I ovo je tužno i žalosno što nam nikada nitko nije upisao u knjige niti jednoga jedinoga sata kako bi nam to služilo kao neka potpora za ove dane u kojima sada živimo. Vidite, neki od nas čiji su očevi bili neki tako reći suradnici sa partizanima uspjeli su pohađati večernje škole i zaposliti, jer su i oni bili skojevci i što dalje da vam pričam. A nas većina

koji nismo bili simpatizeri toga režima ostali smo i dalje obrađivati zemlju i nismo se mogli nigdje zaposliti, a nismo ni htjeli sa njima u kolo. Vidite u ono vrijeme nije bilo penzinog osiguranja nas poljoprivrednika, tek kasnije dosta godina je uvedeno neko dobrovoljno osiguranje, ali veliki broj nas čistih poljoprivrednika nije prihvatio taj vid osiguranja gotovo ni jedan, osim onih koji su već bili zaposleni na nekom državnom poslu, a imali su i zemlju i tako već imali neki radni staž. Kasnije pred sam ovaj nesretni rat uvedeno je obvezno osiguranje za penzije. Ali vidite mi smo i tu promašili jer smo prešli godine i opet ostali bez ikakve zaštite države. Zatim dolazi ovaj teški rat i neviđen teror i progon nas Hrvata iz Srijema tog dragulja Hrvata i Hrvatske. Što ćete, valjda je to takva sudbina Hrvatske da gubimo jedan po jedan dragulj te naše lijepe, kao što je Kotor, Boka, Srijem, pa može se reći slobodno i veliki dio Bosne. I ako tako nastavimo se odricati dio po dio svoje lijepe, može nam se tako desiti da nam bude Hrvatska onakva kako su nam Srbi prorekli, tužno zar ne, no kako bilo tako je. Ja ipak bih se vratio na nas sedamdesetogodišnjake. Što da kažem gradili smo zemlju i izgradili, stvorili lijepu budućnost našoj djeci, što su nam u ono vrijeme dolazili gotovo svakog tjedna koje kakvi partizanski političari, i citirat ću njihove riječi koje su bile ovoga sadržaja: «Vi poljoprivrednici morate dati sve od sebe da bi izgradili laku i tešku industriju da bi nam bilo bolje, a kada to izgradimo onda će oni vama to vraćati da bi i vama bilo bolje». Činjenica je da smo mi to i izgradili i tvornice i putove i pruge i sve ostalo, a činjenica je i to da nam nitko nikada nije ništa vratio, jer sve što nam je trebalo morali smo kupiti i to skupo platiti. I nikada nismo mogli odrediti cijenu robe koju smo kupovali, a i našoj robi što smo prodavali državi isto tako nismo mogli ni mjeriti svoju robu koju smo prodavali, sve su to drugi radili, a mi smo samo bili nijemi promatrači i gledali kako nas zakidaju u svemu, jer država je bila uglavnom glavni trgovac. I sada se mi pitamo pa jer nam nije mogla od svake naše zakinute kile robe izdvojiti neku svotu toga novca i staviti u neki fond koji bi eto bio neka garancija za našu starost, radilo se bez savijesti, a mi smo eto glavna žrtva svega toga bolje reći nečijega nemara.

Zato kažem, seljak je dao sve od sebe u svakom ratu pa i samog sebe i svaki puta bi morao kretati iz početka, jer da bi postigao ono osnovno što mu treba za rad, prođe mladost, prođe život kao treptaj oka, a od lakšeg života niti govora. Seljak u toj svojoj obnovi, gradnji i dogradnji nije imao mogućnosti ni da obiđe tu svoju lijepu domovinu Hrvatsku, a kamoli da bi bio nekoliko dana na moru ili u nekim toplicama da bih malo izliječio svoje umorno tijelo, godinama pod teretom rada. I taman kad misli da je stvorio nešto da bih mogao sa nekim olakšanjem mirno dočekati svoju starost, ali eto ti ga vraga opet rat, novi progoni, ubijanja, pljačke, napuštanje svojih vjekovnih ognjišta, gdje su naši stari preci zapalili prvu vatru, prije nekoliko stoljeća pa i tisućljeća i krenuli putem u nepoznato. I tako se nastanjivali u nove sredine, već kako je koga zadesila sudbina. Što reći mnoge su se obitelji razdvojile od svoje djece i puno naše djece još ne mogu se nigdje zaposliti, a i oni imaju svoju djecu koju treba školovati, a bez novca i drugih sredstava za život, kako onda da brinu još i o svojim roditeljima koji su eto na izmaku snage, jer 60 godina teškoga rada na svojim plećima vjerujte nije lako nositi. Gledam i slušam već godinama naše zastupnike u Hrvatskom državnom saboru kada se raspravlja o umirovljenicima i mirovinama kao i drugim socijalama. Ali još nikada nisam čuo da je neki zastupnik spomenuo ovu kategoriju ljudi koje sam malo prije opisao. Vidite ja ću sada biti malo kritičan pa ću reći pravu istinu. Ja ne bih želio povrijediti nikoga, ali mogu nešto prešutjeti jer me istinski boli. Stalno se govori kako su umirovljenici zakinuti za toliko i toliko plaća koje nisu dobili. Ja jesam da svatko dobije svoje što mu pripada. Ali se pitam, tko će tom jadnom seljaku nadoknaditi ono sve što je izgubio pa i svoje najmilije u ovom krvavome ratu, od gospodarskih zgrada, strojeva, stoke i ostaloga. On je stavljen u nemilost jer nema ništa čime bi započeo raditi i krenuti u novi život.

Znam reći će netko pa krediti i nekako će obnoviti svoja imanja, ja kažem da danas za kredit uzeti treba imati velike hrabrosti, jer nisu nimalo povoljni, visoke kamate, kratki rokovi otplate, visoke cijene svega što mu treba, a posebno strojeva, niske cijene robi koju seljak proizvede, a ne može je ni prodati kada to treba, i tako je on sada u velikoj moglo bi se reći agoniji i nemilosti.

Ja ne bih više o ovome, mislim da sam dosta rekao iako bi još dosta toga trebalo reći na razne teme koje se raspravljaju u Hrvatskom Državnom Saboru, ali o tome drugi put.

Stoga molim sve nadležne u Hrvatskom Državnom Saboru, Vladi Republike Hrvatske, predsjedniku Republike Hrvatske i svim ostalim tijelima koji mogu pomoći ovim ljudima kako sam ranije napisao sedamdesetogodišnjaka. Da se pokrene već jednom rasprava u Hrvatskom Državnom Saboru o njihovoj zaštiti, jer ne bi bilo pošteno da i dalje ostanemo na cjedilu.

Kraj ispovjedi.

Stoga molim nadležne i odgovorne da se ovo pismo pročita u Hrvatskom Državnom Saboru naravno kada bude rasprava o mirovinama i umirovljenicima.

A sada bih sa velikim poštovanjem pozdravio sve one u čije će ruke doći ovo pismo da sa pažnjom pročitaju, o njemu razmisle i donesu svoj sud.

Ja Vas pozdravljam sa velikim riječima vjera u Boga i seljačka sloga, budimo svoj svaki na svom, branimo složno Hrvatski Dom.

2000. g. *Josip Šorgić, v.r.*

Voljeli su Kukujevčani svoju ZEMLJU, natapali ju suzama i znojem, a ona im davala zlato, grlili ju i ljubili, na njoj živjeli i umirali, a sada su ju morali ostaviti. Osim Kukujevčanke Ljubice Kolarić-Dumić, koja je mnoge svoje pjesme podarila svojim Kukujevcima i Srijemu, ovako bi vam svaki Kukujevčanin znao isto ispričati o svojoj rodnoj grudi.

Radili su Kukujevčani i zarađivali, gradili i izgrađivali lijepe kuće, uređivali svoja dvorišta i ulice, obnavljali namještaje i oruđa za rad, a onda su to sve jednoga dana morali ostaviti i otići u nepoznato, suznih očiju i tužna srca.

Mještani KUKUJEVACA su raseljeni u osamdesetak mjesta diljem lijepe naše Hrvatske, pa i dalje u inozemstvu. POPIS raseljenih Kukujevčana sastavio je njihov šef mjesne kancelarije i matičar u mirovini IVAN LITRIĆ, r. 1914. g. u Kukujevcima, koji je pomno pratio gdje se tko preselio, te bilježio svaku promjenu, a naročito ga je teško pogađala smrt dragih mu mještana, koje je također bilježio u svoje knjige, sada neslužbeno. Znao je svakoga mještana u selu po imenu i prezimenu, pa i po nadimku (špic-nametu), znao je gdje je tko stanovao, u kojoj ulici, pa čak i kućne brojeve i godine rođenja za mnoge je znao i sve ih je jako volio.

Sačinjeni popis preseljenih Kukujevčana možda neće biti u potpunosti točan, jer su se u međuvremenu (od 1996. g. do 2002. g.) dogodile razne promjene, preseljenja i drugo, zato molimo da oprostite ako je netko negdje krivo upisan ili nije nigdje upisan. Do tih podataka nije bilo lako doći, te je moglo biti i pogrešaka.

POPIS
MJESTA U KOJA SU SE PRESELILI PROGNANI I PROTJERANI KUKUJEVČANI OD 1991. DO 1996. GODINE

Redni broj	NAZIV MJESTA PRESELJENJA	Broj preseljenih domaćinstava
1.	Ada	11
2.	Aleksandrovac	1
3.	Bakić	2
4.	Beograd	1
5.	Bjelovar	3
6.	Brezovo Polje	3
7.	Briješće	11
8.	Borik	14
9.	Borova	1
10.	Bračevci	1
11.	Budimci	37
12.	Cret	7
13.	Crikvenica	1
14.	Čemernica	2
15.	Čepin	21
16.	Čepinski Martinci	3
17.	Babina Greda	1
18.	Čokadinci	9
19.	Djelka	1
20.	Dugo Selo	1
21.	Đakovo	2
22.	Đurđevac	2
23.	Gaćište	2
24.	Garčin	1
25.	Gradina	3
26.	Hadžićevo	6
27.	Ivanovo	32
28.	Josipovac	4
29.	Kapela	1
30.	Kapelna	5
31.	Kapinci	1
32.	Krunosavlje	2
33.	Kućanci	3
34.	Kula	1
35.	Kutina	1
36.	Lađevac	18
37.	Lipovac (Suhopolje)	14
38.	Livana	10

Redni broj	NAZIV MJESTA PRESELJENJA	Broj preseljenih domaćinstava
39.	Lužani	8
40.	Malina	1
41.	Miholjac Donji	10
42.	Miholjac Gornji	6
43.	Medinci	7
44.	Mikleuš	2
45.	Milanovac	2
46.	Mitrovica (Suhopolje)	3
47.	Naudovac	8
48.	Nova Bukovica	1
49.	Novi Sad	1
50.	Novo Čiče	1
51.	Okućani	1
52.	Orešac	1
53.	Orolik	1
54.	Osijek	16
55.	Pčelić	6
56.	Petrijevci	1
57.	Petrovac	9
58.	Rijeka	5
59.	Slatina	29
60.	Sokolac	1
61.	Slovinci	1
62.	Split	1
63.	Suhopolje	7
64.	Šaš	1
65.	Široko Polje	10
66.	Španat	14
67.	Terezino polje	1
68.	Virovitica	1
69.	Višnjevac	1
70.	Vodice	1
71.	Vučevac	1
72.	Zadar	1
73.	Zvonimirevo	11
74.	Zagreb	4
75.	Žlebina	19

Ovo su podaci iz 1996. g. prikupljeni na temelju iskaza pojedinaca-mještana sela Kukujevci, a koje su doznali, jedni od drugih, bilo telefonskim putem, bilo usmeno. Za mnoge ovdje nisu prikazani podaci, jer se do njih nije uspjelo doći, a neki nisu još zamijenili svoja imanja do ovoga saznanja, pa se vode još u Kukujevcima.

Današnje stanje (2004. g.) je već dosta izmijenjeno, jer su se poneki i iz ovih mjesta preselili ili su podaci o nekima netočni.

KUKUJEVČANI SU RASELJENI U OVA MJESTA HRVATSKE

Red. broj	Prezime i ime nosioca domaćinstva	Ulica i kućni broj u Kukujevcima
	1. ADA	
1.	KRALJEVIĆ MARIJAN	Vladimira Nazora 36
2.	GAJČEVIĆ MATA	Matije Gupca 14
3.	FILAKOVIĆ ILIJA	Matije Gupca 13
4.	BORKOVIĆ IVICA	Matije Gupca 45
5.	BRTAN MARKO	
6.	MAROŠEVIĆ ŽIVKO	
7.	JEMRIĆ SLAVKO	
8.	FRANJKOVIĆ JOSIP	
9.	PEIĆ MARTIN	
10.	MALENICA ZORKA	
11.	FILAKOVIĆ MARIJA	
	2. ALEKSANDROVAC	
1.	GAJČEVIĆ LUKA	Matije Gupca 12
	3. BAKIĆ	
1.	IVAKIĆ STJEPAN	Vladimira Nazora 6
2.	FILAKOVIĆ EMICA	
	4. BEOGRAD	
1.	ŠUBARIĆ P. NIKOLA	Vladimira Nazora 16
	5. BJELOVAR	
1.	KOVAČEVIĆ MUNIKA	Matije Gupca 5
2.	TOMIĆ ANTUN	Ljudevita Gaja 18
3.	KOTOLAS MARICA	Oktobarska 5
	6. BREZOVO POLJE	
1.	BORKOVIĆ MARINKO	Augusta Šenoe 3
2.	MALENICA PAVLE	Stjepana Radića 66
3.	DIBRANOVIĆ NIJAZ	Maksima Gorkog 6
	7. BRIJEŠĆE	
1.	ŠORGIĆ JOSIP	Pinkijeva 52
2.	TOMIĆ MARIJA	Ljudevita Gaja 16
3.	IVAKIĆ ĐURA	Republikanska 7
4.	VRDOLJAK PETAR	Oktobarska 47
5.	FRANJKOVIĆ STJEPAN	Oktobarska 6
6.	FRANJKOVIĆ JOSIP	Ljudevita Gaja 42

Red. broj	Prezime i ime nosioca domaćinstva	Ulica i kućni broj u Kukujevcima
7.	IVAKIĆ MARIJAN	Republikanska 41
8.	IVANKOVIĆ MARIJA	Oktobarska 44
9.	IVANKOVIĆ MIJA I EVA	Šid, Fruškogorska 17
10.	GAJDAŠIĆ LUKA	Republikanska 23
11.	BORKOVIĆ ADIKA	
	8. BORIK	
1.	MAROŠEVIĆ JANJA zvon.	
2.	VORGIĆ ANTUN	Ljudevita Gaja 24
3.	ANĐELKOVIĆ JOSIP	Proleterska 35
4.	GAJDAŠIĆ ILIJA	
5.	MAROŠEVIĆ MARKO	Oktobarska 15
6.	KOLARIĆ MARA	Proleterska 23
7.	ŠUBARIĆ EMILIJA	Vladimira Nazora 12
8.	HITER STJEPAN	M. Gupca 61
9.	ŠIMIĆ JURE	Proleterska 52
10.	ŠUBARIĆ VINKO (lučinov)	
11.	ŽIVANOVIĆ JOSIP	Matije Gupca 29
12.	PAJIĆ MIJAT	Ljudevita Gaja 17
13.	DRAGOSAVLJEVIĆ ILIJA	Stjepana Radića 56
14.	DRAGOSAVLJEVIĆ MARTIN	Stjepana Radića
	9.BOROVA	
1.	LIZATOVIĆ IVAN	
	10. BRAČEVCI	
1.	JEMRIĆ STJEPAN	Fruškogorska 38
	11. BUDIMCI	
1.	GAJČEVIĆ JELICA	Vladimira Nazora 41
2.	MAROŠEVIĆ NIKOLA ZLATA	Matije Gupca 10
3.	MAROŠEVIĆ LJUBICA	Matije Gupca 33
4.	FRANJKOVIĆ ILIJA	Matije Gupca 17
5.	MAROŠEVIĆ MATIJA-MATA	Oktobarska 14
6.	OSKAMIĆ MATA PETAR	Ljudevita Gaja 25
7.	FRANJKOVIĆ IVAN	Ljudevita Gaja 26
8.	VORGIĆ PETAR	Bosutska 14
9.	ĐURIĆ PAVLE	Pinkijeva 27
10.	GRUBIĆ DIMITRIJE	Pinkijeva 43
11.	MAROŠEVIĆ IVAN JANJA	Pinkijeva 42
12.	BRANDALIK LOVRA	Pinkijeva 61
13.	ČIKEŠ JOSIP	Pinkijeva 11
14.	MARINKOVIĆ MATA	Pinkijeva 26
15.	MARINKOVIĆ JOSIP	Pinkijeva 26

Red. broj	Prezime i ime nosioca domaćinstva	Ulica i kućni broj u Kukujevcima
16.	ŠERFEZI FRANJA	Bosutska 10
17.	MACKANIĆ LUKA	Bosutska 4
18.	FRANJKOVIĆ LJUBICA	Bosutska 6
19.	GAJČEVIĆ IVICA	Oktobarska 18
20.	GAJČEVIĆ ADAM	Oktobarska 2
21.	CVIJANOVIĆ ILIJA	Oktobarska 13
22.	MAROŠEVIĆ ĐURA	Stjepana Radića 22
23.	LUKURIĆ IVICA	Fruškogorska 65
24.	KOVAČEVIĆ PETAR	Fruškogorska 2
25.	MIJATOVIĆ ANA JOSIP	Fruškogorska 11
26.	KOVAČEVIĆ JOSIP	Fruškogorska 2
27.	KRSTIĆ NIKOLA	Fruškogorska 54
28.	ŠUBARIĆ ILIJA	Augusta Šenoe 10
29.	MAROŠEVIĆ MARKO	Augusta Šenoe 7
30.	IVAKIĆ ŽIVKO	Republikanska 46
31.	MARINKOVIĆ MARIJAN	Republikanska 35
32.	ŽIVANOVIĆ MARKO	Republikanska 12
33.	GAJDAŠIĆ NIKOLA	Matije Gupca 44
34.	GAJČEVIĆ MARTIN	Vladimira Nazora 39
35.	MAROŠEVIĆ ZVONIMIR	Ljudevita Gaja 20
36.	ŠUVAKOVIĆ VITA	Republikanska 16
37.	MAROŠEVIĆ MARIJA STANA	Fruškogorska 26
	12. CRET (Viljevski)	
1.	LITRIĆ PETAR	Oktobarska 36
2.	LITRIĆ IVAN	Savska 1
3.	BETLEMOVIĆ STJEPAN	Maksima Gorkog 9
4.	MAROŠEVIĆ LJUBICA	J N A 4
5.	BUDEŠ MATIJA	Pinkijeva 103
6.	IVAKIĆ PETAR (prodaje kuću i seli u Garčin)	Vladimira Nazora 8
7.	VRGOČ ANĐELKO	Oktobarska 33
	13. CRIKVENICA	
1.	GAJDAŠIĆ MARKO MARTIN	Republikanska 26
	14. ČEMERNICA	
1.	MARINKOVIĆ STJEPAN MARIJAN	Pinkijeva 58
2.	MARINKOVIĆ LUKA	Pinkijeva 60
	15. ČEPIN	
1.	KOVAČEVIĆ MITAR	Fruškogorska 13
2.	MAROŠEVIĆ MANDA	J N A 8
3.	MAROŠEVIĆ JOSIP	J N A 4

Red. broj	Prezime i ime nosioca domaćinstva	Ulica i kućni broj u Kukujevcima
4.	ŠPOLJAR MARA	Pinkijeva 20
5.	TOMIĆ STJEPAN	Pinkijeva 40
6.	MATIČIĆ VITA	Oktobarska 2
7.	FRANJKOVIĆ MARIJAN	Vojvođanska 8
8.	MAROŠEVIĆMARIJAN	Republikanska 13
9.	ĐURIĆ STJEPAN	Republikanska 19
10.	ĐAKULOVIĆ NIKOLA	Stjepana Radića 73
11.	STIPIĆ PETAR	Maksima Gorkog 6
12.	STIPIĆ JOSIP	Stjepana Radića 65
13.	KOTOLAS FAVIJAN	Augusta Šenoe 30
14.	SALITREŽIĆ JOSIP	Stjepana Radića 35
15.	FRANJIĆ PETAR	Fruškogorska 61
16.	GREGOREC STJEPAN	Augusta Šenoe 1
17.	PARADŽIKOVIĆ ANTUN	Augusta Šenoe 9
18.	ŠUBARIĆ JOSIP	Matije Gupca 57
19.	POVIĆ PETAR	Matije Gupca 63
20.	KRALJEVIĆ MARIJAN	Gibarac
21.	ĐURIĆ IVAN	Republikanska 2
	16. ČEPINSKI MARTINCI	
1.	FRANJKOVIĆ MARIJAN MATA	Vojvođanska 8
2.	GAJČEVIĆ AMALIJA	Ljudevita Gaja 39
3.	MILOŠ IVAN	Augusta Šenoe 28
	17. BABINA GREDA	
1.	JEMRIĆ SLAVKO	Fruškogorska 47
	18. ČOKADINCI	
1.	FRANJKOVIĆ ANDRIJA	Proleterska 50
2.	RORA KATARINA	Proleterska 51
3.	BAJČI IVAN	Proleterska 54
4.	PAŽIN ANDRIJA	Ljudevita Gaja 61
5.	SALITREŽIĆ IVAN	Stjepana Radića 33
6.	IVAKIĆ ĐURA	Augusta Šenoe 36
7.	ŽIVANOVIĆ LUKA	Republikanska 9
8.	KRSTIĆ MARIJAN	Republikanska 40
9.	SALITREŽIĆ STJEPAN	Republikanska 29
	19. DJELKA	
1.	GAJČEVIĆ IVICA	
	20. DUGO SELO	
1.	PRIPUZOVIĆ JOSIP	Stjepana Radića 64

Red. broj	Prezime i ime nosioca domaćinstva	Ulica i kućni broj u Kukujevcima
21. ĐAKOVO		
1.	KOLARIĆ ANTUN	Matije Gupca 19
2.	KOLARIĆ STAJKA	Matije Gupca
22. ĐURĐENOVAC		
1.	ŠERFEZI PAVICA	
2.	ČIKEŠ ŽELJKO	Maksima Gorkog 21
23. GAĆIŠTE		
1.	MAROŠEVIĆ JOSIP	Stjepana Radića 23
2.	MAROŠEVIĆ MARTIN	Pinkijeva 44
24. GARČIN		
1.	IVAKIĆ PETAR(preselio)	Vladimira Nazora 8
25. GRADINA		
1.	KEVIĆ STIPA	Pinkijeva 68
2.	MARIJANOVIĆ ANTE	Pinkijeva 105
3.	ŠERFEZI PERICA	Vladimira Nazora 25
26. HADŽIĆEVO		
1.	PAVIČIĆ	
2.	BETLEMOVIĆ STJEPAN	Proleterska 44
3.	PAVLOVIĆ JOZO	Proleterska 15
4.	PRIPUZOVIĆ JOSIP	Stjepana Radića 64
5.	BUDEŠ TOMA	Matije Gupca 89
6.	HORBATOVIĆ MATO	Maksima Gorkog 4
27. IVANOVO		
1.	OSKOMIĆ ZLATA	Vladimira Nazora 33
2.	BABIN LJUBICA	Proleterska 5
3.	PAIĆ MARKO	Proleterska 58
4.	MACKANIĆ KATA	Proleterska 1
5.	MAROŠEVIĆ NIKOLA	Ljudevita Gaja 29
6.	ANĐELKOVIĆ ILIJA	Ljudevita Gaja 41
7.	ANĐELKOVIĆ STAJKA	Ljudevita Gaja 43
8.	HERCEG MATA	Ekonomija 2
9.	ZELIĆ PETAR	Ljudevita Gaja 59
10.	VORGIĆ BOJA	Bosutska 12
11.	SOMBORAC MARIN	Ljudevita Gaja 2
12.	MIKRUT PETAR	Oktobarska 51
13.	VRATARIĆ MILAN	Oktobarska 45
14.	LITRIĆ MATA	Oktobarska 36
15.	IVŠIĆ ŽIVKA PAVLE	Oktobarska 28

Red. broj	Prezime i ime nosioca domaćinstva	Ulica i kućni broj u Kukujevcima
16.	KAVEDŽIĆ PETAR	Savska 6
17.	PETROVIĆ PETAR	Savska 8
18.	ŽIVKOVIĆ PAŠKO	Oktobarska 49
19.	IVŠIĆ MARIJAN	Savska 5
20.	PLEMENITAŠ MATA	Stjepana Radića 1
21.	MAROŠEVIĆ PETAR	Stjepana Radića 36
22.	MARKOVINOVIĆ FILIP	Oktobarska 46
23.	PLEMENITAŠ MARIJAN	Stjepana Radića 32
24.	PLEMENITAŠ VINKO	Stjepana Radića 30
25.	BORKOVIĆ MITAR	Fruškogorska 12
26.	ANTUNKOVIĆ ILIJA	Fruškogorska 36
27.	ANTUNKOVIĆ MARKO	Fruškogorska 36
28.	IVAKIĆ MARINKO	Fruškogorska 21
29.	CVRKOVIĆ IVAN	Fruškogorska 8
30.	MAROŠEVIĆ NIKOLA	Augusta Šeno 5
31.	LUKURIĆ MARIJAN	Matije Gupca 50
32.	ŠUBARIĆ ANA	Vladimira Nazora 16
	28. JOSIPOVAC	
1.	PRENKOVIĆ ŠIMUN	Republikanska 43
2.	GREPO ĐURA	Vladimira Nazora 55
3.	PRENKOVIĆ ĐURA	Republikanska 43
4.	PRENKOVIĆ ANTUN	Republikanska
	29. KAPELA	
1.	MARINKOVIĆ MARICA	Proleterska 21
	30. KAPELNA	
1.	FRANJKOVIĆ MITAR	Ljudevita Gaja 55
2.	IVŠIĆ MITAR	Fruškogorska 19
3.	LITRIĆ MATA	Fruškogorska 19
4.	GRGIČEVIĆ ANTUN	Pinkijeva 17
5.	RAKOCIJA JOSIP	Oktobarska 43
	31. KAPINCI	
1.	CVIJANOVIĆ MARIJAN	Vladimira Nazora 13
	32. KRUNOSLAVLJE	
1.	ŠORGIĆ LUKA	Ljudevita Gaja 4
2.	MAROŠEVIĆ MITAR	Fruškogorska 23
	33. KUĆANCI	
1.	MARINKOVIĆ NIKOLA	Ljudevita Gaja 30
2.	MARIĆ ANICA	Ljudevita Gaja 57
3.	LITRIĆ MARIJA	Fruškogorska 27

Red. broj	Prezime i ime nosioca domaćinstva	Ulica i kućni broj u Kukujevcima
	34. KULA	
1.	KOVAČEVIĆ MARKO	Vladimira Nazora 30
	35. KUTINA	
1.	MALENICA MIRA	Pinkijeva 89
	36. LAĐEVAC	
1.	IVŠIĆ JOSIP	Pinkijeva 30
2.	ZICONIĆ JOSIP	Matije Gupca 43
3.	BERTIĆ MARTIN	Maksima Gorkog 17
4.	GAJDAŠIĆ PETAR	Pinkijeva 65
5.	KOVANDŽIĆ MARKO	Pinkijeva 5
6.	ŠUBARIĆ MATA	Pinkijeva 49
7.	BRAUNŠTAJN JOSIP	Pinkijeva 38
8.	PLEMENITAŠ ANTUN	Pinkijeva 34
9.	KNEŽEVIĆ JELA	Ljudevita Gaja 37
10.	ŽIVKOVIĆ ANA	Sarajevska 10
11.	BETLEMOVIĆ NIKOLA	Željez. Stanica 3
12.	KRSTIĆ MARKO	Fruškogorska 32
13.	ŠUBARIĆ MANDICA	Fruškogorska 74
14.	DAMJANOVIĆ ANTUN	Maksima Gorkog 8
15.	LITRIĆ ILIJA	Augusta Šenoe 11
16.	DELALIĆ ADAM	Augusta Šenoe 14
17.	IVŠIĆ STAJKA	Matije Gupca 25
18.	IVŠIĆ MARIJAN	Matije Gupca 27
	37. LIPOVAC (Suhopolje)	
1.	CUPAR DRAGO	Republikanska 53
2.	VRDOLJAK MILAN	Maksima Gorkog 19
3.	VRDOLJAK IVAN	Maksima Gorkog 19
4.	ZELIĆ MILAN	
5.	HORVATOVIĆ STJEPAN	Matije Gupca 40
6.	MAROŠEVIĆ MATA	Oktobarska 24
7.	PAVIČIĆ IVICA	Proleterska 26
8.	OSKOMIĆ IVAN	Proleterska 38
9.	CINDRIĆ MILAN	Stjepana Radića 48
10.	ĐUZEL MARA	
11.	BETLEMOVIĆ STJEPAN	
12.	BORKOVIĆ N. LUKA	Republikanska 33
13.	BORKOVIĆ NIKOLA	Republikanska 33
14.	BUDEŠ TOMA	Matije Gupca 86

Red. broj	Prezime i ime nosioca domaćinstva	Ulica i kućni broj u Kukujevcima
	38. LIVANA	
1.	GRGIČEVIĆ MATA	Pinkijeva 62
2.	DODIG DRAGAN	Vladimira Nazora 53
3.	MAROŠEVIĆ IVAN	Maksima Gorkog 22
4.	FARKAŠ MITAR	Maksima Gorkog 41
5.	GREGOREC STJEPAN	Augusta Šenoe 1
6.	VORGIĆ JOSIP	Ljudevita Gaja 22
7.	KOVAČEVIĆ MARIJA	Pinkijeva 7
8.	GREPO ĐURA	Vladimira Nazora 34
9.	MARINKOVIĆ ANTUN	Ljudevita Gaja 45
10.	ANĐELKOVIĆ VITA	Ljudevita Gaja 38
	39. LUŽANI	
1.	LONČAR ANICA	Republikanska 18
2.	ĐUKIĆ PETAR	Proleterska 27
3.	TOLE BOŽO	Republikanska 14
4.	MOLNAR VINKO	Vladimira Nazora 18
5.	GAJDAŠIĆ IVAN	Ljudevita Gaja 33
6.	MEDVED SLAVKO	Proleterska 36
7.	LONČAR DRAGAN	Sremska 3
8.	FILIPOVIĆ MARKO	Matije Gupca 69
	40. MALINA	
1.	OBRADOVIĆ IVAN	Vladimira Nazora 52
	41. DONJI MIHOLJAC	
1.	SALITREŽIĆ JOSIP	Stjepana Radića 13
2.	BORKOVIĆ LUKA	Fruškogorska 12
3.	VULETIĆ MARA	Sarajevska 12
4.	VRDOLJAK ZVONKO	Oktobarska 23
5.	RAKOCIJA JOSIP	Oktobarska 43
6.	ŽIVKOVIĆ ZVONKO	Oktobarska 49
7.	VULETIĆ ĐURA	Sarajevska 12
8.	ŠORGIĆ KRUNOSLAV	Ljudevita Gaja 4
9.	IVŠIĆ ANTUN	Matije Gupca 48
10.	MAROŠEVIĆ MARKO	J N A 4
	42. GORNJI MIHOLJAC	
1.	FRANJIĆ TADIJA	Fruškogorska 48
2.	GAJČEVIĆ MITAR	Vladimira Nazora 21
3.	GAJDAŠIĆ PETAR	Pinkijeva 27
4.	KRSTIĆ MARKO	

Red. broj	Prezime i ime nosioca domaćinstva	Ulica i kućni broj u Kukujevcima
5.	MAROŠEVIĆ MATA	
6.	ĐUKIĆ MATA	
	43. MEDINCI	
1.	CVIJANOVIĆ ANTUN	Vladimira Nazora 9
2.	DUNĐER JOZO	Matije Gupca 6
3.	RAKOCIJA PETAR	Republikanska 11
4.	IVŠIĆ MARTIN	Matije Gupca 19
5.	ZICONIĆ KAJA MARKO	Matije Gupca 43
6.	MAROŠEVIĆ IVAN	Vladimira Nazora 17
7.	BLAŽEVIĆ JELA	Ljudevita Gaja 44
	44. MIKLEUŠ	
1.	MAROŠEVIĆ JANJA	Vladimira Nazora 20
2.	ŠUBARIĆ EMILIJA	Vladimira Nazora 12
	45. MILANOVAC	
1.	MAROŠEVIĆ A. JOSIP	Augusta Šenoe 6
2.	MALENICA PAVO	Stjepana Radića 66
	46. MITROVICA (Suhopolje)	
1.	PRIPUZOVIĆ ILIJA	Stjepana Radića 41
2.	PRIPUZOVIĆ I. ILIJA	Stjepana Radića
3.	LITRIĆZVONIMIR	Fruškogorska 18
	47. NAUDOVAC	
1.	KRALJEVIĆ PAVLE	Vladimira Nazora 14
2.	FRANJKOVIĆ VINKO	Vladimira Nazora 44
3.	ANĐELKOVIĆ STJEPAN	Vladimira Nazora 32
4.	ĐURIĆ PETAR	Pinkijeva 29
5.	GAJDAŠIĆ MARIJAN	Republikanska 42
6.	MAROŠEVIĆ JOSIP	Stjepana Radića 23
7.	HORVAT ZLATICA MARICA	Vladimira Nazora 10
8.	ŽIVANOVIĆ ANA	
	48. NOVA BUKOVICA	
1.	ŠUBARIĆ NIKOLA	Vladimira Nazora 16
	49. NOVI SAD	
1.	ŽIVANOVIĆ EMICA	
	50. NOVO ČIČE	
1.	JURIŠIĆ ANDRIJA	Pinkijeva 67
	51. OKUĆANI	
1.	RAJC KATICA	Ljudevita Gaja 19

Red. broj	Prezime i ime nosioca domaćinstva	Ulica i kućni broj u Kukujevcima
	53. OROLIK	
1.	FILAKOVIĆ NIKOLA	Stjepana Radića 10
	54. OSIJEK	
1.	MAROŠEVIĆ VIKTORIJA	Pinkijeva 2
2.	PETROVIĆ NIKOLA	Stjepana Radića 8
3.	CVIJANOVIĆ MARA	Stjepana Radića 28
4.	ĐURIČIĆ STAJKA	Stjepana Radića 3
5.	KRSTIĆ ŽIVKO	Stjepana Radića 40
6.	BORKOVIĆ MARINKO	Fruškogorska 1
7.	TOMIĆ ILIJA	Fruškogorska 15
8.	IVŠIĆ MARIJAN	Matije Gupca 16
9.	FRANJKOVIĆ ANTUN	Republikanska 51
10.	ŽIVANOVIĆ VITA	Vladimira Nazora 42
11.	GRAOVAC ADIKA	Ljudevita Gaja 34
12.	ANĐELKOVIĆ VITA	Ljudevita Gaja 38
13.	OSKOMIĆ SEKA	
14.	BERTIĆ MITAR	Matije Gupca 20
15.	OSKOMIĆ STJEPAN	Vladimira Nazora 40
16.	TOMIĆ STJEPAN	
	55. PČELIĆ	
1.	OBRADOVIĆ IVAN	Vladimira Nazora 52
2.	LIZATOVIĆ MARA	Ljudevita Gaja 10
3.	MAROŠEVIĆ ANTUN	Stjepana Radića 23
4.	FILAKOVIĆ IVICA	Matije Gupca 52
5.	IVAKIĆ IVICA	Matije Gupca 26
6.	IVANKOVIĆ PETAR	Ljudevita Gaja 32
	56. PETRIJEVCI	
1.	ĐONOVIĆ VIKTOR	Proleterska 13
	57. PETROVAC	
1.	MAROŠEVIĆ JANJA	Vladimira Nazora 20
2.	KOLARIĆ MARA	Proleterska 23
3.	BORKOVIĆ MITAR	Proleterska 37
4.	ANĐELKOVIĆ JOSIP	Proleterska 35
5.	MAROŠEVIĆ MARKO	Oktobarska 15
6.	GAJDAŠIĆ ILIJA	Maksima Gorkog 5
7.	HITER STJEPAN	Matije Gupca 61
8.	CUPAR PAULINA	Republikanska 53
9.	ŠERFEZI PAVLE	Vladimira Nazora 25

Red. broj	Prezime i ime nosioca domaćinstva	Ulica i kućni broj u Kukujevcima
58. RIJEKA		
1.	BRANDALIK KATA (Škrljevo)	Pinkijeva 35
2.	ŠAKIĆ ANTE	Stjepana Radića 51
3.	IVAKIĆ STJEPAN	Vladimira Nazora 6
4.	MARINKOVIĆ ILIJA	Ljudevita Gaja 30
5.	PEŠIĆ NIKOLA	
59. SLATINA		
1.	PEŠIĆ KATA	Vladimira Nazora 6
2.	LJUBIČIĆ JOZO	Ljudevita Gaja 65
3.	KOVAČEVIĆ PETAR	Vladimira Nazora 46
4.	GREPO ANTUN	Pinkijeva 16
5.	ZICONIĆ MATA	Pinkijeva 77
6.	TOMŠIĆ MARA	Pinkijeva 59
7.	ZICONIĆ JOSIP	Pinkijeva 32
8.	MAROŠEVIĆ IVAN	Pinkijeva 3
9.	MAROŠEVIĆ MITAR	Stjepana Radića 54
10.	ĐUKIĆ MATA	Pinkijeva 31
11.	MAROŠEVIĆ STJEPAN	Pinkijeva 8
12.	HITER MARTIN	Oktobarska 20
13.	GAMBAŠIĆ STJEPAN	Stjepana Radića 50
14.	FILAKOVIĆ MATA	Stjepana Radića 46
15.	KRSTIĆ PETAR	Stjepana Radića 15
16.	ĐONOVIĆ MARKO	Matije Gupca 39
17.	BORKOVIĆ STJEPAN	Matije Gupca 34
18.	VORGIĆ LUKA	Republikanska 22
19.	MARIĆ STANKO	Republikanska 49
20.	MARIĆ MILAN	Republikanska 39
21.	PETROVIĆ RUŽICA	Pinkijeva 31
22.	MARIĆ MARKO	Republikanska 39
23.	ŽIVKOVIĆ VLADA	Augusta Šenoe 38
24.	HORVAT MARICA	Vladimira Nazora 10
25.	ŠUBARIĆ DAMIR	Vladimira Nazora 16
26.	ZELIĆ MARKO	
27.	PRENKOVIĆ MARKO	Republikanska 43
28.	RAKOCIJA JOSIP	Republikanska 11
29.	FILIPOVIĆ VESELKO	Matije Gupca 69
61. SLOVINCI		
1.	ČIZMIĆ JAKOV	Augusta Šenoe 46
62. SPLIT		
1.	CIKOJEVIĆ MARICA	Republikanska 15

Red. broj	Prezime i ime nosioca domaćinstva	Ulica i kućni broj u Kukujevcima
63. SUHOPOLJE		
1.	MAROŠEVIĆ STJEPAN	Augusta Šenoe 6
2.	KRSTIĆ TADIJA	Šid
3.	CUPAR STJEPAN	Republikanska 53
4.	FILAKOVIĆ ANA	Matije Gupca 52
5.	LITRIĆ ĐURA	Fruškogorska 18
6.	JEMRIĆ LJUBICA	Fruškogorska 58
7.	MARINKOVIĆ ILIJA	Pinkijeva 60
64. ŠAŠ		
1.	PRIPUZVOIĆ MARIJAN	Stjepana Radića 53
65. ŠIROKO POLJE		
1.	BORKOVIĆ IVICA	Matije Gupca 45
2.	GAJČEVIĆ MATA	Matije Gupca 14
3.	FILAKOVIĆ JOSIP	Vladimira Nazora 29
4.	JEMRIĆ SLAVKO	Fruškogorska 47
5.	MAROŠEVIĆ IVAN	Maksima Gorkog 20
6.	PRIPUZOVIĆ IVAN	Stjepana Radića 64
7.	GAJČEVIĆ IVAN	Matije Gupca 21
8.	PAJIĆ MARTIN	Dalmatinska 16
9.	PAJIĆ JAKOV	Dalmatinska 14
10.	MAROŠEVIĆ ŽIVKO	Stjepana Radića 16
66. ŠPANAT		
1.	PETROVIĆ MIJA (Milka)	Pinkijeva 10
2.	GAJČEVIĆ NIKOLA	Matije Gupca 23
3.	IVŠIĆ ILIJA	Matije Gupca 25
4.	KOLARIĆ RUŽA	Matije Gupca 37
5.	MIJATOVIĆ NIKOLA	Matije Gupca 30
6.	FRANJIĆ MARKO	Fruškogorska 35
7.	FRANJIĆ NIKOLA	Fruškogorska 39
8.	FRANJKOVIĆ MARKO	Fruškogorska 59
9.	LUKURIĆ MATA	Fruškogorska 63
10.	JEMRIĆ MARIJAN	Fruškogorska 52
11.	MAROŠEVIĆ MARKO	Stjepana Radića 20
12.	LITRIĆ MARINKO	Proleterska 39
13.	BAĆKO IVAN	Bosutska 16
14.	FILAKOVIĆ PETAR	Vladimira Nazora 38
67. TEREZINO POLJE		
1.	CINDRIĆ JOSIP	Stjepana Radića 48

Red. broj	Prezime i ime nosioca domaćinstva	Ulica i kućni broj u Kukujevcima
68. VIROVITICA		
1.	CUPAR IVAN	Republikanska 53
69. VIŠNJEVAC		
1.	DODIG ANTUN	Pinkijeva 99
70. VODICE		
1.	BERTIĆ LUKA	Maksima Gorkog 17
71. VUČEVAC		
1.	FRANJKOVIĆ ĐURA	Oktobarska 7
72. ZADAR		
1.	BILIĆ	
73. ZVONIMIREVO		
1.	KRALJEVIĆ MARA	Vladimira Nazora 14
2.	ANĐELKOVIĆ MARKO	Stjepana Radića 7
3.	SALITREŽIĆ STJEPAN	Stjepana Radića 33
4.	IVŠIĆ MATA	Fruškogorska 45
5.	IVŠIĆ ĐURA	Fruškogorska 45
6.	PARADŽIKOVIĆ MARIJAN	Fruškogorska 60
7.	ČIZMIĆ MARKO	Augusta Šenoe 46
8.	FILAKOVIĆ ŽIVKO	Matije Gupca 9
9.	MARINKOVIĆ MARIJAN	Pinkijeva 58
10.	LJUBIČIĆ NEDJELJKO	Ljudevita Gaja 67
11.	ČIZMIĆ ILIJA	Augusta Šenoe 46
74. ZAGREB		
1.	JURIŠIĆ ŽELJKO	Pinkijeva 67
2.	DUJMOVIĆ JURE	Maksima Gorkog 18
3.	MARINKOVIĆ DIMITRIJE	Proleterska 8
4.	MAROŠEVIĆ IVAN	Proleterska 10
75. ŽLEBINA (Majkovac)		
1.	MAROŠEVIĆ PETAR	Republikanska 5
2.	MATIJEVIĆ TADIJA	Proleterska 40
3.	MATIJEVIĆ PETAR	Proleterska
4.	MATIJEVIĆ IVAN	Proleterska
5.	LITRIĆ ZVONIMIR	Fruškogorska 16
6.	VIDAKOVIĆ IVAN	Ljudevita Gaja 50
7.	MAROŠEVIĆ LUKA	Ljudevita Gaja 56
8.	GAJDAŠIĆ LUKA	Republikanska 21
9.	GAJČEVIĆ DAMJAN	Vladimira Nazora 26

Red. broj	Prezime i ime nosioca domaćinstva	Ulica i kućni broj u Kukujevcima
10.	MAHER ANTUN	Oktobarska 37
11.	GAJDAŠIĆ KATICA	Ljudevita Gaja 35
12.	MATIČIĆ KATICA	Pinkijeva 1
13.	BERTIĆ MARIJAN	Vladimira Nazora 15
14.	IVŠIĆ STAJKA	Matije Gupca 48
15.	MRGAN KATA	Augusta Šenoe 40
16.	MATIJEVIĆ JOSA	Proleterska 40
17.	BRTAN ILIJA	
18.	MAROŠEVIĆ ŽIVKA	Stjepana Radića 19
19.	ČIZMIĆ MATA	Augusta Šenoe 46

PREZIMENA U KUKUJEVCIMA OD POSTANKA DO 1995. G.

1. Anđelković
2. Anić
3. Antunković
4. Babčanović
5. Babić
6. Babin
7. Bačić
8. Baćko
9. Bajči
10. Bačinac
11. Bagić
12. Bandić
13. Belić
14. Bertić
15. Betlemović
16. Bilić
17. Blažević
18. Brandalik
19. Braunštajn
20. Brkić
21. Brtan
22. Boras
23. Borković
24. Budić
25. Budeš
26. Cikojević
27. Cindrić
28. Cirger
29. Cvijanović
30. Cvrković
31. Cupar
32. Ćurić
33. Čikeš
34. Čizmić
35. Damjanović
36. Delalić
37. Dibramović
38. Dodig
39. Dunđer
40. Dujmović
41. Đonit
42. Đorđević
43. Đuretković
44. Đurić
45. Đukić
46. Đunda
47. Đurković
48. Džeba
49. Inatović
50. Ivanković
51. Ivakić
52. Ivšić
53. Jemrić
54. Jovanovski
55. Jurčević
56. Jurišić
57. Kavedžić
58. Kević
59. Knežević
60. Kolak
61. Kolarić
62. Koh
63. Kotolas
64. Krajpl
65. Kraljević
66. Krstić
67. Kopčić
68. Korkutović
69. Kovač
70. Kovačević
71. Kovandžić
72. Kulačanin
73. Kušić
74. Lakić
75. Latković
76. Lipavić
77. Litrić
78. Lišnjić
79. Lizatović
80. Lončar
81. Lovrić
82. Lukurić
83. Ljubičić
84. Haner
85. Himeržbah
86. Hiter
87. Herceg
88. Horvat
89. Hunger
90. Gajčević
91. Gajdašić
92. Galetić
93. Glavota
94. Gambašić
95. Gavrić
96. Gazibarić
97. Gjurković
98. Gnjidić
99. Grgičević
100. Gregurić
101. Gregurec
102. Grepo
103. Grizdić
104. Grubić
105. Fajdetić
106. Farkaš
107. Farago
108. Filaković
109. Folk
110. Franjić
111. Franjković
112. Fucijaš
113. Mackanić
114. Majić
115. Malenica
116. Marić
117. Marijanović
118. Marković
119. Markić
120. Marinković
121. Martinović
122. Marošević
123. Masnić
124. Matičić
125. Matijević
126. Matoz
127. Medenica
128. Medved
129. Mikrut
130. Moldovanović
131. Mor
132. Mostof
133. Mrgan
134. Mrkšić
135. Mutavdžić
136. Nalčić
137. Nenadić
138. Nikić
139. Nikolić
140. Novokmet
141. Oskomić
142. Oršolić
143. Paić
144. Pandžić
145. Papulić
146. Paradžiković
147. Pavičić
148. Pažin
149. Pejakić
150. Pelja
151. Plemenitaš
152. Petrović
153. Pešić
154. Pović
155. Pripuzović
156. Prenjković
157. Prka
158. Rac
159. Rajc
160. Rakocija
161. Rajšić
162. Rehak
163. Rora
164. Rukavina
165. Ružić
166. Salitrežić
167. Silov
168. Smajšek
169. Smiljanić
170. Somborac
171. Stipić
172. Stojanović
173. Strgar
174. Šibalić
175. Šerfezi
176. Šimić
177. Šmituc
178. Špoljar
179. Šorgić
180. Štimac
181. Šubarić
182. Šuvaković
183. Švager
184. Tadić
185. Tetkić
186. Temešanov
187. Tole
188. Tomić
189. Tomšić
190. Turanjski
191. Vidaković
192. Vilč
193. Vratarić
194. Vorgić
195. Vrdoljak
196. Vreba
197. Vrgoč
198. Vujić
199. Vukas
200. Vuletić
201. Ziconić
202. Zelić
203. Žakula
204. Živanović

U ovom popisu nisu obuhvaćena prezimena Nijemaca koji su živjeli u Kukujevcima, a koji su selo napustili nakon Drugog svjetskog rata. Taj spisak je posebno iskazan, a tu je još 50 prezimena. Za sva ova prezimena postoje zapisi, a vjerojatno ih je bilo još, ali nema za njih podataka u pismenom obliku.

MUŠKA I ŽENSKA IMENA U KUKUJEVCIMA

Muška imena

1. Adam - Aca
2. Andrija - Andra (č. brzo)
3. Antal
4. Antun - Tunja
5. Blaž
6. Damjan - Damlja
7. Dimitrije - Mitar
8. Đura - Đuka
9. Ilija - Ica
10. Ivan - Ivica, Iva
11. Jakob
12. Janko
13. Josip - Josa
14. Kazimir
15. Lazar - Laza
16. Lovro
17. Luka
18. Fabijan - Faba
19. Filip - Fila
20. Franja
21. Nikola - Mika
22. Marijan
23. Marko
24. Martin
25. Mata
26. Mija
27. Mijat
28. Mirko
29. Pavle - Pava
29. Petar - Pera
30. Rajko
31. Slavko
32. Stjepan - Stipa
33. Šimun - Šima
34. Toma
35. Tomislav
36. Tadija
37. Vendelin - Venda
38. Vinko
39. Viktor
40. Zvonimir - Zvonko
41. Živko - Žiga
42. Krunoslav- Kruna
43. Željko
44. Damir
45. Igor
46. Goran
47. Davor

Ženska imena

1. Adika
2. Agica
3. Ana
4. Anica
5. Anka
6. Amalija
7. Apolonija -Aplona
8. Barbara
9. Bernardica
10. Branka
11. Cecilija
12. Danica
13. Dragica
14. Đenka
15. Elizabeta
16. Emilija - Emica
17. Eva
18. Ivka
19. Jadranka
20. Janja
21. Jasna
22. Jasmina
23. Jela
24. Jelena
25. Julka
26. Genoveva-Gena
27. Katica - Kata
28. Lucija - Luca
29. Ljubica - Ljuba
30. Nada
31. Nevenka
32. Marija - Marica, Mara
33. Manda - Mandica
34. Marijana
35. Marina
36. Matijka - Maca
37. Munika - Muna
38. Paula
39. Slavica - Slava
40. Snježana
41. Stajka
42. Stana
43. Sofija
44. Štefanija - Štefica
45. Renata
46. Rozalija - Roza
47. Ruža - Ružica
48. Zlata
49. Viktorija - Vita
50. Vesna
51. Zdenka
52. Živka
53. Željka
54. Terezija - Reza
55. Tonka
56. Martina
57. Lidija
58. Sanja
59. Tanja
60. Antonija

POJEDINE OBITELJI U KUKUJEVCIMA SU IMALE I NADIMKE - ŠPIC NAMET

NADIMAK	PREZIME	NADIMAK	PREZIME
1. Arvatovi	1. Lukurić	30. Mikini	30. Litrić
2. Babčanovi	2. Babčanović	31. Minutovi	31. Šubarić
3. Barini	3. Ivšić	32. Misimovi	32. Tomić
4. Bertini	4. Bertić	33. Njokini	33. Jemrić
5. Bibini	5. Marinković	34. Sakini	34. Marošević
6. Bikini	6. Bilić	35. Svilkovi	35. Gajdašić
7. Bošćevi	7. Krstić	36. Srećkovi	36. Đurković
8. Breskorkini	8. Krstić	37. Šicini	37. Šmituc
9. Brusini	9. Krstić	38. Pantini	38. Gajčević
10. Budakovi	10. Živanović	39. Pavlićevi	39. Kolarić
11. Cacini	11. Krstić	40. Pašini	40. Paradžiković
12. Ćaćini	12. Jurčević	41. Pepini	41. Šmituc
13. Ćibini	13. Franjković	42. Pljavini	42. Grgičević
14. Ćurkovi	14. Ćurić	43. Prokini	43. Ivšić
15. Ćatini	15. Živanović	44. Pužovi	44. Živanović
16. Dakini	16. Herceg	45. Rerini	45. Ružić
17. Derini	17. Marošević	46. Rođini	46. Litrić
18. Docini	18. Delalić	47. Roksini	47. Đurković
19. Englezovi	19. Cvijanović	48. Šogorovi	48. Krstić
20. Frajkorovi	20. Grgičević	49. Titini	49. Litrić
21. Gebini	21. Gajčević	50. Tomušini	50. Lipavić
22. Jajini	22. Gajdašić	51. Tulini	51. Marošević
23. Kizini	23. Anđelković	52. Tubini	52. Marošević
24. Kloncini	24. Franjković	53. Žikcini	53. Stipić
25. Krnjini	25. Tomić	54. Čanćevi	54. Šimić
26. Krpini	26. Cvijanović	55. Sretini	55. Kovačević
27. Mamaćkovi	27. Bertić	56. Blatnjakovi	56. Plemenitaš
28. Mandokarini	28. Filaković	57. Gambašićevi	57. Cvijanović
29. Markecovi	29. Gajčević	58. Blažini	58. Kolarić

RAZNE IZREKE U SELU

Kad netko kaže da ima puno godina, kažu da je «star» k'o ROĐIN MAGARAC. Jednu obitelj Litrić zovu ROĐINI, a oni su imali jednog magarca, za kojeg nisu znali koliko je star, imao je puno godina, pa otuda i ta izreka.

Letiš k'o muva bez glave.

Udaraš k'o Tapa ždribe.

Udaraš k'o Maksim po diviziji.

Juriš k'o sumanit.

Opet spletkariš. (ogovaraš)

Rasprd igra (rastava-razlaz)

Što se klebariš k'o lud na brašno.

Šta blebećeš?

Ne kontriraj.

Ne baljezgaj.

Nit luk jio, nit luk mirisao.

Ne umići mene u to.

Ne ludesaj se.

Odi mi, dođi mi.

U zlu ne tribalo.

Taman posla.

Ta nemoj kazati.

Ta mani ga.

Uranio, k'o rosa u podne.

Ode trud uzalud.

I ovce i novce.

Nekad bilo, sad se spominjalo.

STRANE RIJEČI ILI NEKE DRUGE KOJE SU SE UPOTREBLJAVALE U GOVORU KUKUJEVČANA NEGDJE DO 1960-IH GODINA

andrak - nestašna osoba
andžar - nož (veliki)
avlija - dvorište
apa-drapa - kojekakav
astal - stol

badža (brzo) - gornji dio kuće (zabat)
badža (polako) - ohol momak
beštek - pribor za jelo
badava - besplatno
bangava - šepava
bagaža - ološ, loši momci
bircuz - gostionica
blebeće, trabunja - priča svašta
brez - bez
bauljati - hodati bez veze
brushalter - grudnjak
buđavo - pljesnivo

cubanka - ljuljačka
cifrštoke - svašta naslagano
ćuprija - most
činija, kastrola - posuda, šerpa
čekmeže - ladica u stolu
čiviluk - vješalica
češagija - naprava za češljanje konja
čakšire - pantalone
rajtozne - hlače
čatrlja oronula kuća
čađav - smeđ
čagljigati - škakljati

drum - cesta
divandžija - govornik
dičina - djeca

džumbus - nered
džegunjati, opucovat- prati (glavu
đakonije - svaštarije

erlava - klimava (stolica)

fijoka - ladica
firangla - zavjesa
falte - plisir
fabirčiti - skupljati ostatke
frkafulja - makar tko
krušnjak, astalnik - stolnjak
kanabe, otoman - ležaj
kurjak - vuk
komencija - uzdržavanje
kefa - četka
kerefeke - svaštarije
krtan - kao konobar
karmin - ruž za usne

guja - zmija
girtl - kajiš od platna
gunja - dunja

lakrdija - užas
larma - galama

nakarada - nakaza
navrta - nemoralan čovjek
naditi ime - dati ime (djetetu)
nuz - uz
naćoćkan - namašćen

menadžerija - životinje
muva - muha
maune - mahune

odžak - dimljak
ofucan - pohaban, traljav
ofrlje - makar kako
otrisati - obrisati
otkale - odakle
obaška - posebno

patos - pod od dasaka ili zemljani
prisumititi - presaviti
pentrati - penjati
pendžer - prozor
palančoriti - hodati kojekuda
plantika - vrpca
potlan - poslije
pucovano - ukrašeno (odijelo)
raci, gejaci - Srbi
rasfalajkati - gadno posjeći se
reduša - kuharica

slondrljati - pasti
spodobe - strašne osobe

šor - ulica
šanac - kanal
šmucanje - hodanje tamo–amo
štrinfle - čarape
šlajer - veo

truljari - cigani, ali i dukati vašarski (imitacija)
tica - ptica

uncutarija - nešto malo
uvo - uho
undulirati - frizirati
vandrokati - hodati kojekuda
zejtin - ulje

NEMA VIŠE

Nema više blatnjavih šorova
Nema više nakrivljenih taraba ni plotova,
Ne škripe više đerme,
Ne laju više kerovi,
Ni kiše nisu što su nekad bile.

Zima više jakih nema,
Ni saona da se kližu dolom,
Ni trešanja ranih nema više,
Vinogradi naši presušiše.

Ostala je nijema CRKVA naša,
Ni vašara više biti neće.
Samo su nam grobovi ostali,
I na njima osušeno cvijeće.

Ostale su lijepe kuće naše,
Na srcu je prevelika rana,
Tako će nam zasigurno biti
Sve do našeg sudnjeg dana.

U Osijeku 1999. g.,
Cecilija Marković

Nekad bilo, sad se spominjalo

Da je meni sad sedam godina,
trčala bih do Rupača bosa,
do podne bih do Salaša bila
nabrala bih u žitu makova,
do kuće bi oni uvenuli,
a kod kuće batina bih dobila,
jer kod stola i molitve nisam bila
a podne je davno odzvonilo.

Za školu me prabaka spremala,
učila me da smo «Božja dica»,
da volimo što je Bogom dano
i pošteni da uvijek budemo.
Da ognjišta sačuvamo svoja
tu budemo do svojeg pokoja.

Slušala sam moju staru baku
i mislila da će tako biti,
ali nemam sad sedam godina,
puno više od toga imadem,
pa me jače one sada tište.
Nije ono što smo mi željeli,
već je ono što su drugi htjeli.

Umrla je moja stara baka,
krov od kuće polako se ruši,
Kukujevci, selo moje milo
Sjećam te se i nosim u duši.

U Osijeku 2002.,
Cecilija Marković

Draga moja bako, miljenice moja

U pitomom srijemskom sokaku, dugačkom dvorištu i toploj, vezom ukrašenoj sobici i uzidanoj peći, najljepše priče mi je ispričala moja stara baka.

Bilo je to davno, dok sam još u gumenim blatnim čižmicama gackala po kišom napunjenim šančevima i suncem obasjanim drumovima.

A baka, umorna od rada i priča, često je i izmišljala i neke nove priče, da bi nas naveče uspavala, a mi djeca, smo ju s velikim veseljem i radošću slušali.

Onda, nekog toplog predvečerja, ugasio se sjaj bakinih umornih i ispaćenih očiju, te je polako, otišla zauvijek.

Meni je u sjećanju ostala najljepša uspomena na bakinu kuću, na jutarnje buđenje, kad me u školu pratila i u crkvu spremala, vodila na procesiju i Gospi u Atar i učila poštenju.

Dani su bili tužni bez moje stare bake. Kako bi ona sretna bila da vidi sada svoju unuku, da mi bude u svatovima, da uči moju djecu, ono što je mene učila.

Puno je vremena prošlo od toga. Sada sam ja baka. Sada ja pričam one iste priče i učim moju unučicu poštenju.

Draga moja bako, miljenice moja, sav tvoj trud urodio je plodom i mirno mi spavaj i čekaj me, uskoro ću ti doći, kad za to bude vrijeme.

U Osijeku 2004. g.
Cecilija Marković

LITERATURA:

1. EMERIK GAŠIĆ Povijest župe i mjesta Morović
2. RUDOLF HORVAT Srijem naselja i stanovništvo
3. ZLATA GVOZDIĆ FILJAK i JURAJ LONČAREVIĆ Srijemska kalvarija Hrvata
4. MILAN BIČANIĆ, dr. Srijem krvavo krilo Hrvatske
5. STJEPAN SRŠAN Osječki ljetopis 1686. - 1945.
6. Mr. RADOVAN ĐURČIĆ Monografije vojvođanskih opština – opština Šid
7. MARKO KLJAJIĆ Kako je umirao moj narod 1990. - 1996.
8. IZABRANA DJELA Nakladni zavod Matice hrvatske
9. SREMSKE NOVINE Srijemska Mitrovica
10. KRONIKA RIMOKATOLIČKE Župe Kukujevci ŽUPE KUKUJEVCI (Arhivska građa, za kroniku)
11. MATIČNE KNJIGE Mjesni ured Kukujevci
12. SPOMENICE mjesta Kukujevci, Antun Dević, svećenik
13. ZOV SRIJEMA - izvadci
14. DRUŠTVO VETERINARA, VETER. TEHNIČARA, ZAPADNI SRIJEM, Šid 1982. g. Hajduk dr. Vlado
15. FOTOGRAFIJE

    Željko Zuanović, svećenik u Budimcima
    Marko Klajić, svećenik u Petrovaradinu
    Danica Ivšić iz Kukujevaca
    Marijana Vorgić iz Kukujevaca
    Kata Marijanović, r. Cvijanović iz Kukujevaca
    Josip Šorgić iz Kukujevaca,
    Amalija-Mala Marošević iz Kukujevaca

ZAKLJUČAK

Danas u hrvatskim KUKUJECIMA više ništa nije hrvatsko.

Nova struktura stanovništva slabo obrađuje zemlju, odnosno ili je ne zna obrađivati ili je namjerno uništava. FRUŠKA GORA je pusta, zapostavljena.

Kukujevačko katoličko GROBLJE je obraslo korovom, zapušteno, križevi propali.

Rimokatolička CRKVA PRESVETOG TROJSTVA je osamljena, ali ipak ponosno stoji.

Ostale su još samo lijepe uspomene u srcima Kukujevčana danas raseljenih po cijeloj Hrvatskoj i dalje.

Kukujevčani svoje zajedničke životne priče prepričavaju na redovitim godišnjim okupljanjima u ljeti i za vrijeme poklada u Budimcima gdje ima najviše doseljenih Kukujevčana.

I tako provode svaki dan u mislima na svoje Kukujevce i svoj Srijem.

Kukujevčani nikada ne zaboravite svoje KUKUJEVCE.

Vaša autorica knjige Cecilija

U Osijeku 2005. godine

BILJEŠKE O AUTORICI

CECILIJA MARKOVIĆ, rođena 04. 04. 1948. godine u Kukujevcima, od oca Ivana i Marije Litrić, rođ. Gajdašić.

Osmogodišnju školu završava u Kukujevcima. Srednju Ekonomsku završava u Osijeku, gdje upisuje Ekonomski fakultet, ali zbog teških materijalnih prilika ga napušta i zapošljava se.

Nakon 30 godina rada i 50 godina života odlazi u prijevremenu mirovinu i posvećuje se pisanju. Pisanjem se bavi još od školskih dana gdje joj pjesme i prozna djela izlaze u tamošnjim časopisima kao što su: «Sremske novine», «Zmaj», gdje dobiva i nagrade i priznanja za objavljena djela, a kasnije piše za glasila u poduzeću, te u gradskim glasilima.

Ima priređenu knjigu za tiskanje o «Supermarketu» RK u Osijeku, od izgradnje pa do požara i obnove, ali zbog pomanjkanja financijskih sredstava, nije u mogućnosti dati tiskati istu.

Sretno je udana, ima supruga Mirka, sina Igora, kćerku Gordanu, snahu Snježanu, unuku Josipu i unuka Ivana.

U knjigu SJEĆANJE NA KUKUJEVCE je utkala sva svoja sjećanja tuge i radosti i pisala ovu knjigu dušom, srcem i mislima na voljene Kukujevce.

ZAHVALA SVIMA KOJI SU POMOGLI TISKANJE OVE KNJIGE

IVAN i MARIJA LITRIĆ, Kukujevci – Osijek

MARKO KLJAIĆ, župnik iz Petrovaradina

IVAN BILIĆ, župnik u miru – Studenci

ANTUN DEVIĆ , župnik – Jarmina

ŽELJKO ZUANOVIĆ, župnik iz Budimaca

ZDENKO SAMARŽIJA - profesor, Koška, Osijek

IVICA ĆOSIĆ-BUKVIN, Vrbanja

Udruga RV. «HRVATSKI DOMOBRAN» Osijek

Udruga RV. «HRVATSKI DOMOBRAN» Valpovo

Udruga RV. «HRVATSKI DOMOBRAN» Našice

Udruga protjeranih Hrvata iz Srijema, Bačke i Banata, Zagreb

Zavičajna Udruga Kukujevčana, Budimci

Udruga «ŠOKAČKA GRANA» Osijek

Ljekarna Karmelita Cicvarić Osijek

MIRJANA BORIĆ, javni bilježnik, Osijek

«UKRAS» Poduzeće za završne radove u građevinarstvu Osijek

HEP Plinarstvo, Osijek

WERKOS, trgovina, ingenering i proizv. Osijek

TEMBO d.o. o., Gornji Stupnik

DANICA IVŠIĆ, Kukujevci, Osijek

MARIJANA VORGIĆ, Kukujevci, Osijek

KATA MARIJANOVIĆ, r. Cvijanović, Kukujevci, Osijek

JOSIP ŠORGIĆ, Kukujevci, Briješće

MARICA ŠORGIĆ, Kukujevci, Zagreb

AMALIJA MALA MAROŠEVIĆ, Kukujevci, Osijek

ADAM OKRUGIĆ, Morović, Osijek

KATA MIHELIĆ, Osijek

NADA ROLLS, Osijek

STJEPAN MUCEK, Vrbovec

SADRŽAJ

Kukujevci

ISBN 953-242-014-2
9 789532 420142